

เปิดเผยเป็นหลัก

ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

www.oic.go.th E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๕

โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๕

โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๕

โดย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

หนังสือ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๕ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๒๒๘๓ ๐ ๒๒๘๐ ๗๔๕๓ โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๙๙๔ ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๔๓

www.oic.go.th

ISBN : 978-616-235-163-1

พิมพ์เมื่อ : มีนาคม

จำนวนพิมพ์ : ๕๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา

พ.ต.ท. เจริญรัตน์ วิเชียรสวรรค์

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

นางวนิดา สักการโกศล

พ.ต.ท. เจริญรัตน์ วิเชียรสวรรค์

นายเยี่ยมศักดิ์ คุ่มอินทร์

นางภคพิชา จันทศิริ

นางสาวอรฉัตร จันทรัตน์

นางสาวลักขณา ศรีผุดผ่อง

นายยศวัฒน์ พัฒนธีระนันท์

นางสาวยิ่งลักษณ์ สมศิริ

นางสุรีย์ ทินกร

นางสาวสังวาลย์ เอี่ยมสอาด

นายเฉลิมพล เสียบทวี

นางสาวผาณิต รุ่งวิทยา

บรรณาธิการ

นางภคพิชา จันทศิริ

คณะจัดทำหนังสือ

นางภคพิชา จันทศิริ

นางสาววันดี เรืองงาม

พิมพ์ที่ : บริษัท ดอกเบี้ย จำกัด

๑๐๓๒/๒๐๓ - ๒๐๘ ซอยร่วมศิริมิตร ถนนพหลโยธิน

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๒ ๑๑๖๙ - ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๗๒ ๑๑๗๓

E-mail : dokbia1@hotmail.com

คำนำ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับคำอุทธรณ์ของประชาชน รวมทั้งสิ้น ๒๕๓ เรื่อง และส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยจนเป็นที่ยุติ รวมทั้งสิ้น ๒๓๗ เรื่อง โดยมีคำวินิจฉัยทั้งสิ้น ๒๒๒ คำวินิจฉัย และมีคำสั่งให้ยุติเรื่องอันเนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอถอนเรื่อง หรือหน่วยงานยอมเปิดเผย ก่อนที่จะมีคำวินิจฉัย จำนวน ๑๕ คำสั่ง ทั้งนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย รวม ๒๐๒ คำวินิจฉัย และให้ยกอุทธรณ์ รวม ๒๐ คำวินิจฉัย แบ่งเป็นสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จำนวน ๑ คำวินิจฉัย สาขาเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศ จำนวน ๒ คำวินิจฉัย และสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ๒๑๙ คำวินิจฉัย ยกเว้นสาขาการแพทย์และสาธารณสุข และสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศที่ไม่มีเรื่องเข้าสู่การพิจารณาวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคำวินิจฉัยต่างๆ ในหนังสือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและประชาชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ต่อไป

บรรณาธิการ

มีนาคม ๒๕๕๖

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

สารบัญ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร

วท ๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัดเกี่ยวกับโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ AUTOMATIC DEPENDENT SURVEILLANCE BROADCAST (ADS-B) และการยกเลิกสัญญา	๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ศค ๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเกี่ยวกับการขออนุมัติในหลักการให้การส่งเสริมการลงทุน.....	๑๓
ศค ๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการอนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นเกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด.....	๒๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย

สค ๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับคำให้การของผู้อุทธรณ์.....	๒๗
สค ๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง.....	๒๙
สค ๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน.....	๓๑
สค ๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง.....	๓๔
สค ๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามเกี่ยวกับหนังสืออนุญาตให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ.....	๓๖
สค ๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงาน ก.พ.	๓๘
สค ๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับใบเสร็จรับเงินและการจัดซื้อจัดจ้าง.....	๔๑
สค ๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับมติคณะกรรมการการเลือกตั้งและความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในการดำเนินการทางวินัย.....	๔๓
สค ๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของบุคคล.....	๔๖

สค ๑๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗).....	๔๘
สค ๑๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๕๐
สค ๑๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับคำให้การของพยาน.....	๕๒
สค ๑๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับข้อมูลการสืบสวน สอบสวนในสำนวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง.....	๕๔
สค ๑๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาเฉลียงเกี่ยวกับฎีกาการเบิกจ่ายเงิน บันทึกการประชุมและเพียบบันทึกการประชุม.....	๕๖
สค ๑๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง กับโครงการไทยเข้มแข็ง.....	๕๙
สค ๑๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากรเกี่ยวกับผลการตรวจสอบ การเสียภาษีอากร.....	๖๑
สค ๑๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนเกี่ยวกับเพียบบันทึกภาพ และเสียงการประชุม.....	๖๓
สค ๑๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริง.....	๖๖
สค ๑๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองลาด จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับข้อมูลการฝึกอบรม.....	๖๘
สค ๒๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเกี่ยวกับหนังสือเร่งรัด การดำเนินการสอบสวน.....	๗๐
สค ๒๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเกี่ยวกับ การประเมินผลงานทางวิชาการ.....	๗๔
สค ๒๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรีเกี่ยวกับ สำนวนการสอบสวน.....	๗๗
สค ๒๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล.....	๗๙
สค ๒๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามเกี่ยวกับผลรวมคะแนน สอบคัดเลือก.....	๘๑
สค ๒๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีเกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคลากร และการจัดซื้อจัดจ้าง.....	๘๓
สค ๒๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอผักไห่เกี่ยวกับผลสรุปการสอบปากคำคณะกรรมการ บริหารกิจการประปาหมู่บ้าน	๘๕
สค ๒๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบแกเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ฎีกาเบิกจ่ายเงิน และการปฏิบัติราชการ.....	๘๗
สค ๒๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลราชวิถีเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน.....	๘๙
สค ๒๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการแพทย์เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน.....	๙๓
สค ๓๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลระการพิชผลเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล.....	๙๕

สค ๓๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำสิ่งก่อสร้างล่วงล้ำน้ำ.....	๘๘
สค ๓๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับ การสอบข้อเท็จจริง.....	๑๐๒
สค ๓๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง.....	๑๐๔
สค ๓๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับรายงาน การสอบสวน และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล.....	๑๐๖
สค ๓๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวันและปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการตำรวจ.....	๑๐๘
สค ๓๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับรายงาน การสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๑๑๑
สค ๓๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับ รายชื่อปลัดกรุงเทพมหานครและช่วงเวลาการดำรงตำแหน่ง.....	๑๑๔
สค ๓๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับรายงานการประชุม.....	๑๑๖
สค ๓๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลงเจน จังหวัดพะเยา เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง.....	๑๑๙
สค ๔๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับ การดำเนินการทางวินัย.....	๑๒๑
สค ๔๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสระแก้วเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๑๒๓
สค ๔๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร เกี่ยวกับการสอบคัดเลือก.....	๑๒๕
สค ๔๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพระนครเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของบุคคล.....	๑๒๗
สค ๔๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน.....	๑๒๙
สค ๔๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดหนองบัวลำภูเกี่ยวกับเอกสารประกอบหนังสือ ขอส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปประจำคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู.....	๑๓๒
สค ๔๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรีเกี่ยวกับรายงาน สืบเสาะและพินิจ.....	๑๓๕
สค ๔๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มเกี่ยวกับบันทึกการประชุม ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และการจัดซื้อจัดจ้าง.....	๑๓๗
สค ๔๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับผลการพิจารณา เรื่องร้องเรียน.....	๑๔๐
สค ๔๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ เกี่ยวกับข้อมูลการประเมินการย้าย.....	๑๔๒
สค ๕๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรีเกี่ยวกับ การสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๑๔๕

สค ๕๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา.....	๑๔๗
สค ๕๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน.....	๑๕๐
สค ๕๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้านครหลวงเกี่ยวกับแบบขอใช้ไฟฟ้าและใบเสร็จรับเงิน.....	๑๕๓
สค ๕๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปางเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๑๕๕
สค ๕๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับแบบประเมินบุคคล.....	๑๕๘
สค ๕๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวเกี่ยวกับรายการบัตรประจำตัวประชาชน.....	๑๖๐
สค ๕๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๑๖๒
สค ๕๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาไปต่างประเทศ.....	๑๖๔
สค ๕๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบ้านโคกเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียน.....	๑๖๗
สค ๖๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนและหนังสือร้องเรียน.....	๑๖๙
สค ๖๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลพระบาทวังตวงเกี่ยวกับสัญญาโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีต.....	๑๗๒
สค ๖๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับรายชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร.....	๑๗๓
สค ๖๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่เกี่ยวกับเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงิน.....	๑๗๔
สค ๖๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑เกี่ยวกับเอกสารประกอบการร้องขอย้าย.....	๑๗๕
สค ๖๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่องเกี่ยวกับเรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน.....	๑๗๗
สค ๖๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานีเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน.....	๑๗๙
สค ๖๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับชื่อผู้ร้องเรียน.....	๑๘๑
สค ๖๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของกรมที่ดิน.....	๑๘๓
สค ๖๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์.....	๑๘๖
สค ๗๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น.....	๑๘๙

สค ๗๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองเกี่ยวกับสัญญาให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่.....	๑๙๒
สค ๗๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับคำสั่งไม่ฎีกา รายงานการประชุมหรือความเห็นของพนักงานอัยการ.....	๑๙๕
สค ๗๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับชื่อกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา และรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา.....	๑๙๘
สค ๗๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ดเกี่ยวกับการตรวจสอบโฉนดที่ดินและรายชื่อผู้ครอบครอง.....	๒๐๑
สค ๗๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง จังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา.....	๒๐๓
สค ๗๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำ คู้ อำเภอลวกแดง จังหวัดระยองเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น.....	๒๐๕
สค ๗๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองเกี่ยวกับการร้องเรียนการทุจริตสมบัตินประจำตัวประชาชน.....	๒๐๘
สค ๗๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๖ เกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง.....	๒๑๓
สค ๗๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ. เกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่.....	๒๑๕
สค ๘๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล.....	๒๑๗
สค ๘๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาเทคนิคการแพทย์เกี่ยวกับกระดาศำตอบพร้อมคำเฉลย.....	๒๒๐
สค ๘๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับเอกสารที่อ้างอิงในรายงานผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน.....	๒๒๒
สค ๘๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการก่อสร้างถนน.....	๒๒๖
สค ๘๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูนครราชสีมา จำกัด เกี่ยวกับการกู้เงินและการค้าประกันเงินกู้.....	๒๒๘
สค ๘๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงาน.....	๒๓๐
สค ๘๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง/โครงการ.....	๒๓๓
สค ๘๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมิน.....	๒๓๕
สค ๘๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) เกี่ยวกับรายงานผลการคัดเลือกเป็นกรรมการพัฒนาชุมชนและใบสมัครของผู้ได้รับการคัดเลือก.....	๒๓๘

สค ๘๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดมหาสารคามเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริง.....	๒๔๐
สค ๙๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับการสอบสวน ทางวินัยและการสอบข้อเท็จจริง.....	๒๔๓
สค ๙๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเกี่ยวกับการดำเนินการ ทางวินัย.....	๒๔๗
สค ๙๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลโนนหวาย อำเภอหนองวัวซอจังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง.....	๒๔๙
สค ๙๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับ การสอบสวนทางวินัย.....	๒๕๑
สค ๙๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอสมเด็จเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๒๕๓
สค ๙๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์เกี่ยวกับการสอบสวนกรณีประพฤติ ผิดจรรยาบรรณและขั้นตอนการปฏิบัติงานควบคุมคุณภาพตามระบบ CAQC.....	๒๕๕
สค ๙๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน.....	๒๕๘
สค ๙๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๒๖๐
สค ๙๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับหนังสือร้องคัดค้าน การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง.....	๒๖๒
สค ๙๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๑ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๒๖๔
สค ๑๐๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนายมเกี่ยวกับบันทึกการประชุม ผลการสอบสวนและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม	๒๗๐
สค ๑๐๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลบางจากเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง/โครงการ.....	๒๗๓
สค ๑๐๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับรายชื่อ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ.....	๒๗๕
สค ๑๐๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเกี่ยวกับรายละเอียด ของผู้นำสลากกินแบ่งรัฐบาลมารับเงินรางวัล.....	๒๗๘
สค ๑๐๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศเกี่ยวกับรายละเอียด ข้อมูลการสอบและเฉลยข้อสอบ.....	๒๘๐
สค ๑๐๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๒๘๒
สค ๑๐๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๒๘๔
สค ๑๐๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลใหม่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง.....	๒๘๗
สค ๑๐๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับ เบี้ยประกันและบำเหน็จจากการขายประกัน.....	๒๘๙

สค ๑๐๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	๒๙๑
สค ๑๑๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ.....	๒๙๔
สค ๑๑๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง.....	๒๙๖
สค ๑๑๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร.....	๓๐๐
สค ๑๑๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรม.....	๓๐๘
สค ๑๑๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน.....	๓๑๒
สค ๑๑๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลกเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน.....	๓๑๕
สค ๑๑๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน.....	๓๑๗
สค ๑๑๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับการอนุมัติสินเชื่อให้แก่ลูกค้าของธนาคาร.....	๓๒๐
สค ๑๑๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมประชาคม.....	๓๒๓
สค ๑๑๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพอง จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับรายชื่อเกษตรกรที่ได้รับเงินช่วยเหลืออุทกภัยปี ๒๕๕๔.....	๓๒๕
สค ๑๒๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล.....	๓๒๗
สค ๑๒๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	๓๒๙
สค ๑๒๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง.....	๓๓๓
สค ๑๒๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือน.....	๓๓๕
สค ๑๒๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม.....	๓๓๙
สค ๑๒๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่.....	๓๔๘
สค ๑๒๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๓๕๐
สค ๑๒๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน.....	๓๕๓
สค ๑๒๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของนาย ข.....	๓๕๕

สค ๑๒๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการ และงบประมาณ.....	๓๕๗
สค ๑๓๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานผลการดำเนินคดี กรณีเกี่ยวกับอาคาร.....	๓๕๙
สค ๑๓๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานีเกี่ยวกับสรุปข้อเท็จจริง พร้อมเอกสารประกอบ.....	๓๖๒
สค ๑๓๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็ง จังหวัดบึงกาฬ เกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล.....	๓๖๔
สค ๑๓๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับรายงาน ผลการตรวจพิสูจน์ ดี เอ็น เอ.....	๓๖๖
สค ๑๓๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย มีคำสั่งทางปกครอง.....	๓๗๐
สค ๑๓๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน.....	๓๗๔
สค ๑๓๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเกี่ยวกับคำสั่งจัดทำแบบประเมิน ความพึงพอใจและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	๓๗๖
สค ๑๓๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอเสนางคนนิคม จังหวัดอำนาจเจริญเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการ และงบประมาณ.....	๓๗๙
สค ๑๓๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลองเพียว - เสาไห้ จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้างอาคารประตูละบายน้ำ.....	๓๘๑
สค ๑๓๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษเกี่ยวกับการประเมินผล การปฏิบัติราชการ.....	๓๘๔
สค ๑๔๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราเกี่ยวกับหนังสือแจ้งการก่อสร้าง แบบแปลนแผนผัง พร้อมโฉนดที่ดิน.....	๓๘๖
สค ๑๔๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย.....	๓๘๙
สค ๑๔๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับ การสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.....	๓๙๑
สค ๑๔๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับบันทึกการประชุม.....	๓๙๔
สค ๑๔๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการอนุมัติวงเงินกู้ยืม และรายงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติวงเงินกู้ยืม.....	๓๙๗
สค ๑๔๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองน่านเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียน.....	๔๐๑
สค ๑๔๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับข้อเสนอแนะข้อกฎหมาย.....	๔๐๓
สค ๑๔๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้เกี่ยวกับผลการดำเนินการตรวจสอบ แนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ.....	๔๐๕

สค ๑๔๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริง.....	๔๐๘
สค ๑๔๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภานายความเกี่ยวกับเอกสารจากคดีมรยาทนายความ.....	๔๑๐
สค ๑๕๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๔๑๓
สค ๑๕๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสาร และบันทึกถ้อยคำพยาน.....	๔๑๕
สค ๑๕๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสาร และบันทึกถ้อยคำพยาน.....	๔๑๗
สค ๑๕๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสาร และบันทึกถ้อยคำพยาน.....	๔๑๙
สค ๑๕๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสาร และบันทึกถ้อยคำพยาน.....	๔๒๑
สค ๑๕๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเอกสารประกอบการคัดเลือก เข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ.....	๔๒๓
สค ๑๕๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เกี่ยวกับการขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังการก่อสร้าง.....	๔๒๕
สค ๑๕๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเกี่ยวกับรายงาน ผลการตรวจติดตาม.....	๔๒๘
สค ๑๕๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประชาสัมพันธ์ การประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวงเกี่ยวกับ หลักฐานการยื่นขออนุญาตติดตั้งประปา.....	๔๓๐
สค ๑๕๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับ การสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๔๓๒
สค ๑๖๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดินเกี่ยวกับรายงาน การตรวจสอบที่ดิน.....	๔๓๕
สค ๑๖๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาระยองเขต ๑ เกี่ยวกับหนังสือของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘.....	๔๓๙
สค ๑๖๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน.....	๔๔๑
สค ๑๖๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง.....	๔๔๔
สค ๑๖๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง เกี่ยวกับระวางแผนที่.....	๔๔๗
สค ๑๖๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๑.....	๔๔๙
สค ๑๖๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการแพทย์เกี่ยวกับการประเมินผล การปฏิบัติราชการ.....	๔๕๑
สค ๑๖๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	๔๕๔

สค ๑๖๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรเกี่ยวกับข้อมูลการรับค่าตอบแทน ของกรรมการสภาวิศวกร.....	๔๕๖
สค ๑๖๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล.....	๔๕๘
สค ๑๗๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร.....	๔๖๑
สค ๑๗๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดกระบังเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวน ข้อเท็จจริง.....	๔๖๗
สค ๑๗๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการพลังงาน.....	๔๖๙
สค ๑๗๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับแฟ้มข้อมูล การบันทึกภาพกล้องวงจรปิด.....	๔๗๑
สค ๑๗๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลราชวิถีเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน.....	๔๗๓
สค ๑๗๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร.....	๔๗๗
สค ๑๗๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เกี่ยวกับเอกสารเรื่องร้องเรียน.....	๔๘๐
สค ๑๗๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับการคัดเลือก ข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น.....	๔๘๔
สค ๑๗๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการสอบสวน.....	๔๘๗
สค ๑๗๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับรายงาน การประชุม.....	๔๘๙
สค ๑๘๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับรายงาน การประชุม.....	๔๙๑
สค ๑๘๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับ รายละเอียดของสัญญา.....	๔๙๓
สค ๑๘๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับสมุดคำตอบ และธงคำตอบ.....	๔๙๕
สค ๑๘๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๔๙๗
สค ๑๘๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเกี่ยวกับ ผลคะแนนสอบคัดเลือก.....	๔๙๙
สค ๑๘๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ เกี่ยวกับ ข้อมูลสถานที่ทำงาน.....	๕๐๒
สค ๑๘๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักรเกี่ยวกับการชำระภาษีป้าย.....	๕๐๔
สค ๑๘๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับ การตรวจร่างกฎหมาย.....	๕๐๖

สค ๑๘๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับ เงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ.....	๕๐๙
สค ๑๘๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวน ข้อเท็จจริง.....	๕๑๐
สค ๑๙๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับสำนวน การสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๕๑๒
สค ๑๙๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพนสนิมคม จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน.....	๕๑๔
สค ๑๙๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน.....	๕๑๖
สค ๑๙๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน.....	๕๑๘
สค ๑๙๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเดือนเกิดในสมุดประวัติข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา.....	๕๒๐
สค ๑๙๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) เกี่ยวกับรายงานสรุปข้อเท็จจริงและผลการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง.....	๕๒๒
สค ๑๙๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับข้อเสนอในการประกวดราคา.....	๕๒๕
สค ๑๙๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับสัญญาเช่า ระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์.....	๕๒๗
สค ๑๙๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	๕๓๐
สค ๑๙๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ในการแจ้ง ข้อกล่าวหา.....	๕๓๓
สค ๒๐๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับคำสั่งหรือข้อสั่งการ.....	๕๓๖
สค ๒๐๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ เกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ประกอบการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด.....	๕๓๘
สค ๒๐๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการสอบสวน	๕๔๐
สค ๒๐๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการสอบสวน.....	๕๔๒
สค ๒๐๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลกเกี่ยวกับบันทึกผลงาน การมอบหมายงานและการประเมินผลงาน.....	๕๔๔
สค ๒๐๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเกี่ยวกับการพิจารณา อุทธรณ์คดีอาการ.....	๕๔๘
สค ๒๐๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดระยองเกี่ยวกับสำนวน การสอบสวนคดีอาญา.....	๕๕๐

สค ๒๐๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลกำแพงเพชรเกี่ยวกับผลคะแนนการสอบ.....	๕๕๒
สค ๒๐๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๕๕๔
สค ๒๐๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง.....	๕๕๖
สค ๒๑๐/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับข้อสอบพร้อมเฉลยแบบปรนัย.....	๕๕๙
สค ๒๑๑/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งลงทัณฑ์ผู้อุทธรณ์.....	๕๖๑
สค ๒๑๒/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับแบบประเมินผลการปฏิบัติงานแบบประวัติ และบัญชีรายชื่อ.....	๕๖๓
สค ๒๑๓/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขใบเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.....	๕๖๗
สค ๒๑๔/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง.....	๕๗๐
สค ๒๑๕/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง.....	๕๗๒
สค ๒๑๖/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาทางปกครอง.....	๕๗๔
สค ๒๑๗/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับเอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย.....	๕๗๖
สค ๒๑๘/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลาเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้ของบุคคล.....	๕๗๙
สค ๒๑๙/๒๕๕๕	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง.....	๕๘๑

สาขา
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
อุตสาหกรรมและการเกษตร

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัดเกี่ยวกับโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ AUTOMATIC DEPENDENT SURVEILLANCE BROADCAST (ADS-B) และการยกเลิกสัญญา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ป.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงบริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด (บวท.) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ประกอบด้วย

รายการที่ ๑ เหตุผลความจำเป็นและงบประมาณในการจัดซื้อระบบ ADS-B มาใช้งาน

รายการที่ ๒ รายงานพิจารณาผลการจัดซื้อระบบ ADS-B

รายการที่ ๓ สัญญาซื้อระบบ ADS-B

รายการที่ ๔ เหตุผลและความจำเป็นในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทั้งทางด้านเทคนิคและทางกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๕ รายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างเกี่ยวกับการเสนอยกเลิกสัญญาหรือบอกเลิกสัญญาที่ให้ความเห็นกับ บวท. หรือผู้เกี่ยวข้อง (เช่น คณะกรรมการตรวจการจ้าง)

รายการที่ ๖ รายงานหรือความเห็นของอัยการที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกสัญญาหรือบอกเลิกสัญญาที่ให้ความเห็นกับ บวท. หรือผู้เกี่ยวข้อง (เช่น คณะกรรมการตรวจการจ้าง)

รายการที่ ๗ เงื่อนไขหรือข้อตกลงระหว่าง บวท. และผู้ขายในการบอกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B

บริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด (บวท.) ได้มีหนังสือที่ บวท. ๙๕๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้รับหนังสือตอบกลับจากบริษัท Era Systems Corporation (บริษัท ERA) ซึ่งเป็นบริษัทคู่สัญญากับ บวท. ในโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B โดยบริษัท ERA ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้เฉพาะ Termination Agreement dated 19 April 2011 เท่านั้น ซึ่ง บวท. พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการใช้สิทธิโต้แย้งของคู่สัญญาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่ควรก้าวล่วงเพราะหากเปิดเผยส่วนอื่นๆ บวท. อาจถูกบริษัท ERA ฟ้องร้องเป็นคดีความได้ โดย บวท. ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ด้วยว่าหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บวท. ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับทราบคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บวท.

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือที่ สรร.ว.ท. ๑๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บวท. เกี่ยวกับโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ ระบบ ADS-B และการยกเลิกสัญญา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบให้รับอุทธรณ์กรณี นาย ป. อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ ADS-B และการยกเลิกสัญญาของ บวท. ไว้พิจารณา เนื่องจากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่าถึงแม้ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บวท. เกินกำหนดระยะเวลา ๑๕ วันนับจากวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือของ บวท. ที่ บวท ๙๕๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ได้แจ้งคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามหลักกฎหมายในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่วางหลักไว้ว่าในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด...ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำสั่งนั้น โดยให้ยื่นต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาถึงเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ต้องการให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐและเพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งพิจารณาถึงประโยชน์ของประชาชนและของประเทศโดยรวมแล้ว จึงมีมติรับเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาต่อไป โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน บวท. คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า

ในชั้นพิจารณา บวท. ได้มีหนังสือชี้แจงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ตามหนังสือ บวท. ที่ บวท ๑๑๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ และหนังสือ บวท. ที่ บวท ๗๐๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ สรุปความได้ว่า บวท. ส่งเอกสารให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จำนวน ๑๒ รายการ ประกอบด้วย

๑. หนังสือ CONTRACT NO.PI 003/08 ฉบับภาษาอังกฤษ จำนวน ๒๘ แผ่น
๒. หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด สำนักตรวจสอบภายในที่ ดน ๔๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓ แผ่น
๓. หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ผู้อำนวยการใหญ่ (วิศวกรรมจราจรทางอากาศ) ที่ ผญว ๑๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จำนวน ๑๔ แผ่น
๔. หนังสือ Minute of Meeting dated 25 January 2011 Revised by AEROTHAI จำนวน ๑ แผ่น
๕. หนังสือ ERA Beyond Radar ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ (ฉบับภาษาอังกฤษ จำนวน ๕ แผ่น)
๖. หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ผู้อำนวยการใหญ่ (วิศวกรรมจราจรทางอากาศ) ที่ ผญว ๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๒ แผ่น
๗. หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ฝ่ายบริหารทั่วไป ที่ บท ๓๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๕ แผ่น

๘. บันทึกการประชุม ADS-B เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๑๗ แผ่น
๙. หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ที่ รวท ๔๑/ ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๕ แผ่น
๑๐. หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด กองนิติการ ที่ นต.กญ ๑๔๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑ แผ่น
๑๑. หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด Ref: ART 245/2011 ลงวันที่ 16 March 2011 จำนวน ๓ แผ่น
๑๒. TERMINATION AGREEMENT , DATE OF 19 APRIL ,2011 จำนวน ๒ แผ่น
- ทั้งนี้ บวท. แจ้งว่า หาก บวท. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ותרณ์ร้องขอจากบริษัท ERA ซึ่งเป็นคู่สัญญากับ บวท. ฟ้องร้องเป็นคดีความได้

ผู้ותרณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ระบบ ADS-B เป็นระบบติดตามอากาศยานที่ บวท. จะนำเข้ามาใช้ในการตรวจจับเครื่องบินแทนระบบเรดาร์ซึ่งเป็นระบบที่ บวท. ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยในเบื้องต้นที่ บวท. จะจัดซื้อระบบ ADS-B สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย (สร.ว.ท.) ไม่ทราบที่มาของโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B แต่ประการใด โดย สร.ว.ท. ทราบเรื่องการจัดซื้อระบบ ADS-B เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นแล้ว เนื่องจากระบบ ADS-B ที่บวท. จัดซื้อตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ส่งมอบงานไม่ได้เพราะคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างไม่ตรวจรับงานจ้างระบบ ADS-B ทำให้คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างซึ่งเป็นพนักงานของ บวท. และเป็นสมาชิกของ สร.ว.ท. ถูกตั้งกรรมการสอบสวนในกรณีที่ไปตรวจรับงานจ้างระบบ ADS-B ซึ่ง สร.ว.ท. ไม่ทราบรายละเอียดในกรณีปัญหาดังกล่าวเพราะ บวท. ปกปิดกรณีปัญหาดังกล่าวไม่ได้แจ้งให้ทราบทั่วไป โดย สร.ว.ท. ได้รับทราบข้อมูลจากกรรมการตรวจรับการจ้างที่เป็นผู้ที่จะต้องไปตรวจรับการจ้างอุปกรณ์ของระบบ ADS-B แต่ไม่ได้เดินทางไปตรวจรับงานจ้างดังกล่าว บวท. จึงได้มีการสอบสวนการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างที่ไม่เดินทางไปตรวจรับงานจ้างระบบ ADS-B ของ บวท. ดังนั้น ผู้ותרณ์จึงสอบถามรายละเอียดกรณีปัญหาการจัดซื้อระบบ ADS-B จาก บวท. โดยผู้ותרณ์ได้รับการชี้แจงข้อมูลจาก บวท. เพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งข้อมูลที่ บวท. ชี้แจงไม่ตรงกับข้อมูลที่ สร.ว.ท. ได้รับทราบจากผู้ที่เป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างที่ถูก บวท. ตั้งกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นสมาชิกของ สร.ว.ท. เมื่อข้อมูลที่ สร.ว.ท. ได้รับทราบจาก บวท. และจากฝ่ายกรรมการตรวจรับงานจ้างที่ถูก บวท. ตั้งกรรมการสอบสวนไม่ตรงกัน ผู้ותרณ์จึงเห็นว่าเพื่อความชัดเจนของข้อมูลในกรณีปัญหาเกี่ยวกับการจัดซื้อระบบ ADS-B ในภาพรวม ผู้ותרณ์จึงมีหนังสือถึง บวท. ขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ ที่ปรากฏตามหนังสือผู้ותרณ์ ทั้งนี้ ผู้ותרณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๗ รายการดังกล่าว ครอบคลุมในลักษณะของการจัดซื้อโครงการใหญ่ๆ ทั้งหมดที่มีงบประมาณในการจัดซื้อมากพอสมควร ซึ่งผู้ותרณ์ในฐานะประธาน สร.ว.ท. สามารถใช้เป็นข้อมูลในการชี้แจงสมาชิกของ สร.ว.ท. ให้ทราบถึงกรณีปัญหาที่เกิดจากโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B ของ บวท. ได้ และสืบเนื่องจากกรณีปัญหาข้อโต้แย้งที่เกิดจากการโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B ดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้ บวท. ยกเลิกสัญญาการจัดซื้อระบบ ADS-B ของ บวท. จึงมีประเด็นที่น่าสงสัยว่าการยกเลิกสัญญาดังกล่าว บวท. เสียหายหรือไม่ กรณี บวท. ได้รับความเสียหายต้องเรียกเงินชดเชยจากบริษัท ERA ซึ่งเป็นคู่สัญญา แต่ บวท. ไม่มีการเรียกค่าเสียหายจากบริษัทคู่สัญญาแต่ประการใด ดังนั้น กรณีปัญหาดังกล่าวจึงไม่มีผู้ใดรับผิดชอบถึงปัจจุบัน ผู้ותרณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดซื้อ ระบบ ADS-B ของ บวท. ทั้งหมด ๗ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ บวท. ได้ส่งข้อมูลข่าวสารให้ผู้ותרณ์บางส่วนเท่านั้น ประกอบด้วย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สัญญาซื้อระบบ ADS-B (ผู้ותרณ์ได้เอกสารครบถ้วน) และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ (ผู้ותרณ์ได้รับเอกสารบางส่วน) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหตุผลและความจำเป็น

ในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทางด้านเทคนิคเท่านั้น โดย บวท. ไม่เปิดเผยเหตุผลและความจำเป็นในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทางกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ บวท. ส่งให้ผู้พุทธธรณ์ไม่ครบถ้วนตามที่ผู้พุทธธรณ์ร้องขอโดย บวท. แจ้งผู้พุทธธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ ที่ผู้พุทธธรณ์ต้องการ บวท. ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเกี่ยวข้องกับบริษัท ERA ซึ่งเป็นคู่สัญญา ซึ่งหาก บวท. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้พุทธธรณ์ร้องขออาจถูกคู่สัญญาฟ้องร้องเป็นคดีความได้ ทั้งนี้ ผู้พุทธธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธธรณ์ร้องขอให้ บวท. เปิดเผยไม่น่าเกี่ยวข้องกับบริษัท ERA คู่สัญญาตามที่ บวท. กล่าวอ้าง ดังนั้น การที่ บวท. สอบถามบริษัท ERA คู่สัญญากรณีและผู้พุทธธรณ์ร้องขอให้ บวท. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B นั้น จึงไม่ถูกต้องเพราะไม่ใช่ข้อมูลเฉพาะ เช่น ข้อมูลทางด้านเทคนิคของบริษัทคู่สัญญา ที่ บวท. จะต้องปกปิดเมื่อ บวท. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้พุทธธรณ์ร้องขอ ผู้พุทธธรณ์จึงใช้สิทธิพุทธธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยผู้พุทธธรณ์เห็นว่า บวท. มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้พุทธธรณ์ร้องขอ แต่การที่ บวท. ไม่เปิดเผยเพราะเกรงว่าผู้พุทธธรณ์จะใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ บวท. และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ผู้พุทธธรณ์แจ้งว่าได้เคยมีการประชุมร่วมกันระหว่าง บวท. และ สรร.ว.ท. โดย สรร.ว.ท. ได้สอบถามกรณีปัญหาของโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B จาก บวท. แต่ไม่ได้รับการชี้แจงที่ชัดเจน ดังนั้น ผู้พุทธธรณ์ในฐานะประธาน สรร.ว.ท. จึงเห็นว่าโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B อาจมีความไม่โปร่งใสในกระบวนการดำเนินการจึงต้องยกเลิกสัญญาจ้างในที่สุด ทั้งที่ บวท. ได้เคยแจ้ง สรร.ว.ท. ว่าระบบ ADS-B มีความจำเป็นเพราะเป็นระบบติดตามอากาศยานที่ บวท. จะนำเข้ามาใช้ในการตรวจจับเครื่องบินแทนระบบเรดาร์ ซึ่งเป็นระบบที่ บวท. ใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่เมื่อ บวท. ยกเลิกสัญญาจ้างโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B บวท. กลับแจ้ง สรร.ว.ท. ว่าระบบ ADS-B ปัจจุบันไม่ทันสมัยแล้ว ซึ่งข้อชี้แจงของ บวท. ดังกล่าวไม่มีเหตุผลที่จะเชื่อถือได้ ผู้พุทธธรณ์จึงเห็นว่าต้องมีการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B ของ บวท. ในภาพรวม

ผู้แทน บวท. ชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้พุทธธรณ์ สรุปความได้ว่า ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ ของ บวท. โดยปกติ บวท. จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งกระบวนการเพื่อความโปร่งใสในภาพรวม แต่ในกรณีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B และการยกเลิกสัญญานั้น เนื่องจากบริษัท ERA ซึ่งเป็นคู่สัญญากับ บวท. ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในบางรายการที่ผู้พุทธธรณ์ต้องการเพราะเป็นความลับทางการค้า ดังนั้น บวท. จึงเกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้พุทธธรณ์ทั้งหมดตามที่ผู้พุทธธรณ์ร้องขอแล้ว บวท. อาจถูกบริษัท ERA ฟ้องร้องเป็นคดีความได้ ทั้งนี้ ในส่วนของการยกเลิกสัญญาโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B นั้น บวท. เป็นผู้เสนอขอยกเลิกสัญญาเนื่องจาก บวท. เห็นว่าอุปกรณ์ของระบบ ADS-B ซึ่งเดิมจะเริ่มมีการบังคับใช้ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ แต่ต้องเลื่อนการบังคับใช้ออกไปก่อนเนื่องจากยังมีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ บวท. ได้เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานระหว่างประเทศเกี่ยวกับระบบ ADS-B ได้รับทราบข้อมูลว่าประเทศต่างๆ ในโลกได้มีการเลื่อนการบังคับใช้ระบบ ADS-B ออกไปเช่นเดียวกัน ดังนั้น บวท. จึงต้องนำข้อมูลจากการประชุมดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B ของ บวท. อีกครั้งหนึ่ง โดย บวท. ได้มีการศึกษาทางด้านเทคนิคของระบบ ADS-B หากยังไม่มีการบังคับใช้แล้วระบบ ADS-B จะถูกพัฒนาไปเป็นอีกรุ่นหนึ่งซึ่งหมายความว่าอุปกรณ์ของระบบ ADS-B ที่ บวท. จะจัดซื้อตามสัญญานั้น ถ้านำมาใช้จะต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นในระยะเวลาสั้นหรือ บวท. อาจจะใช้ระบบ ADS-B ไม่ได้เลย เพราะมาตรฐานเดิมที่กำหนดไว้อาจมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อถึงเวลาที่ประเทศต่างๆ ในโลกมีการบังคับใช้ระบบ ADS-B ซึ่งอาจจะส่งผลเสียต่อ บวท. มาก ดังนั้น เมื่อ บวท. พิจารณาทบทวนโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐเป็นเหตุผลหลัก บวท. จึงขอเจรจากับบริษัท ERA เพื่อขอยกเลิกสัญญาโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่าง บวท. กับบริษัท

ERA คู่สัญญาโดยความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย ทั้งนี้ ในการขอยกเลิกสัญญากับบริษัท ERA ดังกล่าวข้างต้นนั้น บวท. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ๑ ชุด เพื่อพิจารณาในข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกสัญญาดังกล่าว โดย บวท. มิได้มีการหารือกับสำนักงานอัยการสูงสุด และมีได้มีการหารือกับคณะกรรมการตรวจการจ้างเกี่ยวกับกรณีขอยกเลิกสัญญาดังกล่าวแต่ประการใด จึงไม่มีรายงานการหารือเกี่ยวกับการขอยกเลิกสัญญา ซึ่งบริษัท ERA เข้าใจในเหตุผลความจำเป็นที่ บวท. ต้องขอยกเลิกสัญญาดังกล่าว จึงยินยอมยกเลิกสัญญาโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B กับ บวท. โดย บริษัท ERA มีข้อเสนอกับ บวท. ว่าการที่ บวท. ขอยกเลิกสัญญาโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B นั้น บวท. ต้องไม่เรียกค่าเสียหายจากบริษัท ERA เพราะ บวท. เป็นผู้ขอยกเลิกสัญญา และขอให้ บวท. ปกปิดข้อมูลการยกเลิกสัญญาดังกล่าว เพราะบริษัท ERA เกรงว่าหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยกเลิกสัญญา อาจถูกนำไปกล่าวอ้างซึ่งจะส่งผลกระทบในทางธุรกิจกับบริษัท ERA ได้ และขอให้ บวท. ไม่คิดดอกเบี้ยจากเงินล่วงหน้าที่ บวท. ได้จ่ายให้บริษัท ERA ซึ่ง บวท. พิจารณาแล้วเห็นว่าค่าใช้จ่ายที่บริษัท ERA ได้ลงทุนไปตั้งแต่ลงนามในสัญญากับ บวท. มากกว่าดอกเบี้ยที่ บวท. จะเรียกจากบริษัท ERA โดย บวท. พิจารณาข้อเสนอดังกล่าวของบริษัท ERA แล้วเห็นว่า บวท. ไม่ได้ได้รับความเสียหายแต่ประการใด ซึ่งภาครัฐจะได้ประโยชน์จากการยกเลิกสัญญามากกว่า ทั้งนี้ ในส่วนข้อเสนอที่ บริษัท ERA ขอให้ บวท. ปกปิดข้อมูลการยกเลิกสัญญาดังกล่าวนั้น บวท. ได้เสนอบริษัท ERA ขอเปิดเผยข้อมูลการยกเลิกสัญญากับหน่วยงานเกี่ยวกับการตรวจสอบเท่านั้น ซึ่งบริษัท ERA ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการยกเลิกสัญญาโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบได้ ดังนั้น บวท. จึงได้ยกเลิกสัญญาโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B กับบริษัท ERA ภายใต้อัตราดังกล่าว อนึ่ง ในส่วนของกรณีปัญหาของคณะกรรมการตรวจการจ้างการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B ของ บวท. นั้น ผู้แทน บวท. ชี้แจงว่า เนื่องจากคณะกรรมการตรวจการจ้างที่ บวท. แต่งตั้งเพื่อให้ตรวจรับการจ้างโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B มีแนวปฏิบัติไม่เป็นไปตามขั้นตอนของสัญญา ซึ่ง บวท. ได้หารือกับสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว ได้รับการชี้แจงว่า บวท. ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในสัญญาเท่านั้น ในกรณีปัญหาที่เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงมีส่วนที่ทำให้สัญญากับบริษัท ERA ไม่สามารถดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดได้ซึ่งในกรณีปัญหาดังกล่าว บวท. ได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นการภายในเท่านั้น โดยมีได้มีการระบุว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างดังกล่าวมีความผิดแต่ประการใด

ทั้งนี้ ผู้แทน บวท. ได้นำเสนอรายการข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอทราบร้องขอทั้ง ๗ รายการ ตามหนังสือ บวท. ที่ บวท ๕/๒๕๕๕ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ เพื่อประกอบพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรด้วย โดยหนังสือดังกล่าว บวท. ได้จัดทำตารางสรุปว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอทราบร้องขอนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการใดเปิดเผยได้และข้อมูลข่าวสารรายการใดเปิดเผยไม่ได้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

รายการที่ ๑ เหตุผลความจำเป็นและงบประมาณในการจัดซื้อระบบ ADS-B มาใช้งานเปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด ประกอบด้วย หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ผู้อำนวยการใหญ่ (วิศวกรรมจราจรทางอากาศ) ที่ ผอ. ๑๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จำนวน ๑๔ แผ่น

รายการที่ ๒ รายงานผลการจัดซื้อระบบ ADS-B เปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด ประกอบด้วย หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ผู้อำนวยการใหญ่ (วิศวกรรมจราจรทางอากาศ) ที่ ผอ. ๑๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จำนวน ๑๔ แผ่น

รายการที่ ๓ สัญญาซื้อระบบ ADS-B เปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด ประกอบด้วย หนังสือ CONTRACT NO.PI 003/08 (ภาษาอังกฤษ) จำนวน ๒๘ แผ่น

รายการที่ ๔ เหตุผลและความจำเป็นในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทั้งทางด้านเทคนิคและทางกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เปิดเผย เนื่องจากเป็นรายงานความเห็นภายในหน่วยงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และบริษัท ERA ใช้สิทธิคัดค้านไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งประกอบด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

รายการที่ ๔.๑ หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด สำนักตรวจสอบภายใน ที่ ตบ ๔๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓ แผ่น

รายการที่ ๔.๒ หนังสือ Minute of Meeting dated 25 January 2011 Revised by AEROTHAI จำนวน ๑ แผ่น

รายการที่ ๔.๓ หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ผู้อำนวยการใหญ่ (วิศวกรรมจราจรทางอากาศ) ที่ ผญว ๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๒ แผ่น

รายการที่ ๔.๔ หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ฝ่ายบริหารทั่วไป ที่ บท ๓๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๕ แผ่น

รายการที่ ๔.๕ บันทึกการประชุม ADS-B เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๑๗ แผ่น

รายการที่ ๔.๖ หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ที่ รวท ๔๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๕ แผ่น

รายการที่ ๔.๗ หนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด กองนิติการ ที่ นต.กญ ๑๔๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑ แผ่น

รายการที่ ๕ รายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างเกี่ยวกับการเสนอยกเลิกสัญญาหรือบอกเลิกสัญญาที่ให้ความเห็นกับ บวท. หรือผู้เกี่ยวข้อง (เช่น คณะกรรมการตรวจการจ้าง) ไม่มีเอกสาร เนื่องจากเป็นการตกลงยกเลิกสัญญา ระหว่าง บวท. กับบริษัท ERA โดยความสมัครใจทั้งสองฝ่ายและไม่มีการหารือกับคณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงไม่มีรายงานการตรวจรับ

รายการที่ ๖ รายงานหรือความเห็นของอัยการที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกสัญญาหรือบอกเลิกสัญญาที่ให้ความเห็นกับ บวท. หรือผู้เกี่ยวข้อง (เช่น คณะกรรมการตรวจการจ้าง) ไม่มีเอกสาร เนื่องจากเป็นการตกลงยกเลิกสัญญาระหว่าง บวท. กับบริษัท ERA โดยความสมัครใจทั้งสองฝ่าย จึงไม่มีการหารือสำนักงานอัยการสูงสุด ทำให้ไม่มีรายงานหรือความเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุดเข้ามาเกี่ยวข้อง

รายการที่ ๗ เจือนไขหรือข้อตกลงระหว่าง บวท. และผู้ขายในการบอกเลิกสัญญาซื้อ ระบบ ADS-B เปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องได้บางส่วน ได้แก่ TERMINATION AGREEMENT, DATE OF 19 APRIL, 2011 จำนวน ๒ แผ่น โดยเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ไม่เปิดเผย ได้แก่ หนังสือ ERA Beyond Radar ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ (ฉบับภาษาอังกฤษ) จำนวน ๕ แผ่น และหนังสือบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด Ref: ART 245/2011 ลงวันที่ 16 March 2011 จำนวน ๓ แผ่น เนื่องจากบริษัท ERA ใช้สิทธิคัดค้านไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ อาจส่งผลกระทบต่อส่วนได้เสียของบริษัท ERA ได้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ มีหนังสือแจ้งให้บริษัท ERA ส่งหนังสือชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมกรณีคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหนังสือ ERA Beyond Radar ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ (ฉบับภาษาอังกฤษ) จำนวน ๕ แผ่น หรือส่งผู้แทนเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ต่อมาบริษัท ยิบ จำกัด ในฐานะตัวแทนของบริษัท ERA ในประเทศไทย ได้มีหนังสือเลขที่ ๖๙๙/๔๒๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร แจ้งว่าได้ประสานบริษัท ERA แล้ว หากมีความคับข้องใจอย่างไร บริษัท ERA จะประสานงานโดยตรง ปรากฏว่าเมื่อถึงกำหนดวันนัดพิจารณา บริษัท ERA ก็ยังมิได้ชี้แจงด้วยเอกสารหรือส่งผู้แทนมาชี้แจงแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอที่ต้องพิจารณา คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ บวท. ชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ บวท. ชี้แจง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สัญญาซื้อระบบ ADS-B และรายการที่ ๔ เฉพาะเหตุผลและความจำเป็นในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทางด้านเทคนิคนั้น บวท. เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงไม่ต้องวินิจฉัย ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรต้องพิจารณา

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ เฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนเหตุผลและความจำเป็นในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทางกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ และจากการพิจารณาไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายของบุคคลใด ในทางกลับกัน การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์และสาธารณชนทราบว่าการดำเนินการโครงการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบ ADS-B และการดำเนินการยกเลิกสัญญา เป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสเป็นธรรม และไม่มีประโยชน์อื่นใดแอบแฝง อีกทั้งในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ในฐานะประธาน สรร.ว.ท. ต้องการข้อมูลตามอุทธรณ์เพื่อชี้แจงสมาชิก สรร.ว.ท. ให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดจากโครงการจัดซื้อระบบ ADS-B และการที่ บวท. ยกเลิกการจัดซื้อระบบ ADS-B ว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นกับ บวท. หรือไม่ด้วย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ (เฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนเหตุผลและความจำเป็นในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทางกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) และรายการที่ ๗ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงวินิจฉัยให้บริษัท วิทย์การบิน
แห่งประเทศไทย จำกัด (บวท.) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ (เฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนเหตุผล
และความจำเป็นในการพิจารณายกเลิกสัญญาซื้อระบบ ADS-B ทางกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) และรายการที่ ๗ ให้ผู้อุทธรณ์
ทราบได้ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ

วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สาขา

เศรษฐกั๒และการคลังของประเทศ

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเกี่ยวกับการขออนุมัติ
 ในหลักการให้การส่งเสริมการลงทุน

.....

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด โดยนาย ป.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อุทธรณ์” ได้มีหนังสือ ที่ LCIT ๒๐๑๑/๐๑๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแจ้งว่า เอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติในหลักการให้การส่งเสริมการลงทุนที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจัดส่งไปให้ไม่ครบถ้วน ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอตรวจดูและขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของสรรพเอกสารทั้งหมดต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกรณีที่ทำเรื่องแห่งประเทศไทย ยื่นขออนุมัติในหลักการให้การส่งเสริมการลงทุนแก่บริษัทเอกชนที่จะดำเนินการทำเทียบเรือเอ ๐ ของท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งสรรพเอกสารทั้งหมดของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวข้างต้น จนกระทั่งมีมติแจ้งให้การทำเรื่องแห่งประเทศไทยทราบเพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพการแข่งขันและการประกอบกิจการทำเทียบเรือต่างๆ ณ ท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งภาระต้นทุนในการประกอบกิจการของบริษัทที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจการทำเทียบเรือและการแข่งขันที่เป็นธรรมต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีหนังสือ ที่ ออก ๐๙๐๑/กม/๐๐๐๘๐๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้การส่งเสริมการลงทุนในการดำเนินการทำเทียบเรือเอ ๐ นั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้จัดทำสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ตามหนังสือ ที่ ออก ๐๙๐๑/กม/๐๐๐๔๗๗ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยมีข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้เปิดเผยซึ่งเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของเอกชน และบริษัท ข. จำกัด ผู้ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เพราะเป็นข้อมูลทางการเงินและข้อมูลทางธุรกิจการค้าและการลงทุนซึ่งกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท และมีใช้ข้อมูลตามมาตรา ๙ (๖) ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงไม่สามารถให้ตรวจดูเอกสารได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและชี้แจงประกอบการอุทธรณ์ ได้ความโดยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และไม่ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว หน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการส่งคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนบริษัท ข. จำกัด และผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทยมาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาสรุปได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และชี้แจงตามหนังสือ ที่ LCIT ๒๐๑๑/๐๓๑ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทำสัญญาลงทุนบริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือตู้สินค้าซี ๓ ณ ท่าเทียบเรือแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี กับการท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นโครงการลงทุนในกิจการของรัฐโดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาการทำเรือแห่งประเทศไทยได้ทำการขยายท่าเทียบเรือเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ทำให้ปริมาณตู้สินค้าผ่านท่าเทียบเรือซี ๓ ลดน้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น โดยในปี ๒๕๕๗ การท่าเรือแห่งประเทศไทยได้ทำสัญญาเปิดดำเนินการท่าเทียบเรืออีก ๗ ท่า ได้แก่ ท่าเทียบเรือเอ ๐ ดำเนินการโดยบริษัท ข. จำกัด ท่าเทียบเรือเอ ๓ ซี ๑ ซี ๒ ดี ๑ ดี ๒ และดี ๓ ดำเนินการโดยบริษัท ค. จำกัด ซึ่งมีการจ่ายค่าตอบแทนให้รัฐน้อยกว่า นอกจากนั้น การท่าเรือแห่งประเทศไทยยังได้เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์การประกอบกิจการของท่าเทียบเรือเอ ๐ ที่เดิมกำหนดให้เป็นท่าเทียบเรือชายฝั่งใช้สำหรับเรือสินค้าขนาดเล็กภายในประเทศเป็นท่าเทียบเรือชายฝั่งและเอนกประสงค์ ซึ่งสามารถให้บริการแก่เรือตู้สินค้าระหว่างประเทศทุกชนิดได้ เป็นเหตุให้ท่าเทียบเรือซี ๓ ได้รับผลกระทบโดยจำนวนตู้สินค้าผ่านท่าเทียบเรือซี ๓ ลดน้อยลง ผู้อุทธรณ์จึงเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการในชั้นอนุญาโตตุลาการ นอกจากนั้น การที่การท่าเรือแห่งประเทศไทยเห็นชอบให้ท่าเรือแหลมฉบังดำเนินการสรรหาเอกชนเข้ามาลงทุนท่าเทียบเรือเอ ๐ โดยวิธีพิเศษตามระเบียบการท่าเรือแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยโอนโลมนั้น มีบริษัท ข. จำกัด เป็นผู้ได้รับการคัดเลือก ซึ่งแจ้งว่ามีมูลค่าการลงทุนในทรัพย์สินไม่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท (หนึ่งพันล้านบาท) แต่โดยข้อเท็จจริงเชื่อว่าต้องมีการลงทุนเกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท (หนึ่งพันล้านบาท) จึงต้องการทราบว่าการขอรับการส่งเสริมของบริษัท ข. จำกัด ในการดำเนินการตามโครงการที่ขอรับการส่งเสริมเป็นอย่างไร ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนดังนี้

๑.๑ เอกสารทั้งหมดของการทำเรื่องแห่งประเทศไทยที่ยื่นขอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้กับโครงการทำเทียบเรือเอ ๐

๑.๒ เอกสารทั้งหมดของบริษัท ข. จำกัด (ทำเทียบเรือเอ ๐) ที่ยื่นขอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๑.๓ รายละเอียดของเงินลงทุน ๓,๗๐๐ ล้านบาท (สามพันเจ็ดร้อยล้านบาท) รวมทั้งรายละเอียดราคาของเครื่องจักรทั้งหมดที่มีการลงทุน

๑.๔ มติของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่อนุมัติโครงการทั้งที่ได้มีการระบุอยู่ในที่โออาร์ตั้งแต่เริ่มโครงการ

๑.๕ เอกสารเชิญชวนเอกชนให้ยื่นข้อเสนอเป็นผู้ลงทุน บริหาร และประกอบการทำเทียบเรือเอ ๐ (ที่โออาร์) ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม โดยหนังสือของการทำเรื่องแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๑.๖ รายละเอียดราคาของเครื่องจักรที่ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า ๖๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท (หกสิบล้านแปดแสนบาท) จากเอกสารหมายเลข ๓/๒๕๔๙/๔.๓.๗ เรื่อง การขอรับการส่งเสริมกิจการขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเลของบริษัท ข. จำกัด (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาโครงการ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๙) ในข้อที่ ๙

๒. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ชี้แจงตามหนังสือ ที่ อก ๐๙๐๑/กม/๐๐๐๙๙๗ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๔ หนังสือ ด่วน ที่ อก ๐๙๐๑/กม/๐๐๑๐๓๑ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ หนังสือ ที่ อก ๐๙๐๑/กม/๐๐๑๐๓๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ หนังสือ ที่ อก ๐๙๐๑/กม/๐๐๑๑๗๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ และหนังสือ ที่ อก ๐๙๐๑/กม/๐๐๐๐๐๑ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๕ รวมทั้งส่งผู้แทนชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ สรุปได้ว่า ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจะยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งจะมีข้อมูลประกอบด้วยข้อมูลการผลิต ฐานะการเงินซึ่งมีต้นทุนการผลิต ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการแข่งขัน ในส่วนของวาระการประชุมจะมีรายละเอียดของโครงการเกี่ยวกับต้นทุนซึ่งเป็นข้อมูลที่เปิดเผย นอกจากนี้ การพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนนั้น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจหน้าที่พิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์การขอและการให้การส่งเสริมตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ หรือไม่เท่านั้น หากการดำเนินการโครงการลงทุนจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วก็เป็นหน้าที่ของเอกชน ผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายในเรื่องนั้นๆ ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้จัดส่งแฟ้มเอกสารของบริษัท ข. จำกัด ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามบัตรส่งเสริมการลงทุน เลขที่ ๒๑๖๗(๒)/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ เอกสารที่ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ได้แก่

๒.๑.๑ หนังสือการทำเรื่องแห่งประเทศไทย ที่ ทลฉ ๐๒/๒๘๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ พร้อมมติคณะกรรมการการทำเรื่องแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ และครั้งที่ ๔/๒๕๔๗

๒.๑.๒ เอกสารวาระการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พร้อมมติฯ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ เรื่องการทำเรื่องแห่งประเทศไทยขออนุมัติในหลักการส่งเสริมแก่บริษัทเอกชนซึ่งจะนำมาดำเนินการโครงการทำเทียบเรือเอ ๐ ของท่าเรือแหลมฉบัง

๒.๑.๓ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ อก ๐๙๑๑/๔๕๔ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง ขอรับการส่งเสริมการลงทุนโครงการให้เอกชนลงทุนก่อสร้าง บริหาร และประกอบการทำเทียบเรือเอ ๐

๒.๑.๔ เอกสารวาระการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ครั้งที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ เรื่อง การขอรับการส่งเสริมกิจการขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเลของบริษัท ข. จำกัด

๒.๑.๕ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ อก ๐๙๐๘/๐๐๒๒๐๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแจ้งมติให้การส่งเสริมแก่บริษัท ข. จำกัด

๒.๒ เอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ถือหุ้น ตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้แก่

๒.๒.๑ คำขอรับการส่งเสริมของบริษัท ข. จำกัด

๒.๒.๒ รายงานการศึกษาความเป็นไปได้โครงการทำเทียบเรือเอนกประสงค์เอ ๐ ท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรีของบริษัท ข. จำกัด เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๒.๒.๓ รายละเอียดโครงการเอกสารแนบประกอบวาระการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ครั้งที่ ๓/๒๕๔๙

๒.๒.๔ บัตรส่งเสริมการลงทุน เลขที่ ๒๑๖๗(๒)/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๙

อนึ่ง ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ อก ๐๙๐๑/กม/๐๐๑๑๗๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้รวบรวมเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวกับโครงการขอรับการส่งเสริมท่าเทียบเรือเอนกประสงค์เอ ๐ และจัดเก็บอยู่ในแฟ้มเอกสารที่ได้จัดส่งให้กับคณะกรรมการวินิจฉัยฯ แล้ว จำนวน ๑ แฟ้ม เอกสารส่วนใหญ่ปรากฏอยู่ในแฟ้มเอกสารดังกล่าวทั้งสิ้นและหากรายการใดมิได้ปรากฏอยู่ในแฟ้มเอกสาร สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็ไม่มีเอกสารนั้น สำหรับเอกสารที่เป็นของบริษัท ข. จำกัด ที่มีถึงสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมดเป็นข้อมูลที่บริษัท ข. จำกัด ไม่ประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเปิดเผยให้บุคคลภายนอกทราบ

๓. ผู้แทนบริษัท ข. จำกัด ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และชี้แจงตามหนังสือ ที่ LCMT ๒๐๑๑/๑๗๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ LCMT ๒๐๑๑/๑๘๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ สรุปได้ว่า เอกสารที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนเป็นเอกสารข้อมูลของบริษัท ข. จำกัด ที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน การเงิน แหล่งที่มาของการเงิน การลงทุน รวมถึงการดำเนินธุรกิจของบริษัท ข. จำกัด ข้อมูลเหล่านี้ถือว่าเป็นความลับทางการค้า ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนถือว่าเป็นความลับของแต่ละบริษัทเช่นกัน ข้อมูลต่างๆ ซึ่งรวมประกอบอยู่ในคำขอจึงไม่สามารถแยกได้ว่าข้อมูลใดเปิดเผยได้หรือไม่ บริษัท ข. จำกัด ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผยข้อมูลในสัญญาลงทุนต่อบุคคลอื่นรวมถึงผู้ถือหุ้น เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่าสัมปทาน แผนการพัฒนาการบริหารและประกอบการทำเทียบเรือ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการดำเนินธุรกิจ และข้อมูลในเรื่องเงื่อนไขการชำระเงินค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษ (ผนวก ข) และแผนการดำเนินธุรกิจ (ผนวก จ) เป็นข้อมูลที่บริษัท ข. จำกัด ถือว่าเป็นความลับอย่างยิ่งในการประกอบกิจการ เพราะเป็นข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ และประสบการณ์ทางธุรกิจของบริษัท ข. จำกัด ในการจัดทำเป็นข้อมูลเสนอต่อการทำเรือแห่งประเทศไทยและยังมีข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างและรายละเอียดบุคลากร หากมีการเปิดเผยต่อผู้ถือหุ้นย่อมทำให้ผู้ถือหุ้นซึ่งอยู่ในธุรกิจเดียวกันทราบถึงกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน ตลอดจนมุมมองทางธุรกิจของบริษัท ข. จำกัด รวมทั้งผู้ถือหุ้นอาจนำไปปรับใช้สำหรับธุรกิจของตน หรือดำเนินการอื่นใดอันจะส่งผลเสีย

ต่อบริษัท ข. จำกัด อย่างมาก นอกจากนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินลงทุน ๓,๗๐๐ ล้านบาท (สามพันเจ็ดร้อยล้านบาท) ถือเป็นข้อมูลภายในที่มีความละเอียดอ่อน เพราะหากผู้ประกอบการรายอื่นๆ หรือผู้ถือหุ้นได้รับข้อมูลดังกล่าวจะสามารถทราบถึงเป้าหมาย รวมทั้งแผนทางการเงินและแผนทางธุรกิจของบริษัท ข. จำกัด และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตน สำหรับรายงานศึกษาความเป็นไปได้ โครงการทำเทียบเรือเอนกประสงค์เอ ๐ ณ ท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี เป็นข้อมูลภายในเฉพาะของบริษัท ข. จำกัด ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทางการเงิน แผนทางการเงิน ข้อมูลทางกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ และเงินลงทุนจำนวน ๓,๗๐๐ ล้านบาท (สามพันเจ็ดร้อยล้านบาท) ที่เสนอไปนั้น แสดงให้เห็นถึงแนวทางและเจตนาของบริษัท ข. จำกัด ในการประกอบธุรกิจ หากข้อมูลเปิดเผยต่อผู้ประกอบการรายอื่น รวมถึงผู้ถือหุ้นและผู้ประกอบการเหล่านั้นย่อมคาดหมายและทราบถึงกลยุทธ์ แนวทางการบริหารจัดการ มุมมองและธุรกิจของบริษัท ข. จำกัด ได้อย่างง่ายดาย และอาจนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของตน หรือดำเนินการอื่นใดซึ่งอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท ข. จำกัด เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ บริษัท ข. จำกัด เห็นว่าผู้ประกอบการแต่ละรายควรต้องประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อกำหนดแผนทางธุรกิจด้วยตนเองตามหลักการแข่งขันอย่างเสรี โดยไม่ควรฉวยประโยชน์จากข้อมูลของผู้อื่นอันเป็นการไม่ยุติธรรมและขัดกับหลักการแข่งขันอย่างเสรี อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะแต่อย่างใด

๔. ผู้แทนการทำเรือแห่งประเทศไทยชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ สรุปได้ว่า เดิมการทำเรือแห่งประเทศไทยได้เปิดประมูลให้ก่อสร้างท่าเทียบเรือเอ ๐ โดยวิธีประกวดราคา จำนวน ๓ ครั้ง แต่ไม่มีผู้เข้าร่วมประมูล จึงมีการเสนอต่อคณะกรรมการการทำเรือแห่งประเทศไทยเพื่อดำเนินการด้วยวิธีพิเศษ ซึ่งมีการอนุมัติเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๗ และในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ การทำเรือฯ จึงมีหนังสือถึงผู้ประกอบการจำนวน ๓ ราย ซึ่งมีศักยภาพที่จะเป็นผู้ลงทุน บริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือเอ ๐ ได้ โดยกำหนดให้เสนอแผนบริหารจัดการภายในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๗ และในวันดังกล่าวบริษัท ข. จำกัด เสนอแผนเพียงรายเดียว ในระหว่างนั้นการทำเรือฯ ได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อขอรับการส่งเสริมการลงทุนให้กับบริษัทที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีมติอนุมัติในหลักการให้การส่งเสริมการลงทุนแก่เอกชนที่จะเป็นผู้ลงทุน บริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือเอ ๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ขั้นตอนหลังจากนั้น บริษัท ข. จำกัด จะเป็นผู้ติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อนึ่ง ผู้ถือหุ้นได้ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวต่อการทำเรือแห่งประเทศไทยด้วย ซึ่งการทำเรือแห่งประเทศไทยได้ให้สัญญาลงทุน บริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือเอ ๐ ณ ท่าเรือแหลมฉบัง ระหว่างการทำเรือแห่งประเทศไทยกับบริษัท ข. จำกัด พร้อมเอกสารแนบท้ายภาคผนวกทั้งหมดแก่ผู้ถือหุ้นแล้ว

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คำชี้แจงของการทำเรือแห่งประเทศไทย และคำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของบริษัท ข. จำกัด ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ผู้ถือหุ้นขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

๑.๑ เอกสารทั้งหมดของการทำเรือแห่งประเทศไทยที่ยื่นขอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้กับโครงการท่าเทียบเรือเอ ๐

๑.๒ เอกสารทั้งหมดของบริษัท ข. จำกัด (ทำเทียบเรือเอ ๐) ที่ยื่นขอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๑.๓ รายละเอียดของเงินลงทุน ๓,๗๐๐ ล้านบาท (สามพันเจ็ดร้อยล้านบาท) รวมทั้งรายละเอียดราคาของเครื่องจักรทั้งหมดที่มีการลงทุน

๑.๔ มติของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่อนุมัติโครงการทั้งที่มีได้มีการระบุอยู่ในทีโออาร์ตั้งแต่เริ่มโครงการ

๑.๕ เอกสารเชิญชวนเอกชนให้ยื่นข้อเสนอเป็นผู้ลงทุนบริหาร และประกอบการทำเทียบเรือเอ ๐ (ทีโออาร์) ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม โดยหนังสือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๑.๖ รายละเอียดราคาของเครื่องจักรที่ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า ๖๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท (หกสิบเจ็ดล้านแปดแสนบาท) จากเอกสารหมายเลข ๓/๒๕๔๗/๔.๓.๗ เรื่อง การขอรับการส่งเสริมกิจการขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเลของบริษัท ข. จำกัด (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาโครงการ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๗) ในข้อที่ ๙

๒. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ถือหุ้น ตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่บริษัท ข. จำกัด ไม่ประสงค์จะให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเปิดเผยให้บุคคลภายนอกทราบ

๓. บริษัท ข. จำกัด ไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูลในสัญญาลงทุนต่อบุคคลอื่นรวมถึงผู้ถือหุ้น เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่าสัมปทาน แผนการพัฒนาการบริหารและประกอบการทำเทียบเรือ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการดำเนินธุรกิจ และข้อมูลในเรื่องเงื่อนไขการชำระเงินค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษ (ผนวก ข) และแผนการดำเนินธุรกิจ (ผนวก จ) รวมถึงรายงานศึกษาความเป็นไปได้โครงการทำเทียบเรือเอนกประสงค์เอ ๐ ณ ท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นข้อมูลภายในเฉพาะของบริษัท ข. จำกัด ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทางการเงิน แผนทางการเงิน ข้อมูลทางกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ และเงินลงทุนจำนวน ๓,๗๐๐ ล้านบาท (สามพันเจ็ดร้อยล้านบาท) ที่เสนอไปนั้น แสดงให้เห็นถึงแนวทางและเจตนาของบริษัท ข. จำกัด ในการประกอบธุรกิจ

ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาและวินิจฉัย ๒ ประเด็น คือ

๑. คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีอำนาจสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชกรณนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นได้หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลในกระบวนการขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นความลับทางการค้าและได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕

อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ประกอบกับบริษัท ข. จำกัด ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผยอันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่ใช่บทบัญญัติห้ามคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เปิดเผยโดยเด็ดขาด แต่เป็นบทบัญญัติที่ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ก็ได้

ประเด็นที่สอง

๑. ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับสิทธิและประโยชน์ต่างๆ เช่น การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ดังนั้น เมื่อผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้รับสิทธิและประโยชน์ต่างๆ แล้ว ข้อมูลข่าวสารในกระบวนการส่งเสริมการลงทุนย่อมต้องถูกตรวจสอบและเปิดเผยได้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ได้แก่ หนังสือการทำเรื่องแห่งประเทศไทย ที่ ทลฉ ๐๒/๒๘๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ (จำนวน ๒ แผ่น) แผนที่ (จำนวน ๑ แผ่น) มติคณะกรรมการ กทท. ครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ และ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๗ (จำนวน ๓ แผ่น) และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๔ คือ มติคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การทำเรื่องแห่งประเทศไทยขออนุมัติในหลักการในการส่งเสริมแก่บริษัทเอกชน ซึ่งจะมาดำเนินการโครงการทำเทียบเรือเอ ๐ ของท่าเทียบเรือแหลมฉบัง (จำนวน ๗ แผ่น) เมื่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์แล้ว กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

๓. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ ได้แก่ หนังสือ LCMT๒๐๑๑/๑๔๔ เรื่อง ยืนยันการสละสิทธิ์การขอรับหลักประกันความคุ้มครอง (จำนวน ๑ แผ่น) แบบประกอบการขอรับบัตรส่งเสริม ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ (จำนวน ๓ แผ่น) หนังสือ LCMT ๒๐๑๑/๑๔๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง การเพิ่มทุนจดทะเบียน (จำนวน ๑ แผ่น) หนังสือ LCMT ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ เรื่อง แบบตอบรับการส่งเสริมพร้อมแบบตอบรับการส่งเสริม (จำนวน ๒ แผ่น) หนังสือ LCMT ที่ ๒๐๐๖-๐๒๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง ขี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติตามเกณฑ์การอนุมัติโครงการสำหรับโครงการที่จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่รัฐตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ๑/๒๕๔๓ (จำนวน ๒ แผ่น) หนังสือ LCMT ที่ FIN-BOI ๒๐๐๕/๐๐๑ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ เรื่อง เอกสารเพิ่มเติมการขอรับการส่งเสริมการลงทุน (จำนวน ๑ แผ่น) หนังสือ LCMT ที่ ๒๐๐๕-๐๒๐ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๔ เรื่อง ขอรับการส่งเสริมการลงทุน (จำนวน ๑ แผ่น) คำขอรับการส่งเสริม (จำนวน ๖ แผ่น) และรายงานการศึกษาความเป็นไปได้โครงการท่าเทียบเรือเอนกประสงค์เอ ๐ (จำนวน ๗๕ แผ่น) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ คือ รายละเอียดของเงินลงทุน ๓,๗๐๐ ล้านบาท (สามพันเจ็ดร้อยล้านบาท) รวมทั้งรายละเอียดราคาของเครื่องจักรทั้งหมดที่มีการลงทุน และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๕ เฉพาะหนังสือแก้ไขเพิ่มเติมเอกสารการยื่นข้อเสนอเป็นผู้ลงทุน บริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือเอ ๐ (จำนวน ๒ แผ่น) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นไปเพื่อให้มีการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับการทำเรื่องแห่งประเทศไทยได้ให้สัญญาลงทุน บริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือเอ ๐ ณ ท่าเรือแหลมฉบัง ระหว่างการทำเรื่องแห่งประเทศไทยกับบริษัท ข. จำกัด และเอกสารแนบท้ายภาคผนวกทั้งหมด ซึ่งมีรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ปรากฏอยู่ให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว และเป็นข้อมูลทั่วไปมิใช่ข้อมูลเฉพาะที่มีผลกระทบต่อการแข่งขันทางธุรกิจของบริษัท ข. จำกัด ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

๔. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๕ คือ เอกสารเชิญชวนเอกชนให้ยื่นข้อเสนอเป็นผู้ลงทุน บริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือเอ ๐ (ทีโออาร์) ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๖ คือ รายละเอียดราคาของเครื่องจักรที่ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า ๖๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท (หกสิบล้านแปดแสนบาท) จากเอกสารหมายเลข ๓/๒๕๔๙/๔.๓.๗ เรื่อง การขอรับการส่งเสริมกิจการขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเลของบริษัท ข. จำกัด ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาโครงการเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ในข้อที่ ๙ นั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อและสงสัยความมีอยู่ของเอกสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ใช้อำนาจเข้าตรวจสอบได้ต่อไปตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๕ เฉพาะหนังสือแก้ไขเพิ่มเติมเอกสารการยื่นข้อเสนอเป็นผู้ลงทุน บริหาร และประกอบการท่าเทียบเรือเอ ๐ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการอนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นเกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้อุทธรณ์ : นาย อ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายกำกับสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยว่า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด จึงต้องการสำเนาที่รับรองความถูกต้องของคำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นเกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนดดังกล่าว ตั้งแต่ช่วงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ขอสำเนาคำสั่งอนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นเกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าว

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธพท.ฝกกง (๒๑)๑๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อการทำธุรกิจและแผนการโอนกิจการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ไม่ประสงค์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ดังนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลเอกสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและได้เข้าชี้แจงประกอบการอุทธรณ์ ได้ความโดยสรุปว่า การใช้อำนาจของธนาคารแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ นับแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน หรือการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสั่งการเกี่ยวกับการให้บริษัทเงินทุน ส. จำกัด เข้าเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) หรือที่สั่งตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ได้ร่วมกันกระทำการอันมีวัตถุประสงค์ในการเข้าครอบงำการดำเนินงานกิจการของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เพื่อเลิกกิจการและคืนใบอนุญาตธุรกิจเงินทุนของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด รวมถึงการเพิกถอนหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด จากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต้องห้ามโดยชัดแจ้งของกฎหมาย และอาจเป็นการร่วมกันกระทำความทุจริตแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องได้ข้อมูลข่าวสารของธนาคาร

แห่งประเทศไทยดังกล่าวเพื่อใช้ในการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมเพื่อป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครองของฝ่ายกำกับสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ได้แก่ การมีคำขอการพิจารณา การเสนอความเห็นและการสั่งการ ตลอดจนหนังสือของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ที่ขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว หน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผู้ได้รับการปฏิเสธมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยมาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา สรุปได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของธนาคารแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เข้าถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ดังนี้

๑.๑ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เข้าถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในอัตราร้อยละ ๓๘.๖๕ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด

๑.๒ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เข้าถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในอัตราร้อยละ ๙๙.๕๐ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายไปแล้วทั้งหมด

ผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลของการขอข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย ดังนี้

ในฐานะผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ได้อุทธรณ์เพื่อขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทยที่อนุญาตผ่อนผันให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เข้าถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในอัตราร้อยละ ๓๘.๖๕ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดซึ่งเกินอัตราร้อยละ ๑๐ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือถึงตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แสดงเจตจำนงขอทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เป็นการทั่วไป เพื่อเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด จากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจะทำให้บริษัทเงินทุน ส. จำกัด กลายสภาพเป็นบริษัทมหาชนเท่านั้น

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือถึงตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำส่งคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เพื่อเพิกถอนหลักทรัพย์จากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยแจ้งว่าได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว และเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ธนาคารไทยพาณิชย์ (มหาชน) ได้มีหนังสือแจ้งต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขอนำส่งแบบรายงานผลการซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ว่าธนาคารฯ มีจำนวนการถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในอัตราร้อยละ ๙๙.๕๐ ในการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ผู้อุทธรณ์ได้ขอดูหนังสืออนุญาตของธนาคารแห่งประเทศไทย แต่ได้รับแจ้งว่าไม่มีหนังสือดังกล่าว ทั้งๆ ที่บริษัทเงินทุน ส. จำกัด จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ จะต้องตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้นทุกครั้งก่อนการประชุมผู้ถือหุ้นแล้วแจ้งผลการตรวจสอบต่อธนาคารแห่งประเทศไทย

๒. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอจากธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นหนังสือที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เข้าถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

๒.๑ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธพท.ฝกก.(๒๑) ๑๔๐๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ขออนุญาตผ่อนผันการถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

๒.๒ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธพท.ฝกก. (๒๑) ๕๗๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง การอนุญาตถือหรือมีหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

๒.๓ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธพท.ฝกก. (๒๑) ๑๔๗๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง การอนุญาตถือหุ้นหรือมีหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลในหนังสือทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงมีหนังสือสอบถามไปยังธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ปรากฏว่า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลโดยให้เหตุผล ดังนี้

๑) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของลูกค้าและผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในการชำระหนี้ การใช้บริการต่างๆ และการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด

๒) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) อยู่ระหว่างการปรับโอนบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ซึ่งเป็นการดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ (One Presence) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลังกำหนดขึ้น การเปิดเผยข้อมูลอาจส่งผลกระทบต่อโอกาสการดังกล่าว สิ่งที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดเงื่อนไขหรือสั่งการต่างๆ ไปที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ซึ่งต้องปฏิบัติตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ

๓) ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีนโยบายและแนวทางที่จะขายบริษัทเงินทุน ส. จำกัด โดยได้ประกาศต่อสาธารณชนและให้ข่าวมาโดยตลอดและมีการรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) ซึ่ง กลต. ต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพราะมีผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ นับแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน

๒. ธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอจากธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นหนังสือที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เข้าถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด มีจำนวน ๓ ฉบับ ดังนี้

๒.๑ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธพท.ฝกก. (๒๑) ๑๔๐๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ขออนุญาตผ่อนผันระยะเวลาการถือหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในอัตราร้อยละ ๓๘.๖๕ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายไปแล้วทั้งหมดออกไปจนถึงสิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ถือหุ้นดังกล่าวได้ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

๒.๒ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ฟกก. (๒๑) ๕๗๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ขอย้ายระยะเวลาการถือหุ้นหรือมีของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในอัตราร้อยละ ๓๘.๖๕ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายไปแล้วทั้งหมดออกไปจนถึงสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ถือหุ้นดังกล่าวได้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

๒.๓ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ฟกก. (๒๑) ๑๔๗๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง การอนุญาตถือหุ้นหรือมีหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ในอัตราร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายไปแล้วทั้งหมดออกไปจนถึงสิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ถือหุ้นดังกล่าวได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

ธนาคารแห่งประเทศไทยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลทั้ง ๓ ฉบับ เนื่องจากเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการทำธุรกิจและแผนการโอนกิจการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งว่าไม่ประสงค์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยนำข้อมูลไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ฟกก. (๒๑) ๑๔๐๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ขอม้วนผันการถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ฟกก. (๒๑) ๕๗๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง การอนุญาตถือหุ้นหรือมีหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด และหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ฟกก. (๒๑) ๑๔๗๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง การอนุญาตถือหุ้นหรือมีหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ และเนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงต้องเปิดเผยให้สาธารณชนรับทราบเพื่อความโปร่งใส อีกทั้งคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่เร่งรัดให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งแสดงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยว่าได้ดำเนินการอย่างเคร่งครัด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผยและให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

สาขา
สังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับคำให้การ
ของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส. กับพวก

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. กับพวก (นาย ก. นาย ข. และนาย ค.) ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงพนักงานสอบสวน (พันตำรวจโท ศุภฤกษ์ ไชยภูมิสกุล) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของผู้อุทธรณ์

สถานีตำรวจภูธรไทรโยคมีหนังสือ ที่ กจ ๐๖๒๙/๕๑๑๐ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ขอคัดสำเนาเป็นคำให้การของพยานมิใช่เอกสารประกอบคำให้การของผู้กล่าวหา หรือผู้ต้องหา แต่ถือเป็นเอกสารส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวน คดีนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการชั้นสอบสวน การที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมอาจทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เปรียบเสียเปรียบในการต่อสู้คดี จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันและปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคดีนี้ยังมีได้ฟ้องต่อศาล คดีถือเป็นเอกสารราชการอันพึงสงวนเป็นความลับ ตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๒๙ บทที่ ๑ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรไทรโยค และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งสถานีตำรวจภูธรไทรโยคได้จัดส่งมาแล้วเห็นว่าชัดเจนเพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีเข้าชี้แจง โดยรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า นาย ส. ได้เข้าแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนเพื่อขอให้ดำเนินคดีกับนาง จ. โดยแจ้งความว่านาง จ. เป็นเจ้าของสุนัขที่ไปกัดแม่วัวพันธุ์โบราณของนาย ส. ที่กำลังตั้งท้องอยู่ จนแม่วัวบาดเจ็บและตายในที่สุด นาย ส. เคยเข้าพบพนักงานสอบสวนเพื่อขอให้เรียกคู่กรณีมาเจรจาตกลงค่าเสียหาย แต่นาง จ. ไม่ยอมรับว่าสุนัขเป็นของตนเอง จนเมื่อมีการแจ้งความดำเนินคดี นาง จ. ได้เจรจาขอชดใช้ค่าเสียหายเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๐๐ บาท แต่นาย ส. เห็นว่าตนได้รับความเสียหายมาก จึงไม่สามารถยอมรับได้ และนาย ส. ได้ส่งมอบหลักฐาน ได้แก่ รูปถ่ายภาพวัวแก่พนักงานสอบสวน และได้กล่าวอ้างพยานบุคคล คือ นาย ก. นาย ข. และนาย ค. ซึ่งต่อมาพนักงานสอบสวนได้เรียกบุคคลทั้งสามเข้าให้ถ้อยคำในฐานะพยาน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสาร สรุปได้ความว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้เข้าให้ถ้อยคำพร้อมลงลายมือชื่อต่อพนักงานสอบสวนแล้ว ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนไม่ได้ให้สำเนาคำให้การแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่าเคยไปติดต่อสถานีตำรวจอื่นๆ ก็จะได้รับสำเนาคำให้การของตนที่ได้ลงลายมือชื่อไว้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานว่าได้เคยให้การต่อพนักงานสอบสวนไว้เมื่อไร อย่างไร และคำให้การนั้นตรงกับที่พนักงานสอบสวนเก็บไว้หรือไม่ และจะนำไปเป็นหลักฐานในคดีแพ่งกรณีละเมิด หรือนำไปใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องคดีอาญาเอง หากการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนล่าช้า เพราะขณะนี้ยังไม่ได้มีการสั่งฟ้องผู้ต้องหา โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับสำเนาที่ตนได้ลงลายมือชื่อไว้ จึงได้ใช้สิทธิขอคำให้การของตน แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากสถานีตำรวจภูธรไทรโยค

คณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือสอบถามความคืบหน้าของคดีไปยังสำนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี และได้รับแจ้งจากสำนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีว่า พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีได้ยื่นฟ้องนาง จ. ผู้ต้องหา ข้อหาเป็นผู้ควบคุมสัตว์ดุปล่อยปละละเลยให้สัตว์ไปทำอันตรายแก่ทรัพย์สินของผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๙๕๔/๒๕๕๔ ของศาลจังหวัดกาญจนบุรี ศาลนัดพร้อมวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๓.๓๐ น.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้การต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรไทรโยค เป็นบันทึกคำร้องทุกข์ที่เจ้าพนักงานสอบสวนบันทึกตามคำให้การของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้เสียหายและพยานที่ผู้เสียหายกล่าวอ้าง บันทึกคำให้การดังกล่าวมีรายละเอียดของผู้ให้การและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของผู้ต้องหาที่อ้างว่าเป็นความผิด การเปิดเผยบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ให้การเองไม่น่าจะมีผลกระทบต่อคดีอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในเรื่องนี้พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ซึ่งมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติให้ผู้เสียหายมีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ผู้อุทธรณ์ คือ นาย ส. ซึ่งเป็นผู้เสียหายในกรณีนี้จึงมีสิทธิคัดสำเนาคำให้การของตนได้ สำหรับผู้อุทธรณ์อีก ๓ ราย ซึ่งเป็นพยานที่ผู้เสียหายกล่าวอ้าง เมื่อปรากฏว่าบันทึกคำให้การดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่พนักงานสอบสวนได้บันทึกตามคำให้การของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย รวมทั้งเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ผู้อุทธรณ์ที่เป็นพยานของผู้เสียหายทั้ง ๓ ราย จึงมีสิทธิขอคำให้การของตนได้เช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรไทรโยคเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ เกี่ยวกับ
 สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย จ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย จ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ ขอสำเนาเอกสารสำนวนการสอบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีคำสั่งเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์จากลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นปลดออกจากราชการ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา กรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำอนาจารเด็กนักเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๓/๒๑๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าสามารถให้สำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของกรรมการสืบสวนที่เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยาให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ แต่ปฏิเสธการให้สำนวนการสืบสวนทั้งหมด โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา ถูกกล่าวหาว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีการอยู่ตามลำพังกับเด็กนักเรียนหญิงในที่ลับตาคน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้พิจารณารายงานผลการสอบสวน เห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน แล้วรายงานไปยัง ก.ค.ศ.

ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีการวางแผนเป็นขั้นตอนเพื่อให้ตนเองได้อยู่ตามลำพังกับเด็กนักเรียนหญิงและกระทำอนาจารต่อเด็กนักเรียนหญิง

เป็นการประพาดตัวอย่างร้ายแรง การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือนนั้น ระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิด จึงให้เพิ่มโทษเป็นโทษปลดออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ ได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ถูกระงับออกจากราชการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับขอ คือ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา ซึ่งประกอบด้วย รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้เสียหายและพยาน และหนังสือชี้แจงของผู้ถูกระงับกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนักเรียน

ในส่วนของการให้ถ้อยคำของผู้เสียหายและพยาน เป็นการให้ข้อมูลตามที่ทางราชการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน และหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ คณะกรรมการสอบสวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ รวมทั้ง ก.ค.ศ. ได้ใช้ข้อมูลนั้นในการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกระงับ บันทึกถ้อยคำดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจากการตรวจสอบรายละเอียดของการให้ถ้อยคำ ผู้ให้ถ้อยคำได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น ซึ่งการเปิดเผยไม่ว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้น อีกทั้งผู้ถูกระงับมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบได้

อย่างไรก็ดี เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กนักเรียนหญิงผู้เสียหายและเด็กนักเรียนที่เกี่ยวข้องซึ่งยังเป็นเยาวชนไม่ให้อายุต้องได้รับความเสียหายในอนาคต จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อเด็กนักเรียน ชื่อมารดาและย่าของเด็กนักเรียน และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเด็กนักเรียนผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับร้องขอ โดยในส่วนบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้เสียหายและพยาน ให้ปกปิดชื่อเด็กนักเรียน ชื่อมารดาและย่าของเด็กนักเรียน และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่า เด็กนักเรียนผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกระงับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ เกี่ยวกับ
สำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย จ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย จ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสารกรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง
เขต ๓ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. มติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔
เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ กรณีมีคำสั่งเพิ่มโทษจากลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นปลดออกจากราชการ
๒. หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. เอกสารคำให้การของเด็กนักเรียนหญิงโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยาจำนวน ๒ คน ในชั้นสืบสวน และที่ให้การกับคณะกรรมการ
สอบสวน

๔. สำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ ที่ ๔๒๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ และที่ ๔๕๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
ประกอบด้วยสำเนาภาพถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

- ๔.๑ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑)
- ๔.๒ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒)
- ๔.๓ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓)
- ๔.๔ บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๔)
- ๔.๕ บันทึกถ้อยคำของฝ่ายผู้กล่าวหา และฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดทุกคนที่ให้ปากคำหรือถ้อยคำ ซึ่งปรากฏ
ในสำนวนการสอบสวน (แบบ สว.๕)
- ๔.๖ การประชุมปรึกษาพิจารณาลงมติของคณะกรรมการสอบสวน (ทุกท่าน) ประกอบด้วย
 - ๔.๖.๑ การใช้ดุลพินิจในการชี้แจงน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวงที่มีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิด
 - ๔.๖.๒ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระที่เห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิด
 - ๔.๖.๓ ข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิด

๕. รายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖)

๖. ความเห็นของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ กรณีที่มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๓/๒๑๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ ในข้อ ๔.๑ - ๔.๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลผู้ให้การ และรายการที่ ๔ ในข้อ ๔.๕ - ๔.๖ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลที่ไม่เหมาะสมให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่น และอาจเป็นอันตรายต่อผู้ให้ข้อมูลได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา ถูกกล่าวหาว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีการอยู่ตามลำพังกับเด็กนักเรียนหญิงในที่ลับตาคน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้พิจารณารายงานผลการสอบสวน เห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน แล้วรายงานไปยัง ก.ค.ศ.

ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีการวางแผนเป็นขั้นตอนเพื่อให้ตนเองได้อยู่ตามลำพังกับเด็กนักเรียนหญิงและกระทำอนาจารต่อเด็กนักเรียนหญิงเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือนนั้น ระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิด จึงให้เพิ่มโทษเป็นโทษปลดออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ ได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔.๑ - ๔.๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีหนังสือแจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔.๕ ในส่วนบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา และรายการที่ ๔.๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพิ่มเติมแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์มีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ ยังไม่ได้เปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกถ้อยคำของเด็กนักเรียนหญิงผู้เสียหาย และรายการที่ ๔.๕ ในส่วนบันทึกถ้อยคำของฝ่ายผู้กล่าวหาอันประกอบด้วยครู นักเรียน นักศึกษาฝึกงาน นักการของโรงเรียนทุ่งฮั้ววิทยา เพื่อนบ้าน มารดา และย่าของเด็กนักเรียนหญิงผู้เสียหาย

การให้ถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวเป็นการให้ข้อมูลตามที่ทางราชการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน และหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ คณะกรรมการสอบสวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ รวมทั้ง ก.ค.ศ. ได้ใช้ข้อมูลนั้นในการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ บันทึกถ้อยคำดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ

ที่ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจากการตรวจสอบรายละเอียดของการให้ถ้อยคำ ผู้ให้ถ้อยคำได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น ซึ่งการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้น อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบได้ อย่างไรก็ดี เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กนักเรียนหญิงผู้เสียหายและเด็กนักเรียนที่เกี่ยวข้องซึ่งยังเป็นเยาวชนไม่ให้อายุต้องได้รับความเสียหายในอนาคต จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดเฉพาะชื่อเด็กนักเรียน ชื่อมารดาและย่าของเด็กนักเรียน และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเด็กนักเรียนผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔.๕ ในส่วนบันทึกถ้อยคำของฝ่ายผู้กล่าวหาโดยปกปิดเฉพาะชื่อเด็กนักเรียน ชื่อมารดาและย่าของเด็กนักเรียน และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเด็กนักเรียนผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง น.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง น. ผู้อุทธรณ์ อดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอคูเมือง ขอข้อมูลข่าวสารกรณีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ลงมติขับผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งมติดังกล่าวต่ออำเภอคูเมือง ต่อมานายอำเภอคูเมืองได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีคำวินิจฉัยเห็นด้วยกับมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมสรุปความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอคูเมือง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔

๒. กระบวนการ ขั้นตอนของการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามข้อ ๑ โดยละเอียด

๓. บันทึกถ้อยคำบุคคลที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๑ เชิญมาให้ถ้อยคำ

อำเภอคูเมืองมีหนังสือ ที่ บร ๐๐๓๗๘/๓๔๘๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ส่งรายงานสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนบางส่วนพร้อมกับความเห็นของนายอำเภอคูเมืองที่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ กับได้ชี้แจงกระบวนการขั้นตอนการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนเชิญมาให้ถ้อยคำ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมา ข้อมูลการสอบสวนเป็นส่วนหนึ่งในการฟ้องและต่อสู้คดี และนายอำเภอคูเมืองผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องใช้ข้อมูลดังกล่าวในการต่อสู้คดี การเปิดเผยอาจเกี่ยวเนื่องกับความปลอดภัยในชีวิตของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือเป็นถ้อยคำที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าไม่พอใจคำชี้แจงกระบวนการ ขั้นตอนของการสอบสวนข้อเท็จจริง ถือว่านายอำเภอคูเมืองได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่อำเภอคูเมืองจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สภาองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีมติขับผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ โดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์โต้แย้งมติดังกล่าวต่อนายอำเภอคูเมืองตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งนายอำเภอคูเมือง

ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและตรวจสอบข้อเท็จจริง และได้พิจารณารายงานผลการสอบสวนโดยมีคำวินิจฉัยเห็นด้วยกับมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมใหญ่

ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับมติสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมใหญ่ และคำวินิจฉัยของนายอำเภอคูเมือง จึงฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองนครราชสีมา และได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ของอำเภอคูเมือง แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการสอบสวนและตรวจสอบข้อเท็จจริง ในหน้าที่ ๑ หน้าที่ ๕ และหน้าที่ ๖ ส่วนหน้าที่ ๒ หน้าที่ ๓ และหน้าที่ ๔ อำเภอคูเมืองไม่เปิดเผย กับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำชี้แจงกระบวนการ ขั้นตอนของการสอบสวนข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งในหนังสืออุทธรณ์ว่าไม่ติดใจคำชี้แจงกระบวนการ ขั้นตอนของการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยถือว่านายอำเภอคูเมืองได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนที่ยังไม่ได้เปิดเผย และรายการที่ ๓ เป็นการให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการสอบสวนและตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งของนายอำเภอคูเมือง ผู้ให้ถ้อยคำได้ให้ข้อมูลตามที่ทางราชการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน และนายอำเภอคูเมืองได้ใช้ข้อมูลนั้นในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ บันทึกถ้อยคำดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น ข้อมูลข่าวสารที่อำเภอคูเมืองได้ส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณา ก็ไม่ปรากฏพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ อันจะเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไร

ผลการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของนายอำเภอคูเมืองได้เสร็จสิ้นโดยมีการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จความวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนประเด็นที่ว่าได้มีการฟ้องคดีปกครองและนายอำเภอคูเมืองต้องใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในการต่อสู้คดีนั้น เห็นว่าการฟ้องคดีเป็นการใช้สิทธิทางศาล ซึ่งเป็นคนละกรณีกับการขอให้หน่วยงานของรัฐในฐานะองค์กรของฝ่ายบริหารเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากการมีคำวินิจฉัยของนายอำเภอคูเมืองและมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนสถานที่เกิด สัญชาติ ศาสนา ชื่อบิดามารดา และที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอคูเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนสถานที่เกิด สัญชาติ ศาสนา ชื่อบิดามารดา และที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามเกี่ยวกับหนังสือ
อนุญาตให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ ร.ต. อ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลท่าขอนยาง จังหวัดมหาสารคาม มีหนังสือที่ พิเศษ ๐๓๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ขอข้อมูลเกี่ยวกับหนังสืออนุญาตให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมหาสารคาม ของนาย ช. ผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ว่าได้ขออนุญาตจากผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือไม่

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๔.๐๒๙/๑๙๔๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามได้แจ้งไปยังนาย ช. ให้ทราบเพื่อคัดค้าน หรือไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน ๑๕ วัน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และ นาย ช. มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าได้ลาออกจากการเป็นผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ พิเศษ ๐๔๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ช. ผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ต่อมานาย ช. ไปดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมหาสารคาม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือที่ พิเศษ ๐๓๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ขอข้อมูลเกี่ยวกับหนังสืออนุญาตให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมหาสารคามของนาย ช. ว่าได้ขออนุญาตจากผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือไม่ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศย ๓๐๔.๐๒๙/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของนาย ช. ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามจึงแจ้งให้นาย ช. ทราบเพื่อเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด นาย ช. ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามจึงมีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลและได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ นอกจากนี้ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามเห็นว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้เนื่องจากมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้หรืออยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม และมีได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ประกอบกับนาย ช. คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการฯ ในการประชุม ครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาหนังสือชี้แจงดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการฯ มีข้อสงสัยว่าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามมีหนังสืออนุญาตให้นาย ช. ไปดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมหาสารคามอยู่ในความครอบครองหรือไม่ จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ มีหนังสือถึงศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงดังกล่าว ต่อมาผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามมีหนังสือที่ ศย ๓๐๔.๐๒๙/๔๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีเอกสารหลักฐานดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ หนังสือของผู้บังคับบัญชาที่อนุญาตให้นาย ช. ไปดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมหาสารคามเป็นข้อมูลเกี่ยวกับหนังสืออนุญาตให้ผู้พิพากษาสมทบไปดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมหาสารคาม ข้อมูลดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีของศาล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของศาลซึ่งต้องโปร่งใสและประชาชนสามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามมีหนังสือชี้แจงว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงาน ก.พ.

.....

ผู้อุทธรณ์ : ส.ต.ต. ท.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ส.ต.ต. ท. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดอำเภอทำหน้าที่หัวหน้าพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านอัมเปียม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอพบพระ ส่งคำร้องขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ พร้อมหลักฐานประกอบคำร้องขอแก้ไขปีเกิดไปให้จังหวัดตากพิจารณา ดังนี้

๑. แบบขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ
๒. หนังสือรับรอง เลขที่ ๑๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓
๓. แบบ ช. ๓ เล่มที่ ๑ ฉบับที่ ๘๔๕/๒๕๓๘
๔. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านหัวถนนเหนือ
๕. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหัวถนนใต้ (นิยุตประชาสรรค์)
๖. ใบแทนใบสุทธิ เล่มที่ ๘๘๐๑ เลขที่ ส. ๘๘๐๐๙๘
๗. ใบรายงานผลการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
๘. สมุดประจำตัวทหารกองหนุน
๙. ใบสอบปากคำ (พร้อมสำเนารายการเกี่ยวกับบ้าน)
๑๐. มรณบัตร (ของนาย พ.)

จังหวัดตากส่งเรื่องไปให้กรมการปกครองและกรมการปกครองได้ส่งเรื่องไปให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณา สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๓/๑๔๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมการปกครองโดยแจ้งว่าหลักฐานการขอแก้ไขปีเกิดของ ส.ต.ต. ท. ที่ส่งไปให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าปีเกิดที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อน จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของ ส.ต.ต. ท.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ตก ๐๘๑๗.๓ (อัมเปียม)/๑๗๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อำเภอพบพระ

มีหนังสือ ที่ ตก ๐๘๑๗.๓/๑๗๗๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ส่งเรื่องขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของ ส.ต.ต. ท. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) อำเภอพบพระ จากเกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕ เป็นวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ ไปให้จังหวัดตากพิจารณา จังหวัดตากมีหนังสือ ที่ ตก ๐๐๑๗.๑/๑๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังกรมการปกครอง และกรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๒.๔/๒๓๔๙๙ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ส่งเรื่องไปให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณา สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักฐานที่ส่งไปประกอบการพิจารณาไม่อาจพิสูจน์ได้ว่า ปีเกิดของผูุ้ทธรณ์ที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อน จึงมีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๓/๑๔๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมการปกครองแจ้งว่ามีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผูุ้ทธรณ์ กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ ๐๓๐๒.๔/๒๔๗๘๖ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งมติของสำนักงาน ก.พ. ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดตาก จังหวัดตากมีหนังสือที่ ตก ๐๐๑๗.๑/๑๖๗๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งมติดังกล่าวไปยังนายอำเภอพบพระ และอำเภอพบพระได้แจ้งมติของสำนักงาน ก.พ. ให้ผูุ้ทธรณ์ทราบ ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์มติดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงว่า ผูุ้ทธรณ์เดิมชื่อ ส. เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ แต่สูติบัตรของผูุ้ทธรณ์สูญหายเนื่องจากบิดามารดาได้เก็บสูติบัตรของผูุ้ทธรณ์และพี่น้องของผูุ้ทธรณ์ไว้ในที่เก็บเงิน และที่เก็บเงินถูกขโมยไป ผูุ้ทธรณ์ได้ไปขอคัดสำเนาสูติบัตรของตน ณ ที่ว่าการอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอท่าตะโกมีหนังสือรับรองเลขที่ ๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ รับรองว่าได้ตรวจสอบและปรากฏว่าไม่พบสูติบัตรของผูุ้ทธรณ์ และอำเภอท่าตะโกยังมีหนังสือรับรอง เลขที่ ๑๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ รับรองว่าสูติบัตรของผูุ้ทธรณ์เป็นเอกสารที่จัดทำมานานตั้งแต่กำนันเป็นนายทะเบียนตำบล เมื่อจัดทำแล้วอาจจะไม่ได้ส่งต้นฉบับไปเก็บรักษาไว้ ณ สำนักทะเบียนอำเภอ จึงไม่สามารถค้นหาสูติบัตรของ ส.ต.ต. ท. นอกจากนั้น ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่าสมัยก่อนการรับแจ้งเกิดหรือตายเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านของแต่ละหมู่บ้านแล้วแจ้งให้นายทะเบียนตำบลทราบ ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลนั้นอาจผิดพลาดได้ ส่วนทะเบียนนักเรียนนั้นผิดพลาดยากเพราะจดวัน เดือน ปีเกิดตามสูติบัตรและทะเบียนบ้านฉบับเดิมซึ่งเป็นเอกสารของทางราชการและโรงเรียนเก็บรักษาไว้ที่โรงเรียน กรณีของผูุ้ทธรณ์ทะเบียนนักเรียนฉบับแรกตั้งแต่ชั้น ป. เตรียมจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ น่าจะถูกต้องที่สุด นอกนั้นอาจเกิดจากการใช้ทะเบียนบ้านที่คัดเป็นสำเนาผิดพลาดไปใช้ในการสมัครเรียน ดังนั้น ชื่อของผูุ้ทธรณ์ในโรงเรียนที่ผูุ้ทธรณ์ได้เรียนทั้ง ๓ โรงเรียนจึงไม่ตรงกัน ทั้งๆ ที่ไม่เคยเปลี่ยนชื่อ และของน้องชายของผูุ้ทธรณ์ คือ นาย น. ก็มีความผิดพลาดผูุ้ทธรณ์จำได้ว่าน้องชายเกิดปีวอก พ.ศ. ๒๔๙๙ แต่ทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบันระบุว่าเกิด พ.ศ. ๒๔๙๘ เมื่อผูุ้ทธรณ์ทราบว่าปีเกิดของตนไม่ตรงกับความเป็นจริงจึงได้นำหลักฐานต่างๆ ไปขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบัน ทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบันจึงระบุว่าผูุ้ทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ ผูุ้ทธรณ์อยากจะได้รับความเป็นธรรมและต้องการจะเกษียณอายุตามปีเกิดตามความเป็นจริง

หลักฐานที่ผูุ้ทธรณ์นำมาประกอบการขอแก้ไขปีเกิด ได้แก่

๑. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านหัวถนนเหนือ ระบุวัน เดือน ปีเกิดของเด็กชาย ส. ผูุ้ทธรณ์ คือวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗
๒. สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหัวถนนใต้ (นิยุตประชาสรรค์) ระบุวัน เดือน ปีเกิดของเด็กชาย ป. ผูุ้ทธรณ์ คือวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕
๓. ใบแทนใบสุทธิ เล่มที่ ๘๘๐๑ เลขที่ ส. ๘๘๐๐๘๘ ของนาย ส. ผูุ้ทธรณ์ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๔๙๕

๔. ใบรายงานผลการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชของนาย ส. ผู้อุทธรณ์ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๔๙๕

๕. สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของพี่น้องร่วมบิดามารดาของผู้อุทธรณ์ มีรายละเอียด ดังนี้

- นาง ร. (พี่สาว) เกิดวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๙๔
- นาย น. (น้องชาย) เกิดวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๔๙๘
- น.ส. ม. (น้องสาว) เกิดวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒
- นาย พ. (เสียชีวิต) เกิดวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๐๕

๖. สมุดประจำตัวทหารกองหนุนประเภทที่ ๑ (แบบ สด. ๘) ของพลตำรวจ ส. ระบุว่าเกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕

๗. หนังสือรับรองของอำเภอท่าตะโก เลขที่ ๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ และเลขที่ ๑๓๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓

๘. ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๕๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลพบพระ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕ แต่มีการแก้ไข พ.ศ. เกิดเป็น ๒๔๙๗

๙. ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๙๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลคีรีราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จาก พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็น พ.ศ. ๒๔๙๗ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรมาแสดง และหลักฐานทางราชการอื่นๆ ได้แก่ สมุดประจำตัวทหารกองหนุนประเภทที่ ๑ (แบบ สด. ๘) ปรากฏปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๔๙๕ ไม่ใช่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข ส่วนทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๙๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลคีรีราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก แม้จะระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ แต่ก็ยังเป็นทะเบียนบ้านที่มีการแก้ไขปีเกิดตามทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๕๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลพบพระ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ไม่ใช่ทะเบียนบ้านฉบับดั้งเดิม เพราะเป็นทะเบียนบ้านที่สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลพบพระจัดพิมพ์เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สำหรับหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหัวถนนใต้ (นิยุตประชาสรรค์) ปรากฏวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕ และใบรายงานผลการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชปรากฏวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๔๙๕ ซึ่งไม่ตรงกับปีเกิดที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข มีเพียงทะเบียนนักเรียนโรงเรียนบ้านหัวถนนเหนือเท่านั้นที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งยังไม่เพียงพอให้น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ตามที่ได้ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับใบเสร็จรับเงิน
 และการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ร.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ร. ผู้อุทธรณ์ ยื่นคำขอลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ต่อเทศบาลตำบลยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการก่อสร้างพร้อมติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์สำหรับเชื่อมโยงกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสถานีผลิตน้ำประปาของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย (หนองदान) เพื่อตรวจสอบว่าโครงการดังกล่าวมีการใช้งานได้จริงหรือไม่ จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ใบเสร็จรับเงินค่าไฟฟ้าโรงสูบน้ำประปา ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึง ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔
๒. เอกสารการจัดซื้อจัดจ้างแผงโซลาร์เซลล์ที่ติดตั้งที่โรงสูบน้ำประปา

นายกเทศมนตรีตำบลยางชุมน้อยมีบันทึกท้ายคำขอแจ้งว่า ตรวจสอบได้แต่ไม่ให้เอกสาร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อแผงโซลาร์เซลล์ในโครงการก่อสร้างพร้อมติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์สำหรับเชื่อมโยงกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสถานีผลิตน้ำประปาของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย (หนองदान) กับใบเสร็จรับเงินค่าไฟฟ้าของโรงสูบน้ำประปาดังกล่าวนั้น นายกเทศมนตรีตำบลยางชุมน้อยมีบันทึกท้ายคำขอว่า ตรวจสอบได้แต่ไม่ให้เอกสาร และในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลยางชุมน้อยได้มีหนังสือชี้แจงเหตุที่ไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเครื่องถ่ายเอกสารของเทศบาลตำบลยางชุมน้อยส่งซ่อม ประกอบกับเอกสารมีจำนวนมาก จึงไม่อาจให้ผู้อุทธรณ์นำเอกสารไปสำเนาเอง โดยเกรงว่าเอกสารอาจจะสูญหายได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นายกเทศมนตรีตำบลยางชุมน้อยมีบันทึกท้ายคำขอว่าตรวจสอบได้แต่ไม่ให้เอกสารนั้น เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ยื่นคำขอแล้วด้วยการอนุญาตให้เข้าตรวจดูได้ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้อง

พิจารณาว่าเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารตามคำขอเปิดเผยได้หรือไม่ แต่มีข้อที่ต้องพิจารณาว่าการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารมีเหตุผลอันสมควรที่จะใช้เป็นเงื่อนไขในการออกคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่

เทศบาลตำบลยางชุมน้อยอ้างว่าเครื่องถ่ายเอกสารเสีย และเกรงว่าข้อมูลข่าวสารอาจจะสูญหายได้หากให้ผู้อุทธรณ์นำไปสำเนาที่อื่น ข้ออ้างดังกล่าวอาจแก้ไขได้โดยให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลยางชุมน้อยเป็นผู้สำเนาเอกสารจากเครื่องถ่ายเอกสารจากแหล่งอื่น หรือให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลยางชุมน้อยเป็นผู้ควบคุมการสำเนาเอกสารหากมอบข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ไปสำเนาเอง โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในการสำเนาเอกสาร ดังนั้น ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่น่าหนักเพียงพอที่จะรับฟัง และเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลยางชุมน้อย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ด้วยการให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับมติคณะกรรมการ
การเลือกตั้งและความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง และหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอตระจูดเอกสารและขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. สำเนาความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๓๓๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่มีการลงลายมือชื่อพร้อมรายงานการประชุมในแต่ละครั้ง

๒. มติคณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และมติ คณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้เข้าร่วมประชุมได้ลงลายมือชื่อในมติ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ลับ ที่ สค ๐๑๐๑/๔๐๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. สำเนาความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งผู้อุทธรณ์ อ้างว่าต้องการไปป้องกันสิทธิโดยการยื่นฟ้องร้องต่อศาลปกครองสูงสุด เห็นว่าในชั้นกระบวนการสืบสวนสอบสวนและ ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์นั้น คณะอนุกรรมการทั้ง ๒ คณะได้เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์มาป้องกันสิทธิของตนเองอยู่แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่เคยมาใช้สิทธิดังกล่าวแม้แต่ครั้งเดียว และเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปก็สามารถนำไปดำเนินการในกระบวนการ ฟ้องร้องต่อศาลปกครองได้แล้ว อีกทั้งเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ เรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย

๒. สำเนามติคณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และมติคณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการ การเลือกตั้งผู้เข้าร่วมประชุมได้ลงลายมือชื่อในมติ ถือเป็นวิธีการและแนวทางปฏิบัติที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และการประชุม ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนด ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่มีอำนาจหน้าที่ใดที่จะเข้าไปล่วงเกินอำนาจดังกล่าวได้

ประกอบกับตัวแทนของสำนักการประชุมชี้แจงว่ามติคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเอกสาลลับ ดังนั้น หากผู้ยุทธธรมมีความประสงค์จะขอคัดสำเนามติการประชุม (ลับ) ดังกล่าว ผู้ยุทธธรมจะต้องไปร้องขออำนาจสั่งการจากศาล

ผู้ยุทธธรมมีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร อุทธธรมคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาข้อมูลยุทธธรม หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๑๐๑/๑๔๗๗๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งไล่ผู้ยุทธธรมออกจากงาน ผู้ยุทธธรมได้ยุทธธรมคำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธธรมให้ผู้ยุทธธรมทราบ ผู้ยุทธธรมจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง และหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอตรวจดูและขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ยุทธธรมจึงยุทธธรมคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้ยุทธธรมขอสำเนาความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธธรมที่มีการลงลายมือชื่อพร้อมรายงานการประชุมในแต่ละครั้ง มติคณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และมติคณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งผู้เข้าร่วมประชุมได้ลงลายมือชื่อในมตินั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่า การพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธธรมมีอำนาจในการรับฟังข้อเท็จจริงและสามารถสอบพยานเพิ่มเติมได้ ความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธธรมที่เสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐที่เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีอำนาจพิจารณาอุทธธรม ในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธธรมจะมีการทำความเห็นของอนุกรรมการพิจารณาอุทธธรมแต่ละท่านและฝ่ายเลขานุการฯ จะรวบรวมทำเป็นความเห็นรวมออกมาเป็นมติแล้วเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ส่วนการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้งหากมีความเห็นไม่ตรงกันจะมีการทำความเห็นของกรรมการแต่ละท่านซึ่งสำนักประชุมจะประมวลรวบรวมออกมาเป็นมติ และในมติดังกล่าวจะมีรายละเอียดความเห็นของกรรมการเสียงข้างมากและเสียงข้างน้อย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธธรม คือ ความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธธรมตามคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๓๓๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่มีการลงลายมือชื่อพร้อมรายงานการประชุมในแต่ละครั้ง มติคณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และมติคณะกรรมการการเลือกตั้งในการประชุมครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งผู้เข้าร่วมประชุมได้ลงลายมือชื่อในมตินั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธธรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามปกติเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธธรม คำสั่งลงโทษ ซึ่งมีใช่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่อย่างใด เมื่อเรื่องดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้ยุทธธรม และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน

ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
 เกี่ยวกับข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ สำนักงานเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของบุคคลในสังกัดเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน ดังนี้

๑. นาย ก. ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ
๒. นาง ข. ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ
๓. นาย ค. ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ
๔. นาย ง. ตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ๖
๕. นาย จ. ตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ๖
๖. นาย พ. ตำแหน่งนิติกร ๕

ว่าบุคคลดังกล่าวเคยเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงราย ด่านตรวจคนเข้าเมืองหนองคาย ด่านตรวจคนเข้าเมืองสุวรรณภูมิ เพื่อไปต่างประเทศ เช่น ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีหรือไม่

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๙.๙๒๑/๑๖๕๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวได้ เนื่องจากข้อมูลของการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรในระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะจัดเก็บโดยใช้ชื่อ ชื่อสกุล เป็นภาษาอังกฤษ วัน เดือน ปีเกิด เพศ สัญชาติ และหมายเลขหนังสือเดินทาง รวมทั้งภาพถ่าย (กรณีเดินทางเข้า - ออกผ่านระบบที่มีการถ่ายรูป) ของบุคคลที่เดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับมอบอำนาจหรือเป็นผู้กระทำการแทน ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักร ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของนาย ก. กับพวก รวม ๖ ราย ขอให้ผู้อุทธรณ์ประสานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของบุคคลดังกล่าวไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอีกครั้งหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยเนื่องจากได้เดินทางไปต่างประเทศเป็นการส่วนตัวในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนโดยไม่ได้ขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนืออ้างว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด ทั้งๆ ที่นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาลหลายคนได้เดินทางไปต่างประเทศเป็นการส่วนตัวโดยมิได้ขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยเช่นกัน แต่นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือไม่ดำเนินการทางวินัยเจ้าหน้าที่ของเทศบาลแต่อย่างใดซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของบุคคลในสังกัดเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง จำนวน ๖ ราย แต่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๒๙.๙๒๑/๒๐๖๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๒๙.๙๒๑/๒๐๖๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการฯ ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรของนาย ก. กับพวกรวม ๖ ราย เนื่องจากข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรในระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะจัดเก็บข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ วัน เดือน ปีเกิด เพศ สัญชาติ และหมายเลขหนังสือเดินทาง รวมทั้งภาพถ่าย (กรณีเดินทางเข้า - ออกผ่านระบบที่มีการถ่ายรูป) ของบุคคลที่เดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับมอบอำนาจหรือเป็นผู้กระทำการแทน ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักร ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลอื่นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว เมื่อไม่ปรากฏเหตุจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควรที่จะรู้ล้าสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น ก็อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แม้ผู้อุทธรณ์จะอ้างว่าต้องการตรวจสอบข้อมูลเพื่อดูว่ามีการกระทำความผิดอย่างเดียวกับผู้อุทธรณ์หรือไม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์จะต้องไปดำเนินการตรวจสอบตามระบบของราชการต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

.....

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานรองผู้บัญชาการ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ที่ ๐๐๓๒ (๒)/๐๒๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘

กองบังคับการอำนวยการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๒.๑๑๒/๖๗๑๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการข้าราชการตำรวจพิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ แล้ว โดยที่ประชุมมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานรองผู้บัญชาการ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ที่ ๐๐๓๒ (๒)/๐๒๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ขอแก้ไขปีเกิดจากเกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจจึงเสนอเรื่องไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในที่สุดคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ จากเกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ โดยไม่ได้ส่งหลักฐานสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดมาแสดงเป็นหลักฐาน แต่ได้ส่งหนังสือสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปราจีนบุรี ที่ ปจ ๕๒๐๐๑/ท.ร. ๑๖๘ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งผู้บัญชาการ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ว่าได้ตรวจสอบหลักฐานสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๓ แล้ว ปรากฏว่าชำรุด ไม่สามารถตรวจสอบได้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานต่างๆ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า

สำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๓๙ ก ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ อายุ ๗ ปี

สำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๖๒๘/๒ ๘ ถนนปรีดารมย์ ตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ และ พ.ศ. ๒๕๑๕ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ ส่วนฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ ซึ่งสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองชลบุรีมีหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๐๐๑/๑๙๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งผู้กำกับการ ฝ่ายประวัติบุคคล กองทะเบียนพล แจ้งผลการตรวจสอบทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ และ พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่าไม่ปรากฏการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนบ้านดังกล่าว แต่มีการคัดลอกวัน เดือน ปีเกิดจากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นเกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ ซึ่งเป็นการคัดลอกผิด

สำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๑๘๒๐/๒๒๓ ซอยเลิศสุข ถนนจรัญสนิทวงศ์ ตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ และ พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือปัจจุบัน คือ ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๕๐๗ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๖๗ แขวงบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘

หลักฐานการศึกษาที่ตรวจสอบได้ เช่น สำเนาใบสุทธิโรงเรียนปราจีนราษฎร์รังสฤษดิ์ สำเนาประกาศนียบัตรโรงเรียนปัญญพิทยาคาร และสำเนาใบรับประกาศนียบัตรโรงเรียนเบ็ญจมราชรังสฤษดิ์ หลักฐานดังกล่าวต่างระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓

หลักฐานทางทหารซึ่งทำการสัสดีอำเภอเมืองปราจีนบุรีมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๘๑.๖๓/๒๑๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งผู้กำกับการ ฝ่ายประวัติบุคคล กองทะเบียนพล ว่าไม่พบหลักฐานทางทหารของพลตำรวจตรี ก.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่าไม่ควรอนุมัติให้พลตำรวจตรี ก. แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ เนื่องจากไม่น่าเชื่อถือ โดยปราศจากข้อสงสัย และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่ในกรณีนี้ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดจึงต้องพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นๆ เช่น หลักฐานทางทะเบียนบ้าน หลักฐานทางทหาร หลักฐานการศึกษา เป็นต้น กรณีของผู้อุทธรณ์ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ และ พ.ศ. ๒๕๑๕ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ หลักฐานการศึกษาที่สามารถตรวจสอบได้ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ ส่วนหลักฐานทางทหารไม่มี กรณีจึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทางทะเบียนบ้าน และหลักฐานการศึกษาเป็นหลัก หลักฐานดังกล่าวต่างระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ สำหรับทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ นั้น สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองชลบุรีได้แจ้งว่าการคัดลอกวัน เดือน ปีเกิดจากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นเกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ เป็นการคัดลอกผิด การที่ผู้อุทธรณ์นำทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ มาแสดงจึงไม่อาจรับฟังได้ เมื่อทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ และ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับเก่าที่สุดและหลักฐานการศึกษาต่างระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๓ จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินกร
ทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ช. ผู้อุทธรณ์ พนักงานพัฒนารูทิจ ๗ สาขาปัว สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดน่าน มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึง ผอ. ผทน. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ขอข้อมูลข่าวสาร
สรุปรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนทั้งหมด กรณี ธ.ก.ส. มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงาน

ธ.ก.ส. มีบันทึกท้ายคำขอ แจ้งเปิดเผยสรุปรายงานการสอบสวน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนสำนวน
การสอบสวน โดยให้เหตุผลว่ามีคำเบิกความพยาน การเปิดเผยจะทำให้พยานอาจถูกฟ้องคดี และเป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่ ธ.ก.ส. จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะปฏิบัติหน้าที่สาขาเชียงใหม่
สังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดน่าน มีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์อาศัยงานในตำแหน่งหน้าที่จัดทำสัญญาให้ลูกค้ากู้เงิน
จากธนาคาร แล้วขอยืมเงินที่ลูกค้ากู้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

ธ.ก.ส. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนลูกค้าธนาคาร แล้วรายงาน
ผลโดยมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมเบียดเบียนลูกค้า โดยกู้ยืมเงินลูกค้า ๒ ราย ซึ่งให้การยืนยันว่าผู้อุทธรณ์กู้ยืมเงินจริง
ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ให้การยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับ ฉบับที่ ๙ ข้อ ๓ (๗) (๑๐) ฐานไม่ปฏิบัติ
ตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผนและวิธีปฏิบัติของธนาคาร และประพฤติดนเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ซึ่งสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดน่าน ได้รายงานผลการสอบสวนดังกล่าวต่อ ธ.ก.ส. เพื่อพิจารณา

คณะกรรมการที่ปรึกษาเรื่องวินัยของ ธ.ก.ส. ได้พิจารณารายงานการสอบสวน มีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรม
ตามข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับ ฉบับที่ ๙ ข้อ ๕ (๕) (๙) ฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง
แบบแผนและวิธีปฏิบัติของธนาคาร และประพฤติดนเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ เห็นควรลงโทษตามแนวทาง
การลงโทษของธนาคารโดยให้ไล่ออก ซึ่งต่อมา ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ธ.ก.ส. ได้เปิดเผยสรุปรายงานการสอบสวนให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วน ส่วนการสอบสวน

ข้อมูลข่าวสารในส่วนการสอบสวนประกอบด้วยบันทึกของกองตรวจสอบสาขา ๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง พนักงานมีพฤติกรรมส่อไปในทางทำผิดวินัยธนาคาร คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน บันทึกการแจ้งและรับทราบ ข้อกล่าวหา บันทึกคำให้การของผูุ้ทธรณ์กับพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง และทะเบียนประวัติพนักงาน ธ.ก.ส. ของผูุ้ทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ถูกสอบสวน และกรรมการสอบสวนตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๓ คน เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ผูุ้ทธรณ์ได้เสร็จสิ้นโดย ธ.ก.ส. มีคำสั่งไล่ผูุ้ทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงานแล้ว และผูุ้ทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยบันทึกของกองตรวจสอบฯ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และบันทึกคำให้การของผูุ้ทธรณ์ให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ส่วนบันทึกคำให้การของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ลูกค้าของธนาคารที่ผูุ้ทธรณ์ได้กู้ยืมเงินจำนวน ๒ คน พนักงานธนาคารจำนวน ๔ คน และลูกค้าธนาคารสาขาเชียงกลางจำนวน ๖ คนนั้น ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้แก่ เอกสารของธนาคารที่เกี่ยวกับการกู้เงิน - การชำระเงินกู้ของลูกค้าที่ผูุ้ทธรณ์ได้กู้ยืมเงิน และทะเบียนประวัติพนักงาน ธ.ก.ส. นั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะทะเบียนประวัติของผูุ้ทธรณ์ให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยส่วนการสอบสวน เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่อยู่ของพยานผู้ให้ถ้อยคำ เอกสารของธนาคารที่เกี่ยวกับการกู้เงิน - การชำระเงินกู้ของลูกค้า และทะเบียนประวัติพนักงานรายอื่นนอกจากทะเบียนประวัติของผูุ้ทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับคำให้การของพยาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาวาเอก พ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาวาเอก พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการให้ถ้อยคำของพยานบุคคล ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ จำนวน ๕ คน คือ

๑. คำให้การของผู้อุทธรณ์
๒. คำให้การของนาง ก.
๓. คำให้การของนาง ข.
๔. คำให้การของนาง ค.
๕. คำให้การของนาย ง.

จังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๑/๑๒๔๐๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยคำให้การเฉพาะของผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่เปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยกับผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการได้จัดส่งมา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการ และคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์แล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร่วมกับชาวบ้านในพื้นที่จำนวนหนึ่ง ร้องเรียนนาย จ. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ว่าประเพณีดินไม่เหมาะสม ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาผู้อุทธรณ์อ้างว่า นาย ส. ปลัดอำเภอพระสมุทรเจดีย์ ได้นำหนังสือร้องเรียนไปเปิดเผยให้นาย จ. ได้ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือร้องเรียนกรณีดังกล่าว

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยเชิญผู้อุทธรณ์ นาง ก. นาง ข. นาง ค. และนาย ง. เข้าให้ถ้อยคำ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อจังหวัดสมุทรปราการ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการได้ชี้แจงด้วยวาจา รับฟังได้ว่า อำเภอมะขามพระสมุทรเจดีย์ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนว่า นาย ส. ปลัดอำเภอมะขามพระสมุทรเจดีย์ ได้นำหนังสือร้องเรียนดังกล่าวไปเปิดเผย และเมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วได้รายงานผล พร้อมจัดส่งสำนวนการสอบสวนให้จังหวัดสมุทรปราการทราบ ซึ่งในขณะนี้เอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนเหตุผลในการปฏิเสธจังหวัดสมุทรปราการเห็นว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยกับผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลในการขอข้อมูลดังกล่าวว่า ต้องการนำไปประกอบหลักฐานในการร้องเรียนต่อกรมการปกครอง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาย ส. ปลัดอำเภอมะขามพระสมุทรเจดีย์ (เจ้าพนักงานปกครอง ๕) โดยนาย ส. ยังเป็นกรรมการและเลขานุการในการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งหากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ข้อมูลข่าวสารตามที่มาขอจะทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานให้กรมการปกครองได้พิจารณาข้อเท็จจริง กรณีที่เอกสารไปอยู่ที่นาย จ. เพราะพยานทั้ง ๔ รายเป็นผู้รู้เห็นเอกสาร และจะก่อให้เกิดความเสียหายและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องเรียน พร้อมกันนี้ผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งหนังสือของนาง ก. นาง ข. นาง ค. และนาย ง. ที่มีถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแสดงความประสงค์ขอคำให้การของตนที่ได้ให้ไว้กับคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ในกรณีที่เอกสารการร้องเรียนนาย จ. ไปอยู่กับนาย จ. โดยมอบให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดำเนินการแทน มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำให้การของนาง ก. นาง ข. นาง ค. และนาย ง. จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏบุคคลทั้ง ๔ ได้มีหนังสือมอบให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดำเนินการขอคำให้การของตนที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ในกรณีที่เอกสารการร้องเรียนนาย จ. ไปอยู่กับนาย จ. ดังนั้น การเปิดเผยคำให้การของบุคคลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้กระทำการแทนได้ทราบจึงไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ได้ และไม่ใช่ว่าข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยกับผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบันทึกถ้อยคำพยานหรือคำให้การของบุคคลทั้ง ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ตามกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปเปิดเผยเป็นการทั่วไปประกอบกับบันทึกถ้อยคำพยานหรือคำให้การดังกล่าวมีข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นอยู่ด้วย จึงเห็นว่าแม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ แต่ก็มิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะนำไปเปิดเผยเป็นการทั่วไป จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้เฉพาะเพื่อการใช้สิทธิตามกฎหมาย ตามมาตรา ๒๐ (๒) ประกอบกับมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดสมุทรปราการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้เฉพาะเพื่อการใช้สิทธิตามกฎหมาย ตามมาตรา ๒๐ (๒) ประกอบกับมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับข้อมูลการสืบสวน
สอบสวนในสำนวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้ง
ประจำจังหวัดสระบุรี ขอข้อมูลการสืบสวนสอบสวนในสำนวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระพุทธบาท
เขตเลือกตั้งที่ ๓ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรีในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๒๐๓/๑๒๑๗๒ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า
สามารถเปิดเผยเฉพาะคำร้องเรียน คำร้องคัดค้าน บันทึกถ้อยคำ คำให้การ หรือบันทึกการรับแจ้งเหตุของผู้อุทธรณ์เท่านั้น
ส่วนเอกสารอื่นในสำนวนการสอบสวนปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถูกร้องเรียนและพยานบุคคล
หากเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด รวมทั้งจะทำให้การป้องกัน
การตรวจสอบ หรือรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเลือกตั้งเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ได้ เอกสารดังกล่าวจึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระพุทธบาท เขตเลือกตั้งที่ ๓ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔
ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสระบุรีว่า การเลือกตั้งดังกล่าวมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เนื่องจาก
นาย ก. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระพุทธบาท เขตเลือกตั้งที่ ๓ นาง ข. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระพุทธบาท เขตเลือกตั้ง
ที่ ๑ และนาย ค. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระพุทธบาท เขตเลือกตั้งที่ ๓ นาย ง. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระพุทธบาท
เขตเลือกตั้งที่ ๑ และนาย จ. พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอพระพุทธบาท ผู้ถูกคัดค้านที่ ๑ ถึง ๕ ตามลำดับ ได้กระทำการ
อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖๐
คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสระบุรีได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า

พยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกคัดค้านทั้งห้ากระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามที่กล่าวหา เห็นควรยกคำร้องคัดค้าน ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงยกคำร้องคัดค้าน ผู้ถูกร้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสระบุรี ขอเอกสารการสอบสวนในสำนวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระพุทธบาท เขตเลือกตั้งที่ ๓ อำเภอพระพุทธบาท ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสระบุรีส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณา สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยเฉพาะคำร้องเรียน คำร้องคัดค้าน บันทึกถ้อยคำ คำให้การ หรือบันทึกการรับแจ้งเหตุของผู้ถูกร้องเท่านั้น ส่วนเอกสารอื่นในสำนวนการสอบสวนปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ขณะนี้ผู้ถูกร้องประสงค์ขอข้อมูล จำนวน ๒ รายการ คือ คำให้การของผู้ถูกร้องเรียน และพยานฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนหรือพยานกลางเท่านั้น นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่า การสอบสวนเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นและผู้ถูกร้องได้รับความยินยอมของคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๒๐๓/๑๖๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารที่จำเป็นต้องปกปิดเป็นความลับ เนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับพยานบุคคล ซึ่งหากเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด รวมทั้งจะทำให้การป้องกัน การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเลือกตั้งเสื่อมประสิทธิภาพได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอ คือ คำให้การของผู้ถูกร้องเรียน และพยานฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนหรือพยานกลางเห็นว่า เมื่อการดำเนินการสอบสวนเกี่ยวกับการเลือกตั้งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกร้องโดยตรง การเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นชื่อพยานหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ แต่ให้ปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยคำให้การของผู้ถูกร้องเรียน และพยานฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนหรือพยานกลาง พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้องโดยให้ปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานของฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนและพยานกลาง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาเฉลียงเกี่ยวกับฎีกาการเบิกจ่ายเงิน บันทึกรการประชุม
 และเทปบันทึกการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลนาเฉลียง จังหวัดเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนักวิชาการประชาสัมพันธ์ ๕ สังกัดเทศบาลตำบลนาเฉลียง มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลตำบลนาเฉลียง ดังนี้

๑) เทปบันทึกการประชุมการพิจารณาการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ พร้อมเอกสารบันทึกการประชุม

๒) เอกสารที่เกี่ยวข้องในการใช้ประกอบการขอทุนศึกษาเล่าเรียนของพนักงานเทศบาลในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เช่น ฎีกาเบิกจ่ายเงิน หลักเกณฑ์การพิจารณา รายชื่อผู้ขอทุน

๓) เอกสาร รายละเอียดวันลา กิจ ลาป่วย ลาพักผ่อน ลาสะสม ลารายปี ของพนักงานเทศบาล (ข้าราชการทุกคน) ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔

๔) แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลนาเฉลียง (ข้าราชการ ครั้งที่ ๑ และ ๒)

๕) เอกสารลงเวลาปฏิบัติราชการพนักงานเทศบาลตำบลนาเฉลียงประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

๖) บัญชีรายละเอียดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ พร้อมคำสั่งการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล

เทศบาลตำบลนาเฉลียงมีหนังสือ ที่ พช ๕๒๗๐๑/๙๒๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์บางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินทุนการศึกษา และเทปบันทึกการประชุมการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกระทบสิทธิบุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลนาเฉลียง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลนาเฉลียงมีคำสั่งที่ ๕๔๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ เลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลตำบลนาเฉลียงครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ โดยผู้อุทธรณ์ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือน ๐.๕ ขึ้น เมื่อรวมกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ที่ผู้อุทธรณ์ได้เลื่อน ๐.๕ ขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงได้เลื่อนขึ้น

เงินเดือนทั้งปี ๑ ขั้น ซึ่งเป็นเพียงบุคคลเดียวที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมทั้งปี ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงมีหนังสือร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเพชรบูรณ์และมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่เทศบาลตำบลนาเฉลียงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลนาเฉลียงชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจที่เทศบาลตำบลนาเฉลียงเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้อุทธรณ์รวมทั้งปี ๑ ขั้น จึงร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าพนักงานเทศบาลตำบลนาเฉลียงที่ได้รับทุนการศึกษาแล้วจะไม่ได้เลื่อนขั้นพิเศษซึ่งเป็นการเข้าใจคลาดเคลื่อน เนื่องจากเทศบาลตำบลนาเฉลียงไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวแต่อย่างใด พิจารณาเฉพาะผู้ที่ลาวิชาการไปศึกษาต่อเท่านั้นที่จะไม่ได้เลื่อนขั้นพิเศษ ส่วนการเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้นพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคน และผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นอาจไม่ได้ขั้นพิเศษทุกคน เนื่องจากจำนวนเงินงบประมาณเพื่อการเลื่อนขั้นมีไม่เพียงพอ เทศบาลตำบลนาเฉลียงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์หลายรายการ แต่ไม่เปิดเผยเทปบันทึกเสียงการประชุม และฎีกาเบิกจ่ายเงินทุนการศึกษาแก่ผู้อุทธรณ์เพราะเกรงว่าจะกระทบต่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยผู้แทนเทศบาลตำบลนาเฉลียงยืนยันว่าได้เปิดเผยบันทึกการประชุมให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ เทปบันทึกการประชุมพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒

รายการที่ ๒ บันทึกการประชุมพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒

รายการที่ ๓ ฎีกาเบิกจ่ายเงิน การขอทุนศึกษาเล่าเรียนของพนักงานเทศบาลในปีงบประมาณ ๒๕๕๔

สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เนื่องจากปลัดเทศบาลตำบลนาเฉลียงชี้แจงว่า การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลนั้นเป็นไปในรูปแบบของคณะกรรมการกลั่นกรองการเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยมีการบันทึกเทปและทำบันทึกการประชุมทุกครั้งว่าบุคคลใดเสนอความเห็นใดในที่ประชุมอย่างไร ผู้อุทธรณ์เห็นว่า เทปบันทึกเสียงและบันทึกการประชุมเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ประกอบการขอความเป็นธรรม เพราะการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องดำเนินการโดยโปร่งใส และตรวจสอบได้ มิเช่นนั้นอาจมีการกลั่นแกล้งบุคคลใดก็ได้ และต้องการฎีกาเบิกจ่ายเงินทุนศึกษาเล่าเรียนของพนักงานเทศบาลในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เนื่องจากปลัดเทศบาลตำบลนาเฉลียงชี้แจงว่าใช้หลักเกณฑ์การได้รับทุนการศึกษามาประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนด้วย ดังนั้น จึงต้องการรายชื่อผู้ได้รับทุน การศึกษาเพื่อใช้พิจารณาประกอบด้วย ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ขอรับทุนการศึกษาจากเทศบาลตำบลนาเฉลียงแต่อย่างใด แต่มีพนักงานเทศบาลรายอื่นใช้สิทธิขอรับทุนการศึกษาจากเทศบาลตำบลนาเฉลียง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เทปบันทึกการประชุมนั้นเป็นเพียงข้อมูลสำหรับใช้อำนวยความสะดวก ในการเรียบเรียงสรุปผลการประชุม ซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นในกระบวนการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ และมีลักษณะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ประกอบกับเทศบาลตำบลนาเฉลียงได้จัดทำ บันทึกการประชุมดังกล่าวโดยละเอียดซึ่งเพียงพอที่จะตรวจสอบว่าบุคคลใดเสนอความเห็นอย่างไร การที่เทศบาลตำบลนาเฉลียงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบด้วยเหตุผลแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกการประชุม นั้นผู้แทนเทศบาลตำบลนาเฉลียงชี้แจงด้วยวาจาว่าเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

และเทศบาลตำบลนาเฉลียงก็ไม่มีหนังสือแจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ในการดำเนินงานในหน่วยงานของรัฐ จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ฎีกาเบิกจ่าย เงินทุนศึกษาเล่าเรียนของพนักงานเทศบาลในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในการ เบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาลตำบลนาเฉลียง ซึ่งไม่มีกฎหมายห้ามการเปิดเผยแต่อย่างใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลนาเฉลียง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ และยกอุทธรณ์รายการที่ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 กับโครงการไทยเข้มแข็ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ด.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือ
ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ ขอบันทึกรื้อข้อความและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
กรณีที่เจ้าหน้าที่รายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อให้มีการอนุมัติงบประมาณจากโครงการไทยเข้มแข็ง จำนวน ๘,๓๒๕,๐๐๐ บาท
ให้แก่สหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก จำกัด

สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่มีหนังสือ ที่ กษ ๐๔ ขม/๕๗๖๑.๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์
ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า การปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชีเป็นไปตามคำสั่งที่ได้รับแต่งตั้งจากนายทะเบียนสหกรณ์
ให้เข้าทำการตรวจสอบบัญชีสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรโดยมีการรายงานผลการตรวจสอบบัญชีพร้อมงบการเงินที่ตรวจสอบและ
แสดงความเห็นต่องบการเงินแล้วเสร็จเพื่อนำเสนอต่อนายทะเบียนสหกรณ์และส่งมอบให้สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร
รวมทั้งการสั่งการของพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการแทนนายทะเบียนสหกรณ์ที่สั่งให้สหกรณ์แก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเงิน
และการบัญชี ทั้งนี้ การปฏิบัติดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น สำนักงาน
ตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องชี้แจงประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สอบบัญชี รวมทั้ง
ไม่อาจส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอันเกี่ยวข้องกับสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก จำกัด (สหกรณ์บ้านมั่นคงดอนแก้ว จำกัด)
ให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากอันมีผลต่อการพิจารณาคดีระหว่างสหกรณ์กับผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการในขณะนี้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการฯ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ และผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์มีความ
เกี่ยวข้องกับสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก จำกัด ในฐานะคู่กรณีโดยผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องคดีแพ่งต่อสหกรณ์บ้านมั่นคง
ช้างเผือก จำกัด นอกจากนี้ สหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก จำกัด ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรช้างเผือก
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ว่าผู้อุทธรณ์ยักยอกเงินของสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก จำกัด จำนวน ๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท

โดยสหกรณ์บ้านมั่นคงข้างเผือก จำกัด ได้อ้างผู้ตรวจบัญชีสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่เป็นพยานและพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกร้องโดยไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาใดๆ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สอบบัญชี และเพื่อปกป้องสิทธิของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสารโดยระบุว่า เป็นบันทึกข้อความที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทำบันทึกถึงหัวหน้าเพื่อรายงานให้เห็นความคืบหน้าในการแก้ไข ทำให้ความพยายามของสหกรณ์บ้านมั่นคงข้างเผือก จำกัด ในการที่จะต้องการแก้ไขในส่วนของผู้สอบบัญชีให้มีการพักการปิดงบดุลพร้อมกับรายงานสถานการณ์การแก้ไขปัญหาที่ทำอยู่ สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลจึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

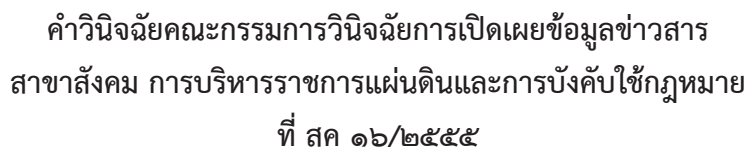
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ชี้แจงว่า การสอบบัญชีสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรที่ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ได้กำหนดระบบมาตรฐานควบคุมคุณภาพสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีในส่วนมาตรฐานรายงานที่กำหนดให้ผู้สอบบัญชีแสดงความเห็นต่อการเงินของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรที่ตรวจสอบเสร็จแล้ว และจัดทำรายงานของผู้สอบบัญชีตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไปและรายงานผลการตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นผลงานขั้นสุดท้ายของผู้สอบบัญชีที่เสนอต่อนายทะเบียนสหกรณ์ผ่านหัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ และจัดส่งรายงานของผู้สอบบัญชี รายงานผลการตรวจสอบบัญชี และงบการเงิน จำนวน ๑ ชุด แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเพื่อนำไปประชุมใหญ่ต่อไป ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสารโดยระบุว่า เป็นบันทึกข้อความที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทำบันทึกถึงหัวหน้าเพื่อรายงานให้เห็นความคืบหน้าในการแก้ไข ทำให้ความพยายามของสหกรณ์ในการที่จะต้องการแก้ไขในส่วนของผู้สอบบัญชีให้มีการพักการปิดงบดุลพร้อมกับรายงานสถานการณ์การแก้ไขปัญหาที่ทำอยู่ สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่ได้เป็นสมาชิก หรือคณะกรรมการ หรือมีส่วนได้เสียกับสหกรณ์แต่อย่างใด อีกทั้งเอกสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเป็นเอกสารอะไร ต่อมาสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่มีหนังสือ ที่ กษ ๐๔ ขม/๑๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ได้ประสานไปยังสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เพื่อขอทราบเอกสารที่สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนที่กล่าวอ้างเอกสารของสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อพัฒนาที่อยู่อาศัย โดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนฯ แจ้งว่า “เป็นผลมาจากการประชุมหารือในการรับรู้สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ไม่มีเอกสารเพิ่มเติมนอกจากที่สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่มีอยู่” ดังนั้น สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่จึงไม่มีเอกสารตามที่ผู้ถูกร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอ คือ บันทึกข้อความที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทำบันทึกถึงหัวหน้าเพื่อรายงานให้เห็นความคืบหน้าในการแก้ไข ทำให้ความพยายามของสหกรณ์บ้านมั่นคงข้างเผือก จำกัด ในการที่จะต้องการแก้ไขในส่วนของผู้สอบบัญชีให้มีการพักการปิดงบดุลพร้อมกับรายงานสถานการณ์การแก้ไขปัญหากับปัญหาที่ทำอยู่ สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่มีหนังสือชี้แจงว่า ไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้ถูกร้องไม่เชื่อตามที่สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่ชี้แจง ผู้ถูกร้องสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ผู้ขอทราบ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจสอบภายในกลาง กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๗๑๓ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๙๕๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร ขอทราบผลการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ของพลตำรวจเอก ข. ในระหว่างปีภาษี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ ว่ามีการเสียภาษีเงินได้ถูกต้องหรือไม่

สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๗/ตส/๔๑๑๘ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การที่ผู้อุทธรณ์แจ้งข้อมูลที่อาจมีการหลีกเลี่ยงภาษีอากรให้กรมสรรพากรทราบเป็นการให้ความร่วมมือแก่ทางราชการซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดเก็บภาษีอากรและสร้างความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทั่วไป สำหรับประเด็นการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั้น กรมสรรพากรได้ดำเนินการแล้ว ส่วนผลการตรวจสอบการเสียภาษีอากรเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกตรวจสอบซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติให้เจ้าพนักงานที่ได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปได้โดยวิธีใด ดังนั้น จึงไม่อาจแจ้งผลการตรวจสอบการเสียภาษีอากรรายดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๐๐๒๔.๒๕๑/๙๙๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ
กองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๗๑๓ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔
และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๙๕๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีกลาง

กรมสรรพากร ขอทราบผลการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ของพลตำรวจเอก ข. ในระหว่างปีภาษี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ ว่ามีการเสียภาษีเงินได้ถูกต้องหรือไม่ แต่สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลจึงมีหนังสือ กองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๙๙๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร ที่มีให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๗/ตส/๔๕๘๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอทราบ ผลการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ของพลตำรวจเอก ข. ที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งข้อมูลให้ดำเนินการ สำนักตรวจสอบภาษีกลาง ได้รับเรื่องดังกล่าวและได้ดำเนินการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้ว แต่เนื่องจากผลการตรวจสอบภาษีอากรเป็นข้อมูลของ ผู้ถูกตรวจสอบซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ มาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติให้เจ้าพนักงานที่รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่น ที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด ดังนั้น จึงไม่อาจแจ้งผลการตรวจสอบการเสียภาษีอากร ของพลตำรวจเอก ข. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า พลตำรวจเอก ข. ได้แจ้งความดำเนินคดีผู้อุทธรณ์ในข้อหาแจ้งความเท็จกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน พลตำรวจเอก ข. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการพิสูจน์ว่าเรื่องดังกล่าวเป็นความจริงจึงมีหนังสือแจ้งไปที่สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร ให้ตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ของพลตำรวจเอก ข. กรณีที่มีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีการนำรายได้ ดังกล่าวมาชำระภาษีเงินได้หรือไม่ สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร แจ้งว่าผลการตรวจสอบการเสียภาษีอากรเป็นข้อมูล ส่วนบุคคลของผู้ถูกตรวจสอบซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น จึงไม่อาจแจ้งผลการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้รายดังกล่าว ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบผลการตรวจสอบว่าได้ดำเนินการไปอย่างไรเพื่อจะได้แจ้งให้พนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินคดีข้อหาแจ้งความเท็จเพื่อผู้อุทธรณ์จะได้รับความเป็นธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ผลการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ของพลตำรวจเอก ข. ในระหว่างปีภาษี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ ว่ามีการเสียภาษีเงินได้ถูกต้องหรือไม่ ซึ่งข้อมูลนี้เป็นเรื่องร้องเรียนให้กรมสรรพากรดำเนินการตามกฎหมาย เมื่อกรมสรรพากรเรียกให้พลตำรวจเอก ข. มาดำเนินการเสียภาษีให้ถูกต้อง ข้อมูลในส่วนนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับการเสียภาษีให้ปกปิดไว้เพราะการเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลที่กรมสรรพากรได้เรียกให้พลตำรวจเอก ข. มาดำเนินการเสียภาษีตามที่ถูกรวบรวม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักตรวจสอบ ภาษีกลาง กรมสรรพากร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่กรมสรรพากรได้เรียกให้พลตำรวจเอก ข. มาดำเนินการเสียภาษีตามที่ถูกรวบรวมพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนเกี่ยวกับเทปบันทึกภาพ
และเสียงการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ โรงพยาบาลศรีสังวาลย์
สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
แม่ฮ่องสอน ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปประกอบเป็นพยานหลักฐานในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากสำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุขและดำเนินคดีอาญาต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองแม่ฮ่องสอนและคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔
๒. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔
๓. สำเนาตารางการใช้งานเวปคอนเฟอร์เรนซ์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๔
๔. สำเนาหนังสือแจ้งเวียนให้ทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนเข้าร่วมและรับฟัง
วิดีโอ คอนเฟอร์เรนซ์ การประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔
๕. สำเนาบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมและรับฟังวิดีโอ คอนเฟอร์เรนซ์ การประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล
ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔
๖. สำเนาเทปวิดีโอบันทึกภาพและเสียงการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔
วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีหนังสือ ที่ มส ๐๐๒๗.๐๐๙/๓๙๑๗ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า
ในการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผลนั้นเป็นการแสดงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ
ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดซึ่งในการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวนั้นเป็นการอภิปรายปัญหาต่างๆ
รวมทั้งแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานด้านการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน ซึ่งในการอภิปรายดังกล่าวที่อยู่ใน
วาระการประชุมนั้นยังเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้ข้อยุติ หากมีการเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ
หน่วยงานของรัฐ รวมทั้งประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ได้ประชุมของคณะกรรมการวางแผนและประเมินผลได้มีการอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเป็นที่ยุติแล้ว ก็ได้มีการลงมติและบันทึกรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษรตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้จัดส่งมา และคำชี้แจงเป็นหนังสือพร้อมข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ โรงพยาบาลศรีสังวาลย์ ได้ขอย้ายติดตามสามีไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่า โรงพยาบาลศรีสังวาลย์ได้เห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ย้ายได้ แต่ในการพิจารณาของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยคณะกรรมการวางแผนและประเมินผลได้พิจารณาไม่ให้ย้ายและไม่ให้ไปช่วยราชการ โดยให้เหตุผลว่ากรณีของผู้อุทธรณ์เป็นการขอย้ายไปภายนอกจังหวัด ซึ่งจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้ตำแหน่งสายวิชาการจะย้ายได้ต่อเมื่อมีตำแหน่งว่างรับย้ายเท่านั้น ผู้อุทธรณ์เมื่อได้รับทราบคำสั่งของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้มีหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนเห็นชอบกับมติของคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นฟ้องคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน และผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ต่อศาลปกครองจังหวัดเชียงใหม่เพื่อขอให้เพิกถอนหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการวางแผนและประเมินผลได้นำมาพิจารณา

ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ได้มีการพิจารณาในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ยื่นฟ้องคดีดังกล่าวต่อศาลปกครองจังหวัดเชียงใหม่ด้วย โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าในการประชุมครั้งนี้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้จัดให้มีการประชุมและถ่ายทอดวีดีโอ คอนเฟอเรนซ์ให้กับหน่วยงานในสังกัดและบุคคลอื่นซึ่งไม่ได้เป็นคณะกรรมการเข้าร่วมรับฟังการประชุมด้วย กรณีจึงทำให้มีบุคคลที่สามทราบเรื่องราวการฟ้องคดีของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าสมควรที่จะตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ควรเปิดเผย เพราะอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาเทปบันทึกภาพและเสียงการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผลในการประชุมครั้งดังกล่าวไปเพื่อตรวจสอบว่าในวาระการประชุมเรื่องนี้มีผู้ที่เกี่ยวข้องในการประชุมได้ดำเนินการประชุมไปโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ทำให้ผู้อุทธรณ์เกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชังหรือไม่อย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาเทปวีดีโอบันทึกภาพและเสียงการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ แล้วเห็นว่า การประชุมดังกล่าวเป็นการประชุมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนเกี่ยวกับการให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน และได้มีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการฟ้องคดีของผู้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองจังหวัดเชียงใหม่ในระยะเบียวาระหนึ่ง โดยที่ประชุมมีมติมอบอำนาจให้นิติกรของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นผู้ดำเนินการยื่นคำให้การ และดำเนินคดีปกครองจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาทั้งหมดของเทปวีดีโอแล้วเห็นว่า เทปวีดีโอดังกล่าวไม่มีการพาดพิงถึงบุคคลที่สามในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด และไม่มีการพิจารณาเรื่องใดที่เป็นความลับ อีกทั้งการประชุมดังกล่าวได้มีการถ่ายทอดผ่านวีดีโอ คอนเฟอเรนซ์ให้กับหน่วยงานในสังกัด และบุคคลอื่นซึ่งไม่ได้เป็นคณะกรรมการเข้าร่วมรับฟังการประชุมด้วย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมครั้งนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีลักษณะเป็นความเห็น

หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนอ้างว่าการอภิปรายที่อยู่ในวาระการประชุมยังเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้ข้อยุตินั้น แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ในภายหลังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้มีการเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยเทปวีดีโอบันทึกภาพและเสียงการประชุมจึงไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งประโยชน์สาธารณะ ตามที่หน่วยงานกล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวกลับจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเทปวีดีโอบันทึกภาพและเสียงการประชุมคณะกรรมการวางแผนและประเมินผล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ท.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ท. ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ม. ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงทะเบียนตอบรับถึง
เลขาธิการคุรุสภา สอบถามแนวทางการปฏิบัติการขอขึ้นทะเบียนและขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ ต่อมาเมื่อติดตามขอทราบผล เจ้าหน้าที่ของ
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้แจ้งด้วยวาจา ให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อสำนักงานมาตรฐานวิชาชีพเกี่ยวกับการเทียบโอนรายวิชา
 และได้ส่งเรื่องคืน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการวินิจฉัยเกี่ยวกับการสอบถามดังกล่าวเป็นอำนาจของเลขาธิการคุรุสภาหรือ
คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ มิใช่เจ้าหน้าที่ตามที่ได้ชี้แจงต่อผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ฝ่ายอำนวยการของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภามีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า
ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าวแล้ว สำหรับการขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
อยู่ระหว่างนำเสนอคณะกรรมการทำงานกลั่นกรองคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
ประจำสัปดาห์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคุรุสภา ขอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริงดังกล่าว

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สค ๕๑๐๖.๔/๔๒๒๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการตรวจสอบ
การดำเนินงานภายในของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ซึ่งกำหนดขึ้นเป็น “ลับ” การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร
ที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อื่นมิชอบนั้น สำนักงานเลขาธิการ
คุรุสภาได้มีคำสั่ง ที่ ๙๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยกำหนดขึ้นความลับ

“ลับ” ไว้ ทั้งนี้ กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องทุกข์ดังกล่าว และเสนอรายงานต่อเลขาธิการ
ครุสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และปัจจุบันการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเลขาธิการครุสภา
ที่ ๙๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะทราบ
ได้มีการสอบสวนในเรื่องนี้แล้วหรือไม่ ดังนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่าได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในเรื่องนี้แล้ว สมควรให้ผู้อุทธรณ์
ได้รับทราบถึงเลขที่คำสั่งและวันที่ได้ออกคำสั่งดังกล่าว ซึ่งน่าจะเป็นการเพียงพอที่จะรับทราบว่าดำเนินการแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน
เลขาธิการครุสภาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยแจ้งเฉพาะเลขที่คำสั่งและวันที่ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สืบสวนข้อเท็จจริง นอกนั้นให้ยก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองลาด จังหวัดสกลนครเกี่ยวกับข้อมูลการฝึกอบรม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ท.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหนองลาด จังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ท. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองลาด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดค่าใช้จ่ายทั้งหมดและฎีกาเบิกจ่ายโครงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล พนักงานจ้าง กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน และศึกษาตุงานนอกสถานที่ของปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๕

เทศบาลตำบลหนองลาดมีหนังสือ ที่ สน ๕๖๒๐๑/๔๕๕ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารสำคัญของทางราชการไม่สามารถให้สำเนาเอกสารได้ ตามมาตรา ๑๕ และ ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองลาด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองลาด ต้องการข้อมูลข่าวสาร คือ ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล พนักงานจ้าง กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน และศึกษาตุงานนอกสถานที่ของปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๕ เพื่อตรวจสอบการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลหนองลาด โดยเทศบาลเคยเชิญผู้อุทธรณ์ไปฟังคำชี้แจงรายละเอียดค่าใช้จ่ายตามโครงการที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธที่จะเข้ารับฟัง และต้องการให้เทศบาลชี้แจงรายละเอียดเป็นเอกสารตามคำขอ เทศบาลตำบลหนองลาดพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารตามคำขอเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ ไม่สามารถให้สำเนาเอกสารได้ ตามมาตรา ๑๕ และ ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเทศบาลตำบลหนองลาดได้แจ้งมายังคณะกรรมการฯ ว่า เทศบาลตำบลหนองลาดยังไม่ได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารในส่วนของปีงบประมาณ ๒๕๕๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตามอำนาจหน้าที่ของของเทศบาลตำบลหนองลาด ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีการเบิกจ่ายเงิน

ตามโครงการเรียบร้อยแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ การเปิดเผยจะเป็นโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนของปีงบประมาณ ๒๕๕๕ นั้น ไม่มี เนื่องจากเทศบาลตำบลหนองลาดยังไม่ได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จึงไม่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลหนองลาดเปิดเผยฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานนอกสถานที่ของปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และปีงบประมาณ ๒๕๕๔ แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เกี่ยวข้อง มิให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเกี่ยวกับหนังสือเร่งรัดการดำเนินการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางกอกน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๒ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสาร รวมจำนวน ๔ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. หนังสือคำขอของปลัดกรุงเทพมหานครที่ขอให้กองการเจ้าหน้าที่แจ้งคณะกรรมการสอบสวนเร่งรัดดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ดังที่ปรากฏตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เรื่อง กองการเจ้าหน้าที่รายงานผลการนิষิข้อค้ดสำเนา คำสั่งกรุงเทพมหานคร โดยย่อหน้าสุดท้ายที่ว่า “ในการนี้ปลัดกรุงเทพมหานครได้ ฯลฯ และขอให้กองการเจ้าหน้าที่แจ้งคณะกรรมการสอบสวนฯ เร่งรัดดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว ฯลฯ” ไม่ว่าจะสั่งการตามหนังสือใดอย่างเป็นทางการเป็นเอกเทศ และหรือจะสั่งการในท้ายหนังสือใด กรณีอยู่ท้ายหนังสือใดก็ขอให้คัดถ่ายหนังสือนั้นทั้งฉบับด้วย (เลขรับที่ ๔๔๕๐)

๒. หนังสือของปลัดกรุงเทพมหานครที่รายงานผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามที่ปรากฏในย่อหน้าสุดท้ายของหนังสือสำนักงานเลขาธิการกรุงเทพมหานครที่มีถึงเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เรื่อง สำนักงานเขตบางกอกน้อยรายงานผลการนิষิข้อรับข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่ สค ๙๐/๒๕๕๓ ที่ว่า “ในการนี้ปลัดกรุงเทพมหานคร ฯลฯ ได้นำเรียนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อโปรดทราบ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ” (เลขรับที่ ๔๔๕๐)

๓. หนังสือ บันทึก รายงานของปลัดกรุงเทพมหานครที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต่อคดีอาคารของผู้อุทธรณ์ กับพวก และต่อการขอความเป็นธรรมและหรือตามหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ในทุกกรณี (เลขรับที่ ๔๔๕๑)

๔. หนังสือ บันทึก รายงานของปลัดกรุงเทพมหานครที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต่อคดีอาคารรายนาย น. กับพวก ทั้งหมดนับตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบัน (เลขรับที่ ๔๔๕๑)

สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือ ที่ กท ๔๘๐๓/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนหนังสือคำขอของปลัดกรุงเทพมหานครที่ขอให้กองการเจ้าหน้าที่แจ้งคณะกรรมการสอบสวนเร่งรัดดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว โดยให้เหตุผลว่า ได้นำเรียนปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อโปรดพิจารณาแล้ว และตามหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ งานบริหารทั่วไป กองกลาง รับที่ ๔๔๕๑ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับเอกสารที่ต้องการคัดถ่ายให้ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการให้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อย และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการข้างต้น ไปยังสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ต่อมาสำนักปลัดกรุงเทพมหานครได้ส่งเรื่องให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยเป็นผู้พิจารณา โดยสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการฯ ได้เรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อยหลายครั้ง แต่สำนักงานเขตบางกอกน้อยไม่สามารถจัดส่งข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาได้อย่างครบถ้วน โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ระบุเอกสารที่ต้องการไม่ชัดเจนเพียงพอ คณะกรรมการฯ จึงเรียกผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงพร้อมทั้งให้ผู้อุทธรณ์ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการโดยแยกออกเป็นแต่ละรายการให้ชัดเจน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือไม่ลงวันที่ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ คือ หนังสือ บันทึก หรือรายงานของปลัดกรุงเทพมหานคร ที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครต่อข้อร้องเรียนต่างๆ ของผู้อุทธรณ์ถึงกรุงเทพมหานคร และหนังสือ และหรือบันทึกและหรือรายงานที่เป็นการต่อเนื่องต่อหนังสือร้องเรียนต่างๆ ของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด โดยแบ่งออกได้เป็น ๑๐ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ของผู้อุทธรณ์ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขรับของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ ร ๓๐๗๕ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง ขอความเป็นธรรมและขอความคุ้มครองจากการกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์จากการกระทำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธาของสำนักงานเขตบางกอกน้อยบางคนที่มีการลบลู่แสดงความจงเกลียดจงชังผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกรุงเทพมหานคร ฯลฯ

๒. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ของผู้อุทธรณ์ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๕๘๒๓ เรื่อง ขอแสดงตัวร้องเรียน ร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินการทั้งทางอาญาและทางวินัยกับผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวก แล้วแต่การสอบสวนและพยานหลักฐานจะพาดพิงถึงต่อกรณีจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัย ที่ สค ๘๔/๒๕๕๓ ของ กวณ. และการไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบในการปกปิดข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ร้องเรียนต่อเนื่องในเรื่องเดียวกัน (หนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เลขรับ ๑๖๑๐๙ ลงวันที่เดียวกัน)

๓. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ ของผู้อุทธรณ์ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เรื่อง ขอให้กำกับผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งโดยสุจริตให้ครอบคลุมถึงข้อต่อสู้และหรือข้อกล่าวหาของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ครบถ้วนและให้พิจารณาการออกคำสั่งที่ผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยออกคำสั่งในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นสละข้อต่อสู้หรือข้อกล่าวหาอันเป็นสาระสำคัญเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำผิด ฯลฯ

๔. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขรับของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ ร ๑๔๑๑ ลงวันที่เดียวกัน เรื่อง ขอยืนยันข้อเท็จจริงตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ และชี้แจงหักล้างคุณ ด. ฉบับลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ กับร้องทุกข์กล่าวโทษคุณ อ. คุณ ด. และพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของสำนักงานเขตบางกอกน้อยบางคนที่แล้วแต่การสอบสวนและพยานหลักฐานจะพาดพิงถึง ทั้งทางอาญาและทางวินัย ฯลฯ

๕. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ของผู้อุทธรณ์ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๕๙๗๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอร้องทุกข์กล่าวโทษนาย อ. เมื่อขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับบุคคลอื่นๆ แล้วแต่การสอบสวนและพยานหลักฐานพาดพิงถึง โดยขอให้สอบสวนจนสิ้นกระแสความกับให้

ดำเนินการทั้งทางอาญาและทางวินัยจนถึงที่สุดต่อการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมในการกระทำความผิดอันเดียวกันกับที่นาย บ. และนาย ท. ได้กระทำความผิดไว้ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งมติให้ผูุ้ธรณ์ และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ทราบ

๖. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ของผูุ้ธรณ์ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๖๗๓๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากการที่ผูุ้ธรณ์ได้ร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และขอให้พิจารณาเป็นการต่อเนื่องจากหนังสือร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษตามฉบับทั้งสอง โดยขอให้พิจารณาด้านจริยธรรมของข้าราชการในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและอื่นๆ ตามที่ปรากฏในประมวลจริยธรรมฯ ที่ได้ออกมาเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ ประกอบการดำเนินการทางวินัย และขอให้ดำเนินการทางอาญากับผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวกแล้วแต่การสอบสวน และพยานหลักฐานจะพาดพิงถึงในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติและหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ผูุ้ธรณ์ได้รับความเสียหายโดยยอมให้ผู้ทุจริตอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของผู้ผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นไปโดย ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการจะปกปิดพยานหลักฐานในการทำทุจริตต่างๆ อันเป็นประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับผู้ทุจริตด้วย

๗. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ของผูุ้ธรณ์ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๒๓๙๐ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง ขอเรียนให้ทราบกับบันทึกข้อเท็จจริงไว้ให้ปรากฏ (เรื่องขอให้ตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของนาย พ. ที่น่าจะบิดเบือนข้อกฎหมายข้อต่างๆ ต่อศาล ในการพิจารณาคดีหมายเลขดำ ที่ ๒๕๔/๒๕๕๔ ของศาลปกครองกลาง)

๘. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ของผูุ้ธรณ์ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๒๓๘๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง ขอแสดงตัวร้องทุกข์กล่าวโทษนาย อ. เมื่อขณะดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย นาย บ. เมื่อขณะดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย นาย ข. เมื่อขณะดำรงตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายงานโยธาของสำนักงานเขตบางกอกน้อย นาย ค. เมื่อขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานอาคารฝ่ายงานโยธา ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย และนาย ท. เมื่อขณะดำรงตำแหน่งนายตรวจอาคารฝ่ายงานโยธาของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กับพวกที่ร่วมกันพิจารณาทางปกครองก่อนออกและขณะออกหนังสือที่ กท ๕๘๐๓/ล ๘ ถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่เป็นการ รายงานเท็จต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐทั้งประเทศ แล้วแต่การสอบสวน และพยานหลักฐานจะพาดพิงถึงจนถึงที่สุดทั้งในทางอาญาและทางวินัย ซึ่งการรายงานเท็จต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีนี้ ได้สร้างความเสียหายให้กับผูุ้ธรณ์โดยตัดขาดการติดตามของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่จะให้เป็นธรรมต่อเรื่องร้องเรียน ของผูุ้ธรณ์

๙. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ของผูุ้ธรณ์ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๐๖๕๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง บันทึกข้อเท็จจริงของการได้แจ้งไว้ให้ปรากฏกับขอแจ้งเพื่อให้ดำเนินการ ให้สำนักเทศกิจและหรือสำนักกฎหมายและคดีได้ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเลขที่ กท ๕๘๐๓/๓๒๓๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อเนื่องจากหนังสือฉบับอ้างถึง ๑ โดยขอถือหนังสือฉบับอ้างถึง ๑ และอ้างถึง ๓ และเอกสาร ประกอบต่างๆ เป็นส่วนของหนังสือนี้ด้วย เนื่องจากการที่ปลัดกรุงเทพมหานครให้นาย พ. ในการปฏิบัติหน้าที่ไว้ตามอ้างถึง ๓ เป็นการฝ่าฝืนคำคัดค้านเจ้าพนักงานที่ชอบด้วยกฎหมาย

๑๐. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ของผูุ้ธรณ์ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขรับของสำนักงาน เลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ ร ๔๙๐๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ขอความเป็นธรรมจากการไม่ปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นสำนักงานเขตบางกอกน้อย

ผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๔ และรายการที่ ๖ - ๑๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ จากการตรวจสอบเลขรับหนังสือของสำนักงานเขตบางกอกน้อยซึ่งอาจไม่ตรงกับของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยเลขรับของสำนักงานเขตบางกอกน้อยไม่มีเลขรับ กองกลาง ที่ ๑๕๙๗๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่มีเรื่องร้องเรียนของผูุ้ทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่ชื่อเรื่องไม่ตรงกัน ซึ่งผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยนำไปตรวจสอบอีกครั้ง และต่อมาในภายหลังสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๐ รายการนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการสั่งการของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และปลัดกรุงเทพมหานครให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสังกัดกรุงเทพมหานคร ดำเนินการต่างๆ ในข้อร้องเรียนของผูุ้ทธรณ์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ โดยไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๐ รายการแก่ผูุ้ทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๐ รายการ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเกี่ยวกับการประเมิน
ผลงานทางวิชาการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง น.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๘ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ขอข้อมูลข่าวสาร คือ คະແນນประเมินผลงานทางวิชาการและรายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๑๘๗๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

๑. การประเมินผลงานทางวิชาการของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ไม่ได้พิจารณาเป็นระดับคะแนนแต่พิจารณาเป็นลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการนั้นๆ ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด คือ ระดับดีมาก ระดับดี ระดับควรปรับปรุง และระดับไม่ผ่าน ซึ่งมหาวิทยาลัยได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ กองบริหารงานบุคคล ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๘๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การไม่อนุมัติกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

๒. รายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีมติจัดให้ทำเป็นวาระลับ รวมทั้งคณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการซึ่งมีหน้าที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข่าวสารในเรื่องดังกล่าวมีมติมิให้เปิดเผยรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ กรณีนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ หนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๓๐๗๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ

และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เสนอขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีมติไม่อนุมัติการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เนื่องจากผลงานทางวิชาการทั้ง ๒ รายการ คือ งานวิจัยและตำราที่มีคุณภาพไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้อุทธรณ์ได้ขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ครั้งที่ ๑ สภามหาวิทยาลัยมอบให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้พิจารณาทบทวนผลการขอตำแหน่งดังกล่าว และสภามหาวิทยาลัยมีมติไม่อนุมัติตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ ผู้อุทธรณ์จึงขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ครั้งที่ ๒ ขณะนี้อยู่ในระหว่างรอผลการพิจารณา ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร คือ คะแนนประเมินผลงานทางวิชาการและรายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย นาย ส. ผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอเข้ารับการประเมินในตำแหน่งรองศาสตราจารย์แต่ไม่ได้รับคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์ครั้งที่ ๑ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ปัจจุบันอยู่ในระหว่างรอผลการอุทธรณ์ครั้งที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสาร คือ คะแนนการประเมินผลงานทางวิชาการทั้งคะแนนของกรรมการแต่ละท่านและคะแนนรวม และรายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เพื่อไปดำเนินการทางกระบวนการยุติธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๓๐๗๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงสรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ขอทราบคะแนนประเมินผลงานทางวิชาการ การพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ นั้น มิได้พิจารณาเป็นระดับคะแนนแต่จะพิจารณาผลงานทางวิชาการเป็นระดับคุณภาพตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ระดับดีมาก ระดับดี ระดับควรปรับปรุง และระดับไม่ผ่าน ส่วนเกณฑ์การตัดสินว่าผลงานอยู่ในระดับคุณภาพใดนั้น ต้องเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมหาวิทยาลัยได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ กองบริหารงานบุคคล ที่ ศธ ๐๕๘๕.๐๕/๘๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การไม่อนุมัติกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยจึงมิได้ปกปิดข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด

ประเด็นที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ขอทราบรายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจผลงานทางวิชาการ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ) ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ดำเนินการจัดทำเป็นวาระลับทุกขั้นตอน รวมทั้งในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีมติไม่ให้เปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ เนื่องจากต้องการให้กรรมการแต่ละท่านมีอิสระในการทำงาน และเพื่อมิให้ผู้เสนอขอตำแหน่งรบกวนการทำงาน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

กรณีของนาง น. แม้การประเมินผลงานทางวิชาการเสร็จสิ้นแล้ว แต่กระบวนการยังอยู่ในขั้นตอนของการขอทบทวนผลการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการครั้งที่ ๒ โดยมหาวิทยาลัยได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งอยู่ภายใน

ระยะเวลา ๙๐ วัน หลังทราบมติในการขอทบทวนผลการพิจารณาตำแหน่งครั้งที่ ๑ ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยเปิดเผยรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้วอาจเกิดการรบกวนหรือสร้างความรำคาญแก่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ได้ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ อาจปฏิเสธที่จะรับทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการในคราวต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แบ่งได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑. คะแนนประเมินผลงานทางวิชาการ ปรากฏว่าการประเมินพิจารณาเป็นลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ไม่ได้พิจารณาเป็นระดับคะแนน เมื่อพิจารณาความประสงค์ของผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบผลการประเมิน และการประเมินผลงานทางวิชาการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น จึงเปิดเผยผลการประเมินที่เป็นลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. รายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ หากว่ากระบวนการพิจารณาการประเมินได้เสร็จสิ้นแล้ว ก็ไม่กระทบต่อความเป็นอิสระ ในปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ แต่เนื่องจากขณะนี้กระบวนการยังอยู่ในขั้นตอนของการพิจารณาการขอทบทวน ผลการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการครั้งที่ ๒ การเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ อาจมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระ ในปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ จึงให้ปกปิดชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ จนกว่าการพิจารณาการขอทบทวน ผลการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการครั้งที่ ๒ จะเสร็จสิ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเปิดเผยผลการประเมินผลงานทางวิชาการพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ จนกว่า การพิจารณาการขอทบทวนผลการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการครั้งที่ ๒ จะเสร็จสิ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรีเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการ สถานีตำรวจศรีมหาโพธิ ขอคัดและรับรองสำเนาสำนวนการสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีเรื้อตรี ด. กับพวก ว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ซึ่งประกอบด้วยพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด คำให้การพยาน และความเห็นในสำนวนคดี เพื่อประกอบการร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง

ผู้กำกับการ สถานีตำรวจศรีมหาโพธิ ได้บันทึกส่งการไว้ในหนังสือของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ว่าสำนวนการสอบสวนถือเป็นความลับห้ามคัดถ่ายตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ ผู้เสียหายจะคัดสำเนาคำให้การหรือเอกสารประกอบคำให้การพยานข้างต้นได้ต่อเมื่ออัยการได้ยื่นฟ้องแล้ว และตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้เสียหายจะคัดสำเนาได้ต่อเมื่อคู่กรณีผู้มีส่วนได้เสียไม่คัดค้าน โดยต้องแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียคัดค้านภายในเวลาอันสมควร จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสถานีตำรวจศรีมหาโพธิที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องคัดค้านการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี และได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีเรื้อตรี ด. กับพวก ว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการ สถานีตำรวจศรีมหาโพธิ ขอคัดและรับรองสำเนาสำนวนการสอบสวนในคดีดังกล่าวซึ่งประกอบด้วยพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด คำให้การพยาน และความเห็นในสำนวนคดี เพื่อประกอบการร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง แต่สถานีตำรวจศรีมหาโพธิได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสถานีตำรวจศรีมหาโพธิที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจศรีมหาโพธิมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๗.๘๙/๔๗๑ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ และหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๗.๘๙/๗๔๕ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ

ว่าคดีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีเรื้อดรี ด. กับพวก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และประกอบมาตรา ๘๓ นั้น สถานีตำรวจศรีมหาโพธิได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปแล้วตามเลขรับที่ ๒๕๘๕๑ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ อีกทั้งยังได้ส่งสำเนาสำนวนการสอบสวนไปให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีพิจารณาอีกทางหนึ่งด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ พยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด คำให้การพยาน และความเห็นในสำนวนคดี เป็นข้อมูลการดำเนินคดีอาญาที่พนักงานสอบสวนได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคงกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อย
 เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อยขอข้อมูลข่าวสาร คือ สำเนาเอกสารการทำธุรกรรมทางการเงิน สัญญากู้ยืมเงิน สัญญาค้ำประกัน เอกสารฝาก - ถอนเงิน การชำระหนี้ธนาคารของนาง จ. ซึ่งเป็นมารดาของผู้อุทธรณ์ เพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับมารดาและได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนในฐานะบุตร ตามมาตรา ๑๑ และ ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อย มีหนังสือ ที่ ปช. ๔๑๒/๑๒๙๖ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อยจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อย และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า นาง จ. มีบุตร ๖ คน ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นบุตรคนที่ ๔ และนาย พ. เป็นบุตรคนที่ ๕ นาง จ. ได้ล้มป่วยและเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลบางสะพานใหญ่ แพทย์วินิจฉัยว่าเส้นเลือดในสมองแตก สาเหตุเกิดจากความเครียดอย่างรุนแรง ต่อมา มีหนังสือจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ถึงมารดาของผู้อุทธรณ์ ให้ไปต่อสัญญาค้ำประกันเงินกู้ ซึ่งต้องต่อปีต่อปี ผู้อุทธรณ์ในฐานะบุตรจึงต้องการทราบว่ามีมารดาไปทำธุรกรรมใดกับธนาคารไว้บ้าง เนื่องจากมารดาเป็นอัมพาตพูดไม่ได้และเคลื่อนไหวร่างกายไม่ได้ จึงไปขอข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารฯ แต่ได้รับการปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่าในขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อศาลให้ศาลมีคำสั่งให้นาง จ. เป็นคนบุคคลเสมือนไร้ความสามารถและอยู่ในความพิทักษ์ของผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อยชี้แจงว่า ธนาคารทราบว่าผู้อุทธรณ์เป็นบุตรของนาง จ. แต่ไม่ได้ให้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่าแนวปฏิบัติโดยทั่วไป

ของธนาคารในกรณีที่ถูกค่าของธนาคารไม่สามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้ด้วยตนเอง ผู้กระทำการแทนจะต้องมีคำสั่งศาลให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ และแต่งตั้งให้บุคคลผู้นั้นเป็นผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ มาแสดงต่อธนาคาร ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งศาลอาจใช้หนังสือของทางราชการแทนได้ หากมีหลักฐานดังกล่าวธนาคารจะพิจารณาให้ แต่ในกรณีของผูุ้ทธรณ์ในขณะที่ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร ไม่ได้แนบเอกสารใดๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณา ธนาคารจึงปฏิเสธการให้ข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ขอ คือ เอกสารการทำธุรกรรมทางการเงิน สัญญากู้ยืมเงิน สัญญาค้ำประกัน เอกสารฝาก - ถอนเงิน การชำระหนี้ธนาคารของนาง จ. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อย่างไรก็ดี จากหลักฐานที่ผูุ้ทธรณ์นำมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ เป็นที่น่าเชื่อได้ว่าผูุ้ทธรณ์เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของนาง จ. ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าวจริง อีกทั้งผูุ้ทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อศาลให้ศาลมีคำสั่งให้นาง จ. เป็นคนบุคคลเสมือนไร้ความสามารถและอยู่ในความพิทักษ์ของผูุ้ทธรณ์แล้ว จึงเห็นสมควรให้ธนาคารเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เมื่อผูุ้ทธรณ์ได้นำคำสั่งศาลที่สั่งให้นาง จ. เป็นคนบุคคลเสมือนไร้ความสามารถและอยู่ในความพิทักษ์ของผูุ้ทธรณ์ มาแสดงต่อธนาคาร ตามนัยมาตรา ๒๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบางสะพานน้อย เปิดเผยข้อมูลตามคำขอแก่ผูุ้ทธรณ์ เมื่อผูุ้ทธรณ์ได้นำคำสั่งศาลที่สั่งให้นาง จ. เป็นคนบุคคลเสมือนไร้ความสามารถและอยู่ในความพิทักษ์ของผูุ้ทธรณ์ มาแสดงต่อธนาคาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามเกี่ยวกับผลรวมคะแนนสอบคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาม จังหวัดชัยภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาม เพื่อขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเกี่ยวกับผลรวมคะแนนของผู้เข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานจ้าง ตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ดูแลเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนศรี จำนวน ๕ คน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามมีหนังสือ ที่ ขย ๘๐๑๐๑/๕๙๑ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า อนุญาตให้ดูผลรวมคะแนนเฉพาะของผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยผลรวมคะแนนของผู้สมัครสอบคนอื่น จำนวน ๔ คน โดยให้เหตุผลว่าไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามได้ประกาศรับสมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานจ้าง ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ อัตรา โดยวิธีการสอบสัมภาษณ์ มีผู้สมัครสอบคัดเลือกจำนวน ๕ คน ผู้อุทธรณ์สอบได้คะแนนลำดับที่ ๒ หลังจาก องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามประกาศผลการสอบคัดเลือกแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลรวมคะแนนของผู้เข้าสอบคัดเลือกทั้ง ๕ คน โดยให้เหตุผลว่าเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาม เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามมีหนังสือ ที่ ขย ๘๐๑๐๑/๗๓๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สรุปว่า ในระหว่างที่มีการประกาศรับสมัครสอบคัดเลือก มีกระแสข่าว ในลักษณะห้ามบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้อุทธรณ์สมัครสอบคัดเลือก และอ้างว่าได้ให้สินจ้างแก่คณะกรรมการสอบคัดเลือก เมื่อประกาศ ผลสอบคัดเลือกแล้วยังมีกระแสข่าวในลักษณะไม่พอใจผลการสอบคัดเลือก มีพฤติการณ์การข่มขู่คณะกรรมการสอบคัดเลือก ประกอบกับคณะกรรมการสอบคัดเลือกเป็นบุคคลในพื้นที่ หากให้ดูผลรวมคะแนนสอบของแต่ละคนอาจก่อให้เกิดความไม่พอใจ แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันการสอบคัดเลือกได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกดังกล่าวจึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลรวมคะแนนสอบเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน และเพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาม ได้จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับผลรวมคะแนนสอบคัดเลือกด้วยการระบุเฉพาะผลคะแนนรวมเฉลี่ยของกรรมการสอบคัดเลือกทั้งหมด โดยไม่ได้ระบุผลการให้คะแนนของกรรมการสอบคัดเลือกแต่ละคนแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลผลรวมคะแนนสอบคัดเลือกโดยไม่เปิดเผยชื่อคณะกรรมการสอบคัดเลือกจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อคณะกรรมการสอบคัดเลือก และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตราย แก่ชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขามเปิดเผยผลรวมคะแนนสอบคัดเลือกของผู้สมัครสอบคัดเลือกทั้ง ๕ คน โดยไม่ต้องเปิดเผยรายชื่อกรรมการสอบคัดเลือก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีเกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคลากร และการจัดซื้อ
 จัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย จ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลอาฮี จังหวัดเลย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหาร
ส่วนตำบลอาฮี จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ เอกสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งนาย ส. นักวิชาการศึกษา เป็นผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักงานปลัด

รายการที่ ๒ เอกสารเกี่ยวกับนิติกรรมการจัดซื้อจัดจ้างทุกโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลอาฮี ตั้งแต่วันที่
๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

องค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีมีหนังสือ ที่ ลย ๗๗๙๐๑/๗๓๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารประกอบการสอบสวนทางวินัยของพนักงานส่วนตำบล ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงชะลอการให้ข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลอาฮี มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบ
ความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอาฮี เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์ และเพื่อประกอบการ
ดำเนินคดีกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีและผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีไม่ได้ชี้แจง
ด้วยวาจา โดยมีหนังสือ ที่ ลย ๗๗๙๐๑/๘๙๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ส่งเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร
ของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีให้ปฏิบัติ
ราชการตามอำนาจหน้าที่ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทั่วไปของหน่วยงานของรัฐซึ่งเปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาฮีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอผักไห่เกี่ยวกับผลสรุปการสอบปากคำคณะกรรมการบริหารกิจการ
ประปาหมู่บ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ท.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานคณะกรรมการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลลาดน้ำเค็ม อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอผักไห่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลสรุปการสอบปากคำคณะกรรมการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลลาดน้ำเค็ม ตามหนังสือ อำเภอผักไห่ ที่ อย ๐๘๑๗/๓๖๖๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

อำเภอผักไห่ มีหนังสือที่ อย ๐๘๑๗/๓๑๔๕ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอผักไห่และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการผลสรุปการสอบปากคำคณะกรรมการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลลาดน้ำเค็ม เพื่อจะได้ทราบวิธีปฏิบัติในการแก้ปัญหาการเก็บค่าน้ำประปา แต่อำเภอผักไห่ปฏิเสธเนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานคณะกรรมการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลลาดน้ำเค็ม ได้ร้องเรียนนายกองการบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มต่ออำเภอผักไห่ กรณีที่ไปแจ้งราษฎรในพื้นที่ว่าให้ใช้น้ำประปาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทำให้เกิดปัญหาในการเก็บค่าน้ำประปา ต่อมาเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ อำเภอผักไห่ได้เรียกคณะกรรมการบริหารกิจการประปาหมู่บ้านไปสอบสวนหาข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการผลสรุปการสอบสวน ตามหนังสือ อำเภอผักไห่ ที่ อย ๐๘๑๗/๓๖๖๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อนำไปแก้ปัญหาการเก็บค่าน้ำประปาต่อไป

ส่วนผู้แทนอำเภอผักไห่ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอผักไห่ ร้องเรียนกล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม (นาย อ.) เกี่ยวกับการลดค่าน้ำประปาสำหรับผู้ใช้น้ำเกินกว่า ๓๐ ยูนิต์ต่อเดือน อำเภอผักไห่จึงเชิญคู่กรณีไปสอบปากคำ และต่อมาได้เชิญคณะกรรมการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลลาดน้ำเค็ม จำนวน ๓ คน ผู้ใหญ่บ้านและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มไปสอบปากคำด้วย ซึ่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกค่าให้การดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจึงไม่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และเมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น อำเภอผักไห่ได้มีหนังสือที่ อย ๐๐๓๗.๑๕/๖๗๐ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งผลสรุปของเรื่องดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นการให้ข้อมูลตามที่ทางราชการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ บันทึกการสอบสวนผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากนี้ รายละเอียดของการให้ถ้อยคำเป็นการสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการของกิจการประปาหมู่บ้านโดยทั่วไป ซึ่งผู้ให้ถ้อยคำได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน เมื่อการดำเนินการสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบได้ หากอำเภอผักไห่เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อำเภอผักไห่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบแกเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ฎีกา
 เบิกจ่ายเงิน และการปฏิบัติราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลมาบแก จังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรตำบลมาบแก มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาบแก เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑) ฎีกาเบิกจ่ายเบี้ยประชุมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาบแก สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๒) ฎีกาค่าเลี้ยงรับรองการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาบแก สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๓) บัญชีลงเวลาปฏิบัติงานข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลมาบแก ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

๔) ฎีกาการเบิกจ่ายค่าก่อสร้างระบบเสียงตามสาย หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๔ ตำบลมาบแกของปีงบประมาณ ๒๕๕๔

๕) โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบแก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

๖) ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลมาบแก เรื่อง การใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕
องค์การบริหารส่วนตำบลมาบแกมีหนังสือ ที่ นว ๘๑๒๐๑/๔๕๖ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นการยื่นขอข้อมูลข่าวสารที่เป็นการบอ้ยครั้งและไม่มีเหตุผลอันสมควรตามมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่องค์การ
บริหารส่วนตำบลมาบแกได้เปิดเผยไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบแกแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบแกแล้วเห็นว่า
มีข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ แล้ว โดยผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบล
มาบแกเพียง ๒ ครั้ง และได้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอย่างชัดเจน อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการ
ปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งไม่ได้เป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารบางรายการก็เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลมาบแมกได้เปิดเผยไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบแมกอยู่แล้ว กรณีนี้หน่วยงานของรัฐมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว แต่เป็นเพียงการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เท่านั้น เมื่อพิจารณาเหตุผลและความจำเป็นแล้วจึงเป็นกรณีที่สามารถให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลมาบแมกสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลราชวิถีเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยโท แพทย์หญิง พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลราชวิถี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยโท แพทย์หญิง พ. ผู้อุทธรณ์ นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ สาขาจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถี ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการร้องทุกข์คัดค้าน การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่มีต่อตน จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยรับปรึกษา ผู้ป่วยใน ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัด งานวิชาการ งานถ่ายทอดไม่ว่าจะเป็นงาน สอนแพทย์ประจำบ้าน งานสอนนักศึกษาแพทย์ งานวิทยากร งานตำราและงานวิชาการ (ซึ่งปรากฏในแบบประเมิน) ของจักษุแพทย์ ทุกท่านตามสาขาเฉพาะหรือทั่วไป โดยไม่ต้องระบุนามว่าเป็นของผู้ใด ในรอบการประเมินปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานทางจักษุวิทยาของกลุ่มงานจักษุวิทยาโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถีกำหนดในรอบการประเมินทุก ๖ เดือน เพื่อประกอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ รายบุคคลของจักษุแพทย์อันเป็นหลักเกณฑ์ทั่วไป และหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานทางจักษุวิทยาของจักษุแพทย์ และเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

๒.๑ ในทางปฏิบัติหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเก็บข้อมูลดังกล่าวจากแหล่งข้อมูล คือ ข้อมูลผู้ป่วยนอกจาก ใบลงทะเบียนผู้ป่วยนอกใช้หรือไม่ และเก็บข้อมูลผู้ป่วยใน ผู้ป่วยรับปรึกษา ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัด งานวิชาการ งานถ่ายทอด ไม่ว่าจะเป็นงานสอนแพทย์ประจำบ้าน งานสอนนักศึกษาแพทย์ งานวิทยากร งานตำราและงานวิชาการ จากแหล่งข้อมูลใด มีแหล่งข้อมูลมากกว่าหนึ่งแหล่งในข้อมูลเดียวกัน ขอทราบเหตุผลด้วย

๒.๒ ในทางปฏิบัติกรณีใบลงทะเบียนผู้ป่วยนอกแพทย์ไม่ได้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรหัส ของแพทย์ผู้รักษาและไม่ได้มีการออกใบนัดตรวจให้แก่ผู้ป่วย ทำให้ไม่ทราบว่าแพทย์ท่านใดเป็นผู้รักษา หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ เก็บข้อมูลแก้ปัญหาอย่างไร เพื่อระบุแพทย์ผู้รักษาที่ถูกต้องสำหรับผู้ป่วยนอกโรคตาทั่วไป และผู้ป่วยโรคตาในคลินิกพิเศษ คือ คลินิกจอประสาทตา และคลินิกกระจกตา

๒.๓ ในทางปฏิบัติกรณีใบลงทะเบียนผู้ป่วยนอกไม่ได้กรอกรหัสของแพทย์ผู้รักษา แต่มีการออกใบนัดผู้ป่วยโดยระบุ รหัสแพทย์ที่นัดผู้ป่วยมาพบในวันและเวลาที่ระบุในใบนัด ขอทราบว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบเก็บข้อมูลลงรหัสแพทย์ผู้รักษาอย่างไร เพราะในกรณีที่คลินิกพิเศษจะมีแพทย์เป็นทีม การเก็บข้อมูลลงรหัสแพทย์ผู้รักษาเป็นผลงานของแพทย์ท่านใด

๒.๔ ในทางปฏิบัติกรณีใบลงทะเบียนผู้ป่วยนอกมิได้กรอกรหัสแพทย์ผู้รักษา แต่มีการออกใบนัดผู้ป่วยโดยไม่ระบุรหัสแพทย์ที่นัดผู้ป่วย แต่ระบุให้ผู้ป่วยมาในคลินิกพิเศษตามวันและเวลาที่ระบุในใบนัด ขอทราบหน่วยงานที่รับผิดชอบเก็บข้อมูลลงรหัสแพทย์ผู้รักษาผู้ป่วยคนนั้นอย่างไร

๓. รายงานผลการประชุมพร้อมแสดงเหตุผลของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับกลุ่มงานของกลุ่มงานจักษุวิทยา ตามคำสั่งโรงพยาบาลราชวิถีที่ ๗๕๔/๒๕๕๒ ในการกำหนดระดับผลงานที่คาดหวังและข้อกำหนดหรือเงื่อนไขอื่นในแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการ

๔. รายงานผลการประชุมพร้อมแสดงเหตุผลของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับกลุ่มงานของกลุ่มงานจักษุวิทยา ตามคำสั่งโรงพยาบาลราชวิถีที่ ๗๕๔/๒๕๕๒ ในการร่วมพิจารณาแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการผู้ยุทธ

๕. รายงานผลการประชุมหรือมติพร้อมเหตุผลของคณะกรรมการประเมินระดับโรงพยาบาล ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ยุทธ รอบการประเมินปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒

๖. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการเฉพาะของผู้ยุทธ ที่หัวหน้ากลุ่มงานจักษุวิทยาได้ประเมินในรอบการประเมินปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒

๗. หลักเกณฑ์และวิธีการที่โรงพยาบาลราชวิถีกำหนดเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคลของข้าราชการ เพื่อให้การประเมินผลการปฏิบัติราชการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๘. คำสั่งโรงพยาบาลราชวิถีที่ ๗๕๔/๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติราชการระดับกลุ่มงาน/ฝ่าย และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

โรงพยาบาลราชวิถีมีบันทึก ที่ สธ ๐๓๐๕/๑๐๘๔๖ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ยุทธ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และชี้แจงประเด็นต่างๆ ที่ผู้ยุทธได้ตั้งคำถามในการขอข้อมูลข่าวสาร ต่อมาผู้ยุทธได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้แจ้งว่ายังได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน ซึ่งโรงพยาบาลราชวิถีได้มีบันทึกลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ยุทธ ชี้แจงประเด็นต่างๆ เพิ่มเติมรวม ๔ ประเด็นคำถาม และให้เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ว่าเป็นรายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร อีกทั้งจักษุแพทย์หลายคนไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ยุทธจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่โรงพยาบาลราชวิถีจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้ยุทธและของผู้แทนโรงพยาบาลราชวิถีด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ยุทธขอข้อมูลข่าวสารจากโรงพยาบาลราชวิถี จำนวน ๘ รายการ เพื่อประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมกรณีการประเมินผลการปฏิบัติราชการเพื่อเลื่อนเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของโรงพยาบาลราชวิถี โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณผู้ป่วยโรคตาทั่วไปและผู้ป่วยในแต่ละคลินิกพิเศษโรคตาเฉพาะที่โรงพยาบาลได้จัดเก็บในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และส่วนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย (ผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยรับปรึกษา ผู้ป่วยใน ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัด) และผลงานทางวิชาการหรืองานถ่ายทอด (งานสอนแพทย์ประจำบ้าน งานสอนนักศึกษาแพทย์ งานวิทยากร งานตำราหรือวิชาการ) ที่จักษุแพทย์ทุกคนในกลุ่มงานจักษุวิทยาใช้เป็นฐานอ้างอิงตามที่ปรากฏในแบบประเมิน ทั้งนี้ ในส่วนตัวผู้ยุทธได้มีการเก็บสถิติผลงานของตนเองไว้ด้วยส่วนหนึ่ง และเห็นว่าข้อมูลที่จัดเก็บด้วยตนเองกับข้อมูลที่โรงพยาบาลจัดเก็บบางครั้งมีความคลาดเคลื่อน จึงต้องการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวและยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการนี้แต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนย่อยที่ ๒.๑ - ๒.๔ นั้น โรงพยาบาลได้ชี้แจงเป็นหนังสือแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานได้รับเฉพาะหลักเกณฑ์ทั่วไปที่โรงพยาบาลได้ใช้อยู่ยังขาดในส่วนที่เป็นหลักเกณฑ์เฉพาะของกลุ่มงานจักษุวิทยา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ยังไม่ได้รับ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ได้รับรายงานการประชุมของคณะกรรมการประเมินระดับโรงพยาบาลในการประเมินครั้งที่ ๒ แล้ว แต่ยังขาดในส่วนการประเมินในครั้งที่ ๑

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ได้รับแล้ว

ผู้แทนโรงพยาบาลราชวิถีชี้แจงขั้นตอนและวิธีการบันทึกข้อมูลผู้ป่วยและประวัติการรักษาของผู้ป่วยว่า ปัจจุบันโรงพยาบาลราชวิถีใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บเพื่อทราบสถิติผู้ป่วย ซึ่งจำแนกเป็นประเภทต่างๆ เช่น ผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน หรือผู้ป่วยคลินิกพิเศษ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถลงรายละเอียดได้ถึงประเภทของโรค แพทย์ผู้รักษา รวมทั้งจำนวนครั้งที่มารับการรักษา โรงพยาบาลได้ใช้ประโยชน์จากโปรแกรมดังกล่าวทั้งในด้านสถิติผู้ป่วย การสืบค้นข้อมูลผู้ป่วยเพื่อประโยชน์ในการรักษา ตลอดจนสถิติการปฏิบัติงานของแพทย์เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานสำหรับเลื่อนเงินเดือน โดยจะมีหน่วยที่เป็นผู้บันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ ไม่ได้ให้แพทย์ผู้รักษาเป็นผู้บันทึกเพราะอาจมีความคลาดเคลื่อนหรือไม่เป็นจริงได้

ข้อมูลในเชิงสถิตินั้นโรงพยาบาลราชวิถีเห็นว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ แต่รายละเอียดเกี่ยวกับชื่อผู้ป่วย โรคและวันที่มารับการรักษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประวัติการรักษานั้น เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ป่วย ไม่สมควรเปิดเผยในด้านแพทย์ผู้รักษาก็เช่นเดียวกัน ข้อมูลที่แพทย์ได้ทำการรักษาผู้ป่วยรายใด เมื่อไร เป็นข้อมูลเฉพาะของแพทย์ผู้นั้น อีกทั้งแพทย์ส่วนใหญ่ก็ไม่ยินยอมให้เปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า โรงพยาบาลราชวิถีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ เฉพาะหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานทางจักษุวิทยาของกลุ่มงานจักษุวิทยา รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เฉพาะรายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลในการประเมินครั้งที่ ๑

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลในส่วนปริมาณผู้ป่วยโรคตาทั่วไปและผู้ป่วยในแต่ละคลินิกพิเศษโรคตาเฉพาะที่โรงพยาบาลราชวิถีได้จัดเก็บในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีลักษณะเป็นข้อมูลในทางสถิติ ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อผู้ป่วย และประวัติการรักษาอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ป่วย การเปิดเผยข้อมูลในทางสถิติย่อมไม่มีผลกระทบต่อผู้ป่วย จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลปริมาณผู้ป่วยในทางสถิติของจักษุแพทย์ทุกคนแต่ให้ปิดชื่อจักษุแพทย์ผู้ปฏิบัติงาน เว้นแต่ชื่อผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยที่จักษุแพทย์ได้ใช้เป็นข้อมูลหรือได้อ้างในผลงานทางวิชาการหรืองานถ่ายทอดของตนซึ่งได้รับในรูปแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคลนั้น เห็นว่า ผลงานทางวิชาการหรืองานถ่ายทอดดังกล่าวเป็นผลผลิตในการปฏิบัติราชการของจักษุแพทย์ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจเปิดเผยได้ แต่การเปิดเผยชื่อผู้ป่วยรวมทั้งประวัติการรักษาจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ป่วยโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะชื่อผลงานทางวิชาการหรืองานถ่ายทอดของจักษุแพทย์ และข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยในทางสถิติเท่านั้น แต่ให้ปิดชื่อผู้ป่วย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานทางจักษุวิทยาของกลุ่มงานจักษุวิทยาเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่บุคลากรของกลุ่มงานจักษุวิทยาต้องถือปฏิบัติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินของกลุ่มงานจักษุวิทยา ในการกำหนดแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล และรายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินของกลุ่มงานจักษุวิทยา ในการพิจารณาผลการปฏิบัติราชการของผู้ยุทธน์ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงเปิดเผยให้ผู้ยุทธน์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาล ในการประเมินครั้งที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงเปิดเผยให้ผู้ยุทธน์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลราชวิถีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลทางสถิติของผู้ป่วยที่มารับบริการของโรงพยาบาลราชวิถี แต่ให้ปิดชื่อจักษุแพทย์ ผู้ปฏิบัติงาน เว้นแต่ชื่อผู้ยุทธน์ และชื่อผลงานทางวิชาการหรืองานถ่ายทอดของจักษุแพทย์ที่ได้รับทุนในแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานทางจักษุวิทยาของกลุ่มงานจักษุวิทยา รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ยุทธน์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการแพทย์เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยโท แพทย์หญิง พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการแพทย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยโท แพทย์หญิง พ. ผู้อุทธรณ์ นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ สาขาจักษุวิทยา สังกัดกลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมการแพทย์ ขอลือข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจักษุแพทย์ทุกท่านเป็นรายบุคคลที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วยข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นฉบับที่อธิบดีกรมการแพทย์ใช้พิจารณาเลื่อนเงินเดือน

๒. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจักษุแพทย์ทุกท่านเป็นรายบุคคลที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วยข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นฉบับที่อธิบดีกรมการแพทย์ใช้พิจารณาเลื่อนเงินเดือน

กรมการแพทย์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๓๑๙/๒๓๙๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่กรมการแพทย์จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และของผู้แทนกรมการแพทย์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายแพทย์ชำนาญการพิเศษด้านเวชกรรม สาขาจักษุวิทยา สังกัดกลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ได้มีหนังสือถึงกรมการแพทย์ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของโรงพยาบาลราชวิถี ร้องทุกข์คัดค้านการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่มีต่อตน และได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการในรอบการประเมินปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของจักษุแพทย์ทุกคน

ที่ปฏิบัติราชการในกลุ่มงานจักษุวิทยา โดยแบบสรุปการประเมินดังกล่าวเป็นฉบับที่อธิบดีกรมการแพทย์ได้ใช้ในการพิจารณา
เลื่อนเงินเดือนบุคลากรของกรมการแพทย์ เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการเกี่ยวกับการร้องทุกข์ แต่ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร

ผู้แทนกรมการแพทย์ชี้แจงว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรกรมการแพทย์นั้น กรมการแพทย์ได้มอบให้เป็น
อำนาจของคณะกรรมการระดับหน่วยงานของแต่ละหน่วยงานในสังกัดเป็นผู้พิจารณา ดังนั้น เมื่อโรงพยาบาลราชวิถีได้ส่งเรื่อง
การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรไปเพื่อพิจารณา กรมการแพทย์จึงเพียงแต่ตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติตามขั้นตอน
ที่กำหนดโดยถูกต้องแล้วหรือไม่ โดยจะไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงผลการประเมินที่หน่วยงานได้พิจารณามาแล้วแต่อย่างใด ทั้งนี้
กรมการแพทย์เห็นว่าแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และแพทย์ผู้เป็นเจ้าของ
ข้อมูลก็ไม่ยินยอมที่จะให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า การเสนอผลการปฏิบัติราชการในแต่ละรอบการประเมินของข้าราชการเพื่อรับการประเมินในการพิจารณา
เลื่อนเงินเดือน และการประเมินผลการปฏิบัติราชการดังกล่าวของผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ
ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการเพื่อเลื่อนเงินเดือนซึ่งรวมถึงแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการด้วย
จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ นอกจากนั้น เมื่อได้พิจารณารายละเอียดในแบบสรุปการประเมิน ผลการปฏิบัติราชการ
ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลของผู้รับการประเมิน ได้แก่ ชื่อผู้รับการประเมิน ตำแหน่ง ประเภทตำแหน่ง
ระดับตำแหน่ง สังกัดชื่อผู้บังคับบัญชา/ผู้ประเมินและตำแหน่ง และส่วนที่ ๒ แบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล
ตอนที่ ๑ - ตอนที่ ๗ ไม่พบว่ามีข้อความใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือเป็นข้อความที่กล่าวถึงเฉพาะบุคคลซึ่งการเปิดเผย
อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ผู้อุทธรณ์เป็นบุคลากรของกลุ่มงานจักษุวิทยา และได้ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะในกลุ่มของตน เมื่อการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน
ได้เสร็จสิ้นโดยกรมการแพทย์มีคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปิดชื่อ ตำแหน่ง
และลายมือชื่อของผู้รับการประเมินให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ประกอบ
การปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการแพทย์
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปิดชื่อ ตำแหน่ง และลายมือชื่อของผู้รับการประเมิน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลตระการพิพิธเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ล.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลตระการพิพิธ จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจของเทศบาลตำบลตระการพิพิธ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลตระการพิพิธ เพื่อขออนุมัติถ่ายสำเนาเอกสารจำนวน ๑๒ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารคะแนนรวม ภาค ก. ของตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจ ทั้ง ๓ คน
๒. เอกสารคะแนนรวม ภาค ข. ของตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจ ทั้ง ๓ คน
๓. เอกสารคะแนนรวม ภาค ข. (การปฏิบัติภาคสนาม) ประกอบด้วย
 - ข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการทั้ง ๓ คน
 - ข้อมูลการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน
 - ข้อมูลการบันทึกของผู้ควบคุมการทดสอบภาคสนาม
 - ข้อมูลการบันทึกภาพถ่ายขณะปฏิบัติภาคสนามทั้ง ๓ คน (วิดีโอ)
๔. เอกสารคะแนนรวม ภาค ค. ของตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจ
๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาพนักงานจ้างในครั้งนี้
๖. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจ
๗. ประกาศรับสมัครพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลตระการพิพิธ
๘. ประกาศผลการสรรหาพนักงานจ้างเทศบาล
๙. เอกสารการให้คะแนนสัมภาษณ์ตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจของคณะกรรมการทุกคน
๑๐. คำถามการปฏิบัติงานภาคสนามตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจ
๑๑. เกณฑ์ประเมินการให้คะแนนการปฏิบัติภาคสนาม
๑๒. เอกสารรายชื่อผู้สมัครสอบพนักงานลูกจ้างทั่วไป สังกัดสำนักปลัดเทศบาล สังกัดกองคลัง กองการศึกษา

นายกเทศมนตรีตำบลตระการพิพิธได้บันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๙ เฉพาะคะแนนของผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒ ทั้งหมด โดยปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารรายการที่เหลือ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลตระการพืชผล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครสอบพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจของเทศบาลตำบลตระการพืชผล แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือก หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร และเทศบาลตำบลตระการพืชผลได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลตระการพืชผลชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลตำบลตระการพืชผลประกาศรับสมัครพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจ จำนวน ๒ ตำแหน่ง โดยมีผู้สมัครสอบจำนวน ๓ คน ในการสอบนั้น แบ่งเป็น ภาค ก. เป็นข้อสอบปรนัย ภาค ข. มี ๒ ส่วน เป็นทั้งข้อสอบปรนัยและสอบภาคปฏิบัติ และภาค ค. เป็นการสอบสัมภาษณ์ ซึ่งเมื่อรวมคะแนนสอบทั้ง ๓ ภาคแล้ว ผู้อุทธรณ์สอบได้ลำดับที่ ๓ จึงไม่ได้รับการคัดเลือก เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบ เทศบาลตำบลตระการพืชผลได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๒ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๙ เปิดเผยให้เฉพาะคะแนนของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเทศบาลตำบลตระการพืชผลเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ต้องด้วยมาตรา ๒๔ แต่อย่างใด จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของข้อมูลการบันทึกของผู้ควบคุมการทดสอบภาคสนาม เป็นข้อมูลของผู้ควบคุมการทดสอบภาคสนามได้บันทึกไว้ที่หน้าของเอกสารด้วยลายมือ ไม่ได้บันทึกอย่างเป็นทางการ สำหรับในส่วนของข้อมูลการบันทึกภาพถ่ายขณะปฏิบัติภาคสนาม ทั้ง ๓ คน (วีดิโอ) ไม่มีการทำไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของข้อมูลการบันทึกภาพถ่ายขณะทดสอบการปฏิบัติภาคสนามทั้ง ๓ คน (วีดิโอ) ไม่มีการทำไว้ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่เทศบาลตำบลตระการพืชผลชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีนี้จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๙ ในส่วนที่ยังไม่ได้เปิดเผย และข้อมูลข่าวสารที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๑ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๙ ในส่วนที่ยังไม่ได้เปิดเผย เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนและการประมวลผลการสอบของผู้เข้ารับการสอบคัดเลือกพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างสำรวจที่เทศบาลตำบลตระการพืชผลจัดทำขึ้นโดยไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยเพื่อการตรวจสอบได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของข้อมูลการบันทึกของผู้ควบคุมการทดสอบภาคสนาม มีลักษณะเป็นความคิดเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และ ๑๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การดำเนินการและบริหารงานของหน่วยงานของรัฐที่สามารถเปิดเผยต่อประชาชนได้อยู่แล้ว เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงานและตรวจสอบได้ ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รวมทั้งไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลตระการพืชผลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๙ ในส่วนที่ยังไม่ได้เปิดเผย รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๑ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของข้อมูลการบันทึกของผู้ควบคุมการทดสอบภาคสนาม และในส่วนของข้อมูลการบันทึกภาพถ่ายขณะปฏิบัติภาคสนามทั้ง ๓ คน (วิดีโอ) ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำสิ่งก่อสร้างล่วงล้ำลำน้ำ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมเจ้าท่า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒ ฉบับ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจากกรมเจ้าท่า จำนวน ๑๑ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สมุดคุมใบอนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ แม่น้ำเจ้าพระยา ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๖๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๒

รายการที่ ๒ ใบอนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ที่ออกให้แก่บริษัท ขนส่ง จำกัด ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๒ พร้อมแผนที่หลังใบอนุญาตและเอกสารแนบ

รายการที่ ๓ มติคณะกรรมการการเดินเรือในน่านน้ำไทย ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๔ กฎกระทรวง/ระเบียบ เจ้าท่า พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกตามมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ หนังสือหารือหรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๕ ใบอนุญาตก่อสร้างหรือซ่อมแซมสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่ออกให้แก่นาง ข. และ ม.ร.ว. ค. ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมแผนที่หลังใบอนุญาตและเอกสารแนบ

รายการที่ ๖ คำขออนุญาตซ่อมแซมสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่นาง ข. ขออนุญาตใน พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๗ มติคณะกรรมการการเดินเรือในน่านน้ำไทย ย้อนหลัง พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๐ (เข้ากับรายการที่ ๓)

รายการที่ ๘ ทะเบียนเอกสารที่ส่งไปเก็บรักษาหรือทำลายตามระเบียบงานสารบรรณ คำสั่งคณะกรรมการมีมติให้ทำลายเมื่อวันที่เท่าใด เลขที่เอกสาร - ลำดับที่ของกล่องที่ส่งไปเก็บรักษาไว้ ณ หอจดหมายเหตุ กรมศิลปากร

รายการที่ ๙ หนังสือกองตรวจการขนส่งทางน้ำ ที่ คค ๐๕๐๕/๑๐๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง ขออนุญาตซ่อมแซมบ้านพักอาศัย ตลอดจนบันทึกข้อความเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชา และพยานหลักฐานที่อ้างว่าได้ตรวจสอบแล้วว่าสิ่งก่อสร้างดังกล่าวยังไม่ได้ขออนุญาตให้เป็นสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่ถูกต้องตามกฎหมาย ขอบเขตการตรวจสอบอยู่เพียงใด

รายการที่ ๑๐ บันทึกข้อความกรมเจ้าท่า ที่ คค ๐๕๐๑/๐๐๖๓๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ขอความเป็นธรรมและพยานหลักฐานที่อ้างถึงทั้งหมด หนังสือร้องเรียน คำแจ้งความ และคำฟ้องของนาย ง.

รายการที่ ๑๑ หนังสือกรมเจ้าท่า ที่ คค ๐๕๐๕/๐๐๔๘๔๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เรื่อง สำเนาใบอนุญาตให้ปลูกสร้างหรือซ่อมแซมท่าเทียบเรือและอาคารที่พักผู้โดยสาร บันทึกความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาและพยานหลักฐานที่อ้างว่าได้ตรวจสอบแล้วมีขอบเขตเพียงใด และเจ้าหน้าที่ท่านใดเป็นผู้ตรวจสอบ

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๕/๔๔๐๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

รายการที่ ๑ สมุดคุมรายชื่อผู้ขออนุญาตล่องลำลำนํ้า พ.ศ. ๒๕๐๖ ลำดับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลำดับที่ ๑๓๖ และ ลำดับที่ ๑๓๗ พ.ศ. ๒๕๐๘ ลำดับที่ ๕๘

รายการที่ ๔ กฎกระทรวงฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) และฉบับที่ ๖๔ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ ระเบียบกรมเจ้าท่าว่าด้วยการรักษาแนวชายฝั่งน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๕๒๖

รายการที่ ๕ ใบอนุญาตให้ทำสิ่งล่องลำลำนํ้า ใบอนุญาตเลขที่ ๑๕๔๐/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๐๖

รายการที่ ๖ คำขออนุญาตซ่อมแซมสิ่งล่องลำลำนํ้าที่นาง ข. ขออนุญาตใน พ.ศ. ๒๕๔๐ (ให้ครบตามคำขอ)

รายการที่ ๙ สำเนาหนังสือกองตรวจการขนส่งทางน้ำ กรมเจ้าท่า ที่ คค ๐๕๐๕/๑๐๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง ขออนุญาตซ่อมแซมบ้านพักอาศัย พร้อมสำเนาแผนที่สังเขปที่แนบและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่า เอกสารบางรายการไม่ปรากฏ ณ สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำหรือเป็นเอกสารที่ไม่สามารถสำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากเป็นเอกสารที่มีการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมเจ้าท่า และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกได้ซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๙๗๖ แขวงพระราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ริมแม่น้ำ เจ้าพระยาจากนาง ข. กับพวก โดยมีอาคารที่พักผู้โดยสารและท่าเทียบเรือชื่อ “ท่าเรือแดง” ตั้งอยู่หน้าที่ดินดังกล่าว และให้บุตรชาย ผู้อุทธรณ์ใช้อาคารเป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร ต่อมากรมเจ้าท่าได้ฟ้องผู้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองกลาง ขอให้พิพากษาให้ผู้อุทธรณ์ รื้อถอนอาคารในส่วนที่ก่อสร้างล่องลำลำนํ้าเจ้าพระยาโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลปกครองกลางพิพากษายกฟ้อง แต่ศาลปกครองสูงสุด พิพากษาให้ผู้อุทธรณ์กับพวกรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่เป็นสิ่งล่องลำลำนํ้าในแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเกินกว่าขอบเขตที่ได้รับ อนุญาต หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบคำร้องขอให้ศาลปกครองรื้อฟื้นคดี ขึ้นพิจารณาใหม่ เนื่องจากสิ่งล่องลำลำนํ้าที่ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้รื้อถอนนั้นเดิมเป็นของบริษัท ขนส่ง จำกัด ซึ่งได้มีการ ขออนุญาตก่อสร้างถูกต้องแล้ว อีกทั้งนาง ข. เจ้าของที่ดินเดิมเคยได้รับอนุญาตให้ซ่อมท่าเรือและอาคารที่พักคนโดยสารดังกล่าว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยข้อมูลข่าวสารที่กรมเจ้าท่ายังไม่เปิดเผย ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บางส่วน (ข้อมูลระหว่าง พ.ศ. ๒๔๖๐ ถึงกลาง พ.ศ. ๒๕๐๖) รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ หนังสือหารือหรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง รายการที่ ๕ บางส่วน (ข้อมูลระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึงกลาง พ.ศ. ๒๕๐๖) รายการที่ ๗ (ซ้ำกับรายการที่ ๓) รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ บันทึกข้อความ เสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชา และพยานหลักฐานที่อ้างว่าได้ตรวจสอบแล้วว่าสิ่งก่อสร้างดังกล่าวยังไม่ได้ขออนุญาตให้เป็น สิ่งล่องลำลำนํ้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย ขอบเขตการตรวจสอบอยู่เพียงใด รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ ทั้งนี้ เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ มีคำขอข้อมูลข่าวสารครอบคลุมหลายปีเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่ากรมเจ้าท่ามีข้อมูลข่าวสารใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และไม่อนุญาตให้ตรวจสอบเอกสาร จึงไม่สามารถระบุข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจนได้

ส่วนผู้แทนกรมเจ้าท่าชี้แจงสรุปว่า กรมเจ้าท่าได้ฟ้องผู้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองกลาง ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอน สิ่งก่อสร้างล่องลำลำนํ้าเจ้าพระยาโดยไม่ได้รับอนุญาตศาลปกครองกลางพิพากษายกฟ้อง แต่ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์ รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารย้อนหลังตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๐ แต่กรมเจ้าท่ามีข้อมูลข่าวสาร

ย้อนหลังถึง พ.ศ. ๒๕๐๖ เนื่องจากเพิ่งเริ่มจัดเก็บข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลข่าวสารบางรายการกรมเจ้าท่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง เพราะทำลายไปแล้วเนื่องจากเป็นเอกสารเก่าเกิน ๑๐ ปี และตรวจสอบแล้วพบว่าไม่ได้ส่งไปเก็บไว้ที่หอจดหมายเหตุเนื่องจากไม่ใช่เอกสารที่มีลักษณะต้องอนุรักษ์ไว้ ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าตรวจพบเอกสารบางรายการที่หอจดหมายเหตุนั้น กรมเจ้าท่าก็ไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองเพราะเอกสารนั้นกรมเจ้าท่าไม่ต้องการเก็บไว้แล้ว แต่เนื่องจากมีลักษณะต้องอนุรักษ์ไว้ จึงต้องส่งไปเก็บไว้ที่หอจดหมายเหตุ ส่วนกรณีที่กรมเจ้าท่าแจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ว่า ไม่ปรากฏเอกสารนั้น หมายความว่ากรมเจ้าท่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้น กรมเจ้าท่าได้ดำเนินการดังนี้

๑. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ที่อยู่ในความครอบครองทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ากรมเจ้าท่าปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บางส่วน (ข้อมูลระหว่าง พ.ศ. ๒๔๖๐ ถึง กลาง พ.ศ. ๒๕๐๖) รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ บางส่วน (ข้อมูลระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึงกลาง พ.ศ. ๒๕๐๖) รายการที่ ๗ (ซ้ำกับรายการที่ ๓) รายการที่ ๘ นั้น กรมเจ้าท่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างอยู่ในความครอบครอง

๒. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ กฎกระทรวงฉบับที่ ๖๓ และฉบับที่ ๖๔ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ ระเบียบกรมเจ้าท่าว่าด้วยการรักษาแนวชายฝั่งน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๕๒๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือหรือหรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารไม่ชัดเจนว่าต้องการหนังสือฉบับใด เป็นคำขอที่กว้างมาก เนื่องจากที่ผ่านมามีการทำหนังสือหรือ หรือหนังสือสั่งการจำนวนมาก

๓. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ หนังสือกองตรวจการขนส่งทางน้ำ ที่ คค ๐๕๐๕/๑๐๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่อง ขออนุญาตซ่อมแซมบ้านพักอาศัยแล้ว ส่วนบันทึกข้อความเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ นั้น เพิ่งค้นหาค้นพบ และสามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

๔. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ บันทึกข้อความกรมเจ้าท่า ที่ คค ๐๕๐๑/๐๐๖๓๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ขอความเป็นธรรม เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือร้องเรียนของนาย ง. เพราะอาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น

๕. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ เนื่องจากขณะผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นเจ้าหน้าที่ค้นหาเอกสารไม่พบ แต่ปัจจุบันค้นหาเอกสารพบแล้ว และสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๕ กรมเจ้าท่ายืนยันว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งหมดแล้ว กรมเจ้าท่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอื่นนอกจากที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๗ (ซ้ำกับรายการที่ ๓) และรายการที่ ๘ นั้น ผู้แทนกรมเจ้าท่ายืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองกรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ ได้

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่สามารถระบุเอกสารที่ชัดเจนได้เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่า มีเอกสารใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์จึงต้องมีคำขอข้อมูลข่าวสารในภาพรวมกว้างๆ ส่วนกรมเจ้าท่ายืนยันว่าไม่ได้มีเจตนาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารไม่ชัดเจนว่าต้องการหนังสือฉบับใด โดยกรมเจ้าท่ามีหนังสือหรือ หรือหนังสือสั่งการจำนวนมาก จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ปรากฏว่ากรมเจ้าท่าอนุญาต

ให้ผูุ้ทธรณ์เข้าดูข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่ามีเอกสารใดบ้างเกี่ยวข้องกับผูุ้ทธรณ์ กรณีถือว่ากรมเจ้าท่าปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ผูุ้ทธรณ์ไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่กรมเจ้าท่า หากผูุ้ทธรณ์ต้องการเอกสารฉบับใดให้กรมเจ้าท่าคัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารให้ผูุ้ทธรณ์

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๑ กรมเจ้าท่าแจ้งว่าเพิ่งค้นหาพบและสามารถเปิดเผยแก่ผูุ้ทธรณ์ได้ โดยให้ผูุ้ทธรณ์ไปขอรับข้อมูลข่าวสารที่กรมเจ้าท่า คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ บันทึกข้อความกรมเจ้าท่า ที่ คค ๐๕๐๑/๐๐๖๓๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอความเป็นธรรม เป็นเอกสารเกี่ยวกับการบริหารราชการตามปกติของหน่วยงาน ไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ส่วนหนังสือร้องเรียนของนาย ง. นั้น ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียน จึงมีส่วนได้เสียโดยตรง ควรมีโอกาสได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ประกอบกับผูุ้ทธรณ์ไม่มีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล และทราบอยู่แล้วว่า บุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนตน การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนจึงไม่น่าจะมีผลกระทบ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือ ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้กรมเจ้าท่าเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๑๐ แก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงาน ธ.ก.ส. ตำแหน่งพนักงานพัฒนาธุรกิจ ระดับ ๗ สาขาเรณูนคร สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดนครพนม มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอสำเนาสรุปการสอบข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าเพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่ง ธ.ก.ส. ที่ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีคำสั่งลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารให้สำเนาสรุปสำนวนการสอบสวน และปฏิเสธการให้สำเนาสรุปการสอบข้อเท็จจริง โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต และเป็นความเห็นไม่ประสงคให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๕๙๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ฐานมีพฤติกรรมอภัยงานในตำแหน่งหน้าที่ฝ่าฝืนวิธีปฏิบัติงานของ ธ.ก.ส. เกี่ยวกับการสอบบุคคลขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้า การจัดทำสัญญากู้เงินและหลักประกันเงินกู้ การให้กู้เงินไม่เป็นไปตามวิธีปฏิบัติที่ ธ.ก.ส. กำหนด และมีเอกสารสูญหายหลายรายการ ได้แก่ เอกสารรับขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้า เอกสารสัญญากู้เงินและข้อมูลลูกค้ารายคน ทำให้ ธ.ก.ส. ได้รับความเสียหาย และมีคำสั่ง ที่ ๙๖๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงเหตุผลที่ ธ.ก.ส. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพราะเห็นว่า เอกสารบางรายการเป็นเอกสารเฉพาะหรือเป็นเอกสารลับของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลซึ่งเป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานโดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ แต่ข้อความที่ปรากฏในบันทึกถ้อยคำก็ทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น ในอดีตที่ผ่านมา ธ.ก.ส. เคยให้บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลแก่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารรายอื่นแล้วผู้ขอข้อมูลข่าวสารนำบันทึกถ้อยคำนั้นไปฟ้องพยานบุคคลต่อศาล พยานนั้นจึงไปต่อว่าเจ้าหน้าที่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ธ.ก.ส. จึงให้เฉพาะสำเนาสรุปสำนวนการสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นของกลุ่มงานวินัย ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ และปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ สรุปรายการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปัจจุบันการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเฉพาะหรือเป็นเอกสารลับก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย อย่างไรก็ตาม หาก ธ.ก.ส. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลก็อาจใช้ดุลพินิจปิดกั้นหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้อภัยค่านนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงาน ธ.ก.ส. ตำแหน่งพนักงานพัฒนาธุรกิจ ระดับ ๗ สาขาธาตุพนม สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดนครพนม มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอสำเนาสรุปรายงานการสอบสวนและสำเนาสรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าเพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่ง ธ.ก.ส. ที่ลงโทษไล่อุทธรณ์ออกจากงาน

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีคำสั่งลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารให้สำเนาสรุปสำนวนการสอบสวน และปฏิเสธการให้สำเนาสรุปการสอบข้อเท็จจริง โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตและเป็นความเห็นที่ไม่ประสงค์จะเปิดเผยให้ผู้อื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งที่ ๔๔๗๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ฐานมีพฤติการณ์อาศัยตำแหน่งหน้าที่จัดทำสัญญากู้เงินเพื่อให้ลูกค้าได้รับเงินกู้จาก ธ.ก.ส. แล้วขอยืมเงินนั้นจากลูกค้าบางส่วนไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวและมีคำสั่งที่ ๙๖๖๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไล่อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงเหตุผลที่ ธ.ก.ส. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพราะเห็นว่า เอกสารบางรายการเป็นเอกสารเฉพาะหรือเป็นเอกสารลับของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลซึ่งเป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานโดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ แต่ข้อความที่ปรากฏในบันทึกถ้อยคำก็ทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น ในอดีตที่ผ่านมา ธ.ก.ส. เคยให้บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลแก่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารรายอื่น แล้วผู้ขอข้อมูลข่าวสารนำบันทึกถ้อยคำนั้นไปฟ้องพยานบุคคลต่อศาล พยานนั้นจึงไปต่อว่าเจ้าหน้าที่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ธ.ก.ส. จึงให้เฉพาะสำเนาสรุปสำนวนการสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นของกลุ่มงานวินัย ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ และปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ สรุปรายการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปัจจุบันการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเฉพาะหรือเป็นเอกสารลับก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย อย่างไรก็ตาม หาก ธ.ก.ส. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลก็อาจใช้ดุลพินิจปิดกั้นหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้อภัยค่านนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔/๒๕๕๕**

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับรายงาน
การสอบสวน และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล**

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงาน ธ.ก.ส. ตำแหน่งพนักงานพัฒนาธุรกิจ ระดับ ๗ สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดมหาสารคาม มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอสำเนาสรุปรายงาน การสอบสวนของผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าเพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่ง ธ.ก.ส. ที่ลงโทษไล่อุทธรณ์ออกจากงาน

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีคำสั่งลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารให้สำเนา สรุปรายงานการสอบสวน และปฏิเสธการให้สำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และบันทึกถ้อยคำพยาน โดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ธ.ก.ส. ได้กำหนดและถือปฏิบัติ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๗๙๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ฐานมีพฤติกรรมส่อไปในทาง ไม่สุจริต อาศัยตำแหน่งหน้าที่ร่วมมือกับบุคคลภายนอกเรียกรับเงินจากผู้ที่ประสงค์ขอกู้เงิน ธ.ก.ส. และขอยืมเงินจากลูกค้า โดยจัดทำสัญญากู้เงินให้กับลูกค้าและกู้ยืมเงินจากลูกค้าที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และมีคำสั่ง ที่ ๙๖๘๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไล่อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษ

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ธ.ก.ส. ตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินจากลูกค้าที่มาติดต่อขอกู้ยืมเงินโดยผู้อุทธรณ์ให้บุคคลอื่นเป็นผู้เรียกรับเงิน และกู้ยืมเงินลูกค้า อันเป็นการกระทำ ที่ผิดระเบียบของ ธ.ก.ส. คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบปากคำพยานฝ่ายเดียว และเรียกผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำในระยะเวลา ที่กระชั้นชิดมาก ผู้อุทธรณ์ไม่มีโอกาสเตรียมพยานหลักฐานไปแสดงเพื่อโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา เมื่อผู้อุทธรณ์ไปสอบถามบุคคล ที่มีชื่อเป็นผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ บุคคลดังกล่าวก็อ้างว่าไม่ได้เป็นผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และไม่ทราบว่ามิชื่อตนเองเป็นผู้ร้องเรียน ได้อย่างไร ในชั้นสอบสวนผู้อุทธรณ์อ้างบุคคลเป็นพยานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่ยอมสอบปากคำพยาน บุคคลฝ่ายผู้อุทธรณ์และเร่งรีบสรุปผลการสอบสวน ทั้งที่ระเบียบการสอบสวนกำหนดเวลาการสอบสวนถึง ๖๐ วัน แต่คณะกรรมการ

สอบสวนดำเนินการสอบสวนเสร็จภายใน ๓ วัน และสรุปผลการสอบสวนขัดแย้งกับข้อเท็จจริงหลายประเด็น ผู้อุทธรณ์ต้องการบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวน พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ แต่ ธ.ก.ส. ให้สำเนาสรุปผลการสอบสวนซึ่งเป็นของกลุ่มงานวินัย ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ และปฏิเสธการให้สำเนาทะเบียนถ้อยคำของพยานบุคคลและรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

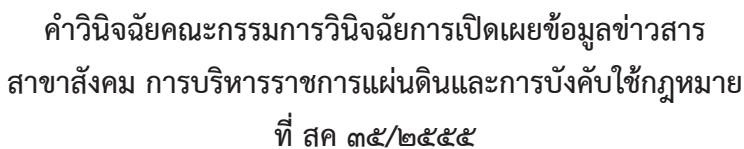
ส่วนผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปว่า มีผู้ทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติการณ์ไม่ชอบด้วยหน้าที่ สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดมหาสารคามซึ่งผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้น สรุปผลการสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มูลจึงส่งเรื่องและสำนวนการสอบข้อเท็จจริงให้สำนักงานใหญ่ ธ.ก.ส. ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไป คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนแล้วสรุปผลการสอบสวนว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา จึงเสนอเรื่องให้ ธ.ก.ส. มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ เหตุผลที่ ธ.ก.ส. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพราะเห็นว่า บันทึกคำให้การของพยานเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเอกสารบางรายการเป็นเอกสารเฉพาะหรือเป็นเอกสารลับของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลซึ่งเป็นลูกค้ำของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานโดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำแต่ข้อความที่ปรากฏในบันทึกถ้อยคำก็ทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น ในอดีตที่ผ่านมา ธ.ก.ส. เคยให้บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลแก่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารรายอื่น แล้วผู้ขอข้อมูลข่าวสารนำบันทึกถ้อยคำนั้นไปฟ้องพยานบุคคลต่อศาล พยานนั้นจึงไปต่อว่าเจ้าหน้าที่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ธ.ก.ส. จึงให้เฉพาะสำเนาสรุปผลการสอบสวนซึ่งเป็นของกลุ่มงานวินัย ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปัจจุบันการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงานแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเฉพาะหรือเป็นเอกสารลับก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย อย่างไรก็ตาม หาก ธ.ก.ส. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

ผู้ทรรณ์ : พ.ต.อ. ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการตำรวจ ผู้อุทธรณ์ได้นำหลักฐานที่ใช้ประกอบการขอแก้ไขวันและปีเกิดไปยื่นขอแก้ไขวันและปีเกิดที่อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้แก่ ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๔ บ้านเลขที่ ๖๔ หมู่ที่ ๘ ตำบลพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่บันทึกวัน เดือน และปีเกิดของผู้อุทธรณ์ตามระบบจันทรคติว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๔ ๖/๑๐ ปีเถาะ นายทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครได้ตรวจสอบ เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วแก้ไขวันและปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากระบบจันทรคติเป็นระบบสุริยคติว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์จึงนำทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่แก้ไขวัน เดือนและปีเกิดดังกล่าวมาประกอบการแก้ไขวันและปีเกิดในเอกสารต่างๆ เช่น คำสั่งสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสกลนคร หนังสือรับรองที่ว่าการอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ ขอแก้ไขวันและปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๗ แต่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจไม่อนุมัติให้แก้ไขวันและปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ ตำรวจที่มีให้แก้ไขวันและปีเกิดดังกล่าว

ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ครั้งที่ ๔๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการฯ มีมติให้เชิญผู้แทนสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสกลนครที่มีความรู้เกี่ยวกับทะเบียนบ้านและเรียกเอกสารต้นฉบับ (ตัวจริง) และเอกสารฉบับเดิมก่อนที่มีการแก้ไข พร้อมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ในการขอแก้ไขวันและปีเกิดของผูุ้ธรณ์ จากวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ต่อมาสำนักงานเทศบาลเมืองสกลนครมีหนังสือ ที่ สน ๕๒๐๐๑/๕๗๑๕ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ว่าผูุ้ธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขวันและปีเกิดจากวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ ที่สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ก่อนที่ผูุ้ธรณ์จะแจ้งย้ายเข้าไปอยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงสามารถขอเอกสารได้ที่สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนคร คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้เชิญผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครที่มีความรู้เกี่ยวกับทะเบียนบ้านและเรียกเอกสารต้นฉบับ (ตัวจริง) และเอกสารฉบับเดิมก่อนที่มีการแก้ไข พร้อมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ในการขอแก้ไขวันและปีเกิดจากวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ นาง ว. ปลัดอำเภอเมืองสกลนคร ผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครได้มาชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ผูุ้ธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอให้สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครแก้ไขวันและปีเกิดในทะเบียนบ้านจากวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ โดยนำเอกสารมาขอแก้ไขวันและปีเกิด ได้แก่

๑. สำเนาทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ บ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
๒. ปฏิทิน ๑๕๐ ปี พร้อมข้อมูลการเทียบวัน เดือน ปี จากปฏิทินสุริยคติและจันทรคติ
๓. สำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการตำรวจ
๔. สำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๕๗ หมู่ที่ ๔ ตำบลห้วยยาง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ผูุ้ธรณ์แจ้งสำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครทราบว่าวันและปีเกิดในทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบันไม่ตรงกับทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ บ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ระบุวัน เดือนและปีเกิดเป็นจันทรคติว่า ผูุ้ธรณ์เกิดวันที่ ๔ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีเถาะ เทียบกับปฏิทิน ๑๕๐ ปี จะตรงกับวันที่ ๔ ขึ้น ๗ ค่ำ (วันเสาร์) เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๙๗ ปีมะเมีย สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครได้ตรวจสอบทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เทียบกับปฏิทิน ๑๕๐ ปี พร้อมข้อมูลการเทียบวัน เดือน และปีเกิดจากปฏิทินสุริยคติเป็นจันทรคติที่ผูุ้ธรณ์นำมาแสดงแล้วเห็นว่ามีความใกล้เคียงกัน จึงได้แก้ไขวันและปีเกิดให้ตามความประสงค์ของผูุ้ธรณ์ ต่อมาสำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง ว่าการแก้ไขวันและปีเกิดของผูุ้ธรณ์ถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องควรปฏิบัติอย่างไร และวัน เดือน ปีเกิดของผูุ้ธรณ์ตามที่ระบุในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ หมายถึงวัน เดือน ปีใด สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง แจ้งว่า การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผูุ้ธรณ์ที่สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครได้แก้ไขให้โดยใช้หลักฐานทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งระบุวัน เดือน ปีเกิดในระบบจันทรคติมาประกอบการแก้ไขโดยเทียบตามปฏิทิน ๑๕๐ ปีว่า วัน เดือน ปีเกิดของผูุ้ธรณ์จะตรงกับวันที่ ๔ ขึ้น ๗ ค่ำ (วันเสาร์) เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๙๗ ปีมะเมียนั้น เป็นการเปรียบเทียบที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ระบุว่าผูุ้ธรณ์เกิด ๔ ฯ ๑๐ ปีเถาะ ๕ ปี หมายความว่า เกิดวันพุธ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีเถาะ ขณะตรวจสอบทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๔๙๙ ผูุ้ธรณ์จะมีอายุ ๕ ปี คือ ผู้ที่เกิด พ.ศ. ๒๔๙๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๕ เมื่อเทียบเป็นระบบสุริยคติไม่สามารถเทียบได้เนื่องจากวันขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีเถาะ จะตรงกับวันศุกร์ (วันที่ ๖) ไม่ใช่วันพุธ (วันที่ ๔) ประกอบกับทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ระบุวันาง ข. (ชื่อเดิม ส.) ซึ่งเป็นน้องสาวของผูุ้ธรณ์เกิดวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ เมื่อสำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครแก้ไขวันและปีเกิดของผูุ้ธรณ์เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ จะทำให้ผูุ้ธรณ์และนาง ข. มีอายุห่างกันเพียง ๕ เดือน และแจ้งว่าจากกรณีดังกล่าวหากนายทะเบียนตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าการแก้ไขรายการดังกล่าว

เป็นการลงรายการผิดพลาดจากความเป็นจริงให้นายทะเบียนอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดำเนินการยกเลิกการแก้ไขรายการดังกล่าว ทั้งนี้ นายทะเบียนจะต้องแจ้งคำสั่งให้ คู่กรณีทราบภายใน ๓ วันนับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่ง เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครจึงส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการขอแก้ไขวันและปีเกิดของผู้อุทธรณ์รวมทั้งหนังสือตอบข้อหารือของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองไปให้สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสกลนครดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวันและปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดนั้น ต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย กรณีนี้ปรากฏว่าสูติบัตรของผู้อุทธรณ์สูญหาย จึงต้องพิจารณาหลักฐานอื่น คือ ทะเบียนบ้าน เห็นว่า ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ บ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับเก่าที่สุดระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ และเป็นทะเบียนบ้านที่ผู้อุทธรณ์ได้นำมาใช้เป็นหลักฐานในการขอให้อำเภอเมืองสกลนคร แก้ไขวันและปีเกิดจากระบบ जनทรคतिเป็นระบบสุริยคติ ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักทะเบียนอำเภอเมืองสกลนครได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ว่าการแก้ไขวันและปีเกิดของผู้อุทธรณ์ถูกต้องหรือไม่ และสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ได้แจ้งให้อำเภอเมืองสกลนคร ทราบว่า การแก้ไขรายการดังกล่าวเป็นการลงรายการผิดพลาดจากความเป็นจริงและให้นายทะเบียนอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดำเนินการยกเลิกการแก้ไขรายการดังกล่าว และเนื่องจากผู้อุทธรณ์มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร อำเภอเมืองสกลนครจึงได้ส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการขอแก้ไขวันและปีเกิดของผู้อุทธรณ์รวมทั้งหนังสือตอบข้อหารือของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ไปให้สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสกลนครดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อไป ดังนั้น การที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ไม่แก้ไขวันและปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ กันยายน ๒๔๙๗ นั้น ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์ ตำแหน่งหัวหน้างานบริหารจัดการเขต ๑ สำนักงานเขตสระบุรี ฝ่ายกิจการสาขากฎหมาย ๒ มีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งที่ ว.๑๒/๒๕๕๔ ประกอบคำสั่งที่ ว.๒๐/๒๕๕๔
๒. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งที่ ว.๑๕/๒๕๕๔ ประกอบคำสั่งที่ ว.๑๙/๒๕๕๔
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยทั้งสองกรณี (ถ้ามี)

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีบันทึก ที่ บค.(สวณ.) ๔๒๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่ให้เหตุผลในการปฏิเสธ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทน ธอส. ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้จัดการสาขาย่อยแอ็ด ในช่วงปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ ได้ตรวจสอบพบการทุจริตภายในสาขา จึงได้รายงานไปยังสำนักงานใหญ่ ต่อมาสำนักตรวจสอบได้เข้าตรวจสอบพบว่ามีมูลจึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง สอบสวนทางวินัยและลงโทษแก่ผู้เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์อ้างว่า จากเหตุการณ์ดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้ถูกข่มขู่ ผู้อุทธรณ์จึงแสดงความประสงค์ขอย้ายออกนอกพื้นที่ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งให้ย้ายไปปฏิบัติงานที่สำนักงานใหญ่ ในตำแหน่งหัวหน้าส่วนประจำฝ่าย (เกรด ๑๑) ฝ่ายบริหารความเสี่ยง ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการโยกย้าย เพราะตำแหน่งดังกล่าวไม่มีอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และไม่มีการมอบหมายงานจากผู้บังคับบัญชา

ต่อมาในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้จัดการสาขานครศรีธรรมราช และได้ทราบว่ามีกรทุจริตเกี่ยวกับโครงการทุ่งใหญ่ซึ่งเป็นโครงการบ้านเดี่ยว แต่ยังไม่ได้รับรายงานผู้บังคับบัญชา ผู้อุทธรณ์ก็ถูกโยกย้ายอีกครั้งไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานบริหารจัดการเขต ๑ สำนักงานเขตสระบุรี (เกรด ๑๑) ฝ่ายกิจการสาขากฎหมาย ๒ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับ

ความเป็นธรรมจากการโยกย้ายทั้งสองครั้ง จึงได้ร้องเรียนไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินว่านาง ป. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ ธอส. และพวก ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ของผู้ร้องโดยไม่เป็นธรรม และแต่งตั้งพวกพ้องของตนเอง ซึ่งเคยถูกลงโทษทางวินัยให้ได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้น

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หรือการลงโทษทางวินัยของพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาดำเนินการของผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่เพื่อความโปร่งใสในการบริหารจัดการหน่วยงานของรัฐจึงส่งเรื่องร้องเรียนให้ประธานกรรมการ ธอส. พิจารณาดำเนินการสอบข้อเท็จจริงตามควรแก่กรณีต่อไป ธอส. จึงได้มีคำสั่งที่ ว.๑๒/๒๕๕๔ ประกอบคำสั่งที่ ว.๒๐/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการปฏิบัติงานของนาย พ. ผู้จัดการเขต ๑ สำนักงานเขตสระบุรี ฝ่ายกิจการสาขามิภาค ๒ ว่าใช้เวลาปฏิบัติงาน อุปรณ์สำนักงาน คอมพิวเตอร์ รถยนต์และน้ำมันของธนาคาร รวมถึงใช้พนักงานสำนักงานเขต ๑ สระบุรี เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ธอส. จึงได้มีคำสั่งที่ ว.๑๕/๒๕๕๔ ประกอบคำสั่งที่ ว.๑๙/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งสองชุดได้พิจารณาข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์และเห็นว่าไม่มีมูล และให้ยุติเรื่องร้องเรียนทั้งสอง พร้อมกับแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งสองชุด แต่ ธอส. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจาจับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนต้องการทราบรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งสองเรื่อง เพื่อนำไปตรวจสอบว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีการช่วยเหลือผู้ถูกร้องเรียนหรือไม่ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการเพียงรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเท่านั้น ส่วนเอกสารอื่นไม่ต้องการสำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับการเปิดเผยให้แล้ว จึงไม่ประสงค์จะอุทธรณ์ในข้อมูลข่าวสารรายการนี้

ผู้แทน ธอส. ชี้แจงจับฟังได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ซึ่งเป็นรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ในส่วนที่เป็นการให้ถ้อยคำของพยานทุกคน ซึ่งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลที่มาให้ถ้อยคำ หรืออาจนำมาซึ่งการฟ้องร้องดำเนินคดีแก่พยานดังกล่าวได้ อีกทั้งพยานผู้มาให้ถ้อยคำทุกคน รวมถึงผู้อุทธรณ์ได้แสดงเจตนาในบันทึกการให้ถ้อยคำว่า ไม่ต้องการให้นำบันทึกการให้ถ้อยคำของตนไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งที่ ว. ๑๒/๒๕๕๔ ประกอบคำสั่งที่ ว. ๒๐/๒๕๕๔ เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเพราะเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งให้โยกย้ายทั้งสองครั้ง และเมื่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนและรับคำสั่งจึงเป็นผู้ถูกระทบสิทธิโดยตรงจากคำสั่งดังกล่าว ย่อมมีสิทธิที่จะทราบถึงการสอบสวนและข้อพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่าเป็นไปด้วยความโปร่งใสเป็นธรรมหรือไม่ ในส่วนของพยานบุคคลที่มาให้ถ้อยคำนั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ บุคคลดังกล่าวมีตำแหน่งเป็นระดับผู้บริหารและต่างให้การไปในแนวทางเดียวกันถึงเหตุผลในการพิจารณาโยกย้ายผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยถ้อยคำของบุคคลดังกล่าว น่าจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบเหตุผลในการโยกย้าย และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ส่วนที่ ธอส. เกรงว่าการเปิดเผยจะทำให้เกิดการฟ้องร้องดำเนินคดีนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า ผู้มาให้ถ้อยคำจำต้องรับผิดชอบในการให้ถ้อยคำของตน และแม้ว่าผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานจะไม่ประสงค์ให้เปิดเผยคำให้การของตน ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ ดังนั้น รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงในรายการนี้จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ทั้งหมด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งที่ ว. ๑๕/๒๕๕๔ ประกอบคำสั่งที่ ว.๑๙/๒๕๕๔ ในเรื่องนี้เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนการปฏิบัติงานของผู้จัดการเขต ๑ สำนักงานเขตสระบุรี ฝ่ายกิจการสาขามิภาค ๒ แม้ผู้อุทธรณ์จะไม่ใช่ว่าผู้ถูกระทบบสิทธิโดยตรง แต่ในฐานะผู้ร้องเรียนซึ่งต้องการปกป้องผลประโยชน์ขององค์กรก็มีเหตุอันสมควรที่จะรับทราบการสอบสวนและข้อพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่นำไปสู่ความเห็นให้ยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าวว่าเป็นไปด้วยความโปร่งใสเป็นธรรมหรือไม่ สำหรับพยานบุคคลที่มาให้ถ้อยคำ ในส่วนที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์และบุคคลภายนอก การเปิดเผยชื่อของพยานดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของพยานเหล่านั้นได้ จึงเห็นควรให้ความคุ้มครองโดยปกปิดชื่อ ตลอดจนข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นใคร เช่นเดียวกับข้อมูลเลขที่บัญชีเงินกู้ วงเงินกู้ จำนวนเงินที่เป็นหนี้ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ จึงให้ปกปิดข้อมูลในส่วนนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์และผู้แทน ออส. ได้ชี้แจงว่า มีการเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ ออส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทั้งหมด ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผย เว้นแต่ชื่อและข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานที่มาให้ถ้อยคำซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ และบุคคลภายนอกเป็นใคร และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายชื่อปลัดกรุงเทพมหานครและช่วงเวลาการดำรงตำแหน่ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังต่อไปนี้

๑. รายชื่อปลัดกรุงเทพมหานครและช่วงเวลาการดำรงตำแหน่ง (ระหว่างวันเวลาใดถึงวันเวลาใด) ของปลัดกรุงเทพมหานครทุกคน นับจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ จนถึงปัจจุบัน สำหรับปลัดกรุงเทพมหานครคนปัจจุบันขอให้ระบุเวลาที่เกษียณอายุราชการด้วย

๒. รายชื่อปลัดกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีว่างเว้นไม่มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและหรือกรณีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยขอให้ระบุช่วงเวลาที่ย ปลัดกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในกรณีดังกล่าวด้วย

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๖๙๑๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๔๔๒๒ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ไปส่วนหนึ่งแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยช่วงเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของปลัดกรุงเทพมหานคร โดยให้เหตุผลว่า กองกลางไม่ได้บันทึกหรือรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้ อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเป็นกรณีที่ต้องตีความกฎหมายตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕๔ ซึ่งกำหนดวันเริ่มต้นและสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่แน่นอนชัดเจนได้ยาก จึงไม่อาจยืนยันเป็นข้อเท็จจริงที่แน่นอนชัดเจนได้ และวันเกษียณอายุราชการของปลัดกรุงเทพมหานครคนปัจจุบันเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่สามารถแจ้งให้ทราบได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหลายครั้งเกี่ยวกับพฤติกรรมของพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าการทุจริตโดยการช่วยเหลือสนับสนุนคู่กรณี

ในการก่อสร้างตัดแปลงอาคารจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อุทธรณ์ แต่การร้องเรียนดังกล่าวไม่ได้รับการเยียวยาแก้ไข ผู้อุทธรณ์จึงสงสัยว่าเรื่องร้องเรียนของตนมีการส่งถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือไม่ เพราะผู้อุทธรณ์ทราบมาว่ากรุงเทพมหานครมีระเบียบการเสนอหนังสือราชการต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยกำหนดให้ส่งผ่านปลัดกรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อของปลัดกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง วันเกษียณอายุราชการ ตลอดจนรายชื่อปลัดกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าน่าจะมีเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในช่วงนายอภิรักษ์ โกษะโยธิน เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในสมัยแรกจนครบวาระและสมัครลงรับเลือกตั้งเป็นสมัยที่ ๒ และได้รับเลือกเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสมัยที่ ๒ อีก ต่อมาถูกชี้มูลความผิดจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ลาออก โดยผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปตรวจสอบการใช้อำนาจหน้าที่ของปลัดกรุงเทพมหานครในช่วงเวลานั้น อีกทั้งจะนำข้อมูลไปเป็นพยานหลักฐานประกอบการฟ้องร้องดำเนินคดีในชั้นศาลปกครองต่อไป

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงในหนังสืออุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ว่าได้รับการเปิดเผยรายชื่อปลัดกรุงเทพมหานคร และช่วงเวลาที่ยังดำรงตำแหน่ง ซึ่งส่งมาพร้อมหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๔๐๔/๑๔๔๒๒ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ แล้ว ส่วนวันเกษียณอายุราชการของปลัดกรุงเทพมหานครคนปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์ในส่วนนี้

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ค่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/๑๘๐๐๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ สรุปว่า ปลัดกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ จนถึงปัจจุบันมีเพียงผู้เดียว คือ นาย พ. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการเปิดเผย คือ รายชื่อปลัดกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีว่างเว้นไม่มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและหรือกรณีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ โดยให้ระบุนานเวลาที่ปลัดกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยข้อมูลข่าวสารนี้ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ส่วนวันเกษียณอายุราชการของปลัดกรุงเทพมหานครคนปัจจุบัน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์ในส่วนนี้ จึงไม่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเปิดเผยรายชื่อปลัดกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีว่างเว้นไม่มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและหรือกรณีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ โดยให้ระบุนานเวลาที่ปลัดกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมาเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาง ร.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ร. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมามีหนังสือ ที่ นม ๐๐๑๙.๔/๔๕๔๑๐ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า รายงานการประชุมดังกล่าวมีความเห็นหรือข้อเสนอแนะภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้เข้าครอบครองที่ดินของรัฐตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้เข้าครอบครองที่ดินของรัฐ ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อดำเนินการปลูกต้นไม้ สร้างที่พักผ่อนในที่ดินสาธารณะประโยชน์ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านหนองกะจะ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เนื้อที่ ๗ - ๓ - ๑๐ ไร่ ตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และสิ้นสุดการอนุญาตในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง ตามคำขอที่ ๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๙

สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา โดยคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ได้พิจารณาคำขออนุญาตฯ ดังกล่าวประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการขออนุญาตตามมาตรา ๙ (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ข้อ ๓ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๓ จึงมีมติไม่ต่ออายุใบอนุญาตฯ แก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ได้แย้งมติที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวการขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จังหวัดได้แจ้งให้สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง ตรวจสอบว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดเงื่อนไขใบอนุญาตข้อ ๓ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๓ หรือไม่ และข้ออ้างของผู้อุทธรณ์ฟังขึ้นหรือไม่

สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า มีการผิดเงื่อนไขในข้อ ๓ และข้อ ๑๑ กรณีปิดกั้นทางและสร้างความเดือดร้อน แต่เป็นการผิดเงื่อนไขในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๔๙ ซึ่งโดยหลักแล้วอำเภอต้องเสนอเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัด แต่อำเภอได้ให้โอกาสแก่ผู้ขอโดยให้ผู้ขอรื้อถอนประตูด้านหน้าที่ปิดกั้นทางเข้า - ออก พร้อมกับมีพื้นที่บางส่วนให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และไม่มีผิดเงื่อนไขในข้อ ๓ และข้อ ๑๑ อีกต่อไป ส่วนกรณีเงื่อนไขข้อ ๑๓ เกี่ยวกับการจัดทำป้ายแสดงการได้รับอนุญาตนั้น เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้วไม่มีการกระทำความผิดเงื่อนไขแต่อย่างใด

คณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวการขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณาภาพถ่ายประกอบรายงานของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่องแล้ว เชื่อได้ว่าผู้ขอต่อใบอนุญาตฯ ไม่ได้ทำความผิดเงื่อนไข จึงมีมติให้ผู้อุทธรณ์ต่อใบอนุญาตฯ ได้ และได้แจ้งผลการขอต่อใบอนุญาตฯ พร้อมจัดส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เมื่อได้รับรายงานการประชุมแล้วเห็นว่า คณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ได้มีการรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นการพิจารณาในครั้งแรก และมีมติไม่ต่อใบอนุญาตฯ ให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิในการขอรายงานการประชุมครั้งดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ได้พิจารณาคำขอต่อใบอนุญาตฯ เสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งโดยทั่วไปผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ซึ่งในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการพิจารณาย่อมมีสิทธิได้ทราบการพิจารณาไม่ต่อใบอนุญาตฯ ดังกล่าวได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ แล้ว ไม่ปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารนั้นมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ แต่มีลักษณะเป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและที่ประชุมได้นำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการพิจารณาไม่ต่อใบอนุญาตฯ ให้ผู้อุทธรณ์ในครั้งแรก ข้อมูลดังกล่าวจึงเข้าลักษณะข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

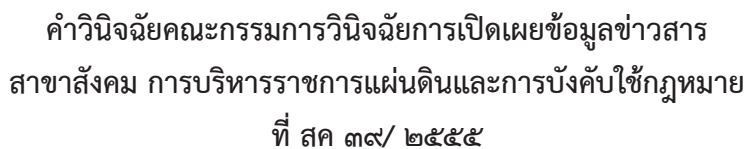
อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ยังมีการพิจารณาต่อใบอนุญาตฯ ของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน นอกจากนั้น ในรายงานการประชุมดังกล่าวยังมีการกล่าวพาดพิงถึงบุคคลที่สามซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการ

พิจารณาเรื่องราวขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาการต่อใบอนุญาตฯ ของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนชื่อผู้ร้องเรียนให้ปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาการต่อใบอนุญาตฯ ของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนชื่อผู้ร้องเรียนให้ปกปิด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕

ผู้ขอทราบ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลงา จังหวัดพะเยา

๑. ฎีกาเบิกจ่ายโครงการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พร้อมรายชื่อผู้ลงทะเบียน รายชื่อผู้ร่วมโครงการ และเช็คฉบับที่มีการยกเลิก
๒. ฎีกาเบิกจ่ายโครงการชุดกลบข้อพิพาท
๓. ฎีกาเบิกจ่ายโครงการจัดซื้อเคมีภัณฑ์ (น้ำยาพ่นหมอกควัน)
๔. เอกสารโครงการพ่นหมอกควัน
๕. เอกสารโครงการเพิ่มประสิทธิภาพ (ไปจังหวัดระนอง)
๖. เอกสารโครงการจ้างเหมา - ตกลงจ้าง (งบประมาณไม่เกิน ๑ แสนบาท ผู้รับจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร.)
๗. ฎีกาเบิกจ่ายโครงการจัดซื้อหินคลุก ปีงบประมาณ ๒๕๕๔
๘. ฎีกาเบิกจ่ายโครงการจัดซื้อเครื่องกันหนาว (เสื้อกันหนาว) ช่วยผู้ประสบภัยหนาว ปีงบประมาณ ๒๕๕๔
๙. คำสั่งแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรีและที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๑๐. ข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งปี พ.ศ. ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลดงเจนประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรตำบลดงเจน ต้องการข้อมูลตามคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่และการบริหารงานของนายกเทศมนตรีตำบลดงเจนทั้งทางตรงและทางอ้อมว่าโปร่งใสหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลดงเจนที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งยังเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ การเปิดเผยจะเป็นโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสจึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้มีสิทธิทราบได้

อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ ข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย ได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และวันเกิด การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลดงเจนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และวันเกิด ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มิให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐/๒๕๕๕**

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย**

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งพนักงานพัฒนารัฐกิจ ๗ สำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ สาขาแมริม ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอสำเนาสำนวนการสอบสวน บันทึกคำให้การพยาน และเอกสารในสำนวนการสอบสวนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยทั้งหมด

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้บันทึกสั่งการไว้ในหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยได้บันทึกสั่งการในวันเดียวกันว่าธนาคารฯ ให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะสรุปสำนวนการสอบสวนที่เสนอผู้จัดการ ส่วนสำนวนการสอบสวนและเอกสารการสอบสวนอื่นเป็นเอกสารส่วนบุคคลและเป็นเอกสารที่ผู้ทำอาจถูกฟ้องได้ ธนาคารฯ จึงไม่ให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งลงโทษไล่อุทธรณ์ออกจากการทำงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอสำเนาสำนวนการสอบสวน บันทึกคำให้การพยาน และเอกสารในสำนวนการสอบสวนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยทั้งหมด แต่ธนาคารฯ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของธนาคารฯ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรชี้แจงว่า กรณีนี้เป็นเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยโดยมีพฤติการณ์อาศัยตำแหน่งหน้าที่จัดทำสัญญาให้ลูกค้ากู้เงินจากธนาคารฯ เมื่อลูกค้าได้รับเงินกู้แล้วผู้อุทธรณ์ได้ขอยืมเงินจากลูกค้าเมื่อการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้น ผู้อุทธรณ์ได้รับสรุปผลการสอบสวนและคำสั่งลงโทษไล่อุทธรณ์ออกจากการทำงาน

ผู้อุทธรณ์จึงได้รับทราบข้อเท็จจริงที่ครบถ้วน และผู้อุทธรณ์ไม่มีพฤติการณ์ที่เป็นอันตรายต่อผู้ใด ส่วนเอกสารสัญญากู้เงินและบัญชีเงินฝากธนาคารของลูกค้าเป็นเอกสารส่วนบุคคล จึงเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ส่วนการสอบสวน บันทึกคำให้การพยาน เอกสารหลักฐานในส่วนการสอบสวนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยทั้งหมด เมื่อการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่บัญชีเงินฝากธนาคารและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาง ว. ซึ่งเป็นผู้กู้เงินจากธนาคารฯ และได้ให้ผู้อุทธรณ์ยืมเงินให้ปกปิดไว้เพราะการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัญชีเงินฝากธนาคารและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาง ว. ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสระแก้วเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย น.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสระแก้ว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย น. ผู้อุทธรณ์ นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้ว ปฏิบัติหน้าที่ศูนย์ศึกษาและพัฒนาชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจังหวัดสระแก้ว ที่ ๑๒๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ พร้อมบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อใช้ปกป้องสิทธิตามกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมต่อไป

จังหวัดสระแก้วมีหนังสือ ที่ สก ๐๐๑๘/๑๐๔๖๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการสอบสวนในขั้นตอนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา เป็นผลให้การสอบสวนที่ได้ดำเนินการมาแล้วเสียไปทั้งหมด และสั่งให้ดำเนินการส่งเรื่องให้สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้วดำเนินการสอบสวนใหม่ และยังไม่มียุติบัตรจากผู้บังคับบัญชารวมถึงเกี่ยวกับพยานบุคคลหลายคน ตามมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดสระแก้วจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และของผู้แทนจังหวัดสระแก้ว ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า หัวหน้าสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้วมีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว เสนอรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการดำเนินโครงการบูรณาการแผนชุมชนระดับจังหวัด ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินงานระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๕๓ ยังไม่มีการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการได้ยืมเงินไป และไม่ส่งใช้เงินคืนตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจเข้าข่ายเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างร้ายแรงต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

จังหวัดสระแก้วมีคำสั่ง ที่ ๑๒๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องการไม่ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ และทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานเอกสารและสอบสวนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว

รายงานผลต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ต่อมาผู้พุทธธรณ์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งที่ ๑๒๕/๒๕๕๔ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้วได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กระบวนการสอบสวนในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา เป็นผลให้การสอบสวนที่ได้ดำเนินการมาแล้วเสียไปทั้งหมด จึงให้ดำเนินการสอบสวนใหม่ ปัจจุบันจังหวัดสระแก้วได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๔๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่ และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว

ผู้พุทธธรณ์ชี้แจงว่า การสอบสวนทางวินัยดังกล่าวได้มีการรายงานไปยังกรมการพัฒนาชุมชนด้วย ทำให้มีผลกระทบต่อชื่อเสียงและหน้าที่การงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลื่อนเงินเดือน จึงต้องการข้อมูลข่าวสารรายงานการสอบข้อเท็จจริงและการสอบสวนวินัยที่ได้ยกเลิกไปเพราะการออกคำสั่งแต่งตั้งไม่ชอบดังกล่าวนั้น เพื่อประกอบการร้องทุกข์ตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป

ผู้แทนจังหวัดสระแก้วชี้แจงว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๑๕๔๓/๒๕๕๔ ได้ทำการสอบสวนพยานบุคคลใหม่โดยไม่ใช้การให้ถ้อยคำของบุคคลที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๑๒๕/๒๕๕๔ เนื่องจากเห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้วได้วินิจฉัยแล้วว่า กระบวนการออกคำสั่งและการสอบสวนในครั้งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตามการสอบสวนพยานบุคคลใหม่มีความเกี่ยวข้องกับการให้ถ้อยคำเดิม ทั้งในส่วนผู้ให้ถ้อยคำและเนื้อหาของคำให้การเพราะเรื่องที่สอบสวนยังเป็นข้อกล่าวหาเดิม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้พุทธธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจังหวัดสระแก้วที่ ๑๒๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ พร้อมบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้ไม่อาจนำมาใช้อ้างอิงในการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้ เพราะการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา อันทำให้สำนวนการสอบสวนนั้นต้องเสียไปก็ตาม แต่การสอบสวนทางวินัยผู้พุทธธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น โดยจังหวัดสระแก้วได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการ นอกจากนั้น ในการสอบสวนยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำมีความเกี่ยวข้องกับการให้ถ้อยคำเดิม ทั้งในส่วนผู้ให้ถ้อยคำและเนื้อหาของคำให้การ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธธรณ์มีคำขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวนเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้พุทธธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกพุทธธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตรเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย น.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย น. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ ๖ เทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ และวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ปลัดเทศบาลเมืองตะพานหิน และกรรมการสอบคัดเลือก ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารพร้อมคำรับรองถูกต้อง กรณีเทศบาลเมืองตะพานหินดำเนินการจัดสอบคัดเลือก เพื่อแต่งตั้งพนักงานเทศบาลสายงานผู้ปฏิบัติงานให้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหารของเทศบาล โดยผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารในการสอบตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ๖ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ข้อสอบส่วนที่เป็นคำถาม (ฉบับที่ผู้อุทธรณ์ได้ลงนามกำกับ)
๒. ข้อสอบส่วนที่เป็นคำตอบข้อสอบของผู้อุทธรณ์ และผู้เข้าสอบอีกคนหนึ่งที่มีผลการให้คะแนนประกอบอยู่ด้วย
๓. แนวคำตอบและเหตุผลของกรรมการผู้ตรวจข้อสอบ

เทศบาลเมืองตะพานหินมีหนังสือ ที่ พจ ๕๒๒๐๑/๒๒๙๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กับรายการที่ ๒ ในส่วนคำตอบข้อสอบของผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า คำขอไม่อาจเข้าใจได้ว่าผู้ร้องขอต้องการคำตอบของผู้ใดและผลสอบในตำแหน่งใด ตามมาตรา ๙ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองตะพานหินจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า การสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งพนักงานเทศบาลสายงานผู้ปฏิบัติงานให้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหารของเทศบาลเมืองตะพานหิน ตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ๖ ซึ่งได้ดำเนินการสอบเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ นั้น มีผู้เข้าสอบ ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์และ พ.จ.อ. ส. เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบดังกล่าว เทศบาลเมืองตะพานหินได้เปิดเผยข้อสอบและกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ปฏิเสธการเปิดเผยกระดาษคำตอบของ พ.จ.อ. ส. กับแนวคำตอบและเหตุผลของกรรมการผู้ตรวจข้อสอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งพนักงานเทศบาลสายงานผู้ปฏิบัติงานให้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหารของเทศบาลเมืองตะพานหิน ตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ๖ นั้น เป็นการคัดเลือกบุคคลในระบบราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้า

ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข ดังนั้น ข้อสอบ กระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบ รวมทั้งแนวคำตอบและหลักเกณฑ์การให้คะแนนของผู้ตรวจข้อสอบ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการคัดเลือกดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจเปิดเผยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการสอบคัดเลือกและการแต่งตั้งพนักงานเทศบาลให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย

ข้อสอบและกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์นั้น เทศบาลเมืองตะพานหินได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อพิจารณาในส่วนที่ยังไม่ได้เปิดเผย คือ กระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบคนอื่น กับแนวคำตอบและหลักเกณฑ์การให้คะแนนของผู้ตรวจข้อสอบ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในส่วนแนวคำตอบและหลักเกณฑ์การให้คะแนนของผู้ตรวจข้อสอบ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบคนอื่น คณะกรรมการฯ มีข้อพิจารณาเกี่ยวกับชื่อของผู้เข้าสอบที่ปรากฏในกระดาษคำตอบว่าสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า การเปิดเผยกระดาษคำตอบโดยปรากฏชื่อผู้เข้าสอบที่ไม่ใช่ผู้ขอ นั้น การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้ แต่ในการสอบตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ๖ มีผู้เข้าสอบเพียง ๒ คน ผู้อุทธรณ์ย่อมทราบชื่อของผู้เข้าสอบอีกคนหนึ่งอยู่แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดชื่อผู้เข้าสอบนั้นแต่อย่างใด เมื่อเทศบาลเมืองตะพานหินได้ประกาศผลการสอบในตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุข ๖ แล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงกับผลการสอบคัดเลือกดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้โดยไม่ต้องปกปิดชื่อ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองตะพานหินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพระนครเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ท.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพระนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ท. ผู้อุทธรณ์ ยื่นคำร้องลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ต่อสำนักงานเขตพระนคร ขอข้อมูลข่าวสาร บันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา พร้อมพยานทุกปากที่เกี่ยวข้องกับการออกสูติบัตรของเด็กชายสองคน เพื่อนำไปให้พนักงานสอบสวน ประกอบการดำเนินคดีอาญา ที่ ๒๐๙๕/๕๔

ผู้อำนวยการเขตพระนครมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพระนครจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และของผู้แทนสำนักงานเขตพระนครด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดากับ น.ส. ข. โดยผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงศูนย์รับแจ้งทุกข์และป้องกันภัยเขตพระนคร ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีหนังสือร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทยว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙ น.ส. ข. กระทำการทุจริต แจ้งการออกสูติบัตรของเด็กชายสองคน ที่ น.ส. ข. รับอุปการะ อันเป็นเท็จและศูนย์ดำรงธรรมได้ส่งเรื่องให้สำนักงานเขตพระนครพิจารณา จึงขอให้สำนักงานเขตพระนครดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและยกเลิกสูติบัตรดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพระนคร ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาทุกปากที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการทุจริตออกสูติบัตรเด็กชายสองคน โดยผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลว่า เพื่อนำไปใช้ประกอบคดีอาญาที่ ๒๐๙๕/๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ผู้อุทธรณ์ไปแจ้งความไว้ ณ สถานีตำรวจนครบาลพระราชมังกร กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน น.ส. ข. กับพวก ได้ร่วมกันจับตนมัดแล้วนำส่งโรงพยาบาลศรีธัญญา แต่จากการตรวจของแพทย์แจ้งว่าตนปกติดี ผู้อุทธรณ์จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลพระราชมังกร ว่า น.ส. ข. กักขังหน่วงเหนี่ยวทำให้เสื่อมเสียสุขภาพ และต้องการข้อมูลข่าวสาร บันทึกการให้ถ้อยคำของบุคคลที่สำนักงานเขตพระนครได้เชิญมาให้ถ้อยคำในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียน เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

ผู้แทนสำนักงานเขตพระนครชี้แจงว่า สูติบัตรของเด็กชายทั้งสองคนนั้น ออกโดยนายทะเบียนตำบลสวนพริก อำเภอ
พระนครศรีอยุธยา แต่เด็กทั้งสองมีชื่อในทะเบียนบ้านซึ่งอยู่ในเขตพระนคร เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑

ว่ามีการทุจริตออกสูติบัตรโดยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ได้พยายามเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ แต่ไม่สามารถติดต่อได้ สำนักงานเขตพระนครจึงสอบปากคำเจ้าบ้านแล้วรายงานไปยังสำนักงานปกครองและทะเบียนเพื่อทราบ ต่อมาสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพระนครขอให้ตรวจสอบข้อมูล กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าปรากฏชื่อของบุคคลอื่นในทะเบียนบ้าน สำนักงานเขตพระนครจึงมีหนังสือเชิญให้ผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ไปให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพระนครเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔

ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้น เนื่องจากสูติบัตรฉบับที่มีการร้องเรียนออกโดยนายทะเบียนตำบลสวนพริก อำเภอพระนครศรีอยุธยา สำนักงานเขตพระนครจึงได้รวบรวมเอกสารหลักฐานต่างๆ ตลอดจนสำเนาการสอบปากคำ (ป.ค. ๑๔) ของบุคคลที่เกี่ยวข้องส่งให้นายทะเบียนอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามหนังสือที่ กท ๔๐๐๒/๕๐๓ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และได้แจ้งความคืบหน้าการดำเนินการเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ที่ กท ๔๐๐๒/๕๙๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ แบบ ป.ค. ๑๔ สำนักงานเขตพระนครเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ อีกทั้งผู้ให้ถ้อยคำได้ยืนยันเป็นหนังสือไม่ยินยอมให้เปิดเผย จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่ามีการออกสูติบัตรโดยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ สำนักงานเขตพระนครได้พิจารณาดำเนินการเรื่องร้องเรียนโดยเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องไปให้ถ้อยคำ และเนื่องจากสูติบัตรดังกล่าวออกโดยนายทะเบียนตำบลสวนพริก อำเภอพระนครศรีอยุธยา สำนักงานเขตพระนครจึงได้รวบรวมหลักฐานเอกสารต่างๆ ตลอดจนสำเนาการสอบปากคำ (ป.ค. ๑๔) ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่งให้นายทะเบียนอำเภอพระนครศรีอยุธยาพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามหนังสือ ที่ กท ๔๐๐๒/๕๐๓ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์จึงยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงานเขตพระนคร และนายทะเบียนอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้องอันเป็นเอกสารในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพระราชวัง และประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการดำเนินคดีที่ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความไว้ต่อพนักงานสอบสวนนั้นเห็นว่า สำนักงานเขตพระนครได้แจ้งความคืบหน้าการดำเนินการกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเกี่ยวกับการออกสูติบัตรโดยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแล้ว หากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลพระราชวังเห็นว่ามีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พนักงานสอบสวนก็สามารถดำเนินการตามกฎหมายเพื่อขอทราบข้อมูลจากสำนักงานเขตพระนครโดยตรงเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว จึงเห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน ๑๕ ฉบับ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนนายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ

จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๑๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตรวจสอบ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดกาฬสินธุ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงใจได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหานายกเทศมนตรีตำบลหนองสอหลายครั้งหลายประเด็น และมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า หลังจากนาย พ. เข้ารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ ประมาณ ๑๐ เดือนได้ทำหนังสือถึงจังหวัดกาฬสินธุ์ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นปลัดเทศบาลตำบลหนองสอในขณะนั้นไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนกล่าวหาว่านาย พ. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบรวม ๑๒ ประเด็น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไป แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่ดำเนินการแต่อย่างใดจนเวลาล่วงเลยไปประมาณ ๙ เดือน ผู้อุทธรณ์จึงไปติดตามเรื่องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ หลังจากนั้น จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งยกเลิกการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งให้ทำการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนอีกครั้ง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดแรกสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงว่า เรื่องร้องเรียนมีมูล ๘ ประเด็น ไม่มีมูล ๔ ประเด็น แต่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดที่สองสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงว่า เรื่องร้องเรียนมีมูล ๕ ประเด็น ไม่มีมูล ๗ ประเด็น ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ผู้แทนจังหวัดกาฬสินธุ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหานาย พ. หลายครั้งหลายประเด็น บางครั้งก็ร้องเรียนซ้ำในประเด็นเดิม อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ได้สอบข้อเท็จจริงแล้วส่งเรื่องร้องเรียนที่มีมูลให้จังหวัดกาฬสินธุ์ดำเนินการต่อไป โดยจังหวัดกาฬสินธุ์แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ส่งมา เพื่อกลับกรองให้เกิดความเป็นธรรม ประกอบกับมีผู้ร้องเรียนว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงของอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ไม่มีความเป็นกลาง ขณะนี้เรื่องร้องเรียนที่มีมูลอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน ต่อมาจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๑๐๑๘๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นการร้องเรียนและผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือร้องเรียนนายกเทศมนตรีตำบลหนองสอหลายฉบับ รวมจำนวนเรื่องร้องเรียน ๔๒ ประเด็น จังหวัดกาฬสินธุ์ดำเนินการสอบสวนเรื่องร้องเรียนจนเสร็จสิ้นแล้วจำนวน ๑๒ ประเด็น ได้แก่

๑. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอรับเงินค่าทำงานล่วงเวลาเป็นพิเศษจากเทศบาลตำบลหนองสอโดยมิชอบด้วยระเบียบ อันเป็นการขัดต่อมาตรา ๔๘ จตุทศ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน

๒. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอออกคำสั่งให้ภริยาร่วมเดินทางไปบอมนและศึกษาดูงานในประเทศเวียดนามโดยใช้งบประมาณของเทศบาลตำบลหนองสอ ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายและขัดต่อ มาตรา ๔๘ จตุทศ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน

๓. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางในการฝึกอบรม ณ มหาวิทยาลัยมหาสารคามอันเป็นเท็จ

๔. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอร่วมกับสมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองสอได้กระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมายในการจัดทำ เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒

๕. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอร่วมกับคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองสอกระทำการก้าวล่วง แทรกแซงการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

๖. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอประวิงเวลาเบิกเงินค่าจ้างเหมาก่อสร้างสะพาน บ้านพักคนงาน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นเวลานานนับเดือน

๗. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอได้สมยอมกับนาย ส. ฐานเอาไปเสียซึ่งเอกสารของเทศบาล

๘. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความ

๙. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอพกพาอาวุธปืนไปทำงานและที่สาธารณะ

๑๐. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอยกยอกเงินบริจาคโดยไม่นำส่งคลังเทศบาล

๑๑. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอสั่งให้รถอเนกประสงค์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย

๑๒. การเบิกจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการอันเป็นเท็จ กรณีฝึกอบรมตามโครงการพัฒนา ศักยภาพผู้นำที่จังหวัดมหาสารคาม

ผลการสอบสวนสรุปว่านาย พ. กระทำผิดตามข้อร้องเรียนจำนวน ๕ ประเด็น ได้แก่ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ จังหวัดกาฬสินธุ์จึงส่งเรื่องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งให้นาย พ. พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งตามที่จังหวัดกาฬสินธุ์เสนอ และมีผลการสอบสวนสรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูล จำนวน ๗ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ชี้แจงว่าจังหวัดกาฬสินธุ์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะผลของการสอบสวนเท่านั้น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยพยานเอกสารประกอบการสอบสวน บันทึกถ้อยคำพยาน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ พยานเอกสาร ประกอบการสอบสวน บันทึกถ้อยคำพยาน และบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่เกี่ยวกับการสอบสวนเรื่องร้องเรียนที่จังหวัดกาฬสินธุ์ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจำนวน ๑๒ ประเด็น โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียน จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากจังหวัดกาฬสินธุ์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้จังหวัดกาฬสินธุ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดหนองบัวลำภูเกี่ยวกับเอกสารประกอบหนังสือขอส่งตัวผู้อุทธรณ์
ไปประจำคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดหนองบัวลำภู

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อขอสำเนาเอกสารประกอบหนังสือที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ขอส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปประจำคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู (ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภู) หรือขอให้โอนย้าย ออกนอกพื้นที่

จังหวัดหนองบัวลำภูมีหนังสือ ที่ นก ๐๐๓๗.๒/๑๓๓๖ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารประกอบเรื่องมีจำนวนมาก ผู้ยื่นเอกสารไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยข้อมูล และอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดหนองบัวลำภู และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง ได้ความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนามีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/ว ๒๖๑ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการ จังหวัดหนองบัวลำภู ขอส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปประจำ ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภู หรือขอให้โอนย้ายออกนอกพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลนิคมพัฒนา โดยกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ไม่ตอบสนองนโยบายท้องถิ่น ขัดแย้งกับผู้บริหาร สร้างความแตกแยกในองค์กร การปฏิบัติงานไม่ยึดหลักระเบียบกฎหมาย ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภูมีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา จังหวัดหนองบัวลำภูมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นก ๐๐๓๗.๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลที่จังหวัดหนองบัวลำภูปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์สรุปว่า ข้อมูลข่าวสารมีจำนวนมาก และขณะนี้ อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการฯ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาส่งให้จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นเอกสารซึ่งมีอยู่ที่องค์การบริหาร

ส่วนตำบลนิคมพัฒนา ผู้อุทธรณ์เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาย่อมสามารถตรวจค้นเอกสารได้โดยละเอียดตามความประสงค์ จังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณาแล้วจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ก็ไม่ได้ปิดกั้นในการที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลแก้ข้อกล่าวหา โดยคณะกรรมการฯ ได้แจ้งสรุปข้อร้องเรียนกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบและอนุญาตให้ตรวจดูเอกสารทั้งหมดโดยละเอียด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำพร้อมทั้งจัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการฯ ในทุกข้อกล่าวหา จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ให้โอกาสคู่กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เมื่อนายองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนามีหนังสือถึงจังหวัดหนองบัวลำภูขอส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปประจำ ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภู หรือขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกพื้นที่ ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภูมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๔๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่านายองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา กล่าวหาผู้อุทธรณ์ประเด็นใดบ้าง และไม่มีเอกสารประกอบการชี้แจง ผู้อุทธรณ์จึงเกรงว่าจะชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ไม่ตรงตามประเด็นที่ถูกกล่าวหา อีกทั้งผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้รับทราบสรุปผลการสอบสวนและไม่เคยตรวจดูรายละเอียดข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาแนบเป็นเอกสารหลักฐานกล่าวหา ผู้อุทธรณ์ประกอบหนังสือขอส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปประจำ ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภู หรือขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกพื้นที่เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการปกป้องส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ทราบว่าคณะกรรมการฯ ได้สรุปผลการสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่ยังไม่มีความใดๆ เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้แทนจังหวัดหนองบัวลำภูชี้แจงสรุปว่า คณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ แต่ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าหากยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอก็จะไม่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ โดยอ้างว่าจำเป็นต้องได้รับทราบรายละเอียดข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ถูกต้องตรงประเด็น แต่คณะกรรมการฯ เห็นว่ายังไม่สามารถให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้เกี่ยวข้อง อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาจัดทำขึ้นจึงน่าจะมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ผู้อุทธรณ์ในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาสามารถตรวจดูและคัดสำเนาเอกสารได้เอง ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ ขณะนี้คณะกรรมการฯ ได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมข้อเสนอให้ ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณา โดย ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภูเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการฯ ปัจจุบันการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว จังหวัดหนองบัวลำภูสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ต่อมาจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ นก ๐๐๓๗.๔/๗๒๙๑ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งคณะกรรมการฯ ว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าจังหวัดหนองบัวลำภูเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ไม่ครบตามคำขอ โดยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. รายงานสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งที่ ๑๔๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓
๒. แผนอัตรากำลัง ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ตามที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภูมีมติเห็นชอบ

๓. แผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ตามที่ ก.อบต.

จังหวัดหนองบัวลำภูมีมติเห็นชอบ

โดยผู้ยุทธแย้งยืนยันว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คณะกรรมการฯ จึงได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๒๕๓๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ หนังสือด่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๘/๓๕๓๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๔๒๖๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงจังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อขอทราบข้อเท็จจริงว่า จังหวัดหนองบัวลำภู สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการให้แก่ผู้ยุทธแย้งหรือไม่ อย่างไร แต่จังหวัดหนองบัวลำภูไม่แจ้งผลการพิจารณา ให้คณะกรรมการฯ ทราบแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ยุทธแย้งมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๒ และข้อ ๓ จึงขอให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ และข้อ ๓ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนิคมพัฒนา ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยเพื่อการตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้จังหวัดหนองบัวลำภู ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ และข้อ ๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้ยุทธแย้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรีเกี่ยวกับรายงาน
สืบเสาะและพินิจ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติประจำศาล
จังหวัดมินบุรี ขอสำเนาเอกสารรายงานสืบเสาะและพินิจนางสาว ข. จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๖๓๙/๒๕๕๓ ของศาล
จังหวัดมินบุรี

สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรี มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๓๐๖.๐๐๗/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔
ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับ ซึ่งพนักงานคุมประพฤติได้รายงานเสนอให้ศาลทราบตามกฎหมาย
โดยจะไม่เปิดเผยให้ผู้ถูกสืบเสาะฯ พยาน และประชาชนทั่วไปทราบ เพราะการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูล
ที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรี
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องนางสาว ข. เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดมินบุรี
ฐานทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๓๙/๒๕๕๓ โดยผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ร่วมและผู้เสียหาย
ในคดีดังกล่าว หลังจากศาลจังหวัดมินบุรีมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๗๒๒๗/๒๕๕๔ แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร
ตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า หลังจากที่ศาลจังหวัดมินบุรีมีคำพิพากษาแล้วผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้เสียหายและเป็น
โจทก์ร่วมได้ไปตรวจสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ ๗๒๒๗/๒๕๕๔ พบรายงานการสืบเสาะฯ อยู่ในสำนวนจึงขอคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว
เจ้าหน้าที่แจ้งว่าไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารแต่อนุญาตให้คัดลอกข้อความในรายงานการสืบเสาะฯ ได้ ผู้อุทธรณ์คัดลอกข้อความ
ได้เพียงบางส่วนเนื่องจากรายงานการสืบเสาะฯ มีข้อความจำนวนมาก หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสำนวนคดีอีกแต่พบว่า

มีการปกปิดรายงานการสืบเสาะฯ ผู้อุทธรณ์จึงทำหนังสือขอสำเนารายงานการสืบเสาะฯ จากสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัด มินบุรีแต่สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นต้องใช้รายงาน การสืบเสาะฯ ไปประกอบการสืบพยานในคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นจำเลย คดีหมายเลขดำที่ ๓๙๘๖/๒๕๕๓ เนื่องจากนางสาว ข. แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ฐานทำร้ายร่างกายและดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าซึ่งเป็นเหตุการณ์เดียวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคดี หมายเลขแดงที่ ๗๒๒๗/๒๕๕๔ โดยในวันสืบพยานโจทก์นางสาว ข. เบิกความมีพริฐหลายอย่าง อีกทั้งนางสาว ข. มีพฤติการณ์ ชอบพูดโกหก ใส่ร้ายป้ายสีผู้อุทธรณ์แก่บุคคลทั่วไป ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรายงานการสืบเสาะฯ เพื่อใช้ยืนยันต่อศาลว่า จำเลยแจ้งข้อความต่อพนักงานคุมประพฤติไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหลายอย่าง เช่น วัน เวลา ที่เกิดเหตุ พฤติการณ์ในการกระทำผิด โดยผู้อุทธรณ์ขอให้ศาลเรียกสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ ๗๒๒๗/๒๕๕๔ มาประกอบการพิจารณาแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบ ข้อความในรายงานการสืบเสาะฯ ก่อน

ส่วนผู้แทนสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรีชี้แจงสรุปว่า รายงานการสืบเสาะฯ ไม่ใช่พยานหลักฐานในการ พิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของจำเลย แต่เป็นข้อมูลที่ศาลต้องการทราบประวัติ ความประพฤติของจำเลย เพื่อใช้ประกอบ ดุลพินิจในการลงโทษจำเลย โดยกระบวนการสืบเสาะฯ นั้น เจ้าพนักงานคุมประพฤติต้องไปสืบเสาะ แสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ประวัติส่วนตัว ครอบครัว การศึกษา อาชีพ นิสัยจำเลย พฤติการณ์การกระทำผิด การบรรเทาผลร้าย โดยจะสอบถามพยานบุคคล ต่างๆ รายงานการสืบเสาะฯ จึงมีถ้อยคำ ความเห็นของพยานหลายคน รวมทั้งความเห็นของเจ้าพนักงานที่เสนอความเห็นต่อศาลด้วย ซึ่งศาลไม่จำเป็นต้องเชื่อรายงานการสืบเสาะฯ หรือความเห็นของเจ้าพนักงาน ศาลอาจพิจารณาแตกต่างจากความเห็นของเจ้าพนักงาน ก็ได้ รายงานการสืบเสาะฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นความเห็นภายในของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรีจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสืบเสาะและพินิจนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประกอบด้วยข้อมูล เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว การศึกษา อาชีพ ครอบครัว และข้อมูลอื่นซึ่งเกี่ยวกับจำเลยโดยเฉพาะ จึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และความเห็นของเจ้าพนักงานคุมประพฤติ ที่เสนอความเห็นต่อศาลก็เป็นความเห็นภายในของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดมินบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น ขอบด้วยเหตุผลแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มเกี่ยวกับบันทึกการประชุม ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการประชุม ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และการจัดซื้อจัดจ้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มมีหนังสือ ที่ อย ๘๑๔๐๑/๕๐๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่ อย ๘๑๔๐๑/๕๔๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลดังนี้

๑. คำขอข้อมูลข่าวสารไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์จะขอดูหรือขอสำเนาเอกสารใดๆ และการขอสำเนาข้อมูลโครงการทุกโครงการถือว่ารายการที่ขอนั้นกว้างเกินไป จึงให้ผู้อุทธรณ์ระบุว่าการโครงการใด ของปีใด

๒. กรณีที่ขอแผนโครงการและงบประมาณในการพัฒนาตำบลลาดน้ำเค็มทุกโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ และบันทึกรายงานการประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มทุกครั้งตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไปนั้น ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม ซึ่งได้รับหนังสือและข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยตรงอยู่แล้ว

๓. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มได้ดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายกำหนดและปิดประกาศให้บุคคลภายนอกทราบทุกเดือน รวมทั้งผู้อุทธรณ์สามารถตรวจดู หรือดูข้อมูลในเว็บไซต์ของหน่วยงานได้ด้วย

๔. เชื่อกันว่าผู้อุทธรณ์ขอดูนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มมีแต่ต้นฉบับ ต้องเก็บรักษาไว้ไม่สามารถให้ได้ ผู้อุทธรณ์ต้องไปขอผู้รับเหมาหรือผู้รับจ้างแต่ละรายเอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม แจ้งว่าประสงค์ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง และระบุรายการข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ขอสำเนาโดยละเอียดจำนวน ๒๕ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๑ คือ บันทึกการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

รายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๓ คือ ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และ พ.ศ. ๒๕๕๔

รายการที่ ๑๔ โครงการจัดซื้อทรายถม ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร จำนวนเงิน ๒๘๐,๐๐๐ บาท (๕ ตุลาคม ๒๕๕๓)

รายการที่ ๑๕ โครงการจัดซื้อทรายถม ๔๗๓ ลูกบาศก์เมตร จำนวนเงิน ๑๓๒,๔๔๐ บาท (๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓)

รายการที่ ๑๖ โครงการจัดซื้อไม้ไผ่ลำขนาดใหญ่ จำนวนเงิน ๒๙๖,๘๘๕ บาท (๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓)

รายการที่ ๑๗ โครงการจัดซื้อไม้ไผ่ลำขนาดใหญ่ จำนวนเงิน ๓๔๒,๘๗๐ บาท (๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

รายการที่ ๑๘ โครงการจัดซื้อกระสอบสำหรับใส่ทราย จำนวนเงิน ๑๒๘,๐๐๐ บาท (๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓)

รายการที่ ๑๙ โครงการจัดซื้อกระสอบสำหรับใส่ทราย จำนวนเงิน ๑๑๒,๘๐๐ บาท (๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

รายการที่ ๒๐ โครงการจ้างเหมาลอกวัชพืชด้วยเครื่องจักรที่กีดขวางทางน้ำในคลองบางปลาหมู จำนวนเงิน ๑๓๖,๐๐๐ บาท (๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

รายการที่ ๒๑ โครงการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับกลุ่มผู้ทำนาปรังเพื่อบรรเทาภัยแล้งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

รายการที่ ๒๒ โครงการจัดซื้อยากำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล จำนวนเงิน ๒๔๗,๔๘๐ บาท (๑๘ เมษายน ๒๕๕๔)

รายการที่ ๒๓ โครงการจัดซื้อยากำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล จำนวนเงิน ๒๒๐,๘๐๐ บาท (๒๑ เมษายน ๒๕๕๔)

รายการที่ ๒๔ โครงการจัดซื้อยากำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล จำนวนเงิน ๒๒๐,๘๐๐ บาท (๒๙ เมษายน ๒๕๕๔)

รายการที่ ๒๕ โครงการจัดซื้อยากำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล จำนวนเงิน ๒๗๖,๐๐๐ บาท (๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔)

แต่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มไม่แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มแจ้งเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มเห็นว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มมีพฤติกรรมไม่โปร่งใส จึงต้องการสำเนาข้อมูลข่าวสารเพื่อเปิดเผยต่อที่สาธารณะและตรวจสอบว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องมีข้อความตรงกับที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มหรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์สงสัยว่าอาจมีการแก้ไขเอกสารเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม และตรวจสอบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มแก้ไขบันทึกการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มถูกต้องตามที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มขอแก้ไขหรือไม่ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มไม่เคยนำบันทึกการประชุมฉบับที่แก้ไขแล้วเผยแพร่ต่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มแต่อย่างใด และต้องการสำเนาดัชนีฉบับเช็คเพื่อตรวจสอบว่าจำนวนเงินที่ส่งจ่ายนั้นตรงกับจำนวนที่ส่งจ่ายให้ผู้สัญญาจัดซื้อจัดจ้างหรือไม่ ทั้งนี้ แม้ผู้อุทธรณ์จะสามารถเข้าไปดูข้อมูลข่าวสารในระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็ม แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการสำเนาข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มมีหนังสือ ที่ อย ๘๑๔๐๑/๑๐๓๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ขอให้ผู้อุทธรณ์ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจน เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้นเป็นจำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มย่อมจะสามารถระบุได้ว่าจะตรวจสอบสัญญาโครงการใดที่เห็นว่าตนเองมีความสงสัย มีข้อสงสัยข้อมูลข่าวสารทุกสัญญาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ประกอบกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าตรวจสอบการเงินไปแล้ว ส่วนเอกสารแผนงานโครงการและข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเป็นเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มเผยแพร่ปิดประกาศให้ทราบอยู่แล้ว

ต่อมานายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ไม่ได้เจตนาจะปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบ แต่เห็นว่าการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มได้ให้เอกสารเกี่ยวกับบันทึกการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มทุกครั้ง ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็เผยแพร่ให้ประชาชนทราบอยู่แล้ว ส่วนสัญญาตามโครงการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ นั้นก็ชี้แจงให้ทราบในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มทุกครั้ง อีกทั้งได้รายงานให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และอำเภอฝักไถ่ทราบ รวมทั้งได้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วไปแล้ว และผู้ขอทราบก็มีบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มด้วย กรณีผู้ขอทราบยังขอสำเนาชิ้นนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มมีแต่ต้นข้อเขียน ส่วนชิ้นนั้นถูกส่งไปยังผู้รับอื่นๆ แล้ว ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มนั้นก็ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับช่วงที่ผู้ขอทราบมีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มอยู่ระหว่างการประสบอุทกภัย เจ้าหน้าที่จึงไม่มีเวลาถ่ายสำเนาเอกสารให้ผู้ขอทราบ ทั้งนี้ หลังจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มได้รับคำชี้แจงจากคณะกรรมการฯ แล้วรับว่ายินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๒๕ แก่ผู้ขอทราบ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๑ นั้นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มไม่มีอำนาจสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๔

ต่อมาผู้ขอทราบมีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่าได้ไปขอรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๒๕ จากองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มแล้ว แต่เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มให้เฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ แก่ผู้ขอทราบและปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ ถึงรายการที่ ๒๕ แก่ผู้ขอทราบ จึงขอให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มไม่มีอำนาจสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรณีถือว่าประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มซึ่งมีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ยังไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มให้สำเนาแก่ผู้ขอทราบแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัยสำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ ถึงรายการที่ ๒๕ นั้น ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อ/จัดจ้าง ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลลาดน้ำเค็มให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ ถึงรายการที่ ๒๕ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้ขอทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงาน กฟผ. มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงศูนย์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ กฟผ. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารผลการพิจารณาและความก้าวหน้าในการพิจารณากรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ข. กับพวก รวม ๓ คน ซึ่งเป็นพนักงาน กฟผ. จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายละเอียดการดำเนินการ รายงานการประชุมทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาข้อร้องเรียนดังกล่าว พร้อมสำเนาจำนวน ๓ ชุด

รายการที่ ๒ ข้อพิจารณาและผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน พร้อมสำเนาจำนวน ๓ ชุด

รายการที่ ๓ รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและบัตรสนเท่ห์ของ กฟผ. ผู้พิจารณาเรื่องร้องเรียน

รายการที่ ๔ ชื่อผู้ว่าการ กฟผ. คนปัจจุบัน

รายการที่ ๕ ชื่อผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล กฟผ. คนปัจจุบัน

รายการที่ ๖ รายชื่อคณะกรรมการ (บอร์ด) กฟผ. พร้อมสถานที่ติดต่อ

รายการที่ ๗ ตำแหน่งปัจจุบันของผู้ถูกร้องเรียนทั้ง ๓ คน

กฟผ. มีหนังสือลับ ที่ กฟผ. ๙๓๒๗๐๐/๖๑๒๙๑(๑๒๑๕) ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เรื่องร้องเรียนอยู่ระหว่างการพิจารณาข้อเท็จจริงจากผู้ถูกร้องเรียน มีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลประกอบการพิจารณาให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เนื่องจากเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเกิดขึ้นนานกว่า ๑๐ ปี จึงยังไม่มีข้อสรุป หากดำเนินการเสร็จจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยด่วน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน กฟผ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าการ กฟผ. ร้องเรียนกล่าวหาพนักงาน กฟผ. ว่ามีพฤติกรรมบกพร่องในการบริหารงานและกระทำการให้ร้ายผู้อุทธรณ์หลายกรณี เหตุเกิดระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๔ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานของ กฟผ. ถูกผู้บังคับบัญชา กลั่นแกล้งกล่าวหาว่าไม่ทำงาน ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ทำงานอยู่คนเดียวในขณะที่พนักงานคนอื่นๆ ไม่ทำงานเลย ทำให้ผู้อุทธรณ์เกิดความ กัดดันจนป่วย และลาออกจาก กฟผ. เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์ฟ้องร้องเรียนขอความเป็นธรรมเนื่องจากก่อนหน้านี้ ผู้อุทธรณ์ป่วยไม่สามารถร้องเรียนได้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๗ ซึ่งเป็นชื่อและตำแหน่งในปัจจุบัน ของพนักงาน กฟผ. เพื่อตรวจสอบว่ามีการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์หรือไม่ หากไม่มีการดำเนินการผู้อุทธรณ์จะได้ ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อไป

ส่วนผู้แทน กฟผ. ชี้แจงสรุปว่า คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและบัตรสนเท่ห์ที่ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาสิบกว่าปีแล้วจึงต้องใช้เวลาในการสืบหาข้อเท็จจริง โดยทำหนังสือถึงผู้ถูกร้องเรียน ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ขณะนี้นาย ค. (ผู้ถูกร้องเรียนรายที่ ๓) ได้ทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างการรอ หนังสือชี้แจงจากนาย ข. และนาย ง. (ผู้ถูกร้องเรียนรายที่ ๑ และรายที่ ๒) กฟผ. เห็นว่าการดำเนินการเรื่องร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ เมื่อ กฟผ. ดำเนินการเรื่องร้องเรียนเสร็จสิ้นแล้ว จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๗ กฟผ. มีหนังสือ ที่ กฟผ. ๙๓๒๗๐๐/๑๖๗๒๘(๓๑๙) ลงวันที่ - เดือนมีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่าได้จัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๗ ให้แก่ ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กฟผ. ได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๗ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว กรณีจึงไม่ต้องวินิจฉัย จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าการที่ กฟผ. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ นั้นชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบัน กฟผ. อยู่ระหว่างดำเนินการเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่ กฟผ. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ เกี่ยวกับข้อมูล
การประเมินการย้าย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองหัวคูปวงประชานุเคราะห์ มีหนังสือ
ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ ขอคณะกรรมการพิจารณาของ
คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในการประเมินศักยภาพผู้บริหารเพื่อประกอบการย้ายในรอบเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผลการพิจารณา
ได้ผ่านมติ อ.ค.ก.ศ. ไปแล้วนั้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเองต่อไป โดยผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปขอรับทราบผลคะแนนด้วยตนเอง
ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ อนุญาตให้ตรวจดู
คะแนนของผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ให้สำเนา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และได้มีบันทึกข้อความ
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายงานบริหารสถานศึกษาที่ขอย้ายไปโรงเรียนต่างๆ
๒. ข้อมูลแบบสรุปรายละเอียดการตรวจสอบข้อมูล ตามคำสั่งให้ปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต ๒๐ ที่ ๕๐๔/๒๕๕๔ สั่ง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
๓. ข้อมูลเอกสารบันทึกการให้คะแนนและคู่มือการประเมินที่ใช้ในการตีค่าเอกสารเป็นค่าน้ำหนักคะแนนของ
คณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดข้อมูลบุคคลและผลการปฏิบัติงานรายบุคคลและคะแนนรวม ตามคำสั่งให้ปฏิบัติงาน
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ ที่ ๕๐๔/๒๕๕๔ สั่ง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
๔. ข้อมูลผลคะแนนการประเมินของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายงานบริหารสถานศึกษา
๕. ข้อมูลบันทึกการประชุมและพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ตามคำสั่ง
ให้ปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ ที่ ๕๐๔/๒๕๕๔ สั่ง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
๖. ข้อมูลบันทึกการประชุมพิจารณาของ อ.ค.ก.ศ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
มีมติอนุมัติให้ย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๗. บันทึกการประชุมหรือข้อพิจารณาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านผือพิทยาสรรค์ที่ส่งมายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในการลงความเห็นเพื่อรับย้าย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการ กลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการประเมินศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษา ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อขอผลคะแนนประเมินศักยภาพผู้บริหารเพื่อประกอบการย้าย ในรอบเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ของผู้อุทธรณ์ และเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปตรวจสอบผลคะแนนของตนเอง แต่ไม่ได้มีการให้สำเนา ผู้อุทธรณ์พบว่าข้อมูลทางด้านการศึกษาไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งอาจมีผลต่อการพิจารณาการย้ายของผู้อุทธรณ์ และได้ทราบจากนิติกรว่าสามารถขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินศักยภาพดังกล่าวเพิ่มเติมได้อีก ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม ๓ รายการ ได้แก่ เอกสารคะแนนที่ให้นิติกรมาแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หนังสือสั่งการให้นิติกรเปิดเผยข้อมูลบางส่วน และบันทึกข้อความที่ผู้อุทธรณ์ได้บันทึกเสนอไว้ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ ยังไม่ได้มีหนังสือตอบปฏิเสธการขอข้อมูลข่าวสารครั้งนี้

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ และได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ จำนวน ๗ รายการ ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในการขอข้อมูลข่าวสารครั้งแรก และไม่ได้มีการขอไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ รวมทั้งไม่ได้มีการตอบปฏิเสธจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่

สำหรับประเด็นนี้ เห็นว่าการขอข้อมูลตามหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลคะแนนประเมินของตนเอง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบแล้วแต่ไม่ได้รับสำเนา เป็นการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว เมื่อข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลคะแนนของผู้อุทธรณ์เอง และการประเมินดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงสามารถให้สำเนาคะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๒. คำขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

สำหรับประเด็นนี้ เห็นว่าการขอข้อมูลตามหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นการขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ คือ เอกสารคะแนนที่ให้นิติกรมาแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หนังสือสั่งการให้นิติกรเปิดเผยข้อมูลบางส่วน และบันทึกข้อความที่ผู้อุทธรณ์ได้บันทึกเสนอไว้ แต่หน่วยงานที่รับผิดชอบยังมิได้มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือดังกล่าว จึงยังไม่เข้าองค์ประกอบที่จะอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่คณะกรรมการฯ จะวินิจฉัยได้

๓. คำขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

สำหรับประเด็นนี้ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ นั้น ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้มีหนังสือคำขอส่งไปให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ พิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหรือไม่ จึงยังไม่เข้าองค์ประกอบที่จะอุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องไปใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ และหน่วยงานที่รับผิดชอบมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก่อน จึงจะมาอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ เปิดเผยแพร่ผลคะแนนประเมินศักยภาพผู้บริหารเพื่อประกอบการย้ายในรอบเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรีเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ร.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ร. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเทศบาลสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง (หัวหน้าส่วนโยธา) ระดับ ๔ สังกัดเทศบาลตำบลวังยาง อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังยาง ขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลวังยาง กรณีที่เทศบาลตำบลวังยางมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ทั้งหมดทุกครั้ง ตั้งแต่การลงโทษวินัยครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๒. สำนวนการสอบสวน
๓. พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนทั้งหมด
๔. คำสั่งลงโทษทางวินัย
๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางวินัย
๖. รายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางวินัย
๗. มติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางวินัย

เทศบาลตำบลวังยางมีหนังสือ ที่ สพ ๕๔๓๐๑/๓๘๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์จำนวน ๓ ครั้ง พร้อมกับเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๗ เห็นควรยื่นคำขอต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นเอกสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังยาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลวังยางดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ทั้งสิ้นจำนวน ๔ ครั้ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ครั้ง

ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๒ ครั้ง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ครั้ง แต่ในการดำเนินการทางวินัยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้รับประโยชน์ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ เทศบาลตำบลวังยางจึงไม่ได้นำมาพิจารณา และได้แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ว่าการดำเนินการทางวินัยเพียง ๓ ครั้ง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้ไปขอรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ จากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี และได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์เฉพาะรายการที่ยังไม่ได้รับการเปิดเผย คือ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ และต่อมาเมื่อคณะกรรมการฯ ได้สอบถามความประสงค์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารการดำเนินการทางวินัยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งว่าประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ทั้ง ๔ ครั้ง เทศบาลตำบลวังยางได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ในแต่ละครั้งแล้ว และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ได้ผู้อุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ส่วนการสอบสวน และรายการที่ ๓ พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับส่วนการสอบสวนทั้งหมดจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการฯ พิจารณาเหตุที่เทศบาลตำบลวังยางใช้ในการออกคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ว่าการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ ซึ่งพบว่าข้อมูลข่าวสารในส่วนพยานบุคคลได้มีการระบุชื่อผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานไว้ด้วย โดยพยานบุคคลดังกล่าวจำนวนหนึ่งเป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลวังยางและอีกจำนวนหนึ่งเป็นบุคคลภายนอก เห็นว่า การเปิดเผยชื่อพยานบุคคลอาจมีผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานบางคนได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยชื่อผู้ให้ถ้อยคำที่เป็นพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลวังยาง เฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้ คือ นาย พ. นายกเทศมนตรีตำบลวังยาง นาย บ. ปลัดเทศบาลตำบลวังยาง นาง ป. หัวหน้าส่วนการคลัง และนาง อ. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีวุฒิภาวะและวัยวุฒิสูงพอที่จะรับผิดชอบในการกระทำของตน สำหรับนาย ส. นาย ม. นาย ล. และนาย ว. ซึ่งให้ถ้อยคำในฐานะพยานเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังยางและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง อันเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติและมีอำนาจหน้าที่ในขณะที่ให้ถ้อยคำ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่น่าจะมีอิทธิพลเพียงพอที่จะทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้ให้ถ้อยคำได้ พยานบุคคลนอกจากนี้ให้ปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ เพื่อคุ้มครองบุคคลดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลวังยาง เปิดเผยส่วนการสอบสวนและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับส่วนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ทั้ง ๔ ครั้ง โดยปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลใดให้ถ้อยคำเป็นพยาน เว้นแต่บุคคลจำนวน ๘ คน ที่ได้ระบุชื่อไว้ข้างต้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำเนาเอกสารจากคณะกรรมการได้ส่วนข้อเท็จจริงเพื่อนำไปชี้แจงแก้ข้อกล่าวหากรณีถูกกล่าวหาว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามในการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑๕ (๙) แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนี้

๑. เอกสารหลักฐานการพิจารณาการสมัคร การรับสมัคร รายงานการประชุม การดำเนินการต่างๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ อนุกรรมการและคณะกรรมการการเลือกตั้งในการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์และอดีตของสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๙ ทุกสาย

๒. เอกสารหลักฐานการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ อนุกรรมการ และคณะกรรมการการเลือกตั้งในการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการพิจารณามีมติส่งรายชื่อผู้อุทธรณ์และของอดีตสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๙ ไปให้คณะกรรมการสรรหา

๓. เอกสารหลักฐานการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ อนุกรรมการ และคณะกรรมการสรรหา การดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการพิจารณาและมีมติของคณะกรรมการสรรหาเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์และของอดีตสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๙

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๖๐๓/๑๔๑๐๒ ลงวันที่ (ไม่ได้รับวันที่) ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้นไม่อาจอนุญาตให้คัดสำเนาได้ เนื่องจากกรณีข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนสอบสวน ซึ่งกระบวนการสืบสวนสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับมติของคณะกรรมการสรรหาหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการหรือการพิจารณาของคณะกรรมการสรรหาถือเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนด สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเพียงหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสรรหา จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ใดที่จะเข้าไปล่วงเกินอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาได้ ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการสรรหาหรือที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสรรหา ผู้ขอจะต้องไปร้องขอต่อคณะกรรมการสรรหาโดยตรง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำเนาเอกสารจากคณะกรรมการได้ส่วนข้อเท็จจริงเพื่อนำไปชี้แจงแก้ข้อกล่าวหากรณีถูกกล่าวหาว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑๕ (๙) แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๖๐๓/๑๖๔๓๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และที่ ลต ๐๖๐๓/๓๖๓๗ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารตามเรื่องที่ขอ เนื่องจาก

๑. เรื่องร้องคัดค้านดังกล่าวอยู่ระหว่างการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งกระบวนการสืบสวนสอบสวนไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการพิจารณา การสมัคร การรับสมัคร รายงานการประชุม การดำเนินการต่างๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำให้หน่วยงาน และมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูลจะเป็นการก้าวล่วงสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เอกสารดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. มติคณะกรรมการสรรหาหรือมติคณะกรรมการการเลือกตั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาเป็นเอกสารซึ่งจำเป็นต้องปกปิดเป็นความลับ เนื่องจากมีรายละเอียดการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคน และการพิจารณาเป็นความเห็นส่วนตัวของคณะกรรมการสรรหา การเปิดเผยข้อมูลอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับคณะกรรมการสรรหาหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นคณะบุคคลที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเพียงหน่วยงานที่ทำหน้าที่ทางธุรการให้กับคณะกรรมการฯ เท่านั้น จึงไม่อาจให้ความเห็นหรือการพิจารณาการเปิดเผยเอกสาร การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ การร้องขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์จึงควรร้องขอต่อคณะกรรมการฯ โดยตรง แม้เอกสารดังกล่าวจะจัดเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ตาม ดังนั้น คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วจึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเท่าที่มีอยู่ในความครอบครองและได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวมาให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง คือ

๑. บันทึกข้อความ ที่ ลต ๐๑๐๓ (ผอล.)/๕๘๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้จัดส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑ แผ่น

๒. บันทึกข้อความ ที่ ลต ๐๓๐๓ (ผพท.)/๖๖ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง การตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ถูกเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๗ แผ่น

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๗ ครั้ง รวม ๒๗ แผ่น

๔. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพ จำนวน ๘ ครั้ง รวม ๖๔ แผ่น

๕. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติองค์กรและคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๔ ครั้ง รวม ๓๘ แผ่น

๖. หลักฐานการเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของนาย ส. จำนวน ๑๕๐ แผ่น นาย ก. จำนวน ๒๗ แผ่น นาย ข. จำนวน ๗๐ แผ่น พลตำรวจเอก ค. จำนวน ๓๑ แผ่น นาย ง. จำนวน ๔๗ แผ่น นาง จ. จำนวน ๔๔ แผ่น นาย ล. จำนวน ๓๕ แผ่น พลตำรวจเอก ช. จำนวน ๑๑๑ แผ่น นาย ต. จำนวน ๕๐ แผ่น พลตำรวจโท ม. จำนวน ๓๑ แผ่น นาย น. จำนวน ๔๖ แผ่น นาย บ. จำนวน ๔๒ แผ่น นาย ด. จำนวน ๒๗ แผ่น นาย ป. จำนวน ๗๙ แผ่น นาย พ. จำนวน ๘๐ แผ่น ผศ.ดร. ว. จำนวน ๕๙ แผ่น นาย อ. จำนวน ๔๗ แผ่น และพันเอก ร. จำนวน ๒๙ แผ่น

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้สาธารณชนตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในหลักฐานการเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามข้อ ๖ ของผู้อื่น จำนวน ๑๗ ราย ซึ่งไม่รวมผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ให้เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ต้องให้สำเนาเพราะอาจนำข้อมูลส่วนบุคคลนี้ไปใช้ก่อให้เกิดความเสียหายได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในหลักฐานการเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผู้อื่น จำนวน ๑๗ ราย ซึ่งไม่รวมผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ให้เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ไม่ดำเนินคดีกับนาย ต. (ไม่ทราบนามสกุล) ผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินที่ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ววินิจฉัยให้ยุติเรื่อง โดยผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือชี้แจงจากหน่วยงาน

๒. บันทึกของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่สรุปสาระสำคัญของเรื่องร้องเรียน และความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินในการเสนอเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาวินิจฉัย

๓. คำวินิจฉัยฉบับเต็ม (ถ้ามี)

๔. สำนวนเรื่องร้องเรียนพร้อมสรรพเอกสารทุกแผ่นที่ปรากฏในสำนวน

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ลับ ที่ ผผ ๐๙/๒๘ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์แล้วไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายข้อมูลข่าวสารของราชการตามเรื่องร้องเรียนดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ไม่ดำเนินคดีกับนาย ต. ผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วและวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูล จำนวน ๔ รายการ แต่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินชี้แจงเพิ่มเติมว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่มี เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจสอบในพื้นที่และขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้วและข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นเรื่องที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งเอกสารประกอบสำนวนเรื่องร้องเรียน คือสำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ เป็นสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรพิจารณาแล้วมีคำสั่งฟ้องและได้ฟ้องผู้ต้องหา รวม ๒ คน ต่อศาลจังหวัดกำแพงเพชร ที่ศาลจังหวัดกำแพงเพชรมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๔๔/๒๕๕๓ ให้จำคุกจำเลยคนละ ๑ ปี คดีถึงที่สุดแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ สำนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรเห็นว่านาย ต. ร่วมกระทำความผิดกับผู้ต้องหาทั้งสองด้วยจึงให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับนาย ต. ตามคดีอาญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๔ ซึ่งเป็นสำนวนคดีอาญาที่ผู้ต้องหาหลบหนี พนักงานอัยการจึงส่งการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและมีความจำเป็นต้องหาพยานหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขอความเป็นธรรม ส่วนบันทึกคำให้การของพยานทุกปากนั้นยินดีให้ลบชื่อ สกุล และที่อยู่ของพยานสำหรับบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรแจ้งว่าสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้นั้น ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ หนังสือชี้แจงจากหน่วยงาน เมื่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ คำวินิจฉัยฉบับเต็ม (ถ้ามี) เมื่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งว่าได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ บันทึกของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่สรุปสาระสำคัญของเรื่องร้องเรียนและความเห็นของเจ้าหน้าที่ในการเสนอเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาวินิจฉัย เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบได้จัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่ เพื่อเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่งการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามปกติ เมื่อเรื่องดังกล่าวได้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการเป็นที่ยุติแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ สำนวนเรื่องร้องเรียนพร้อมสรรพเอกสารทุกแผ่นที่ปรากฏในสำนวน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริงของผู้ตรวจการแผ่นดิน เมื่อการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แม้ว่าในสำนวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริงของผู้ตรวจการแผ่นดินจะมีสำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดและสำนวนคดีอาญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๔ ที่พนักงานอัยการส่งการสอบสวนรวมอยู่ด้วย เมื่อปรากฏว่า

ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะทราบชื่อ สกุล และที่อยู่ของพยาน ข้อมูลในส่วนนี้และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปะปนอยู่ในข้อมูลดังกล่าว เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐและทะเบียนบ้านจึงให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อ สกุล และที่อยู่ของพยาน และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปะปนอยู่ในข้อมูลดังกล่าว เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐและทะเบียนบ้านให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้านครหลวงเกี่ยวกับแบบขอใช้ไฟฟ้าและใบเสร็จรับเงิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้านครหลวง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการการไฟฟ้านครหลวง เขตบางกะปิ ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมคำรับรองถูกต้อง เพื่อประกอบการยื่นคำขอคืนเงินหลักประกันการใช้ไฟฟ้า จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. แบบขอใช้ไฟฟ้าเครื่องวัดฯ หมายเลข BC - ๕๔๒๗ ซึ่งติดตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๕/๑๘ ซอยรัตนพราหมณ์ ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง

๒. ใบเสร็จรับเงินวางหลักประกันการใช้ไฟฟ้าของเครื่องวัดฯ หมายเลข BC - ๕๔๒๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๑ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๒ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๓ และวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๗ และหลักประกันตามข้อบังคับ ขนาดเครื่องวัด

การไฟฟ้านครหลวงมีหนังสือ ที่ มท ๕๒๗๖/๒๑.๐๐๗๕/๕๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ส่งสำเนาแบบขอใช้ไฟฟ้า แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดข้อความในส่วนชื่อผู้ยื่นคำขอใช้ไฟฟ้า

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้านครหลวง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้ จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนการไฟฟ้านครหลวงและของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เช่าบ้านเลขที่ ๕/๑๘ ซอยรัตนพราหมณ์ ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง โดยเป็นผู้เช่า คนแรกเมื่อการก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จ ซึ่งเจ้าของอาคารจะเป็นผู้ดำเนินการติดต่อเรื่องการขอใช้น้ำและไฟฟ้าจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น เครื่องวัดไฟฟ้าหมายเลข BC - ๕๔๒๗ ที่ติดตั้งที่บ้านเลขที่ ๕/๑๘ จึงเป็นชื่อของผู้เช่าเดิมที่ได้ใช้ในการยื่นขอ ครั้งแรก แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ชำระค่าไฟฟ้ามาโดยตลอด ต่อมาเมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะเลิกใช้ไฟฟ้าและขอรับเงิน ค่าหลักประกันคืน จึงขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยลบชื่อผู้ขอใช้ออก

ผู้แทนการไฟฟ้านครหลวงชี้แจงว่าเอกสารต้นฉบับของเครื่องวัดไฟฟ้าหมายเลข BC - ๕๔๒๗ ได้จัดเก็บไว้ในสถานที่หลายแห่ง เนื่องจากการไฟฟ้านครหลวงมีการปรับโครงสร้างหลายครั้ง และได้มีการจัดระบบการเก็บเอกสารและการบริหารงานใหม่ทุกครั้ง ในการค้นหานั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้พบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้พบบางฉบับ คือ

๑. ใบเสร็จรับเงินวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๑

๒. ใบเสร็จรับเงินวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๒ ซึ่งไม่ตรงกับคำขอผู้อุทธรณ์ที่ระบุว่า วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๒

สำหรับใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๓ เอกสารต้นฉบับจัดเก็บอยู่ที่ฝ่ายบัญชีของการไฟฟ้านครหลวงสามเสน และใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๗ เอกสารต้นฉบับจัดเก็บอยู่ที่การไฟฟ้านครหลวงสมุทรปราการ ยังค้นหาไม่พบ

ข้อมูลข่าวสารที่ค้นพบแล้วดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่พบ ผู้แทนการไฟฟ้านครหลวงขอกลับไปตรวจสอบ และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ มท ๕๒๑๑/๔๑๙๐/๕๕ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่า ไม่พบต้นฉบับใบเสร็จรับเงินทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว

อนึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำขอลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ว่า ใบเสร็จรับเงินลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๓ น้องชายของผู้อุทธรณ์ได้ขอรับคืนไปแล้วโดยหักค่าไฟฟ้างวดสุดท้ายก่อนการเลิกใช้ไฟฟ้า จึงไม่ประสงค์จะอุทธรณ์ใบเสร็จรับเงินลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๓ แล้ว และข้อมูลเกี่ยวกับวันที่ตามใบเสร็จรับเงินฉบับที่เหลือนั้นอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ จึงขอให้ยึดถือเครื่องวัดไฟฟ้าหมายเลข BC - ๕๔๒๗ และวันที่ปรากฏในข้อมูลของการไฟฟ้านครหลวงเป็นหลัก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่าไม่ประสงค์จะอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๓ แล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในรายการใบเสร็จรับเงินวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๑ และวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๒

สำหรับใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๗ การไฟฟ้านครหลวงชี้แจงว่าไม่พบต้นฉบับใบเสร็จรับเงิน อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งการค้นหาคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีอยู่หรือไม่ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของการไฟฟ้านครหลวงดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในรายการใบเสร็จรับเงินวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๑ และวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๒ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ นอกจากนั้น การไฟฟ้านครหลวงได้ชี้แจงว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้แก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การไฟฟ้านครหลวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในส่วนใบเสร็จรับเงินวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๑ และวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปางเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัย จำนวน ๑๐ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือรายงานผลการดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงของเทศบาลตำบลวังเหนือ
๒. รายงานหรือสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
๓. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทุกครั้ง
๔. เอกสารและหลักฐานที่ใช้ประกอบข้อกล่าวหาทั้งหมดที่ยังมิได้แจ้งให้ทราบ
๕. หนังสือขอความยินยอมจากต้นสังกัดของพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่ขอแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน และหนังสือ

แสดงความยินยอมจากต้นสังกัดดังกล่าวทุกราย

๖. บันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนทุกครั้ง
๗. รายงานการขอขยายระยะเวลาการสอบสวน
๘. บันทึกของคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับการได้มาของเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน
๙. บันทึกการสอบปากคำหรือคำให้การของพยานบุคคลทุกราย
๑๐. เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

เทศบาลตำบลวังเหนือมีหนังสือ ที่ ลป ๕๓๒๐๑/๗๐๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการสอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ อยู่ระหว่างการพิจารณา และการดำเนินการของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์เป็นคดีอาญา การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังเหนือ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่ง

มาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลวังเหนือมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผูุ้ทธรณ์ โดยมีข้อกล่าวหาที่ ๑ ว่า ผูุ้ทธรณ์ซึ่งเป็นปลัดเทศบาลตำบลวังเหนือทำให้การยื่นต่อศาลปกครองในคดีที่นาง ข. ภรรยาของผูุ้ทธรณ์ ฟ้องเทศบาลตำบลวังเหนือว่าใช้ดุลพินิจเลิกจ้างโดยมิชอบ โดยได้ทำให้การในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ ทั้งที่ทราบอยู่แล้วว่าการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนืออยู่ระหว่างการประกาศผลการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และทำให้การมีเนื้อหาเป็นการยินยอมชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ข้อกล่าวหาที่ ๒ จัดทำรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ โดยไม่มีประธานกรรมการ คือ นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือเข้าร่วมการประชุม ทั้งไม่มีการจดรายงานการประชุมว่านายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือติดราชการใด แล้วนำรายงานการประชุมซึ่งมีมติให้ตนเองและพวกพ้องได้เลื่อนเงินเดือน ๑ ขั้น ไปให้นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือลงนาม ข้อกล่าวหาที่ ๓ ขออนุญาตไปราชการอันเป็นเท็จ ใช้รถยนต์ของราชการในกิจการส่วนตัว และลาราชการอันเป็นเท็จ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ทำการสอบสวนแล้วรายงานผลต่อนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ ซึ่งได้พิจารณาและส่งเรื่องการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวไปให้ประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปางพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลวังเหนือมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๕๓๒๐๑/๗๖๒ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาและชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๔ เทศบาลตำบลวังเหนือได้แจ้งสรุปยานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ทุกรายการให้ผูุ้ทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๐ ไม่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน ทั้งนี้ ผูุ้ทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ที่เทศบาลตำบลวังเหนือได้ส่งให้แล้ว

ต่อมาเทศบาลตำบลวังเหนือได้มีหนังสือ ที่ ลป ๕๓๒๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ รายงานว่า อำเภอวังเหนือได้แจ้งมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ว่า คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปางได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วเห็นว่ากรณีที่ถูกกล่าวหาและพฤติการณ์ของผูุ้ทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ และเทศบาลตำบลวังเหนือได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกผูุ้ทธรณ์ออกจากราชการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลวังเหนือได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เหลือ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๐ เทศบาลตำบลวังเหนือชี้แจงว่าไม่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งการค้นหว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่หรือไม่ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา หากผูุ้ทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของเทศบาลตำบลวังเหนือดังกล่าวเป็นความจริง ผูุ้ทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ นั้น เมื่อการดำเนินการทางวินัยผูุ้ทธรณ์ได้เสร็จสิ้น โดยเทศบาลตำบลวังเหนือมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผูุ้ทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น ผูุ้ทธรณ์ยังมีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอจึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการให้ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาล
ตำบลวังเหนือ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ พร้อมทั้ง
ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับแบบประเมินบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางหัก จังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียนผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งเพื่อให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงาน (สายงานที่เริ่มต้นระดับ ๓) ในตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ระดับ ๓ ในภาคผนวก ๓ รายงานนางสาว ข. ซึ่งเอกสารดังกล่าวมีการนำมาประกอบการรับสมัครสอบเพื่อแข่งขันในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งในสายงานที่เริ่มต้นในระดับ ๓

องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียนมีหนังสือ ที่ พบ ๗๔๘๐๑/๐๓๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล้วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียนได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางหัก อ้างว่านางสาว ข. ตำแหน่งเจ้าพนักงานพัสดุ ๓ ได้นำแบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งเพื่อให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงาน (สายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓) ไปให้ผู้อุทธรณ์ทำการประเมิน โดยผู้อุทธรณ์พบว่านางสาว ข. ทำการประเมินตนเอง ๘๐ คะแนน และได้มีการขีดเครื่องหมายถูกหน้าข้อความ ผ่านการประเมิน (ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐) พร้อมกับลงนามในช่องความเห็นของหัวหน้าสำนัก/กอง/ส่วน โดยใช้ตำแหน่งรักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลังประเมิน ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าขัดต่อระเบียบกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงให้นำกลับไปพิจารณาสอบถามบุคลากร ระดับ ๖ และให้ทำบันทึกแจ้งให้ทราบโดยด่วนแต่นางสาว ข. ไม่ได้นำเอกสารดังกล่าวเสนอผ่านผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป ๑ ระดับทราบ แต่มานางสาว ข. ได้นำเอกสารดังกล่าวไปประกอบการสมัครสอบเพื่อแข่งขันในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งในสายงานที่เริ่มต้นในระดับ ๓ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน

ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยว่านางสาว ข. อาจมีการปลอมลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งเพื่อให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงาน (สายงานที่เริ่มต้นระดับ ๓) ในตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ระดับ ๓ ในภาคผนวก ๓ รายนางสาว ข. ไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียนได้มีหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ว่า ได้ตรวจสอบแบบประเมินของนางสาว ข. แล้ว ปรากฏว่ามีได้เป็นไปอย่างที่คุณอุทธรณ์ได้กล่าวอ้างแต่อย่างใด ประกอบกับตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ แบบประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งเพื่อให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงาน (สายงานที่เริ่มต้นระดับ ๓) ในตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ระดับ ๓ ในภาคผนวก ๓ รายนางสาว ข. คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า แบบประเมินฯ ที่นางสาว ข. ได้ยื่นเพื่อประกอบการสมัครสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลสายงานผู้ปฏิบัติ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างสายงาน (สายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓) องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียนนั้น อยู่ในภาคผนวก ง และในแบบประเมินฯ ดังกล่าว ไม่ปรากฏชื่อและลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประเมินฯ แต่อย่างใด ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียในอุทธรณ์เรื่องนี้ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ดังนั้น การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวเกี่ยวกับรายการบัตรประจำตัวประชาชน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตลาดพร้าว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตลาดพร้าว ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขอมีบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ของนาง ข. เพื่อใช้เป็นพยานเอกสารประกอบสำนวนในคดีอาญาที่ ๑๙๕/๒๕๕๔ และคดีอาญาที่ ๑๗๓/๒๕๕๔

สำนักงานเขตลาดพร้าวมีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เห็นสมควรให้เจ้าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์เป็นผู้ขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงานเขตลาดพร้าวด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์และนาง ข. มีบ้านอยู่ใกล้กัน และมีปัญหากระทบกระทั่งจนมีการร้องเรียนและฟ้องร้องคดีไปมาระหว่างกัน โดยผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าอุทธรณ์ต้องการสำเนาคำขอมีบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ของนาง ข. ไปเพื่อเป็นหลักฐานในการฟ้องร้องดำเนินคดี ใน ๒ เรื่อง

เรื่องแรก ผู้อุทธรณ์เคยถูกนาง ข. ฟ้องในความผิดฐานหมิ่นประมาท โดยนาง ข. ได้เบิกความในศาลว่าตนมีอาชีพเย็บผ้า ต่อมาศาลอาญามีคำพิพากษาโดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์ในฐานะจำเลยได้กระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทนาง ข. และให้ผู้อุทธรณ์ชดเชยค่าเสียหายแก่นาง ข. ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นอุทธรณ์ โดยในขณะที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ต้องการได้หลักฐานเพื่อนำไปพิสูจน์ว่านาง ข. เบิกความเท็จ เพราะผู้อุทธรณ์เห็นว่าในขณะนั้น นาง ข. ไม่ได้มีอาชีพเย็บผ้า

เรื่องที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับเจ้าของหมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ ๑๓๗ ๐๗๙๒ และ ๐๒ ๕๗๐ ๑๑๕๒ ที่สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ ในข้อหาหมิ่นประมาท โดยผู้อุทธรณ์สงสัยว่าหมายเลขโทรศัพท์ดังกล่าวเป็นของนาง ข. ต่อมาสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์รับแจ้งความเป็นคดีอาญาที่ ๑๙๕/๒๕๕๔ และคดีอาญาที่ ๑๗๓/๒๕๕๔ โดยพนักงานสอบสวนได้เรียกข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานเขต สำนักงานเขตลาดพร้าวจัดส่งเอกสารให้พนักงานสอบสวน แต่ไม่จัดส่งข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรของนาง ข. ให้ พนักงานสอบสวนได้รวบรวมหลักฐานและจัดส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการนำข้อมูลตามคำขอไปเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการฟ้องร้องคดีเอง

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ และระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงต้องการสำเนาคำขอมีบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ของนาง ข. ไปเพื่อเป็นหลักฐานในการฟ้องร้องดำเนินคดีทั้งสอง โดยผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเฉพาะอาชีพ และหมายเลขโทรศัพท์ที่นาง ข. ได้แจ้งไว้ในคำขอมีบัตรฯ เท่านั้น

ผู้แทนสำนักงานเขตลาดพร้าวชี้แจงรับฟังได้ว่า ตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน การขอตรวจ คัดและรับรองสำเนารายการบัตรประจำตัวประชาชน ผู้มีสิทธิขอดำเนินการดังกล่าว คือ ผู้ถือบัตร หรือผู้มีส่วนได้เสีย โดยผู้มีส่วนได้เสีย แบ่งออกได้เป็น ๑. ประชาชนทั่วไป และ ๒. ทนายความ ในส่วนของประชาชนทั่วไปต้องแสดงเอกสารหลักฐานว่าเป็นบุคคลที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับรายการบัตรนั้น โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาจากหลักฐานดังกล่าว ซึ่งในส่วนของผู้อุทธรณ์ พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการขอคัดข้อมูล เช่น การเปลี่ยนชื่อ หรืออาชีพของนาง ข. เพราะนาง ข. ซึ่งเป็นคู่กรณีนั้น มีการแจ้งเปลี่ยนแปลงชื่อ หรืออาชีพบ่อย จึงทำให้เป็นที่น่าสงสัยนั้น ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความมีส่วนได้เสียในข้อมูลที่มีคำขอแต่อย่างใด อีกทั้งนาง ข. และบุตรชายได้เคยทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนต่อผู้อื่นและได้ยื่นต่อสำนักงานเขตลาดพร้าวไว้ จึงเป็นเหตุผลที่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

สำหรับในส่วนที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่า สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ได้เคยแจ้งให้สำนักงานเขตลาดพร้าวจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับนาง ข. ไปประกอบสำนวนคดีอาญา แต่สำนักงานเขตลาดพร้าวไม่ได้จัดส่งในส่วนข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรให้นั้น ผู้แทนสำนักงานเขตลาดพร้าวชี้แจงว่า ในส่วนของฝ่ายทะเบียนไม่เคยได้รับหนังสือจากสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ในการขอข้อมูลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ต้องการข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรก็สามารถเข้าตรวจดูได้จากฐานข้อมูลของตำรวจอยู่แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปเพื่อปกป้องสิทธิของตน โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ สำเนาคำขอมีบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ของนาง ข. เฉพาะในส่วนของอาชีพและหมายเลขโทรศัพท์เท่านั้น ซึ่งการเปิดเผยเฉพาะอาชีพและหมายเลขโทรศัพท์ในกรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้นาง ข. จะเคยทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนก็ตาม แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ดังนั้น จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เฉพาะอาชีพและหมายเลขโทรศัพท์เท่านั้น ส่วนอื่นให้ปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตลาดพร้าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอเฉพาะอาชีพและหมายเลขโทรศัพท์เท่านั้น ส่วนอื่นให้ปกปิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินกร
ทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานธุรการ ๗ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอสำเนาเอกสารรายงานการสอบสวน ทั้งหมดรวมถึงบันทึกถ้อยคำพยานทั้งหมด

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์มีคำสั่งท้ายหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสาร ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอโดยให้ เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ประกอบกับ ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้อัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ฝ่ายตรวจสอบของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้เข้าตรวจสอบการดำเนินงานของสาขาในสังกัด สนจ. นครพนม พบเหตุผิดปกติเกี่ยวกับเอกสารการไถ่ถอนสลากออมทรัพย์ทวีสิน ซึ่งมีสำเนาใบแจ้งความระบุชื่อนาง ม. (ชื่อเดิมของผู้อุทธรณ์) เป็นผู้แจ้งว่าสลากออมทรัพย์ทวีสินของลูกค้าที่อยู่ในความครอบครอง ในฐานะพนักงานธนาคารสูญหาย แต่จากการสุ่มสอบปรากฏว่าลูกค้าไม่เคยมาติดต่อธนาคารและภายหลังมีการนำเงินไปคืนให้กับ ลูกค้าดังกล่าว สนจ. นครพนม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีเจตนาทุจริตทำรายการถอนเงินฝาก ทวีสินของลูกค้า ธนาคารจึงแต่งตั้งกรรมการสอบสวนกรณีที่เกิดขึ้น

ธนาคารพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของ ธนาคาร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาคารอย่างร้ายแรง และประพฤติดนเลื่อมเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่งที่ ๙๖๖๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไล่ออกจากการเป็นพนักงาน ธ.ก.ส.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งได้เสร็จสิ้น โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ไล่ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนของบันทึกถ้อยคำพยาน

เป็นการให้ข้อมูลตามที่ทางราชการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน และในรายละเอียดของการให้ถ้อยคำ ผู้ให้ถ้อยคำได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น ซึ่งการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางเกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาไปต่างประเทศ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ส. ผู้อุทธรณ์ พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ เทศบาลตำบลวังเหนือ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ขอข้อมูลข่าวสารกรณีจังหวัดลำปาง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ เรื่องการเดินทางไปต่างประเทศในระหว่างลาพักผ่อนประจำปีโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ดังนี้

๑. ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน จังหวัดลำปางได้อนุญาตให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดลำปาง ลาไปต่างประเทศ ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ จำนวนกี่ราย ประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง และระยะเวลาที่ขออนุญาต

๒. ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน จังหวัดลำปางได้อนุญาตให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างในจังหวัดลำปางลาไปต่างประเทศ ตามข้อ ๓๔๘ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล/อบต./อบจ.ฯ จำนวนกี่ราย ประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง และระยะเวลาที่ขออนุญาต

๓. ในส่วนเทศบาลตำบลวังเหนือได้มีบุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ เดินทางไปต่างประเทศในระหว่างลา (รวมทั้งไม่ได้ลา) จำนวนหลายราย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน จังหวัดลำปางได้มีการอนุญาตให้ผู้ใดลาไปต่างประเทศตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ดังกล่าวหรือไม่

๔. กรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างในจังหวัดลำปางลาไปต่างประเทศในระหว่างลาหรือวันหยุดราชการ แต่ไม่ได้ขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้ดำเนินการ กำกับ ดูแลให้มีการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

จังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๓๗.๒/๑๙๙๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการลาเพื่อเดินทางไปต่างประเทศในระหว่างการลาพักผ่อนของบุคคลอื่นทั้งหมด อันเป็นการเดินทางไปต่างประเทศด้วยงบประมาณส่วนตัวและเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจจะมีผลกระทบเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีเดินทางไปต่างประเทศในระหว่างการลาพักผ่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต จากผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าอำนาจการอนุญาตให้พนักงานท้องถิ่นได้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นมิใช่ผู้ว่าราชการ จังหวัด ประกอบกับมีบุคคลอื่นซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นอีกเป็นจำนวนมากได้ประพฤติเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ และไม่ปรากฏว่า มีผู้ใดขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแต่อย่างใด การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์จึงมีมูลเหตุจากเรื่องอื่น ผู้อุทธรณ์ ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่า ข้อที่อ้างว่าการเดินทางไปต่างประเทศต้องขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น หากมีการ ถือปฏิบัติจริงย่อมมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตดังกล่าว จึงขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอาจปกปิดชื่อและข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้เดินทางไปต่างประเทศก็ได้

เมื่อได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ จังหวัดลำปางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๓๗.๒/๘๐ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า กรณีการไปต่างประเทศทั้งในส่วนของผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และกรณีพนักงานเทศบาลและลูกจ้าง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ข้อ ๓๔๘ เป็นเรื่องที่มีการขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ระเบียบกฎหมาย กำหนดไว้ โดยได้ถือปฏิบัติมาเป็นเวลานานแล้ว และเป็นหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะต้องกำชับให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติ ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย และต่อมาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๓๗.๒/๑๙๙๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดลำปางมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๓๗.๒/๕๘๓๙ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าได้ตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางอนุญาตให้ไปต่างประเทศ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ และส่งข้อมูลข่าวสาร สรุปรายชื่อผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปต่างประเทศ ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ จำนวน ๒๗ รายชื่อ และสรุปรายชื่อพนักงานเทศบาล ลูกจ้างของเทศบาล ที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปต่างประเทศ ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ จำนวน ๓๕ รายชื่อ มาเพื่อพิจารณา โดยสรุปรายชื่อดังกล่าวมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ - ชื่อสกุล และตำแหน่งของผู้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศ ช่วงระยะเวลา วันเดือนปีที่ลา และประเทศที่เดินทางไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ นั้น จังหวัดลำปางได้ตอบชี้แจง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๓๗.๒/๘๐ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓

ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารของผู้ขออนุญาตลาพักผ่อนเพื่อเดินทางไปต่างประเทศ แม้ใบลาพักผ่อน แต่ละฉบับจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สมควรเปิดเผยต่อบุคคลอื่นก็ตาม แต่การประมวลเรื่องการลาของบุคลากรของ หน่วยงาน หรือสถิติการลาในภาพรวมนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบข้อมูลการถือปฏิบัติเกี่ยวกับการ ลาไปต่างประเทศของผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยและประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดลำปางได้สรุป ส่งมาเพื่อพิจารณา มีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ - ชื่อสกุลของผู้ขออนุญาต ตำแหน่ง วันเดือนปีที่ลา และประเทศที่เดินทางไป

ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลาไปต่างประเทศของเจ้าหน้าที่ของรัฐในจังหวัดลำปางที่ผ่านมา ซึ่งการเปิดเผยไม่น่าจะมีผลกระทบอันจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะทราบชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เดินทางไปต่างประเทศ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของตำแหน่ง วันเดือนปีที่ลา และประเทศที่เดินทางไปให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดลำปางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของตำแหน่ง วันเดือนปีที่ลา และประเทศที่เดินทางไปของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปต่างประเทศแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบ้านโคกเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นปลัดอำเภอฟากท่า จังหวัดอุดรธานี มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอบ้านโคก เพื่อขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวน และสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอบ้านโคกว่ามีพฤติกรรมในทางชู้สาวกับนาง ข. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก

อำเภอบ้านโคกมีหนังสือ ที่ อต ๐๘๑๗/๓๐๖๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือพร้อมทั้งบันทึกชี้แจงข้อเท็จจริงลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอบ้านโคก คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอบ้านโคกได้มีประชาชนทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมในทางชู้สาวกับนาง ข. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านโคก อำเภอบ้านโคกได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา อำเภอบ้านโคกมีหนังสือ ที่ อต ๐๘๑๗/๒๔๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนนั้น จังหวัดอุดรธานีได้มีหนังสือถึงอำเภอบ้านโคกโดยกำหนดให้มีชั้นความลับเป็นชั้น “ลับ” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับอำเภอบ้านโคกได้ทำการสอบสวนทางลับโดยถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย จึงปฏิเสธการเปิดเผยการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการสอบสวนปากคำของพยานบุคคลและเอกสารผลการสรุปข้อเท็จจริง ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบมาตรา ๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนนั้นอำเภอบ้านโคกได้ดำเนินการสอบสวนปากคำเฉพาะบุคคลที่มีความขัดแย้งกับผู้อุทธรณ์ และไม่ให้อีกโอกาสผู้อุทธรณ์ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หลังจากนั้น จังหวัดอุตรดิตถ์มีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอฟากท่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่าอำเภอบ้านโคกดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยไม่เป็นธรรม ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียง จึงมีความประสงค์ขอสำเนาบันทึกการสอบปากคำพยานและสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ บันทึกการสอบสวนปากคำพยานและสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้จังหวัดอุตรดิตถ์ได้กำหนดขึ้นความลับไว้ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ กำหนดให้หน่วยงานคุ้มครองผู้ร้องเรียนและพยานอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนหรือการเป็นพยานนั้น แต่ก็ไม่ได้ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้หากอำเภอบ้านโคกเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็สามารถใช้อำนาจปิดกั้นหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อำเภอบ้านโคกให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้อำนาจปิดกั้นหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน
และหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานการตรวจการองค์กร บริษัท การบินไทยฯ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและความเห็นของสำนักงานการตรวจการองค์กรกรณีที่ผู้อุทธรณ์
ถูกร้องเรียนกล่าวหา

รายการที่ ๒ หนังสือร้องเรียนตาม Inter Office Communication ของสำนักงานการตรวจการองค์กร ที่ WL-D/DD/
vd409-1 ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

บริษัท การบินไทยฯ มีหนังสือ ที่ กบ ๐๙/๒๐๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ โดยส่งสำเนาข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่ได้ปกปิดชื่อบุคคลต่างๆ ในข้อมูลข่าวสาร และแจ้งว่ายังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒
โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ร้องเรียน จึงต้องแจ้งให้ผู้ร้องเรียนเสนอ
คำคัดค้านก่อนเปิดเผย ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาบริษัท การบินไทยฯ
มีหนังสือ ที่ กบ ๐๙/๐๒๒ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่านาง ข. ผู้ร้องเรียน ได้แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๒ บริษัท การบินไทยฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พร้อมทั้งโต้แย้งเหตุผล
ของบริษัท การบินไทยฯ สรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ผู้อุทธรณ์เป็นคู่กรณีกับผู้ร้องเรียนโดยตรง
และเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิและเสียประโยชน์จากการที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งปัจจุบันเรื่องยุติแล้ว เอกสารรายงานผลการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงไม่เป็นความลับ การเปิดเผยชื่อพยานในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่เป็นการละเมิดสิทธิ หรืออาจ
ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลใด เพราะพนักงานรักษาความปลอดภัย
ซึ่งร่วมอยู่ในที่เกิดเหตุเป็นบุคคลที่ผู้อุทธรณ์ขอให้ไปปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับผู้อุทธรณ์จึงไม่มีความจำเป็นต้องปกปิดชื่อบุคคลดังกล่าว
ส่วนชื่อผู้ร้องเรียนและผู้ให้ถ้อยคำอื่นนั้นเป็นพนักงานหรือผู้ที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานเดียวกับผู้อุทธรณ์ ประกอบกับบริษัท
การบินไทยฯ ได้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว คงเหลือเพียงข้อความในหนังสือร้องเรียน ซึ่งหากตรวจสอบข้อเท็จจริง
จากรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็อาจทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน มีข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์อย่างไร ข้อมูลข่าวสาร
ตามอุทธรณ์จึงไม่เป็นความลับแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท การบินไทยฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่าใช้อำนาจโดยมิชอบ กระทำการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล บริษัท การบินไทยฯ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า บริษัท การบินไทยฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าใช้อำนาจโดยมิชอบ กระทำการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว เนื่องจากผู้บังคับบัญชาเรียกผู้อุทธรณ์ไปพบในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และแจ้งให้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ไม่มีเวลาเตรียมข้อมูลไปชี้แจง จึงทำหนังสือชี้แจงแทนการชี้แจงด้วยวาจา ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนสรุปผลว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูล แต่ผู้บังคับบัญชากลับมีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งอื่นโดยไม่เป็นธรรม ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ตั้งใจทำงานและมูลเหตุในการร้องเรียน เกิดจากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์อย่างไร ผู้บังคับบัญชาจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียง นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าบริษัท การบินไทยฯ ไม่จำเป็นต้องปกปิดข้อมูลในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เพราะผู้อุทธรณ์ทราบชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่แล้วเนื่องจากเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์และเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไปร่วมปฏิบัติงานกับผู้อุทธรณ์ รวมทั้งมีการเปิดเผยชื่อนาง ข. ผู้ร้องเรียนแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น ผู้อุทธรณ์ทราบชื่อผู้ร้องเรียนอยู่แล้วจากลักษณะเนื้อหาที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ประกอบกับบริษัท การบินไทยฯ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่านาง ข. เป็นผู้ร้องเรียนและได้แจ้งคัดค้านการเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าว ตลอดทั้งพนักงานรักษาความปลอดภัยและพนักงานที่เป็นพยานก็เป็นผู้ร่วมปฏิบัติงานกับผู้อุทธรณ์ทั้งสิ้น

ส่วนผู้แทนบริษัท การบินไทยฯ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่าใช้อำนาจโดยมิชอบ กระทำการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล บริษัท การบินไทยฯ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิดตามข้อร้องเรียน บริษัท การบินไทยฯ จึงยุติการดำเนินการเรื่องร้องเรียนและแจ้งผลให้ผู้ร้องเรียนทราบ แต่ไม่ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์เนื่องจากไม่มีการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด เหตุผลที่บริษัท การบินไทยฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ร้องเรียนแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับระเบียบบริษัท การบินไทยฯ เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนกำหนดไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว บริษัท การบินไทยฯ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ชื่อบุคคลที่ถูกปกปิดในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน และหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการดำเนินการเรื่องร้องเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า กรณีนี้ควรให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐ แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะกระทบต่อผู้ทำหนังสือร้องเรียน แต่ผู้ร้องเรียนก็ต้องมีความรับผิดชอบการร้องเรียน โดยต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบมิใช่กล่าวหาลอยๆ โดยปราศจากหลักฐานเพื่อให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ประกอบกับบริษัท การบินไทยฯ ได้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติหน้าที่ที่หน่วยงานอื่น ไม่ได้เกี่ยวข้องบังคับบัญชาในหน่วยงานเดิมแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน และทราบชื่อพยานต่างๆ ที่บริษัท การบินไทยฯ ปกปิดชื่อในรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงไม่มีความจำเป็นต้องปกปิดรายชื่อบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอีกแต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้บริษัท การบินไทย จำกัด
(มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลพระบาทวังตวงเกี่ยวกับสัญญาโครงการก่อสร้างถนน
คอนกรีต

.....

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลพระบาทวังตวง จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นปลัดเทศบาลตำบลพระบาทวังตวง มีคำร้องลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๕ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านน้ำลาด หมู่ที่ ๖

นายกเทศมนตรีตำบลพระบาทวังตวงมีคำสั่งปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารของนายกเทศมนตรีตำบลพระบาทวังตวงแล้วเห็นว่า
ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาเพียงพอต่อการวินิจฉัยแล้ว โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นสัญญาจ้าง
ในโครงการก่อสร้างจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี
รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว
ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ
ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงาน
ของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ดังนั้น
การที่เทศบาลตำบลพระบาทวังตวงปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลพระบาท
วังตวงให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับรายชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบ
อาชีพเลี้ยงสุกร

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ป.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยของจังหวัดชัยนาทมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงปศุสัตว์จังหวัดชัยนาท เพื่อขอรายชื่อและที่อยู่ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดชัยนาททั้งหมด โดยให้เหตุผลว่าจะได้มีโอกาสปรึกษาหารือและอาจจะตั้งเป็นชมรมหรือสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรของจังหวัดชัยนาทต่อไป เพื่อจะได้มีอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยนาทมีหนังสือ ที่ ขน ๐๐๐๗/๑๖๙๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยนาทแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณามีเพียงพอต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ แล้ว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บสถิติผู้เลี้ยงสุกร ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชัยนาทเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่เกี่ยวกับเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ป. กับพวก

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ จังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ เพื่อขอปฏิทินงบประมาณ ปี ๒๕๕๕ และสำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๕ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการปรับเกรดถนน ปี ๒๕๕๓
๒. โครงการปล่อยลูกปลา
๓. โครงการจัดซื้อเครื่องสูบน้ำ ปี ๒๕๕๓
๔. โครงการจัดงานวันรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ปี ๒๕๕๔
๕. โครงการจัดซื้อวิทยุสื่อสาร ปี ๒๕๕๔

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ได้บันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสารตามคำขอ เนื่องจากเป็นเอกสารทางการเงิน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา มีเพียงพอต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ แล้ว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารในการดำเนินโครงการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และได้เป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่อย่างใด ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเพื่อการตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาใหญ่เปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๑ เกี่ยวกับ
เอกสารประกอบการร้องขอย้าย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ วันที่ ๒๑ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔
ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายผู้บริหาร
สถานศึกษา จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรอง
๒. หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาให้น้ำหนักคะแนนทุกภาคส่วน
๓. ผลการพิจารณา ได้แก่ คะแนนพิจารณาวิสัยทัศน์การเป็นผู้นำของกรรมการรายบุคคล คะแนนประเมินตามหลัก
วิทยาศาสตร์รายชื่อ บันทึกการประชุมของคณะอนุกรรมการกลั่นกรองและให้น้ำหนักคะแนน มติและการเห็นชอบในการย้ายผู้บริหาร
สถานศึกษา และบันทึกการประชุมของคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง ก่อนนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
๔. เอกสารประกอบคำร้องขอย้ายสถานศึกษาของผู้บริหารทุกรายในคราวเดียวกัน
๕. บันทึกการประชุมพิจารณาการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๑ มีบันทึกลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์
แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารประกอบคำร้องขอย้ายของผู้บริหาร มีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ วุฒิการศึกษา
ตำแหน่ง/สังกัด วิทยฐานะ เงินเดือน วันเดือนปีเกิด ประสบการณ์การทำงาน ผลการปฏิบัติงาน รายละเอียดของคู่สมรส ก.พ. ๗
ประวัติการรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ วุฒิบัตร เกียรติบัตรต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ยังไม่มีการรับรองจากที่ประชุม อ.ก.ค.ศ.
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๑

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายนาย ข. และเอกสาร
ซึ่งเป็นหลักฐานอ้างอิงในการขอย้าย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดมะม่วงตลอด อันเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้พิจารณาแล้ว มีมติให้นาย ข. ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดมะม่วงตลอดเช่นเดียวกัน เป็นผู้ได้รับการ ย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาย้ายผู้บริหาร สถานศึกษาตามรายการข้างต้นเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางรายการ อย่างไรก็ตาม ในการอุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของนาย ข. และเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานอ้างอิงในการขอย้าย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำร้องขอย้ายผู้บริหารสถานศึกษาของนาย ข. ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับ ประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ ประวัติการรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สถานศึกษาที่ขอย้าย เหตุผลการขอย้าย วิสัยทัศน์ในการพัฒนาสถานศึกษา รวมทั้งผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาซึ่งผู้ยื่นคำร้องขอย้ายได้แนบเอกสารประกอบ เช่น บันทึก การประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-Net ของนักเรียน ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา ในรอบ ๒ วุฒิปัตร์และเกียรติบัตรต่างๆ คำร้องขอย้ายอันรวมถึงเอกสารประกอบด้วยนั้น เป็นเอกสารที่ผู้ยื่นคำร้องต้องเสนอต่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ ตามระเบียบราชการ และเป็นเอกสารที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้ใช้ในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การพิจารณาคำร้องขอย้ายผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดมะม่วงตลอดนั้น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้พิจารณาเสร็จสิ้นโดยมีมติให้นาย ข. เป็นผู้ได้รับการพิจารณาให้ย้าย การเปิดเผยคำร้องขอย้ายและ เอกสารประกอบที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้ใช้ในการพิจารณา จะแสดงให้เห็นถึง ความโปร่งใสในการพิจารณาย้ายผู้บริหารสถานศึกษาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ อีกทั้งกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ยังเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีค่าขอ โดยได้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน วัดมะม่วงตลอดเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลของผู้ได้รับการพิจารณาให้ย้าย ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่ระบุในเอกสารคำร้องขอย้าย ได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ปัจจุบันชื่อคู่สมรสกับอาชีพของคู่สมรส
๒. เอกสารประกอบคำร้องขอย้าย ได้แก่ สำเนาภาพถ่ายซึ่งถ่ายจาก ก.พ. ๗ และสำเนาทะเบียนบ้าน

การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ได้รับการพิจารณาให้ย้าย ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่ระบุในเอกสารคำร้องขอย้าย ได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ปัจจุบันชื่อคู่สมรสกับอาชีพของคู่สมรส
๒. เอกสารประกอบคำร้องขอย้าย ได้แก่ สำเนาภาพถ่ายซึ่งถ่ายจาก ก.พ. ๗ และสำเนาทะเบียนบ้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่องเกี่ยวกับเรื่องราว
 ขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (ท.ด.๖๔) ของนางสาว ข. ผู้ขออนุญาต เลขรับที่ ๑๐๙๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ (ตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ทราบแล้ว) และแผนที่ซึ่งได้แนบมาพร้อมกับเรื่องราวขออนุญาตฯ ดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

 สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง มีหนังสือ ที่ นม ๐๐๑๙.๐๔/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (ท.ด.๖๔) ของนางสาว ข. อยู่ในระหว่างการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ

 ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง ประกอบกับ ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงเป็นหนังสือจากสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่องด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๓๙ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บริเวณบ้านหนองกะจะ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อปลูกต้นไม้สร้างที่พักผ่อนในที่ดินสาธารณประโยชน์ โดยใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี

 ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ในปี ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องราวขอต่อใบอนุญาตฯ และได้รับการต่อใบอนุญาตไปจนถึงปี ๒๕๔๙ ในปี ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องราวขอต่อใบอนุญาตฯ อีกครั้ง โดยคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ประจำจังหวัดนครราชสีมา ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีมติเห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ต่อใบอนุญาตได้ แต่จังหวัดนครราชสีมายังพิจารณาเรื่องราวขอต่อใบอนุญาตฯ ของผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ระหว่างนั้นนางสาว ข. ได้ไปยื่นเรื่องราวขออนุญาตเข้าครอบครองที่ดินซึ่งเป็นที่ดินบริเวณเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์ยื่นเรื่องราวขอต่อใบอนุญาตฯ ไว้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการยื่นเรื่องราวซ้ำซ้อนกับเรื่องของตนซึ่งเจ้าหน้าที่ไม่น่าจะรับไว้พิจารณาได้ตลอดจนการพิจารณาเรื่องราวขอต่อใบอนุญาตฯ ของผู้อุทธรณ์ได้ใช้เวลาในการพิจารณานานเกินสมควร โดยในปัจจุบันผู้อุทธรณ์

ก็ยังไม่ได้รับการตอบอนุญาต ผู้อุทธรณ์จึงกังวลว่าจังหวัดนครราชสีมาจะพิจารณาไม่ตอบอนุญาตให้ตนซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากที่ดินในบริเวณดังกล่าว แต่เดิมเป็นที่รกร้างว่างเปล่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปพัฒนาโดยดำเนินการปลูกต้นไม้ ศาลา และที่พักผ่อน ดังนั้น หากมีการอนุญาตให้นางสาว ข. เข้าครอบครองที่ดินบริเวณดังกล่าวก็จะทำให้นางสาว ข. ได้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวโดยไม่ต้องลงทุนใดๆ

ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (พ.ด.๖๔) ของนางสาว ข. ผู้ขออนุญาต เลขรับที่ ๑๐๙๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ (ตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ทราบ) และแผนที่ซึ่งได้แนบมาพร้อมกับเรื่องราวขออนุญาตฯ ดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อต้องการทราบว่ารายละเอียดการขออนุญาตเป็นเช่นไร มีขอบเขตพื้นที่การขอเท่าใด ทั้งนี้ เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นม ๐๐๑๙.๐๔/๗๘๐๖ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งในประเด็นที่คณะกรรมการฯ ได้สอบถามไปว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง ได้พิจารณาเรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินของนางสาว ข. เสร็จสิ้นแล้ว โดยแจ้งให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา ทราบตามนัยหนังสือ ที่ นม ๐๐๑๙.๔/๒๔๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ดังนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ก็ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่องแต่อย่างใด ในส่วนที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องราวขอต่ออายุใบอนุญาตให้เข้าครอบครองที่ดินของรัฐ ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ในขณะนี้ยังไม่มีมีการตอบอนุญาตให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของจังหวัดนครราชสีมา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ยื่นเรื่องราวขอต่อใบอนุญาตฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ แต่ยังไม่ได้รับการพิจารณาให้ต่อใบอนุญาตฯ ได้ โดยในระหว่างนั้นนางสาว ข. ได้ไปยื่นเรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินในบริเวณเดียวกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ประกอบกับเอกสารเรื่องราวขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (พ.ด.๖๔) ของนางสาว ข. และแผนที่ซึ่งได้แนบมาพร้อมกับเรื่องราวขออนุญาตฯ นั้น ก็เป็นข้อเท็จจริง ซึ่งแม้ว่าจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาโดยผลจะออกมาเป็นประการใดก็ตาม ก็ไม่ทำให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์จึงไม่กระทบต่อการพิจารณาของจังหวัดนครราชสีมา และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง ได้ชี้แจงตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ นม ๐๐๑๙.๐๔/๗๘๐๖ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ว่าหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ก็ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง แต่อย่างใด ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปากช่อง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานีเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอไชยวาน เพื่อขอหนังสือร้องเรียนที่ฝ่ายบริหาร สมาชิกสภา ผู้นำท้องที่ และกลุ่มมวลชนในพื้นที่ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการตามหนังสือเทศบาลตำบลไชยวาน ที่ อต ๖๓๐๐๑/๘๖๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ต่อมาอำเภอไชยวานได้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ แต่ปิดรายชื่อของผู้ลงนามในหนังสือร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เพื่อขอหนังสือร้องเรียนตามหนังสือเทศบาลตำบลไชยวาน ที่ อต ๖๓๐๐๑/๘๖๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยไม่มีการปิดลายมือชื่อผู้ลงนามร้องเรียน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

อำเภอไชยวานมีหนังสือ ที่ อต ๐๐๓๗.๑๐/๕๒๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของผู้ร้องเรียนดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอไชยวาน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ขอให้จริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลไชยวาน ได้ถูกร้องเรียนให้โอน (ย้าย) ออกจากพื้นที่ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ไม่สนองต่อนโยบายของสภาเทศบาลและคณะผู้บริหาร บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ ตลอดทั้งสร้างความแตกแยกในหมู่ข้าราชการภายในหน่วยงานซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยมีประเด็นการร้องเรียน ๑๐ ประเด็น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอไชยวานมีหนังสือ ที่ อต ๐๐๓๗.๑๐/๑๐๒๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า ตามประเด็นการร้องเรียนขอให้โอน (ย้าย) ผู้อุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริงกับบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด หากมีการให้ข้อมูลบุคคลที่มีการลงชื่อร้องเรียนแล้ว อาจมีการข่มขู่พยานบุคคล โดยเฉพาะที่เป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล ซึ่งอาจทำให้การสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง เนื่องจากข้อร้องเรียนต่างๆ มีประเด็นเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติราชการท้องถิ่น และอำเภอไชยวานได้แจ้งว่าหากมีการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงกับผู้ที่เกี่ยวข้อง และมีการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงรายงานจังหวัดแล้ว อำเภอไชยวานยินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หากมีการร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กระบวนการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนผู้อุทธรณ์ อำเภอยะวียนยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับชื่อผู้ร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ คือ นาย ก. หรือนาย ว. นายกสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอรายชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือที่ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์ใช้วุฒิการศึกษาปลอมในการสมัครเป็นนายกสถาบันฯ และประพฤติไม่เหมาะสมในกรณีที่ยื่นญาติให้บริษัทเอกชนใช้พื้นที่ของสถาบันฯ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๑๐)/๑๕๖๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะต้องเป็นผู้ใช้ดุลพินิจว่าสมควรจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นหรือไม่ ทั้งนี้ การใช้ดุลพินิจจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้ร้อง อีกทั้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เห็นชอบให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย โดยมีมติให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้องและพยาน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนการเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๑๒)/๑๕๑๒๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวข้างต้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบและให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าเรื่อง ที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนไม่มีมูลความจริง ผู้ร้องเรียนมีเจตนาจะก่อให้เกิดความวุ่นวายและความขัดแย้งขึ้นในสถาบันฯ และทำให้

ผู้อุทธรณ์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น และเกลียดชัง ผู้อุทธรณ์จึงขอรายชื่อผู้ร้องเรียน แต่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๑๐)/๒๑๑๘ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ว่า การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะต้องเป็นผู้ใช้ดุลพินิจว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นหรือไม่ ทั้งนี้ การใช้ดุลพินิจต้องคำนึงถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้ร้อง อีกทั้งมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เห็นชอบให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียน กล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย โดยมีมติให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจ สั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้องหรือพยาน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น และชี้แจงด้วยว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ส่งเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ ดังกล่าวไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไปให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือที่ร้องเรียนไปยังเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าผู้อุทธรณ์ใช้วุฒิการศึกษาปลอมในการสมัครเป็นนายกสภาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันและอนุญาตให้บริษัทเอกชน ใช้พื้นที่ของสถาบันฯ โดยไม่เสียค่าเช่านั้น เป็นการร้องเรียนเรื่องเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมาย เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูล หรือให้เบาะแสแก่ทางราชการ หากเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนดังกล่าวก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น ชื่อผู้ร้องเรียนในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ การไม่เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของกรมที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครพนม สาขาท่าอุเทน มีหนังสือ ที่ นพ ๐๐๑๙.๐๒/๒๐๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม ขอให้แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ เป็นเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖

จังหวัดนครพนมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นพ ๐๐๑๙.๑/๑๓๕๑๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ส่งสำเนาหนังสือ กรมที่ดิน ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๐๒.๒/๒๕๕๓๘ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งกรมที่ดินมีไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมเพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่ากรมที่ดินได้ส่งเรื่องขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ จากเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ เป็นเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ ไปให้สำนักงาน ก.พ. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมเกียณอายุของข้าราชการพลเรือนพิจารณาแล้วและได้รับแจ้งว่า ก.พ. ได้เคยพิจารณาเรื่องดังกล่าวและมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๘.๕/๑/๑๐๘๓ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖ ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะอุทธรณ์คำสั่งกรมที่ดินที่ไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ดังกล่าว

กรมที่ดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๐๒.๒/๓๑๑๒๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ส่งหนังสือของผู้อุทธรณ์ซึ่งอุทธรณ์คำสั่งกรมที่ดินที่ไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์มาเพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บิดามารดาของผู้อุทธรณ์ได้แจ้งวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ต่อนายทะเบียนอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยแจ้งว่า เกิด ๕^๑/_๒ ๔ มะโรง นายทะเบียนอำเภอท่าใหม่ได้เทียบวัน เดือน ปีเกิดทางจันทรคติเป็นสุริยคติครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ ซึ่งเป็นการเทียบวัน เดือน ปีเกิดไม่ตรงตาม ปฏิทิน ๑๐๐ ปี ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนอำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ขอให้เทียบ วัน เดือน ปีเกิดใหม่ นายทะเบียนอำเภอนายายอามได้ตรวจแล้วเห็นว่า วัน เดือน ปีทางจันทรคติ ๕^๑/_๒ ๔ มะโรง ตรงกับวัน เดือน ปี ทางสุริยคติ คือ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ จึงแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ ผู้อุทธรณ์เข้ารับราชการ กรมที่ดินครั้งแรกเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๒๑ ผู้อุทธรณ์แจ้งวัน เดือน ปีเกิดตามทะเบียนบ้านขณะนั้น ซึ่งระบุว่าเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ เมื่อนายทะเบียนอำเภอนายายอามแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ยื่น ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดใน ก.พ. ๗ ต่อกรมที่ดินเป็นวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งกรมที่ดินแจ้งว่า ก.พ. ไม่อนุมัติ ให้แก้ไขโดยให้เหตุผลว่าไม่อาจพิสูจน์ได้ชัดแจ้งว่าวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ ผิด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจาก

ราชการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ และกลับเข้ารับราชการใหม่ที่กรมที่ดินอีกครั้งเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ ซึ่งเป็นวัน เดือน ปีเกิดตามทะเบียนบ้านที่นายทะเบียนอำเภอ นายายอามแก้ไขให้ กรมที่ดินไม่ได้บันทึกวัน เดือน ปีเกิดตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งไว้ดังกล่าว และยังคงใช้วัน เดือน ปีเกิดเดิม คือ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ ที่ผู้อุทธรณ์แจ้งไว้ในการเข้ารับราชการกรมที่ดินครั้งแรกเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๒๑ จนกระทั่งกรมที่ดินได้แจ้งรายชื่อข้าราชการที่ต้องเกษียณอายุเมื่ออายุครบหกสิบปีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีชื่อผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วย และแจ้งว่าวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ คือ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ ซึ่งไม่ถูกต้องเพราะในวันที่ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙ นายทะเบียนอำเภอ นายายอามได้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ แล้ว ดังนั้น กรมที่ดินจะต้องบันทึกวัน เดือน ปีเกิดใหม่ให้ตรงตามทะเบียนบ้านซึ่งเป็นข้อมูลของทางราชการที่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ นพ ๐๐๑๙.๐๒/๒๐๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ เป็นเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมที่ดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๐๒.๒/๓๓๗๖๘ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลในการไม่แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๕ เป็นเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖ ดังนี้

๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๐ วรรคสอง กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการเสนอคำขอแก้ไขพร้อมหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุภายในสองเดือนนับแต่วันที่รับคำขอแก้ไข โดยให้ทำความเห็นประกอบการพิจารณาไปด้วย และข้อ ๑๑ ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดโดยเร็ว และส่งผลการพิจารณาให้หัวหน้าส่วนราชการแจ้งให้ข้าราชการผู้ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดทราบโดยพลัน โดยคำวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุให้ถือเป็นที่สุด

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๑๒) บัญญัติให้สำนักงาน ก.พ. มีอำนาจหน้าที่พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน และมาตรา ๑๓ วรรคสอง (๑๒) บัญญัติให้สำนักงาน ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

๓. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๒๐ บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการ

๔. สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ข้อ ๑๒ วรรคสอง ซึ่งใช้บังคับขณะนั้นกำหนดไว้ว่าผลการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุให้ถือเป็นที่สุด ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๔ กำหนดว่า บรรดาการดำเนินการใดที่ได้ดำเนินการไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนวันที่ระเบียบนี้บังคับใช้ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามระเบียบนี้

ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ เห็นว่ามีประเด็นเกี่ยวกับการเทียบวัน เดือน ปีเกิด จากจันทร์คติเป็นสุริยคติ และได้มีมติให้เชิญผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง ที่มีความเชี่ยวชาญในการเทียบวันเดือน และปีทางจันทร์คติเป็นสุริยคติมาให้ความเห็นและให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ต่อมานางสาว ข. หัวหน้าฝ่ายทะเบียนราษฎรและสัญชาติ สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง ได้มาชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อพิจารณาทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิด ๕^{๑๒} ๔ ปีมะโรง

อายุ ๓ ปี สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ไม่สามารถเปรียบเทียบเป็นระบบสุริยคติได้ เนื่องจากในขณะสำรวจทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙ ระบุผูุ้ทธรณ์มีอายุ ๓ ปี ดังนั้น ผูุ้ทธรณ์จะต้องเกิดปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามปฏิทินหลวงจะเทียบได้เป็นปีมะเส็ง ไม่ใช่ปีมะโรง แต่หากพิจารณาทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ระบุว่าผูุ้ทธรณ์เกิด ๕^{๑๒}๔ ปีมะโรง ไม่สามารถเทียบเป็นระบบสุริยคติได้เนื่องจากไม่ได้ระบุอายุในขณะสำรวจ จึงไม่ทราบได้ว่าผูุ้ทธรณ์เกิดปีมะโรงในรอบใด และตรงกับ พ.ศ. ไດ และวัน เดือน ปีเกิดที่ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ เมื่อเทียบเป็นระบบจันทรคติแล้วจะตรงกับ ๔^{๑๒}๔ ปีมะโรง ซึ่งจะไม่ตรงกับรายการที่ระบุไว้ว่าเกิด ๕^{๑๒}๔ ปีมะโรง จึงเห็นว่าการวัน เดือน ปีเกิดของผูุ้ทธรณ์ที่ระบุว่าเกิด ๕^{๑๒}๔ ปีมะโรง อายุ ๓ ปี น่าจะตรงกับวันพฤหัสบดี แรม ๑๒ ค่ำ เดือน ๔ ปีมะเส็ง เมื่อเทียบเป็นระบบสุริยคติจะตรงกับวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คำชี้แจงของผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองเกี่ยวกับการเทียบปีเกิดของผูุ้ทธรณ์มีเหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าผูุ้ทธรณ์เกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖ จริง ซึ่งตรงกับการเทียบวัน เดือน ปีเกิดของนายทะเบียนอำเภอนายอำม (วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมที่ดินแก้ไขปีเกิดของผูุ้ทธรณ์จากเกิดวันที่ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ เป็นเกิดวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ สำนักงานประมาณ ได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมเรื่องการให้ข้าราชการรักษาการ การย้ายและการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์งบประมาณเชี่ยวชาญ สำนักงานประมาณ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเพื่อขอคัดสำเนาเอกสารต่างๆ ดังนี้

๑. สำเนาหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๑ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ (คู่กรณีในการร้องทุกข์) ทุกฉบับ

๒. สำเนาหนังสือคู่กรณีในการร้องทุกข์ทุกฉบับที่ได้จัดทำคำแก้คำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ถึง ก.พ.ค.

๓. สำเนาหนังสือคณะกรรมการร้องทุกข์ คณะที่ ๑ ที่มีถึงประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมที่ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

๔. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๑

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒/๗๖ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าได้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาในเรื่องนี้โดยชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์สอบถามข้อเท็จจริงและขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องเห็นว่า กรณีเป็นเรื่องการดำเนินการกระบวนการพิจารณา การใช้ดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานและการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งปรากฏรายละเอียดตามคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าวก็จะต้องไปใช้สิทธิตามกฎหมาย คือ การฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม เพื่อขอสำเนาเอกสาร จำนวน ๔ รายการ แต่คณะกรรมการพิทักษ์

ระบบคุณธรรมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีหนังสือลับด่วนมาก ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๑/ล ๔๓ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ซึ่งแจ้งสรุปความว่า ก.พ.ค. มิได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ นั้น เนื่องจาก ก.พ.ค. ได้พิจารณาข้อความของหนังสือฉบับดังกล่าวแล้วเห็นว่า กรณีเป็นเรื่องที่ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัย/เคลือบแคลงบางประเด็นในคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. อีกทั้งไม่ปรากฏข้อความใดในหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ว่าเป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ว่า ก.พ.ค. ได้ดำเนินการกระบวนพิจารณาไปโดยชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว กรณีที่สอบถามข้อเท็จจริงและขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องการดำเนินการกระบวนพิจารณาการใช้ดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐาน และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งปรากฏรายละเอียดอยู่ในคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่ส่งให้แล้ว หากไม่เป็นด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าว ก็ชอบที่จะต้องไปใช้สิทธิตามกฎหมาย คือ การฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบ หรือถือว่ารับทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ส่วนกรณีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ (คณะที่ ๓) แจ้งให้ประธานกรรมการ ก.พ.ค. ส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธไม่เปิดเผยนั้น ก.พ.ค. พร้อมที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ก.พ.ค. เป็นเจ้าของข้อมูลตามรายการที่ผู้อุทธรณ์แจ้งในหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และได้ส่งสำเนาเอกสารมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ ได้แก่ สำเนาหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ คณะที่ ๑ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ (คู่กรณีในการร้องทุกข์) ทุกฉบับ สำเนาหนังสือคู่กรณีในการร้องทุกข์ทุกฉบับที่จัดทำคำแก้คำร้องทุกข์ สำเนาหนังสือขอขยายระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ และสำเนารายงานกระบวนพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ เนื่องจากเอกสารหลักฐานประกอบคำแก้คำร้องทุกข์บางส่วนจะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย และกรณีการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์งบประมาณเชี่ยวชาญ (ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้) คู่กรณีในการร้องทุกข์ (ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ) ขอมิให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปเกี่ยวกับรายงานการประชุม กระบวนการ หรือวิธีการให้คะแนนของคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสม เนื่องจากอาจกระทบถึงสิทธิส่วนบุคคลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกรายอื่นๆ และเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของการบริหารงานบุคคลของสำนักงานประมาณ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลในส่วนของตนได้ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้น จึงขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เรียกเอกสารประกอบคำแก้คำร้องทุกข์หลักฐานดังกล่าวจากผู้อำนวยการสำนักงานประมาณโดยตรง ต่อมาคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีหนังสือลับด่วนมาก ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๑/ล ๑๐๑ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เพื่อส่งเอกสารประกอบคำแก้คำร้องทุกข์ดังกล่าวมาให้คณะกรรมการฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คือ หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ คณะที่ ๑ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ (คู่กรณีในการร้องทุกข์) ทุกฉบับ รายการที่ ๒ คือ หนังสือคู่กรณีในการร้องทุกข์ทุกฉบับที่ได้จัดทำคำแก้คำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ถึง ก.พ.ค. รายการที่ ๓ คือ หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ คณะที่ ๑ ที่มีถึงประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมที่ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ และรายการที่ ๔ คือ รายงานการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ คณะที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการ

พิทักษ์ระบบคุณธรรมซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเมื่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังไม่ขึ้น ให้ยกคำร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกรายอื่นให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบได้ เพราะเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นที่ใช้ประกอบการคัดเลือกข้าราชการเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งนักวิเคราะห์งบประมาณเชี่ยวชาญ (ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้) แต่การให้สำเนาในส่วนนี้จะทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเผยแพร่ต่อไปโดยไม่จำเป็นซึ่งเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกรายอื่นให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง
 ตำแหน่งสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. และคณะ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แก่ นาย ก. และคณะ ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ผ่านผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล) และหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคัดเลือก ข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษชำนาญการพิเศษ ดังนี้

๑. มติ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกในครั้งนี้
๒. บันทึกข้อความแจ้งการประกาศเกณฑ์การคัดเลือก และเกณฑ์การคัดเลือกตามมติ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ
๓. บันทึกข้อความที่เสนออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษลงนามในประกาศรับสมัครคัดเลือก
๔. ประกาศรับสมัครคัดเลือกข้าราชการ
๕. บันทึกข้อความที่เสนออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษลงนามในประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก
๖. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก
๗. บันทึกข้อความที่เสนออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษลงนามในประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์
๘. ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์
๙. บันทึกข้อความที่เสนออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษลงนามในประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเข้ารับการประเมินผล
๑๐. ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเข้ารับการประเมินผล
๑๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกและกรรมการประเมินผลงานทุกคำสั่ง
๑๒. หนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อมีมติกรณีเกี่ยวกับผลการสอบข้อเขียน
๑๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อมีมติกรณีผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์
๑๔. หนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อมีมติกรณีเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์
๑๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อมีมติกรณีผู้ผ่านการคัดเลือก (สัมภาษณ์) เพื่อเข้ารับการประเมินผลงาน

๑๖. เอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของผู้เข้ารับการสอบข้อเขียนทั้งหมดเรียงตามลำดับเลขที่สมัครเข้าสอบคัดเลือกในแต่ละประเภทพร้อมสมุดคำตอบทุกคน

๑๗. คำถามและธงคำตอบในการสอบข้อเขียนรวมถึงเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละส่วน หลักเกณฑ์ วิธีการ เหตุผลในการประเมินผลงาน (การสอบทั้งสามประเภทใช้ข้อสอบฉบับเดียวกัน)

กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล กรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือ ที่ ยธ (กบค.) ๐๘๐๑.๒/๑๖๓๔ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ ยธ (กบค.) ๐๘๐๑.๒/ ว. ๙๗ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์สรุปได้ความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร กรมสอบสวนคดีพิเศษมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๔ ซึ่งไม่มีการดำเนินการเนื่องจากคณะกรรมการคัดเลือกได้ประชุมเพื่อรับรองผลการคัดเลือกทั้งหมดตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์ขอตรวจดู ขอสำเนากระดาดคำตอบ คะแนนของตนเอง และผู้อื่นนั้น ให้สำเนากระดาดคำตอบที่มีคะแนนของผู้อุทธรณ์ ให้ดูกระดาดคำตอบของผู้อื่นโดยไม่ให้สำเนาและให้ปกปิดชื่อและคะแนนเพื่อไม่ให้ทราบว่าเป็นของผู้ใด และให้ดูคะแนนของผู้อื่นได้โดยให้ปกปิดชื่อเพื่อไม่ให้ทราบว่าเป็นของผู้ใด ทั้งนี้ กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคลได้จัดลำดับการดูกระดาดคำตอบของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงขอให้มาดูเอกสารตามวันเวลาที่กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคลกำหนด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ และหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๑.๒/๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ผ่านผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล) และหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษชำนาญการพิเศษ จำนวน ๑๗ รายการ แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงเพิ่มเติมว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษให้นำเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาและผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางซึ่งมีการไต่สวนและได้มีการชี้แจงต่อศาลปกครองกลางแล้ว การคัดเลือกข้าราชการครั้งนี้ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ มีมติให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้ออกข้อสอบและตรวจกระดาดคำตอบ การสอบข้อเขียนเป็นเพียงส่วนหนึ่งในกระบวนการคัดเลือก ซึ่งการสอบข้อเขียนจะมีคำถาม ๔ ข้อๆ ละ ๑๐ คะแนน ผู้สอบผ่านจะต้องได้คะแนนร้อยละ ๖๐ คือ ๒๔ คะแนน อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษใช้เวลาในการตรวจกระดาดคำตอบ ๒ วัน และเมื่อสอบผ่านข้อเขียนแล้วจะต้องสอบสัมภาษณ์ต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น ได้ให้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ยกเว้นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๔ ซึ่งไม่มีการดำเนินการเนื่องจากคณะกรรมการคัดเลือกได้ประชุมเพื่อรับรองผลการคัดเลือกทั้งหมดตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาดูกระดาดคำตอบและคะแนนแล้วตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ ที่ไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้น เนื่องจากมีการชี้แจงในชั้นไต่สวนของศาลปกครองกลางแล้ว โดยกระดาดคำถาม

สามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนธงคำตอบและเกณฑ์การให้คะแนนไม่มีการจัดทำไว้ สำหรับมติ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ครั้งที่ ๒ และ ๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก ครั้งที่ ๑ สามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษยังไม่เปิดเผยกระดาษคำตอบของผู้สอบได้ คำถาม ธงคำตอบ หลักเกณฑ์การให้คะแนน มติ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ครั้งที่ ๒ และ ๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก ครั้งที่ ๑ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องใช้ประกอบการดำเนินคดีปกครองเพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่มีการตรวจกระดาษคำตอบจริงเนื่องจากเป็นการสอบข้อเขียน จำนวน ๔ ข้อ และมีผู้เข้าสอบจำนวน ๒๔๕ คน ซึ่งเท่ากับมีจำนวนคำตอบ จำนวน ๙๘๐ ข้อ การที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษใช้เวลาในการตรวจกระดาษคำตอบเพียง ๑ วัน แล้วมีการประกาศผลสอบข้อเขียน จึงทำให้เชื่อว่าไม่มีการตรวจกระดาษคำตอบจริงประกอบกับใบผลคะแนนสอบข้อเขียนที่อยู่หน้ากระดาษคำตอบลายมือผู้เขียนคะแนนก็ไม่ใช้ลายมือของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และในประเด็นนี้ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวมิให้มีการแต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อกรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ยกเว้นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๔ ซึ่งไม่มีการดำเนินการเนื่องจากคณะกรรมการคัดเลือกได้ประชุมเพื่อรับรองผลการคัดเลือกทั้งหมดตามข้อมูลรายการที่ ๑๕ กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ การที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ให้สำเนากระดาษคำตอบที่มีคะแนนของผู้อุทธรณ์และให้ดูกระดาษคำตอบของผู้อื่นโดยปกปิดชื่อและคะแนนและไม่ให้สำเนา และให้ดูคะแนนของผู้อื่นโดยให้ปกปิดชื่อเพื่อไม่ให้ทราบว่าเป็นของผู้ใดนั้น เห็นว่าลักษณะการให้คะแนนที่ปรากฏอยู่ในแบบฟอร์มการให้คะแนนและไม่ปรากฏอยู่ในกระดาษคำตอบ จึงเป็นเหตุให้เกิดความสงสัยว่ามีการตรวจกระดาษคำตอบจริงหรือไม่หรือตรวจได้มาตรฐานหรือไม่ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์แสวงหาความยุติธรรมในชั้นศาลต่อไป จึงให้เปิดเผยชื่อคะแนนและกระดาษคำตอบของผู้สอบได้ทั้งหมดพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์ใช้ข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินคดีในชั้นศาลเท่านั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ เฉพาะธงคำตอบและเกณฑ์การให้คะแนน เมื่อกรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ สำหรับกระดาษคำถามและมติ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ครั้งที่ ๒ และ ๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อมีมติกรณีผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ ครั้งที่ ๑ เมื่อกรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งว่าสามารถเปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ จึงให้กรมสอบสวนคดีพิเศษให้สำเนากระดาษคำถาม มติ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ครั้งที่ ๒ และ ๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยชื่อ คะแนนและกระดาษคำตอบของผู้สอบได้ทั้งหมด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์ยื่นต่อศาลเท่านั้น และให้สำเนากระดาษคำถาม มติ อ.ก.พ. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ครั้งที่ ๒ และ ๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อมีมติกรณีผู้ผ่านการสอบข้อเขียนเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ ครั้งที่ ๑ ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองเกี่ยวกับสัญญาให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ขอข้อมูล
ดังนี้

๑. สัญญาที่สำนักงานศาลปกครองกลางทำกับบริษัทให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
และ/หรือบริษัทอื่น เพื่อให้ตุลาการศาลปกครองและข้าราชการระดับสูงของศาลปกครองนำโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้นไปใช้
๒. เอกสารกระบวนการขั้นตอนในการจัดหาโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามข้อ ๑ ซึ่งเอกสารเหล่านั้นส่วนหนึ่งระบุรายละเอียดว่า
มีบริษัทใดเสนอราคาเข้ามาบ้าง

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗/๖๒๒๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานศาลปกครอง
ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นที่ยุติแล้ว เห็นว่าเป็นข้อมูลและผู้เข้าร่วมเสนอเงื่อนไขและประโยชน์การใช้บริการ
โทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้แก่ บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ได้จัดทำ
ข้อเสนอขึ้นเพื่อเสนอต่อสำนักงานศาลปกครองเท่านั้น โดยเป็นข้อมูลที่จะต้องระดมความคิดเพื่อให้ข้อเสนอการให้บริการสามารถ
แข่งขันกับบริษัทอื่นๆ ได้ ไม่ใช่เอกสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นปกติทางการค้าที่บุคคลทั่วไปอาจขอรับได้จากทางร้านค้า การเปิดเผย
ข้อมูลดังกล่าวจึงอาจมีผลกระทบทางการค้าของทั้งสองบริษัท ประกอบกับบริษัท ทูฯ ผู้เข้าร่วมเสนอการให้บริการซึ่งได้รับคัดเลือก
และบริษัท แอดวานซ์ฯ ผู้เข้าร่วมเสนอบริการซึ่งไม่ได้รับการคัดเลือก ต่างคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์
ได้ยื่นคำขอมาทั้งสองบริษัท ข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอให้เปิดเผยจึงมีลักษณะเป็นความลับทางการค้า และเป็นข้อมูลข่าวสาร
ของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มิให้ผู้ใดมาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น
ตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์
ได้ร้องขอจึงอาจมีผลทำให้ทั้งสองบริษัทต้องเสียเปรียบทางการค้าและเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า ดังนั้น เมื่อคำนึงถึง
การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานศาลปกครอง ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว
สำนักงานศาลปกครองจึงมีอาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งสองประการตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของ
สำนักงานศาลปกครองที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ขอข้อมูลจำนวน ๒ รายการ แต่สำนักงานศาลปกครองปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ คำสั่งของสำนักงานศาลปกครองที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานศาลปกครองชี้แจงว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ บันทึกข้อความ ที่ ศป ๐๐๒๑.๓/๑๐๕๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง การสนับสนุนเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่และเปลี่ยนแปลงผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน ๒ แผ่น ข้อตกลงและเงื่อนไขแนบท้ายคำขอ/สัญญาใช้บริการของบริษัท ทู คอรัปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๑ แผ่น และ หนังสือ AIS เสนออัตราบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในโครงการ Ready MVPN ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวน ๒ แผ่น โดยข้อมูล ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น เมื่อได้รับฟังคำคัดค้านจากบริษัท ทูฯ และบริษัท แอดวานซ์ฯ แล้ว ได้พิจารณาเห็นด้วยกับความเห็นคัดค้าน ดังกล่าว เนื่องจากบริษัท ทูฯ เสนอเงื่อนไขและประโยชน์การใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่สำนักงานศาลปกครองเท่านั้นไม่ได้เสนอ แก่คนทั่วไป ซึ่งมีผลในเชิงพาณิชย์ของบริษัทฯ ที่จะเก็บข้อมูลดังกล่าวไว้ใช้ต่อไป และมีมาตรการควบคุมข้อมูลดังกล่าวอย่างชัดเจน สำนักงานศาลปกครองจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ และเป็นข้อมูลที่เป็นข้อตกลงใช้เครือข่ายโทรศัพท์ เคลื่อนที่ ซึ่งไม่ใช่สัญญาจัดซื้อจัดจ้างทำให้ไม่ต้องจัดหาครุภัณฑ์

ผู้แทนบริษัท ทู คอรัปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และบริษัท ทูฯ ชี้แจงตาม หนังสือที่ Ab&L/CPO345/TMV2012-KY/L ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ สรุปได้ว่า สัญญาให้บริการโทรคมนาคม ซึ่งบริษัทฯ ได้ทำขึ้น กับสำนักงานศาลปกครองนั้น มีความแตกต่างจากสัญญาให้บริการโทรคมนาคมซึ่งบริษัทฯ ได้ให้บริการต่อผู้ขอใช้บริการที่เป็น ประชาชนทั่วไป ทั้งในส่วนของอัตราค่าบริการและบริการหลังการขาย โดยบริษัทฯ ได้พิจารณาถึงประโยชน์ในการสนับสนุนการ ปฏิบัติงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นสำคัญ เมื่อผู้อุทธรณ์แจ้งว่ามีความประสงค์นำข้อมูลไปศึกษาและรายงานข่าว ย่อมส่งผลให้ประชาชนทั่วไปเกิดความสับสนและไม่เข้าใจในอัตราค่าบริการที่แตกต่างกัน อันจะส่งผลกระทบต่อรายการส่งเสริม การขายอื่นที่มีจำหน่ายเป็นการทั่วไป อีกทั้งในการให้บริการแก่องค์กรภาครัฐที่มีความจำเป็นและความประสงค์จะขอใช้บริการที่ แตกต่างกัน บริษัทฯ จึงได้มีการจัดรายการส่งเสริมการขายที่มีความเหมาะสมและคุ้มค่าต่อการใช้งานให้แก่แต่ละองค์กรแตกต่างกัน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของบริษัทฯ ที่เล็งเห็นความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างถูก วัตถุประสงค์ ด้วยเหตุนี้ ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลการค้าที่ยังไม่รู้จักเป็นการทั่วไปและมีผลในเชิงพาณิชย์ของบริษัทฯ อย่างสำคัญยิ่ง ซึ่งบริษัทฯ ขอสงวนทราบเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องและถือเป็นความลับทางการค้าที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๓ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบข้อมูล ของประชาชน บริษัทฯ ยินดีเปิดเผยข้อมูลสัญญาใช้บริการในส่วนที่รู้จักเป็นการทั่วไปและไม่ถือเป็นความลับทางการค้าที่ส่งผล ในเชิงพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญของบริษัทฯ จำนวน ๑๐ หน้า สำหรับสัญญาในส่วนอื่นๆ นั้น บริษัทฯ ยังคงสงวนทราบเฉพาะ ผู้ที่เกี่ยวข้องและถือเป็นความลับทางการค้าดังที่ได้ชี้แจงข้างต้น

ผู้แทนบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ชี้แจงสรุปได้ว่า รายการส่งเสริมการขายของบริษัทฯ จะมีการ ลดค่าบริการให้กับองค์กร ซึ่งทำให้บริษัทฯ ได้ประโยชน์และหลังหมดรายการส่งเสริมการขาย บริษัทฯ ยังได้รับประโยชน์อยู่ หากมี การเปิดเผยจะทำให้ผู้ใช้บริการอื่นไม่เข้าใจและจะส่งผลกระทบต่อสถาบันของศาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ บันทึกข้อความ ที่ ศป ๐๐๒๑.๓/๑๐๕๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง

การสนับสนุนเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่และเปลี่ยนแปลงผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน ๒ แผ่น ข้อตกลงและเงื่อนไขแบบท้ายคำขอ/สัญญาใช้บริการของบริษัท โทร คอมพิวเตอร์ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๑ แผ่น และหนังสือ AIS เสนออัตราบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในโครงการ Ready MVPN ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวน ๒ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในกระบวนการแข่งขันเพื่อจัดหาโทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของสำนักงานศาลปกครอง เมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ส่วนข้อมูลอัตราค่าบริการเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการขายเป็นรายครั้งซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามการเสนอแต่ละครั้งจึงเห็นว่ามีใช้ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับคำสั่งไม่ฎีกา รายงานการประชุมหรือ
 ความเห็นของพนักงานอัยการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นายถาวร เสนเนียม กับพวก

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงอัยการสูงสุด ขอเอกสารในคดีระหว่างพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ เป็นจำเลยที่ ๑ คุณหญิงพจมาน ชินวัตร เป็นจำเลยที่ ๒ และนางกาญจนาภา หงษ์เหิน เป็นจำเลยที่ ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๙๕/๒๕๕๔ ของศาลอุทธรณ์ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็นและคำสั่งไม่ฎีกา โดยขอเอกสารดังนี้

๑. คำสั่งไม่ฎีกา
๒. รายงานการประชุมหรือความเห็นในการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการทุกลำดับชั้น
๓. ความเห็นสั่งฟ้องต่อศาลชั้นต้นของพนักงานอัยการ

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๐(อก)/๗๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อัยการสูงสุดได้มอบหมายให้สำนักงานคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้พิจารณา สำนักงานคดีพิเศษพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นและคำสั่งฟ้องคดี ความเห็นและคำสั่งไม่ฎีกาของพนักงานอัยการ ตลอดจนรายงานการประชุมหรือความเห็นในการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการทุกลำดับชั้นในคดีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้จัดส่งให้นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีลักษณะตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) กล่าวคือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การตรวจสอบ การทดสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม สำนักงานคดีพิเศษจึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายเอกสาร โดยผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุดที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงอัยการสูงสุด ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องในคดีที่สำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็นและคำสั่งไม่ฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๙๕/๒๕๕๔ ของศาลอุทธรณ์ รวม ๓ รายการ แต่สำนักงานอัยการสูงสุดปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุดที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ได้มอบหมายให้ผู้แทนมาชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และนายถาวรฯ ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สรุปได้ว่า สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ อัยการสูงสุดมีความเห็นและคำสั่งไม่ฎีกาคดีหมายเลขดำที่ ๔๙๖๖/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๖๐๙๕/๒๕๕๔ ระหว่างพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นายบรรณพจน์ฯ จำเลยที่ ๑ คุณหญิงพจมานฯ จำเลยที่ ๒ และนางกาญจนาภาฯ จำเลยที่ ๓ ทั้งที่คดีดังกล่าวศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสามโดยไม่รอกการลงโทษตามฟ้องของพนักงานอัยการ ต่อมาศาลอุทธรณ์พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ คงเหลือพิพากษาว่าจำเลยที่ ๑ มีความผิดแต่ให้รอกการลงโทษ ข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายกฟ้องของอัยการสูงสุดนั้นยังไม่เป็นที่สุด และไม่อาจพิจารณาสรุปความเห็นได้ว่าจำเลยทั้งสามไม่มีความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง และย่อมต้องการให้ศาลฎีกาพิจารณาตัดสินคดีนี้ในท้ายที่สุดเพื่อพิสูจน์ความจริงให้กระจ่างแจ้ง ซึ่งการวินิจฉัยสั่งฎีกาหรือไม่ฎีกาของอัยการสูงสุดก็คือ “การวินิจฉัยว่าจะสั่งฟ้องหรือไม่” เพราะคำฟ้องนั้นหมายความว่า “คำฟ้องฎีกา” ด้วย ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑ (๓) ซึ่งศาลฎีกาได้เคยมีคำพิพากษาฎีกา ที่ ๓๕๐๙/๒๕๔๙ ว่า “การวินิจฉัยสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการนั้นมิใช่เป็นการวินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดหรือเป็นผู้บริสุทธิ์ดังเช่นกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล แต่เป็นเพียงการวินิจฉัยมูลความผิดตามที่กล่าวหาเท่านั้น ซึ่งเกณฑ์วินิจฉัยมูลความผิดของพนักงานอัยการที่วินิจฉัยสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหาคือมีเหตุผลอันสมควรเพียงพอหรือไม่ที่จะนำผู้ต้องหาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อให้ศาลวินิจฉัยขั้นสุดท้ายว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่...”

สำนักงานคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๐(อก)/๒๒๗ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และอธิบดีสำนักงานคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปได้ความว่า

๑. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ บัญญัติให้เฉพาะผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสีย มีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐาน พร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แก่ นายถาวรฯ กับพวก ไม่ใช่ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือผู้มีส่วนได้เสียใดๆ ในคดี จึงไม่มีสิทธิที่จะขอเอกสารดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารทางคดีที่ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาหรือจำเลย เอกสารข้อมูลเหล่านั้นจึงมิใช่ข้อมูลสาธารณะที่จะพึงเปิดเผยแก่บุคคลทั่วไปที่มีใช้คู่ความหรือผู้มีส่วนได้เสียในคดี การเปิดเผยอาจกระทบต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล

การดำเนินคดีอาญาย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพ ชื่อเสียงของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ จึงบัญญัติให้เฉพาะผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี บุคคลทั่วไปไม่อาจขอได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ย่อมเป็นการกระทำที่ขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ และหากอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในคดีนี้ จะเป็นกรณีตัวอย่างให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดีร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ และจะเป็นการอย่างยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ

๒. พนักงานอัยการมีอิสระพิจารณาสั่งคดี ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ขอให้ส่งรายงานการประชุมหรือความเห็นในการพิจารณาคดีของพนักงานอัยการทุกลำดับชั้น หากมีการเปิดเผยเอกสารในลักษณะดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระของพนักงานอัยการในการให้ความเห็น ซึ่งอาจมีผลกระทบและใช้ไปอ้างอิงในคดีอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นคดีทางการเมืองเช่นเดียวกับคดีนี้ไม่รู้จบสิ้น ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

นอกจากนั้น ความเห็นของพนักงานอัยการมีหลายขั้นตอน เป็นความเห็นโดยอิสระของพนักงานอัยการซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจไม่เห็นด้วย เป็นการดำเนินการภายในของส่วนราชการซึ่งยังไม่ถึงที่สุด หากมีการเปิดเผยขั้นตอนการดำเนินงานโดยละเอียดในทุกขั้นตอนย่อมกระทบต่อความเป็นอิสระของพนักงานอัยการอย่างแน่นอน

๓. อย่างไรก็ตาม แม้ผู้อุทธรณ์จะไม่มีสิทธิในการทราบข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ แต่เนื่องจากคดีนี้เป็นที่สนใจของประชาชน สำนักงานคดีพิเศษไม่ขัดข้องที่จะส่งเอกสารที่อัยการสูงสุดชี้แจงต่อประธานคณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญและติดตามบริหารงบประมาณ วุฒิสภา ซึ่งประกอบด้วยสรุปความเห็นคำสั่งฟ้องของพนักงานอัยการ คำสั่งไม่ฎีกาของอัยการสูงสุดตามที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์แล้ว ซึ่งได้ส่งให้คณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาแล้ว ส่วนรายงานการประชุมหรือความเห็นในการพิจารณาคดีในทุกลำดับชั้น ไม่อาจส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีลักษณะตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ คือ คำสั่งไม่ฎีกาและความเห็นสั่งฟ้องต่อศาลชั้นต้นของพนักงานอัยการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ เมื่อการพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ คือ รายงานการประชุมหรือความเห็นในการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการทุกลำดับชั้นเห็นว่า เฉพาะรายงานการประชุมหรือความเห็นในการพิจารณาสั่งคดีของคณะทำงานพิจารณาสำนวนคดีที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นข้อมูลที่เป็นส่วนประกอบสำคัญในการใช้ดุลพินิจของอัยการสูงสุดในการมีคำสั่งไม่ฎีกา เมื่อการมีคำสั่งไม่ฎีกาของอัยการสูงสุดทำให้คดีถึงที่สุดจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องเป็นไปโดยอำเภอใจ แต่ขณะเดียวกันก็ต้องปกป้องหรือต้องรักษาความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการแต่ละคนด้วย และกรณีนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการพิจารณาดังกล่าวเป็นไปโดยไม่สุจริต ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าความเห็นและรายชื่อของคณะทำงานเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้ให้ความเห็นแต่ละคนมีความเห็นในกรณีดังกล่าวอย่างไร สำหรับข้อมูลความเห็นในการสั่งคดีในขั้นตอนอื่นๆ ไม่เป็นสาระสำคัญในการพิจารณาสั่งไม่ฎีกาของอัยการสูงสุด จึงไม่จำเป็นต้องนำมาพิจารณา ส่วนที่พนักงานอัยการอ้างว่าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ บัญญัติให้สิทธิเฉพาะผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสียนั้น เห็นว่าผู้อุทธรณ์มิได้ใช้สิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งรับรองสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญจึงต้องพิจารณาว่าหน่วยงานนั้นใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานเห็นว่าเปิดเผยได้ คือ ข้อมูลที่อัยการสูงสุดชี้แจงต่อประธานกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญและติดตามบริหารงบประมาณ วุฒิสภานั้น คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่จำเป็นต้องนำมาพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๒ เฉพาะรายงานการประชุมหรือความเห็นในการพิจารณาสั่งคดีของคณะทำงานพิจารณาสำนวนคดีที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยให้เปิดเผยเฉพาะความเห็นและรายชื่อของคณะทำงานฯ แต่ไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้ให้ความเห็นแต่ละคนมีความเห็นในกรณีดังกล่าวอย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับชื่อกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา และรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ นาย ก. ผู้อุทธรณ์ได้ปรับข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน ผู้อุทธรณ์จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนที่ขาดให้ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ชื่อคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาที่ลงคะแนนให้ผู้ได้รับการสรรหาแต่ละคน และผลการลงคะแนนในแต่ละรอบ ทั้งผู้ได้รับคัดเลือกและไม่ได้รับคัดเลือก
๒. เอกสารประกอบรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ประกอบด้วย
 - ๒.๑ สำเนาเอกสารที่เสนอต่อที่ประชุม จำนวน ๗ รายการ ที่ใช้ประกอบรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ วาระที่ ๔ หน้า ๖
 - ๒.๒ เอกสารแนบที่ใช้ประกอบรายงานการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ หน้า ๓
 - ๒.๓ เอกสารแนบ จำนวน ๒ รายการ ที่ใช้ประกอบรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ หน้า ๒
 - ๒.๔ เอกสารแนบ จำนวน ๒ รายการ ที่ใช้ประกอบรายงานการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ หน้า ๒

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ สด ๐๓๐๑/๕๓๒ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารรายงานการประชุมเพิ่มเติม เนื่องจากเห็นว่ารายงานการประชุมที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพียงพอและมีสาระสำคัญครบถ้วนแล้ว ประกอบกับเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเพิ่มเติมเป็นเอกสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดจึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับชื่อกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาแต่ละท่านว่าลงคะแนนอย่างไร เนื่องจากเห็นว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนผลการลงคะแนนในแต่ละรอบไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์จึงควรร้องขอ

เอกสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการสรรหาฯ โดยตรง เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นคณะบุคคลที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การปฏิบัติหน้าที่จึงเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงไม่อาจให้ความเห็นหรือพิจารณาเปิดเผยเอกสารการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลับ ที่ ลต ๐๓๐๑/๘๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับผลการลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในองค์กรภาควิชาชีพและรายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยผลคะแนนผู้ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาขององค์กรภาควิชาชีพ จำนวน ๑๕ คน รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา รายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงานและกลั่นกรองการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา และรายงานการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ไม่ครบตามคำวินิจฉัย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า อุทธรณ์ได้ไปรับข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ไม่ครบตามคำวินิจฉัย โดยเปิดเผยเฉพาะผลคะแนนสุดท้ายของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการรายละเอียดการลงคะแนนทุกขั้นตอนว่ากรรมการท่านใดลงคะแนนให้ใครบ้าง และต้องการผลการลงคะแนนทุกรอบของทั้งผู้ได้รับคัดเลือกและไม่ได้รับคัดเลือกเพื่อตรวจสอบความโปร่งใส แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลการลงคะแนนทุกขั้นตอนอยู่ในครอบครอง ผู้อุทธรณ์จึงไปใช้สิทธิตาม มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว ส่วนเอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภานั้น แม้จะเปิดเผยให้ครบทุกครั้ง แต่ยังขาดเอกสารที่ใช้ประกอบรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ และครั้งที่ ๗/๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ลับ ที่ ลต ๐๓๐๑/๘๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงสรุปได้ดังนี้ ในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๐ วรรคสี่ ได้รับเอกสารจากคณะกรรมการสรรหาฯ เฉพาะผลรวมคะแนนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนั้นเท่านั้น ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการลงคะแนนคัดเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของกรรมการสรรหาฯ แต่ละท่านแต่อย่างใด

สำหรับเอกสารประกอบรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ วรระที่ ๔ เป็นข้อมูลเพิ่มเติมขององค์กรและผู้ถูกเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ส่วนรายงานการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ วรระที่ ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ วรระที่ ๓ และครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ วรระที่ ๓ “เอกสารแนบ” นั้นเป็นผลการลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา เพื่อคัดเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่นตามลำดับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลซึ่งเป็นชื่อคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ที่ลงคะแนนให้ผู้ได้รับการสรรหาแต่ละคน และผลการลงคะแนนในแต่ละรอบทั้งผู้ได้รับคัดเลือกและไม่ได้รับคัดเลือกอยู่ในครอบครอง ผู้อุทธรณ์ได้ไปใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ เอกสารประกอบรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ วาระที่ ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ และครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้สาธารณชนตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่รวมอยู่ในเอกสารประกอบรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ วาระที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้นำ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวเผยแพร่ออกไปโดยไม่จำเป็น ซึ่งจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยเอกสารประกอบรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ วาระที่ ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ และครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ วาระที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้นำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ดเกี่ยวกับการตรวจสอบ
 โฉนดที่ดินและรายชื่อผู้ครอบครอง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ท. โดยนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอฉบับที่ ๖๒๗๕/๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงเจ้าพนักงานจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ด ขอตรวจสอบผู้ถือกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองที่ดินรายนางสาว ว. นาง ส. และนาย น. เพื่อนำไปประกอบหลักฐานบังคับคดีของศาลแขวงเชียงใหม่ คดีหมายเลขแดงที่ ม. ๗๑๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ระหว่างนาย ท. โจทย์ นางสาว ว. จำเลย

สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ด มีหนังสือ ที่ ขม ๐๐๑๙.๐๒/๑๗๔๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่านาง ส. มารดาของจำเลยมิใช่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา และไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีภาระผูกพันตามกฎหมายเกี่ยวกับหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าว จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของนาง ส. เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ด ที่ ขม ๐๐๑๙.๐๒/๒๖๗๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินรายนางสาว ว. ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาโดยศาลแพ่งพิพากษาให้ชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้อุทธรณ์ รวมทั้งขอตรวจสอบผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินรายนาย น. และนาง ส. ซึ่งเป็นบิดาและมารดาของนางสาว ว. เพื่อนำไปประกอบหลักฐานบังคับคดีของศาลแขวงเชียงใหม่ คดีหมายเลขแดงที่ ม. ๗๑๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ด ตรวจสอบให้เฉพาะรายนางสาว ว. และนาย น. ซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว นางสาว ว. อาจมีสิทธิได้รับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรม ส่วนนาง ส. ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ พิจารณาแล้วยังไม่ใช่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีจึงไม่อนุญาตให้ตรวจสอบ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ด ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบโดยเฉพาะเจาะจง
เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียที่จะตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้ เนื่องจากนาง ส. มิใช่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา
และไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีภาระผูกพันตามกฎหมายเกี่ยวกับหนี้ตามคำพิพากษาแต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวของสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาดอยสะเก็ด จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีที่พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรมีความเห็นให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับ นาย ต. ไม่ทราบนามสกุล ในความผิดฐานร่วมกันแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จัดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสาร ราชการซึ่งมีวัตถุประสงค์ใช้เป็นพยานหลักฐาน ร่วมกันแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขอมีบัตรประจำตัว ประชาชน ร่วมกันปลอมแปลงเอกสารราชการและร่วมกันใช้หรืออ้างเอกสารราชการปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ๙๑ ๒๖๕ ๒๖๗ และ ๒๖๘ และตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๔ ที่แก้ไขแล้ว จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือนำเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออัยการจังหวัดกำแพงเพชร
๒. สำนวนการสอบสวนพร้อมสรรพเอกสารทุกแผ่นที่ปรากฏอยู่ในสำนวน
๓. ชื่อ สกุล พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีพร้อมหมายเลขโทรศัพท์
๔. หมายจับนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล

สถานีตำรวจภูธรคลองขลุงมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑.๓๕(ส)/๕๔๔๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าสำนวนคดีอาญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งสถานีตำรวจ ภูธรคลองขลุงได้จัดส่งมาและคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์แล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า นาย ร. และนาง ง. เป็นบิดาและมารดา ของนาง จ. นาย ล. และนาย ต. ต่อมานาง จ. ได้ตั้งท้องผู้อุทธรณ์ นาย ร. ซึ่งมีศักดิ์เป็นตาของผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งเกิดและใส่ชื่อของตน และนาง ส. ซึ่งเป็นภรรยาอีกคน เป็นบิดาและมารดาของผู้อุทธรณ์ ดังปรากฏในสำเนาทะเบียนบ้าน ผู้อุทธรณ์จึงมีความสัมพันธ์กับ นาย ล. ในฐานะหลาน

สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้ สืบเนื่องมาจากผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องเรียนกรณีนาย ล. ซึ่งเสียชีวิตและถูกนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล ทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชน จนต่อมามีการดำเนินคดีกับนาย บ. และนางสาว ว. ในฐานะผู้สนับสนุน ตามสำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ และศาลอาญาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกบุคคลทั้งสอง คนละ ๑ ปี

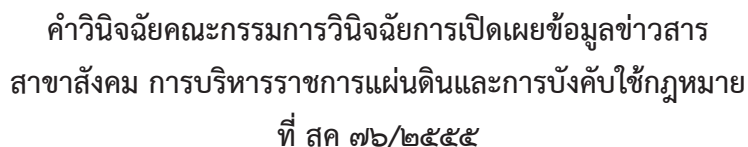
ในส่วนของนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรมีความเห็นให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล สถานีตำรวจภูธรคลองขลุงจึงได้แจ้งไปยังอำเภอคลองขลุง ต่อมาอำเภอคลองขลุงได้มอบหมายเจ้าหน้าที่เข้าร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ตามสำนวนคดีอาญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๔ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าสถานีตำรวจภูธรคลองขลุงไม่มีการดำเนินคดีกับนาย ต. จึงเกิดความสงสัยและได้ทำหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงต่างๆ หลายครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าสถานีตำรวจภูธรคลองขลุงไม่เคยให้ความร่วมมือแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว เพื่อนำไปตรวจสอบความถูกต้องและร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๔ กรณีนาย ต. ทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ล. และจากการรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ พร้อมด้วยพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณา เป็นที่น่าเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับนาย ล. จริง และผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนและติดตามเรื่องของนาย ล. มาโดยตลอด ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ และเมื่อพิจารณาสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๔ ปรากฏว่ามีสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ รวมอยู่ด้วย โดยข้อมูลข่าวสารเหล่านี้เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เคยมีคำวินิจฉัย ที่ สค ๕๒/๒๕๕๕ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เปิดเผยสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ และสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๔ โดยให้ปกปิดชื่อ สกุล ที่อยู่ของพยาน และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ปกปิดเฉพาะชื่อ สกุล ที่อยู่ของพยาน และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรคลองขลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้ปกปิดเฉพาะชื่อ สกุล ที่อยู่ของพยาน และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคำ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง

๑. ใบสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ของนาย ข.
๒. ใบสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ของนาย ค. นาย ง. และนาย จ.

ผู้อรรถณัจฉินั้นสืบลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ อรรถณัจฉินี้ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผูุ้ทธรณ์ได้ร้องเรียนนาย ค. นาย ง. นาย จ. ว่าเป็นผู้ที่น่าจะเข้าข่ายกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๘ วรรคหนึ่ง และเป็นผู้มีความประพฤติที่กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง (๓) ประมวลกฎหมายวิธีสบราชการ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในฐานะประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำ คู้ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำ คู้ ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายเคร่งครัด ตามมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ข้อ ๖ ถึงข้อ ๒๖ แห่งระเบียบสภาการบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำ คู้ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายสภาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำ คู้ พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดระยองและผู้ตรวจการแผ่นดิน

ต่อมาในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระยองได้จัดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า นาย ข. อิตินายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ และนาย ค. อิตติประธานสภาฯ ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนนาย ง. และนาย จ. ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าบุคคลดังกล่าวน่าจะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อนำไปตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ เป็นบุคคลผู้ทำหน้าที่บริหารงานและควบคุมการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ และในฐานะผู้แทนประชาชนในท้องถิ่นอันถือว่าเป็นบุคคลสาธารณะประชาชนในท้องถิ่นและบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะตรวจสอบว่าบุคคลนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อการฟ้องคดีตามกฎหมาย เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้สิ้นสงสัยและปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนเองโดยชอบด้วยกฎหมาย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ชี้แจงด้วยวาจา รับฟังได้ว่า ในการรับสมัครเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้เป็นผู้ดำเนินการรับสมัคร โดยมอบหมายให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้เป็นผู้รับสมัครและมีคณะกรรมการการเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยในการสมัครครั้งนี้มีผู้ได้รับเลือกตั้ง คือ นาย ง. และนาย จ.

สำหรับเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าใบสมัครรับเลือกตั้งจะมีเอกสารประกอบ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาวุฒิการศึกษา สำเนาทะเบียนบ้าน ใบรับรองแพทย์ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร อีกทั้งในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารก็ไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องการเมืองท้องถิ่น ซึ่งข้อมูลของผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นข้อมูลของฝ่ายตรงกันข้าม หากผู้อุทธรณ์จะตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัคร ก็เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งท้องถิ่นอยู่แล้วที่จะตรวจสอบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ

๑. ใบสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ของนาย ข.
๒. ใบสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ของนาย ค. นาย ง. และนาย จ.

ในเรื่องนี้มีประเด็นการพิจารณาสองส่วน คือ ข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง และข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารในส่วนของนาย ง. และนาย จ. โดยทั้งสองเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ น้ำคู้ และเป็นบุคคลที่ประชาชนในท้องถิ่นได้ให้ความไว้วางใจเลือกเข้าไปเพื่อบริหารท้องถิ่นแทนตน ประชาชนในท้องถิ่นและบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะตรวจสอบว่าบุคคลดังกล่าวมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ การเปิดเผยใบสมัครรับเลือกตั้งของบุคคลทั้งสองจึงน่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น และแม้ข้อมูลในใบสมัครรับเลือกตั้งและเอกสารที่เกี่ยวข้องจะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย แต่เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วเห็นว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ข้อมูลข่าวสารในส่วนของนาย ข. และนาย ค. คณะกรรมการฯ เห็นว่า บุคคลทั้งสองเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ แม้จะไม่ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่บุคคลดังกล่าวต้องถูกตรวจสอบโดยสังคมได้เช่นเดียวกันว่ามีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ การเปิดเผยใบสมัครรับเลือกตั้งของบุคคลทั้งสองจึงน่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น และแม้ข้อมูลในใบสมัครและเอกสารที่เกี่ยวข้องจะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย แต่เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว เห็นว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ขอทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองเกี่ยวกับการร้องเรียนการทุจริต
สวมบัตรประจำตัวประชาชน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ จำนวน ๓ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการ
สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสวมตัวทำบัตรประชาชนรายนาย ล. นาง ส. และนาย ด.
ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาง ส. และนาย ด.

๑.๑ หนังสือรายงานอธิบดีกรมการปกครอง

๑.๒ หนังสือรายงานกระทรวงมหาดไทย

๑.๓ หนังสือรายงานสำนักสอบสวนและนิติการ

๑.๔ สำเนาทะเบียนราษฎรรายนาง ส. และนาย ด.

๑.๕ สำเนารายการจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชนราษฎรนาง ส. และนาย ด. (ปรากฏภาพใบหน้า)

๑.๖ หนังสือสั่งการไปยังจังหวัดกำแพงเพชรทุกฉบับ

๑.๗ หนังสือกรมการปกครอง ลับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๙๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ขอชื่อ สกุล พร้อมตำแหน่ง
ผู้ร่างหนังสือฉบับดังกล่าว และผู้ให้ความเห็นชอบตามลำดับชั้น

๑.๘ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖

๑.๙ พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔

๑.๑๐ หลักฐานการจำหน่ายบ้านเลขที่ ๒๐๑/๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลวังแคม อำเภอลองขลุ้ง จังหวัดกำแพงเพชร
(รหัสประจำบ้าน ๖-๒๐๕๐-๓๒๓-๓๕-๒)

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล. เลขที่บัตรประจำตัว
ประชาชน ๓-๖๖๐๒-๐๐๐๗๖-๐๒-๖

๒.๑ หนังสือผู้ร้อง ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒

๒.๒ หนังสือ สล.ปค. ลับ ที่ มท ๐๓๐๑.๑/๔๓๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๒.๓ หนังสือสั่งการจาก สล.ปค. กรณีที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรม (หนังสือผู้ร้องลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์
๒๕๕๓)

- ๒.๔ หนังสือรายงานกระทรวงมหาดไทย (ปลัดกระทรวงมหาดไทย)
- ๒.๕ หนังสือรายงาน สน.สก.
- ๒.๖ หนังสือรายงาน สล.ปค.
- ๒.๗ ระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๘
- ๒.๘ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒
๓. ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก กรณีไม่ยอมรับเรื่องร้องเรียนการทุจริต
สวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล.
- ๓.๑ หนังสือสั่งการจากกระทรวงมหาดไทย โดยผ่านกรมการปกครอง (สล.ปค.) ทุกฉบับ
- ๓.๒ หนังสือสั่งการไปยังจังหวัดพิษณุโลกทุกฉบับ
- ๓.๓ หนังสือรายงานจากจังหวัดพิษณุโลกพร้อมเอกสารแนบทุกฉบับ
- ๓.๔ หนังสือรายงานอธิบดีกรมการปกครอง
- ๓.๕ หนังสือรายงาน สน.สก.
- ๓.๖ หนังสือรายงาน สล.ปค.

สำนักบริหารการทะเบียนมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๔/๓๐๗๗๐ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารข้อ ๒ รายการที่ ๒.๑ - ๒.๖ ข้อ ๓ รายการที่ ๓.๑ - ๓.๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารข้อ ๑ ทั้งหมด
ข้อมูลข่าวสารข้อ ๒ รายการที่ ๒.๗ - ๒.๘ ข้อมูลข่าวสารข้อ ๓ รายการที่ ๓.๓ - ๓.๖ โดยให้เหตุผลว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑ เป็นเอกสารทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่ง
เรื่องใด ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๒ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบ เนื่องจากการร้องเรียนกรณีดังกล่าวอยู่ในระหว่างการดำเนินการ
ซึ่งอยู่ในอำนาจการพิจารณาของอธิบดีกรมการปกครอง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๓ เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามีการกระทำความผิดหรือไม่
อย่างไร และมีผู้ใดร่วมกระทำความผิด จึงยังไม่มีผลการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในกรณีดังกล่าว ซึ่งสำนักสอบสวนและ
นิติการจะรับผิดชอบในกรณีที่มีการแจ้งความดำเนินคดีหรือฟ้องผู้ถูกกล่าวหาแล้วเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือเร่งรัดติดตามผล
การดำเนินคดี

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๔ และ ๑.๕ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๖ และ ๑.๗ อยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่เป็นข้อยุติ ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
ตามมาตรา ๔ มาตรา ๑๕ (๓) และมาตรา ๒๔

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๘ และ ๑.๙ เป็นเอกสารที่มีการเปิดเผยให้สาธารณชนได้รับทราบอยู่แล้ว และสามารถสืบค้นได้
ทาง www.dopa.go.th และ www.krisdika.go.th

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑๐ หลักฐานเอกสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักบริหารการทะเบียน
จึงให้ผู้อุทธรณ์ไปดำเนินการยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารข้อ ๒ รายการที่ ๒.๗ และ ๒.๘ โดยให้เหตุผลว่า สามารถสืบค้นได้ทาง www.dopa.go.th และ
www.krisdika.go.th

ข้อมูลข่าวสารข้อ ๓ รายการที่ ๓.๓ เป็นเอกสารอยู่ในความควบคุมดูแลของจังหวัดพิษณุโลก ตามมาตรา ๑๒
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอที่จังหวัดพิษณุโลก

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓.๔ อยู่ในขั้นตอนกระบวนการดำเนินการ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓.๕ ไม่ได้ดำเนินการ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓.๖ ไม่ได้ดำเนินการ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารการทะเบียน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งสำนักบริหาร การทะเบียนได้จัดส่งมา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์แล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า นาย ร. และนาง บ. เป็นบิดาและมารดา ของนาง จ. นาย ล. และนาย ด. ต่อมานาง จ. ได้ตั้งท้องผู้อุทธรณ์ นาย ร. ซึ่งมีศักดิ์เป็นตาของผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งเกิดและใส่ชื่อของตน และนาง น. ซึ่งเป็นภรรยาอีกคน เป็นบิดาและมารดาของผู้อุทธรณ์ ดังปรากฏในสำเนาทะเบียนบ้าน ผู้อุทธรณ์จึงมีความสัมพันธ์ กับนาย ล. ในฐานะหลาน ส่วนนาง ส. เป็นภรรยาอีกคนของนาย ร. และเสียชีวิตตั้งแต่ผู้อุทธรณ์ยังเด็ก

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์แจ้งด้วยวาจาและเป็นหนังสือต่อ คณะกรรมการฯ ว่า ขอยกเลิกการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักบริหารการทะเบียนที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีเรื่องร้องเรียน การทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล. และเรื่องร้องเรียนเจ้าหน้าที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก กรณีไม่ยอมรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล. แต่ยังคงยืนยันการอุทธรณ์คำสั่งในกรณี เรื่องร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาง ส. และนาย ด. ต่อไป

สำหรับการร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาง ส. และนาย ด. นั้น ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สืบเนื่อง มาจากผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือถึงกรมการปกครองเพื่อให้ตรวจสอบกรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนของนาง ส. ซึ่งเป็นยายของผู้อุทธรณ์และนาย ล. ซึ่งเป็นน้องของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าบุคคลทั้งสองไม่มีตัวตนต่อสาธารณะและ คาดว่าเสียชีวิตแล้ว แต่ปรากฏว่าในหนังสือดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้เขียนชื่อของนาย ล. แต่พลั้งเผลอใส่เลขประจำตัวประชาชนของ นาย ด. ลงในหนังสือดังกล่าว กรมการปกครองได้ทำการตรวจสอบจากเลขประจำตัวประชาชนและพบว่าเป็นข้อมูลของนาย ด. จึงได้ขีดฆ่าชื่อของนาย ล. และใส่เป็นชื่อของนาย ด. แทน

ต่อมาสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๓๓๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า จากการตรวจสอบเอกสารทางทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน และการสอบปากคำพยานบุคคล ที่เกี่ยวข้องปรากฏว่า นาง ส. ได้เสียชีวิตนานแล้วแต่ไม่ได้มีการแจ้งการตาย และตรวจสอบรายการบัตรประจำตัวประชาชนจากฐาน ข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชนไม่พบว่ามีการจัดทำบัตรแต่อย่างใด และอำเภอคลองขลุงได้จำหน่ายชื่อและรายการบุคคล ออกจากฐานทะเบียนราษฎรแล้ว

ส่วนนาย ด. นั้น มีตัวตนอยู่จริงและเป็นเจ้าของชื่อและรายการบุคคลที่แท้จริง ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ยืนยันและ รับรองภาพถ่ายใบหน้าจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน โดยเหตุที่ร้องเรียนการทุจริตสวมตัวรายนาย ด. เป็นเพราะ ดูข้อมูลผิด เนื่องจากต้องการแจ้งเรื่องสวมตัวรายนาย ล. กรมการปกครองจึงได้ยุติเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ติดใจเกี่ยวกับการ ตรวจสอบสถานะของนาง ส. และนาย ด. ของกรมการปกครอง แต่ยังคงต้องการข้อมูลข่าวสารของนาง ส. และนาย ด. เพราะเห็นว่า ตนได้เป็นผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวมาตั้งแต่ต้น จึงสมควรได้ทราบเรื่องราวและขั้นตอนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของตน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารในกรณีเรื่องร้องเรียน การทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาง ส. และนาย ด. ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๐ รายการนั้น ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์รายการที่ ๓ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๑ โดยในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำนักบริหารการทะเบียนได้ส่งข้อมูลข่าวสารของนาง ส. ให้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารไปยังสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ รวม ๓ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารใน ๓ กรณี โดยในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์แสดงความประสงค์ ขอลถอนอุทธรณ์ ๒ กรณี คือ ในกรณีร้องเรียนเจ้าหน้าที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก เรื่องการไม่ยอมรับเรื่องร้องเรียนการทุจริต สวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล. และกรณีการร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล. ดังนั้น คงมีเพียงเรื่องที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยในกรณีเดียว คือ ในกรณีการร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาง ส. และนาย ด.

กรณีการร้องเรียนการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาง ส. และนาย ด. ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๐ รายการ และขอลถอนอุทธรณ์ในรายการที่ ๓ (๑.๓) รายการที่ ๘ (๑.๘) และรายการที่ ๙ (๑.๙) ทั้งสามรายการจึงไม่มี ประเด็นในการพิจารณา ส่วนรายการที่ ๑๑ ที่แจ้งขอลถอนอุทธรณ์นั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เพียง ๑๐ รายการ เท่านั้น ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้จึงไม่ต้องพิจารณาเช่นเดียวกัน

ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑ - ๑.๒ และรายการที่ ๑.๔ - ๑.๗ และรายการที่ ๑.๑๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑ หนังสือรายงานอธิบดีกรมการปกครอง เป็นหนังสือจากสำนักบริหารการทะเบียนได้รายงาน การตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเรื่องนาง ส. และนาย ด. โดยสำนักบริหารการทะเบียน ได้ตรวจสอบข้อมูล เบื้องต้นจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรและฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๙ รายพร้อม เลขประจำตัวประชาชน และเสนอให้ทำหนังสือแจ้งจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัดนนทบุรีและ กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเนื้อหาที่ปรากฏเป็นการเสนอขั้นตอน ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อความถูกต้องของข้อมูลทางทะเบียนราษฎร การเปิดเผยน่าจะแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการทำงาน ที่โปร่งใสของสำนักบริหารการทะเบียน จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ได้ โดยปกปิดเลขประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๒ หนังสือรายงานกระทรวงมหาดไทย สำนักบริหารการทะเบียนแจ้งว่าไม่อยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัย ของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสำนักบริหารการทะเบียนเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๔ สำเนาทะเบียนราษฎรรายนาง ส. และนาย ด. ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับในส่วนของนาง ส. แล้ว ดังนั้น จึงมีประเด็นการพิจารณาเฉพาะในส่วนของนาย ด. เท่านั้น

คณะกรรมการฯ เห็นว่า เดิมผู้อุทธรณ์ต้องการร้องเรียนเพื่อให้ตรวจสอบในเรื่องการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัว ประชาชนของนาย ล. เท่านั้น แต่ด้วยความพลั้งเผลอผู้อุทธรณ์ได้ใส่เลขประจำตัวประชาชนของนาย ด. และสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองได้ตรวจสอบจากเลขประจำตัวประชาชน และเข้าใจว่าผู้อุทธรณ์ขอให้ตรวจสอบเรื่องของนาย ด. ต่อมาสำนักบริหาร การทะเบียน กรมการปกครอง ก็ได้มีหนังสือแจ้งสถานภาพความมีตัวตนของนาย ด. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้ใส่ใจ ในเรื่องความมีตัวตนของนาย ด. อีก จากเรื่องราวทั้งหมดจะเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีเจตนาตั้งแต่แรกที่จะต้องการตรวจสอบเรื่อง ของนาย ด. ดังนั้น จึงไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะเข้าถึงข้อมูลทางทะเบียนราษฎรซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล แม้บุคคลนั้นจะเป็นญาติพี่น้องก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

จึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๕ สำเนารายการจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชนราษฎรของนาง ส. และนาย ด. (ปรากฏภาพใบหน้า) ในส่วนของนาง ส. เนื่องจากนาง ส. ได้เสียชีวิตมานานแล้ว จึงไม่มีภาพใบหน้าของนาง ส. ตามความต้องการของผู้อุทธรณ์ ส่วนกรณีของนาย ด. มีข้อพิจารณาเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๔ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๖ หนังสือสั่งการไปยังจังหวัดกำแพงเพชรทุกฉบับ ซึ่งสำนักบริหารการทะเบียนได้จัดส่งหนังสือกรมการปกครอง ฉบับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๙๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นการแจ้งให้จังหวัดกำแพงเพชรแจ้งอำเภอคลองขลุง ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อยืนยันสถานะตัวบุคคล

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม มีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ เลขประจำตัวประชาชน เห็นสมควรให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลข่าวสารส่วนนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๗ หนังสือกรมการปกครอง ฉบับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๙๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ขอทราบชื่อ สกุล พร้อมตำแหน่งผู้ร่างหนังสือฉบับดังกล่าว และผู้ให้ความเห็นชอบตามลำดับชั้น

การที่ผู้อุทธรณ์ต้องการขอทราบชื่อ สกุล พร้อมตำแหน่งผู้ร่างหนังสือฉบับดังกล่าว และผู้ให้ความเห็นชอบตามลำดับชั้น เป็นการขอข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีข้อมูลในลักษณะใกล้เคียงกับคำขอของผู้อุทธรณ์และสามารถเปิดเผยได้ ซึ่งปรากฏอยู่ท้ายหนังสือกรมการปกครอง ฉบับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๙๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ โดยเป็นลายมือชื่อของ ผอ.สน.บท. ผอ.สทร. หน.กลุ่ม หน.งาน ผู้พิมพ์/ทาน จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑๐ หลักฐานการจำหน่ายบ้านเลขที่ ๒๐๑/๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลวังแคม อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร (รหัสประจำบ้าน ๖-๒๐๕๐-๓๒๓-๓๕-๒) สำนักบริหารการทะเบียนแจ้งว่าหลักฐานเอกสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักบริหารการทะเบียน ซึ่งเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสำนักบริหารการทะเบียนเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑ รายการที่ ๑.๖ โดยปกปิดเลขประจำตัวประชาชน และรายการที่ ๑.๗ เพียงเท่าที่มี พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๔ - ๑.๕ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๖ เกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๖

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ และ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนดาบตำรวจ ส. ผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ตามคำให้ปากคำของนาย บ. ในคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ ว่าดาบตำรวจ ส. ได้เรียกให้นาย บ. ไปพบที่บ้านและให้นาย บ. มอบเงิน จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ให้กับนาย ต. โดยขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว รวมจำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องทุกฉบับ
๒. สำเนาหนังสือเพื่อเสนอเรื่องต่อผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ ทุกครั้งที่มีการเสนอเรื่อง
๓. ชื่อ สกุลเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ
๔. หนังสือ ภ.๖ ที่ ๐๐๒๑.๑๗๓/๑๐๔๔ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
๕. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ตำรวจภูธรภาค ๖ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑.๑๗๓/๔๓๓ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ดช ๐๐๒๑.๑๗๓/๑๘๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ได้สั่งการให้ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยและคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๖ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๖ ได้จัดส่งมา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์แล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องเรียนกรณีนาย ล. ซึ่งเป็นนายชายของผู้อุทธรณ์ ได้เสียชีวิตโดยไม่ได้แจ้งการตาย โดยนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล ได้สวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ล. จนต่อมามีการดำเนินคดีกับนาย บ. และนางสาว ว. ในฐานะผู้สนับสนุน ตามสำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ และศาลอาญาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกบุคคลทั้งสองคนละ ๑ ปีนั้น ในการให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนของนาย บ. ตอนหนึ่งได้กล่าวถึงดาบตำรวจ ส. ผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุงว่าได้เรียกนาย บ. ไปพบที่บ้านและได้บอกให้นาย บ. มอบเงิน ๕,๐๐๐ บาท ให้แก่นาย ต. แต่ผู้อุทธรณ์

ตั้งข้อสังเกตว่า สถานีตำรวจภูธรคลองขลุงไม่สอบสวนในประเด็นนี้ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนพฤติกรรมของต.อ.ตำรวจ ส. โดยผู้อุทธรณ์ทราบในเวลาต่อมาว่าเรื่องร้องเรียนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยสถานีตำรวจภูธรคลองขลุงเห็นว่า เรื่องไม่มีมูลจึงได้ยุติเรื่องร้องเรียนและได้เสนอเรื่องไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ต้องการสำเนาหนังสือเพื่อเสนอเรื่องต่อผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ ทุกครั้งที่มีการเสนอเรื่องเพื่อนำไปตรวจสอบและร้องขอความเป็นธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ จำนวน ๕ รายการ โดยผู้อุทธรณ์แสดงความประสงค์ขออุทธรณ์คำสั่งเฉพาะรายการที่ ๒ เท่านั้น ซึ่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ สำเนาหนังสือเพื่อเสนอเรื่องต่อผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ ทุกครั้งที่มีการเสนอเรื่อง โดยข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานจัดส่งมาประกอบการพิจารณา ได้แก่

๑. บันทึกตำรวจภูธรภาค ๖ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๑.๑๗๓/๐๑๐๑ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๒. บันทึกตำรวจภูธรภาค ๖ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๑.๑๗๓/๑๓๘ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕

ข้อมูลข่าวสารทั้งสองฉบับไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๖ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ. เกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย จ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.ค.ศ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย จ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. ขอข้อมูลข่าวสารกรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. รายชื่อ - สกุลผู้มาประชุม (เข้าประชุม) ในคราวประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยทั้งหมด ซึ่งมีมติเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์

๒. ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พร้อมพยานหลักฐานทั้งหมดที่ใช้ในการพิจารณาแล้วมีมติเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ ในคราวการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

๓. รายชื่อ - สกุลอนุกรรมการกลั่นกรองทั้งหมด ซึ่งเป็นผู้เสนอข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีมติเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ หรือหากมิใช่เป็นองค์คณะ บุคคลใด ชื่อ - สกุลใด เป็นผู้เสนอข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีมติเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖๙/๐๒๕๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า การพิจารณาของคณะกรรมการและฝ่ายเลขานุการ อันเป็นการกระทำทางปกครอง โดยพิจารณาข้อมูลจากสำนวนการสอบสวนที่ได้มาโดยการสอบสวนทางลับและถูกกำหนดชั้นความลับไว้ ผู้พิจารณาหรือผู้นำเสนอข้อมูลย่อมต้องได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๖) ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ปรากฏอยู่ในมติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยคัดสำเนาเพื่อประกอบการอุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ก.ค.ศ. จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๓ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงสำนักงาน ก.ค.ศ. ขอข้อมูลข่าวสาร รายชื่อ - ชื่อสกุลของผู้เป็น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ซึ่งได้เข้าประชุมในการประชุมครั้งที่มีการพิจารณาเรื่องการดำเนินการ

ทางวินัยของผู้ถูทัณฑ์โดยระบุว่า คือ การประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ แต่ที่ถูกต้อง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการได้ทำการประชุมในวันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ และรายชื่อ - ชื่อสกุลของผู้เป็นอนุกรรมการกลั่นกรอง หรือชื่อเจ้าหน้าที่ที่สรุปเรื่องการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูทัณฑ์พร้อมเสนอความเห็นให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการพิจารณาในการประชุมดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงาน ก.ค.ศ. ส่งรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งปรากฏชื่ออนุกรรมการผู้มาประชุมและไม่มาประชุมมาเพื่อพิจารณา และชี้แจงว่าสำนักงาน ก.ค.ศ. มิได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเรื่องการดำเนินการทางวินัยแต่อย่างใด

ส่วนผู้ถูทัณฑ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมว่า เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการใช้สิทธิอุทธรณ์เพิ่มเติมตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเห็นว่าหากมี อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคน หรือทั้งคณะ หรือเจ้าหน้าที่ที่พิจารณาสำนวนการสอบสวนทางวินัยและเสนอความเห็นให้เพิ่มโทษผู้ถูทัณฑ์ เคยเป็นอนุกรรมการกลั่นกรองเรื่องการดำเนินการทางวินัย การพิจารณาใช้ดุลพินิจของอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่คนนั้น ในการเสนอเรื่องต่อ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ย่อมต้องมีความโน้มเอียงไปตามความเห็นเดิมที่ตนได้เคยพิจารณาวินิจฉัยสำนวนทางวินัยไปแล้วเมื่อครั้งเป็นอนุกรรมการกลั่นกรองฯ อันจะทำให้การพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการไม่เป็นกลาง ซึ่งเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และหากไม่ได้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อการพิจารณาอุทธรณ์ในทางที่เป็นคุณกับผู้ถูทัณฑ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาดำเนินการทางวินัยผู้ถูทัณฑ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว และผู้ถูทัณฑ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอจึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายชื่อ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้ถูทัณฑ์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ทั้งผู้ที่มาประชุมและไม่มาประชุมให้ผู้ถูทัณฑ์ทราบได้เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือชี้แจงว่าไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเรื่องการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูทัณฑ์แต่อย่างใด ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาว่าสมควรเปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ผู้สรุปสำนวนเรื่องเสนอต่อ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการเพื่อพิจารณาหรือไม่ ในประเด็นนี้เห็นว่าการสรุปข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาและสั่งการ เป็นการดำเนินการภายในหรือเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการดำเนินการทางวินัยของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับการพิจารณาตัดสินหรือสั่งการอย่างไร เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งการซึ่งอาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ การเปิดเผยชื่อของเจ้าหน้าที่ย่อมกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในการเสนอความเห็นในอนาคต จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีค่าสั่งไม่ให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูทัณฑ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวาย ตำบลสวาย อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ คือ

๑. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ตั้งแต่เดือนกันยายน ถึงธันวาคม ๒๕๕๔
 ๒. หนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.ค.ศ. เกี่ยวกับการดำเนินการกระบวนการพิจารณาใหม่ ที่แจ้งมายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
 ๓. ระเบียบวาระและรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕
 ๔. บันทึกความเห็นของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ที่เกี่ยวข้องกับการย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ทุกฉบับ
 ๕. แถบบันทึกเสียงการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕
 ๖. คำสั่งที่แต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๖๖.บค/๔๑๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น
- ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ ได้พิจารณาเรื่องการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา โดยตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ที่ผู้อุทธรณ์แสดงความจำนงขอย้ายนั้น ไม่ได้พิจารณาให้ตามความประสงค์ ผู้อุทธรณ์ ได้ฟ้อง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เป็นคดีปกครองและคดีอาญา และร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ซึ่ง อ.ก.ค.ศ.

วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ทำหน้าที่แทน ก.ค.ศ. ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีมติให้เพิกถอนมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ และผลจากมติดังกล่าว อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ จะต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อเลือกผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ใหม่

สืบเนื่องจากกรณีผู้อุทธรณ์ได้ฟ้อง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เป็นคดีปกครองและคดีอาญา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.ค.ศ. หรือการปฏิบัติตามมติ ก.ค.ศ. และการปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ระหว่างถูกฟ้องคดี ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ให้ความเห็นว่า มติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่ให้เพิกถอนมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ นั้นเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการ และการถูกฟ้องคดีไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แต่อย่างใด

ต่อมา อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ เลือกนาย ส. ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกาเกาะระยองให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๒/๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๖๖.บค/๑๖๖ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อพิจารณา และแจ้งว่าในการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ไม่เคยมีการบันทึกเสียงการประชุมแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการบริหารราชการตามปกติ และผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เมื่อการพิจารณาเลือกบุคลากรให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ได้เสร็จสิ้นโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๒/๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์แล้ว ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นบันทึกของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ แต่ละคนที่มีถึงประธาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งแจ้งและให้เหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจในการเลือกบุคลากรให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ซึ่งในการให้เหตุผลนั้นจะยกข้อดีข้อเสียของแต่ละบุคคลขึ้นพิจารณา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจมีผลกระทบต่อผู้ให้ความเห็นได้ อีกทั้งการให้ความเห็นดังกล่าวถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้เปิดเผยรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ซึ่งน่าจะเพียงพอที่จะใช้ตรวจสอบและปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ นี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ มีหนังสือชี้แจงว่าการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ไม่เคยมีการบันทึกเสียงการประชุม อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาเทคนิคการแพทย์เกี่ยวกับกระดาษคำตอบพร้อมคำเฉลย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาเทคนิคการแพทย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการสภาเทคนิคการแพทย์ เพื่อขอทราบคะแนนผลการสอบและเฉลยคำตอบการสอบข้อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

สภาเทคนิคการแพทย์มีหนังสือ ที่ สทพ.๑๑.๐๔๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อสอบความรู้ เป็นข้อสอบที่เลือกจากคลังข้อสอบของสภาเทคนิคการแพทย์โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อสอบมีแหล่งที่มาจากสถาบันการศึกษา เป็นส่วนใหญ่และได้มีการตรวจสอบความถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ ข้อสอบดังกล่าวถือเป็นความลับเพราะใช้เป็นคลังข้อสอบสำหรับ เลือกข้อสอบทุกปี เนื่องจากคลังข้อสอบยังมีข้อสอบจำนวนไม่มากจึงไม่สามารถมาเปิดเผยและเฉลยคำตอบต่อบุคคลทั่วไปได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสภาเทคนิคการแพทย์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการสภาเทคนิคการแพทย์ เพื่อขอทราบคะแนนผลการสอบและเฉลยคำตอบการสอบข้อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์แต่สภาเทคนิคการแพทย์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสภาเทคนิคการแพทย์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ (ไม่ได้ระบุวัน เดือนและปี) ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ กระดาษเฉลยคำตอบ พร้อมทั้งเฉลยข้อสอบและได้รับแจ้งว่าไม่สามารถให้ดูหรือให้สำเนาได้เพราะเป็นคลังข้อสอบ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่เป็นคลังข้อสอบ ตามที่กล่าวอ้างเพราะสอบมา ๓ ครั้งยังไม่เห็นข้อสอบเก่า การเปิดเผยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

เลขาธิการสภาเทคนิคการแพทย์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครสอบข้อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ผู้เข้าสอบจะต้องสอบผ่าน ๗ หมวดวิชา แต่ละวิชาต้องได้คะแนนร้อยละ ๖๐ คือ ๓๐ คะแนนขึ้นไป กรณีที่สอบไม่ผ่าน สภาเทคนิคการแพทย์จะเก็บผลการสอบที่ได้คะแนนร้อยละ ๖๐ ไว้ สำหรับการสอบสภาเทคนิคการแพทย์จะใช้ระบบคลังข้อสอบ ดังนั้น ข้อสอบที่มีเนื้อหาสาระพร้อมคำเฉลยจึงไม่สามารถให้ดูได้ ส่วนเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของข้อสอบ และกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์สามารถเปิดเผยและให้ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ กระจายคำตอบของผู้อุทธรณ์ กระจายเฉลยคำตอบและเฉลยข้อสอบ เมื่อสภาเทคนิคการแพทย์แจ้งว่ากระจายคำตอบของผู้อุทธรณ์ และกระจายเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของความรู้สามารถเปิดเผยและให้ผู้อุทธรณ์ได้ จึงให้สภาเทคนิคการแพทย์ให้สำเนากระจายคำตอบของผู้อุทธรณ์และกระจายเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของความรู้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับเฉลยข้อสอบที่มีเนื้อหาสาระของความรู้ เมื่อสภาเทคนิคการแพทย์ใช้ระบบคลังข้อสอบในการนำข้อสอบจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง การเปิดเผยอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของสภาเทคนิคการแพทย์และอาจทำให้กระบวนการสอบของสภาเทคนิคการแพทย์ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยเฉลยข้อสอบที่มีเนื้อหาสาระของความรู้ของสภาเทคนิคการแพทย์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สภาเทคนิคการแพทย์ให้สำเนากระจายคำตอบของผู้อุทธรณ์และกระจายเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของความรู้ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับเอกสารที่อ้างอิงในรายงาน
ผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก. โดย นางสาว ข. ผู้รับมอบอำนาจ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอเอกสารที่อ้างอิงในรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ประกอบกิจการด้านโทรคมนาคมซึ่งมีบุคคลต่างด้าวถือหุ้นและควบคุมกิจการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ที่ สผ ๐๐๐๓/๖๕๕๔ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่อ้างอิงในรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ประกอบกิจการด้านโทรคมนาคมซึ่งมีบุคคลต่างด้าวถือหุ้นและควบคุมกิจการนั้น เป็นเอกสารของบุคคลและของหน่วยงานอื่น มิใช่เอกสารของคณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร เพียงแต่เป็นเอกสารที่คณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร นำมาใช้เพื่อประกอบการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น และมีใช้เอกสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแต่อย่างใด สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงไม่อนุญาตให้ข้อมูล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอเอกสารที่อ้างอิงในรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร เรื่องร้องเรียนการประกอบกิจการโทรคมนาคมที่มีบุคคลต่างด้าวถือหุ้น ครอบงำกิจการ และถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรชี้แจงว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผย เป็นเอกสารของบุคคลและของหน่วยงานอื่น ซึ่งคณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร นำมาใช้ประกอบการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น เอกสารดังกล่าวมีจำนวน ๑๑ รายการ คือ

๑. หนังสือชี้แจงจากบริษัท ท. จำกัด ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓ และหนังสือบริษัท ท. จำกัด เรื่องรายละเอียดเงินกู้ของบริษัทที่ได้จากแหล่งทุนสถาบันการเงินต่างๆ และหนังสือเรื่องแบบแสดงรายการข้อมูล (แบบ ๕๖-๑) ประจำปี ๒๕๕๑ ของบริษัท ท. จำกัด

๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ จ ๖๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอข้อมูลและเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับทุนจดทะเบียน จำนวน ๑๕๓,๓๓๒.๐๗ ล้านบาท ของบริษัท ท. จำกัด หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กตต ๗๔๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียด กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการถือหุ้นของชาวต่างชาติ และหนังสือ กตต ๑๖๖๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขอนำส่งข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับสัดส่วนการถือหุ้นหน่วยลงทุนของผู้ลงทุนต่างชาติของกองทุนรวม จำนวน ๕ กองทุน และข้อมูลการจดทะเบียนของกองทุนรวม

๓. หนังสือสำนักงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ บจ ๑๙๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อมูลบริษัท ท. จำกัด

๔. หนังสือสำนักบริการข้อมูลทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ พณ ๐๘๐๖.๐๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อมูลนิติบุคคลของบริษัท ท. จำกัด หนังสือสำนักบริการข้อมูลทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง งบการเงินประจำปี ๒๕๕๒ บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นบริษัท ท. จำกัด หนังสือสำนักบริการข้อมูลทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง ข้อมูลงบดุล บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นประจำปี ๒๕๕๒ และการแจ้งการจดทะเบียนเพิ่มทุนของบริษัท ท. จำกัด

๕. เอกสารชี้แจงเมื่อวันอังคารที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ จากสำนักบริการข้อมูลทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง ตรวจสอบรายการในหนังสือรับรองประเภทนิติบุคคล ๕ บริษัทจำกัด คือ บริษัท บ. จำกัด และบริษัท ค. จำกัด

๖. ข้อมูลจากสำนักบริการข้อมูลทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่องตรวจสอบรายการในหนังสือรับรองประเภทนิติบุคคล ๕ บริษัทจำกัด คือ บริษัท บ. จำกัด บริษัท ก. จำกัด บริษัท อ. จำกัด บริษัท ว. จำกัด บริษัท ต. จำกัด บริษัท พ. จำกัด บริษัท ม. จำกัด และบริษัท ซ. จำกัด

๗. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ทช ๑๒๐๐.๓/๔๔๐๒ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอทราบมาตรการและแนวทางการตรวจสอบคุณสมบัติและโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวกับข้อมูลของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจด้านกิจการโทรคมนาคมที่ได้รับการจัดสรรเลขหมายโทรคมนาคมจาก กทช. ตามข้อ ๕๓ (๑) ก ข ค ง และข้อ ๕๕ แห่งประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรและบริการเลขหมายโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๘. หนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๑๕.๒/๒๕๕๑๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งกรมที่ดินส่งข้อมูลการถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในสังหาริมทรัพย์ของบริษัท ล. จำกัด ไปให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๙. งบการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต บริษัท ฮ. จำกัด ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๑

๑๐. เอกสารชี้แจงบัญชีผู้ถือหุ้นบริษัท ล. จำกัด และหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท ล. จำกัด ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓

๑๑. บันทึกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องการมีสิทธิในที่ดินได้เสมือนกับคนต่างด้าวตามมาตรา ๙๗ (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (กรณีบริษัท ย. จำกัด) เรื่องเสร็จสิ้นที่ ๔๗๕/ ๒๕๓๔ ลงวันที่ - สิงหาคม ๒๕๓๔

เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบริษัท ล. จำกัด และมีใช้เอกสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแต่อย่างใด สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงไม่อนุญาตให้ข้อมูลได้ นอกจากนี้ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เอกสารมีจำนวนมากและผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าต้องการเอกสารอะไรบ้าง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ นาย น. ผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอเอกสารที่อ้างอิงในรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการธิการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร เรื่อง ร้องเรียนการประกอบกิจการโทรคมนาคมซึ่งมีบุคคลต่างด้าวถือหุ้น ครอบงำกิจการและถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษา นอกจากนี้ นาย น. ชี้แจงว่า ไม่ทราบว่ามีผู้อุทธรณ์มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท ท. จำกัด และมีส่วนได้เสียในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอย่างไร จึงขออนุญาตคณะกรรมการฯ จัดทำหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมแล้วส่งมาให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ต่อมานาย น. มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์กำลังศึกษาระดับปริญญาโทระดับบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกำลังทำสารนิพนธ์เกี่ยวกับกฎหมายโทรคมนาคม เรื่อง “ปัญหาการพัฒนาโครงข่ายโทรคมนาคมยุคหน้าในประเทศไทย” สารนิพนธ์ดังกล่าวมีบางประเด็นที่ต้องอ้างอิงเอกสารที่ใช้ในรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการธิการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ปัจจุบันผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์พิเศษ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ นอกจากนั้น ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้รับเชิญไปเป็นผู้บรรยายเรื่อง “กฎหมายธุรกิจโทรคมนาคม” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่องดังกล่าวจำเป็นต้องอ้างอิงเอกสารในรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการธิการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร หากคณะกรรมการฯ มีมติให้หน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ก็จะทำให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษา อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นข้อมูลอันเป็นความลับส่วนบุคคล ข้อมูลบางอย่างมีการเผยแพร่ในสื่อสารมวลชนต่างๆ และไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้

ตรวจดูและขอถ่ายสำเนาได้ และสำนักงานฯ ได้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในเว็บไซต์ของสำนักงานฯ สำหรับข้อมูลสัดส่วนการถือหน่วยลงทุนของผู้ลงทุนต่างชาติและข้อมูลการจดทะเบียนของกองทุนรวมนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลได้อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จำนวน ๑๑ รายการ เป็นเอกสารที่อ้างอิงในรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ประกอบกิจการด้านโทรคมนาคมซึ่งมีบุคคลต่างด้าวถือหุ้นนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยรายการที่ ๑ หนังสือบริษัท ท. จำกัด ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นหนังสือชี้แจงของบริษัท ท. จำกัด เกี่ยวกับการถือหุ้น การครอบงำกิจการ และการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยคนต่างด้าวที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม และหนังสือเรื่องแบบแสดงรายการข้อมูล (แบบ ๕๖-๑) ประจำปี ๒๕๕๑ ของบริษัท ท. จำกัด เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการประกอบธุรกิจของบริษัท ท. จำกัด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ สำหรับรายละเอียดเงินกู้ของบริษัทฯ เป็นข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยให้เห็นภาพรวมว่า บริษัทฯ มีทุน ทรัพย์สินและหนี้สินเท่าใด จึงให้เปิดเผยข้อมูลเท่าที่ข้อมูลนั้นเปิดเผยอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รายการที่ ๒ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือชี้แจงว่า สำนักงานฯ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในเว็บไซต์ของสำนักงานฯ อยู่แล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ รายการที่ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีหนังสือชี้แจงว่าเป็นข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการเผยแพร่ต่อประชาชนในเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์และเก็บข้อมูลไว้ ณ ห้องสมุดมารวย ณ อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ รายการที่ ๔ ๕ และ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามปกติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ รายการที่ ๗ เป็นหลักเกณฑ์และแนวทางในการใช้ตรวจสอบคุณสมบัติและโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจด้านกิจการโทรคมนาคมที่ได้รับการจัดสรรเลขหมายโทรคมนาคมจาก กทช. จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ รายการที่ ๘ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินซึ่งเป็นหลักทรัพย์ของบริษัท ล. จำกัด ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ จึงเห็นว่า เป็นข้อมูลที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ รายการที่ ๙ ข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต บริษัท ฮ. จำกัด เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางการเงินที่ต้องจัดทำรายงานประจำปีอยู่แล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ รายการที่ ๑๐ ข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีผู้ถือหุ้นบริษัท ล. จำกัด และหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท ล. จำกัด เป็นข้อมูลที่เปิดเผยเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และรายการที่ ๑๑ ซึ่งเป็นบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อกฎหมายหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๙ ๑๐ และ ๑๑ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับรายการที่ ๘ ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการก่อสร้างถนน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. อุทธรณ์ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ข. มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล ภายในโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ จำนวน ๖ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านศรีสุข โรงเรียนบ้านขามเปี้ย โรงเรียนบ้านนาตาหมุด โรงเรียนบ้านดอนมากมาย โรงเรียนบ้านโนนสำราญ และโรงเรียนบ้านคำไหล โดยแต่ละโรงเรียนข้อมูลข่าวสารที่ขอมิรายละเอียด ดังนี้

๑. รายงานขอจ้าง
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน
๓. บันทึกตกลงจ้างที่ปิดอากรแสตมป์เรียบร้อยแล้ว
๔. บัญชีรายการก่อสร้างของผู้รับจ้าง
๕. ใบส่งมอบงาน (ให้ลงทะเบียนรับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ)
๖. ใบตรวจการจ้างและรับรองผลการปฏิบัติงาน
๗. บันทึกทราบผลการตรวจการจ้าง
๘. สำเนาสมุดควบคุมงาน
๙. ภาพถ่ายการก่อสร้าง/ปรับปรุงซ่อมแซม (ภาพสี) พร้อมรับรองว่าเป็นรูปถ่ายการก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมของโรงเรียนจริง (ภาพถ่ายที่ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว หรือระหว่างงวดงานสำหรับกรณีที่มีหลายงวดงาน)
- ๑๐ สำเนาหลักประกันสัญญา
๑๑. เอกสารสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๘๔/๓๓๒๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารหลักฐานที่ผ่านกระบวนการจัดหาและเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ แล้ว มีเก็บไว้เพื่อรอรับการตรวจสอบจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงาน

การตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนทางวินัย เป็นต้น และไม่เข้าข่ายให้เปิดเผยแก่ประชาชน
ตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒
ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีอาชีพเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ข. ได้ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. ภายในโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต ๒ จำนวน ๖ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านศรีสุข โรงเรียนบ้านขามเปี้ย โรงเรียนบ้านนาตาหมุด โรงเรียนบ้านดอนมากมาย
โรงเรียนบ้านโนนสำราญ และโรงเรียนบ้านคำไหล เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน แต่ได้รับการปฏิเสธ จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวมายัง
คณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ที่ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อที่หน่วยงานให้เหตุผลว่าต้องเก็บไว้เพื่อรอรับ
การตรวจสอบจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ
สืบสวนสอบสวนทางวินัย เป็นต้นนั้น ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ และการเปิดเผยยังเป็นการแสดง
ให้เห็นถึงโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานอีกด้วย ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๕

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๕๕

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด เกี่ยวกับการกู้เงินและ
การค้าประกันเงินกู้**

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๓ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และ
วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. หนังสือยื่นกู้ของนางสาว ข. (ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - มีนาคม ๒๕๕๔)
๒. หนังสือค้ำประกันบุคคลอื่นของนางสาว ข. (ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - มีนาคม ๒๕๕๔)
๓. หนังสือยื่นลาออกจากการประกันชีวิตของคู่สมรส (นาย ก.)

สหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด มีหนังสือ ที่ สอ.นม. ๗๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธ
การเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า สัญญากู้เงิน ส ๕๔/๐๙๑๖๗ ของนางสาว ข. และเอกสารประกอบการประกันของนางสาว ข. ตามสัญญา
ค้ำประกันเงินกู้ของนาง ส. สัญญากู้เงิน ส ๕๔-๐๘๖๘๘ นาง ค. สัญญากู้เงิน ส ๕๔/๑๐๔๕๙ และนางสาว ง. สัญญากู้เงิน
ส ๕๔/๐๗๔๔๐ แล้วไม่ปรากฏว่ามีคู่สมรสด้วย มีเพียงใบจดทะเบียนหย่าแนบประกอบเท่านั้น สหกรณ์ฯ ซึ่งมีฐานะเป็นสถาบันการเงิน
ตามประกาศกระทรวงการคลัง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิก
สหกรณ์ฯ ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นางสาว ข. อดีตภรรยาของผู้อุทธรณ์ได้ปลอมแปลง
ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ในการยื่นเรื่องกับสหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด ทั้งเรื่องการกู้เงินและการค้ำประกันให้บุคคลอื่น
ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๓ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕
ถึงผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ แต่สหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด
ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่

มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน” และบัญญัติว่า “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุม การประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า สหกรณ์ ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด เป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “สหกรณ์ หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมโดยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันและ ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้” สหกรณ์ออมทรัพย์นครราชสีมา จำกัด จึงเป็นหน่วยงานของเอกชน มิใช่หน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสาร ของราชการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัย จึงให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว น.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร ขอคัดถ่ายสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงานที่มีคำสั่งให้บริษัท ก. จำกัด นายจ้าง ซึ่งนายจ้างค้างจ่ายค่าจ้างและเลิกจ้างโดยค้างจ่ายค่าจ้าง ค่าจ้างวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ไม่ได้ใช้สิทธิ ค่าสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าและค่าชดเชยให้ผู้อุทธรณ์และพวก พร้อมสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร มีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้คัดถ่ายข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างผู้ขอข้อมูล สำหรับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมบรรดาสรรพเอกสารฝ่ายนายจ้างไม่สามารถคัดถ่ายสำเนาให้ได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร ขอคัดถ่ายสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงานที่มีคำสั่งให้บริษัท ก. จำกัด นายจ้าง ซึ่งนายจ้างค้างจ่ายค่าจ้างและเลิกจ้างโดยค้างจ่ายค่าจ้าง ค่าจ้างวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ไม่ได้ใช้สิทธิ ค่าสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าและค่าชดเชยให้ผู้อุทธรณ์และพวก พร้อมสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครอนุญาตให้คัดถ่ายเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างผู้ขอข้อมูลและปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมบรรดาสรรพเอกสารฝ่ายนายจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจง

เพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องฟ้องเพิกถอนคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร จึงต้องทราบถึงกระบวนการพิจารณาของพนักงานตรวจแรงงานเกี่ยวกับการรับฟังพยานหลักฐานของบริษัท ก. จำกัด ซึ่งเป็นนายจ้างของผู้อุทธรณ์ในการยื่นคำให้การกรณีที่ผู้อุทธรณ์และพวกรวม ๒๗ คน ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน ขอให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างในช่วงที่สูญหายอันมีสาเหตุมาจากน้ำท่วมและได้สูญหายหลายครั้งจะเป็นหลักฐานเท็จหรือไม่ สามารถรับฟังได้เพียงใดและมีความเชื่อถือได้หรือไม่ เมื่อผู้อุทธรณ์ขอสำเนาสำนวนการพิจารณาในคดีนี้กลับได้รับการบ่ายเบี่ยงและในที่สุดก็ได้รับแค่สำเนาสำนวนการพิจารณาฝ่ายลูกจ้างซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๔/๕๓๕ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงเลขานุการฯ ชี้แจง ดังนี้

๑. พนักงานตรวจแรงงานได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง และมีคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานที่ ๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าชดเชยและค่าสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าให้แก่ลูกจ้างผู้ร้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง หากนายจ้างหรือลูกจ้างไม่พอใจในคำวินิจฉัยตามคำสั่งให้นำคดีไปสู่ศาลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง หากไม่นำคดีไปสู่ศาลภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้คำสั่งเป็นที่สุด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๒๔ และมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

๒. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครได้ส่งคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานที่ ๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่นายจ้างและลูกจ้างผู้ร้อง ซึ่งนายจ้างและผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ครบกำหนดระยะเวลาปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานหรือนำคดีไปสู่ศาลวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕

๓. วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอคัดถ่ายสำนวนการสอบสวนของพนักงานตรวจแรงงานรวมถึงพยานหลักฐานจากทั้งสองฝ่ายพร้อมบรรดาสรพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาครได้เปิดเผยข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างผู้ร้อง สำหรับข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายนายจ้าง ซึ่งได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากยังไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานหรือนำคดีไปสู่ศาล ซึ่งหากนายจ้างหรือลูกจ้างได้นำคดีไปสู่ศาลเพื่อฟ้องเพิกถอนคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานต้องดำเนินการประสานสำนักงานคดีแรงงาน สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อเป็นทนายแก้ต่างคดีให้พนักงานตรวจแรงงานผู้ถูกฟ้องเป็นจำเลย ขั้นตอนการดำเนินการจึงยังไม่เสร็จสิ้นต้องดำเนินการกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลต่อไป จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงาน สรพเอกสารฝ่ายนายจ้างและสรพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงานซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเมื่อพนักงานตรวจแรงงานได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง และมีคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างค่าชดเชยและค่าสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงานเป็นข้อมูลข่าวสารที่ให้เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ต้องให้สำเนาเพราะอาจนำข้อมูลส่วนบุคคลนี้ไปใช้ก่อให้เกิดความเสียหายได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของพนักงานตรวจแรงงานที่ให้เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการ
จัดซื้อจัดจ้าง/โครงการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ช. ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองต้นเปา มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองต้นเปา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. โครงการจ้างเหมาบริการเก็บขยะและกำจัดขยะมูลฝอยเขตเทศบาลเมืองต้นเปา
๒. โครงการจัดซื้อจัดจ้างถังขยะ

เทศบาลเมืองต้นเปามีหนังสือ ที่ ชม ๖๓๓๐๑/๕๔๔ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากโครงการและเอกสารที่เกี่ยวข้องยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการรวบรวมและตรวจสอบยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองต้นเปาจัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองต้นเปา ต้องการข้อมูลตามคำขอเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่และการบริหารงานของเทศบาลเมืองต้นเปา แต่เทศบาลเมืองต้นเปาปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลเมืองต้นเปามีหนังสือ ที่ ชม ๖๓๓๐๑/๗๑๔ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งว่า เทศบาลเมืองต้นเปาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ในการประชุมสภาเทศบาลเมืองต้นเปา เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่า ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองต้นเปาเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ในการประชุมสภาเทศบาลเมืองต้นเปา เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ นั้น เป็นเพียงข้อมูลสรุปไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการและไม่ได้มีการให้สำเนาไว้ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ที่จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

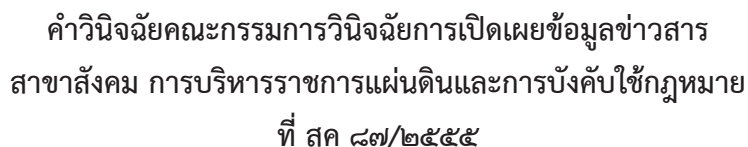
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองต้นเปา มีหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของเทศบาล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองต้นเปาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕

มีผู้เข้าสอบจำนวนมากประมาณ ๖,๙๐๐ คน ข้อสอบมีจำนวน ๑๐๐ ข้อ และใช้สอบกับทุกตำแหน่ง เป็นการสอบในภาคความรู้ความสามารถทั่วไปเพื่อวัดกระบวนการคิดและวิเคราะห์ โดยภาคความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งนั้น กรมสรรพากรจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อวัดความรู้ในรายละเอียดของเนื้อหา หลังจากนั้น กรมสรรพากรจะทำการประเมินเพื่อแต่งตั้งต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรมสรรพากรชี้แจงว่าได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองแล้ว ส่วนรายการที่ ๒ กรมสรรพากรได้ส่งข้อสอบและคำเฉลยเพื่อพิจารณา สำหรับเหตุผลประกอบคำตอบนั้น เนื่องจากศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้ส่งให้แก่กรมสรรพากร จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า การทำสัญญาจ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการจัดสอบให้แก่กรมสรรพากร ข้อสอบที่ศูนย์ทดสอบทางวิชาการฯ ได้ออก และใช้ในการสอบนั้นเป็นสิทธิ์ของกรมสรรพากร การจะเปิดเผยหรือไม่จึงเป็นกรณีที่กรมสรรพากรจะเป็นผู้พิจารณา สำหรับข้อสอบที่ใช้ในการสอบ ศูนย์ทดสอบทางวิชาการฯ ได้ว่าจ้างทีมงานคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางแพทยศาสตร์ให้เป็นผู้ออกข้อสอบ และการว่าจ้างนั้นไม่มีข้อตกลงเกี่ยวกับคำตอบเป็นรายข้อ รวมทั้งในสัญญาจ้างที่ปรึกษาก็ไม่มีการกล่าวถึงกรณีดังกล่าวนี้ด้วย เพียงแต่ตกลงในหลักการกว้างๆ ว่า เป็นการสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถในเชิงวิเคราะห์ของผู้เข้าสอบ และผู้ทรงคุณวุฒิก็ใช้หลักการนี้ในการออกข้อสอบ คำตอบเป็นรายข้อนั้นมีตรรกะที่อธิบายได้ แต่ศูนย์ทดสอบทางวิชาการฯ ไม่ได้ร้องขอคำอธิบายจากทีมงานผู้ออกข้อสอบแต่อย่างใด

นาง ก. และนาย ข. ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้ารับการประเมินและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ผ่านการทดสอบ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อสอบที่ใช้ในการสอบไม่ตรงตามหลักเกณฑ์วิธีการคัดเลือกที่ได้ประกาศไว้ ตามประกาศกรมสรรพากรลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง คัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ข้อ ๖ โดยคำเฉลยข้อสอบมีความคลุมเครือ อาจมีคำตอบที่ถูกได้หลายข้อ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเรื่องหรือเหตุผลที่จะนำมาใช้ รวมทั้งวิธีคิดของแต่ละบุคคล จึงต้องการคำอธิบายหรือเหตุผลที่ชี้ให้เห็นว่าคำตอบใดเป็นคำเฉลยที่ถูกต้อง และเพราะเหตุผลใด เป็นรายข้อทั้ง ๑๐๐ ข้อ การไม่ผ่านการทดสอบมีผลกระทบต่องานผู้อุทธรณ์ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อคลายความข้องใจ และเพื่อใช้ในการเตรียมความพร้อมในการสอบครั้งต่อไป หากข้อสอบจะมีลักษณะเช่นเดียวกันนี้อีก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรมสรรพากรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งเมื่อพิจารณาเหตุผลที่กรมสรรพากรได้ใช้ในการออกคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อที่ว่าข้อสอบมีประโยชน์ที่จะใช้เป็นแนวทางในการออกข้อสอบในครั้งต่อไป หากเปิดเผยจะไม่สามารถนำข้อสอบมาใช้ประโยชน์ใดๆ ได้อีก เห็นว่า แม้จะได้เก็บข้อสอบไว้ในคลังข้อสอบเพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคตของกรมสรรพากรก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ที่ผู้สอบจะได้รับ ข้อสอบดังกล่าวเป็นการวัดความรู้ในเชิงวิเคราะห์ของผู้เข้าสอบ เมื่อการสอบได้เสร็จสิ้น ผู้เข้าสอบสมควรได้รับทราบข้อสอบรวมทั้งคำเฉลยเพื่อศึกษาและทบทวนคำตอบที่ตนได้ทำในการสอบการเปิดเผยจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าสอบได้ตรวจทานองค์ความรู้ของตนที่มีอยู่ รวมทั้งแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหากองค์ความรู้ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ อันจะเป็นการเพิ่มสมรรถนะของบุคลากรของกรมสรรพากรได้มากกว่าการไม่เปิดเผย เมื่อพิจารณามาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว กรณีนี้เห็นสมควรเปิดเผยข้อสอบและคำเฉลยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. ข้อที่ว่าจะทำให้เงินจำนวนมากที่ใช้จ่ายไปในการจ้างออกข้อสอบไม่คุ้มต้นทุน จากการตรวจสอบรายละเอียดในสัญญาจ้างที่ปรึกษา เป็นการจ้างให้ดำเนินการคัดเลือกบุคลากรระดับชำนาญการเพื่อเข้ารับการประเมินและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน ๖,๙๕๐ คน โดยวิธีการสอบข้อเขียน ในวงเงิน ๘,๓๘๘,๐๐๐ บาท

โดยกำหนดให้ผู้รับจ้างต้องดำเนินการใน ๓ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ การออกข้อสอบ ส่วนที่ ๒ การจัดสอบข้อเขียน และส่วนที่ ๓ การประมวลผลคะแนนและรายงานผลคะแนนของผู้ที่ผ่านเกณฑ์ในการสอบ

สัญญาจ้างได้มีการจำแนกรายละเอียดค่าจ้างของงานที่จ้าง โดยในส่วนที่ ๑ การออกข้อสอบ (ค่าข้อสอบ) คิดเป็นเงินค่าจ้าง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่ ๒ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสอบ ๖๔๘,๐๐๐ บาท และส่วนที่ ๓ การตรวจและประมวลผลคะแนน ค่าจ้าง ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท จากจำนวนเงินค่าจ้างทั้งสิ้น ๘,๓๘๘,๐๐๐ บาท ค่าจ้างส่วนใหญ่จึงเน้นไปที่ส่วนที่ ๒ ฉะนั้น การดำเนินการสอบในครั้งต่อไป หากกรมสรรพากรมีบุคลากรที่เข้าสอบในจำนวนใกล้เคียงกัน เงินค่าบริหารจัดการสอบก็จะมีจำนวนใกล้เคียงกับการสอบในครั้งนี้

๓. ส่วนเหตุผลประกอบคำตอบ จากคำชี้แจงของผู้แทนกรมสรรพากรและผู้แทนศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สัญญาจ้างที่ปรึกษาไม่ได้ระบุถึงข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ และข้อมูลข่าวสารในส่วนเหตุผลประกอบคำตอบนั้นไม่มีอยู่คณะกรรมการฯ จึงไม่พิจารณาในประเด็นนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนข้อสอบและคำตอบ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี)
 เกี่ยวกับรายงานผลการคัดเลือกเป็นกรรมการพัฒนาชุมชนและใบสมัครของผู้ได้รับการคัดเลือก

.....

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ว.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ว. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) ขอข้อมูลข่าวสาร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ผลการคัดเลือกคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า (คพรฟ.) กองทุนพัฒนาไฟฟ้าจังหวัดสระบุรี ๑ ของอำเภอเมืองสระบุรีและอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี
๒. ผลการคัดเลือกคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าตำบล (คพรต.) กองทุนพัฒนาไฟฟ้าจังหวัดสระบุรี ๑ ของอำเภอเมืองสระบุรีและอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี
๓. ใบสมัครของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็น คพรฟ. ภาคประชาชนทั้งสองอำเภอ
๔. ใบสมัครของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็น คพรต. ภาคประชาชน และ คพรต. อื่นๆ ทั้งสองอำเภอ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๕.๗/๔๘๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากกระบวนการสรรหาคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า (คพรฟ.) และคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าตำบล (คพรต.) ยังไม่เสร็จสิ้น ยังอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน หากได้ดำเนินการเสร็จแล้ว จะได้ประสานสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) ด้วยแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ เห็นว่าอุทธรณ์มีความชัดเจนแล้วจึงไม่เรียกให้มาให้อภัยคำ ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อำเภอเมืองสระบุรีและอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จัดประชุมผู้แทนหมู่บ้านในตำบลเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า กองทุนพัฒนาไฟฟ้าจังหวัดสระบุรี ๑ โดยอำเภอเมืองสระบุรีได้ทำการคัดเลือกเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ และอำเภอเฉลิมพระเกียรติทำการคัดเลือก

เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ผูุ้ทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร ผลการคัดเลือกคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าและใบสมัครของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก แต่สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) ได้ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เรื่องยังอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) มีหนังสือ ที่ สวก ๕๕๐๕.๗/๓๕๓ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ได้มีหนังสือ ที่ สวก ๕๕๐๒/๓๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕ ส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้แก่ผูุ้ทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ใบสมัครของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกนั้น เนื่องจากมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และปัจจุบันคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้มีคำสั่งที่ ๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า กองทุนพัฒนาไฟฟ้า จังหวัดสระบุรี ๑ แล้ว และเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า กองทุนพัฒนาไฟฟ้าจังหวัดสระบุรี ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าตำบล เพื่อช่วยเหลืองานด้านต่างๆ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔

ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการเป็นข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า กองทุนพัฒนาไฟฟ้าจังหวัดสระบุรี ๑ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ พัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า กองทุนพัฒนาไฟฟ้า จังหวัดสระบุรี ๑ และคณะกรรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าตำบลแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยใบสมัครของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบกระบวนการสรรหาและแต่งตั้ง และเพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่ระบุในใบสมัคร ได้แก่ วันเดือนปีเกิด ศาสนา เลขบัตรประจำตัวประชาชน และชื่อคู่สมรส
๒. เอกสารแนบ ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน

การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานประจำเขต ๗ (สระบุรี) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในใบสมัครของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่ระบุในใบสมัคร ได้แก่ วันเดือนปีเกิด ศาสนา เลขบัตรประจำตัวประชาชน และชื่อคู่สมรส
๒. เอกสารแนบ ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดมหาสารคามเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ นายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๓๐๘๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ขอข้อมูลข่าวสาร เอกสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ได้แก่ พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รายชื่อพยานบุคคลและบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานที่ให้การสนับสนุนข้อกล่าวหา กรณีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมละเลย ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

จังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ลับ ที่ มค ๐๐๓๗.๔/๒๗๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การสอบสวนดังกล่าวเป็นการดำเนินการสอบสวนในทางลับ ประกอบกับพยานบุคคลที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาส่วนใหญ่เป็นพนักงานเทศบาลที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบ เสียหายต่อความปลอดภัยในชีวิต สิทธิ หน้าที่ หรือการปฏิบัติงานของพยานบุคคลดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังคงต้องเก็บรักษาเอาไว้เป็นความลับ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดมหาสารคาม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่ง มาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยางว่านำน้ำมันเชื้อเพลิง (ดีเซล) ของเทศบาลเดิมใส่รถยนต์นั่งส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน ชน ๕๒๙๐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นของภรรยาผู้อุทธรณ์ จำนวน ๕ ครั้ง เป็นเงิน ๖,๓๐๐ บาท และใช้อำนาจหน้าที่สั่งการให้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาซื้อขายและเอกสารประกอบตามโครงการ จัดซื้อรถยนต์โดยสารขนาด ๑๒ ที่นั่ง ตามสัญญาเลขที่ ๐๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จังหวัดมหาสารคามได้มีคำสั่ง ที่ ๒๑๔๒/๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนแล้วรายงาน ผลการสอบสวนโดยมีความเห็นว่า กรณีมีมูลน่าเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์มีการกระทำตามข้อกล่าวหา จังหวัดมหาสารคามจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๐๘๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร เอกสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ได้แก่ พยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รายชื่อพยานบุคคลและบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานที่ให้การสนับสนุนข้อกล่าวหา แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มค ๐๐๓๗.๔/๑๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ หนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มค ๐๐๓๗.๔/๒๖๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ และหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มค ๐๐๓๗.๔/๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ส่งข้อมูลข่าวสารและคำชี้แจงเกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มาเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑. พยานเอกสารที่สนับสนุนข้อกล่าวหาซึ่งประกอบด้วยเอกสารการดำเนินการเพื่อจัดซื้อรถโดยสารขนาด ๑๒ ที่นั่ง และสัญญาซื้อขายรถยนต์ดังกล่าว เอกสารการจดทะเบียนรถยนต์ ประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน ๗ คน ยี่ห้อฟอร์ด เอฟเวอร์เรส สีน้ำตาลเทา หมายเลขทะเบียน ชน ๕๒๙๐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นของภรรยาผู้อุทธรณ์ และเอกสารใบเสร็จรับเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

๒. บันทึกถ้อยคำพยาน พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรเจ้าหน้าที่ของรัฐ ของบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ส่วนเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น จังหวัดมหาสารคามชี้แจงว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๒๑๔๒/๒๕๕๒ เป็นการดำเนินการในทางลับ อีกทั้งพยานบุคคลส่วนใหญ่เป็นพนักงานเทศบาลที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจส่งผลกระทบต่อพยานบุคคลดังกล่าวได้ ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ ๓๐๘๖/๒๕๕๓ ได้รายงานผลการสอบสวนต่อจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ และได้เสนอเรื่องพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาสั่งการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยังมีคำสั่งทางปกครองหรือมีคำวินิจฉัยในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๔๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ สั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคามแล้ว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้สอบถามไปยังจังหวัดมหาสารคามและได้รับรายงานว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ และได้ส่งมอบงานและพ้นจากตำแหน่งไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ เอกสารในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๒๑๔๒/๒๕๕๒ ได้แก่ พยานเอกสารที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและบันทึกถ้อยคำพยานที่ให้การสนับสนุนข้อกล่าวหาและมีข้อพิจารณา ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารในส่วนพยานเอกสาร ซึ่งประกอบด้วยเอกสารการจัดซื้อรถโดยสารขนาด ๑๒ ที่นั่ง สัญญาซื้อขายรถยนต์ดังกล่าว และเอกสารใบเสร็จรับเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน เมื่อการซื้อรถโดยสารได้เสร็จสิ้นและมีการเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงตามระเบียบราชการแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ สำหรับเอกสารการจดทะเบียนรถยนต์หมายเลขทะเบียน ชน ๕๒๙๐ กรุงเทพมหานคร รถยนต์ดังกล่าวเป็นของภรรยาผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยไม่น่าจะมีผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูล จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นเดียวกัน

๒. ข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำพยาน เมื่อการดำเนินการเรื่องที่ถูกกล่าวหาผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้น โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคามแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานให้ทราบได้ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียนหรือให้ถ้อยคำเป็นพยาน ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองบุคคลดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัด
มหาสารคามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียนหรือให้ถ้อยคำ
พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยและ
การสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอความเป็นธรรม เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กรณีกรรมการพัฒนาชุมชนมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ และใช้เป็นพยานหลักฐานอ้างอิงในการ
แจ้งความดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในทางปกครอง ทางอาญา และทางแพ่ง จำนวน ๑๕ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด (นาย ก.)
๒. คำสั่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด (นาย ข.)
๓. บันทึกที่เจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องตั้งเรื่องเสนอรองผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด (นาย ข.)
๔. บันทึกหนังสือร้องทุกข์/ขอความเป็นธรรม ขอความเป็นธรรม/ชี้แจง/คัดค้าน/โต้แย้ง ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ - ปี ๒๕๕๐
ทั้งหมด
๕. คำสั่งโยกย้ายตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ - ๒๕๕๐
๖. หนังสือบันทึกขอความเป็นธรรมในการพิจารณาความดีความชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ในปี ๒๕๔๔
ปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๔๖ โดยเฉพาะลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๕
๗. หนังสือการสอบข้อเท็จจริงของกลุ่มมาเฟียฯ ในสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๑
ที่นาย ค. และนาย ง. เป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
๘. คลิป รูปภาพ ที่กลุ่มมาเฟียฯ ในสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดจัดทำ ในปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๕๐ และเอกสารอื่นๆ
๙. คำสั่งลงนามโดยผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ในปี ๒๕๓๒ ปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๕๐
๑๐. หนังสือเอกสารที่กลุ่มสตรีอำเภอศรีสมเด็จส่งเรื่องถึงผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ไม่ลงวันที่ ในปี ๒๕๔๙ พร้อมรายชื่อ
จำนวน ๓๒ คน
๑๑. หนังสือที่นายศักดิ์ดา คงเพชร ส.ส. เขต ๘ อำเภอปทุมรัตน์ เกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ส่งถึงผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด
ในปี ๒๕๔๖
๑๒. หนังสือแถลงการณ์ที่นาย จ. พัฒนาการอำเภอพนมไพรแจก และเขียนหัวข้อว่า เส้นทางสู่ศาลปกครอง โดยไม่ลงชื่อ
ในปี ๒๕๔๕

๑๓. เอกสารหนังสือร้องทุกข์ ขอความเป็นธรรม พร้อมหลักฐานอื่นๆ ที่นาย ข. นำส่งให้จังหวัดร้อยเอ็ด

๑๔. เอกสารการตั้งเรื่องกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ ที่นาย ค. และนาย ง. แอบอ้างว่าเป็นการสอบข้อเท็จจริง

๑๕. เอกสาร เทป คลิป รูปภาพ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๑๘/๔๘๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้รับแจ้งจากจังหวัดร้อยเอ็ดว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๑๕ ไม่ปรากฏในสำนวนร้องเรียนร้องทุกข์ของจังหวัด จึงให้สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดดำเนินการจัดหาให้โดยพิจารณาตามอำนาจหน้าที่และตามกฎหมาย ซึ่งสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดได้ตรวจสอบและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๑๑ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่าเป็นความลับของทางราชการ ไม่มีข้อมูล ไม่สามารถค้นหาค้นหาได้ เป็นข้อมูลที่ยุบยับยั้งขัดขวางอาจมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยได้ และไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด และของผู้อุทธรณ์ ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๒ - พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์รับราชการสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด กรมการพัฒนชุมชน ซึ่งในการรับราชการดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้ถูกโยกย้ายตำแหน่งและสถานที่ทำงานภายในจังหวัดร้อยเอ็ดหลายครั้ง ต่อมากรมการพัฒนชุมชนได้มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องขอความเป็นธรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรม หรือเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ รวมทั้งคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายในช่วงที่ได้รับราชการดังกล่าว เพื่อประกอบการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๕ รายการ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ นั้น อยู่ในความครอบครองของจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งจากการประสานงานกับจังหวัดร้อยเอ็ดได้รับแจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด จากการตรวจสอบพบเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๙ ฉบับ จำแนกตามคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ได้ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔

๑. หนังสือกรมการพัฒนชุมชน ลับ ที่ มท ๐๔๐๒/๒๓๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๖

๒. หนังสือศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต ๓ ลับ ที่ มท ๐๔๐๘/๑๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๓. บันทึกของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕

๔. หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รอ ๐๐๑๙/๐๐๐๑๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓

๕. คำสั่งจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๐๐๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓

๖. หนังสืออำเภอปทุมรัตน์ ที่ รอ ๑๐๑๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๖

๗. หนังสืออำเภอเมืองสรวง ลับ ที่ รอ ๑๒๑๗/๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

๘. หนังสืออำเภอโพธารอง ที่ รอ ๐๖๑๘/๔๘๘๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖

๙. หนังสืออำเภอปทุมรัตน์ลับ ที่ รอ ๑๐๑๘/๒๔ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙

๑๐. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ รอ ๐๐๑๘/๒๑๒๑๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๖

๑๑. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ รอ ๐๐๑๘/๑๗๐๔๑ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑

๑๒. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ดลับ ที่ รอ ๐๐๑๗.๓/๗๒๔ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ (ในส่วนที่เป็นเอกสาร)

๑๓. หนังสืออำเภอพนมไพรลับ ที่ รอ ๐๕๑๘/๑๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒

๑๔. บันทึกลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖

๑๕. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ดลับ ที่ รอ ๐๐๑๘/๔๗๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๑๖. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ดลับ ที่ รอ ๐๐๑๘/๔๗๔ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๑๗. บันทึกสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

๑๘. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ รอ ๐๐๑๘/๒๐๔๕๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔

๑๙. บันทึกลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ค้นไม่พบ คือ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๔ และรายการที่ ๑๕ ตลอดจนในส่วนที่เป็นเทป คลิป รูปภาพ และอื่นๆ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๕ (ในส่วนที่เป็นเอกสาร) รวมจำนวน ๑๙ ฉบับดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อของราษฎรที่ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลนั้นได้ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๑๑ นั้น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๕ รายการ และยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดแต่อย่างใด ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมด เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ อยู่ในความครอบครองของจังหวัดร้อยเอ็ด และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณาและมีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตน ดังนั้น คณะกรรมการฯ จะพิจารณาวินิจฉัยคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด รายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๑๕ เท่านั้น

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดชี้แจงว่าได้ตรวจสอบเอกสารในสำนักงานฯ แล้ว พบเอกสารจำนวน ๑๙ ฉบับ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารตามคำขอในรายการ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๕ (ในส่วนที่เป็นเอกสาร) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ และผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ซึ่งแม้ว่าสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดจะได้ชี้แจงว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๑๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้งว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์

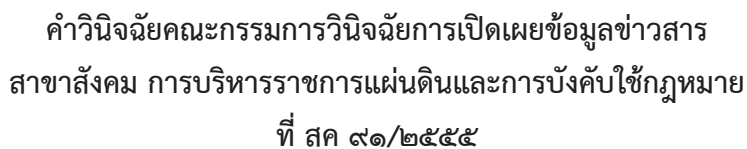
ทราบได้ โดยปกปิดชื่อของแพทย์และราษฎรที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลดังกล่าวไม่ให้ต้องได้รับผลกระทบจากการให้ความเห็นหรือการร้องเรียนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๔ และรายการที่ ๑๕ ในส่วนที่เป็นเทป คลิป รูปภาพ และอื่นๆ นั้น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดชี้แจงว่าค้นไม่พบ อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งการค้นหว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่หรือไม่นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา หากผู้ยุทธธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดดังกล่าวเป็นความจริง ผู้ยุทธธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๕ เฉพาะในส่วนที่เป็นเอกสารแก่ผู้ยุทธธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อของแพทย์และราษฎรที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๒๔๗

เป็นเครื่องมือ ให้การสนับสนุน ยุยงส่งเสริมให้นักศึกษาเดินขบวนประท้วงผลการพิจารณาสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จนทำให้เกิดความแตกแยกภายในคณะ และจากผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๐/๖๙๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และ ที่ ศธ ๐๕๖๐/๑๐๕๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายงานผลการสืบหาข้อเท็จจริงลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา บันทึกถ้อยคำและเอกสารประกอบของพยานจำนวน ๒ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผู้กล่าวหา กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง กรณีเหตุการณ์เดินขบวนประท้วงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม บันทึกรายงานการประชุมกระบวนการสอบสวนและขยายเวลาการสอบสวน บันทึกคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง รายงานการสอบสวนฯ เพื่อพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ตามหนังสือผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๘

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีเหตุการณ์นักศึกษาเดินขบวนประท้วง และการกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับอาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม รวม ๖ คน ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าว อันเป็นการกระทำผิดวินัย เมื่อการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีคำสั่งว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

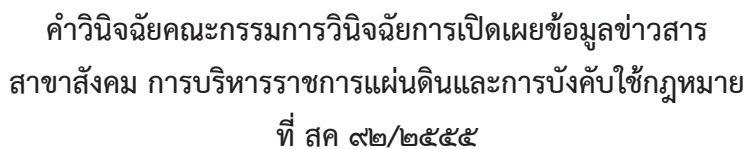
คณะกรรมการฯ พิจารณารายละเอียดของข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้องไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและมีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาชี้แจงว่าไม่มี ซึ่งการค้นหว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่หรือไม่ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

ผู้ทูลกระหม่อม : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลโนนหวาย อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

เทศบาลตำบลโนนหวายมีหนังสือ ที่ อต ๗๗๓๐๑/๐๓๖ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถือหุ้น แจ้งเปิดเผยเอกสาร
ประกาศราคา/สอบราคา เอกสารทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่มาขอ/ซื้อเอกสารประกาศราคา/สอบราคา และเอกสารทะเบียน
รายชื่อผู้ประกอบการที่ยื่นซองเสนอราคา และมีหนังสือ ที่ อต ๗๗๓๐๑/๐๔๒ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร เอกสารผู้ประกอบการที่เสนอราคาพร้อมราคาที่เสนอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลโนนหวาย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลโนนหวายทำการสอบราคาเพื่อดำเนินโครงการต่างๆ ของเทศบาล ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ โครงการ ตามเอกสารสอบราคาที่ ๑/๒๕๕๔ ถึงเลขที่ ๗/๒๕๕๔ ซึ่งเทศบาลตำบลโนนหวายได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนเอกสารประกวดราคา/สอบราคา เอกสารทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่มาขอ/ซื้อเอกสารประกวดราคา/สอบราคา และเอกสารทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่มายื่นซองเสนอราคาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ปฏิเสธการเปิดเผยในส่วนเอกสารผู้ประกอบการที่เสนอราคาพร้อมราคาที่เสนอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลโนนหาวายมีหนังสือ ที่ อด ๗๗๓๐๑/๑๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และหนังสือ ด่วน ที่ อด ๗๗๓๐๑/๓๒๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารของผู้ชนะการสอบราคาพร้อมเอกสารแนบ ได้แก่ สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์ บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน และรายการสินค้าหรือแคตตาล็อกสินค้า เพื่อพิจารณา และชี้แจงว่าการสอบราคาตามใบสอบราคาเลขที่ ๖/๒๕๕๔ ไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากไม่สามารถจัดซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง

ตามระเบียบฯ ได้ ส่วนใบสอบราคาเลขที่ ๗/๒๕๕๔ นั้น เทศบาลตำบลโนนหวายได้ประกาศยกเลิก เนื่องจากในประกาศสอบราคาซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์เป็นคุณลักษณะคอมพิวเตอร์เดิม ซึ่งที่ถูกต้องเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะคอมพิวเตอร์ใหม่ตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และต่อมาเทศบาลตำบลโนนหวายได้ประกาศสอบราคาใหม่ ตามใบสอบราคาเลขที่ ๘/๒๕๕๔

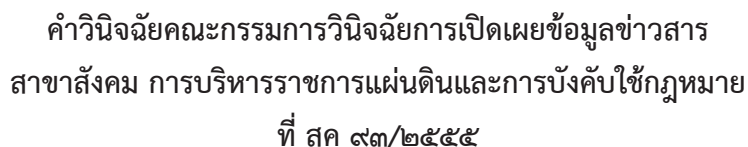
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลโนนหวายชี้แจงว่า การสอบราคาตามประกาศสอบราคาเลขที่ ๖/๒๕๕๔ ไม่มีการดำเนินการเนื่องจากไม่สามารถจัดซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่งได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงได้แก่ ใบเสนอราคาของผู้เสนอราคาตามประกาศสอบราคา เลขที่ ๑/๒๕๕๔ ถึงเลขที่ ๕/๒๕๕๔ และเลขที่ ๘/๒๕๕๔ ซึ่งเป็นประกาศสอบราคาแทนประกาศเลขที่ ๗/๒๕๕๔

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อการจัดซื้อวัสดุตามประกาศสอบราคาเลขที่ ๑/๒๕๕๔ ถึงเลขที่ ๕/๒๕๕๔ และเลขที่ ๘/๒๕๕๔ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใบเสนอราคาของผู้ชนะการสอบราคาให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลโนนหวาย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใบเสนอราคาของผู้ชนะการสอบราคา ตามประกาศสอบราคาเลขที่ ๑/๒๕๕๔ ถึง ๕/๒๕๕๔ และเลขที่ ๘/๒๕๕๔ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

ผู้ขอทราบ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้ถือหุ้นจึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ประกอบกับ ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงจึงพบว่า กองตรวจสอบสาขา ๒ ฝ่ายตรวจสอบของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้เข้าตรวจสอบการดำเนินงานของสาขาธาตุพนม สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดนครพนม พบว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ สาขานาแก สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดนครพนม ขณะปฏิบัติงานที่หน่วยอำเภอธาตุพนม สาขธาตุพนม และหน่วยอำเภอนาแก สาขานาแกมีพฤติการณ์ปลอมแปลงลายมือชื่อลูกค้าในรายงานเบิกเงินกู้แล้วแอบถอนเงินกู้จากบัญชีเงินฝากของลูกค้าไปโดยลูกค้าไม่ทราบเรื่อง และใช้ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะพนักงานธุรกิจพัฒนาเขตทำสัญญาให้ลูกค้ากู้เงินจากธนาคาร

และยืมเงินจากลูกค้าบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๕๖๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัย

ธ.ก.ส. พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผูุ้ทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ รายงานเท็จ หรือเสนอความคิดเห็นที่ไม่สุจริตต่อผู้บังคับบัญชา จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาคาร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาคาร อย่างร้ายแรง ประพฤติตนเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่ง ที่ ๙๖๘๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไล่อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ธ.ก.ส.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือ ลับ ที่ ฝทท/๖๙๑๒ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงว่า กรณีนาย ก. เกิดขึ้นเนื่องจากฝ่ายตรวจสอบได้เข้าตรวจสอบการดำเนินงานของสาขานาแก และสาขาธาตุพนม ในสังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดนครพนม แล้วพบเหตุผิดปกติจึงได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน โดยบันทึกคำให้การลูกค้าสาขาที่ได้เข้าไป ตรวจสอบ จากคำให้การพบว่า นาย ก. มีพฤติการณ์กระทำผิดวินัยตามข้อบังคับฉบับที่ ๙ ว่าด้วยวินัย ธ.ก.ส. อย่างร้ายแรง จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัย

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง ซึ่ง ธ.ก.ส. ได้แจ้งว่า การดำเนินการทางวินัยกรณีของผูุ้ทธรณ์ ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัย โดยไม่มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงอยู่ในสำนวนการสอบสวน ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งได้เสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานเป็นการให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริง แก่คณะกรรมการสอบสวน ซึ่งการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจัยให้ธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ให้แก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอสมเด็จเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภอสมเด็จ เพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับมติของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์กับพวกร้องเรียนกล่าวหานาย ข. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองแวง กับพวก เรียกรับเงินเพื่อต่อสัญญาจ้างของพนักงานจ้างตามภารกิจ ประกอบด้วย

๑. รายละเอียดการสอบสวนผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษทุกคน
๒. รายละเอียดผลการสรุปเป็นมติของกรรมการฯ
๓. รายละเอียดข้อเท็จจริง เหตุผล หลักฐาน เอกสาร ที่ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหานำมาโต้แย้งข้อกล่าวหา

อำเภอสมเด็จมีหนังสือ ที่ กส ๐๗๑๗/๓๒๑ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารภายในหน่วยงาน ซึ่งแสดงข้อเท็จจริงและความเห็นอันอาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๘ คน เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ร้องเรียนนาย ข. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองแวง และนาย ค. พนักงานจ้างเหมาบริการรายเดือน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เรียกรับเงินจากผู้อุทธรณ์กับพวกเพื่อการต่อสัญญาจ้าง อำเภอสมเด็จได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีดังกล่าวและมีคำสั่ง ที่ ๓๘๑/๒๕๕๔ ระบุการปฏิบัติราชการของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น คณะกรรมการสอบสวนมีมติว่านาย ข. ไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา และอำเภอสมเด็จมีคำสั่งให้นาย ข. ปฏิบัติราชการตามเดิม

ในชั้นพิจารณา อำเภอสมเด็จมีหนังสือ ที่ กส ๐๗๑๗/๖๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงสรุปได้ดังนี้

๑. กรณีการขอรับเอกสารรายละเอียดการสอบสวนผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษทุกคนนั้น อำเภอสมเด็จเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้เคยขอรับเอกสารดังกล่าวไปแล้ว หลังจากทีคณะกรรมการสอบสวนได้สอบปากคำฝ่ายผู้กล่าวหาเสร็จและสรุปพยานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๒. กรณีการขอรับเอกสารรายละเอียดผลการสรุปเป็นมติของกรรมการฯ อำเภอสมเด็จเห็นว่า เอกสารดังกล่าวมีข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอให้นายอำเภอสมเด็จเป็นผู้พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ

สอบสวนได้ทำการรวบรวมมา ซึ่งประกอบด้วยพยานของผู้ร้องเรียน และพยานของผู้ถูกร้องเรียน เมื่อนายอำเภอสมเด็จได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วก็ได้มีการแจ้งผลการสอบสวนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบตามหนังสืออำเภอสมเด็จ ที่ กส ๐๗๑๗/๓๐๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ประกอบกับผู้ถูกร้องเรียนได้ไปร้องทุกข์กล่าวโทษนาย ข. ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรสมเด็จ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ และในระหว่างที่คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนอยู่นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จังหวัดขอนแก่นได้เชิญกลุ่มผู้ถูกร้องเรียนไปให้ถ้อยคำ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. จังหวัดขอนแก่นได้ไปพบนายอำเภอสมเด็จเพื่อขอทราบข้อมูลเบื้องต้นด้วยแล้ว อำเภอสมเด็จเห็นว่า แม้การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนจะเสร็จสิ้นแล้ว แต่การสอบสวนในชั้นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังดำเนินการอยู่ หากให้สำเนาเอกสารตามคำขออาจส่งผลกระทบต่อคดีและความยุติธรรม และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ รวมทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้ถูกร้องเรียนได้ไปใช้สิทธิเกี่ยวกับคดีผ่านทางกระบวนการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว จึงสมควรรอผลพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ซึ่งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน อำเภอสมเด็จก็พร้อมที่จะจัดส่งให้ทั้งหมดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

๓. กรณีการขอรับเอกสารรายละเอียดข้อเท็จจริง เหตุผล หลักฐาน เอกสาร ที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาหากล้างผู้กล่าวหา อำเภอสมเด็จเห็นว่า ถ้อยคำของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต้องนำไปพิสูจน์กันในชั้นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และศาลยุติธรรม หากให้สำเนาเอกสารแก่ผู้ถูกร้องเรียน อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นธรรมในการดำเนินคดี

ส่วนผู้ถูกร้องเรียนชี้แจงสรุปว่า ผู้ถูกร้องเรียนต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เพื่อต้องการทราบว่าคณะกรรมการสอบสวนใช้เอกสารหลักฐานใดในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนได้ใช้หลักฐานและเอกสารใดเพื่อต่อสู้ข้อกล่าวหา เนื่องจากผู้ถูกร้องเรียนเกรงว่าจะมีการช่วยเหลือกันเพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนพ้นข้อกล่าวหา เพราะผู้ถูกร้องเรียนเคยถูกร้องเรียนในประเด็นเดียวกันนี้หลายครั้ง แต่ก็พ้นจากข้อกล่าวหาทุกครั้ง อีกทั้งผู้ถูกร้องเรียนได้ไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ ขณะนี้อยู่ระหว่างรอผลการพิจารณา สำหรับประเด็นที่อำเภอสมเด็จอ้างว่าได้เปิดเผยเอกสารรายละเอียดการสอบสวนผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษทุกคนให้ผู้ถูกร้องเรียนแล้วนั้น ผู้ถูกร้องเรียนยังไม่เคยได้รับ เพียงแต่ไปขอด้วยวาจาและอำเภอตอบว่าให้ไปทำคำขอเป็นหนังสือแล้วจะเปิดเผยให้ เมื่อผู้ถูกร้องเรียนมีหนังสือคำขอ อำเภอก็บ่ายเบี่ยงไม่เปิดเผยแก่ผู้ถูกร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แม้เรื่องดังกล่าวจะอยู่ในระหว่างพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องเรียนเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากอำเภอสมเด็จเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อำเภอสมเด็จเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้ถูกร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์เกี่ยวกับการสอบสวนกรณีประพฤติผิด
จรรยาบรรณและขั้นตอนการปฏิบัติงานควบคุมคุณภาพตามระบบ CAQC

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ RC ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และหนังสือ ที่ RC ๓/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ

๑. สำเนาข้อกล่าวหาของผู้กล่าวหา
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ
๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
๔. คู่มือระบบการควบคุมคุณภาพตามระบบ CAQC และขั้นตอนรวมถึงคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานควบคุม
คุณภาพงานสอบบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจนครราชสีมา จำกัด สำหรับปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

กรมตรวจบัญชีสหกรณ์มีหนังสือ ที่ กษ ๐๔๐๔.๕/๕๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ - ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับของทางราชการ และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์มีหนังสือ ที่ กษ ๐๔๐๔/๒๔๘๘
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นคู่มือปฏิบัติงานของผู้ควบคุม
คุณภาพงานสอบบัญชี

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ และลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมตรวจบัญชีสหกรณ์และเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สอบบัญชีของสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจนครราชสีมา จำกัด ประจำปีสิ้นสุด
วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไปและระเบียบที่นายทะเบียน
สหกรณ์กำหนด เข้าลักษณะประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้สอบบัญชีสหกรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอ
เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการปกป้องส่วนได้เสียของตน

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสาร สรุปดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เพื่อตรวจสอบว่าการที่กรมตรวจบัญชีสหกรณ์กล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้น ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ว่า ต้องดำเนินการภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พบหรือทราบการกระทำผิดจรรยาบรรณ ตามระเบียบกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ว่าด้วยวิธีพิจารณาจรรยาบรรณและการอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือไม่

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เพื่อตรวจสอบว่าองค์คณะของคณะกรรมการจรรยาบรรณนั้น มีบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือไม่ เนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้ไปเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการจรรยาบรรณและเจ้าหน้าที่ของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ผู้อุทธรณ์พบว่าในรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมนั้นมีเจ้าหน้าที่ของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ซึ่งเป็นผู้ที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดจรรยาบรรณร่วมเป็นกรรมการจรรยาบรรณด้วย จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ เพราะถือเป็นคู่กรณีและเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในกระบวนการสอบสวน อาจจะทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลางได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นรายงานการประชุมที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาว่าข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์มีมูล ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณมีเนื้อหาอย่างไรบ้าง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ไม่เคยทราบว่ามีมีการใช้การควบคุมคุณภาพตามระบบ CAQC บังคับกับผู้สอบบัญชีภาคเอกชนแต่อย่างใด และไม่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมาก่อนในการปฏิบัติงานสอบบัญชีสหกรณ์ และการควบคุมดังกล่าวก็ปรากฏขั้นตอนซึ่งไม่รับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์เท่าที่ควร อาจทำให้ผลของการควบคุมคุณภาพนั้นไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการคู่มือการควบคุมคุณภาพตามระบบ CAQC เพื่อตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุมคุณภาพนั้นปฏิบัติงานถูกต้องตามระเบียบและขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ เพราะเป็นการสร้างขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์หรือไม่ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ทราบมาว่าถ้าเป็นผู้สอบบัญชีภาครัฐจะมีการแจกคู่มือดังกล่าวให้ แต่ถ้าเป็นผู้สอบบัญชีภาคเอกชนจะไม่ได้รับคู่มือดังกล่าว

ส่วนผู้แทนกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ชี้แจงสรุปว่า กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ได้ประกาศให้ผู้สอบบัญชีภาคเอกชนมาสมัครเป็นผู้สอบบัญชีของสหกรณ์อันเป็นการกระจายงานให้แก่เอกชนภายใต้การควบคุมคุณภาพของภาครัฐ ผู้สอบบัญชีต้องดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไป และตามระเบียบที่นายทะเบียนสหกรณ์กำหนด ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สอบบัญชีของสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจนครราชสีมา จำกัด ประจำปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งต่อมาได้มีการตรวจพบการทุจริตในสหกรณ์ดังกล่าวประมาณ ๓๐๐ กว่าล้านบาท สำนักมาตรฐานการบัญชีและการสอบบัญชี กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ มีหน้าที่ควบคุมคุณภาพการสอบบัญชีว่าได้มาตรฐานทางวิชาชีพหรือไม่ ได้ตรวจสอบพบว่า การสอบบัญชีของผู้อุทธรณ์นั้นไม่ได้มาตรฐานทางวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น ในการสอบบัญชีต้องมีการวางแผนการตรวจและต้องมีการประเมินความเสี่ยง ผู้อุทธรณ์ได้ประเมินความเสี่ยงของสหกรณ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสวนทางกับความเป็นจริง สำนักมาตรฐานการบัญชีและการสอบบัญชีจึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบและเสนอเรื่องให้คณะกรรมการจรรยาบรรณผู้สอบบัญชีสหกรณ์พิจารณาต่อไป ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานต่างๆ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้แทนกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ได้ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม สรุปดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในของหน่วยงานโดยหนังสือกล่าวหานั้นมีเนื้อหาเช่นเดียวกับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาที่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การดำเนินการในเรื่องที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งยังพิจารณาไม่เสร็จสิ้น กรมตรวจบัญชีสหกรณ์เกรงว่าหากเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการอาจจะกระทบต่อการพิจารณาเรื่องดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน และในการประชุมนั้นมีการพิจารณาเรื่องของบุคคลอื่นด้วย หากเปิดเผยอาจกระทบสิทธิของบุคคลอื่นได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คู่มือ CAQC นั้นแบ่งเป็นคู่มือสำหรับผู้ปฏิบัติและสำหรับผู้ควบคุม ซึ่งคู่มือสำหรับผู้ปฏิบัตินั้น ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วทุกครั้งที่มีการฝึกอบรม ส่วนคู่มือสำหรับผู้ควบคุมจะให้เฉพาะกับผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมเท่านั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณของผู้สอบบัญชีสหกรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทั่วไปของหน่วยงานของรัฐซึ่งเปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม กรมตรวจบัญชีสหกรณ์อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นคู่มือการควบคุมตามระบบ CAQC ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้กรมตรวจบัญชีสหกรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับหนังสือ
ร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. หนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ของสหกรณ์ บ. ซึ่งนาย ข. ประธานกรรมการฯ และพวก รวม ๑๑ คน
ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมทุจริตและแสวงหาประโยชน์มิควรได้จากการดำเนินการบ้านมั่นคงข้างเผือก

๒. หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๒/๐๙๐๕๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๒/๘๑๘๕๐ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์
ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่ง
บุคคลใด ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดให้มีชั้นความลับเป็นชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับ
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงไม่สามารถดำเนินการให้ตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ลับ ที่ นร. ๐๑๐๕.๐๒/๐๙๐๕๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งให้จังหวัดเชียงใหม่
ตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาคำให้การกรณีที่นาย ข. และพวก ร้องเรียนนายกรัฐมนตรีว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่ง
นักพัฒนาชุมชน ๖ ว. เทศบาลตำบลข้างเผือก ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตในการดำเนินการบ้านมั่นคงข้างเผือก โดยผู้อุทธรณ์
ได้ให้ข้อเท็จจริงแก่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว เพื่อปกป้องสิทธิของตน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์
๒๕๕๕ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าว แต่ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายก
รัฐมนตรี ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่มีให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะใช้สิทธิซึ่งกฎหมาย

ให้ความคุ้มครองดำเนินการกับนาย ข. และพวก ซึ่งใช้ข้ออ้างความเป็นราษฎรใช้สิทธิโดยไม่สุจริตโดยการกล่าวอ้างเรื่องเท็จและใช้พยานหลักฐานเท็จใส่ร้ายผู้ถูกร้อง ทำให้ผู้ถูกร้องได้รับความเสียหายทั้งต่อชื่อเสียง เกียรติยศ สิทธิเสรีภาพ ทั้งนี้ กลุ่มบุคคลข้างต้นกล่าวหาผู้ถูกร้องครั้งนี้มีครั้งแรก โดยก่อนหน้านี้ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ กลุ่มบุคคลเดียวกันนี้ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ ว่าผู้ถูกร้องยักยอกเงินของสหกรณ์ บ. จำนวน ๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท และมีพฤติกรรมทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ตั้งที่โรงเรียนต่อนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้ พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องโดยไม่มี การแจ้งข้อกล่าวหาใดๆ แก่ผู้ถูกร้อง รวมถึงการร้องเรียนในครั้งนี้ อำเภอเมืองเชียงใหม่ได้มีความเห็นให้ยุติเรื่องเช่นกัน ผู้ถูกร้อง มีความจำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อนำไปใช้ปกป้อง สิทธิของตนและเพื่อใช้ประกอบในการให้ถ้อยคำแก่สำนักงาน ป.ป.ช.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชี้แจงว่า รายการที่ ๑ ขอลกลับไปพิจารณาว่าจะเปิดเผย ได้หรือไม่ สำหรับรายการที่ ๒ สามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้โดยให้ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน ต่อมาศูนย์บริการประชาชน สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๒/๘๓๐๔๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า รายการที่ ๑ คือ หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ของสหกรณ์ บ. ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้โดยปกปิดชื่อที่อยู่ของผู้ร้อง และข้อความบางส่วนที่กล่าวอ้างเป็นพยานหรือพาดพิงบุคคลอื่น และไม่เปิดเผยเอกสารประกอบหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเนื่องจากเป็นพยานเอกสารที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง หากเปิดเผยอาจเป็นอุปสรรค ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและผลคำวินิจฉัยเพราะเรื่องร้องเรียนดังกล่าวอยู่ระหว่างกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ของจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งเพื่อคุ้มครองผู้ร้องหรือผู้ให้ข้อมูลและผู้เกี่ยวข้องอย่าต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียนครั้งนี้ และรายการที่ ๒ คือ หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๒/๐๙๐๕๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเนื่องจากเพื่อให้ความคุ้มครองผู้ร้องอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียนครั้งนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอจำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ของสหกรณ์ บ. เป็นการร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมาย และรายการที่ ๒ หนังสือสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๒/๐๙๐๕๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ เป็นหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แจ้งจังหวัดเชียงใหม่ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีบุคคลร้องเรียนกล่าวหาผู้ถูกร้อง เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลหรือให้เบาะแส แก่ทางราชการ หากเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ เว้นแต่ชื่อและที่อยู่ของ ผู้ร้องเรียน และรายชื่อพยานที่กล่าวอ้างในหนังสือร้องเรียนดังกล่าวให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้แก่ผู้ถูกร้องโดยปกปิดชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน และรายชื่อพยานที่กล่าวอ้างในหนังสือร้องเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ว.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ คือ นาย ว. ประธานชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอบลุกแดง จังหวัดระยอง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ พิเศษ ๓๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ขอสำนวนการสอบสวนวินัยกรณีผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่องมีพฤติกรรมล่อลวงไปในทางกระทำผิดวินัย ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเงินและพัสดุของโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง ๘

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕/๐๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการสอบสวนมูลกรณีโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ เสร็จสิ้นแล้ว แต่ผลการพิจารณายังไม่เป็นที่ยุติ เนื่องจากเป็นการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงซึ่งต้องรายงานให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา หากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเห็นแย้งกับมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาก็ต้องเสนอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไปตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วยระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ วรรคสาม ดังนั้น รายงานการสอบสวนมูลกรณีโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยแม้กระบวนการสอบสวนจะเสร็จสิ้นแล้วแต่เมื่อผลการพิจารณายังไม่เป็นที่ยุติ สำหรับนาย ว. เป็นผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียน จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ พิเศษ ๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏ

ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ พิเศษ ๓๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ขอสำนวนการสอบสวนวินัยผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ชี้แจงว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากกระบวนการสอบสวนมูลกรณีโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ เสร็จสิ้นแล้ว แต่ผลการพิจารณายังไม่เป็นที่ยุติเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงซึ่งต้องรายงานให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา หากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเห็นแย้งกับมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาก็ต้องเสนอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไปตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วยระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ วรรคสาม ดังนั้น รายงานการสอบสวนมูลกรณีโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยแม้กระบวนการสอบสวนจะเสร็จสิ้นแล้วแต่เมื่อผลการพิจารณายังไม่เป็นที่ยุติ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำนวนการสอบสวนวินัยกรณีผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่องมีพฤติการณ์ส่อไปในทางกระทำความผิดวินัย ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเงินและพัสดุของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ซึ่งกระบวนการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว แม้ผลการพิจารณายังไม่เป็นที่ยุติก็ตาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ เพื่อตรวจสอบว่าการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของราชการและกฎหมายหรือไม่ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานในสำนวนการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อพยานหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานในสำนวนการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับหนังสือร้องคัดค้านการแต่งตั้ง
 คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : พ.ต.อ. ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พ.ต.อ. ช. ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการกองตรวจราชการ ๙ สำนักงานจรตำรวจ มีหนังสือ กต. ๙ จต. ที่ ๐๐๑๓ (๑๐) ๒/๒๐๑๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้ที่ พล.ต.ต. ส. รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ถูกกล่าวหาว่าประพฤติไม่เหมาะสม โดยแต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการฯ พล.ต.ต. ส. มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขอให้แต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการฯ แทนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้เปิดเผยหนังสือที่ พล.ต.ต. ส. มีถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติดังกล่าว กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๓๖๑๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าได้เปิดเผยหนังสือที่ พล.ต.ต. ส. คัดค้านการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการฯ และเปิดเผยเหตุผลการพิจารณาหนังสือร้องคัดค้านการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการฯ ด้วย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีการปกปิดข้อความบางข้อความ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ กต. ๙ จต. ที่ ๐๐๑๓ (๑๐) ๒/ ๒๘๙ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยขอให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. เปิดเผยข้อความที่ถูกกลบในหน้าที่ ๒ ถึงหน้าที่ ๘ และหน้าที่ ๙ บางส่วนถึงหน้าที่ ๑๑ เพราะข้อความที่ถูกกลบทำให้ไม่สามารถทราบข้อเท็จจริงและรายละเอียดในเรื่องที่มีการคัดค้าน

๒. เปิดเผยข้อความในหน้าที่ ๑๒ ที่ใช้น้ำยาลบคำผิดลบข้อความเหนือข้อความสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือที่ ๐๐๐๖.๒/๔๕๒๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับข้อมูลที่ขอให้เปิดเผยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคัดค้านการแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และไม่ได้เป็นเรื่องจำเป็นเพื่อป้องกันสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้ขอข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งไม่ได้เป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ เป็นข้อความเกี่ยวกับยศ ชื่อ ชื่อสกุล ลายมือชื่อ และตำแหน่งของนิติกรผู้รับผิดชอบ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ กต. ๙ จต. ที่ ๐๐๑๓ (๑๐) ๒/๓๕๖ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริง กรณี พล.ต.อ. ร. ร้องเรียนกล่าวหา พล.ต.ต. ส. ว่าประพฤติไม่เหมาะสมหลายประการ โดยแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ เป็นกรรมการฯ ด้วย ต่อมา พล.ต.ต. ส. มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติว่าผู้อุทธรณ์เป็นคนสนิทของ พล.ต.อ. ร. ผู้ร้องเรียน กล่าวหา ทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงขอให้แต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นกรรมการฯ แทนผู้อุทธรณ์ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่ามิเหตุซึ่งน่าเชื่ออย่างยิ่งจะทำให้การสืบสวนเสียความเป็นธรรมตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ (๕) จึงสมควรที่จะต้องเปลี่ยนกรรมการและแต่งตั้ง พล.ต.อ. อ. รองผู้บังคับการกองตรวจราชการ ๙ สำนักงานตำรวจ เป็นกรรมการฯ แทนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๐๐๑๓ (๑๐) ๒/๒๐๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอหนังสือร้องคัดค้านการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการฯ ของ พล.ต.ต. ส. และเหตุผลประกอบ การพิจารณาของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เปิดเผยหนังสือร้องคัดค้านของ พล.ต.ต. ส. และเหตุผลประกอบการพิจารณา ซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๒/๑๙๐๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้เปลี่ยนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริง เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือเพื่อขอให้เปิดเผยข้อความในหนังสือดังกล่าว ที่ปกปิดไว้ แต่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย ผู้แทนกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ หนังสือกองวินัย สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๒/๑๙๐๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้เปลี่ยนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและ ตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เปิดเผยหนังสือดังกล่าว ที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเหตุคัดค้านและเหตุที่เปลี่ยนตัวกรรมการฯ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ปกปิดข้อความอื่นเนื่องจากเป็นข้อความ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และอาจจะกระทบสิทธิของบุคคลอื่นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยหนังสือกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๒/๑๙๐๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้เปลี่ยนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ในส่วนข้อความที่ถูกลบในหน้าที่ ๒ ถึงหน้าที่ ๘ และหน้าที่ ๙ บางส่วนถึงหน้าที่ ๑๑ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการคัดค้าน การแต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับการเปิดเผยในครั้งแรกก็มีรายละเอียด เกี่ยวกับเหตุคัดค้านและเหตุที่เปลี่ยนตัวกรรมการฯ ครบถ้วนแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

สำหรับข้อความในหน้าที่ ๑๒ ที่มีการใช้น้ำยาลบคำผิดลบข้อความเหนือข้อความสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในหนังสือฉบับเดียวกันนั้น ไม่มีข้อความอื่นใดนอกจากข้อมูลเกี่ยวกับยศ ชื่อ ชื่อสกุล ลายมือชื่อ และตำแหน่งของนิติกรผู้รับผิดชอบ เห็นว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงาน ไม่มีเหตุที่จะต้องปกปิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้กองวินัย สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ เปิดเผยข้อความในหน้าที่ ๑๒ ที่ใช้น้ำยาลบคำผิดลบข้อความเหนือข้อความสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๑ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
ตำรวจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๑ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อดีตเป็นผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์
และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่ออุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ส่วนผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของพลตำรวจตรี ม. อดีตผู้บังคับการตำรวจ
ภูธรจังหวัดปทุมธานี ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้
หรือในส่วนนี้

รายการที่ ๒ ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริง รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของพันตำรวจเอก ว. รองผู้บังคับการตำรวจ
จังหวัดปทุมธานี ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งบันทึกคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้
หรือในส่วนนี้

รายการที่ ๓ ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารทั้งสำนวน บันทึกการปฏิบัติการสืบสวนของกรรมการ คำให้การ
พยานหรือผู้กล่าวหา รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่มีผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหา และพันตำรวจเอก ท. รองผู้บังคับการตำรวจ
จังหวัดนนทบุรีเป็นประธานกรรมการสืบสวน พร้อมทั้งบันทึกคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้
หรือในส่วนนี้ หลังจากที่มีการสืบสวนรายงานผลการสืบสวนประกอบมาด้วย

รายการที่ ๔ ส่วนการสอบสวนทางวินัยพร้อมเอกสารทั้งสำนวน บันทึกการปฏิบัติการสอบสวนของกรรมการ คำให้การ
พยาน รายงานการสอบสวนทางวินัย ที่มีผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหา และมีพันตำรวจเอก พ. รองผู้บังคับการตำรวจ
จังหวัดนนทบุรีเป็นประธานกรรมการสอบสวนวินัย พร้อมทั้งบันทึกคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้หรือ
ในส่วนนี้ และความเห็นหรือมติที่ประชุมของผู้บังคับบัญชาทุกคนที่เป็นคณะกรรมการกลั่นกรองทางวินัยของกองบัญชาการตำรวจ
ภูธรภาค ๑ หลังจากที่ได้คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้รายงานผลการสอบสวนมาประกอบด้วย

รายการที่ ๕ ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารทั้งสำนวน คำให้การพยาน รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง
บันทึกการปฏิบัติการสืบสวนของคณะกรรมการ ตามคำสั่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๕๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม

๒๕๕๔ พร้อมทั้งบันทึกสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ และผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่ได้สั่งการและมีความเห็นไว้ในกรณีนี้หลังจากกรรมการสืบสวนรายงานผลการสืบสวนแล้วมาประกอบด้วย

รายการที่ ๖ ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพันตำรวจเอก น. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคูต จังหวัดปทุมธานี เป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องการเบิกเงินเบี้ยเลี้ยงเช่นเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารทั้งสำนวน รายงานการสืบสวน คำสั่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกการสืบสวนของกรรมการ และบันทึกสั่งการของผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้มีคำสั่งการไว้ในเรื่องนี้หรือสั่งไว้ในสำนวนนี้หลังจากกรรมการสืบสวนรายงานผลการสืบสวนแล้วมาประกอบด้วย เพื่อจะนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งกรณีผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นการเลือกปฏิบัติ (สองมาตรฐาน)

ตำรวจภูธรภาค ๑ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๑๗๓/๗๔๑๑ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่าได้ส่งข้อมูลข่าวสารไปให้เลขานุการ ก.ตร. แล้ว หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ไปร้องขอต่อเลขานุการ ก.ตร. โดยตรง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แม้พันตำรวจเอก น. จะถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำความผิดในลักษณะเดียวกับผู้อุทธรณ์ แต่การตรวจสอบข้อเท็จจริงต้องพิจารณาหลักฐานและข้อเท็จจริงเฉพาะในเรื่องที่ถูกกล่าวหาซึ่งอาจแตกต่างกัน ผลสรุปการตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงต่างกันได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารนั้นเกี่ยวข้องกับพันตำรวจเอก น. โดยเฉพาะ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการ ก.ตร. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๑ เคยปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มอีก ๒ รายการ ได้แก่ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มอบหมายให้พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง ที่ปรึกษา สบ ๑๐ รักษาการในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ และคำสั่งที่พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ มอบหมายหน้าที่การงานให้รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ปฏิบัติหน้าที่

กองอุทธรณ์ ก.ตร. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๑๖.๓๒/๒๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารโดยให้สำเนารายงานการสอบสวนทางวินัยจำนวน ๙ แผ่น และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๑ และมีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองอุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว เห็นควรรวมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ทั้งสองกรณีเป็นเรื่องเดียวกัน โดยพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนตำรวจภูธรภาค ๑ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกองอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ตำรวจภูธรภาค ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีผู้ร้องเรียนผ่านทางหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้น้อย สถานีตำรวจภูธรลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยงจากการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยที่ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) จัดงบประมาณสนับสนุน สถานีตำรวจภูธรลาดหลุมแก้ว ต่อมาตำรวจภูธรภาค ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากผู้อุทธรณ์ออกจากราชการผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ตำรวจภูธรภาค ๑ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๑๗๓/๑๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า เมื่อตำรวจภูธรภาค ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้วแต่กระบวนการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น

ทั้งกระบวนการ เนื่องจากต้องรายงานผลการดำเนินการต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัย และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในกรณีนี้ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมก็มีอำนาจเพิ่มโทษลดโทษ งดโทษ ทำทัณฑ์บน ว่ากล่าวตักเตือน ยกโทษ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมได้ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยตำรวจภูธรภาค ๑ ได้ส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ ไปยังเลขาธิการ ก.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการแล้ว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ นั้นผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ และไม่เกี่ยวข้องกับ กรณีที่ตำรวจภูธรภาค ๑ ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีของพันตำรวจเอก น. โดยเฉพาะ จึงไม่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีทำการสืบสวนข้อเท็จจริง แล้วสรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูล แต่ตำรวจภูธรภาค ๑ กลับแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนซ้ำอีกซึ่งผิดกฎหมาย ก.ตร. และผู้อุทธรณ์ ไม่มีโอกาสทราบว่ามีบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และพยายามบุคคลให้ถ้อยคำอย่างไร จึงไม่สามารถโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ และขอข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๖ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเหตุใดตำรวจภูธรภาค ๑ จึงดำเนินการทางวินัยไม่เหมือนกัน โดยการดำเนินการทางวินัยกับ พันตำรวจเอก น. นั้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนระดับตำรวจภูธรจังหวัด แต่การดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์นั้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนระดับตำรวจภูธรภาค แสดงว่าผู้บังคับบัญชาเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม หลังจากตำรวจภูธรภาค ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารต่อเลขาธิการ ก.ตร. ต่อมากองอุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารโดยให้สำเนารายงานการสอบสวนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ จำนวน ๙ แผ่น และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง

ผู้แทนกองอุทธรณ์ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ กำหนดให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานการสืบสวนสอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยาน หลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการที่จะอนุญาตหรือไม่ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร กองอุทธรณ์จึงให้สำเนารายงานการสอบสวนซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำผิดอย่างชัดเจน เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะได้โต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาได้ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นเนื่องจากการพิจารณาเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ ขณะนี้การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น โดยอยู่ระหว่างการสอบสวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม ทั้งนี้ กองอุทธรณ์มีเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ อยู่ในความครอบครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นอยู่ในความ ครอบครองของตำรวจภูธรภาค ๑

ส่วนผู้แทนตำรวจภูธรภาค ๑ ชี้แจงสรุปว่า เมื่อตำรวจภูธรภาค ๑ ดำเนินการสืบสวนสอบสวนและมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว การดำเนินการทางวินัยยังไม่ยุติ โดยต้องส่งเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณากลับกรออีกครึ่งหนึ่งเนื่องจากการดำเนินการทางวินัย อย่างร้ายแรง โดย ก.ตร. อาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งลงโทษ หรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นได้ เมื่อ ก.ตร. มีคำสั่งแล้วเรื่องจึงยุติในระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หากผู้อุทธรณ์ไม่พอใจก็ต้องใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ต่อไป กรณีของผู้อุทธรณ์ถือว่าเรื่องยังไม่ยุติเนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ตร. โดยสำนวนการสืบสวนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของ สำนวนการสอบสวนเนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนต้องใช้สำนวนการสืบสวนประกอบการพิจารณาในชั้นสอบสวนด้วย ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ ตำรวจภูธรภาค ๑ ส่งไปให้ ก.ตร. ใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ นั้นเป็นเรื่องสืบเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ โดยเมื่อตำรวจภูธรภาค ๑ มีคำสั่งลงโทษ

ผู้อุทธรณ์แล้ว ได้แจ้งให้ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีดำเนินการสืบสวนเจ้าหน้าที่การเงินเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ผิดระเบียบข้อบังคับ ซึ่งตามปกติเจ้าหน้าที่การเงินต้องนำเงินเบี้ยเลี้ยงเข้าบัญชีธนาคารของเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละคน แต่กรณีนี้เจ้าหน้าที่การเงิน กลับเบิกเงินเบี้ยเลี้ยงทั้งหมดไปให้ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งผู้กำกับกับการสถานีตำรวจภูธรลาดหลุมแก้ว ขณะที่ผู้อุทธรณ์มีค่าขอ ข้อมูลข่าวสารนั้นอยู่ระหว่างการสืบสวนของตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีได้ส่งข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๕ มาให้ตำรวจภูธรภาค ๑ พิจารณาแล้วแต่ไม่มั่นใจว่าผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ มีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแล้ว หรือไม่ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ นั้นเป็นการดำเนินการทางวินัยเฉพาะพันตำรวจเอก น. ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ดี อีกทั้งกรณีของพันตำรวจเอก น. ก็มีรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำแตกต่างกับกรณีของผู้อุทธรณ์ สาเหตุที่การดำเนินการ ทางวินัยกับพันตำรวจเอก น. นั้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนระดับตำรวจภูธรจังหวัด แต่การดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์นั้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนระดับตำรวจภูธรภาค ๑ เนื่องจากการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนเป็นดุลพินิจ ของผู้บังคับบัญชา ซึ่งกรณีของผู้อุทธรณ์นั้นมีการร้องเรียนผ่านทางหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานียังไม่ได้แต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องร้องเรียน ตำรวจภูธรภาค ๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องร้องเรียน ส่วนกรณี ของพันตำรวจเอก น. นั้น ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีพบว่ามีการกล่าวหาว่าพันตำรวจเอก น. กระทำความผิดและได้แต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนแล้ว ตำรวจภูธรภาค ๑ จึงไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนซ้ำอีก ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ คำสั่งที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมอบหมายให้พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง ที่ปรึกษา สบ ๑๐ รักษาการในตำแหน่งผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๑ และคำสั่งพลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ มอบหมายหน้าที่ การงานให้รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีค่าขอจาก ก.ตร. นั้นอยู่ในความครอบครองของตำรวจ ภูธรภาค ๑ และยินดีเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ผู้อุทธรณ์ไปขอรับข้อมูลข่าวสารที่ตำรวจภูธรภาค ๑

ต่อมาตำรวจภูธรภาค ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๑๖.๑๗๓/๓๑๗๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งสรุปว่า การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ นั้น ปัจจุบันได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยลงโทษภาคทัณฑ์ และกักยামเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง และได้ส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาแล้ว

ผู้แทนกองอุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาเพิ่มเติมสรุปว่า การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการตำรวจทุกระดับ ผู้บังคับ บัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยต้องส่งเรื่องให้ ก.ตร. ทุกเรื่อง ตามระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัย และการออก จากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงจะถึงที่สุดที่ ก.ตร. ทั้งนี้ เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษ ทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว หากผู้ถูกลงโทษไม่อุทธรณ์คำสั่งลงโทษเรื่องจะเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย (อ.ก.ตร. วินัย) ถ้าผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษเรื่องจะเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ (อ.ก.ตร. อุทธรณ์) ซึ่งในกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษของตำรวจ ภูธรภาค ๑ เรื่องจึงเข้าสู่การพิจารณาของ อ.ก.ตร. อุทธรณ์ ปัจจุบัน อ.ก.ตร. อุทธรณ์ และ ก.ตร. ได้พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษแล้วออก ของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว อยู่ระหว่างการทำหนังสือแจ้งผลการพิจารณาและส่งสำนวนการดำเนินการทางวินัยไปให้ตำรวจภูธรภาค ๑ ซึ่งคาดว่าจะได้ส่งเรื่องให้ตำรวจภูธรภาค ๑ ภายในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ แล้ว

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของพลตำรวจตรี ม. อติตผู้บังคับการตำรวจ ภูธรจังหวัดปทุมธานี ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้ หรือในสำนวนนี้

รายการที่ ๒ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริง รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของพันตำรวจเอก ว. รองผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดปทุมธานี ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งบันทึกคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้ หรือในส่วนนี้

รายการที่ ๓ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารทั้งสำนวน บันทึกการปฏิบัติการสืบสวนของกรรมการ คำให้การ พยานหรือผู้กล่าวหา รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่มีผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหา และพันตำรวจเอก พ. รองผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดนนทบุรีเป็นประธานกรรมการสืบสวน พร้อมทั้งบันทึกคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้ หรือในส่วนนี้หลังจากที่กรรมการสืบสวนรายงานผลการสืบสวนประกอบมาด้วย

รายการที่ ๔ ส่วนงานการสอบสวนทางวินัยพร้อมเอกสารทั้งสำนวน บันทึกการปฏิบัติการสอบสวนของกรรมการ คำให้การ พยาน รายงานการสอบสวนทางวินัย ที่มีผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหา และมีพันตำรวจเอก พ. รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี เป็นประธานการสอบสวนวินัย พร้อมทั้งบันทึกคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้สั่งการไว้ในเรื่องนี้หรือในส่วนนี้ และความเห็นหรือมติที่ประชุมของผู้บังคับบัญชาทุกคนที่เป็นคณะกรรมการกลั่นกรองทางวินัยของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ หลังจากที่มีการกรรมการสอบสวนวินัยรายงานผลการสอบสวนมาประกอบด้วย

รายการที่ ๕ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารทั้งสำนวน คำให้การพยาน รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกการปฏิบัติการสืบสวนของคณะกรรมการ ตามคำสั่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๕๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ พร้อมทั้งบันทึกคำสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ และผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่ได้สั่งการและมีความเห็นไว้ในกรณีนี้หลังจากกรรมการสืบสวนรายงานผลการสืบสวนแล้วมาประกอบด้วย

รายการที่ ๖ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพันตำรวจเอก น. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคูคต จังหวัดปทุมธานี เป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องการเบิกเงินเบี่ยเลี้ยงเช่นเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารทั้งสำนวน รายงานการสืบสวน คำสั่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกการสืบสวนของกรรมการ และบันทึกสั่งการของผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ได้มีคำสั่งการไว้ในเรื่องนี้หรือสั่งไว้ในส่วนนี้หลังจากกรรมการสืบสวนรายงานผลการสืบสวนแล้วมาประกอบด้วย เพื่อจะนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งกรณีผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ได้บังคับบัญชาอันเป็นการเลือกปฏิบัติ (สองมาตรฐาน)

รายการที่ ๗ คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมอบหมายให้พลตำรวจเอก อัครวิน ขวัญเมือง ที่ปรึกษา สบ ๑๐ รักษาการ ในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑

รายการที่ ๘ คำสั่งของพลตำรวจเอก อัครวิน ขวัญเมือง รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ มอบหมายหน้าที่ การงานให้รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ปฏิบัติหน้าที่

คณะกรรมการฯ มีความเห็นในแต่ละรายการ ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ ปัจจุบันกองอุทธรณ์ได้ส่งคืนให้กับตำรวจภูธรภาค ๑ แล้ว จึงเป็น ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้อง ส่วนได้เสียของตน หากตำรวจภูธรภาค ๑ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลก็อาจใช้ดุลพินิจปิดข้อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยเจ้าหน้าที่การเงินซึ่งสืบเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันตำรวจภูธรภาค ๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีส่วน เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ตำรวจภูธรภาค ๑ ได้ส่งข้อมูลข่าวสาร บางส่วนไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาก็ตาม แต่ก็อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

โดยหากตำรวจภูธรภาค ๑ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพันตำรวจเอก น. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ตำรวจภูธรภาค ๑ ดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด แม้พันตำรวจเอก น. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมีพฤติการณ์ลักษณะเดียวกับผู้อุทธรณ์ แต่การดำเนินการทางวินัยนั้นคณะกรรมการสืบสวนต้องพิจารณาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงเฉพาะในสำนวนการสืบสวนของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคนซึ่งอาจแตกต่างกัน ดังนั้น ผลสรุปการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงอาจแตกต่างกันได้ นอกจากนี้ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้นประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับพันตำรวจเอก น. โดยเฉพาะ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ จึงเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ตำรวจภูธรภาค ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นชอบแล้ว

๔) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ผู้แทนกองอุทธรณ์ยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองกรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้แทนตำรวจภูธรภาค ๑ ชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการนั้นอยู่ในความครอบครองของตำรวจภูธรภาค ๑ และสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อตำรวจภูธรภาค ๑ จึงเป็นหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ต้องไปขอข้อมูลข่าวสารต่อตำรวจภูธรภาค ๑ โดยตรง กรณีนี้คณะกรรมการฯ ไม่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ตำรวจภูธรภาค ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนายมเกี่ยวกับบันทึกการประชุม ผลการสอบสวน
 และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลนายม จังหวัดเพชรบูรณ์

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๕ องค์การบริหารส่วนตำบลนายม มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ รวมจำนวน ๕ ฉบับ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนายม และประธานกรรมการจริยธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลนายม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการจริยธรรมองค์การบริหาร ส่วนตำบลนายมจำนวนหลายรายการ

 ประธานกรรมการจริยธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลนายมมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และฉบับลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารบางรายการ และปฏิเสธการให้สำเนา ข้อมูลข่าวสารบางรายการ

 ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าประสงค์ อุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนายม จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

 รายการที่ ๑ บันทึกการประชุมคณะกรรมการจริยธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลนายม วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

 รายการที่ ๒ ผลการสอบสวนของคณะกรรมการจริยธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลนายม วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

 รายการที่ ๓ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลนายม พ.ศ. ๒๕๕๒ (คำสั่งเดิม)

 รายการที่ ๔ บันทึกการประชุมที่ประธานกรรมการจริยธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลนายมได้กล่าวถึงมติที่ประชุม คณะกรรมการจริยธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลนายมในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลนายม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ร้องเรียนกล่าวหานาง ข. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลนายม และนาง ค. เจ้าพนักงานธุรการ องค์การบริหารส่วนตำบลนายม ว่าผู้ถูกร้องเรียนอาจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม ประมวลจริยธรรมของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลนายม พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือแจ้ง

จังหวัดเพชรบูรณ์ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนและจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีหนังสือถึงอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ให้แจ้งองค์การบริหารส่วนตำบล
นายมตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลนายมมีหนังสือ ที่ พช ๗๖๐๑/๓๓๔ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งสรุปว่า
องค์การบริหารส่วนตำบลนายมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ เพราะเกรงว่าอาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรือขาดความสามัคคีระหว่างเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนายม และเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่
คณะกรรมการจริยธรรม ผู้ให้ข้อมูลประกอบการพิจารณา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้
ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นด้วย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการประชุมพิจารณาเรื่องร้องเรียนของ
คณะกรรมการจริยธรรมแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งสรุปว่า หลังจากผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนาง ข. และนาง ค. แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลนายมมีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมขึ้นใหม่เพื่อตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ทั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลนายมได้มีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการจริยธรรมไว้ก่อนแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งยังไม่พ้นวาระแต่อย่างใด ประกอบกับองค์ประกอบของคณะกรรมการ
จริยธรรม และการสรรหาคณะกรรมการจริยธรรมตามคำสั่งใหม่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประมวลจริยธรรมขององค์การ
บริหารส่วนตำบลนายม อีกทั้งคำสั่งใหม่ดังกล่าวไม่ได้ระบุเหตุผลในการออกคำสั่งใหม่ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามคำสั่งใหม่ไม่
มีความรู้หรือประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริง นอกจากนั้น การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการจริยธรรม
ตามคำสั่งใหม่ก็ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประมวลจริยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนายม โดยประมวลจริยธรรม
กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งและให้เรียกพยานบุคคลที่ทราบเรื่องราวไปให้ถ้อยคำ แต่คณะกรรมการ
จริยธรรมกลับออกแบบสอบถามให้เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนายมทุกคนกรอกแบบสอบถามว่าระหว่างผู้อุทธรณ์กับ
ผู้ถูกร้องเรียนใครผิดใครถูก ผู้อุทธรณ์เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนายมมีพฤติการณ์ช่วยเหลือผู้ถูกร้องเรียนโดยมิชอบ จึงต้องการ
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบการร้องเรียนผู้ตรวจการแผ่นดินว่าการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของ
ผู้อุทธรณ์ไม่เป็นไปตามประมวลจริยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนายม สมควรให้มีการดำเนินการเรื่องร้องเรียนนั้นใหม่

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลนายมซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์มีข้อขัดแย้งกับผู้ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้บังคับบัญชานาง ข. ได้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องเรียนทั้ง ๒ คนไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไป
ตามประมวลจริยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลนายม พ.ศ. ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนตำบลนายมได้มีคำสั่ง ที่ ๓๖๑/๒๕๕๔
แต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมขึ้นใหม่แทนคณะกรรมการจริยธรรมชุดเดิมตามคำสั่งที่ ๑๖๐/๒๕๕๒ เนื่องจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ตามคำสั่งที่ ๑๖๐/๒๕๕๒ จำนวน ๒ คน เป็นผู้สูงอายุและเจ็บป่วยบ่อย ไม่สะดวกเข้าร่วมประชุม โดยองค์ประกอบคณะกรรมการ
จริยธรรมตามคำสั่งใหม่ ที่ ๓๖๑/๒๕๕๔ ได้เปลี่ยนเฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒ คนดังกล่าวเท่านั้น ส่วนองค์ประกอบ
กรรมการอื่นยังคงเป็นตามคำสั่งเดิม สำหรับการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้น อำเภอเมืองเพชรบูรณ์แนะนำให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลนายมเสนอเรื่องให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนายมเป็นผู้คัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนการตรวจสอบเรื่อง
ร้องเรียนของผู้อุทธรณ์คณะกรรมการจริยธรรมได้เชิญผู้ถูกร้องเรียนไปให้ถ้อยคำ แต่ไม่สามารถแจ้งข้อกล่าวหาที่ชัดเจนได้ เนื่องจาก
หนังสือร้องเรียนระบุข้อกล่าวหากว้างๆ อ้างว่าผู้ถูกร้องเรียนไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลนายม แต่ไม่ระบุให้ชัดเจนว่าผู้ถูกร้องเรียนมีพฤติการณ์ที่เป็นความผิดอย่างไร คณะกรรมการจริยธรรมจึงเชิญผู้อุทธรณ์
ไปให้ถ้อยคำ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมให้ชัดเจน อ้างแต่เพียงว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามหนังสือร้องเรียนแล้ว ดังนั้น
เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เพียงพอเพื่อสรุปผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน คณะกรรมการจริยธรรมจึงออกแบบสอบถามให้เจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนตำบลนายมแสดงความเห็นเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์และผู้ถูกร้องเรียนทั้ง ๒ คน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการจริยธรรม โดยไม่ถือว่าเป็นกระบวนการสอบสวนเรื่องร้องเรียนแต่อย่างใด ปัจจุบันการตรวจสอบได้เสร็จสิ้นแล้ว

คณะกรรมการจริยธรรมสรุปว่าทั้งผู้อุทธรณ์และผู้ถูกร้องเรียนมีความผิดทั้ง ๓ คน และได้รายงานผลการตรวจสอบส่งให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาแล้วให้ยุติเรื่องและให้ผู้อุทธรณ์กับผู้ถูกร้องเรียนทดลองปฏิบัติงานร่วมกันเป็นเวลา ๙๐ วัน โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลนายมจัดสถานที่การปฏิบัติงานของบุคคลทั้งสามคนให้มีความเหมาะสมเพื่อลดการเผชิญหน้า เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลนายมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ เพราะเกรงว่าอาจทำให้เกิดการขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนายม ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาหรือตรวจสอบเรื่องร้องเรียนนี้แต่อย่างใด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นบันทึกการประชุมคณะกรรมการจริยธรรมเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนายมเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนายม

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนนี้ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากองค์การบริหารส่วนตำบลนายมเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใดอาจมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องหรือจะก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลนายมอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบถึงบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลนายมให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบถึงบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลบางจากเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง/โครงการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลบางจาก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางจาก เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจ้างเหมาทำซุ้มนิทรรศการ “อ” ออกกำลังกาย ปี ๒๕๕๓ โดยโครงการดังกล่าวมีชื่อของผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับเงิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางจากมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย หากเปิดเผยอาจทำความเสียหายกับบุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้พบหลักฐานที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับเงินตามที่ได้รับจ้างในโครงการจ้างเหมาทำซุ้มนิทรรศการ “อ” ออกกำลังกาย ปี ๒๕๕๓ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ได้เป็นผู้รับเงินแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปปกป้องส่วนได้เสียของตน แต่โรงพยาบาลบางจากปฏิเสธการเปิดเผย จึงมีการอุทธรณ์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ประกอบอาชีพรับจ้างตัดเสื้อผ้า ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอพระประแดงได้ขอให้ผู้อุทธรณ์ไปรับจ้างตัดเสื้อให้กับเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพระประแดง โดยได้นำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อุทธรณ์ไปเพื่อใช้ประกอบการเสนอราคาจ้างตัดเสื้อดังกล่าว แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องเข้ารับการผ่าตัดรักษาอาการปวดแขน จึงไม่ได้ไปรับจ้างตัดเสื้อดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนกลับคืน ต่อมาเมื่อประมาณเดือนมกราคมปี ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้พบว่ามีเจ้าหน้าที่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อุทธรณ์ไปปลอมลายมือชื่อรับรองสำเนา เพื่อไปใช้ประกอบการรับเงินค่าจ้างเหมาจัดทำซุ้มนิทรรศการและกิจกรรมความรู้ “อ” ออกกำลังกาย มหกรรมสุขภาพตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง วันที่ ๒ - ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท โดยผู้อุทธรณ์ไม่มีความรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับการจัดนิทรรศการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงไปร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงบันทึกประจำวันไว้ แต่ไม่มีการดำเนินการใดๆ ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนให้ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอ้างว่าพี่สาวของ

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับเงินในโครงการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้สอบถามแล้วปรากฏว่าพี่สาวของผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนรู้เห็นแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลตามคำขอเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองต่อไป แต่โรงพยาบาลบางจากบ่ายเบี่ยง แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพระประแดง แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องก็ได้รับแจ้งว่าให้ผู้อุทธรณ์ไปฟ้องคดีต่อศาล ให้ศาลเรียกเอกสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาคดี และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ แบ่งได้เป็น ๘ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือบันทึกข้อความขออนุมัติจ้างเหมาทำขุมนิทรรศการ “อ” ออกกำลังกาย
๒. ใบเสนอราคา
๓. ใบสั่งซื้อ/จ้าง (เอกสารแทนสัญญาการจ้างเหมาทำขุมนิทรรศการ “อ” ออกกำลังกาย)
๔. โครงการส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การดูแลและเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนแบบองค์รวม

ตามยุทธศาสตร์แก้ปัญหาอ้วนลงพุง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และกำหนดการที่เกี่ยวข้อง

๕. หนังสือบันทึกข้อความขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาทำขุมนิทรรศการ “อ” ออกกำลังกาย
๖. ใบตรวจรับพัสดุ/จ้าง
๗. บิลเงินสด
๘. เอกสารสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อุทธรณ์

ส่วนโรงพยาบาลบางจากมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๗.๓๐๑/๘๑๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เนื่องจากเอกสารดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดสมุทรปราการ และมีบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้หลายฝ่าย หากโรงพยาบาลให้เอกสารดังกล่าวแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง อาจถูกอีกฝ่ายหนึ่งร้องเรียนได้ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมและเข้าข้างบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และเนื่องจากบุคคลทั้ง ๒ ฝ่าย คือ ผู้อุทธรณ์ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอพระประแดงที่เกี่ยวข้อง มีปัญหาความขัดแย้งกัน โรงพยาบาลบางจากจึงต้องระมัดระวังในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกิดกรณีร้องเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการและระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการอยู่แล้ว เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินการของรัฐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้โรงพยาบาลบางจากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล ขอรบรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณา ทบทวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ครั้ง

กองทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการไม่สามารถเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ ทบทวนผลการพิจารณาตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๒ ครั้งได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความประสงค์ในการเสนอขอ ตำแหน่งศาสตราจารย์ในครั้งแรกแล้วว่าไม่มีความประสงค์ขอรบรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทาง วิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และจะไม่เรียกร้องให้มีการเปิดเผยชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ว่ากรณีใดๆ และขอสิทธิในการเรียกร้องนี้ทุกประการ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการถือว่ารายชื่อกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะอาจมีผลกระทบต่อระบบการพิจารณา กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หากมีการ เปิดเผยรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอาจทำให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ บางรายปฏิเสธที่จะประเมินผลงานทางวิชาการอีกต่อไป ซึ่งปัจจุบันผู้ที่เต็มใจรับหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนจำกัดอยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของ มหาวิทยาลัยมหิดลที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอรับการพิจารณา ผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ และที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๔๓๕ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลงานทางวิชาการที่เสนอมีคุณภาพยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดสำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอทบทวนผลงานดังกล่าว จำนวน ๒ ครั้ง แต่สภามหาวิทยาลัยมหิดลมีมติยืนยันผลการพิจารณาทั้ง ๒ ครั้ง ตามเดิม ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณ ทางวิชาการได้พิจารณาทบทวนผลงานทางวิชาการโดยไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ พิจารณาไม่สมเหตุสมผล อาจมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านกล้วยไม้ไม่เพียงพอ และขาดคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้การพิจารณาผิดพลาดและเกิดความล่าช้า ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล ขอรบรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่พิจารณาทบทวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ของผูุ้ธรณ์ จำนวน ๒ ครั้งดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยมหิดลได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผูุ้ธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยมหิดลที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๓๕๔๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ดังนี้

๑. การดำเนินการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการของผูุ้ธรณ์ มหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการมหาวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผูุ้ธรณ์ได้ยื่นเรื่องการเสนอขอตำแหน่งศาสตราจารย์โดยส่งแบบ ก.พ.อ. ๐๓ ปรับปรุง/๒ และผลงานทางวิชาการมาประกอบการพิจารณา ซึ่งในแบบ ก.พ.อ. ๐๓ ปรับปรุง/๒ ระบุชัดเจนให้ผู้ขอตำแหน่งแสดงเจตนาว่าประสงค์หรือไม่ประสงค์ที่จะทราบชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

๒. ผูุ้ธรณ์ได้ระบุความประสงค์ในแบบ ก.พ.อ. ๐๓ ปรับปรุง/๒ ว่าไม่มีความประสงค์ขอทราบชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และจะไม่เรียกร้องให้มีการเปิดเผยชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการไม่ว่ากรณีใดๆ และขอสิทธิในการเรียกร้องนี้ทุกประการ หากผู้ขอมีความประสงค์จะทราบชื่อ มหาวิทยาลัยมหิดลต้องขอความยินยอมจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการให้เปิดเผยชื่อ ซึ่งกรณีนี้ มหาวิทยาลัยมหิดลไม่ได้ขอความยินยอมจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ เนื่องจากผูุ้ธรณ์แสดงเจตนาชัดเจนว่าไม่ประสงค์ที่จะทราบชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

๓. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ รับทราบข้อมูลจากแบบ ก.พ.อ. ๐๓ ปรับปรุง/๒ ของผูุ้ธรณ์ว่าไม่ประสงค์ขอทราบชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ จึงตอบรับการเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

๔. ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการมหาวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการดำเนินการอยู่ในชั้นความลับ

๕. ภายหลังจากที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการได้ดำเนินการประเมินผลงาน และพิจารณาคำชี้แจงขอทบทวนผลการพิจารณาตำแหน่งศาสตราจารย์ของผูุ้ธรณ์ ทั้ง ๒ ครั้งแล้ว ผูุ้ธรณ์ทำหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล ขอทราบชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดลส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณา

๖. คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และทบทวนผลการพิจารณาตำแหน่งศาสตราจารย์ของผูุ้ธรณ์ทั้ง ๒ ครั้งได้ เนื่องจากผูุ้ธรณ์ได้แจ้งความประสงค์ในการเสนอขอตำแหน่งศาสตราจารย์ในครั้งแรกแล้วว่าไม่มีความประสงค์ขอทราบชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และจะไม่เรียกร้องให้มีการ

เปิดเผยชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ไม่ว่ากรณีใดๆ และขอสงวนสิทธิในการเรียกร้องนี้ทุกประการ ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ถือว่ารายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเป็นรายชื่อที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะอาจมีผลกระทบต่อระบบการพิจารณากำหนด ตำแหน่งทางวิชาการ หากมีการเปิดเผยรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการอาจทำให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ บางรายปฏิเสธที่จะประเมินผลงานทางวิชาการอีกต่อไป ซึ่งปัจจุบันผู้ที่เต็มใจรับหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการมีจำนวนจำกัดอยู่แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ มีประเด็นต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ได้ระบุนามและนามสกุลในแบบ ก.พ.อ. ๐๓ ปรับปรุง/๒ ว่าไม่มีความประสงค์ขอทราบชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการ และจะไม่เรียกร้องให้มีการเปิดเผยชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ไม่ว่ากรณีใดๆ และขอสงวนสิทธิในการเรียกร้องนี้ทุกประการ ตามประกาศคณะกรรมการ พิจารณาดำเนินการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการมหาวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น มหาวิทยาลัยมหิดลจะนำเหตุดังกล่าวมาอ้างเพื่อปฏิเสธการเปิดเผยชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้หรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการต้องเป็นไปตามกฎหมายและข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานอาจมีคำสั่งไม่เปิดเผย ต้องพิจารณาตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มิใช่ตามประกาศคณะกรรมการ พิจารณาดำเนินการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยมหิดล การแสดงเจตนาของผู้อุทธรณ์จึงมิใช่เหตุที่มหาวิทยาลัยมหิดลจะอ้างการปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทำหน้าที่พิจารณาบททวนผลการพิจารณา ตำแหน่งศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ครั้ง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ มิใช่ข้อมูลเฉพาะตัวของบุคคล จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการพิจารณาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของเอกชน คือ ผู้อุทธรณ์โดยตรง เมื่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ แต่การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้นำสลาก
 กินแบ่งรัฐบาลมารับเงินรางวัล

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเวียงเศรษฐกิจวิทยา ตำบลหนองแฝก อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ได้ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ หมายเลข ๑๘๐๓๘๗ ชุดที่ ๒๕ และ ๒๖ ผู้อุทธรณ์เชื่อว่านาง ข. ครูโรงเรียนเดียวกันนำสลากกินแบ่งรัฐบาลฉบับดังกล่าวซึ่งถูกรางวัลที่ ๑ ไป จึงขอทราบชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่นำสลากกินแบ่งรัฐบาลฉบับดังกล่าวมารับเงินรางวัล

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลมีหนังสือ ที่ ๑๕๘๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลถือเป็นความลับของสำนักงานฯ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลว่า ผู้อุทธรณ์ได้ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ หมายเลข ๑๘๐๓๘๗ ชุดที่ ๒๕ และ ๒๖ และเชื่อว่าเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. นาง ข. ครูโรงเรียนเดียวกันนำสลากกินแบ่งรัฐบาลฉบับดังกล่าวไปโดยมี ด.ช. ค. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเวียงเศรษฐกิจวิทยา เป็นผู้เห็นการกระทำของนาง ข. เป็นพยาน ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสถานีตำรวจภูธรสารภีมีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ขอทราบชื่อผู้นำสลากกินแบ่งรัฐบาลฉบับดังกล่าวมารับเงินรางวัล แต่ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่นำสลากกินแบ่งรัฐบาลฉบับดังกล่าวมารับเงินรางวัล แต่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ชี้แจงว่า เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ หมายเลข ๑๘๐๓๘๗ ชุดที่ ๒๕ และ ๒๖ และเชื่อว่า เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. นาง ข. ครูโรงเรียนเดียวกันนำสลากกินแบ่งรัฐบาลฉบับดังกล่าวไปโดยมี ด.ช. ค. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเวียงเศรษฐีวิทยา เป็นผู้เห็นการกระทำของนาง ข. เป็นพยาน เมื่อได้รับแจ้งความ และลงบันทึกประจำวันแล้ว สถานีตำรวจภูธรสารภีได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ขอทราบชื่อผู้นำสลากกินแบ่งรัฐบาลดังกล่าว จำนวน ๓ ฉบับ มารับเงินรางวัล แต่ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้ปฏิเสธการเปิดเผย

ผู้แทนสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลชี้แจงว่า รายชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลและรับเงินรางวัลถือเป็นความลับของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลถือปฏิบัติตามคำสั่งสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ ๒๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถ้าหากพนักงานสอบสวนต้องการทราบรายชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลและรับเงินรางวัลเพื่อนำข้อมูลไปประกอบสำนวนการสอบสวน พนักงานสอบสวนจะต้องออกหมายเรียกตามมาตรา ๕๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลก็จะปฏิบัติตามหมายเรียกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ หมายเลข ๑๘๐๓๘๗ ชุดที่ ๒๕ และ ๒๖ เป็นข้อมูลที่ทำให้ทราบฐานะทางการเงินของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล ประกอบกับการเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้วข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว จึงเป็นเรื่องที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจะดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเพื่อให้สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลส่งข้อมูลดังกล่าวให้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลการสอบ
และเฉลยข้อสอบ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงประธานคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการในกองทัพอากาศ ขอทราบรายละเอียดการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ ตำแหน่งนายทหารตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา กองทัพอากาศ ดังนี้

๑. แบบทดสอบในตำแหน่งนายทหารตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา
๒. กระดาษคำตอบ เลขที่สมัคร ๑๐๑๓๐๐๐๑๕
๓. แบบเฉลยแบบทดสอบพร้อมคำอธิบายทฤษฎีที่ดำเนินการสอบ

ผู้อำนวยการกองจัดการกำลังพล กรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศ กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการในกองทัพอากาศมีหนังสือ ที่ ๑๐๔/๕๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ฝ่ายเลขานุการฯ ตรวจสอบและพิจารณาแล้วและขอแจ้งข้อมูลผลการสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ดังนี้

๑. ปัญหาข้อสอบและเฉลยปัญหาข้อสอบตำแหน่งดังกล่าว รหัส ๑๐๑๓ ผู้เข้าสอบภาควิชาการได้รับทราบและตอบปัญหาสอบวิชาพื้นฐานความรู้ทั่วไป และวิชาพื้นฐานความรู้ตามคุณวุฒิที่สมัครเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๕ จึงไม่สามารถนำปัญหาสอบแจ้งให้ทราบตามที่มีความประสงค์ได้ เนื่องจากคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการในกองทัพอากาศ จะดำเนินการจัดเก็บไว้เพื่อจัดทำเป็นคลังข้อสอบ

๒. กระดาษคำตอบการสอบคัดเลือกเข้าเป็นข้าราชการกองทัพอากาศได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์พร้อมกับหนังสือดังกล่าวข้างต้นแล้ว สำหรับผลคะแนนการสอบได้แจ้งให้ทราบเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ แล้ว

อนึ่ง การออกปัญหาสอบของตำแหน่งดังกล่าวเป็นไปตามคู่มือแนะนำการสมัครสอบเข้าเป็นข้าราชการในกองทัพอากาศ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของกรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง

บุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการกองทัพอากาศ ตำแหน่งนายทหารตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา (รหัส ๑๐๑๓) แต่สอบไม่ผ่าน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการอำนวยการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ ในกองทัพอากาศ ขอทราบรายละเอียดผลการสอบ แต่คณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการในกองทัพอากาศ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศ ที่ไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับใบสรุปผลคะแนนภาควิชาการรายบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลคะแนนโดยไม่มีรายละเอียด และข้อมูลอื่นใด ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอทราบรายละเอียดข้อมูลการสอบและเฉลยข้อสอบพร้อมคำอธิบาย แต่กรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการในกองทัพอากาศได้มีหนังสือแจ้งให้ข้อมูลเพียง ๑ ส่วน ได้แก่ กระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ เลขที่ ๑๐๑๓๐๐๐๑๕ แต่ไม่มีข้อมูล ๒ ส่วน ได้แก่ แบบทดสอบในตำแหน่งนายทหารตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษา (รหัส ๑๐๑๓) และแบบเฉลยแบบทดสอบพร้อมคำอธิบายทุกวิชาที่ดำเนินการสอบ ผู้อุทธรณ์ ไม่ต้องการกระดาษเฉลยข้อสอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อสอบวิชาเฉพาะเป็นข้อสอบเกี่ยวกับการวิจัยซึ่งไม่ตรง ตามตำแหน่งที่สอบ

ผู้อำนวยการกองจัดการกำลังพล กรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศ กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ อำนวยการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการในกองทัพอากาศ มีหนังสือ คอค.ทอ. ที่ ๑๗๑/๕๕ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงว่า การดำเนินการรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการในกองทัพอากาศปีงบประมาณที่ผ่านมาจะเปิดรับสมัครบุคคลคุณสมบัติต่างๆ โดยแบ่งการรับสมัครเป็นรหัสตำแหน่งในแต่ละคุณสมบัติและ สาขาวิชา จากการตรวจสอบย้อนหลังมิได้เปิดรับสมัครในคุณสมบัติปริญญาโททางการวัดผลและประเมินผลการศึกษาเพื่อบรรจุเข้ารับราชการในกองทัพอากาศ จึงไม่มีปัญหาสอบของผู้มีคุณสมบัติปริญญาโท ดังนั้น การสอบในปีงบประมาณที่ผ่านมาจึงได้ดำเนินการ เก็บรวบรวมปัญหาสอบของผู้มีคุณสมบัติดังกล่าวเพื่อเป็นคลังข้อสอบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ปัญหาข้อสอบและเฉลยปัญหาข้อสอบที่มีเนื้อหาของความรู้ เมื่อกรมกำลังพล ทหารอากาศ กองทัพอากาศ ได้ดำเนินการจัดเก็บไว้เพื่อจัดทำเป็นคลังข้อสอบ การเปิดเผยอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบ ในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของกรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศ และอาจทำให้กระบวนการสอบของ กรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวของกรมกำลังพลทหารอากาศ กองทัพอากาศ ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีเกี่ยวกับ
การสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ที่ พิเศษ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ขอเอกสารเพื่อชี้แจงต่อผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนี้

๑. สำเนาเอกสารโครงการจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัยตั้งแต่เริ่มจ้างจนถึงปัจจุบัน
๒. สำเนาคำสั่งอนุมัติเกี่ยวกับงบประมาณตามโครงการจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัยตั้งแต่เริ่มจ้างจนถึงปัจจุบัน
๓. สำเนาสัญญาจ้างกับบริษัทคู่สัญญาตั้งแต่เริ่มจ้างจนถึงปัจจุบัน
๔. สำเนาเอกสารในการจัดซื้อจัดจ้าง ใบเสนอราคา ตกลงราคาของเจ้าหน้าที่พัสดุ และสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มจ้างจนถึงปัจจุบัน
๕. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างตามสัญญาจ้าง
๖. สำเนาหลักฐานการตรวจการจ้างตั้งแต่เริ่มจ้างจนถึงปัจจุบัน
๗. มติคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ชุดนาย ว. เป็นประธานกรรมการฯ เรื่องพิจารณาเหตุผลของการไม่ลงนามในเอกสารการตรวจการจ้างซึ่งได้รายงานต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
๘. สมุดลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยตั้งแต่เริ่มจ้างจนถึงปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีมีหนังสือ ที่ ลต(ปจ) ๐๗๐๑/ - ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องเฉพาะข้อ ๓ และข้อ ๖ เท่านั้น หากมีความจำเป็นต้องขอเอกสารอื่นขอให้ผู้อุทธรณ์แจ้งผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องนี้ ทั้งนี้ ให้ผู้อุทธรณ์ประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีได้โดยตรง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มอบหมายให้ผู้ตรวจการ เขต ๔ ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ได้รายงานเกี่ยวกับการตรวจการจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ปราจีนบุรีซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นประธานกรรมการตรวจการงานจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัยดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้ถ้อยคำ ต่อผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและขอเลื่อนการชี้แจงเนื่องจากต้องใช้เวลารวบรวมหลักฐาน ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ที่ พิเศษ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ขอเอกสารเพื่อชี้แจงต่อผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง จำนวน ๘ รายการ แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดปราจีนบุรี มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต (ปจ) ๐๗๐๑/๗๔๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงว่า กรณีที่ได้ให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งหมดและให้ข้อมูลเพียงบางส่วนเนื่องจาก เอกสารส่วนอื่นๆ มิได้เกี่ยวข้องใดๆ กับผู้อุทธรณ์ที่จะต้องรับทราบและนำไปชี้แจงต่อผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะผู้อุทธรณ์มีหน้าที่แต่เพียงตรวจการจ้างเท่านั้นมิได้มีหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ประกอบกับ ในขณะนี้ทางผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งยังมิได้สรุปสำนวนตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ได้มา ในระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และยังอยู่ในชั้นความลับที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ปราจีนบุรียังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้ทางคณะกรรมการฯ รับทราบได้เนื่องจากอยู่ในชั้นความลับ และหากจะเปิดเผยต้อง ขออนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อน หากฝ่าฝืนจะมีโทษตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่เพื่อพิจารณาให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัยของสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งการเปิดเผยเอกสารหลักฐาน ดังกล่าวไม่อาจทำให้ข้อมูลเปลี่ยนแปลงไปและไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนถิ่นวิทยา จังหวัดลำปาง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ และหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร รวม ๑๓ รายการ ได้แก่

- รายการที่ ๑ ขอร้องเรียนกล่าวหา พร้อมคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง
- รายการที่ ๒ บันทึกคำให้การพยานบุคคล (ขอให้ปิดชื่อ) ทั้งที่เป็นคุณและเป็นโทษแก่ผู้อุทธรณ์
- รายการที่ ๓ สรุปผลการสืบหาข้อเท็จจริงและเอกสารพยาน
- รายการที่ ๔ บันทึกข้อกล่าวหาและรับทราบข้อกล่าวหา (สว.๒)
- รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำพยาน (ขอให้ปิดชื่อ) ในการสอบสวน และสรุปพยานหลักฐาน สรุปข้อกล่าวหา (สว.๓)
- รายการที่ ๖ บันทึกการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา (สว.๔)
- รายการที่ ๗ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล (สว.๕)
- รายการที่ ๘ รายงานสรุปผลการสอบสวน (สว.๖)
- รายการที่ ๙ บันทึกมติของ อ.ก.ค.ศ. เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕
- รายการที่ ๑๐ บันทึกการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยซึ่งเสนอต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย พร้อมกับคำวินิจฉัยสั่งการของผู้มีอำนาจ ให้นำเสนอต่อที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
- รายการที่ ๑๑ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๒/๔ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๓๕

รายการที่ ๑๒ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม วาระที่เกี่ยวข้อง หน้าสุดท้ายที่มีชื่อผู้บันทึกการประชุม

รายการที่ ๑๓ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม วาระที่เกี่ยวข้อง หน้าสุดท้ายที่มีชื่อผู้บันทึกการประชุม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ (สพม. ๓๕) มีหนังสือ ที่ ศร ๐๔๒๖๕/๕๔ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะทำให้เป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคล ทั้งจะทำให้กระบวนการสอบสวนวินัยในภาพรวมครั้งต่อไป จะไม่ได้รับความร่วมมือจากพยานบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๔) และอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สพม. ๓๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวังเหนือวิทยาได้ถูกร้องเรียนว่าได้อนุมัติการขยายเวลาการก่อสร้างอาคารเรียนให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาผู้อุทธรณ์ถูกย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเถินวิทยา และ สพม. ๓๕ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ได้ข้อสรุปว่า กรณีมีมูลว่ามีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สพม. ๓๕ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัยมีความเห็นให้ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อำนวยการ สพม. ๓๕ ได้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ พิจารณา อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ พิจารณาแล้วมีมติให้ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ สพม. ๓๕ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา สพม. ๓๕ มีหนังสือลับ ส่วนที่สุด ที่ ศร ๐๔๒๖๕/๘๙ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงสรุป ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ สพม. ๓๕ เคยให้สำเนาข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๑๐ เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ซึ่งให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานบุคคลซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ปกปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำผู้อุทธรณ์ก็อาจทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอบสวนทางวินัย แต่เป็นการดำเนินการเพื่อขอหารือกับหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อความรอบคอบและเป็นธรรมกับทุกฝ่ายในการพิจารณา ซึ่งอยู่นอกสำนวนการสอบสวน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ ประกอบด้วยรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้อง ประกอบกับรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมไม่ใช่สาระสำคัญของข้อเท็จจริง และไม่มีความจำเป็นใดในการนำไปได้ยัง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว โดยจะตรวจสอบว่าการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นมีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง มีการรวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วนหรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาประโยชน์ของราชการให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับ ก่อนมีคำสั่งอนุญาตให้

ขยายระยะเวลาก่อสร้าง ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือหาหรือหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ไม่ได้รับคำแนะนำ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะถ้อยคำของพยานบุคคลไม่ต้องการทราบชื่อพยานแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ จาก สพม. ๓๕ แล้ว

ส่วนผู้แทน สพม. ๓๕ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สพม. ๓๕ เคยให้ข้อมูลข่าวสารบางรายการแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว เช่น รายการที่ ๑ ให้ในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้โอกาสผู้อุทธรณ์โต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา ให้รายการที่ ๘ รายงานสรุปผลการสอบสวน (สว. ๖) ซึ่งมีข้อความครอบคลุมเกี่ยวกับข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ และสรุปถ้อยคำพยานบุคคลซึ่งเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะได้โต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้นเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ซึ่งเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลนั้นแม้จะปกปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ แต่ผู้อุทธรณ์ก็อาจทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์เคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนพยานผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ สพม. ๓๕ จึงปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๑๐ ถึงรายการที่ ๑๓ ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย บันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง สำนวนการสอบสวนทางวินัย และเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้ว โดย สพม. ๓๕ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้เสียหายและได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินการดังกล่าว ควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและส่วนได้เสียของตนต่อไป ส่วนกรณีที่ สพม. ๓๕ เกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคล และอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น เนื่องจากกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะถ้อยคำของพยานบุคคลไม่ต้องการทราบชื่อพยาน สพม. ๓๕ อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลใหม่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลใหม่ จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลใหม่ เพื่อขอสำเนาประกาศจัดซื้อจัดจ้าง ใบเสนอราคาของผู้เสนอราคาทุกห้างฯ สัญญาการจัดซื้อจัดจ้าง และเอกสารการเบิกจ่ายเงินของโครงการต่อไปนี้

๑. โครงการจัดทำป้ายเทศบาลตำบลใหม่
๒. โครงการทำเสาธง
๓. โครงการทำสนามหญ้าหน้าสำนักงานเทศบาล
๔. โครงการทำรั้วแสดนเลสด้านหน้าสำนักงาน
๕. โครงการจัดซื้อป้ายพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ
๖. โครงการจัดซื้อรถเก็บขยะมูลฝอย
๗. โครงการจัดซื้อรถติดกระเช้า
๘. โครงการจัดซื้อรถพยาบาลฉุกเฉิน
๙. โครงการจัดงานที่หน้าบึงกล่อ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
๑๐. โครงการให้เจ้าหน้าที่เก็บเงินกับชาวบ้านค่าเก็บขยะมูลฝอยล่วงหน้า ๖ เดือน

และบัญชีสรุปการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการ ลูกจ้าง รองนายกเทศมนตรี โดยมีรายชื่อ วันเดือนปีที่บรรจุและปลดออก ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน

เทศบาลตำบลใหม่มีหนังสือ ที่ นม ๕๒๖๙๑/๖๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้สำเนาเฉพาะเอกสารที่เป็นประกาศของทางราชการ ส่วนเอกสารอื่นเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกนั้นไม่อยู่ในอำนาจของนายกเทศมนตรีที่จะอนุญาตได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎร

ในเขตเทศบาลตำบลใหม่ ต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อนำไปประกอบการร้องเรียนต่ออำเภอ จังหวัด สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่เทศบาลตำบลใหม่ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลใหม่มีหนังสือ ที่ นม ๕๒๖๔๑/๒๓๖ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งสรุปว่า เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เทศบาลตำบลใหม่ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์แล้ว เป็นเอกสารจำนวนทั้งสิ้น ๗๗๒ แผ่น

ส่วนผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งสรุปว่า เทศบาลตำบลใหม่ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จำนวน ๗๗๒ แผ่น แต่ยังไม่ครบตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ เอกสารที่ขาด ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โครงการจัดซื้อรถเก็บขยะมูลฝอย รายการที่ ๗ โครงการจัดซื้อรถติดกระเช้า และรายการที่ ๘ โครงการจัดซื้อรถพยาบาลฉุกเฉิน เฉพาะส่วนของเอกสารการขออนุมัติซื้อรถจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำเนาทะเบียนรถยนต์ รายงานการประชุมสภาเทศบาลในการอนุมัติให้ซื้อรถยนต์ และใบเสนอราคาของผู้เสนอราคาทุกรายเท่านั้น ส่วนเอกสารรายการอื่นๆ ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โครงการจัดซื้อรถเก็บขยะมูลฝอย รายการที่ ๗ โครงการจัดซื้อรถติดกระเช้า และรายการที่ ๘ โครงการจัดซื้อรถพยาบาลฉุกเฉิน เฉพาะส่วนของเอกสารการขออนุมัติซื้อรถจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำเนาทะเบียนรถยนต์ รายงานการประชุมสภาเทศบาลในการอนุมัติให้ซื้อรถยนต์ และใบเสนอราคาของผู้เสนอราคาทุกรายนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบอยู่แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับเบี้ยประกัน
และบำเหน็จจากการขายประกัน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการภาคอาวุโส ภาคไตนามิคส์ ตัวแทนประกันชีวิต บริษัท อ. จำกัด มีหนังสือ
ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายเงินฝาก ธ.ก.ส. เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. ยอดรวมเบี้ยประกันและค่าบำเหน็จที่ ธ.ก.ส. ได้รับจากการขายผลิตภัณฑ์ ประกันสินเชื่อของบริษัท ก. จำกัด
(บริษัท อ. จำกัด) แก่ลูกค้า ธ.ก.ส.

๒. บันทึกข้อตกลง (MOU) ทุกครั้งที่ทำกับบริษัท อ. จำกัด

๓. กรมธรรม์ประกันสินเชื่อของบริษัท อ. จำกัด

๔. หลักเกณฑ์เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นพันธมิตรทางการค้า (คู่ค้า) กับ ธ.ก.ส. (ฉบับที่ใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และ พ.ศ. ๒๕๔๖)
ธ.ก.ส. มีหนังสือ ที่ ผงผ/๔๔๖๙ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ
โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลการทำธุรกรรมระหว่าง ธ.ก.ส. กับบริษัท อ. จำกัด ผู้ขอไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง
ได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้ทำบันทึกข้อตกลงกับบริษัท อ. จำกัด เพื่อนำผลิตภัณฑ์ประกันของบริษัท อ. จำกัด ไปจำหน่ายให้กับลูกค้า ธ.ก.ส.
ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท อ. จำกัด และเป็นผู้ริเริ่มประสานงานกับ ธ.ก.ส. จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไป
เรียกร้องค่าตอบแทนจากบริษัท อ. จำกัด แต่ ธ.ก.ส. ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เมื่อปี ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ได้ประสานงานกับ ธ.ก.ส. เกี่ยวกับการนำประกันสินเชื่อ
ไปจำหน่ายให้กับลูกค้าของ ธ.ก.ส. โดยมีการรับรองจากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายสินเชื่อว่า ผู้อุทธรณ์และทีมงานเป็นผู้ริเริ่มโครงการ
ดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้ติดต่อกับ ธ.ก.ส. อีกเลย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ทราบจากหนังสือพิมพ์ว่าบริษัท อ. จำกัด
ได้ทำบันทึกข้อตกลงกับ ธ.ก.ส. ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองเป็นผู้ริเริ่มไปประสานงานกับ ธ.ก.ส. จึงเรียกร้องค่าตอบแทนจากบริษัทฯ
แต่บริษัทฯ คำนวณค่าตอบแทนให้ผู้อุทธรณ์เพียงร้อยละ ๒ จากการขายให้ลูกค้ากรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งไม่เป็นธรรม

เพราะการขายประกันให้กับลูกค้า ธ.ก.ส. นั้นเป็นการขายทั่วประเทศ ผู้ถือหุ้นได้ขอข้อมูลจากบริษัท แต่เมื่อบริษัท ทราบว่า ผู้ถือหุ้นจะนำไปฟ้องคดีก็ปฏิเสธไม่ให้ข้อมูลกับผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นจึงต้องขอข้อมูลกับ ธ.ก.ส. เพื่อนำไปคำนวณค่าตอบแทน ที่ควรจะได้รับและไปฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ผู้ถือหุ้นไม่ทราบว่าบริษัท กับ ธ.ก.ส. ได้ทำบันทึกข้อตกลงกันลับ และมีเนื้อหา อย่างไรบ้าง ส่วนกรรมธรรมนั้นผู้ถือหุ้นไม่ทราบว่าประกันประเภทใด แต่ไม่ว่าจะเป็นประกันประเภทใด ผู้ถือหุ้น ก็ต้องการทั้งหมด เพราะผู้ถือหุ้นเป็นผู้ริเริ่มไปประสานงานกับ ธ.ก.ส. ทำให้เกิดโครงการดังกล่าวขึ้น นอกจากนี้ ผู้ถือหุ้นแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยอดรวมเบี้ยประกันและค่าบำเหน็จที่ผู้ถือหุ้นขอ นั้น เป็นข้อมูลเดียวกันกับค่าดำเนินการที่บริษัท จ่ายให้ ธ.ก.ส. ปีบัญชี ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐

ส่วนผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปว่า ธ.ก.ส. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้น เพราะเมื่อพิจารณาแล้วผู้ถือหุ้น ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเมื่อปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๔ ที่ผู้ถือหุ้นได้มาประสานกับ ธ.ก.ส. นั้น เป็นการเสนอแผนประกันสินเชื่อ แต่บันทึกข้อตกลงที่ ธ.ก.ส. ได้ทำร่วมกับบริษัท อ. จำกัด เป็นผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตกลุ่ม แบบคุ้มครองสมาชิก และบันทึกข้อตกลงได้ทำในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นเวลาที่ห่างจากที่ผู้ถือหุ้นได้มาประสานงาน และผลิตภัณฑ์ก็เป็นคนละอย่างกัน จึงถือไม่ได้ว่า ผู้ถือหุ้นเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ธ.ก.ส. ไม่มีข้อมูล ยอดรวมเบี้ยประกันและค่าบำเหน็จ เพราะไม่ได้เป็นนายหน้าประกันภัย เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เอาประกันภัย ในการทำประกันภัยเท่านั้น จึงมีข้อมูลเฉพาะค่าดำเนินการที่บริษัท จ่ายให้ ธ.ก.ส. ปีบัญชี ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเบี้ยประกันและค่าบำเหน็จจากการขายประกัน ผู้ถือหุ้นชี้แจงว่า เป็นข้อมูลเดียวกับค่าดำเนินการที่บริษัท อ. จำกัด จ่ายให้ ธ.ก.ส. ปีบัญชี ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ถือหุ้นเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำธุรกรรมในฐานะพันธมิตรทางการค้า ระหว่าง ธ.ก.ส. กับบริษัท อ. จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งไม่มีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ซึ่งไม่มีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้ถือหุ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนวัดถ้ำใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นเกิดปี ๒๕๔๔

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒ ส่งเรื่องไปให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ๐๔๐๐๙/๑๙๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒ แจ้งว่า คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) พิจารณาแล้วมีมติไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นไปตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้ยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณที่เกษียณอายุราชการ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่าหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว กล่าวคือ ให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยประการใดแล้วให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติ ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๘๗๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๑๓๔๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ พร้อมหลักฐานประกอบไปให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ๐๔๐๐๙/๑๖๔๗ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. ส่งเรื่องไปให้สำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณาส่งสำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๕๑๔ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แจ้งว่า ก.ค.ศ. มีมติไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ขอสมัคร เนื่องจากไม่เป็นไปตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ หากผู้ขอสมัครประสงค์จะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดให้ดำเนินการตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือที่ ๐๔๐๐๙/๑๙๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งมติของ ก.ค.ศ. ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๒๐๐๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งมติดังกล่าวไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนวัดถ้ำใหญ่เพื่อแจ้งให้ผู้ขอสมัครทราบ ผู้ขอสมัครจึงขอสมัครดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ขอสมัครชี้แจงว่า ผู้ขอสมัครเป็นครูโรงเรียนวัดถ้ำใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต้องการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๖ เมษายน ๒๔๙๕ เป็นเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด เพื่อให้ตรงกับทะเบียนบ้านและเพื่อเกษียณอายุราชการ โดยผู้ขอสมัครส่งหลักฐานมาให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้

๑. หนังสือรับรองการเกิดของบุคคลของสำนักทะเบียนอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช เลขที่ ๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔

๒. แบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร จากฐานข้อมูลการทะเบียน สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด

๓. สำเนาทะเบียนบ้าน

๓.๑ บ้านเลขที่ ๒๖ ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด

๓.๒ บ้านเลขที่ ๑๒๗ ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด

๓.๓ บ้านเลขที่ ๕๐/๒ ถนนสำโรง ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด

๔. หลักฐานการศึกษา

๔.๑ ทะเบียนนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด

๔.๒ ทะเบียนนักเรียน โรงเรียนเจริญวิทยา ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด

๔.๓ ใบรายงานผลการศึกษาวิทยาคณะนครศรีธรรมราช และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดวันที่ ๖ เมษายน ๒๔๙๕ มีการแก้ไขเป็นเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด

๔.๔ ประกาศนียบัตรสอบไล่ได้ประโยคครูพิเศษมัธยมของกระทรวงศึกษาธิการ ระบุว่าผู้ขอสมัครเกิดวันที่ ๖ เมษายน ๒๔๙๕

๕. บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของพี่น้องร่วมบิดามารดา

๖. ใบสำคัญการสมรสและใบสำคัญการหย่า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอสมัครขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๖ เมษายน ๒๔๙๕

เป็นเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิด การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลักโดยหลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคน เพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดมาแสดง จึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทางทะเบียนบ้านเป็นหลัก ปรากฏว่าทะเบียนบ้านทั้ง ๓ ฉบับที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิดตรงกันทั้ง ๓ ฉบับ โดยไม่ทราบวันและเดือนเกิดที่แน่นอนซึ่งเป็นไปตามทะเบียนบ้านที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงและไม่พบว่ามีรายการแก้ไขรายการในทะเบียนบ้านทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิดตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๖ เมษายน ๒๔๙๕ เป็นเกิดปี ๒๔๙๔ โดยไม่ระบุวันและเดือนเกิดตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ท.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งช่างไม้ ระดับ ๓ โรงเรียนบ้านแม่ตูป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕ มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕ เพื่อขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ (เกษียณอายุราชการ ๒๕๕๒) เป็นวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ (เกษียณอายุราชการ ๒๕๕๔) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕ จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๕๑/๓๔๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๙๙๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕ ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยได้รับอนุมัติจากกรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วมีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ ซึ่งกำหนดให้ยื่นเรื่องแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณนั้น และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่าผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการแล้ว ผู้อุทธรณ์จะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว ข้อ ๑๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติตามคำวินิจฉัยนั้นต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕ เพื่อขอแก้ไขวันเดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ เป็นวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕ จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๕๑/๓๔๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบ

สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ชื่อนาย ท. อยู่บ้านเลขที่ ๘๔ หมู่ที่ ๙ ตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ เดิมอยู่บ้านเลขที่ ๖๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าเตื่อ อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ และย้ายไปบ้านเลขที่ ๑๒๘ หมู่ที่ ๙ ตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ และได้ย้ายไปยังที่อยู่ปัจจุบัน ทะเบียนบ้านดังกล่าวและใบสำคัญทหารกองหนุน (แบบ สด. ๘) ต่างระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๔ สำหรับสาเหตุที่บัตรลูกจ้างประจำรายชื่อบอกว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๔๙๒ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ใช้ใบสุทธิโรงเรียนบ้านหนองบัวคำที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๔๙๒ เป็นเอกสารในการสมัครเป็นลูกจ้างประจำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาลั่นกรองการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ มีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญประกอบการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคน เพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีที่ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดจึงต้องพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นๆ ซึ่งในกรณีนี้ได้พิจารณาจากหลักฐานทะเบียนบ้าน ได้แก่ ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๖๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าเตื่อ อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ บ้านเลขที่ ๑๒๘ หมู่ที่ ๙ ตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ และบ้านเลขที่ ๘๔ หมู่ที่ ๙ ตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นบ้านที่ผู้อุทธรณ์อาศัยจนถึงปัจจุบัน ปรากฏว่าทะเบียนดังกล่าวต่างระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๔ และใบสำคัญทหารกองหนุน (แบบ สด. ๘) ก็ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๔ จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๔ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๔๙๒ เป็นเกิดวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๔ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอเมือง จังหวัด
ฉะเชิงเทราเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ย.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ย. ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นราษฎรตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานการประชุมเกี่ยวกับการลงมติในที่ประชุมเรื่องโรงไฟฟ้านครเนื่องเขต
๒. ใบขออนุญาตการก่อสร้างโรงไฟฟ้านครเนื่องเขตของบริษัท น. จำกัด (บริษัท ก. จำกัด)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตมีหนังสือ ที่ ฉช ๗๑๓๐๑/๗๗๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า บริษัท ก. จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความลับทางการค้า และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่บริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต (อบต. คลองนครเนื่องเขต) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่ง อบต. คลองนครเนื่องเขตได้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของ อบต. คลองนครเนื่องเขต และคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นชาวบ้านในตำบลคลองนครเนื่องเขต อ้างว่าการก่อสร้างโรงไฟฟ้าของบริษัท ก. จำกัด ในพื้นที่ตำบลวังตะเคียนและตำบลคลองนครเนื่องเขต จะก่อให้เกิดผลกระทบกับประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงหลายด้าน เช่น จะทำให้ปริมาณของน้ำไม่เพียงพอในการประกอบอาชีพ มีการปล่อยน้ำเสียลงคลองพระองค์ไชยानุชิต เป็นปริมาณมาก ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านมลพิษทางอากาศ เกิดผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายทางชีวภาพของกลุ่มน้ำ ซึ่งโรงไฟฟ้าไม่มีการรับฟังความเห็นของประชาชนที่จะได้รับผลกระทบอย่างถูกต้องและครบถ้วน มีแต่เพียงการเชิญผู้นำชุมชนไปรับฟังข้อมูลเบื้องต้นโดยไม่เปิดโอกาสให้มีการศึกษาข้อมูลในด้านตรงข้าม และมีเพียงการเชิญชาวบ้านบางกลุ่มเท่านั้นไปศึกษาดูงาน ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารข้างต้นไปยัง อบต. คลองนครเนื่องเขต แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วนเท่านั้น

ผู้แทน อบต. คลองนครเนื่องเขต ชี้แจงรับฟังได้ว่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ที่ประสงค์ จะทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายอาคาร สามารถดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ

๑. ตามมาตรา ๒๑ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายอาคาร ต้องยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นหรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ

๒. ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายอาคาร ไม่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ต้องดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามที่กำหนดในมาตราดังกล่าว

ในกรณีของบริษัท ก. จำกัด ได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ ดังนั้น จึงไม่มีในส่วนที่เป็นใบอนุญาต มีแต่เพียงใบรับแจ้ง หรือใบอนุญาตของ อบต. คลองนครเนื่องเขต ซึ่งสามารถเปิดเผยให้ผู้ผู้ทรงผลประโยชน์ทราบได้ แต่เอกสารประกอบซึ่งเป็นของบริษัท ก. จำกัด ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะบริษัทฯ ดังกล่าวได้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นความลับทางการค้า และเป็น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่ไม่ได้อธิบายว่าข้อมูลใดเป็นความลับทางการค้า และข้อมูลใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งใน ความเห็นของ อบต. คลองนครเนื่องเขตเห็นว่า ข้อมูลซึ่งเป็นความลับทางการค้า เช่น แบบแปลน พิมพ์เขียว รายการคำนวณ เป็นต้น และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น เอกสารใบรับรองของวิศวกร สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ผู้ทรงผลประโยชน์นั้น อบต. คลองนครเนื่องเขตเข้าใจว่า หมายถึง ใบรับแจ้ง เนื่องจากผู้ผู้ทรงผลประโยชน์ ได้รับไว้ในหนังสืออุทธรณ์ข้อ ๓ ความว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่ อบต. คลองนครเนื่องเขต อ้างตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น เป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน การขอเอกสารใบขออนุญาต (ใบรับแจ้ง) และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ (อบต.) นั้น ข้าพเจ้าขอคัดเฉพาะเอกสารมหาชนเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น ไม่ได้ขอคัดเอกสารส่วนบุคคลของบริษัทโรงไฟฟ้าฯ แต่อย่างใด”

ผู้ผู้ทรงผลประโยชน์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ชี้แจงเป็นหนังสือ รับฟังได้ว่า ผู้ผู้ทรงผลประโยชน์อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองนครเนื่องเขตมาตั้งแต่เกิด เมื่อประมาณต้นปี ๒๕๕๔ ผู้ผู้ทรงผลประโยชน์ได้ทราบว่าโรงไฟฟ้าของบริษัท ก. จำกัด จะมาก่อสร้างห่างจากบ้านของผู้ผู้ทรงผลประโยชน์และคนอื่นๆ ในชุมชนที่อาศัยเพียงแค่นอนปูนประมาณ ๔ เมตรกัน แต่ผู้ผู้ทรงผลประโยชน์และชาวบ้านในชุมชนไม่เคยได้ทราบเรื่องมาก่อน เพราะทาง อบต. คลองนครเนื่องเขต และผู้นำท้องถิ่นไม่เคยมีการเรียกทำประชาคม อีกทั้งผู้ผู้ทรงผลประโยชน์ได้ทราบมาว่าโรงไฟฟ้า ได้มีการทำ EIA ไว้ที่ตำบลวังตะเคียนไม่ใช่ตำบลคลองนครเนื่องเขต แต่ทำไมการก่อสร้างถึงมาก่อสร้างที่ตำบลคลองนครเนื่องเขต และที่สำคัญผู้ผู้ทรงผลประโยชน์และชาวบ้านที่อยู่รอบโรงไฟฟ้าต้องการทราบว่าปล่องไฟขนาดใหญ่ของโรงไฟฟ้าจะอยู่ในส่วนใดและใกล้กับบ้านของชาวบ้านคนใดเพราะความร้อนของปล่องไฟขนาดใหญ่นี้มีผลกระทบโดยตรงกับชาวบ้านเป็นอย่างมาก

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ผู้ทรงผลประโยชน์ต้องการ คือ เอกสารที่ทางโรงไฟฟ้าเขียนแจ้งเรื่องการขอก่อสร้างโรงไฟฟ้าพร้อมแบบของโรงไฟฟ้าที่ทางโรงไฟฟ้านำมาขอที่ อบต. คลองนครเนื่องเขต และเอกสารที่ทาง อบต. คลองนครเนื่องเขตอนุญาตให้ก่อสร้างได้ ซึ่งทางราชการเรียกเอกสารเหล่านี้ว่าใบอะไรไม่ทราบ และที่สำคัญปลัด อบต. เป็นผู้รับเอกสารก็ไม่ยอมชี้แจงและอธิบายรายละเอียดใดๆ กับผู้ผู้ทรงผลประโยชน์และชาวบ้าน แต่กลับโทรศัพท์ไปแจ้งทางโรงไฟฟ้าแทน โดยวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางศาลเท่านั้น ซึ่งผู้ผู้ทรงผลประโยชน์ได้ยื่นฟ้องเกี่ยวกับโครงการโรงไฟฟ้าแห่งนี้ไปที่ศาลปกครองระยอง ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อบต. คลองนครเนื่องเขตมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ฉข ๗๑๓๐๑/๑๓๒ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จัดส่งแบบ ยธ. ๑ และคำชี้แจงของบริษัท ก. จำกัด มาประกอบการพิจารณา โดยบริษัท ก. จำกัด ชี้แจงรับฟังได้ว่า ใบแจ้งก่อสร้างอาคารประกอบด้วยเอกสารที่เป็นความลับทางการค้า ตามพระราชบัญญัติ ความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งใบแจ้งก่อสร้างอาคาร ประกอบไปด้วย แบบก่อสร้างที่มีรายละเอียดทางด้านวิศวกรรม รายการคำนวณโครงสร้าง หนังสือรับรองผู้ออกแบบอาคาร สำเนาบัตรใบอนุญาต สำเนาโฉนดที่ดิน และหนังสือมอบอำนาจ

ข้อมูลดังกล่าวเป็นเทคนิคพิเศษที่ยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลทั่วไป เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เนื่องจากเป็นความลับ และเป็นข้อมูลที่บริษัทฯ ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าของบริษัทฯ และทำให้บริษัทฯ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายและเสียเปรียบในการประกอบกิจการโรงไฟฟ้า

สำหรับใบแจ้งก่อสร้างอาคารประกอบด้วยเอกสารที่มีลิขสิทธิ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลทางเทคนิคเฉพาะที่แตกต่างไปในแต่ละบริษัทที่ประกอบกิจการโรงไฟฟ้า โดยเป็นข้อมูลในส่วนที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับแบบแปลน แผนผัง ภาพวาด ภาพร่าง ฯลฯ ซึ่งเป็นเอกสารทางเทคนิควิศวกรรมขั้นสูงที่บริษัทฯ ในฐานะผู้ดำเนินโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้านครเนื่องเขตต้องลงทุนจ้างวิศวกรและผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบ และคิดคำนวณแบบแปลนทั้งหมด ดังนั้น แบบคำนวณจึงเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่า ที่บริษัทฯ ต้องลงทุนว่าจ้างเพื่อจัดให้ได้มาเป็นการเฉพาะ กรณีจึงเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบแจ้งก่อสร้างอาคารของบริษัทฯ โดยบริษัทฯ ไม่ยินยอมจึงเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของบริษัทฯ

บริษัทฯ เห็นว่า การเปิดเผยใบแจ้งก่อสร้างอาคารจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากรายละเอียดอาคารและแบบแปลนต่างๆ ของโรงไฟฟ้าไปตกอยู่ในมือของผู้ไม่ประสงค์ดี ย่อมสามารถทำให้เกิดความเสียหายหรืออันตรายอย่างใหญ่หลวงได้ เช่น การก่อวินาศกรรมต่างๆ การระเบิดโรงไฟฟ้า หรือการเข้าไปยุ่งเหยิงภายในโรงไฟฟ้าจนก่อให้เกิดความขัดข้องในระบบการผลิตไฟฟ้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตไฟฟ้าและการใช้ไฟฟ้าของประชาชนโดยตรง

ส่วนใบแจ้งก่อสร้างอาคารเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะเป็นเอกสารที่บริษัทต้องลงทุนว่าจ้างออกแบบคำนวณ ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลทางเทคนิค ความลับทางการค้า และมีลิขสิทธิ์ โดยเป็นทรัพย์สินของบริษัทฯ ที่บริษัทฯ หวงและไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวหากข้อมูลตกไปอยู่ในความครอบครองของบริษัทคู่แข่ง จะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย และทำให้ผู้ประกอบการรายอื่นสามารถประมาณการต้นทุนของบริษัทฯ ได้ซึ่งทำให้บริษัทฯ เสียเปรียบในการประกอบกิจการ อีกทั้งเป็นการกระหน่ำสิทธิในทรัพย์สิน และเสรีภาพในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ซึ่งเป็นสิทธิที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ นอกจากนั้น ยังมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย บริษัทฯ จึงเห็นว่าการเปิดเผยไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า เมื่อพิจารณาตามหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ แล้ว เป็นที่เข้าใจได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ใบแจ้งพร้อมแบบของโรงไฟฟ้าที่ทางบริษัทฯ ได้ยื่นไปพร้อมใบแจ้ง และใบรับแจ้ง ซึ่งข้อมูลข่าวสารใบแจ้งตามแบบ ยธ.๑ แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ โดยเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของใบแจ้งแล้วปรากฏว่ามีรายละเอียดของนิติบุคคลที่ต้องการแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคาร บริเวณที่ต้องการดำเนินการดังกล่าว เลขที่โฉนดที่ดิน ลักษณะและพื้นที่การก่อสร้าง ชื่อของสถาปนิกและวิศวกร กำหนดวันเริ่มต้นและแล้วเสร็จ และรายชื่อของเอกสารหลักฐานที่แนบไปพร้อมกับการแจ้ง ซึ่งการแจ้งดังกล่าวเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อมูลดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีส่วนใดที่มีลักษณะไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยใบแจ้งตามแบบ ยธ.๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่ง
นายด่านศุลกากร

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากร มีบันทึกลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล (ผอ.สบท.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกของกรมศุลกากรให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการระดับสูง) จำนวน ๑๔ รายการ ต่อมาผู้อุทธรณ์มีบันทึก กลับ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึง ผอ.สบท. สรุปประเด็นคำขอตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ เหลือ ๙ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมศุลกากร ในวันที่มีการประชุมหารือทุกครั้ง
๒. ผลคะแนนของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก
๓. ผลการพิจารณาอื่นของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก
๔. เอกสารประวัติของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก
๕. แบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่ราชการของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก
๖. ข้อเสนอวิสัยทัศน์ของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก
๗. ผลงานของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก
๘. หลักเกณฑ์การให้คะแนนซึ่งแสดงให้เห็นว่าได้มาจากหัวข้อใด ในอัตราส่วนเท่าใด
๙. มาตรฐานในการเปรียบเทียบเพื่อให้คะแนนกับข้าราชการแต่ละรายในแต่ละหัวข้อ ดังต่อไปนี้
 - ๙.๑ ประวัติข้าราชการ
 - ๙.๒ ผลงาน
 - ๙.๓ ข้อเสนอวิสัยทัศน์

สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร มีบันทึก ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖ (ส) / ๙๗๗ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ไม่ให้สำเนา และในส่วนรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนนและรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น ไม่ให้เปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการฯ คัดเลือกได้ใช้สิทธิคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยคะแนนของกรรมการแต่ละท่านและคะแนนเฉลี่ยรวม แต่ไม่ให้เปิดเผยรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนนและรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น รวมทั้งไม่ให้คัดสำเนาเอกสารทุกชนิด โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการฯ คัดเลือกได้ใช้สิทธิคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลออกเป็น ๖ ข้อ ประกอบด้วย ๑. ความรู้ ๒. ความสามารถ ๓. ความประพฤติ ๔. ประวัติการรับราชการ ๕. คุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และ ๖. วิสัยทัศน์ และเมื่อผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอทราบผลการประเมินตามเกณฑ์การประเมินที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้กำหนด และกรมฯ ได้ชี้แจงคำขอนั้นโดยครบถ้วนแล้ว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขออีก

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ประวัติของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังนี้ ๑. ประวัติส่วนตัว ๒. วุฒิทางการศึกษาและสาขาที่ศึกษา ๓. ประวัติการทำงานและการรับราชการ ๔. การฝึกอบรมและดูงาน ๕. สุขภาพกายและจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่ง ๖. ประวัติทางวินัยและความประพฤติ ๗. ความดีความชอบพิเศษและผลงานดีเด่น ๘. ความสามารถ ความชำนาญ ๙. ประสบการณ์งานพิเศษอื่นๆ ๑๐. สถานภาพทางครอบครัว ๑๑. ที่อยู่ปัจจุบัน และ ๑๒. ข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประกอบในการคัดเลือกขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประกอบด้วยข้อมูลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ จำนวน ๓ ตอน ได้แก่

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ ชื่อของผู้ได้รับการเสนอชื่อ (ชื่อของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก) รายละเอียดของตำแหน่งที่ครองอยู่ หน้าที่ความรับผิดชอบ สถิติการเลื่อนขั้นเงินเดือน การกระทำผิดวินัย การลงโทษ การดักเตือน

ตอนที่ ๒ การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตอนที่ ๓ ความเหมาะสม และความพร้อมที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ อันเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เอกสารในส่วนนี้เป็นการเสนอวิสัยทัศน์ ความคาดหวัง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของงานในตำแหน่งที่ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัว บรรดาที่มีชื่อของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกหรือประเมินบุคคลฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานหรืองานสำคัญในตำแหน่งอื่นๆ ที่จะนำมาใช้ประเมินบุคคลฯ ปรากฏอยู่ในแบบประวัติและแบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัว บรรดาที่มีชื่อของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกหรือประเมินบุคคลฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ กรมศุลกากร ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖(ส)/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ประกอบกับ สบท. ได้ชี้แจงและให้ข้อมูลเพิ่มเติม พร้อมทั้งอนุญาตให้ตรวจสอบสำเนาแบบฟอร์มเปล่าแสดงเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรรมการรายบุคคล และสำเนาแบบฟอร์มเปล่าแสดงเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่งจะรวมเป็นคะแนนเฉลี่ยของกรรมการทุกท่านให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๗ ขออุทธรณ์เฉพาะผู้ที่ได้รับคะแนนลำดับที่ ๑ ถึง ๓๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากร ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งกรมศุลกากรได้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟัง คำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของกรมศุลกากร และผู้อุทธรณ์ รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า กรมศุลกากรมีตำแหน่งนายด่านศุลกากร ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงว่าง จำนวน ๑๑ ตำแหน่ง กรมศุลกากรได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้ข้าราชการในกรมฯ ที่ประสงค์เข้ารับการคัดเลือก ยื่นใบสมัครพร้อมแนบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ไปยังสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล (สบท.) โดยมีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๕๗ คน กรมศุลกากรโดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้พิจารณาคัดเลือกภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ กำหนดไว้ ๖ หัวข้อ คือ ๑. ความรู้ (๒๐ คะแนน) ๒. ความสามารถ (๒๐ คะแนน) ๓. ความประพฤติ (๑๐ คะแนน) ๔. ประวัติการรับราชการ (๑๐ คะแนน) ๕. คุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง (๑๐ คะแนน) และ ๖. วิสัยทัศน์ (๓๐ คะแนน) โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนำมาจากหลักเกณฑ์ของกระทรวง การคลังที่กำหนดโดย ก.พ. แต่มีการเพิ่มเติมในเรื่องของวิสัยทัศน์ และน้ำหนักของการให้คะแนนที่แตกต่างกัน

จากการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ผู้อุทธรณ์มีคะแนนอยู่ในลำดับที่ ๓๑ โดยกระทรวงการคลังขอให้กรมศุลกากร พิจารณาส่งรายชื่อข้าราชการที่เป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒ ตำแหน่ง ละ ๒ ชื่อไปให้กระทรวงการคลังพิจารณา กรมศุลกากรได้จัดส่งรายชื่อข้าราชการในลำดับที่ ๑ - ๒๒ จำนวน ๒๒ คน พร้อมทั้งจัดส่งแบบ ประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ไปยังกระทรวงการคลัง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ขอข้อมูลข่าวสารไปยังกรมศุลกากร และให้เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารว่าต้องการนำไปพัฒนาตนเอง โดยในวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้สรุปประเด็นคำขอ เหลือ ๙ รายการ

ผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือ รับฟังได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คณะกรรมการคัดเลือกฯ มีการประชุม ๒ ครั้ง โดยในครั้งแรก เป็นการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นการพิจารณาในเรื่องเกณฑ์ การพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคล และครั้งที่สอง ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกจากคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการเพียง รายงานการประชุมในวันที่มีการคัดเลือก ซึ่งมีอยู่เพียงครั้งเดียว คือ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ และกรมศุลกากรได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา และกรมศุลกากรได้ทำการปกปิดในส่วนของรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนนและรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก และประเมินบุคคลฯ รายอื่น อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ กรมศุลกากรแจ้งเปิดเผยคะแนนเฉลี่ยของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ และประเมินบุคคลจาก มากไปหาน้อย จำนวน ๕๗ ราย เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยปกปิดรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนนและรายชื่อผู้สมัคร เข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น รวมทั้งไม่ให้คัดสำเนาเอกสารทุกชนิด อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีประโยชน์ในการ นำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ กรมศุลกากรโดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้พิจารณาคัดเลือกจาก ๑. ความรู้ ๒. ความสามารถ ๓. ความประพฤติ ๔. ประวัติการรับราชการ ๕. คุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และ ๖. วิสัยทัศน์ เท่านั้น ส่วนการพิจารณาอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่มี

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารประวัติของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก ข้อมูลดังกล่าว ประกอบด้วย ๑. ประวัติส่วนตัว ๒. วุฒิทางการศึกษาและสาขาที่ศึกษา ๓. ประวัติการทำงานและการรับราชการ ๔. การฝึกอบรมและดูงาน ๕. สุขภาพกายและจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่ง ๖. ประวัติทางวินัยและความประพฤติ ๗. ความดีความชอบพิเศษ และผลงานดีเด่น ๘. ความสามารถ ความชำนาญ ๙. ประสบการณ์งานพิเศษอื่นๆ ๑๐. สถานภาพทางครอบครัว ๑๑. ที่อยู่ปัจจุบัน และ ๑๒. ข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองตามความประสงค์ของผู้ยุทธธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แบบประเมินการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก ประกอบด้วย ข้อมูลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ จำนวน ๓ ตอน ได้แก่

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ ชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ (ชื่อของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก) รายละเอียดของตำแหน่ง ที่ครองอยู่ หน้าที่ความรับผิดชอบ สถิติการเลื่อนขั้นเงินเดือน การกระทำผิดวินัย การลงโทษ การดักเตือน

ตอนที่ ๒ การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตอนที่ ๓ ความเหมาะสม และความพร้อมที่จะเลื่อนขั้นดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ อันเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองตามความประสงค์ของผู้ยุทธธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เอกสารในส่วนนี้เป็นการเสนอวิสัยทัศน์ ความคาดหวัง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงานและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของงานในตำแหน่งที่ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัว บรรดาที่มีชื่อของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกหรือประเมินบุคคลฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองตามความประสงค์ของผู้ยุทธธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ผลงานของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก ข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวกับผลงานหรืองานสำคัญ ในตำแหน่งอื่นๆ ที่จะนำมาใช้ประเมินบุคคลฯ ปรากฏอยู่ในแบบประวัติและแบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัว บรรดาที่มีชื่อของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกหรือประเมินบุคคลฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองตามความประสงค์ของผู้ยุทธธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ กรมศุลกากรได้ชี้แจงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องให้ผู้ยุทธธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖(ส)/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกออกเป็น ๖ หัวข้อ คือ ๑. ความรู้ และ ๒. ความสามารถ หัวข้อละ ๒๐ คะแนน ๓. ความประพฤติ ๔. ประวัติการรับราชการ ๕. คุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง หัวข้อละ ๑๐ คะแนน และ ๖. วิสัยทัศน์ ๓๐ คะแนน

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือ รับฟังได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรมศุลกากรเคยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่ไม่ให้นำมา โดยข้อมูลดังกล่าวมีการปกปิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคัดเลือก รายชื่อกรรมการคัดเลือกซึ่งเป็นผู้ให้คะแนน และรายชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือก ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่อังคารที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ รวมทั้งเอกสารที่เกิดขึ้นจากรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้ง (หากมี) ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ กรมศุลกากรเคยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่ไม่ให้นำมา โดยข้อมูลดังกล่าวมีการปกปิดรายชื่อกรรมการผู้ให้คะแนน รายชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือก และคะแนนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารจริง แต่น่าจะเป็นเอกสารที่กรมศุลกากรจัดทำขึ้นใหม่ และไม่ครบองค์ประกอบของกระบวนการคัดเลือกของกรมศุลกากรในทางปฏิบัติจริง โดยผู้อุทธรณ์ต้องการแบบประเมินผลคะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ทุกท่าน เพื่อให้ทราบว่าการประเมินให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่านสอดคล้องกับแบบประวัติดั้งเดิมผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และวิสัยทัศน์ของข้าราชการแต่ละคนหรือไม่ อย่างไร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ กรมศุลกากรยังไม่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการใบสมัครของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกทุกท่าน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๗ กรมศุลกากรยังไม่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ กรมศุลกากรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่ไม่ให้นำมา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผย เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์ที่ต้องประกาศให้ทราบทั่วกันตามที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน กพ. ที่ นร ๑๐๐๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ หมายถึง มาตรฐานในการเปรียบเทียบเพื่อให้คะแนนกับข้าราชการแต่ละรายในแต่ละหัวข้อดังต่อไปนี้ ๑. ประวัติข้าราชการ ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ประวัติการรับราชการ คุณลักษณะต่างๆ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการให้คะแนน ๒. ผลงาน และ ๓. ข้อเสนอวิสัยทัศน์ เช่น มีมาตรฐานว่าคนที่รับราชการมาแล้ว ๒๐ ปีได้ ๕ คะแนน หรือคนที่รับราชการมาแล้ว ๑๘ ปีได้ ๔ คะแนน เป็นต้น ซึ่งเป็นมาตรฐานเพื่อทำให้การประเมินให้คะแนนในแต่ละหัวข้อเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันแตกต่างจากเรื่องหลักเกณฑ์การให้คะแนนในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ กรมศุลกากรยังไม่ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้คะแนนในลำดับที่ ๓๑ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเฉพาะผู้ที่ได้รับคะแนนลำดับที่ ๑ - ๓๑ เท่านั้น และผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า ในเรื่องนี้มีประเด็นต้องพิจารณาดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ในวันที่มีการประชุมหรือทุกครั้งจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ คณะกรรมการคัดเลือกฯ มีการประชุม ๒ ครั้ง โดยในครั้งแรก คือ การประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นการพิจารณาในเรื่องเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคล และครั้งที่สองในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกจากคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ เห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ต้องการรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในวันที่มีการประชุมหรือทุกครั้ง ไม่ใช่เฉพาะในวันที่มีการคัดเลือก ประกอบกับรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์การประเมินซึ่งต้องมีความโปร่งใส อีกทั้งข้อมูล

ดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับรายงานการประชุมครั้งที่สองในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ กรมศุลกากรได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำ และกรมศุลกากรได้ทำการปกปิดในส่วนของรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนนและรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่นนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนนแต่ละท่านจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคัดเลือก และการทำหน้าที่ของกรรมการคัดเลือกฯ ก็เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ ดังนั้นแม้กรรมการคัดเลือกฯ ได้ใช้สิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ในการพิจารณาให้เปิดเผยได้ ส่วนรายชื่อผู้ที่สมควรได้เลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรจำนวน ๒๒ คน ซึ่งกรมศุลกากรได้ทำการปกปิดนั้นเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ และการเปิดเผยน่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกฯ ของกรมศุลกากรมากกว่า จึงสมควรให้เปิดเผยข้อความที่ปกปิดให้ผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งให้นำเสนอแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ตามหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ระบุว่าต้องการ ผลคะแนนของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก แต่ในการชี้แจงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าต้องการแบบประเมินผลคะแนนฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่าน ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า แบบประเมินผลคะแนนฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่านเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกินคำขอ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องไปใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในภายหลัง ในขั้นนี้จึงจะพิจารณาเฉพาะในเรื่องของผลคะแนนของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกเท่านั้น โดยกรมศุลกากรทำการปกปิดรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนน และรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น คณะกรรมการฯ มีความเห็นเช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนรายชื่อของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและเพื่อความโปร่งใส เห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะรายชื่อผู้ที่สมควรได้เลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒ เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผลการพิจารณาอื่นของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า คือ ใบสมัครคณะกรรมการฯ เห็นว่า ใบสมัครเป็นคำชี้แจงที่อยู่นอกเหนือคำขอตามหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องไปใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในภายหลัง ในขั้นนี้คณะกรรมการฯ จะพิจารณาเฉพาะผลการพิจารณาอื่นของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก ซึ่งกรมศุลกากรยืนยันว่าคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้พิจารณาคัดเลือกจากหลักเกณฑ์ ๖ ข้อเท่านั้น ส่วนการพิจารณาอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่มี หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของกรมศุลกากรเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารประวัติของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูล ๑. ประวัติส่วนตัว ๒. วุฒิทางการศึกษาและสาขาที่ศึกษา ๓. ประวัติการทำงานและการรับราชการ ๔. การฝึกอบรมและดูงาน ๕. สุขภาพกายและจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่ง ๖. ประวัติทางวินัยและความประพฤติ ๗. ความดีความชอบพิเศษและผลงานดีเด่น ๘. ความสามารถ ความชำนาญ ๙. ประสบการณ์งานพิเศษอื่นๆ ๑๐. สถานภาพทางครอบครัว ๑๑. ที่อยู่ปัจจุบัน และ ๑๒. ข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยเอกสารประวัติของข้าราชการที่เป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒ น่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกฯ ของกรมศุลกากร ส่วนข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ผ่านการคัดเลือกการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นจึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒ เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แบบประเมินการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก โดยข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ จำนวน ๓ ตอน คณะกรรมการฯ เห็นว่า แม้จะมีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยแบบประเมินการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการที่เป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒ น่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกฯ ของกรมศุลกากร ส่วนข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ผ่านการคัดเลือกการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒ เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อเสนอวิธีทัศนถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้ประเมินศักยภาพของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งและเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้แสดงความสามารถของตนเอง แต่เพื่อให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเพื่อที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ประโยชน์ได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒ เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ผลงานของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการคัดเลือก ข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวกับผลงานหรืองานสำคัญในตำแหน่งอื่นๆ ที่จะนำมาใช้ประเมินบุคคลฯ ปรากฏอยู่ในแบบประวัติและแบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งกรมศุลกากรชี้แจงว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงมีความเห็นเช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ หลักเกณฑ์การให้คะแนนซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่ามาจากหัวข้อใดในอัตราส่วนเท่าใด ข้อมูลดังกล่าวหน่วยงานได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูแล้ว แต่ไม่ให้น้ำหนัก ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นหลักเกณฑ์ที่ต้องเปิดเผยให้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้เพื่อความถูกต้องโปร่งใส จึงเห็นสมควรให้กรมศุลกากรสำเนาหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ มาตรฐานการให้คะแนนในแต่ละหัวข้อ กรมศุลกากรอ้างว่าเปิดเผยแล้วตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖(ส)/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ แต่ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ไม่ใช่มาตรฐานในการเปรียบเทียบเพื่อให้คะแนนกับข้าราชการแต่ละรายในแต่ละหัวข้อ ซึ่งในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ กรมศุลกากรยังคงยืนยันว่าคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกออกเป็น ๖ หัวข้อ คือ ๑. ความรู้ และ ๒. ความสามารถ หัวข้อละ ๒๐ คะแนน ๓. ความประพฤติ ๔. ประวัติการรับราชการ ๕. คุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง หัวข้อละ ๑๐ คะแนน และ ๖. วิธีทัศน ๓๐ คะแนน โดยคำอธิบายดังกล่าวคือหลักเกณฑ์ตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ดังนั้น จึงเป็นที่เชื่อได้ว่ากรมศุลกากรไม่ได้มีมาตรฐานการให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่นอกเหนือกว่านี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ - รายการที่ ๗ เฉพาะของผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ - ๒๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ว่ามีการช่วยเหลือในทางคดีกับตาบตำรวจ ส. ผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ซึ่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่มีพยานหลักฐานที่จะยืนยันว่าตาบตำรวจ ส. เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือ ภ.๖ ที่ ๐๐๒๑.๑๗๓/๕๐๗๕ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔
๒. หนังสือ ภ.จว.กำแพงเพชร ที่ กพ ๐๐๒๙.๑๗/๔๓๕๒ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔
๓. หนังสือ ที่ กพ ๐๖๒๙.๑๗/๔๗๒๐ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔
๔. หนังสือสั่งการอื่นๆ (ถ้ามี)
๕. บันทึกคำให้การของพยานทุกคน
๖. บันทึกข้อความของฝ่ายอำนวยการ ๗ (เจ้าของเรื่อง) เพื่อเสนอเรื่องต่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร ให้ความเห็นตามที่ สภ.คลองลานเสนอรายงาน
๗. หนังสือรายงานผู้บังคับบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ พร้อมสิ่งที่ส่งมาด้วยทุกฉบับ
๘. หลักฐานการส่งหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑.๓๑๗/๕๑๕๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ว่าได้ส่งมอบวันที่เท่าไรและส่งมาตามที่อยู่ ณ ที่แห่งใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือล่าช้าไปเกือบ ๒ เดือน ทำให้กระบวนการต่างๆ ได้ล่าช้าออกไปซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนาเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

สถานีตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑.๓๑๗/๖๕๐๗ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ รายการที่ ๖ ถึงรายการที่ ๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าไม่มี และรายการที่ ๕ เปิดเผยให้เฉพาะคำให้การของผู้ขอเท่านั้น ซึ่งได้จัดส่งสำนวนไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ พิจารณาถ้าต้องการให้ร้องขอไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ หรือรอให้ตำรวจภูธรภาค ๖ เห็นชอบแล้วส่งเรื่องกลับตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร และจะส่งให้ผู้ขอต่อไป ส่วนของบุคคลอื่นปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งตำรวจภูธร จังหวัดกำแพงเพชรได้จัดส่งมา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องเรียนกรณี นาย ล. ซึ่งเสียชีวิตและถูกนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล สวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชน จนต่อมา มีการดำเนินคดีกับนาย บ. และนางสาว ว. ในฐานะผู้สนับสนุน ตามสำนวนคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ และศาลอาญาได้มีคำพิพากษา ลงโทษจำคุกบุคคลทั้งสองคนละ ๑ ปี

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้อ่านคำให้การของนาย บ. ซึ่งได้ให้ไว้กับพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง โดยมีข้อความตอนหนึ่ง นาย บ. ได้กล่าวถึง ดาบตำรวจ ส. ผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ว่าได้เรียกนาย บ. ไปพบที่บ้าน และได้บอกให้นาย บ. มอบเงิน ๕,๐๐๐ บาท ให้แก่นาย ต. แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า สถานีตำรวจภูธรคลองขลุงกลับไม่สอบสวน ในประเด็นนี้ ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือร้องเรียนในประเด็นดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่า เรื่องร้องเรียนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยสถานีตำรวจภูธรคลองขลุงผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า เรื่องไม่มีมูลจึงได้ยุติเรื่องร้องเรียนและได้เสนอเรื่องไปยังผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้น

ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยจึงได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร คลองขลุงว่ามีการช่วยเหลือในทางคดีกับดาบตำรวจ ส. ไปยังตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร และในเวลาต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จำนวน ๘ รายการไปยังตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร แต่ได้รับการเปิดเผยให้ ๗ รายการ คงเหลือ ๑ รายการ คือ บันทึกคำให้การของพยานทุกคนซึ่งตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้ เหตุผลว่า ได้จัดส่งสำนวนไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ พิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงได้ไปขอข้อมูลดังกล่าวกับตำรวจภูธรภาค ๖ แต่ได้รับการ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ให้ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเป็นผู้พิจารณา ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่ได้รับบันทึกคำให้การของพยาน กับหน่วยงานใดเลย โดยผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อไป โดยผู้อุทธรณ์ ยินดีให้ปกปิดชื่อ สกุล และที่อยู่ของพยานได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการฯ ได้เรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ไปยังตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑.๓๑๗/๑๖๘ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งว่าสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ส่งไปให้ตำรวจภูธรภาค ๖ พิจารณาทั้งหมด และไม่มีสำเนาเก็บไว้ที่ตำรวจภูธรจังหวัด กำแพงเพชรแต่อย่างใด ซึ่งในเรื่องดังกล่าวได้เคยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงขอให้ติดต่อไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ ต่อไป

ต่อมาคณะกรรมการฯ ได้เรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ และตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรอีกครั้ง ตำรวจภูธรภาค ๖ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๑.๑๗๓/๒๕๗๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จัดส่งสำนวนการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณี นาย พ. ร้องเรียนขอความเป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของ ร.ต.อ. อ. รอง สว.จร.สภ.เมืองฯ จว.นครสวรรค์ เมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่ง พงส.(สบ๑) สภ.คลองขลุง จว.กำแพงเพชร ว่าไม่ดำเนินคดีกับนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล แต่ดำเนินคดีกับนาย บ. กับพวก ผู้ต้องหาคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ตร. ที่ ๙๖๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ ในคดีรู้ตัวผู้กระทำผิด แต่เรียกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้ไปยัง ผบ.ตร. (ผ่าน ผบช.ภ.๖) ไปประกอบการพิจารณา

ส่วนตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑.๓๑๗/๒๓๐๘ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าได้รับสำนวนตรวจสอบข้อเท็จจริงกลับมายังตำรวจภูธรภาค ๖ และพิจารณาดำเนินการตามหนังสือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๙๕๒๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผย และคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนวินัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยได้สอบถามความสมัครใจของพยานทุกคนในการเปิดเผยข้อมูล ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดสมัครใจให้เปิดเผยข้อมูลแต่อย่างใด

คณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเข้าชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรชี้แจงว่า เรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ว่ามีการช่วยเหลือในทางคดีกับดาบตำรวจ ส. ผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ไปยังตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเห็นว่าไม่มีมูลความจริงแต่อย่างใด จึงเห็นควรยุติเรื่อง และได้รายงานไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ ซึ่งในขณะที่คณะกรรมการฯ ได้เรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยังตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรครั้งแรก รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังอยู่ที่ตำรวจภูธรภาค ๖ โดยตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรไม่ได้สำเนาเก็บไว้ ต่อมาเมื่อคณะกรรมการฯ มีหนังสือเรียกข้อมูลข่าวสารไปครั้งที่สอง ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรได้รับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกลับมาจากตำรวจภูธรภาค ๖ แล้ว แต่มีความเข้าใจผิดในเนื้อหาของหนังสือของคณะกรรมการฯ โดยตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเข้าใจว่า หากยังไม่มีการดำเนินการอย่างไรให้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร แต่ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรได้ดำเนินการสอบถามพยานผู้ให้ถ้อยคำตามแนวทางปฏิบัติในหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๙๕๒๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยและคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนวินัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยได้สอบถามความสมัครใจของพยานทุกคนในการเปิดเผยข้อมูล ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดสมัครใจให้เปิดเผยข้อมูลแต่อย่างใด และได้รายงานไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ และแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเห็นว่าได้ดำเนินการแล้วจึงไม่ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ พร้อมกันนี้ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร ได้จัดส่งสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำขอของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว

คณะกรรมการฯ ได้ให้ผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ตำรวจภูธรภาค ๖ จัดส่งมาประกอบการพิจารณาและสอบถามว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับคำขอของผู้อุทธรณ์หรือไม่ ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรชี้แจงว่า เรื่องที่ตำรวจภูธรภาค ๖ จัดส่งมาให้คณะกรรมการฯ นั้น เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนไปยังตำรวจภูธรภาค ๖ ว่า ร.ต.อ. อ. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง พงส. (สบ๑) สภ.คลองขลุง จว.กำแพงเพชร ไม่ดำเนินคดีกับนาย ต. ไม่ทราบนามสกุล แต่ดำเนินคดีกับนาย บ. กับพวก ผู้ต้องหาคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ตร. ที่ ๙๖๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ ในคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้ไปยัง ผบ.ตร. (ผ่าน ผบช.ภ.๖) ซึ่งต่อมา ร.ต.อ. อ. ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่ง รอง สว.จร.สภ.เมืองฯ จว.นครสวรรค์ ตำรวจภูธรภาค ๖ จึงได้ส่งเรื่องให้ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ เนื่องจากเป็นผู้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง ว่ามีการช่วยเหลือในทางคดีกับดาบตำรวจ ส. จนนำมาซึ่งการตรวจสอบข้อเท็จจริงของตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร แม้พยานจะไม่ยินยอมให้เปิดเผยคำให้การของตนแต่เมื่อพิจารณาดูเนื้อหาของคำให้การของพยานแต่ละคนซึ่งไม่ปรากฏว่ามีการพาดพิงถึงบุคคลที่สามอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้แสดงเจตนาให้ปกปิดชื่อ สกุลของพยานได้ ดังนั้น การเปิดเผยจึงไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยคำให้การพยานแก่ผู้อุทธรณ์น่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยคำให้การของพยานได้ โดยปกปิดชื่อ สกุล และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อ สกุล และข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานเป็นผู้ใด พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับสำนวน
 การสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานพัฒนารัฐกิจ ๔ สาขาบึงกาฬ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริง เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. สรุปรายงานการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๗. เอกสารอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคดีความของผู้อุทธรณ์

 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ - ๗ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

 ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ธ.ก.ส. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่ง ธ.ก.ส. ได้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน ธ.ก.ส. รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า กองตรวจสอบสาขา ๒ ของ ธ.ก.ส. ได้เข้าตรวจสอบการดำเนินงานของสาขาเซกาในสังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดหนองคาย พบว่าผู้อุทธรณ์เดิมชื่อนาย ข. ขณะดำรงตำแหน่งพนักงานพัฒนารัฐกิจ ๔ สาขาเซกา มีพฤติกรรมการดำเนินงานในตำแหน่งหน้าที่จัดทำสัญญาให้ลูกค้ากู้เงินจากธนาคารแล้วขอยืมเงินจากลูกค้าไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

 ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งที่ ๒๑๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้จัดการ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และมีการส่งเรื่องให้คณะกรรมการที่ปรึกษา

เรื่องวินัยพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งผลการสอบสวน ธนาการพิจารณาเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาการ เบียดเบียนลูกค้าของธนาการและประพฤติตนเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่เป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาการอย่างร้ายแรง จึงให้ลงโทษไล่ออกแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงด้วยวาจา รับฟังได้ว่า ธ.ก.ส. มีข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยและการสอบสวนที่เรียกว่า ข้อบังคับธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ฉบับที่ ๙ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน และการลงโทษสำหรับพนักงานและลูกจ้าง โดยการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานหรือลูกจ้างกรณีที่ว่าข้อกล่าวหาว่ามีมูลตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕ และข้อ ๖ ให้ผู้จัดการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอรายงานพร้อมสำนวนการสอบสวนต่อผู้จัดการซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗ โดยผู้จัดการอาจแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาก่อนการรายงานการสอบสวนแล้วสรุปเสนอผู้จัดการเพื่อวินิจฉัยสั่งการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗ จัตวา ต่อไป แต่หากกรณีอันมีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยนอกเหนือจากข้อบังคับฯ ข้อ ๕ และข้อ ๖ ผู้จัดการอาจสั่งให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง หรือดำเนินการตามวิธีการที่ผู้จัดการหรือผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗ ทวิ

ส่วนในกรณีของผู้อุทธรณ์นั้น กองตรวจสอบสาขา ๒ ได้เข้าตรวจสอบการดำเนินงานของสาขาเซกา สังกัดสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดหนองคาย โดยได้มีการสอบถามพยานที่เกี่ยวข้องและพบว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์เบียดเบียนลูกค้าและมีเจตนากระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ วิธีปฏิบัติของธนาการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาการทั้งด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ และประพฤติตนเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕ ผู้จัดการ ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีดังกล่าว โดยคณะกรรมการสอบสวนได้นำรายงานการตรวจสอบของกองตรวจสอบไปประกอบสำนวนด้วย และคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานพร้อมส่งสำนวนการสอบสวนต่อผู้จัดการ โดยผู้จัดการได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการที่ปรึกษาเรื่องวินัยพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งผลการสอบสวนเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล สมควรลงโทษไล่ออก ซึ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์นี้ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง มีเพียงการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกองตรวจสอบเท่านั้น และจากคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ระบุในบันทึกคำขอข้อมูลข่าวสารของ ธ.ก.ส. ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงนั้น หมายถึง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกองตรวจสอบสาขา ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ ข้อมูลการสอบข้อเท็จจริงซึ่งจากการรับฟังคำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. ได้ชี้แจงว่า หมายถึง รายงานการตรวจสอบของกองตรวจสอบสาขา ๒ และข้อมูลการสอบสวนวินัย โดยคณะกรรมการเห็นว่า ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลที่มีผลกระทบโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ จึงสมควรได้รับทราบเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป อย่างไรก็ตาม ในส่วนของบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานทั้งในส่วนของรายงานการตรวจสอบของกองตรวจสอบสาขา ๒ และการสอบสวนวินัย การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) จึงเห็นสมควรให้ปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ใด ส่วนเอกสารอื่นที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของลูกค้า ได้แก่ รายละเอียดของทรัพย์สินและมูลค่าทรัพย์สิน รายการหนี้ รายละเอียดการขอกู้ รายละเอียดการเบิกเงินกู้ การขอพักชำระหนี้ งบกระแสเงินสด หนังสือกู้เงิน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) จึงเห็นสมควรให้ปกปิดข้อมูลในส่วนนี้เช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อพยานและข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคล
ดังกล่าวเป็นผู้ใดและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของลูกค้า พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลกเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภอบางระกำ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือสั่งการจากจังหวัดพิษณุโลกทุกฉบับ
๒. หนังสือรายงานจังหวัดพิษณุโลกทุกฉบับ
๓. หนังสือบันทึกข้อความของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเพื่อเสนอเรื่องต่อนายอำเภอบางระกำให้เกิดความเห็นชอบทุกครั้งที่มีการเสนอเรื่อง
๔. หนังสือผู้ร้องฉบับลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒
๕. หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๓/ว ๒๓๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘
๖. ส่วนงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมสรุปรายการทุกฉบับที่อำเภอบางระกำมอบให้จังหวัดพิษณุโลกพิจารณา (จากข้อ ๒)

อำเภอบางระกำมีหนังสือ ที่ พล ๐๓๑๗.๒/๑๐๒๕ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารลับอยู่ในความควบคุมดูแลของจังหวัดพิษณุโลก ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ยื่นคำขอต่อจังหวัดพิษณุโลก ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ ไม่มีการจัดทำ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในรายการที่ ๒ (หนังสืออำเภอบางระกำ ที่ พล ๐๓๑๗.๑/๒๓๖๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ พร้อมเอกสารแนบทุกฉบับ)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบางระกำ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งอำเภอบางระกำได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ ขอให้อำเภอบางระกำตรวจสอบข้อมูลทางทะเบียนราษฎรและบัตรประชาชนของนาง ส. และนาย ล. ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อนายอำเภอบางระกำว่า สำนักทะเบียนได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลทางด้านเอกสารและปฏิเสธที่จะนำเรื่องดังกล่าวส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนไปยังกระทรวงมหาดไทยว่า ได้เคยร้องเรียนต่ออำเภอบางระกำ เพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง และนำผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาดำเนินคดี ในกรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล. ที่เสียชีวิตไปแล้ว ซึ่งอำเภอบางระกำไม่ยอมรับเรื่องดังกล่าวและแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องไปร้องเรียนโดยตรงที่อำเภอ คลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียเวลาและค่าใช้จ่าย จึงขอให้กระทรวงมหาดไทยตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ ไม่รับเรื่องของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

ต่อมาในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนข้างต้น จำนวน ๖ รายการ ไปยังอำเภอบางระกำ และได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน โดยข้อมูลข่าวสารที่อำเภอบางระกำปฏิเสธนั้น ผู้อุทธรณ์ ประสงค์ใช้สิทธิอุทธรณ์เฉพาะรายการที่ ๒ คือ หนังสืออำเภอบางระกำ ที่ พล ๐๓๑๗.๑/๒๓๖๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ พร้อมเอกสารแนบทุกฉบับเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่หน่วยงานจัดส่งมาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีลักษณะเป็นการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับกรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียน ซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นภายในของ หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่หน่วยงานกล่าวอ้าง จึงเป็น ข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อย่างไรก็ตาม ในส่วนสำเนาทะเบียนบ้านของนาง ส. และสำเนาทะเบียนบ้านของบ้านเลขที่ ๒๐๑/๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลวังแฉก อำเภอกลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร เนื่องจากไม่ชัดเจนว่าเป็นข้อมูลเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์ได้แนบไปพร้อมหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ หรือไม่ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนสำเนาทะเบียนบ้านของนาง ส. และสำเนาทะเบียนบ้านของบ้านเลขที่ ๒๐๑/๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลวังแฉก อำเภอกลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ไม่ให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. คำขอต่ออายุใบอนุญาตการประกอบกิจการโรงงาน โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. จำกัด
๒. หนังสือต่ออายุใบอนุญาตการประกอบกิจการโรงงาน โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. จำกัด
๓. รายงานผลการตรวจสอบโรงงาน โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ และลักษณะของเครื่องจักรตามมาตรา ๘ ตามประกาศและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และประกาศของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ และผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตของบริษัท ก. จำกัด ตามคำขอลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีมีหนังสือ ที่ สบ ๐๐๒๘(๓)/๒๗๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยคำขอต่ออายุใบอนุญาตกิจการโรงงาน ส่วนเอกสารแนบคำขอทั้งหมด บริษัท ก. จำกัด ได้คัดค้านการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์เป็นคู่ความกับบริษัทฯ ในคดีปกครองหมายเลขดำ ที่ ๖๔๒/๒๕๕๐ และมีกรณีพิพาทกับบริษัทฯ อีกหลายกรณี ประกอบกับเอกสารแนบคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นความลับทางการค้า อีกทั้งผู้อุทธรณ์และอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเป็นกรณีความกันในตลาดปกครอง ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิทางศาลโดยยื่นคำขอต่อศาล เพื่อให้สำนักงานฯ ส่งข้อมูลตามคำขอได้ จึงปฏิเสธการเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่ามีที่อยู่อาศัยใกล้กับโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ประมาณ ๓๕ เมตร และได้รับผลกระทบทางเสียงและโอโซนจากการประกอบกิจการของโรงงาน เมื่อจะมีการต่อ

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจึงต้องการตรวจสอบว่าโรงงานได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับในใบอนุญาตครั้งก่อนหรือไม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าโรงงานยังไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหลายประการ เช่น เรื่องกากตะกอนที่เกิดจากการผลิต อาจมีการนำไปทิ้งนอกโครงการ ไม่มีการปลูกต้นไม้รอบโครงการ ไม่มีการจัดทำคูระบายน้ำรอบโครงการ มีแต่ภายในโครงการเท่านั้น รวมทั้งการให้งบประมาณสนับสนุนท้องถิ่นเพื่อบำรุงรักษาอ่างเก็บน้ำห้วยอีล่า เป็นต้น

ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีชี้แจงว่า การออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะ ประเภทและขนาดของกิจการที่ผู้ประกอบการได้ขออนุญาต โดยปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายในการสั่งอนุญาต แต่ในทางปฏิบัติได้มีการมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ผู้มีอำนาจพิจารณาและลงนามในใบอนุญาต คือ รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม แต่ในการต่ออายุใบอนุญาตนั้นได้มอบให้อุตสาหกรรมจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

การพิจารณาคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. จำกัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มอบหมายเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในใบอนุญาต ฉบับลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๘ ของบริษัทฯ และเห็นว่า โรงงานได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุทั้ง ๕ ข้อ อันได้แก่ (๑) การต้องมีระบบขจัดฝุ่นละอองหรือเขม่าควัน และกลิ่นที่เกิดขึ้นจากกรรมวิธีการผลิตที่มีขนาดและประสิทธิภาพเพียงพอ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้ปฏิบัติงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง (๒) การต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีขนาดและประสิทธิภาพเพียงพอที่จะปรับคุณภาพน้ำทิ้งตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (๓) การปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เสนอในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (๔) การรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมทุก ๖ เดือน และ (๕) การแยกเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้ไว้ในที่รองรับที่เหมาะสมแล้ว จึงพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้แก่บริษัทฯ และได้รายงานเรื่องการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวไปยังอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อทราบแล้ว ตามหนังสือจังหวัดสระบุรี ที่ สบ ๐๐๒๘(๓)/๒๐๗๓ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้เปิดเผยคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัท ก. จำกัด ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผย คือ รายการที่ ๑ ในส่วนที่เป็นเอกสารประกอบคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้เปิดเผยคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนเอกสารประกอบคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ เมื่อตรวจสอบรายละเอียดพบว่า คือ บัญชีเครื่องจักรที่ใช้ตามลำดับขั้นตอนการผลิต อันมีลักษณะเป็นข้อมูลทางเทคนิคซึ่งโดยทั่วไปผู้ประกอบการจะสงวนไว้ไม่เปิดเผยต่อผู้อื่น และเป็นที่คาดหมายได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลทางเทคนิคดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัท ก. จำกัด เอกสารดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ การที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเหมาะสมแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารการต่ออายุใบอนุญาตการประกอบกิจการโรงงาน และรายการที่ ๓ รายงานผลการตรวจโรงงานนั้น เมื่อการพิจารณาเรื่องการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัท ก. จำกัด ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อเป็นการให้ประชาชนที่มีส่วนได้เสียตรวจสอบว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่ และข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการไม่มีข้อมูลที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับการอนุมัติสินเชื่อให้แก่ลูกค้าของธนาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตรองกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอข้อมูลข่าวสารกรณีธนาคารอาคารสงเคราะห์แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางแพ่ง และต่อมาได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. เพิ่มสินเชื่อลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการสอบสวนทุกราย
๒. หลักฐานเกี่ยวกับการขอสินเชื่อ การสรุปวิเคราะห์สินเชื่อ การอนุมัติสินเชื่อของลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการสอบสวนทั้งหมด โดยเฉพาะการอนุมัติสินเชื่อของผู้อุทธรณ์
๓. ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง วิธีปฏิบัติงานการอำนวยความสะดวกของธนาคารเกี่ยวกับเรื่องที่มีการสอบสวน
๔. ข้อบังคับของธนาคารฯ ฉบับที่ ๖๔ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๔๗

๕. สรรพเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีปัญหาทั้งหมด

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่เปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุว่าต้องการระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือวิธีปฏิบัติงานการอำนวยความสะดวกของธนาคารในหมวดใด หรือเอกสารใดบ้าง ธนาคารจึงไม่ทราบและไม่สามารถจัดส่งให้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนธนาคารอาคารสงเคราะห์และผู้แทนของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ ธนาคารอาคารสงเคราะห์แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางแพ่ง กรณีการอำนวยความสะดวกของสาขาจะเชิงเตรา มีการใช้เอกสารปลอมในการยื่นกู้ การสรุปวิเคราะห์สินเชื่อ มีการช่วยเหลือให้ลูกค้าได้วงเงินตามที่ต้องการ และธนาคารได้ปล่อยสินเชื่อให้ลูกค้าไป เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ธนาคาร คณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางแพ่งได้ทำการสอบสวน แล้วเสนอรายงานเมื่อปี ๒๕๔๙ โดยมีความเห็นว่า ความเสียหาย

ไม่ได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของพนักงานที่เกี่ยวข้อง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย ธนาคารได้ส่งสำนวนการสอบสวนความรับผิดทางแพ่งให้กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาตรวจสอบ และได้ทำการสอบสวนพร้อมส่งรายงานการสอบสวนความรับผิดทางแพ่งเพิ่มเติมตามคำสั่งของกระทรวง การคลังเมื่อปี ๒๕๕๒ ต่อมาในปี ๒๕๕๔ กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลางได้แจ้งผลการพิจารณาโดยเห็นว่า กรณีการอำนวยการสินเชื่อให้กับลูกค้ารายย่อยจำนวน ๑๘ รายของสาขาฉะเชิงเทรา มีการใช้เอกสารปลอม ไม่เป็นไปตามระเบียบ ทำให้ธนาคารได้รับความเสียหาย โดยมีพนักงานและอดีตพนักงานของธนาคาร ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ธนาคารจึงมีคำสั่งให้พนักงานและอดีตพนักงานจำนวน ๑๘ คน ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย ชำระค่าสินไหมทดแทน ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งของธนาคารที่ให้ชำระค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว และขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารอาคารสงเคราะห์ส่งข้อมูลข่าวสารและคำชี้แจงเพื่อพิจารณา ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ได้ส่งแฟ้มสินเชื่อของลูกค้าจำนวน ๑๘ รายเพื่อพิจารณา แฟ้มสินเชื่อมีรายละเอียดเกี่ยวกับคำขอกู้ของลูกค้าพร้อมเอกสารประกอบ โดยคำขอกู้จะระบุชื่อ - ชื่อสกุลของผู้กู้หรือผู้กู้ร่วม เชื้อชาติ สัญชาติ อายุ เลขบัตรประจำตัว สถานภาพการสมรส การศึกษา สถานที่ทำงาน ที่อยู่ อาชีพ รายได้ จำนวนเงินที่ขอกู้ และระยะเวลาที่ขอผ่อนชำระ ส่วนเอกสารประกอบ ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ใบสำคัญการสมรส มรณบัตร ทะเบียนบ้าน บัญชีเงินฝาก หนังสือรับรองเงินเดือน สัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โฉนดที่ดิน ใบเสร็จรับเงิน ใบกำกับภาษี ใบแจ้งหนี้ ภาพถ่ายการประกอบกิจการ รายการจดทะเบียนรถยนต์ ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัท ทะเบียนพาณิชย์ เป็นต้น เอกสารการประเมินราคาหลักประกัน การตรวจสอบและบันทึกในแบบฟอร์มต่างๆ ของพนักงานธนาคาร เช่น แบบรายงานสำรวจที่ดิน แบบรายงานสภาพที่ดินและประเมินราคาที่ดิน แบบประเมินราคาอาคาร (พร้อมแบบแปลนและรูปถ่ายอาคาร) ใบประเมินผลเพื่อกำหนดวงเงินกู้ และเอกสารการสรุปวิเคราะห์สินเชื่อ และการอนุมัติสินเชื่อ (เอกสาร ณข (๗๔))

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้แทนธนาคารอาคารสงเคราะห์ชี้แจงว่า มูลกรณีการสอบสวนความรับผิดทางแพ่งนั้นเกิดขึ้นช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๐ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ไม่ปรากฏระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และวิธีปฏิบัติงานสินเชื่อของธนาคารอยู่ในสำนวนการสอบสวนความรับผิดทางแพ่ง จึงส่งคำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์เรื่องระเบียบปฏิบัติงานการบริหารทั่วไปและงานสินเชื่อ ในช่วงปี ๒๕๓๘ - ๒๕๔๐ ซึ่งได้วางระเบียบการให้กู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้กู้เงินรายย่อยที่บังคับใช้ในช่วงดังกล่าว จำนวน ๖๔ หน้า มาเพื่อพิจารณา

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สรรพเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีปัญหาทั้งหมดนั้น ผู้แทนผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า หมายถึงเอกสารอื่นๆ นอกเหนือจากการพิจารณาให้สินเชื่อ และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของธนาคาร ซึ่งเอกสารดังกล่าวอาจปะปนหรือแทรกอยู่ในแฟ้มของข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ - ๔ โดยหากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๔ ครอบคลุมกับกรณีดังกล่าวทั้งหมดแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ต้องการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคำชี้แจงของผู้แทนผู้อุทธรณ์ที่ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หมายถึงเอกสารอื่นที่อาจอยู่ในคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๔ เห็นว่าไม่มีกรณีที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ โดยคณะกรรมการฯ จะพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ส่งเพื่อพิจารณาในรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำขอและอนุมัติสินเชื่อของลูกค้าจำนวน ๑๘ ราย แม้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของลูกค้า ซึ่งมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ก็ตาม แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติงานการอนุมัติสินเชื่อไม่เป็นไปตามระเบียบทำให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับความเสียหาย และการสอบสวนเพื่อหาผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการอนุมัติให้สินเชื่อแก่ลูกค้าดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เมื่อพิจารณามาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ทั้งนี้ ให้ผู้อุทธรณ์ใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะเพื่อการอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าสินไหมทดแทนและการต่อสู้คดีเท่านั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของลูกค้าทั้ง ๑๘ ราย ไม่ให้แพร่หลายโดยทั่วไปอันจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ในช่วงปี ๒๕๓๘ – ๒๕๔๐ ซึ่งได้วางระเบียบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานสินเชื่อให้พนักงานของธนาคารอาคารสงเคราะห์ต้องยึดถือปฏิบัติ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์ใช้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เฉพาะเพื่อการอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าสินไหมทดแทนและการต่อสู้คดีเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมประชาคม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสมุทรสาคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงกำนันตำบลสวนหลวง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการชุมชน หมู่ที่ ๓ ตำบลสวนหลวง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการชุมชนพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชนของหมู่ที่ ๓ บ้านสวนหลวง จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. แบบ ศพช. ๐๑ แบบขอส่งรายงานการประชุมประชาคม
๒. แบบ ศพช. ๐๒ บันทึกรายงานการประชุมประชาคม
๓. แบบ ศพช. ๐๓ รายชื่อผู้เข้าร่วมประชาคม
๔. รายละเอียดโครงการชุมชนพอเพียงของบ้านสวนหลวง
๕. เอกสารการเปลี่ยนแปลงโครงการ (ถ้ามี)

จังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สค ๐๐๑๗.๑/๓๑๗๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดสมุทรสาครจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการชุมชนพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน และจังหวัดสมุทรสาครได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมประชุมประชาคม เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑,๒๕๓ คน ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการปกปิดข้อความดังกล่าว โดยเห็นว่าชื่อและลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมเป็นสาระสำคัญในการทำประชาคม เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมต้องเป็นไปตามสัดส่วนของผู้เข้าร่วมประชุม ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะตรวจสอบว่าผู้มีรายชื่อได้มีการเข้าร่วมประชุมประชาคมจริงหรือไม่ จึงใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดสมุทรสาครยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ บัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมประชาคม

โครงการชุมชนพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑,๒๕๓ คน ซึ่งบันทึกด้วยลายมือเขียนในเอกสารที่เป็นตารางจำนวน ๔ ช่อง ประกอบด้วย ลำดับที่ ชื่อ - สกุล บ้านเลขที่ และลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมประชาคม

ข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อกับชื่อสกุล บ้านเลขที่ และลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมประชาคม แม้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่การทำประชาคมเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินโครงการชุมชนพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชนที่ต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในกรณีนี้ เห็นว่าไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ดังนั้นจึงเห็นสมควรเปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมโครงการชุมชนพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดสมุทรสาครเปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมโครงการชุมชนพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพอง
จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับรายชื่อเกษตรกรที่ได้รับเงินช่วยเหลืออุทกภัยปี ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพองเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อเกษตรกรที่ได้รับการโอนเงินช่วยเหลืออุทกภัยปี ๒๕๕๔ กรณีฉุกเฉินของอำเภออุบลรัตน์ (ชุดเดียวกับที่ ธ.ก.ส. สาขาน้ำพอง พิมพ์ติดประกาศให้เกษตรกรรับทราบ) เพื่อการตรวจสอบภาคประชาชน

ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพองได้บันทึกทำหนังสือคำขอ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่ธนาคารรับมาจากส่วนราชการอื่นต้องได้รับอนุญาตก่อน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพอง จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บิดาของภรรยาของผู้อุทธรณ์เป็นเกษตรกรอยู่ที่อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ได้ยื่นขอความช่วยเหลือจากเหตุประสบอุทกภัยปี ๒๕๕๔ จำนวน ๓๐ ไร่ แต่ได้รับการช่วยเหลือเพียง ๑๘ ไร่ โดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณาความเสียหาย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการช่วยเหลือไม่เป็นธรรม จึงร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ก็ไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ ในระหว่างที่ดำเนินการร้องเรียนกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้พบกับเกษตรกรที่ได้รับการช่วยเหลืออย่างไม่เป็นธรรมเป็นจำนวนมาก ผู้อุทธรณ์เกรงว่าจะมีการทุจริตในการช่วยเหลือดังกล่าว จึงได้ไปขอข้อมูลรายชื่อเกษตรกรที่ได้รับการโอนเงินช่วยเหลืออุทกภัยปี ๒๕๕๔ กรณีฉุกเฉินของอำเภออุบลรัตน์ จากสำนักงานเกษตรจังหวัดและได้รับมาแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ยังประสงค์ที่จะได้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพอง เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่าตรงกันหรือไม่ แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐได้เปิดเผยเป็นการทั่วไปแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้มีการตรวจสอบ และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาน้ำพอง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไป การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดสงขลา มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงรองผู้ว่าการจำหน่ายและบริการ (ภาค ๔) และผู้อำนวยการกองจัดการทั่วไปภาค ๔ ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการเปรียบเทียบพนักงานเพื่อจะย้ายและแต่งตั้งพนักงาน มารับตำแหน่งหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไป การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสงขลา ตามบันทึก ที่ ต.๓-บค.๖๕๖ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีหนังสือ ที่ มท ๕๓๐๕.๗๙/๑๑๗๕๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่ง มาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสงขลา มีตำแหน่งหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไปว่าง ซึ่งผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไป ได้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่า ผู้อำนวยการการไฟฟ้าเขต ๓ ภาคใต้ (ยะลา) ได้นำลักษณะงานที่ปฏิบัติของนาย ข. ตำแหน่งหัวหน้าแผนกบัญชีและการเงิน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาสิงหนคร ไปเปรียบเทียบกับผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่ากรกระทำดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการแต่งตั้งโยกย้ายนาย ข. มาดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไปที่ว่างอยู่ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย เนื่องจากลักษณะงานของนาย ข. และโครงสร้าง วิธีการปฏิบัติงานต่างกันโดยสิ้นเชิง ประกอบกับหลักการและแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานตามระเบียบและหลักเกณฑ์ ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบให้ผู้อุทธรณ์เสียโอกาสและเสียชื่อเสียงทางหน้าที่การงาน ซึ่งหากจะ เปรียบเทียบควรใช้พนักงานในลักษณะงานตำแหน่งเดียวกัน และควรใช้ข้อมูลเปรียบเทียบในลักษณะที่ปกติ มิใช่กล่าวหา หรือทำลายให้ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจนทำให้เกิดความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น แต่ได้รับการ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กระบวนการแต่งตั้งหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไปในขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ อันเข้าข่ายยกเว้น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ แต่ในขณะนี้กระบวนการแต่งตั้งหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไปยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ แต่สมควรให้เปิดเผยภายหลังการแต่งตั้งหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไปเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้ในการปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยังไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอในขณะนี้ แต่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายหลังการแต่งตั้งหัวหน้าแผนกบริหารงานทั่วไปเสร็จสิ้นแล้วแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับสำนวนการ
สอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ รวมจำนวน ๔ ฉบับ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย อ. ในความผิดฐานรายงานเท็จต่อนายกรัฐมนตรีผ่านสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ได้แก่ คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งยุติเรื่อง สรุปรายานหลักฐาน คำให้การพยานที่คณะกรรมการได้นำมาประกอบการพิจารณา เอกสารทั้งหมดที่มีการอ้างถึงและมีปรากฏในสำนวนการสอบสวน หนังสือขออนุมัติการขยายระยะเวลาการสอบสวน หนังสือทุกฉบับของคณะกรรมการสอบสวน หนังสือบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกคน รายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและรายชื่อคณะกรรมการที่ได้พิจารณา รวมไปถึงนิติกรที่ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสอบสวน

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาง ร. (ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตในปี ๒๕๕๓) กับพวก โดยขอให้ดำเนินการทั้งทางอาญาและทางประมวลจริยธรรม กรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ได้แก่ คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งยุติเรื่อง สรุปรายานหลักฐาน คำให้การพยานที่คณะกรรมการได้นำมาประกอบการพิจารณา เอกสารทั้งหมดที่มีการอ้างถึงและมีปรากฏในสำนวนการสอบสวน หนังสือขออนุมัติการขยายระยะเวลาการสอบสวน หนังสือทุกฉบับที่เชิญนัดหมายพยานและผู้ถูกกล่าวหาให้ปากคำ รายงานการประชุมทุกฉบับของคณะกรรมการสอบสวน หนังสือบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกคน รายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และรายชื่อคณะกรรมการที่ได้พิจารณากรณีดังกล่าว

๓. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย อ. เมื่อขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมที่ได้กระทำร่วมกับนาย ม. และนาย ท. ซึ่งกรณีนาย ม. และนาย ท. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือที่ ปช ๐๐๑๓/๘๑๒๐ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ได้แก่ คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งยุติเรื่อง สรุปรายานหลักฐาน คำให้การพยานที่คณะกรรมการได้นำมาประกอบการพิจารณา รายชื่อคณะกรรมการที่ได้พิจารณากรณีดังกล่าว เอกสารทั้งหมดที่มีการอ้างถึงและมีปรากฏในสำนวนการสอบสวน หนังสือขออนุมัติการขยายระยะเวลาการสอบสวน หนังสือทุกฉบับที่เชิญนัดหมายพยานและผู้ถูกกล่าวหาให้ปากคำ รายงานการประชุมทุกฉบับของคณะกรรมการสอบสวน หนังสือบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกกล่าวหา

ทุกคน รายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และรายชื่อคณะกรรมการที่ได้พิจารณารวมไปถึงนิติกรที่ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสอบสวน

๔. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาง ร. (ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตในปี ๒๕๕๓) กับพวก และขอถอนการร้องเรียนกรณีความผิดทางอาญา แต่ยังคงยืนยันให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยและตามประมวลจริยธรรมต่อไป ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ได้แก่ คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งยุติเรื่อง สรุปรายงานหลักฐาน คำให้การพยานที่คณะกรรมการได้นำมาประกอบการพิจารณา เอกสารทั้งหมดที่มีการอ้างถึงและมีปรากฏในสำนวนการสอบสวน หนังสือขออนุมัติการขยายระยะเวลาการสอบสวน หนังสือทุกฉบับที่เชิญนัดหมายพยานและผู้ถูกกล่าวหามาให้ปากคำ รายงานการประชุมทุกฉบับของคณะกรรมการสอบสวน หนังสือบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกคน รายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และรายชื่อคณะกรรมการที่ได้พิจารณากรณีดังกล่าว

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๖๓ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเนื่องจากสำนวนการสอบสวนเรื่องดังกล่าวมีประเด็นข้อกล่าวหาและข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ ของผู้แทนกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และคำชี้แจงเป็นหนังสือจากสำนักงานเขตบางกอกน้อย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จำนวน ๓ ฉบับ และหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ฉบับ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารที่ตนได้เคยร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ได้แก่

๑. กรณีนาย อ. ในความผิดฐานรายงานเท็จต่อนายกรัฐมนตรีผ่านปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒. กรณีนาง ร. (ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตในปี ๒๕๕๓) กับพวก โดยขอให้ดำเนินการทั้งทางอาญาและทางประมวลจริยธรรมที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๓. กรณีนาย อ. เมื่อขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมที่ได้กระทำร่วมกับนาย ม. และนาย ท.

๔. กรณีนาง ร. (ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตในปี ๒๕๕๓) กับพวก โดยต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอถอนการร้องเรียนกรณีความผิดทางอาญา แต่ยังคงยืนยันให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยและตามประมวลจริยธรรมต่อไป ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสารในเรื่องที่ ๔ เป็นข้อมูลเดียวกับเรื่องที่ ๒ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่ผู้อุทธรณ์ต้องการจึงมีเพียง ๓ เรื่อง โดยผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของตนเช่นไร จึงต้องการข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนดังกล่าวโดยผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งหนังสือร้องเรียน จำนวน ๕ ฉบับ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ในวันที่มาให้ถ้อยคำดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๒๓๘๘ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

๒. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๖๗๓๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๓. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๖๑๐๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

๔. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๕๙๗๖

๕. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๕๘๒๓

ผู้แทนกองการเจ้าหน้าที่ชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองการเจ้าหน้าที่ในขณะนี้มีเพียงเรื่องเดียว ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนทั้ง ๓ เรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ คือ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย อ. กัปปงไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้ กรุงเทพมหานครดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งในขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้สอบถามไปยังสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน ทั้ง ๕ ฉบับของผู้อุทธรณ์ว่าอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานใด สำนักปลัดกรุงเทพมหานครได้ส่งหนังสือของคณะกรรมการฯ ไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อยเพื่อตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ต่อมาสำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือ ที่ กท ๕๘๐๓/๓๖๖๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และหนังสือ ที่ กท ๕๘๐๓/๓๘๒๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับที่ ๑ - ๓ อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขตบางกอกน้อย หนังสือฉบับที่ ๔ ปลัดกรุงเทพมหานครได้สั่งการให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยดำเนินการ แต่ยังไม่พบการดำเนินการของสำนักงานเขตบางกอกน้อย อย่างไรก็ตาม ในเรื่องร้องเรียนตามหนังสือฉบับที่ ๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งให้กรุงเทพมหานครดำเนินการแล้ว โดยในขณะนี้ ได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ได้มีการสรุปสำนวนเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้ว แต่ยังไม่มีความคืบหน้า ดังนั้น การร้องเรียนของผู้ร้องรายการนี้สำนักงานเขตบางกอกน้อยจึงไม่มีการสอบสวนซ้ำเพราะเป็นเรื่องเดียวกัน ส่วนการดำเนินการทางอาญาจำเป็นต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานโดยชัดแจ้ง อีกทั้งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรดำเนินการทางอาญาที่สามารถส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ ขณะนี้จึงอยู่ระหว่างการพิจารณาผลทางวินัยก่อน สำหรับหนังสือร้องเรียนฉบับที่ ๕ ในขณะนี้ ยังตรวจสอบในส่วนที่ปลัดกรุงเทพมหานครสั่งการต่อท้ายไม่พบ อย่างไรก็ตาม ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกันตามเลขรับของงานบริหารทั่วไป กองกลาง ที่ ๑๕๘๒๒ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขตบางกอกน้อย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือร้องเรียนทั้ง ๕ ฉบับซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นต่อคณะกรรมการฯ นั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ หนังสือร้องเรียนฉบับที่ ๑ - ๔ ซึ่งอยู่ในเรื่องร้องเรียนทั้ง ๓ เรื่อง อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขตบางกอกน้อย โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำนักงานเขตบางกอกน้อยไม่ได้ดำเนินการ เพราะกรุงเทพมหานครได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนดังกล่าว ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ทราบ ขณะนี้อยู่ระหว่างเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสั่งการ ซึ่งสอดคล้องกับคำชี้แจงของผู้แทนกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครที่ชี้แจงว่า ข้อมูลที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองการเจ้าหน้าที่มีเพียงเรื่องเดียว คือ ในเรื่องดังกล่าวซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองการเจ้าหน้าที่ไม่ตรงกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ เพราะข้อมูลข่าวสารนั้นเกิดจากหนังสือที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ จึงไม่มีเพราะสำนักงานเขตบางกอกน้อยไม่ได้ดำเนินการ มีเพียงหนังสือสั่งการของปลัดกรุงเทพมหานครที่ส่งเรื่องให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยดำเนินการเท่านั้น

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แม้ในขณะนี้สำนักงานเขตบางกอกน้อยยังตรวจสอบในส่วนที่ปัดกรุงเทพมหานคร
สั่งการต่อท้ายไม่พบ แต่ตามหนังสือสำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ กท ๕๘๐๓/๖๖๘๐ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่มีถึงผูุ้ทธรณ์
สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีการอ้างถึงหนังสือร้องเรียนของผูุ้ทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เลขรับของงานบริหารทั่วไป
กองกลาง ที่ ๑๕๘๒๓ ด้วย จึงเชื่อได้ว่าสำนักงานเขตบางกอกน้อยน่าจะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเช่นกัน เมื่อกองการ
เจ้าหน้าที่ยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามหนังสือร้องเรียนทั้ง ๕ ฉบับของผูุ้ทธรณ์ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกับข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์
ไดุ้ทธรณ์ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผูุ้ทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริง
อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปัดกรุงเทพมหานครได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ทั้งที่ยังไม่ได้ตรวจสอบในเบื้องต้นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและอยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน
หรือไม่ ซึ่งหากพบว่าไม่ได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานตน แต่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงาน
ส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม กองการเจ้าหน้าที่
สำนักปัดกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่รับคำขอมิหน้าที่ต้องให้คำแนะนำเพื่อให้ไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ
ที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ขอทราบผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๘๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีกรมบัญชีกลางกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์เบิกจ่ายยาหลายรายในโรงพยาบาล พระนั่งเกล้าไม่ถูกต้องตามระเบียบ พร้อมทั้งสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นหลักฐานทางคดีและประกอบการชี้แจงต่อ คณะกรรมการสืบสวนทางวินัย

จังหวัดนนทบุรีมีหนังสือ ที่ นบ ๐๐๒๗/๓๗๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า สำนักงานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวรวมทั้งคำให้การและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โรงพยาบาล พระนั่งเกล้าต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับของราชการ เนื่องจากขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงตามคำสั่งกระทรวง สาธารณสุข ที่ ๒๓๓๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงอาจจะต้องสอบปากคำ บุคคลต่างๆ ที่เคยสอบปากคำไว้ซึ่งหากให้เอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ พยานอาจจะไม่กล้าให้การ หรือให้การที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงได้ อาจจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องสมบูรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนนทบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการตรวจสอบเวชระเบียนผู้ป่วยของโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า พบว่าการเบิกจ่ายยา ไม่ถูกต้องจำนวนหลายราย จึงขอให้ตรวจสอบการเบิกจ่ายยาดังกล่าวพบว่าส่วนมากเป็นการจ่ายยาโดยผู้อุทธรณ์ ต่อมากรมบัญชีกลาง ได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานพัฒนาระบบตรวจสอบการรักษาพยาบาล ดำเนินการตรวจสอบ เวชระเบียนผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลพระนั่งเกล้าที่มีการส่งเบิกตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ พบว่าการเบิกจ่ายยาที่ไม่เป็นไปตามระเบียบหลายประเด็น จึงขอให้โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าส่งเงินที่เบิกไม่ถูกต้องคืนคลัง จังหวัดนนทบุรีจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๘๑๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ และคำสั่ง ที่ ๕๓๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว

คณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีการใช้ยาอย่างน้อย ๔ ชนิด โดยไม่เหมาะสม และไม่มีข้อบ่งชี้ เป็นการกระทำที่ไม่รักษาผลประโยชน์ของผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยได้รับยาที่ไม่จำเป็นเป็นระยะเวลายาวนาน บางราย ได้รับการรักษาที่ถูกต้องซ้ำลงจนอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและพิการได้ มีการใช้ยาในผู้ป่วยบางรายที่มีข้อห้ามใช้ ทำให้ผู้ป่วย เกิดความเสี่ยงโดยไม่จำเป็น และเป็นการกระทำที่ไม่รักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ทำให้เกิดความเสียหาย เกิดความสับสนเปลือง และทำให้โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าถูกเรียกเงินคืนจากกรมบัญชีกลาง โดยคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเสี่ยงส่วนใหญ่เห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์มีมูลความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ต่อมากระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่ง ที่ ๒๓๓๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ขณะนี้อยู่ในระหว่างการสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนหาข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในขั้นตอนการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่ควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย (ธพว.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองกรรมการผู้จัดการ ธพว. มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงกรรมการผู้จัดการ ธพว. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง รวม ๒๙ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำเนาหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานและการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๒ สำเนากำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงาน (KPI) ของผู้อุทธรณ์ ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๓ สำเนาแบบฟอร์มผลการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๔ สำเนากำหนดส่งผลการปฏิบัติงานเพื่อรับการประเมินของผู้อุทธรณ์ ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๕ สำเนาผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๖ สำเนากำหนดอนุมัติขึ้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๗ สำเนากำหนดจ่ายเงินเดือน และรายละเอียดการคำนวณเงินเดือนตกเบิกของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๘ สำเนารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมและมติหรือความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารและรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๑๐ รายงานการประชุมและมติหรือความเห็นของคณะกรรมการ ธพว.

รายการที่ ๑๑ สำเนารายละเอียดการดำเนินการของ ธพว. และเอกสารในการดำเนินการกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

รายการที่ ๑๒ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง ระเบียบวาระการประชุม เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๑๓ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ทุกครั้งที่พิจารณาเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง ระเบียบวาระการประชุม เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๑๔ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒

รายการที่ ๑๕ สำเนาแบบฟอร์มการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๒

รายการที่ ๑๖ ข้อกำหนด วัตถุประสงค์ หรือตัวชี้วัด (KPI) ที่ใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๒ ของผู้ยุทธ

รายการที่ ๑๗ เอกสารการยื่นขอรับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๒ ของผู้ยุทธ

รายการที่ ๑๘ สำเนาหนังสือการขออนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๑๙ สำเนาหนังสือการอนุมัติให้ขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๒๐ สำเนารายละเอียดการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ ของผู้ยุทธ

รายการที่ ๒๑ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓

ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง ระเบียบวาระการประชุม เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๒๒ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ทุกครั้งที่พิจารณาเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓

ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง ระเบียบวาระการประชุม เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๒๓ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓

รายการที่ ๒๔ สำเนาแบบฟอร์มการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๓

รายการที่ ๒๕ ข้อกำหนด วัตถุประสงค์ หรือตัวชี้วัด (KPI) ที่ใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๓ ของผู้ยุทธ

รายการที่ ๒๖ เอกสารการยื่นขอรับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๓ ของผู้ยุทธ

รายการที่ ๒๗ สำเนาหนังสือการเสนอขออนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๒๘ สำเนาหนังสือการอนุมัติให้ขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๒๙ สำเนารายละเอียดการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ ของผู้ยุทธ

ธพว. มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ยุทธบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ผู้ยุทธมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแจ้งว่า ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ยุทธไม่ครบตามคำขอ จำนวน ๑๐ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๘ บางส่วน รายการที่ ๒๑ รายการที่ ๒๒ และรายการที่ ๒๗ บางส่วนจึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ธพว.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้ยุทธ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน ธพว. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงใจได้เห็นว่า ผู้ยุทธมีคำขอข้อมูลข่าวสารโดยแจ้งว่าเพื่อนำไปใช้ประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ กับอุทธรณ์คำสั่งการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ และประจำปี ๒๕๕๓ ต่อคณะกรรมการธนาการพัฒนาวិสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (คณะกรรมการ ธพว.)

ในชั้นพิจารณา ผู้ยุทธชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สาเหตุที่ผู้ยุทธต้องร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม เนื่องจาก ธพว. ได้รับความเดือดร้อนผู้ยุทธประจำปี ๒๕๕๑ โดยอ้างว่าอยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้ยุทธอนุมัติให้ขึ้นเงินเดือนพนักงาน ธพว. ประจำปี ๒๕๕๐ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แต่เมื่อการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวยุติแล้ว สรุปว่าผู้ยุทธไม่ได้กระทำความผิดวินัย แต่ผู้ยุทธก็ยังคงถูกระงับการขึ้นเงินเดือนอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ยุทธจึงร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม และอุทธรณ์คำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ ต่อคณะกรรมการ ธพว. เมื่อผู้ยุทธมีคำขอข้อมูลข่าวสาร ธพว. ได้แจ้งเฉพาะผลการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้ยุทธทราบ แต่ไม่แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมิน เช่น คะแนน KPI และความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับ

การปฏิบัติงานของผู้ยุทธน์ ทั้งนี้ กรรมการผู้จัดการ ธพว. เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานและอนุมัติการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ยุทธน์ และรายงานคณะกรรมการ ธพว. รับทราบอีกชั้นหนึ่ง ผู้ยุทธน์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อใช้ประกอบการร้องทุกข์ ขอความเป็นธรรม และอุทธรณ์คำสั่งการไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนต่อไป ผู้ยุทธน์ยืนยันว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารตามรายการ ที่ระบุไว้ในหนังสืออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ธพว.

ส่วนผู้แทน ธพว. ชี้แจงสรุปว่า ธพว. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ยุทธน์หลายรายการ แต่เนื่องจากผู้ยุทธน์มีหนังสือขอ ข้อมูลข่าวสารหลายฉบับและบางรายการเป็นการขอซ้ำ ธพว. จึงไม่แน่ใจว่าให้ข้อมูลข่าวสารรายการใดไปบ้าง ทั้งนี้ ธพว. ยินดีเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารอีกหลายรายการ แต่ต้องตรวจสอบก่อนว่าซ้ำกับข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยแก่ผู้ยุทธน์แล้วหรือไม่ และต้องปกปิด ข้อความบางส่วนในข้อมูลข่าวสารบางรายการ หากข้อความนั้นเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

ต่อมาผู้ยุทธน์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปว่า ธพว. มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ยุทธน์อีกบางส่วน โดยผู้ยุทธน์ยังติดใจอุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้ จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงาน (KPI) ของผู้ยุทธน์ ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งผลการปฏิบัติงานเพื่อรับการประเมินของผู้ยุทธน์ ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๕ ผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ยุทธน์ ประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓

รายการที่ ๗ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน และรายละเอียดการคำนวณเงินเดือนตกเบิกของผู้ยุทธน์ ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๑๘ หนังสือการขออนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ หน้าที่ ๒ - ๕ (ธพว. ให้เฉพาะสำเนาหน้าที่ ๑ และหน้าที่ ๖) และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (๑) ใบเบิกค่าใช้จ่าย/เงินทรองจ่าย (๒) คำสั่ง ธพว. ที่ ๑๕๑/๒๕๕๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดและขีดความสามารถของพนักงาน และ (๓) รายละเอียดการคำนวณ การขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒

รายการที่ ๒๗ เอกสารแนบหนังสือการเสนอขออนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ (ธพว. ให้เฉพาะสำเนาหนังสือ การเสนอขออนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓) ได้แก่ (๑) ใบเบิกค่าใช้จ่าย/เงินทรองจ่าย ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ (๒) ประกาศ ธพว. ที่ ๑๐/๒๕๕๔ เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติงานและการขึ้นเงินเดือน (๓) รายละเอียดการปรับขึ้นเงินเดือน ประจำปี ๒๕๕๓ จำนวน ๕๕ แผ่น และ (๔) รายละเอียดประกอบการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ จำนวน ๖ แผ่น

ธพว. มีหนังสือ ที่ ธพว. ๔๒๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงสรุปว่า ธพว. ได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้ยุทธน์เพิ่มอีก ๑ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๗ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๑๘ และรายการที่ ๒๗ ธพว. ได้ให้สำเนาแก่ผู้ยุทธน์แล้วเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ นอกจากนี้ ปัจจุบันผู้ยุทธน์เป็นผู้รับผิดชอบ กลุ่มงานสนับสนุนงานบริหารงานซึ่งมีฝ่ายทรัพยากรบุคคลอยู่ในกลุ่มงานที่ผู้ยุทธน์เป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ยุทธน์จึงสามารถ เรียกดูเอกสารต่างๆ ตามที่ต้องการได้ แต่ผู้ยุทธน์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งยืนยันว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว ทั้งนี้ แม้ว่าผู้ยุทธน์เป็นผู้บังคับบัญชาฝ่ายทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานภายใน ธพว. ซึ่งครอบครองเอกสารตามอุทธรณ์ แต่ผู้ยุทธน์ก็ไม่สามารถเรียกข้อมูลข่าวสารดูได้ เนื่องจากผู้ยุทธน์มีข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวกับการเลื่อนขั้น เงินเดือนนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๘ ในส่วนของหนังสือการขออนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ หน้าที่ ๒ - ๕ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (๑) ใบเบิกค่าใช้จ่าย/เงินทรงจ่าย (๒) คำสั่ง ธพว. ที่ ๑๕๑/๒๕๕๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดและขีดความสามารถของพนักงาน และ (๓) รายละเอียดการคำนวณการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๒ และรายการที่ ๒๗ ในส่วนของเอกสารแนบหนังสือการเสนอขออนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ ได้แก่ (๑) ใบเบิกค่าใช้จ่าย/เงินทรงจ่าย ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ (๒) ประกาศ ธพว. ที่ ๑๐/๒๕๕๔ เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติงานและการขึ้นเงินเดือน (๓) รายละเอียดการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ และ (๔) รายละเอียดประกอบการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ แม้ ธพว. ยืนยันว่าได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่ายังไม่ได้รับ จึงเห็นควรให้ ธพว. ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หาก ธพว. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการใดมีข้อความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น และอาจรู้กล้ำสิทธิของบุคคลนั้น ก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเกี่ยวข้องกับบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเกี่ยวข้องกับบุคคลใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับสัญญาเช่าเครื่อง
และอุปกรณ์วิทยุคมนาคม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ท. จำกัด ได้แสดงความประสงค์ให้บริษัท ท. จำกัด ขอข้อมูลจากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับสัญญาระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทในกลุ่มบริษัท ค. จำกัด ในการจัดหา บริหารโครงข่าย ให้เช่าเครื่องและอุปกรณ์โครงข่ายโทรคมนาคมเทคโนโลยี HSPA รวมทั้งการให้บริการดูแลบำรุงรักษาเครื่องและอุปกรณ์โครงข่ายดังกล่าว เพื่อให้บริการ ๓ G โดยใช้เทคโนโลยี HSPA ทั่วประเทศ บริษัท ท. จำกัด จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลดังกล่าว

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท สม.(สท)/๒๗๑ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงกรรมการผู้จัดการบริษัท ท. จำกัด ว่า บริษัท บ. จำกัด ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้เทคโนโลยี HSPA ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗วรรคสอง โดยเห็นว่าสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้เทคโนโลยี HSPA ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบริษัท บ. จำกัด โดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และบริษัท บ. จำกัด ไม่ประสงค์ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เห็นพ้องด้วย ดังนั้น จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้เทคโนโลยี HSPA ตามที่บริษัท ท. จำกัด ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ท. จำกัด ได้แสดงความประสงค์ให้บริษัท ท. จำกัด ขอข้อมูลจากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับสัญญาระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทในกลุ่มบริษัท ท. จำกัด ในการจัดหา บริหารโครงข่าย ให้เช่าเครื่องและอุปกรณ์โครงข่ายโทรคมนาคม

เทคโนโลยี HSPA รวมทั้งการให้บริการดูแลบำรุงรักษาเครื่องและอุปกรณ์โครงข่ายดังกล่าว เพื่อให้บริการ ๓ G โดยใช้เทคโนโลยี HSPA ทั่วประเทศ บริษัท ท. จำกัด จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลดังกล่าว แต่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถือหุ้นจึงอุทธรณ์คำสั่งของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ชี้แจงตามหนังสือ ที่ กสท กม. (กม.๑)/๘๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ และผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ดังนี้

๑. สัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA เป็นสัญญาซึ่งบริษัท บ. จำกัด ในฐานะผู้ให้เช่าตกลงให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้เช่า เข้าใช้เครื่องและอุปกรณ์โทรคมนาคมเทคโนโลยีระบบ High Speed Packet Access (HSPA) เพื่อให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นำไปให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือบริการอื่นๆ ตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย โดยบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จะทำการชำระค่าตอบแทนให้แก่บริษัท บ. จำกัด ในรูปของค่าเช่า ดังนั้น สัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA จึงเป็นสัญญาเช่าปกติธรรมดาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่ใช่สัมปทาน ไม่ใช่สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน และไม่ใช่สัญญาว่าร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะแต่อย่างใด บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จึงไม่มีหน้าที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องก็เป็นข้อมูลทางเทคนิค ข้อมูลความลับทางการค้า ซึ่งหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่บุคคลภายนอกแล้ว ย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อการประกอบธุรกิจทั้งของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เอง และของบริษัทคู่ค้าของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธไม่ยอมให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดๆ เกี่ยวกับสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA แก่บุคคลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องจะสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๗ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่กำหนดให้การประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องวางอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม โดยผู้ขอซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับบริษัท ท. จำกัด อาศัยช่องทางผ่านทางคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการล่วงรู้หรือเข้าถึงซึ่งข้อมูลของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทคู่ค้าอันเกี่ยวกับความลับทางการค้าและหรือเกี่ยวกับการประกอบกิจการย่อมเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต และเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย เพราะส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

๒. ข้อมูลข่าวสารในสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA เป็นข้อมูลทางด้านเทคนิค ซึ่งเป็นความลับทางการค้า และเป็นลิขสิทธิ์ร่วมของบริษัท บ. จำกัด ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไม่ให้มีการเปิดเผย เนื่องจากสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA เป็นสัญญาที่ประกอบไปด้วยข้อมูลทางเทคนิคและการทำงานของเครื่องและอุปกรณ์ต่างๆ ระหว่างคู่สัญญารวมทั้งเงื่อนไขในเรื่องการคิดคำนวณอัตราค่าเช่าที่มีลักษณะเป็นข้อมูลลับทางการค้าของคู่สัญญา และเงื่อนไขในเชิงการค้าอื่นๆ กล่าวคือ เป็นข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือยังเข้าไม่ถึงในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว และยังไม่มีการเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่คู่สัญญา โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากเป็นความลับ และเป็นข้อมูลที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ ดังนั้น เนื้อหาและข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่อยู่ในสัญญาดังกล่าวจึงเข้าข่ายเป็นข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท บ. จำกัด รวมทั้งยังเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ร่วมระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท บ. จำกัด ซึ่งได้รับ

การรับรองและคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ตามลำดับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จึงยอมมีสิทธิอย่างเต็มที่ที่จะหวงกั้นและห้ามมิให้มีการละเมิดหรือเปิดเผย หรือใช้ ซึ่งข้อมูลข่าวสารในสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA หรือข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวข้อง อันเป็นความลับทางการค้าและ ลิขสิทธิ์ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท บ. จำกัด ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสัญญาดังกล่าว ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้รับความเสียหาย และส่งผลกระทบ อย่างร้ายแรงต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญ เช่น

- (๑) ความเสียหายในการแข่งขันทางการค้า
- (๒) ความเสียหายที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเทคนิค และข้อมูลในเชิงการค้าในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ความเสียหายในการเจรจาต่อรองทางการค้ากับคู่สัญญาและบุคคลภายนอกต่างๆ เป็นต้น

๓. ข้อมูลในสัญญาและเอกสารแนบท้ายที่ขอให้เปิดเผยเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผย และเป็น ข้อมูลข่าวสารที่บริษัท บ. จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญากับบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในสัญญาดังกล่าวไม่ประสงค์ให้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นข้อมูลทางเทคนิคซึ่งเป็นความลับทางการค้า และข้อมูล อันมีลิขสิทธิ์ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผย เช่น พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และบริษัท บ. จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายเอกชนของสัญญาดังกล่าวก็ได้แสดงเจตนาอย่างแจ้งชัดว่าไม่ประสงค์ จะให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ทำการเปิดเผยสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA ต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในฐานะคู่ค้าทางสัญญาจึงขอที่จะปฏิเสธมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่บุคคลอื่นใด

๔. ข้อมูลข่าวสารในสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA ที่ขอให้เปิดเผยเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผย จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบริษัท บ. จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายเอกชนของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากสัญญาเช่าเครื่อง และอุปกรณ์ระบบ HSPA ที่บริษัท ท. จำกัด และหรือผู้ถือหุ้นของบริษัท ท. จำกัด ขอให้เปิดเผยนั้น มีข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบ ธุรกิจของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท บ. จำกัด ซึ่งเป็นข้อมูลทางเทคนิค ข้อมูลความลับทางการค้า เป็นลิขสิทธิ์ร่วมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท บ. จำกัด รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบริษัท บ. จำกัด ด้วย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA แก่บุคคลอื่นใด จึงย่อมถือเป็นการ รุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบริษัท บ. จำกัด โดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และเป็นการละเมิดสิทธิในความเป็นส่วนตัว ของบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๕. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA จะเป็นการละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สิน ของบริษัท บ. จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายเอกชนของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ตามมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบริษัท บ. จำกัด ตามมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ชี้แจงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ย่อมต้องคำนึงถึงสิทธิในทรัพย์สิน ตามมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเสรีภาพในการประกอบอาชีพโดยเสรีอย่างเป็นธรรมตามมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยประกอบด้วย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA อันเป็นความลับทางการค้าและมีความสำคัญในการแข่งขัน

และการประกอบธุรกิจทั้งของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท บ. จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายเอกชนของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ให้แก่บุคคลอื่นใดซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องนั้น นอกจากจะทำให้บริษัท บ. จำกัด ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงแล้ว ยังเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สิน และเสรีภาพในการประกอบอาชีพของเอกชนซึ่งเป็นคู่สัญญาของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งไม่ชอบด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกด้วย ดังนั้น การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA ให้แก่บริษัท ท. จำกัด และหรือผู้ถือหุ้นของบริษัท ท. จำกัด ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจึงเป็นการชอบแล้ว

๖. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA นอกจากจะเป็นการละเมิดสิทธิของคู่สัญญาฝ่ายเอกชนแล้ว ยังทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายหนึ่งในตลาดโทรคมนาคมต้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงในการประกอบกิจการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่น เนื่องจากกิจการโทรคมนาคมได้เปลี่ยนจากระบบผูกขาดโดยการให้อนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาจากรัฐมาเป็นระบบการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม โดยในปัจจุบัน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เองก็มีฐานะเป็นเพียงผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายหนึ่งซึ่งมีฐานะเท่าเทียมกับเอกชนผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายอื่นทุกราย การที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ทำสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA และสัญญาต่างๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการโครงการ ๓ G HSPA นั้น ก็เป็นการประกอบกิจการตามปกติธรรมดาของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ภายใต้กรอบของกฎหมายเพื่อให้สามารถประกอบกิจการแข่งขันกับผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายอื่น และสามารถดำรงธุรกิจของตนให้อยู่รอดภายใต้สภาวะการแข่งขันอย่างรุนแรงในตลาดกิจการโทรคมนาคมในปัจจุบัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ๓ G HSPA ซึ่งรวมถึงสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA ซึ่งมีทั้งข้อมูลทางเทคนิคซึ่งเป็นความลับทางการค้า ข้อมูลอันมีลิขสิทธิ์ และย่อมส่งผลกระทบต่อตรงอย่างร้ายแรงต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ต้องตกอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบคู่แข่งรายอื่นๆ อย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้น การไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ๓ G HSPA ซึ่งรวมถึงสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ระบบ HSPA นั้น นอกจากเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายของบริษัท บ. จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายเอกชนแล้ว ยังเป็นไปเพื่อปกป้องสิทธิโดยชอบธรรมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และเป็นการป้องกันความเสียหายใดๆ ที่จะเกิดแก่การประกอบธุรกิจโดยสุจริตภายใต้รัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายหนึ่งสมควรได้รับการรับรองและคุ้มครองตามกฎหมายไม่แตกต่างหรือด้อยไปกว่าผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายอื่นๆ และเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ต้องการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม

บริษัท บ. จำกัด ชี้แจงตามหนังสือ ที่ CM2/1268/12/TBG ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ และผู้แทนบริษัท บ. จำกัด ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า เหตุที่บริษัทฯ จำเป็นต้องหวงกันข้อมูลข่าวสารที่คู่สัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA และบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญานั้น เนื่องจากสัญญาและบันทึกข้อตกลงดังกล่าวมีข้อมูลส่วนที่เป็นความลับทางการค้าที่บริษัทฯ หวงกันและข้อมูลทางด้านเทคนิคซึ่งเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่มีความก้าวหน้ากว่าระบบโทรคมนาคมเดิมของประเทศไทย ซึ่งบริษัทฯ ต้องใช้ความพยายามในการขวนขวายตรวจสอบข้อมูลเพื่อคัดเลือกเจ้าของเทคโนโลยีจากผู้ประกอบการหลายรายในต่างประเทศที่มีเทคโนโลยีที่ดีและเหมาะสมกับบริษัทฯ ที่สุด และยังต้องใช้เงินลงทุนอีกจำนวนมากในการติดต่อจัดซื้อจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม และระบบโปรแกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทำการว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาทั้งทางด้านเทคนิคและทางการเงินตลอดจนบริษัทที่จะทำการตรวจสอบและทดสอบระบบเครื่องและอุปกรณ์ที่ติดตั้งแล้ว เพื่อที่บริษัทฯ จะสามารถทำการจัดเตรียม

เครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคมระบบ HSPA ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุดตรงตามข้อกำหนดทางเทคนิค (Specifications) ที่กำหนดไว้ในข้อสัญญาให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เข้าใช้เพื่อนำไปผลิตความจุโครงข่ายและให้บริการโทรคมนาคมในระบบ 3 G HSPA ได้สมตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญา การที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เข้าทำสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA จากบริษัทฯ นั้น ก็เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและการให้บริการโทรคมนาคมของตนเพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมรายอื่นได้ เนื่องจากกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยวางอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ทำให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมทุกรายต้องพยายามขวนขวายพัฒนาระบบโทรคมนาคมและการให้บริการของตนให้มีประสิทธิภาพและมีความทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วประโยชน์ที่ได้รับก็จะตกแก่ประชาชนผู้ใช้บริการและกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยเองที่สามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม หากสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางด้านเทคนิคที่มีลิขสิทธิ์และเป็นความลับทางการค้าที่บริษัทฯ หวงกันและได้ใช้ความพยายามในการจัดการรวมทั้งยังต้องลงทุนโดยใช้เงินจำนวนมากกลับถูกเปิดเผยออกสู่สาธารณะเพราะมีผู้ไม่ประสงค์ดีใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นช่องทางในการเข้าล่วงรู้ความลับทางการค้า ข้อมูลทางด้านเทคนิค ตลอดจนต้นทุนค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ได้ โดยที่ผู้ยื่นเองกลับไม่ต้องลงทุนลงแรงเลยนั้น กรณีย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่บริษัทฯ อย่างยิ่ง อีกทั้งยังเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในทรัพย์สินและการประกอบกิจการของบริษัทฯ ซึ่งได้รับการรับรองคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย นอกจากนี้ หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ตามที่มีการร้องขอนั้น กรณีย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยอย่างแน่นอน เพราะทำให้ต่อไปย่อมไม่มีผู้ประกอบการรายใดอยากที่จะลงทุนหรือยอมที่จะลงทุนขวนขวายหาเทคโนโลยีใดมาพัฒนาระบบโทรคมนาคมของตนอีก เพราะถึงแม้จะลงทุนไปเป็นจำนวนมากก็อาจถูกคู่แข่งทางการค้าหรือผู้ไม่ประสงค์ดีเข้ามาล่วงรู้ความลับได้โดยไม่ต้องลงทุนลงแรงแต่อย่างใดทั้งสิ้น ซึ่งในท้ายที่สุดก็จะส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้บริการ อีกทั้งยังทำให้กิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยได้รับผลกระทบและไม่เกิดการพัฒนาอย่างที่ควรจะเป็น ดังนั้น บริษัทฯ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหวงกันข้อมูลและคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA เพื่อปกป้องสิทธิอันชอบธรรมของบริษัทฯ ทั้งนี้ ข้อสัญญาซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจทำการเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลทางเทคนิคที่มีลิขสิทธิ์ เป็นข้อมูลความลับทางการค้า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทฯ ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องและตามรัฐธรรมนูญ รวมทั้งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการประกอบการซึ่งหากเปิดเผยออกไปแล้วจะทำให้บริษัทฯ ต้องเสียเปรียบในการแข่งขันทางการค้าและได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนี้

ตามสัญญาข้อ ๑ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับคำจำกัดความของคำเฉพาะที่ใช้ในสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ซึ่งมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลรายละเอียดทางด้านเทคนิค เช่น ความจุขยาย ความจุเป้าหมายแรก เป็นต้น นอกจากนี้ คำนิยามมีการระบุถึงพื้นที่การให้บริการว่าจะครอบคลุมพื้นที่ใดบ้าง ซึ่งเป็นข้อมูลความลับทางการค้า เนื่องจากเกี่ยวข้องกับแผนการดำเนินงานของบริษัทฯ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายและเสียเปรียบในการแข่งขันทางการค้า

ตามสัญญาข้อ ๒ เป็นข้อสัญญาที่เกี่ยวกับการเช่าเครื่องและอุปกรณ์รวมถึงเสาโทรคมนาคมของบริษัทฯ ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดข้อมูล คุณภาพ และเงื่อนไขเกี่ยวกับเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ที่จะทำการเช่า ข้อมูลทางด้านเทคนิค ข้อกำหนดทางด้านระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินการตามสัญญาเช่า

เงื่อนไขการสร้างและจัดหาเสาโทรคมนาคม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดทางเทคนิค (Specifications) ของเสาโทรคมนาคม ซึ่งบริษัทฯ ประสงค์ที่จะหวงกันข้อมูลทางด้านเทคนิคดังกล่าว

ราคาค่าเสาโทรคมนาคม กรณีที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ต้องการซื้อเสาโทรคมนาคมที่บริษัทสร้างหรือจัดหาตามสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ซึ่งถือเป็นต้นทุนในการประกอบกิจการและผู้ประกอบกิจการย่อมต้องหากันมิให้ผู้อื่นหรือคู่แข่งทางการค้าล่วงรู้

แผนการจัดหาความจุ การสร้างและจัดหาระบบสื่อสารสัญญาณ (Transmission System) รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับราคาค่าระบบสื่อสารสัญญาณที่บริษัทฯ สร้างหรือจัดหาตามสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ซึ่งถือเป็นต้นทุนในการประกอบกิจการและผู้ประกอบกิจการย่อมต้องหากันมิให้ผู้อื่นหรือคู่แข่งทางการค้าล่วงรู้

กระบวนการสร้างและจัดหาความจุ รวมถึงกำหนดระยะเวลาในการจัดหาความจุทั้งความจุเป้าหมายแรกและความจุขยายที่บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องจัดหาซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงสิทธิและหน้าที่ทั้งของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และของบริษัทฯ อันเป็นข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างคู่สัญญาและเป็นการกระทบซึ่งสิทธิในการประกอบกิจการโดยเสรีอย่างเป็นธรรม เพราะทำให้เสียเปรียบในการแข่งขัน เนื่องจากคู่แข่งทางการค้าหรือผู้ที่ได้รับข้อมูลต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจจะสามารถล่วงรู้แผนงานการประกอบกิจการทั้งของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และของบริษัทฯ ทั้งๆ ที่บริษัทฯ มีสิทธิโดยชอบที่จะหากันไว้ได้เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการโดยสุจริตของบริษัทฯ ภายใต้กรอบของกฎหมาย

การจัดหา นำเข้า และติดตั้งเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ตลอดจนเงื่อนไขและระยะเวลาในการดำเนินการจัดหาและติดตั้งเพื่อให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ใช้ประกอบกิจการซึ่งมีการระบายละเอียดเกี่ยวกับคลื่นความถี่และย่านความถี่ไว้ด้วย

การใช้ประโยชน์ในเสาโทรคมนาคมและเงื่อนไขในการเชื่อมต่อระหว่างโครงข่ายโทรคมนาคมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กับโครงข่ายโทรคมนาคมของผู้ประกอบการรายอื่น

ตามสัญญาข้อ ๓ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับการตีความเรื่องเสาโทรคมนาคม และความเกี่ยวข้องกับสัญญานับอื่นซึ่งเป็นข้อมูลที่บริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวก็ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์หรือผลดีแก่สาธารณชน การให้บริการ หรือผู้ใช้บริการโทรคมนาคมในทางใดทางหนึ่งแต่อย่างใดทั้งสิ้น

ตามสัญญาข้อ ๔ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์เรื่องค่าเช่า ค่าปรับ และหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งทำให้ผู้ได้ข้อมูลดังกล่าวไปย่อมรู้เกี่ยวกับวิธีชำระค่าเช่าและค่าปรับ ตลอดจนหลักประกันสัญญาซึ่งเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคาร โดยในข้อสัญญาได้มีการระบายละเอียดจำนวนเงินหลักประกันสัญญาเอาไว้ด้วย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการประกอบกิจการของบริษัทฯ ที่หากเปิดเผยออกไปแล้วย่อมทำให้บริษัทฯ ต้องเสียเปรียบในการประกอบกิจการ เนื่องจากถ้าหากคู่แข่งทางการค้าหรือผู้ใดก็ตามที่ล่วงรู้ข้อมูลดังกล่าว ผู้นั้นย่อมรู้หรือสามารถคำนวณหาต้นทุนในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ได้ด้วยโดยปริยาย

ตามสัญญาข้อ ๕ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ขั้นตอน และวิธีการการเรียกเก็บและชำระค่าเช่า รวมถึงการคิดคำนวณดอกเบี้ยในกรณีที่มีการชำระเงินล่าช้า ซึ่งนอกจากจะเป็นที่ชัดเจนว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนในการประกอบกิจการของบริษัทฯ โดยตรงแล้ว ข้อมูลดังกล่าวยังเป็นความตกลงระหว่างคู่สัญญาและเป็นข้อมูลเฉพาะที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้อื่นใด การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวก็ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมในทางใดทางหนึ่งในทางกลับกัน การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงจะเป็นการทำร้ายบริษัทฯ โดยไม่สมควรและไม่เป็นธรรม เพราะการเปิดเผยข้อมูลต้นทุนซึ่งในทางธุรกิจมีความสำคัญยิ่งนั้น จะทำให้บริษัทฯ ต้องเสียเปรียบคู่แข่งทางการค้าในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญ

ตามสัญญาข้อ ๖ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดรายละเอียดกรณีที่เกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าเช่า ซึ่งเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อตกลงการระงับข้อพิพาทระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ เกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าเช่า ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างคู่สัญญาและถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผย

ตามสัญญาข้อ ๗ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการและการปฏิบัติงานของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสิทธิและอำนาจของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในการบริหารงานโครงข่ายโทรคมนาคมโดยตรงในทางปฏิบัติซึ่งเป็นวิธีการดำเนินการภายในระหว่างคู่สัญญาจึงถือเป็นข้อมูลทางธุรกิจและเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผย

ตามสัญญาข้อ ๘ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของบริษัทฯ ในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกสัญญา รวมถึงการระงับข้อพิพาทของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จากการดำเนินการของบริษัทฯ ซึ่งเป็นเรื่องภายในระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ กรณีจึงเป็นข้อมูลที่เป็นไปตามความตกลงยินยอมระหว่างคู่สัญญา และถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผย

ตามสัญญาข้อ ๙ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่บริษัทฯ จะทำการโอนสิทธิและหน้าที่ใดๆ ตามสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ให้แก่บุคคลภายนอก ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักประกันการชำระหนี้ ผู้สนับสนุนทางการเงิน ธนาคาร และบริษัทเงินทุนที่เป็นผู้ให้กู้ยืมเงินหรือสินเชื่อ เพื่อจัดหาและติดตั้งอุปกรณ์ อาคารและสิ่งอื่นๆ สำหรับการดำเนินการของบริษัทฯ อันเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวและเป็นความลับที่บริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผย

ตามสัญญาข้อ ๑๔ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเลิกสัญญาซึ่งเป็นข้อหนึ่งในข้อมูลที่มีความสำคัญและเป็นเรื่องภายในระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ โดยตรงจึงถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผย

ตามสัญญาข้อ ๑๕ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขและสิทธิของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ กรณีที่ครบกำหนดระยะเวลาเช่าแล้ว โดยมีการระบุถึงเงื่อนไขที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) สามารถเช่าเครื่องและอุปกรณ์ รวมถึงเสาโทรคมนาคมของบริษัทฯ ภายหลังจากที่สัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์ HSPA ครบกำหนดระยะเวลาเช่าแล้ว โดยยังระบุถึงสิทธิประโยชน์ และอัตราค่าเช่าในกรณีดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ ข้อสัญญาดังกล่าวยังกำหนดสิทธิของบริษัทฯ ในการเข้าครอบครองเครื่องและอุปกรณ์รวมถึงเสาโทรคมนาคมของบริษัทฯ ภายหลังจากที่สัญญาเช่าครบกำหนดแล้ว ข้อมูลต่างๆ ดังกล่าวจึงเป็นเรื่องความลับทางการค้าที่หากเปิดเผยออกไปแล้วจะกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในการประกอบกิจการของบริษัทฯ ซึ่งบริษัทฯ ต้องการหวังกันมิให้ข้อมูลดังกล่าวเผยแพร่ออกไปเพราะจะกระทบถึงรายได้เปรียบเสียเปรียบในการประกอบกิจการของบริษัทฯ โดยตรง

ตามสัญญาข้อ ๑๗ เป็นข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับเอกสารแนบท้ายซึ่งมีความสำคัญยิ่ง เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางด้านเทคนิคและเป็นข้อมูลความลับทางการค้าซึ่งหากเปิดเผยออกไปต่อคู่แข่งทางการค้าหรือผู้อื่นย่อมส่งผลกระทบทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหาย

เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ เป็นรายละเอียดข้อกำหนดทางด้านเทคนิค ระบบและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด และถือเป็นข้อมูลอันเป็นลิขสิทธิ์ร่วมทั้งของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ รวมทั้งเป็นข้อมูลความลับทางการค้าที่บริษัทฯ หวังกันและไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผยทั้งสิ้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อการประกอบกิจการของบริษัทฯ และถือเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพทางทรัพย์สินและการประกอบกิจการของบริษัทฯ โดยไม่สมควรและไม่เป็นธรรมยิ่ง

เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทั้งระยะเวลาการดำเนินการและปริมาณความจุที่บริษัทฯ จะต้องดำเนินการสร้างและจัดหาซึ่งถือเป็นสาระสำคัญของสัญญา เพราะบ่งบอกถึงแผนการดำเนินการทางธุรกิจของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ ได้รับความเสียหายและต้องเสียเปรียบในการประกอบกิจการ ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่อาจและไม่สมควรเปิดเผยเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๔ เป็นการกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์และวิธีการการคำนวณค่าเช่า ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการประกอบกิจการของบริษัทฯ โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงและต้องเสียเปรียบในการประกอบกิจการ ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่อาจและไม่สมควรเปิดเผยเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๕ เอกสารแนบท้ายดังกล่าวเป็นการกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์การปรับปรุง เปลี่ยน ซ่อมแซม บำรุงรักษา และดูแลจัดการเครื่องและอุปกรณ์ ซึ่งยังรวมถึงหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าบริการบำรุงรักษา และดูแลจัดการเครื่องและอุปกรณ์ ของบริษัทฯ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนในการประกอบกิจการของบริษัทฯ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงและต้องเสียเปรียบในการประกอบกิจการ ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่อาจและไม่สมควรเปิดเผยเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๖ เอกสารแนบท้ายดังกล่าวเป็นการกำหนดรายละเอียดมาตรฐานการส่งมอบความจุตามสัญญา ในส่วนของความจุเป้าหมายแรกและหลักการคำนวณค่าปรับซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านเทคนิคที่มีความสำคัญยิ่งรวมทั้งยังถือเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ และเป็นข้อมูลความลับทางการค้า ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๗ เอกสารแนบท้ายดังกล่าวเป็นการกำหนดรายละเอียดมาตรฐานการ ให้บริการ และหลักการคำนวณค่าปรับซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านเทคนิคที่มีความสำคัญยิ่ง รวมทั้งยังถือเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์และเป็นข้อมูลความลับทางการค้า ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

บันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ HSPA และเอกสารแนบท้าย ๑ บันทึกข้อตกลงดังกล่าวเป็นการกำหนดแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาเช่าเครื่อง และอุปกรณ์ HSPA ในสาระสำคัญซึ่งรวมไปถึงการแก้ไขข้อกำหนดความ การสร้างหรือจัดหาระบบสื่อสารสัญญาณ (Transmission System) การคิดค่าปรับ อัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่าย ค่าบริการสำหรับอุปกรณ์โครงข่ายหลัก (NSS Service) การเรียกเก็บเงินค่าเช่า หลักเกณฑ์ การปรับปรุง เปลี่ยน ซ่อมแซม บำรุงรักษา และดูแลจัดการเครื่องและอุปกรณ์ และหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าบริการบำรุงรักษา และดูแลจัดการเครื่องและอุปกรณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าบันทึกข้อตกลงดังกล่าวมีข้อมูลทั้งที่เป็นข้อมูลทางด้านเทคนิคและระบบ และยังมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับในส่วนของต้นทุนการประกอบกิจการของบริษัทฯ ด้วย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และเสียเปรียบในการแข่งขันอีกด้วย

บันทึกข้อตกลงฉบับที่ ๒ แนบท้ายสัญญาเช่าเครื่อง และอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ HSPA บันทึกข้อตกลงดังกล่าวเป็นข้อมูลที่กำหนดเกี่ยวกับรายละเอียดของข้อกำหนดทางด้านเทคนิคโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นประเภท อุปกรณ์สถานีฐาน (Node B Type) มาตรฐานการให้บริการซึ่งกำหนดไว้ทั้งการบริการเสียง (Circuit Switch : Adaptive MultiRate (AMR) CoDec) และบริการทางข้อมูลทั้งประเภท HSDPA , HSUPA และ Packet Switch Service (PSS) นอกจากนี้ ก็ยังมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่าปรับในการก่อสร้าง และจัดหาความจุขยายอีกด้วย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงและเสียเปรียบในการแข่งขันอีกด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

ในระบบ HSPA เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๑ ถึงหมายเลข ๗ และบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ HSPA สัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคมเพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ HSPA เป็นสัญญาเช่าโดยทั่วไปซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แม้ว่าบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนแต่ยังมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรัฐเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดไม่ได้มีสภาพเป็นหน่วยงานทางธุรกิจของเอกชนอย่างสิ้นเชิง ด้วยเหตุนี้ในการปฏิบัติตามภารกิจของหน่วยงาน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จึงยังคงตกอยู่ภายใต้บังคับหลักกฎหมายมหาชนในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล เช่น หลักความเสมอภาคหรือหลักการไม่เลือกปฏิบัติ ตามมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นไปเพื่อให้มีการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ สำหรับเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยเป็นการทั่วไปอยู่แล้วจึงไม่มีเหตุที่จะไม่ให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ ถึงหมายเลข ๗ และบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคม เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ HSPA เป็นข้อมูลเฉพาะทางเทคนิคและข้อมูลที่เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบซึ่งมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางธุรกิจของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท บ. จำกัด ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยสัญญาเช่าเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคมเพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ HSPA และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๑ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี
การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ และ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธร
จังหวัดนครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนขอความเป็นธรรมเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของร้อยตำรวจเอก อ. รองสารวัตร
จราจรสถานีตำรวจภูธรเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือสั่งการจากตำรวจภูธรภาค ๖
๒. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมสรรพเอกสารทุกแผ่นที่ปรากฏในสำนวน
๓. หนังสือรายงานตำรวจภูธรภาค ๖
๔. หนังสือบันทึกข้อความเสนอผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ให้ความเห็นชอบ
๕. หนังสือรายงานจากสถานีตำรวจภูธรโคราช

ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑.๕๑๗/๑๗๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ และหนังสือ ที่ ตช
๐๐๒๑.๕๑๗/๒๒๓๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้ส่งให้ตำรวจภูธรภาค ๖
พิจารณา มิได้มีร่างสำนวนเก็บไว้แต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งตำรวจภูธร
จังหวัดนครสวรรค์ได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของ ร.ต.อ. อ.
รอง สว.จร.สภ.เมืองฯ จว.นครสวรรค์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง พงส.(สบ๑) สภ.คลองขลุง จว.กำแพงเพชร ว่าไม่ดำเนินคดีกับนาย ต.
ไม่ทราบนามสกุล แต่ดำเนินคดีกับนาย บ. กับพวก ผู้ต้องหาคดีอาญาที่ ๑๘๒/๒๕๕๒ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ตร. ที่ ๙๖๐/๒๕๓๗
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ ในคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของ ร.ต.อ. อ. และทำหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วนแต่ในชั้นอุทธรณ์ผู้อุทธรณ์ประสงค์ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ เฉพาะในรายการที่ ๔ เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ หนังสือบันทึกข้อความเสนอผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์ให้ความเห็นชอบ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์จัดส่งมา ได้แก่ บันทึกของงานกฎหมายและวินัย ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง นาย พ. ร้องเรียน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นบันทึกภายในซึ่งงานกฎหมายและวินัยได้สรุปความเป็นมาของเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์และผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนดังกล่าว และได้เสนอให้ยุติเรื่อง แจ้งผลให้ผู้ร้องและ ภ.๖ ทราบ โดยมีการเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อพิจารณา คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วก็ต้องมีการรายงานและเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ซึ่งการเสนอความเห็นดังกล่าว ไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนทราบได้ ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย พร้อมคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ๗๔๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งรายงานต่ออธิการบดีในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และผลการสั่งการของอธิการบดีทุกแผ่นทุกหน้า

๒. พยานเอกสารประกอบการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทุกแผ่นทุกหน้า

๓. ถ้อยคำพยานบุคคลในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทุกแผ่นทุกหน้า

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทุกแผ่นทุกหน้า

๕. รายงานการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพยานเอกสารและพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำทุกแผ่นทุกหน้า

๖. เอกสารวาระการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการประชุมเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ในวาระการรายงานการสอบสวนวินัยข้าราชการ และรายงานการประชุมสำหรับวาระดังกล่าว

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๒๙/ว ๑๒๔๗ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับพยานเอกสาร โดยมีการลบหรือปกปิดข้อความบางส่วน โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือเป็นข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับยังไม่ครบถ้วน และยังไม่ได้รับรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีคำสั่งที่ ๗๔๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรักษาการหัวหน้างานงบประมาณ ผู้อำนวยการกองคลัง และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และมีหน้าที่กำกับดูแลกองคลัง โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องไม่เอาใจใส่ในการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ว. ลูกจ้างเหมาบริการ ตำแหน่งพนักงานการเงินและ

บัญชี กองคลัง เป็นเหตุให้ลูกจ้างคนดังกล่าวทุจริตยกยอกเงินของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หลายวาระต่างกัน อันทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง คิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๔,๑๖๔,๙๕๕.๕๐ บาท

คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของอธิการบดี แล้วจัดทำรายงานผลการสอบสวนลับ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จำนวน ๓๕ หน้า เสนออธิการบดี สรุปความเห็นว่าการทุจริตเบียดบังเงินของทางราชการ แม้เกิดจากการกระทำของลูกจ้าง แต่เป็นผลจากการไม่ระมัดระวังเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่บริหารงานคลังเพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการเท่าที่ควร ประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนเสียงข้างมากเห็นว่า พฤติการณ์ของรักษาการหัวหน้างานงบประมาณและผู้อำนวยการกองคลัง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ส่วนพฤติการณ์ของผู้ถูกระงับเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีคำวินิจฉัยสั่งการ ปรากฏตามบันทึกลับ เรื่อง คำวินิจฉัยและคำสั่งการของอธิการบดี ตามรายงานการสอบสวนวินัย ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ หน้า ว่าการกระทำของผู้ถูกลงโทษทั้งสาม เข้าข่ายกระทำผิดวินัยของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการและขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๓๙ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และไม่มีเหตุที่จะบรรเทาหรือลดหย่อนผ่อนโทษ จึงให้ลงโทษปลดผู้ถูกลงโทษทั้งสามรายออกจากราชการ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีคำสั่งปลดผู้ถูกลงโทษทั้งสามราย และเสนอสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเพื่อทราบ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (ลับ) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕

ผู้ถูกระงับขอข้อมูลข่าวสารรวม ๖ รายการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนพยานเอกสารแก่ผู้ถูกระงับ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน ผู้ถูกระงับจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีการปกปิดนั้น โดยแจ้งว่ายังได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน และขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการดังนี้

๑. รายงานการสอบสวน แบบ สว. ๖ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ขาดหน้าที่ ๒๙ - ๓๔
๒. บันทึกงานเลขานุการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ศธ ๐๕๒๙.๒.๑ (ลับ)/๐๐๒ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง คำวินิจฉัยและคำสั่งการของอธิการบดีตามรายงานการสอบสวนวินัย และเอกสารแนบ
๓. หนังสือโครงการจัดตั้งกองกฎหมาย ที่ ศธ ๐๕๒๙.๑.๖ (ลับ)/๑๓๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ลงโทษปลดออกจากราชการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๓ ราย กรณีลูกจ้างชั่วคราวทุจริตยกยอกเงินของมหาวิทยาลัย
๔. แบบเสนอวาระการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ระเบียบวาระเรื่อง ลงโทษปลดออกจากราชการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๓ ราย กรณีลูกจ้างชั่วคราวทุจริตยกยอกเงินของมหาวิทยาลัย

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่มีการปกปิดที่ผู้ถูกระงับได้แนบมาพร้อมกับหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕ เปรียบเทียบกับข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ส่งเพื่อประกอบการพิจารณาซึ่งไม่มีการลบข้อความใดๆ พบว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ รายงานการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จำนวน ๓๕ หน้า ข้อความส่วนที่มีการปกปิด คือ ข้อความในหน้าที่ ๒๙ - ๓๔ ซึ่งเป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยในการพิจารณากรณีรักษาการหัวหน้างานงบประมาณและผู้อำนวยการกองคลัง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ คำวินิจฉัยและคำสั่งการของอธิการบดีตามรายงานการสอบสวนวินัย ฉบับลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ หน้า ข้อความส่วนที่มีการปกปิด คือ ข้อความในหน้าที่ ๕ - ๑๔ ซึ่งเป็นการวินิจฉัยสั่งการของอธิการบดีในการพิจารณากรณีรักษาการหัวหน้างานงบประมาณและผู้อำนวยการกองคลัง กับหน้าที่ ๑๙

ซึ่งเป็นคำสั่งการของอธิการบดีที่ให้นิติกรเจ้าของสำนวนจัดทำคำสั่งลงโทษทางวินัย เสนอเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ และอื่นๆ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ มีเพียง ๑ หน้า และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๔ มีจำนวน ๗ หน้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยรักษาการหัวหน้างานงบประมาณ ผู้อำนวยการกองคลัง และผู้อุทธรณ์ ในข้อกล่าวหาที่เกิดจากมูลกรณีเดียวกัน มีการจัดทำรายงานผลการสอบสวนเป็นฉบับเดียว รวมทั้งการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนและการวินิจฉัยสั่งการของอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีก็เป็นไปในคราว เดียวกัน เมื่อการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวได้เสร็จสิ้นโดยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้มีคำสั่งปลดผู้ถูกสอบสวนทางวินัยทั้ง ๓ คน ออกจากราชการแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ แม้ข้อมูลข่าวสารนั้นจะเกี่ยวข้องกับการสอบสวน ทางวินัยผู้ถูกสอบสวนอีก ๒ คนอยู่ด้วย ก็สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการสอบสวน และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ ได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ทั้งนี้ ข้อความที่มีการปกปิด คือ ข้อความในส่วนที่เป็นความเห็นและการพิจารณาวินิจฉัยของ คณะกรรมการสอบสวนและอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าเป็นบุคคลใด ข้อที่อ้างว่าการเปิดเผย จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่มีน้ำหนักในการรับฟัง จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๔ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ หัวหน้าส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ ฝ่ายควบคุมและบำรุงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้จัดการฝ่ายวินัยและสอบสวน ขอข้อมูลข่าวสารเอกสาร คำให้การของผู้เกี่ยวข้อง พยานทุกปาก และเอกสารทุกฉบับตามสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ตลอดจนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวน และคำวินิจฉัยของ ปช.๖ กรณีบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่งทัณฑ์บนผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อประกอบ การอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วน๑.)/๐๑๓๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าการทำทัณฑ์บนไม่ใช่โทษทางวินัย จึงไม่อาจใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ จึงไม่มีเหตุที่จะขอสำนวน การสอบสวน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่ง หกข.ปช.๖ และนาย ข. พปณ.๖ มีข้อโต้แย้งกันในเรื่องการทำงาน ก่อนที่ผู้อุทธรณ์จะบันทึบทโสะและใช้วาจาไม่สุภาพต่อนาย ข. เมื่อเกิดเหตุโต้แย้งกัน ผู้ร่วมงานและนาย ค. ผช. ผปช.๖ ได้เข้ามาแก้ไขปัญหามา นาย ข. ได้ร้องเรียนต่อ ผปช.๖ กล่าวหาผู้อุทธรณ์ เกี่ยวกับการใช้วาจาไม่สุภาพและขอให้ดำเนินทางวินัย อีกทั้งได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองปลิงเพื่อให้ บันทึกรับเหตุการณ์ที่มีการโต้แย้งกันนั้น ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ได้มีการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองปลิงเช่นกันว่า นาย ข. แจ้งความเท็จต่อพนักงานสอบสวน

สำนักงานไปรษณีย์เขต ๖ มีคำสั่งที่ ๔๔๔/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนของนาย ข. และคณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้สอบปากคำผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน รวมทั้งผู้อุทธรณ์ นาย ข. และบุคคลภายนอกอีก ๑ คน รวม ๑๖ ปาก และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อ ผปช.๖ ตามบันทึก ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ โดยมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์แสดงกิริยาวาจาไม่สุภาพต่อนาย ข. ต่อหน้าเพื่อนร่วมงานและบุคคล ภายนอกจริง และนาย ข. ยืนยันว่าไม่ได้เป็นผู้ร่วมก่อเหตุและได้รับความเสียหาย นอกจากนั้น การแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนของ นาย ข. เป็นการใช้สิทธิตามช่องทางของกฎหมาย

ทบค. ปช.๖ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง พิจารณารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง/ให้มีหนังสือทัณฑ์บน/กำชับตักเตือนพนักงาน เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของ ผปช.๖ สรุปว่า ผู้อุทธรณ์แสดงกิริยาว่าไม่สุภาพ ต่อนาย ข. ต่อหน้าเพื่อนร่วมงานและบุคคลภายนอก ถือเป็นความผิดวินัยฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและรักษาความสามัคคี ตามข้อ ๓๐ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการ ปณท. ฉบับที่ ๘ ว่าด้วยข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ อันมีระดับโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากเป็นความผิดครั้งแรก ประกอบกับกระทำไปโดยบันดาลโทสะ จึงเห็นสมควรให้งดโทษภาคทัณฑ์และให้มีหนังสือทัณฑ์บนไว้ ส่วนนาย ข. แม้ไม่ได้มีการแสดงกิริยาว่าไม่สุภาพตอบโต้ ยังไม่ถึงขั้นที่จะเป็นโทษได้ แต่นาย ข. สมควรรายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อให้แก้ไขและตัดสินปัญหา แทนการโต้แย้งหรือโต้เถียงกับผู้อุทธรณ์ จึงเห็นสมควรให้มีหนังสือกำชับตักเตือนอย่าให้มีกรณีเช่นนี้อีก ซึ่ง ผปช.๖ ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งว่า ขอบ/ดำเนินการ และในเวลาต่อมาสำนักงานไพรชณีย์ เขต ๖ ได้มีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ให้ไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนอะไหล่และอุปกรณ์

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร เอกสารคำให้การของผู้เกี่ยวข้อง พยานทุกปาก และเอกสารทุกฉบับตามสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ตลอดจนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวน และคำวินิจฉัยของ ปช.๖ แต่บริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ได้ส่งข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ เพื่อพิจารณา

๑. คำสั่งสำนักงานไพรชณีย์เขต ๖ ที่ ๔๔๔/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๒. บันทึกสำนักงานไพรชณีย์เขต ๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. บันทึกสำนักงานไพรชณีย์เขต ๖ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง พิจารณารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง/ให้มีหนังสือทัณฑ์บน/กำชับตักเตือนพนักงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดย ผปช.๖ ได้มีคำสั่งเห็นชอบตามที่ ทบค. ปช.๖ ได้เสนอให้มีหนังสือทัณฑ์บนผู้อุทธรณ์ ตลอดจนได้มีการดำเนินการตามคำสั่งนั้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและมีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องตนต่อไป

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือพยาน ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ข้อมูล โดยผู้ให้ถ้อยคำเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานไพรชณีย์เขต ๖ ที่อยู่ในเหตุการณ์ที่มีการโต้เถียงกัน มีบุคคลภายนอกเพียงคนเดียวซึ่งเป็นผู้มาพบผู้อุทธรณ์พร้อมนำเอกสารมาให้ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอ และเป็นเหตุที่ทำให้เกิดข้อโต้เถียงกันระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ข. การให้ถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นการให้ข้อมูลตามที่ตนได้รู้เห็น ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียด การเปิดเผยถ้อยคำนั้นไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ต้องปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของนาย ข.

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้สอบสวนกรณีการทุจริตทางวิชาการของ
นาย ข. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานการทะเบียนและประมวลผล จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ขอเอกสารการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของนาย ข.

สำนักงานการทะเบียนและประมวลผล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ สค ๐๕๑๒.๓๙/๐๐๖๑๙ ลงวันที่ ๙ มีนาคม
๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า นาย ข. เป็นผู้ที่ถูกร้องเรียนและอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยข้อมูลตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของ
ข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งเอกสารดังกล่าวอาจเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งอาจต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือ
จากเจ้าของข้อมูลก่อนเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้สอบสวนกรณีการทุจริตทางวิชาการของนาย ข. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานการทะเบียนและประมวลผล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอเอกสารการสำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของนาย ข. แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์คือผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่า นาย ข. จบปริญญาตรีจาก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคณะใด สาขาใด และจบปีการศึกษาใด

ในการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดส่งหลักฐานการจบปริญญาตรีของนาย ข. มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ด่วนที่สุดที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๕๔๘๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ส่งหลักฐานการจบปริญญาตรีของนาย ข. มาให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ ข้อมูลข่าวสารที่ระบุว่า นาย ข. จบปริญญาตรีคณะใด สาขาใด และจบปีการศึกษาใดนั้น เนื่องจากรายชื่อผู้ที่จบการศึกษา วุฒิการศึกษา สาขาวิชาและปีการศึกษาที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยปกติเป็นข้อมูลข่าวสารที่สถาบันการศึกษาเปิดเผยเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะไม่ให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ระบุว่า นาย ข. จบปริญญาตรีคณะใด สาขาใด และจบปีการศึกษาใด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการ
และงบประมาณ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ หันส่วนผู้จัดการทางหุ้นส่วนจำกัด ก. ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมือง จังหวัด
ศรีสะเกษ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง
ตามประกาศประกวดราคาจ้าง เลขที่ ม.อบ. ๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ และประกาศสอบราคาจ้าง เลขที่ ม.อบ.
๐๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการประกวดราคา/สอบราคา ในฐานะที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วม
การประกวดราคาและเสนอราคา

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๙/๑๘๓๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์
แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายชื่อคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประกวดราคา/สอบราคา และเอกสาร
ผลการพิจารณาการประกวดราคา/สอบราคาในส่วนที่เป็นของผู้ชนะการประกวดราคา/สอบราคา แต่ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นของผู้เข้าร่วมการประกวดราคา/สอบการรายอื่น โดยให้เหตุผลว่าอาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสีย
ของผู้เข้าร่วมประมูล ทั้งผู้เข้าร่วมประมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้
จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีออกประกาศเพื่อดำเนินการประกวดราคา
จ้างเหมาก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๘๐ พรรษา (ส่วนที่เหลือ) ด้วยวิธีการทาง
อิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศประกวดราคา เลขที่ ม.อบ. ๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ และการสอบราคาจ้างเหมาปรับปรุง
เหล็กยึดหลังคาอัมพจันทร์สระบัวและห้องสุขา ตามประกาศเลขที่ ม.อบ. ๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์
ได้เข้าร่วมในการเสนอราคาทั้งสองโครงการ แต่ไม่ชนะการประกวดราคา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
การประกวดราคาทั้งสองโครงการแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้ไม่ชนะการประกวดราคาของทั้งสอง
โครงการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๙/๒๔๑๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารของผู้ไม่ชนะการประกวดราคาของทั้งสองโครงการเพื่อพิจารณาและชี้แจงว่า การประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๘๐ พรรษา (ส่วนที่เหลือ) ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศประกวดราคา เลขที่ ม.อบ. ๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ มีผู้เข้าร่วมเสนอราคา ๔ ราย ผู้ไม่ชนะการเสนอราคา คือ ผู้อุทธรณ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. สำหรับการสอบราคาจ้างเหมาปรับปรุงหลักยึดหลังคาอัฒจันทร์สรวายน้ำและห้องสุขา เลขที่ ม.อบ. ๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ นั้น มีผู้เข้าร่วมเสนอราคา ๒ ราย และผู้ไม่ชนะการเสนอราคา คือ ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๘๐ พรรษา (ส่วนที่เหลือ) ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศประกวดราคา เลขที่ ม.อบ. ๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ และการสอบราคาจ้างเหมาปรับปรุงหลักยึดหลังคาอัฒจันทร์สรวายน้ำและห้องสุขา ตามประกาศเลขที่ ม.อบ. ๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ชนะการเสนอราคาดังกล่าวจะเพียงพอในการตรวจสอบถึงความโปร่งใสในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารของผู้ไม่ชนะการเสนอราคาดังกล่าว แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลที่ผู้เสนอราคาต้องยื่นต่อหน่วยงานของรัฐและเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการก็ตาม แต่ก็เป็นที่เห็นได้ว่าเป็นข้อมูลที่ผู้เสนอราคาไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อันเข้าลักษณะข้อยกเว้นที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ไม่ชนะการประกวดราคาในกรณีนี้จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานผลการดำเนินคดีกรณีเกี่ยวกับอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๗ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. และนาย ก. กับพวก ของผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ พร้อมเอกสารประกอบรายงานทุกฉบับ (รายงานดังกล่าวเป็นการพิจารณาทางปกครองเพื่อให้ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจออกหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๖๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. และนาย ก. กับพวก ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร)

๒. รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. ของผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ พร้อมเอกสารประกอบทุกฉบับ (รายงานดังกล่าวเป็นการพิจารณาทางปกครองเพื่อให้ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจออกหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๖๒๒ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร)

๓. รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ก. กับพวก ของผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ พร้อมเอกสารประกอบรายงานทุกฉบับ (รายงานดังกล่าวเป็นการพิจารณาทางปกครองเพื่อให้ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจออกหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ก. กับพวก ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร)

๔. รายงานผลสืบหน้าการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. และนาย ก. กับพวก ของผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ พร้อมเอกสารประกอบรายงานทุกฉบับ (รายงานดังกล่าวเป็นการพิจารณาทางปกครองเพื่อให้ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจออกหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๕๔๓๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. และนาย ก. กับพวก ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร)

๕. รายงานเรื่องคัดค้านการยุติข้อเท็จจริงโดยมิชอบของผู้ผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ ที่มีถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ พร้อมเอกสารประกอบรายงานทุกฉบับ (รายงานดังกล่าวเป็นการพิจารณาทางปกครองเพื่อให้ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจออกหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๔๑๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขอดำเนินการยุติข้อเท็จจริงโดยมิชอบถึงปลัดกรุงเทพมหานคร)

๖. หนังสือ/บันทึกข้อความต่างๆ ของสำนักเทศกิจที่มีถึงปลัดกรุงเทพมหานครและหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและหรือผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักเทศกิจตามปกติ และตามมติของคณะกรรมการ ก.ก. (ที่ปรากฏตามหนังสือส่วนราชการ ก.ก. (กองอัตรากำลัง) ที่ กท ๐๓๐๔/๑๔๐๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ลงนาม โดยนาย จ. และนาย อ. ได้ให้ความเห็นชอบในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙) นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มาจนถึงวันเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๗. หนังสือ/บันทึกต่างๆ ที่เป็นรายงานของสำนักเทศกิจที่มีถึงปลัดกรุงเทพมหานครและหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครต่อคดีอาคารายนาย ก. กับพวก คดีอาคารายนาย ข. และคดีอาคารายนาย ส. กับพวก นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นมาจนถึงวันเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักเทศกิจมีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๑๖๐๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนให้ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ โดยให้เหตุผลว่า เป็นการเสนอความเห็นของสำนักเทศกิจที่มีต่อปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยปฏิบัติในการดำเนินคดีนาย ข. ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร โดยสำนักเทศกิจได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒๐ รายการให้แก่ผู้อุทธรณ์ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาตรวจสอบเอกสารสำนวนคดีอาคารดังกล่าว ณ กองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ สำนักเทศกิจ ดังปรากฏตามหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๑๖๐๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสอบเอกสารและเห็นว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงรับสำเนาเอกสารดังกล่าว พร้อมทั้งได้ทำบันทึกลงในบันทึกของกลุ่มงานคดีกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่าได้รับเอกสารไปเรียบร้อยแล้ว

ส่วนหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง ขอให้สำนักเทศกิจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำนักเทศกิจได้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบแต่ไม่ให้อำนาจดังปรากฏตามบันทึกของกลุ่มงานคดี กองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งได้บันทึกการตรวจสอบเอกสารและการขอรับเอกสารของผู้อุทธรณ์ โดยสำนักเทศกิจได้ให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำด้านข้อกฎหมายของสำนักเทศกิจที่มีต่อหน่วยงานภายใน คือ ปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยปฏิบัติในการดำเนินคดีนาย ข. จึงเป็นเอกสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักเทศกิจปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ หนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง ขอให้สำนักเทศกิจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยหนังสือดังกล่าวเป็นเรื่องที่ปลัดกรุงเทพมหานครได้เคยสั่งการให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยดำเนินการตามหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๘๐๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้สำนักเทศกิจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้สำนักเทศกิจและสำนักงานเขตบางกอกน้อยประสานการดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อยุติในประเด็นที่มีข้อโต้แย้ง และสามารถชี้แจงผู้ร้องได้ โดยสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้รายงานการดำเนินการและจัดส่งเอกสารให้สำนักเทศกิจ สำนักเทศกิจได้รายงานต่อปลัดกรุงเทพมหานคร

พร้อมมีข้อพิจารณาและเสนอแนะ โดยเห็นว่า การดำเนินการของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเป็นไปโดยชอบแล้ว คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารนี้สำนักเทศกิจได้เคยให้ผู้พุทธธรณ์ตรวจสอบแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะไม่เปิดเผยและไม่ให้สำเนาแก่ผู้พุทธธรณ์ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้พุทธธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง ขอให้สำนักเทศกิจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานีเกี่ยวกับสรุปร้องเท็จจริง
พร้อมเอกสารประกอบ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก เทศบาลตำบลวังสามหมอ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เพื่อขอดูเอกสารและคัดสำเนาสรุปร้องเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีมีการร้องคัดค้านผู้อุทธรณ์ในการสมัครเข้ารับการคัดเลือกกรณีมีเหตุพิเศษไม่ต้องสอบแข่งขันสำหรับหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ดูแลเด็กเพื่อบรรจุเป็นพนักงานครูเทศบาลของเทศบาลตำบลวังสามหมอ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลวังสามหมอ ที่ ๓๒๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔

เทศบาลตำบลวังสามหมอมีหนังสือ ที่ อด ๖๒๓๐๑/๔๖ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และการเปิดเผย จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังสามหมอ ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร ที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลวังสามหมอได้ประกาศรับสมัครการคัดเลือกกรณีที่มีเหตุไม่ต้องสอบแข่งขัน สำหรับหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครูผู้ดูแลเด็กเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานครูเทศบาลตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๒ อัตรา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลวังสามหมอซึ่งมีผู้สมัครรับคัดเลือก จำนวน ๗ คน รวมผู้อุทธรณ์ด้วย โดยได้ กำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก คือ มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาทุกสาขาวิชา หรือทางอื่นที่ ก.ท. กำหนด และได้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำงานดูแลพัฒนาเด็กปฐมวัยของท้องถิ่นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี โดยมีหนังสือรับรองการปฏิบัติงานจากนายจ้างหรือหน่วยงาน ซึ่งระบุถึงลักษณะงานและระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงาน

ต่อมาผู้ร้องเรียนถึงคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ที่รับสมัครและผู้เกี่ยวข้องในการสอบ ว่าผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลืองานธุรการที่กองศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลวังสามหมอ ไม่ใช่งานดูแลพัฒนาเด็ก ทำให้ผู้อุทธรณ์ ขาดคุณสมบัติที่กำหนดว่าได้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำงานดูแลพัฒนาเด็กปฐมวัยของท้องถิ่นติดต่อกันมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๓ ปี เทศบาลตำบลวังสามหมอจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบกรณีดังกล่าว คณะกรรมการ

ตรวจสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีคุณสมบัติครบถ้วน แต่นายกเทศมนตรีตำบลวังสามหมอและอำเภอวังสามหมอเห็นว่า เทศบาลตำบลวังสามหมอได้มีคำสั่งมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบงานธุรการของกองการศึกษา จึงไม่อาจถือได้ว่า ได้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำงานดูแลพัฒนาเด็กปฐมวัยของท้องถิ่นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี และได้รายงานจังหวัดอุดรธานีเพื่อพิจารณา

จังหวัดอุดรธานีได้มอบหมายให้คณะกรรมการกำกับดูแลสรรหาครูผู้ดูแลเด็กดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และมีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้เคยปฏิบัติงานสอนเด็กปฐมวัย และในขณะที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานที่กองการศึกษาได้ปฏิบัติงานส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการดูแลพัฒนาเด็ก มีระยะเวลาารวมติดต่อกันเกินกว่า ๓ ปี จึงเชื่อว่าผู้อุทธรณ์มีคุณสมบัติในการได้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำงานดูแลพัฒนาเด็กปฐมวัยของท้องถิ่นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี และเทศบาลตำบลวังสามหมอได้แจ้งเรื่องนี้ให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยไม่อาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานเป็นการให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริงแก่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งการเปิดเผยไม่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนและเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำรวมอยู่ด้วย ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลวังสามหมอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็ง จังหวัดบึงกาฬเกี่ยวกับ
 การให้ความเห็นชอบยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็ง จังหวัดบึงกาฬ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตกำนันตำบลหนองเล็งมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็ง เพื่อขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล
จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลหนองเล็งที่เห็นชอบด้วยกับการยกฐานะจากองค์การ
บริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล
๒. เอกสารรับรองแนวเขตติดต่อกัน
๓. ระเบียบวาระการประชุมที่อนุญาตให้ยกฐานะ
๔. คำบรรยายแนวเขตท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็งมีหนังสือ ที่ บก ๗๕๗๐๑/๒๑๐ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบการขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล
เป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างดำเนินการ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็ง ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร
ที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็งประสงค์จะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ใช้ชื่อว่าเทศบาล
ตำบลหนองเล็ง โดยได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็ง สมัยสามัญที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๒
เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดตั้ง ผู้อุทธรณ์ในฐานะราษฎรในตำบลหนองเล็ง ต้องการ
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อมาพิจารณาถึงข้อดีข้อเสียของการจัดตั้งดังกล่าว และต้องการตรวจสอบว่ามีเอกสารประกอบการจัดตั้ง
ครบถ้วนหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลประกอบการขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็งเป็นเทศบาล

ตำบลหนองเล็ง ซึ่งเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการ แม้การดำเนินการจะยังไม่เสร็จสิ้น แต่การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะเป็นโอกาสประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเล็งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับรายงาน
ผลการตรวจพิสูจน์ ดี เอ็น เอ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ว. โดยนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนักโทษอาญาคดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๐๖/๒๕๕๔ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงหัวหน้าภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขอรายงานผลการตรวจพิสูจน์ ดี เอ็น เอ ของผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบกับ ดี เอ็น เอ เนื้อเยื่อในชอกเล็บผู้ตายตามหนังสือแจ้งผลการตรวจของภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑

โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือ ที่ ศธ ๖๓๙๓ (๘).๒/๔๒๔๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้บัญชาการเรือนจำกลางพิษณุโลก ชี้แจงดังนี้

๑. ภาควิชานิติเวชศาสตร์ได้รับหนังสือเรื่อง ขอรายงานผลการตรวจพิสูจน์ ดี เอ็น เอ ฉบับลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จากผู้นำหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ไว้เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๓๐ น. ตามสำเนาที่ผู้ขอแนบมาจริง

๒. ภาควิชานิติเวชศาสตร์ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ภาควิชานิติเวชศาสตร์ได้จัดทำหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๕ (๐๕).๑๐/๖๔๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรื่อง รายงานผลการตรวจพิสูจน์ ดี เอ็น เอ จริง แต่ในหนังสือดังกล่าวไม่ปรากฏชื่อของผู้อุทธรณ์ คงมีแต่รายชื่อของบุคคลอื่น หนังสือฉบับดังกล่าวจึงไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมิได้มีส่วนได้เสียในหนังสือดังกล่าว และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะมิให้เปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) ซึ่งบัญญัติว่า รายงานทางการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจเข้าข่ายความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๓ ๓๒๖ หรือมาตรา ๓๒๘ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐

๓. ข้อความที่เขียนด้วยลายมือปรากฏใต้ชื่อผู้อุทธรณ์และขีดเส้นใต้เส้นแดงในหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ข้อความว่า “ไม่รับพิจารณาเพราะไม่ใช่หนังสือของราชการ” นั้น ภาควิชานิติเวชศาสตร์ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าลายมือดังกล่าวมิใช่ลายมือของเจ้าหน้าที่ทุกคนของภาควิชานิติเวชศาสตร์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำชี้แจงของผู้รับมอบอำนาจจากผูุ้ทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ เวลาากลางคืน มีคนร้ายใช้ก้อนอิฐเป็นอาวุธทุบศีรษะ นางสาว บ. และจับนางสาว บ. มัดผูกติดกับต้นไม้แล้วใช้สายเชือกมัดนิรภัยที่ติดจากรถยนต์ของนางสาว บ. รัดคอนางสาว บ. จนถึงแก่ความตาย นาย ว. (ผูุ้ทธรณ์) ตกเป็นผู้ต้องสงสัยในคดีนี้เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับผู้ตาย แต่การสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเป็นเวลาเกือบหนึ่งปี พนักงานสอบสวนไม่สามารถหาหลักฐานเชื่อมโยงผูุ้ทธรณ์กับการตายของผู้ตายได้ จึงงดการสอบสวนและพนักงานอัยการได้มีคำสั่งให้งดการสอบสวนตามความเห็นของพนักงานสอบสวน ต่อมาบิดาของผู้ตายได้ยื่นฟ้องผูุ้ทธรณ์ต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ศาลจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาแล้วพิพากษาว่าผูุ้ทธรณ์มีความผิดตามฟ้องและลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ผูุ้ทธรณ์อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ผูุ้ทธรณ์เห็นว่าตนมิได้กระทำความผิดตามคำพิพากษา จึงพยายามสืบหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตน ต่อมาทนายความของผูุ้ทธรณ์ได้พบพยานหลักฐานสำคัญ คือ ผลการตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือแฝงของคนร้ายในรถยนต์ของผู้ตาย ผู้เชี่ยวชาญการตรวจพิสูจน์ได้ทำการตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบกับลายนิ้วมือของผูุ้ทธรณ์แล้วลงความเห็นว่าไม่ใช่ลายนิ้วมือของคนคนเดียวกัน หลักฐานดังกล่าวได้มีการปิดบังไว้มิได้นำมาแสดงต่อศาลและผูุ้ทธรณ์ไม่ทราบว่ามีหลักฐานดังกล่าวอยู่ หลักฐานสำคัญอีกชิ้นหนึ่งที่พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผูุ้ทธรณ์ว่ามิได้กระทำความผิดตามฟ้อง คือ ผลการตรวจพิสูจน์ DNA ที่ปรากฏในผ้าพันคอสีดำที่ใช้ผูกปิดตาผู้ตายและเนื้อเยื่อที่ชอกเล็บของผู้ตาย แพทย์ได้ทำการตรวจพิสูจน์ลงความเห็นว่าไม่ตรงกับ DNA ที่ปรากฏในผ้าพันคอ แต่เนื่องจากผลการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวไม่มีความชัดเจนเพียงพอ ประกอบกับ พ.ต.ท. ส. พยานโจทก์ เบิกความต่อคำถามถึงทนายความของผูุ้ทธรณ์ว่าเนื้อเยื่อที่ชอกเล็บดังกล่าวอาจเป็นเนื้อเยื่อของผู้ตายเองก็ได้ ต่อมาทนายความของผูุ้ทธรณ์สืบทราบว่ามีรายงานการตรวจพิสูจน์ DNA ของแพทย์เพิ่มเติมอีกหนึ่งฉบับซึ่งแพทย์ลงความเห็นว่า เนื้อเยื่อที่ชอกเล็บของผู้ตายมิใช่เนื้อเยื่อของผู้ตายเอง จึงน่าจะเป็นเนื้อเยื่อของคนร้าย ซึ่งถูกผู้ตายข่วนทำร้ายขณะต่อสู้ อีกทั้ง DNA ดังกล่าวยังตรงกับ DNA ที่ปรากฏในผ้าพันคอสีดำซึ่งคนร้ายใช้ผูกตาผู้ตายก่อนลงมือรัดคอ ผลการตรวจพิสูจน์นี้ คือ รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ หลักฐานสำคัญนี้ได้ถูกปิดบังไว้มิได้นำมาขึ้นแสดงต่อศาลและฝ่ายผูุ้ทธรณ์มิได้รู้ว่ามีหลักฐานเช่นว่านี้ ต่อมาทนายความของผูุ้ทธรณ์ได้สืบทราบว่าการตรวจพิสูจน์ DNA ดังกล่าวนั้นไม่ปรากฏว่าอยู่ในความครอบครองของตำรวจภูธรภาค ๕ หรืออยู่ที่พนักงานสอบสวน แต่มีสำเนาเก็บไว้ที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ผูุ้ทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงหัวหน้าภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขอรายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ของผูุ้ทธรณ์เปรียบเทียบ ดี เอ็น เอ เนื้อเยื่อที่ชอกเล็บผู้ตายตามหนังสือแจ้งผลการตรวจของภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผย ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้รับมอบอำนาจจากผูุ้ทธรณ์ชี้แจงว่า โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยชี้แจงว่ามีรายงานการตรวจพิสูจน์ DNA ดังกล่าวอยู่จริง แต่รายงานดังกล่าวไม่ปรากฏชื่อของผูุ้ทธรณ์แต่รายชื่อของบุคคลอื่น ผูุ้ทธรณ์จึงไม่มีส่วนได้เสียในข้อมูลดังกล่าว และโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ได้รับความคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ผูุ้ทธรณ์เห็นว่าคำปฏิเสธของโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ไม่มีเหตุผลสมควรให้รับฟังเพราะถึงแม้ว่าเอกสารดังกล่าวไม่ปรากฏชื่อผูุ้ทธรณ์ก็ตาม แต่เป็นหลักฐานสำคัญในคดีสามารถรับฟังได้ว่าผูุ้ทธรณ์มิได้เป็นผู้กระทำความผิดตามคำฟ้องของโจทก์ ผูุ้ทธรณ์ย่อมเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และสามารถที่จะนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปแสดงต่อศาลฎีกาเพื่อให้มีการพิจารณาคดีใหม่หรือมีคำสั่ง

อย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และการที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่กล่าวอ้างมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ว่าเป็นรายงานแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ผู้เปิดเผยข้อมูลอาจเข้าข่ายความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๓ ๓๒๖ หรือมาตรา ๓๒๘ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ นั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่า หากไม่เปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์ก็จะทำให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องรับโทษทางคดีอาญาโดยไม่สมควรต้องได้รับ หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยดังกล่าวก็จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรไม่ และหากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่ผู้มียารายชื่อมีส่วนในการกระทำความผิดอาญาหรือกระทำความผิดอาญา บุคคลดังกล่าวก็หาสมควรได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองตามกฎหมายแต่อย่างใดไม่ และย่อมไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยที่อาจยื่นฟ้องผู้เปิดเผยข้อมูลโดยสุจริตทั้งคดีแพ่งและอาญาที่กล่าวอ้างมาแต่อย่างใด แต่ถ้าหากข้อมูลนั้นผู้มียารายชื่อมิใช่ผู้กระทำความผิดหรือมีส่วนร่วมการกระทำความผิด การเปิดเผยข้อมูลก็ไม่เกิดความเสียหายอันจะทำให้เกิดสิทธิในการฟ้องร้องทั้งทางแพ่งและอาญาแต่อย่างใด

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ชี้แจงว่า โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ภาควิชานิติเวชศาสตร์ได้จัดทำหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๕ (๐๕).๑๐/๖๔๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรื่อง รายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA และพบว่าในหนังสือดังกล่าวไม่ปรากฏชื่อผู้อุทธรณ์คดีแต่รายชื่อของบุคคลอื่น และไม่ปรากฏข้อความตามหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไม่รับหนังสือขอรายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ กล่าวคือ เป็นรายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ของบุคคลอื่นเปรียบเทียบ DNA เนื้อเยื่อในชอกเล็บผู้ตายและเป็นการเปรียบเทียบคราบอสุจิที่ติดกับกระดาดชำระกับ DNA ของผู้ตาย มิใช่เป็นการเปรียบเทียบกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือฉบับดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมิได้มีส่วนได้ส่วนเสียในหนังสือฉบับดังกล่าว สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยภาพถ่ายเศษเล็บมือนั้น โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ตรวจสอบแล้วพบว่า ไม่ปรากฏข้อความว่าผู้อุทธรณ์ได้ขอภาพถ่ายเศษเล็บมือ อย่างไรก็ตาม โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ได้ให้ภาควิชานิติเวชศาสตร์ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าไม่พบบันทึกภาพถ่ายเศษเล็บมือของผู้อุทธรณ์ นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ได้เป็นผู้ชี้แจงเองว่า “ได้ให้ทนายความและให้ญาติไปขอดูภาพถ่ายนิ้วมือและเล็บมือของผู้อุทธรณ์ที่ตำรวจภูธรภาค ๕” โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่คาดว่า ภาควิชานิติเวชศาสตร์มิได้เป็นผู้บันทึกภาพถ่ายเล็บมือและนิ้วมือของผู้อุทธรณ์และมิได้ครอบครองภาพถ่ายดังกล่าว นอกจากนี้ ได้ชี้แจงว่า เอกสารตามอุทธรณ์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับหนังสือแจ้งผลการตรวจของภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่เกี่ยวข้องกับหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่แล้วและเป็นเอกสารที่ศาลใช้ประกอบการพิพากษาคดีโดยระบุพยานหลักฐานที่ใช้ประกอบคำพิพากษาว่า พบเศษเล็บซึ่งปรากฏว่า DNA ตรงกับจำเลย (ผู้อุทธรณ์) อยู่ในรถยนต์ของผู้ตายเพียงชิ้นเดียว และผู้อุทธรณ์ไม่ได้นำสืบว่ามีครั้งใดบ้างในขณะที่อยู่ในรถยนต์ของผู้ตาย จำเลยตัดเล็บหรือเล็บของจำเลยฉีกขาดออกเช่นนี้จึงมีแนวโน้มที่จะเกิดการใช้ความรุนแรงในขณะที่จำเลยอยู่ในรถยนต์ของผู้ตาย โดยที่ศาลไม่ได้ใช้หนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๕ (๐๕).๑๐/๖๔๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ประกอบการพิพากษาแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ของผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบ DNA เนื้อเยื่อในชอกเล็บผู้ตายตามหนังสือแจ้งผลการตรวจของภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นรายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ของบุคคลอื่นเปรียบเทียบ DNA เนื้อเยื่อในชอกเล็บผู้ตาย แม้ว่ารายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ดังกล่าว ไม่ปรากฏชื่อเท็จจริงว่าเป็นรายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ของผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบกับผู้ตายก็ตาม

แต่รายงานผลการตรวจพิสูจน์ DNA ดังกล่าวสามารถนำมาพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ถูกระงับซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ฆ่าผู้ตายและศาลพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต เพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตนและเป็นพยานหลักฐานในการประกอบการฟ้องร้องในคดี ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกระงับทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถูกระงับร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกระงับ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้ถูกระงับนำข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยนี้ไปใช้ในทางคดีเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่ง
 ทางปกครอง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย อ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ดอ.ธปท. ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าการธนาคาร
แห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารในความครอบครองของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารของผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด รายธนาคารไทยพาณิชย์ (จำกัด) มหาชน เลขที่ดังต่อไปนี้
เลขที่ บลต. ๕๔๐๒๖๔ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ เลขที่ บลต. ๕๔๐๒๘๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เลขที่ ๕๔๐๐๗๐
ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ และเลขที่ บลต. ๕๓๐๓๒๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓

๒. ข้อมูลข่าวสารของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด และของผู้ถือหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด รายธนาคารไทยพาณิชย์ (จำกัด)
มหาชน ที่เกี่ยวกับการขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน
พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นความเห็น คำวินิจฉัย หรือคำสั่งของเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการ
การออกคำสั่งทางปกครองหรือการปฏิบัติหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. ข้อมูลข่าวสารของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด แจ้งการยุติการขอความเห็นชอบผู้บริหารสถาบันการเงินรายนาย อ.
ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ และข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นความเห็น ข้อเสนอแนะ
หนังสือหรือจดหมาย

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธปท. ฝกก. (๒๑) ๘๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า
ธนาคารแห่งประเทศไทยขอสำเนาภาพถ่ายเอกสารข้อมูลข่าวสารของธนาคารไทยพาณิชย์ (จำกัด) มหาชน และบริษัทเงินทุน ส. จำกัด
ได้แก่ หนังสือที่ บลต. ๕๓๐๓๒๓ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ บลต. ๕๔๐๐๗๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ บลต. ๕๔๐๒๖๔
ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ บลต. ๕๔๐๒๘๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ และที่ สค. ๐๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕
รวม ๕ ฉบับ สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับการขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งทางปกครอง
ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจาก
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน ส. จำกัด คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยแจ้งว่ามีข้อมูลที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินการตามแผน
การโอนกิจการ ส่วนข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นความเห็น คำวินิจฉัย หรือคำสั่งของเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับ

การออกคำสั่งทางปกครอง หรือการปฏิบัติหน้าที่เป็นความเห็นภายในหน่วยงานซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตาม มาตรา ๑๕ (๓) และเป็นข้อมูลที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ล่วงรู้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๔ แห่งพระราชบัญญัติ ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ดอ.สน. ๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทยที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ดอ.รพท. ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๔ และปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทยที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นในบริษัทเงินทุน ส. จำกัด เกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอคำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่อนุญาตให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นเกินจำนวนตามที่กฎหมายกำหนดดังกล่าว ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ให้คำสั่งดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ขอกรณีนี้เป็นเรื่องที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่สั่งอนุญาตให้ควบรวมกิจการ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จึงสามารถที่จะซื้อหุ้นของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ได้ทั้งหมด

ธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงตามหนังสือ ที่ ผกค.(๐๒) ๗๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และผู้แทนธนาคาร แห่งประเทศไทยชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปฏิเสธการให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบเอกสารดังกล่าว เนื่องจาก คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลภายนอก ได้วินิจฉัยว่า เอกสารดังกล่าวมีข้อมูลที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำธุรกิจและกระบวนการดำเนินการตามแผนการโอนกิจการ และรับโอนกิจการทั้งหมดของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ไม่ประสงค์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยนำข้อมูลเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบันทึกภายในมีประเด็นและข้อพิจารณาที่เป็นความเห็นภายในหน่วยงาน ซึ่งตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ รวมทั้งมาตรา ๑๕๔ แห่ง พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ของธนาคารแห่งประเทศไทย

บริษัทเงินทุน ส. จำกัด ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และผู้แทนธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และผู้แทนบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ชี้แจงสรุปได้ความว่า บริษัทฯ ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ดำเนินการเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทฯ ออกจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยตามข้อเสนอของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ที่จะเข้าดำเนินการทำข้อเสนอซื้อหลักทรัพย์ทั้งหมด ของบริษัทฯ เป็นการทั่วไปเพื่อเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทฯ จากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กล่าวคือ การเลิกกิจการและคืนใบอนุญาตการประกอบธุรกิจเงินทุนของบริษัทฯ ให้กับทางการต่อไป ดังนั้น บริษัทฯ จึงได้จัดทำแผนการโอนและ รับโอนกิจการทั้งหมดของบริษัทฯ ให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทฯ ได้เสนอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย พิจารณา ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบแผนดังกล่าว นอกจากนี้ ที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปีของทั้งบริษัทเงินทุน ส. จำกัด และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้ประชุมในวันเดียวกันเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ก็ได้มีมติอนุมัติการโอน

และรับโอนกิจการทั้งหมดของบริษัทฯ ให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ตามแผนการโอนกิจการแล้ว และการที่บริษัทฯ ได้แสดงเจตนาคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทฯ ที่เกี่ยวข้องกับการขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปถึงแผนการโอนกิจการซึ่งมีรายละเอียดและข้อมูลทางธุรกิจที่สำคัญที่เห็นว่าไม่สมควรเปิดเผยให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ เนื่องจากเป็นความลับทางการค้าของบริษัทฯ มิใช่เรื่องอันที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความสำคัญต่อประโยชน์ได้เสียของเอกชนที่เกี่ยวข้อง คือ บริษัทเงินทุน ส. จำกัด และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และยังอาจทำให้บริษัทฯ ไม่สามารถดำเนินกระบวนการโอนกิจการได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการโอนกิจการจนอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินการตามแผนการโอนกิจการให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ให้ความเห็นชอบไว้ การที่บริษัทฯ ได้แสดงเจตนาคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทฯ ที่เกี่ยวข้องกับการขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เนื่องจากบริษัทฯ มีความเห็นว่า ข้อมูลของบริษัทฯ ดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปถึงแผนการโอนกิจการซึ่งมีรายละเอียดและข้อมูลทางธุรกิจที่สำคัญที่บริษัทฯ เห็นว่าไม่สมควรเปิดเผยให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ เนื่องจากเป็นความลับทางการค้าของบริษัทฯ มิใช่เรื่องอันที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของเอกชนที่เกี่ยวข้อง คือ บริษัทเงินทุน ส. จำกัด และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และยังอาจทำให้บริษัทฯ ไม่สามารถดำเนินกระบวนการโอนกิจการได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการโอนกิจการจนอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินการตามแผนการโอนกิจการให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ให้ความเห็นชอบไว้ได้ โดยกรณีที่เกิดขึ้นได้นั้น เช่น

(๑) ในแผนการโอนกิจการได้มีการกำหนดถึงนโยบายและแนวทางการจัดการสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทฯ ที่จะโอนให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งรวมถึงสินทรัพย์ประเภทสินเชื่อที่มีจำนวนมากกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งหากเปิดเผยออกไปแล้วอาจส่งผลกระทบต่อลูกค้าสินเชื่อของบริษัทฯ บางรายตัดสินใจหยุด ระบุ หรือชะลอการชำระหนี้สินเชื่อที่มีอยู่ให้กับบริษัทฯ โดยเล็งเห็นว่าบริษัทฯ อาจจะต้องถูกเลิกกิจการในไม่ช้า ซึ่งจะทำให้การดำเนินธุรกิจของบริษัทฯ ต้องมีอุปสรรคเพิ่มขึ้นเป็นผลเสียหายแก่บริษัทฯ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทฯ นอกเหนือไปจากตัวผู้ถือหุ้น

(๒) ตามแผนการโอนกิจการได้มีการระบุถึงข้อมูลเกี่ยวกับแผนการจัดการศูนย์อำนาจการสินเชื่อของบริษัทฯ ข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลทางธุรกิจที่สำคัญซึ่งหากเปิดเผยออกไปแล้วอาจส่งผลกระทบต่อคู่แข่งทางธุรกิจของบริษัทฯ และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ดำเนินการไม่ว่าด้วยประการใดๆ ในพื้นที่ที่ศูนย์อำนาจการสินเชื่อของบริษัทฯ ตั้งอยู่ เพื่อแย่งชิงลูกค้าไปจากบริษัทฯ อันจะเกิดผลเสียหายแก่บริษัทฯ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทฯ นอกเหนือไปจากตัวผู้ถือหุ้นด้วยเช่นกัน

(๓) ในแผนการโอนกิจการได้มีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวพันถึงบุคคลภายนอกด้วย เช่น บริษัทหลักทรัพย์ ข. จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทลูกของบริษัทฯ และเป็นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วย เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวไม่พึงเปิดเผยให้บุคคลภายนอกบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องได้รับรู้ เพราะหากเปิดเผยออกไปแล้ว อาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบุคคลที่ถูกระบุอยู่ในแผนการโอนกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบุคคลดังกล่าวเป็นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่น บริษัทหลักทรัพย์ ข. จำกัด เป็นต้น ก็จะเกิดผลกระทบต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้

(๔) ในแผนการโอนกิจการได้ระบุถึงรายละเอียดการลงทุนของบริษัทฯ และการบริหารจัดการเงินลงทุนของบริษัทฯ ซึ่งถือเป็นข้อมูลความลับของบริษัทฯ หากเปิดเผยออกไปแล้วอาจส่งผลกระทบต่อประกอบธุรกิจของบริษัทฯ ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนที่แสดงให้เห็นว่า แผนการโอนกิจการเป็นข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผยเป็นการทั่วไป หรือต่อบุคคลภายนอกบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้อง เพราะเป็นข้อมูลทางธุรกิจที่เป็นความลับทางการค้าของเอกชน มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการหรือการดำเนินงานของภาครัฐที่จะถือเป็นเรื่องของประโยชน์สาธารณะ หรือมีผลกระทบต่อการเรียกร้อง

ค่าชดเชยหรือค่าเสียหายที่ผู้ถือหุ้นจะเรียกร้องจากบริษัทฯ เพื่อประโยชน์ส่วนตัวในฐานะลูกจ้างตามกฎหมายแรงงานแต่อย่างใด การที่ผู้ถือหุ้นอ้างว่าไม่ได้รับทราบข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับแผนการโอนกิจการนั้น ข้ออ้างดังกล่าวไม่เป็นความจริง เพราะทั้งบริษัทฯ และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ต่างก็ได้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแผนการโอนกิจการที่มีสาระสำคัญเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นในการพิจารณาลงมติในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปีครั้งล่าสุด ซึ่งข้อมูลที่มีการเปิดเผยนั้นมีสาระสำคัญเพียงพอให้ผู้ถือหุ้นของทั้งบริษัทฯ และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใช้ประกอบการตัดสินใจลงมติเกี่ยวกับการโอนและรับโอนกิจการทั้งหมดของบริษัทฯ ให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยในวาระเพื่อพิจารณาอนุมัติการโอนกิจการทั้งหมดของบริษัทฯ ให้ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปีครั้งดังกล่าว นอกจากผู้ถือหุ้นซึ่งออกเสียงลงคะแนนไม่เห็นด้วยแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่ามีผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทฯ ที่เข้าประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปีครั้งดังกล่าวออกเสียงลงคะแนนไม่เห็นด้วย รวมทั้งไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดที่ได้โต้แย้งถึงความเพียงพอของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแผนการโอนกิจการที่นำเสนอโดยบริษัทฯ และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) แต่อย่างใด ดังมีรายละเอียดตามสำเนาหนังสือเชิญประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี ๒๕๕๕ ของบริษัทฯ และสำเนารายงานการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี ๒๕๕๕ ของบริษัทฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ ข้อมูลข่าวสารของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด และของผู้ถือหุ้นบริษัทเงินทุน ส. จำกัด รายงานธนาคารไทยพาณิชย์ (จำกัด) มหาชน ที่เกี่ยวกับการขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย มีคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ แผนการโอนและรับกิจการทั้งหมดของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด ให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ที่ได้นำเสนอต่อธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการโอนกิจการดังกล่าว อันมีผลกระทบที่ก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบซึ่งมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางธุรกิจของบริษัทเงินทุน ส. จำกัด และธนาคารไทยพาณิชย์ (จำกัด) มหาชน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นความเห็น คำวินิจฉัย หรือคำสั่งของเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครองหรือการปฏิบัติหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการพิจารณาอนุญาตการขอผ่อนผันการถือหุ้นเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับ
เรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอาทรสังฆะวัฒนะ ๓ ตำบลลาดหญ้า อำเภอเมือง
กาญจนบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑
ขอข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนรวมทั้งรายชื่อบุคคลที่ร่วมร้องเรียนผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๗/๘๘๐ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เอกสารเรื่องร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะทำให้
การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับผู้ร้องเรียนมีวัตถุประสงค์ที่จะให้
หน่วยงานดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างเที่ยงธรรม และมีเจตนาไม่อนุญาตให้เปิดเผยทั่วไป ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายชื่อผู้ร้องเรียนนั้น การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต
หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เข้าชื่อร้องเรียนและทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า
มีผู้ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียน
อาทรสังฆะวัฒนะ ๓ ของผู้อุทธรณ์ ว่ามีความไม่เหมาะสมในหลายด้าน เช่น บุคลิกภาพภายนอก มนุษยสัมพันธ์ วิสัยทัศน์ในการ
บริหารจัดการ และความสัมพันธ์กับชุมชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ จึงมีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารหนังสือร้องเรียนดังกล่าว รวมทั้งรายชื่อบุคคลที่ร่วมร้องเรียน
ผู้อุทธรณ์ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๗/๑๗๕๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม
๒๕๕๕ ส่งข้อมูลข่าวสารที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยเพื่อพิจารณา และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๗/๒๗๒๐ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม

๒๕๕๕ แจ้งว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบและดำเนินการปรับปรุงพฤติกรรมในการบริหารการศึกษาต่อไปด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนย่อมมีสิทธิได้รับทราบเนื้อหาของเรื่องที่มีการกล่าวหาตน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นเนื้อหาของการร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับชื่อผู้ร้องเรียนนั้น การร้องเรียนเป็นการแจ้งเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามควรแก่กรณี หากเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน ผู้ร้องเรียนย่อมได้รับผลกระทบจากเรื่องที่ได้ร้องเรียนนั้น และอาจทำให้ไม่มีผู้แจ้งเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในอนาคตต่อไป อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกัน การปราบปราม หรือการตรวจสอบการกระทำผิดหรือการประพฤตินิคมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อผู้ร้องเรียนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเกี่ยวกับคำสั่งจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ
 และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ลูกจ้างเหมาจ่าย สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีที่มีการสอบข้อเท็จจริง เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งนาย ว. เป็นผู้สอบข้อเท็จจริง ในคดีมีข้อพิพาท ตามบันทึก ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องเรียนและแนวทางแก้ไขปัญหา

๒. คำสั่งให้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจสำหรับศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ

๓. อำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งนาย ว. ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ ณ ช่วงเกิดเหตุ

๔. คำสั่งแต่งตั้งนางสาว จ. เป็นพยานในการสอบข้อเท็จจริง อ้างถึงคดีมีข้อพิพาท ตามบันทึกที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องเรียนและแนวทางแก้ไขปัญหา จากคดีมีข้อพิพาทนาย ว. กระทำการสอบสวนผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอผู้บังคับบัญชาแล้ว

๕. คำสั่งแต่งตั้งนางสาว น. เป็นผู้พิมพ์บันทึกถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริง อ้างถึงคดีมีข้อพิพาท ตามบันทึกที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องเรียนและแนวทางแก้ไขปัญหา จากคดีมีข้อพิพาท นาย ว. กระทำการสอบสวนผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอผู้บังคับบัญชาแล้ว

๖. บันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ ในคดีมีข้อพิพาทนาย ว. สอบสวนผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ อ้างถึงคดีมีข้อพิพาท ตามบันทึกที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องเรียนและแนวทางแก้ไข ปัญหา ส่งผลให้นาย ว. ทำการสอบสวนผู้อุทธรณ์ หลังจากระยะเวลาการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอผู้บังคับบัญชาสิ้นสุดลงแล้ว ๔ วัน จากวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

สำนักบริหารกลาง กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีหนังสือ ที่ พณ ๐๘๐๑/๓๕๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และชี้แจงว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งนาย ว. เป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริง

กรณีการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนาย ว. ตามบันทึก ที่ พณ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามที่ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นได้มอบหมาย โดยไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ทำให้นาย ว. ซึ่งอยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจต้องดำเนินการตรวจสอบกรณีดังกล่าว เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าข้อร้องเรียนนั้นมีมูลความจริงหรือไม่ และการตรวจสอบจะดำเนินการโดยวิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามความเหมาะสมแก่กรณี โดยจะมีคำสั่งแต่งตั้งในรูปแบบคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือไม่ก็ได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายหรือระเบียบบังคับไว้แต่อย่างใด

๒. คำสั่งให้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจสำหรับศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ

ศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจมีการเสนอให้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจสำหรับศูนย์ฯ ขึ้น เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง และป้องกันกรณีเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ถูกร้องเรียนโดยปราศจากมูลความจริง ซึ่งเกิดขึ้นหลายครั้ง รวมทั้งนำข้อมูลไปพัฒนาการให้บริการของเจ้าหน้าที่โดยมิได้เลือกปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่คนไหนคนใดเป็นการเฉพาะ ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. คำสั่งแต่งตั้งนางสาว จ. เป็นพยานในการสอบข้อเท็จจริง และคำสั่งแต่งตั้งนางสาว น. เป็นผู้พิมพ์บันทึกถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓

เนื่องจากการเป็นพยานหรือการเป็นผู้พิมพ์บันทึกถ้อยคำเป็นเพียงกระบวนการในการตรวจสอบข้อเท็จจริง นาย ว. ในฐานะผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ย่อมมีอำนาจที่จะให้เจ้าหน้าที่คนใดเป็นพยานหรือเป็นผู้พิมพ์บันทึกถ้อยคำก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งแต่งตั้งแต่อย่างใด

๔. อำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งนาย ว. ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ ณ ช่วงเกิดเหตุ

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาย ว. ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อปี ๒๕๕๓ ขณะเมื่อผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่ที่ศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้มีผู้ทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจว่าใช้เวลาราชการแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตัว อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจึงมีคำสั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง แล้วรายงานผลให้ทราบ

ผู้อำนวยการศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว มีบันทึก ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๒๖๒ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักทะเบียนธุรกิจ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องและแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหา โดยรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอแบบฟอร์มให้เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจที่ข้อมูลบุคคลที่มาขอรับคำปรึกษา และแบบประเมินผลความพึงพอใจให้ผู้รับคำปรึกษากรอกเมื่อเสร็จสิ้นการให้คำปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาคณะเจ้าหน้าที่ถูกร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการร้องเรียนดังกล่าว แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางรายการ และในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน

และการบังคับใช้กฎหมาย กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผย คือ บันทึก ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๒๖๒ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ และโครงสร้างศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ เพื่อพิจารณา พร้อมกันนี้ได้ชี้แจงว่า ไม่มีคำสั่งแต่งตั้งให้นาย ว. เป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริง ส่วนการกำหนดโครงสร้างกรอบอำนาจหน้าที่ศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจนั้น เป็นการดำเนินการภายในของสำนักทะเบียนธุรกิจ ที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการพาณิชย์ กลุ่มงานวิเคราะห์การจดทะเบียน ๑ สำนักทะเบียนธุรกิจ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๗๐ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์ฯ มีอำนาจหน้าที่ควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการลูกจ้างในศูนย์ฯ ให้มีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรมพัฒนาธุรกิจการค้าไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง แต่การตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เป็นการดำเนินการตามการสั่งการของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น รวมทั้งการเรียกให้นางสาว จ. เป็นพยาน และการมอบหมายให้นางสาว น. เป็นผู้พิมพ์บันทึกถ้อยคำเป็นเรื่องการดำเนินการภายในของหน่วยงานเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๓ รายการนี้ จึงไม่มี

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งให้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ การอนุมัติให้นำแบบประเมินความพึงพอใจเพื่อใช้ในศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ ปรากฏในบันทึก ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๒๖๒ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ผู้อำนวยการศูนย์ฯ มีถึงผู้อำนวยการสำนักทะเบียนธุรกิจ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องและแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหา เห็นว่า บันทึกมีเนื้อหาเกี่ยวกับการตรวจสอบเรื่องที่มีการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของศูนย์ และเสนอแนวทางป้องกันปัญหาการร้องเรียน ด้วยการให้ผู้มาใช้บริการกรอกความเห็นเกี่ยวกับการรับบริการลงในแบบประเมินความพึงพอใจ ข้อเสนอดังกล่าวเป็นเรื่องการปฏิบัติราชการ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ประกอบกับแบบประเมินความพึงพอใจนั้น ก็เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้มาใช้บริการอยู่แล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของศูนย์ให้คำปรึกษาฯ เห็นว่า แม้เป็นหน่วยงานภายในของสำนักทะเบียนธุรกิจ ก็ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอเสนางนิคม จังหวัด
อำนาจเจริญเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการ และงบประมาณ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ม.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอเสนางนิคม จังหวัดอำนาจเจริญ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ม. ผู้อุทธรณ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอเสนางนิคม จังหวัดอำนาจเจริญ มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการจัดซื้อจัดจ้างประเภทวัสดุสำนักงานของส่วนสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ที่ตั้งจ่ายตามข้อบัญญัติประเภทวัสดุสำนักงาน ตั้งจ่ายไว้ ๗๐,๐๐๐ บาท ที่จ่ายจริงไปทั้งหมดของปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕
๒. เอกสารการโอนเงินงบประมาณปี ๒๕๕๔ และการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ
๓. หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามข้อ ๑ และข้อ ๒

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮมีหนังสือที่ อจ ๗๕๔๐๑/๐๔๑๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานี ได้เป็นหน่วยตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายเป็นการเฉพาะแล้ว หากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยสามารถยื่นกระทู้ถามทั่วไปในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮได้ตามระเบียบต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ประสงค์จะตรวจสอบการใช้จ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ จึงขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ให้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ชี้แจงข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮมีหนังสือถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ไม่สามารถส่งผู้แทนเข้าชี้แจงตามวันและเวลาที่กำหนดได้ เนื่องจากอยู่ในช่วงการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ และอยู่ระหว่างการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ (แทนตำแหน่งที่ว่าง)

อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอขออนุญาตนั้น หน่วยงานยินดีเปิดเผยเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างประเภทวัสดุสำนักงานของสำนักปลัดฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ขอขออนุญาตตามที่ร้องขอ

ผู้ขอขออนุญาตชี้แจงด้วยวาจาว่า การขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สืบเนื่องจากการเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮได้ตั้งงบเกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน ในส่วนสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮไว้ประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท แต่ในการใช้จ่ายจริงจะมีจำนวนเงินมากกว่าที่ได้ตั้งไว้ โดยมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท และเป็นเช่นนี้มาประมาณ ๒ - ๓ ปีแล้ว ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าอาจมีการไม่สุจริต จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮเพื่อใช้ในการตรวจสอบ ผู้ขอขออนุญาตเคยใช้สิทธิตั้งกระทู้ถามในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ แต่ได้รับคำชี้แจงที่ไม่ชัดเจน และการตรวจสอบขาค้นหาหนักเพราะไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะใช้อ้างอิงในการตรวจสอบ ผู้ขอขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮใช้ในการออกคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ว่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งการที่มีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐอยู่แล้ว กรณีดังกล่าวไม่เป็นการตัดสิทธิการตรวจสอบของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการขอเอกสารการโอนเงินงบประมาณ และการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ เนื่องจากมีข้อสังเกตว่า งบบางรายการที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮตั้งไว้ เช่น เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ นั้น รัฐได้ให้เงินอุดหนุน งบที่ตั้งไว้จึงไม่ได้ใช้ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮได้นำเงินส่วนนี้ไปใช้โดยไม่ได้อนุมัติต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการโอนเงินและการใช้จ่ายดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกรายการ เพื่อใช้ในการตรวจสอบและรักษาผลประโยชน์ของประชาชนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ สำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าวัสดุสำนักงาน ประจำปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ มีรายละเอียดเกี่ยวกับงบรายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา ใบรับรองของผู้เบิก ใบเสร็จรับเงินบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายค่าจัดซื้อวัสดุสำนักงานฯ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดหาพัสดุ ใบเสนอราคา ใบตรวจรับพัสดุ ใบสั่งซื้อ ภาพถ่ายวัสดุสำนักงาน ใบทะเบียนพาณิชย์ บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นหนังสือขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮมีถึงนายอำเภอเสนางนิคมเพื่อรายงานการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชีเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ บันทึกการรายงานการประชุมคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ และประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ เรื่อง การโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับจัดซื้อจัดจ้างและการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามปกติ เมื่อการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายงบประมาณได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้ขอขออนุญาตทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้/องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้องแก่ผู้ขอขออนุญาต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับ
การอนุญาตก่อสร้างอาคารประตูละบายน้ำ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ต.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ต. ผู้อุทธรณ์ ในฐานะประธานกลุ่มเกษตรกรทำนาหนองกบ เครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม
มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ จังหวัดสระบุรี
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารประตูละบายน้ำทั้งลงในคลองห้วยป่า หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองกบ อำเภอหนองแขง
จังหวัดสระบุรี จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. เอกสารคำร้องขออนุญาตก่อสร้างอาคารประตูละบายน้ำทั้งลงในคลองห้วยป่า
๒. เอกสารประกอบคำร้องขออนุญาต เช่น วัตถุประสงค์ของการก่อสร้างอาคารประตูละบายน้ำ แบบแปลนแผนผัง
และขั้นตอนการดำเนินงาน
๓. เหตุผลในการอนุญาต การดำเนินการก่อนการอนุญาตของผู้อนุญาตในพื้นที่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา
คลองเพียว - เสาให้
๔. เงื่อนไขการอนุญาต และการควบคุมกำกับติดตามให้เป็นไปตามเงื่อนไขการอนุญาต
๕. การควบคุมการก่อสร้างอาคารประตูละบายน้ำ

โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ จังหวัดสระบุรี มีหนังสือ ที่ กษ ๐๓๑๘.๑๕/๓๕๒/๒๕๕๕ ลงวันที่
๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการขออนุญาตก่อสร้างอาคารประตูละบายน้ำลงคลองระบายน้ำห้วยป่า
แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นของบริษัท ก. จำกัด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าได้รับเอกสาร
ไม่ครบถ้วน และมีการปกปิดชื่อผู้ลงนามในหนังสือราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้จัดส่งมา ขอให้จริงสรุปได้ความว่า บริษัท พ. จำกัด
ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ก. จำกัด ผู้ดำเนินโครงการโรงไฟฟ้ามีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโครงการ
ส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ แจ้งว่าได้ออกแบบวางระบายน้ำฝรอบพื้นที่โครงการฯ เพื่อรองรับน้ำฝนที่ตกบริเวณ
รอบนอกพื้นที่โครงการฯ ซึ่งเดิมเคยไหลผ่านพื้นที่ของโครงการฯ ลงสู่คลองห้วยป่า เพื่อป้องกันน้ำท่วมขังในพื้นที่ใกล้เคียงโครงการฯ

และขออนุญาตระบายน้ำฝนลงคลองห้วยป่า ซึ่งอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ โดยแนบเอกสารประกอบ ได้แก่ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ที่ สป ๗๕๕๐๑/๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุญาตระบายน้ำฝนลงคลองห้วยป่า คำขออนุญาตตามแบบ ทร. ๑ พร้อมแผนผังแนบท้ายคำขอ จำนวน ๒๐ แผ่น และคำร้องขอเช่าที่ดินของกรมชลประทานตามแบบ ทร. ๒ เพื่อประกอบการพิจารณา

สำนักชลประทานที่ ๑๐ กรมชลประทานได้พิจารณาคำขอแล้ว เสนอความเห็นต่อจังหวัดสระบุรีว่า การขอร้องทอระบายน้ำดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคต่อการชลประทาน จังหวัดสระบุรีจึงพิจารณาอนุญาตให้มีการวางทอระบายน้ำเพื่อใช้ในกิจการโรงไฟฟ้าได้ โดยบริษัทฯ ต้องชำระค่าตอบแทน ค่าธรรมเนียม และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ทั้งนี้ ได้มีการทำบันทึกคำยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไข เรื่อง การวางทอระบายน้ำในเขตคลองชลประทาน โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ ตำบลหนองกบ อำเภอหนองแสง จังหวัดสระบุรี ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ระหว่างธนารักษ์พื้นที่สระบุรีซึ่งปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีกับบริษัท ก. จำกัด ไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาผู้อำนวยการโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ ในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อนุญาตให้บริษัท ก. จำกัด วางทอคอนกรีตเสริมเหล็กระบายน้ำฝนลงคลองห้วยป่าฝั่งขวา บริเวณกิโลเมตรที่ ๐+๕๕๐ และกิโลเมตรที่ ๐+๐๗๐ ในเขตที่ดิน ของกรมชลประทาน (ผ.ย.๓๘) โดยกำหนดให้บริษัทฯ ต้องดำเนินการก่อสร้างตามแบบแปลนแผนผังจำนวน ๒๐ แผ่น ที่บริษัทฯ ได้เสนอเพื่อพิจารณา และตามแผนที่รูปตัดที่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ หมายเลข คพ-คพ. ๑-๔๖๖ จำนวน ๑ แผ่น ที่โครงการฯ เป็นผู้จัดทำ ทั้งนี้ ให้ถือว่าแบบแปลนแผนผังและแผนที่รูปตัดทั้ง ๒๑ แผ่น เป็นส่วนหนึ่งของหนังสืออนุญาตฉบับดังกล่าวด้วย

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตให้วางทอระบายน้ำในเขตคลองชลประทานดังกล่าว จำนวน ๕ รายการ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ประตูลงระบายน้ำฝนลงคลองห้วยป่า แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นของบริษัท ก. จำกัด ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไม่ควรถ่วง และมีการปกปิดชื่อผู้ลงนามในหนังสือราชการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ ได้ส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาดังนี้

๑. หนังสืออนุญาตให้วางทอคอนกรีตเสริมเหล็กระบายน้ำฝนลงคลองห้วยป่าฝั่งขวา บริเวณกิโลเมตรที่ ๐+๕๕๐ และกิโลเมตรที่ ๐+๐๗๐ ในเขตที่ดินของกรมชลประทาน (ผ.ย.๓๘) ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พร้อมเอกสารประกอบ

๒. หนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ก. จำกัด ที่ GNSO ๐๖๑๒/๑๗๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ และที่ GNSO ๐๖๑๒/๑๕๖ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๓. หนังสือยินยอมให้ระบายน้ำทิ้งลงคลองห้วยป่าขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ที่ สป ๗๕๕๐๑/๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คณะกรรมการฯ ได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์แนบมาพร้อมหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ เปรียบเทียบกับข้อมูลข่าวสารที่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาให้ได้ส่งเพื่อพิจารณาซึ่งไม่มีการลบข้อความใดๆ พบว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วนนั้น ข้อความที่มีการปกปิด คือ ชื่อของผู้ขออนุญาต เจ้าหน้าที่ผู้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา และผู้อนุญาต รวมทั้งชื่อพยานซึ่งเป็นข้าราชการ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ หนังสืออนุญาตให้วางทอคอนกรีตเสริมเหล็กระบายน้ำฝนลงคลองห้วยป่าฝั่งขวา ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาคำขอใช้พื้นที่ในเขตชลประทานเพื่อก่อสร้างอาคารประตูปรับน้ำลงคลองระบายน้ำห้วยป่าของ บริษัท ก. จำกัด ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยผู้อำนวยการโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาไห้ ในฐานะเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้ออกหนังสืออนุญาตให้แก่บริษัทฯ แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตดังกล่าว ได้แก่ คำขออนุญาตตามแบบ ทร. ๑ คำร้องขอเช่าที่ดินของกรมชลประทานตามแบบ ทร. ๒ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ที่ สบ ๗๕๕๐๑/๙๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขอนหนังสือยินยอมให้ระบาย น้ำลงคลองห้วยป่า บันทึกคำยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไข เรื่องการวางท่อระบายน้ำในเขตคลองชลประทาน โครงการส่งน้ำและบำรุง รักษาคลองเพียว - เสาไห้ ตำบลหนองกบ อำเภอหนองแสง จังหวัดสระบุรี ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ตลอดจนหนังสืออนุญาตให้ วางท่อคอนกรีตเสริมเหล็กระบายน้ำฝนลงคลองห้วยป่าฝั่งขวา ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งรวมถึงแบบแปลนแผนผัง ของบริษัทฯ และแผนที่รูปตัดที่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองเพียว - เสาไห้ เป็นผู้จัดทำนั้น จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตให้เอกชนใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งอยู่ในเขตชลประทาน

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาหนังสือคัดค้านของบริษัท ก. จำกัด เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเห็นว่า การก่อสร้าง อาคารประตูปรับน้ำลงคลองห้วยป่าอยู่นอกเขตพื้นที่การดำเนินกิจการของโรงไฟฟ้า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารประตูปรับน้ำและวางระบายน้ำฝนที่ไม่มีลักษณะเป็นความลับทางการค้า ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างซึ่งควรมีความมั่นคงแข็งแรงเพราะจะมีผลกระทบต่อประชาชน นอกจากนั้น บริษัท ก. จำกัด เป็นนิติบุคคล ข้อมูลข่าวสารที่บริษัทฯ ได้ใช้ในการยื่นคำขออนุญาตจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการทำงานของบริษัทฯ แต่อย่างใด จึงเห็นสมควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โครงการส่งน้ำและ บำรุงรักษาคลองเพียว - เสาไห้ จังหวัดสระบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลศรีสะเกษ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการจำนวน ๑๐ รายการ

โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สก ๐๐๒๗.๒/๓๑๐๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๗ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมกลุ่มกรงการประเมินผลการปฏิบัติราชการโรงพยาบาลศรีสะเกษ ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมีความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. รายงานการประชุม PCT สตรีกรรม ศัลยกรรม อายุรกรรม ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมีความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. แบบสรุปผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการ รอบที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ของนาย ข. นาย ค. และนางสาว ง. ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่โรงพยาบาลศรีสะเกษจัดส่งมา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สังกัดกลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศรีสะเกษ ไม่เห็นพ้องกับผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดและสมรรถนะ เพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) และผู้อุทธรณ์ไม่ลงนามรับทราบผลการประเมินในแบบประเมินโดยให้เหตุผลว่า เป็นการประเมินที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ไม่ได้ใช้มาตรฐานเดียวกับบุคลากรในกลุ่มงานคนอื่น ได้แก่ นาย ข. นาย ค. และนางสาว ง. ผู้อุทธรณ์จึงยื่นหนังสือถึงประธานกรรมการประเมินผลการปฏิบัติราชการให้พิจารณาทบทวนและแก้ไขการประเมิน และได้คัดค้านผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยยื่นหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษขอให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษเป็นผู้ประเมินแทน

จังหวัดศรีสะเกษได้แจ้งให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาตามอำนาจหน้าที่แล้วรายงานให้จังหวัดศรีสะเกษทราบ โรงพยาบาลศรีสะเกษจึงจัดการประชุมกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติราชการกรณีของผูุ้ทธธณ์ และได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาทบทวนการประเมินผลการปฏิบัติราชการ เฉพาะกรณีของผู้ถูกรณเท่านั้น ผู้ถูกรณจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ถูกรณทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน เมื่อได้พิจารณารายละเอียดในแบบสรุปการประเมินไม่พบว่ามีข้อความใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือเป็นข้อความที่กล่าวถึงเฉพาะบุคคลซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะบุคลากรที่ปฏิบัติราชการในกลุ่มเดียวกับตน และได้รับการประเมินในระดับที่สูงกว่าตนเมื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีสะเกษ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอเมือง จังหวัด
ฉะเชิงเทราเกี่ยวกับหนังสือแจ้งการก่อสร้าง แบบแปลนแผนผัง พร้อมโฉนดที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ม.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม และวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแจ้งการก่อสร้าง แบบแปลนแผนผัง พร้อมโฉนดที่ดิน รวมจำนวน
๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารของบริษัท ก. จำกัด
๒. หนังสือใบรับแจ้ง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต ออกให้กับบริษัท ก.
จำกัด
๓. แผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนอาคารภายนอกของโรงไฟฟ้า ของบริษัท ก. จำกัด
๔. รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ กับเอกสารท้ายประกาศ ๑ ลำดับ ๑๘
แห่งประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำ
รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม
๕. ผลการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพของประชาชน
ในชุมชน และรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียรวมทั้งให้องค์กรอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทน
องค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้าน
สุขภาพให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
๖. โฉนดที่ดินทั้งหมดที่ใช้ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้านครเนื่องเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตมีหนังสือ ที่ ฉช ๗๑๓๐๑/๓๒๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่เหลือ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑
รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่ได้จัดทำขึ้นและให้ไว้ในครอบครองของราชการ และหน่วยงานของรัฐ
จะเปิดเผยข้อมูลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลข่าวสารที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการนี้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต ได้รับการประสาน
จากเอกชนเจ้าของข้อมูลข่าวสารแล้ว และได้รับแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐนำข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ และ ๓

ไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ก็ถือได้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารทางวิศวกรรมที่ต้องมีการคำนวณ ซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียที่เจ้าของข้อมูลต้องการสงวนไว้เป็นความลับในเชิงการค้า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต ได้รับแจ้งด้วยวาจาจากนาย บ. ว่าไม่ประสงค์จะขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากมีอยู่แล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต มิได้มีอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ดังนั้น จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โฉนดที่ดิน เอกชนเจ้าของข้อมูลแจ้งว่า เป็นเอกสารที่มีการระบุรายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นชาวบ้านในตำบลคลองนครเนื่องเขต อ้างว่าการก่อสร้างโรงไฟฟ้าของบริษัท ก. จำกัด ในพื้นที่ตำบลคลองนครเนื่องเขตส่งผลกระทบต่อชุมชนในด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแจ้งการก่อสร้าง แบบแปลนแผนผัง พร้อมโฉนดที่ดิน จำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้นไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตก่อสร้างอาคารและควบคุมการดำเนินการก่อสร้างอาคารซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะและชุมชนตำบลคลองนครเนื่องเขต ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใสและตรวจสอบได้ ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้อำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โฉนดที่ดิน ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบจำนวนหรือขนาดของพื้นที่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า การก่อสร้างโรงไฟฟ้าจริงมีขนาดใหญ่กว่าที่ระบุไว้ในใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งหนังสือของบริษัท ก. จำกัด ซึ่งได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยบริษัทฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งบริษัทฯ ไม่ประสงค์ให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ อีกทั้งในส่วนสำเนาโฉนดที่ดินยังมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างการลงทุน การถือครองทรัพย์สิน และการดำเนินงานของบริษัทฯ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลโดยแท้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้ผู้ไม่ประสงค์ดีนำข้อมูลไปใช้ในทางใดทางหนึ่งเพื่อคัดค้านหรือต่อต้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าต่อสถาบันการเงินผู้รับจำนอง ทำให้สถาบันการเงินได้รับความเดือดร้อนเสียหายและอาจถูกกดดันจากการประท้วงต่อต้านจนต้องถอนตัวจากการเป็นผู้สนับสนุนทางการเงินซึ่งเหตุการณ์นี้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ โดยมีประเด็นการพิจารณาดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารของบริษัท ก. จำกัด ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คือ แบบ ยธ.๑ แม้ข้อมูลนี้จะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ โดยเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของใบแจ้งแล้วปรากฏว่ามีรายละเอียดของนิติบุคคลที่ต้องการแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคาร บริเวณที่ต้องการดำเนินการดังกล่าว เลขที่โฉนดที่ดิน ลักษณะและพื้นที่การก่อสร้าง ชื่อของสถาปนิกและวิศวกร กำหนดวันเริ่มต้นและแล้วเสร็จ และรายชื่อของเอกสารหลักฐานที่แนบไปพร้อมกับการแจ้ง ซึ่งการแจ้งดังกล่าวเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อมูลดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีส่วนใดที่มีลักษณะไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยใบแจ้งตามแบบ ยธ.๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนอาคารภายนอกโรงไฟฟ้าของบริษัท ก. จำกัด คณะกรรมการฯ เห็นว่า แผนผังบริเวณ ซึ่งมีลักษณะเป็นแผนผังโดยรวมของโรงไฟฟ้า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยน่าจะทำให้ชาวบ้านที่อาศัยในพื้นที่ตำบลคลองนครเนื่องเขตได้คลายความสงสัยว่าการก่อสร้างโรงไฟฟ้านั้นมีการก่อสร้างที่เป็นไปตามแผนผังบริเวณดังกล่าวหรือไม่และจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของตนอย่างไร อีกทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตที่มีการพิจารณาอนุญาตเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่อีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยแผนผังบริเวณให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนแบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน ข้อมูลข่าวสารโดยส่วนใหญ่เป็นข้อมูลทางเทคนิคซึ่งต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการทำความเข้าใจในข้อมูลดังกล่าว คณะกรรมการฯ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการนำข้อมูลไปเพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใส ดังนั้น แผนผังบริเวณโดยรวมกันจะสามารถให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้ประโยชน์ได้ตามที่ต้องการ จึงให้เปิดเผยเฉพาะแผนผังบริเวณโดยรวมเท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โฉนดที่ดินทั้งหมดที่ใช้ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้านครเนื่องเขต โฉนดที่ดินซึ่งหน่วยงานจัดส่งมานั้นมีเพียง ๑ ฉบับ เป็นของบริษัท ข. จำกัด โดยมีรายละเอียดของตำแหน่งที่ดิน เลขที่โฉนดที่ดิน จำนวนเนื้อที่ รูปแผนที่ และสารบัญจดทะเบียน คณะกรรมการฯ เห็นว่า โฉนดที่ดินเป็นเอกสารมหาชนที่สามารถเปิดเผยได้อยู่แล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีความสงสัยว่าการก่อสร้างจริงอาจมีขนาดใหญ่กว่าที่ระบุไว้ในใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การเปิดเผยจึงน่าจะทำให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเข้าใจมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในส่วนสารบัญจดทะเบียนจะมีรายละเอียดของการจดจำนอง การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลเฉพาะส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ เฉพาะแผนผังบริเวณ และรายการที่ ๖ เฉพาะหน้าโฉนดที่ดิน ยกเว้นสารบัญจดทะเบียน พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย
๒. สำนวนคำให้การของพยานที่เกี่ยวข้อง
๓. เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐาน

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีบันทึกท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยบันทึกว่า
ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของ ธ.ก.ส. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานธุรการ ๔ ธ.ก.ส. สาขาดอนสัก
มีพฤติกรรมเบิกเงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อนำไปชำระค่าสินค้า แต่ไม่นำเงินไปจ่ายให้กับร้านค้า ซึ่งเป็นความผิดตามระเบียบของ ธ.ก.ส.
และ ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัย ขณะนี้ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นและมีคำสั่งลงโทษ
ไล่ออกผู้อุทธรณ์จากการเป็นพนักงาน ธ.ก.ส. แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทาง
วินัย แต่ ธ.ก.ส. ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
กฎหมาย ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปได้ความว่า เหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะเป็นเอกสารในสำนวน
การสอบสวนซึ่งประกอบด้วยเอกสารของร้านค้า หลักฐานการลงบัญชีของ ธ.ก.ส. และบันทึกถ้อยคำพยานซึ่งพยานบางคนได้ให้
ถ้อยคำโดยระบุไว้ด้วยว่าไม่ให้เปิดเผย จึงเห็นว่าเป็นเอกสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเกรงว่าหากเปิดเผยจะเกิดผลกระทบต่อพยาน และคณะกรรมการสอบสวน
อาจถูกผู้อุทธรณ์ฟ้องร้องดำเนินคดีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งเสร็จสิ้นแล้ว โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งไล่อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ธ.ก.ส. การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานเป็นการให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับการสรรหา
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือสำนักวินิจฉัยและคดี ที่ สม ๐๐๐๗/๒๓๓ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕
ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒๐ รายการ คือ

๑. คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการเตรียมการสรรหาและเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๕๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๕๐ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

๕. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๐

๖. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๕๐ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๗. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๖/๕๐ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๘. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๗/๕๐ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๙. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๑๐. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๕๐ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐

๑๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๕๐ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

๑๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๔๐๑/๐๔๒๒ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐

๑๓. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๑/๗๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๑๔. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๑/๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐

๑๕. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนที่สุด ที่ ลต (กกต.) ๐๔๐๑/๖๕๑๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๑๖. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนที่สุด ที่ ลต (ทบพ.) ๐๔๐๑/๘๐๙๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

๑๗. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๑/๑๔๕๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

๑๘. หนังสือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด่วนมาก ที่ สว (สนช.) ๐๐๑๒/๔๑๗๘ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙

๑๙. หนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมด

๒๐. บันทึกข้อความ ที่ พิเศษ/๐๐๓๖ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่อง รายงานการสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหนังสือที่ สม ๐๐๐๑/๖๐๔ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกระทบ โดยแจ้งให้ผู้ถูกระทบทราบว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่เหลือ โดยให้เหตุผลว่า ผู้ถูกระทบไม่ได้แสดงเหตุผลที่ชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าผู้ถูกระทบเป็นผู้ถูกระทบสิทธิหรือมีส่วนได้เสียและจำเป็นต้องทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตน หรือมีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ขอตามอำนาจหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายในหน้าที่ราชการ

ผู้ถูกระทบมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้ถูกระทบคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ถูกระทบ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๑/๑๓๖๗ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ถูกระทบ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักวินิจฉัยและคดี สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นผู้รับมอบอำนาจ แทนนาย ข. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนาย ค. ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเรื่องคดีพิพาทเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรเกี่ยวกับกรณีการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเรื่องการฟ้องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา ผู้ถูกระทบจึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๒๐ รายการ แต่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ ให้ผู้ถูกระทบเพียง ๑ รายการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ถูกระทบชี้แจงว่า ผู้ถูกระทบขอข้อมูลข่าวสารในฐานะส่วนตัวเพื่อจะนำไปศึกษาประเด็นปัญหาทางกฎหมาย เช่น กรณีที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติจำนวนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการสรรหา วิธีการสรรหาและเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแตกต่างจากหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเกี่ยวกับคดีปกครองอีกด้วย อีกทั้งผู้ถูกระทบเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอเป็นเรื่องที่เสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ และเป็นข้อมูลทั่วไปที่ประชาชนสามารถขอเพื่อใช้ประกอบการศึกษาได้

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชี้แจงสรุปว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ ให้ผู้ถูกระทบแล้ว ข้อมูลรายการที่เหลือเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติระหว่างปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ ได้แก่ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๑ คำสั่ง (รายการที่ ๑) หนังสือจากหน่วยงานต่างๆ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (รายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกระทบไม่มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อีกทั้งเมื่อครั้งที่ผู้ถูกระทบเป็นผู้รับมอบอำนาจแทนนาย ข. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนาย ค. ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเรื่องคดีพิพาทเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรเกี่ยวกับกรณีการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ถูกระทบเคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและได้รับข้อมูลไปแล้ว การที่ผู้ถูกระทบขอข้อมูลข่าวสารครั้งนี้ซึ่งเป็นการขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากและบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงปฏิเสธการเปิดเผย

สำหรับรายงานประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๑๐ ครั้ง (รายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๑๑) ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในวันที่ผู้ถูกร้องระบุในคำขอ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๘ คือหนังสือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด่วนมาก ที่ สว (สนช.) ๐๐๑๒/๔๑๗๘ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ นั้น ยังหาไม่พบจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนรายการที่ ๑๙ คือ หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั้งหมด ผู้ถูกร้องไม่ระบุให้แน่ชัดว่าต้องการข้อมูลข่าวสารใดบ้าง สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงไม่สามารถจัดหาให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานซึ่งสามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๑๑ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชี้แจงว่าไม่มีการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในวันที่ผู้ถูกร้องระบุในคำขอ และรายการที่ ๑๘ ยังหาไม่พบ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้ถูกร้องไม่เชื่อตามที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชี้แจง ผู้ถูกร้องสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ ประกอบกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๙ ผู้ถูกร้องไม่ระบุให้แน่ชัดว่าต้องการข้อมูลข่าวสารใดซึ่งเป็นคำขอที่ไม่ชัดเจน จึงให้ยกผู้ถูกร้อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับ
บันทึกการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ป.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ป. ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอาทรสังฆะวัฒนะ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการพิจารณาขยายและแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนากาญจน์ จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. บันทึกการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนากาญจน์
๒. บันทึกการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการย้าย
๓. การพิจารณาคะแนนตามรายชื่อ พร้อมทั้งสรุป
๔. บันทึกการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่
๕. ประกาศหรือคำสั่งแต่งตั้งผู้บริหารโรงเรียนบ้านนากาญจน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ มีหนังสือที่ สค ๐๔๐๑๓/๑๒๙๖ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่ได้อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ หน่วยงานมีเพียงสำเนาข้อมูลข่าวสาร และไม่สามารถรับรองสำเนาให้ได้เพราะการรับรองสำเนาต้องมีต้นฉบับฉบับจริง จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อโรงเรียนบ้านนากาญจน์โดยตรงต่อไป ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์แสดงความจำนงขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนากาญจน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ส่งเรื่องให้โรงเรียนบ้านนากาญจน์พิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนากาญจน์ได้พิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีความเห็นว่าไม่สมควรรับ แล้วรายงานความเห็น

ดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เสนอเรื่องให้คณะกรรมการการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ คณะกรรมการการกลั่นกรองฯ พิจารณาแล้วมีมติไม่รับย้ายผู้ขอเสนอให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ประมวลเรื่องเสนอต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีมติไม่รับย้ายผู้ขอเสนอให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ และอนุมัติให้นำตำแหน่งที่ว่าง บรรจุแต่งตั้งจากผู้ผ่านการคัดเลือกตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งต่อมาได้มีการดำเนินการคัดเลือก และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๐๑/๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์แล้ว

ผู้ขอเสนอขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาย้ายและแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ จำนวน ๕ รายการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ แก่ผู้ขอเสนอ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น ผู้ขอเสนอจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอเสนอคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประสงค์จะได้สำเนาข้อมูลข่าวสารจากเอกสารที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ และต่อมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ที่ได้รับแล้วนั้น ไม่น่าจะใช่สำเนารายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาฯ ที่แท้จริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ แก่ผู้ขอเสนอแล้ว แต่ผู้ขอเสนอยังมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ดังนั้น ผู้ขอเสนอจึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผยในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ที่มีข้อโต้แย้ง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ แม้จะเป็นเพียงสำเนา แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานอื่นได้ยื่นต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เพื่อประกอบการพิจารณา อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ก็ได้ใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นในการพิจารณาเรื่องการย้ายและแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หน่วยงานจึงมีหน้าที่ต้องพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ขอได้หรือไม่ การให้ผู้ขอไปขอรับข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่มีต้นฉบับ จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้เป็นการพิจารณาและให้ความเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ กรณีผู้ขอเสนอขอไปยังตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ขอเสนอจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียและสมควรได้รับทราบผลการพิจารณาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารมีการระบุชื่อผู้แสดงความคิดเห็น ซึ่งการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้ขอเสนอ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคือใครเป็นผู้แสดงความคิดเห็น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ กับรายการที่ ๔ เป็นรายงานการประชุมคณะกรรมการการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต ๑ ที่ได้พิจารณาและมีมติเรื่องการย้ายและแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ ส่วนรายการที่ ๓ เป็นเอกสารแนบท้ายข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การพิจารณาคำขอย้ายและการแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน เมื่อการพิจารณาคำขอย้ายเพื่อไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ของผู้ขอเสนอ และการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตากาญจน์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนากาญจนแล้วข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ ซึ่งเป็นการให้ความเห็น การให้คะแนน และการพิจารณาของผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่ในการอนุมัติ ไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการนี้ แก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลใด เป็นผู้แสดงความคิดเห็น และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการอนุมัติวงเงินกู้ยืม
รายงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติวงเงินกู้ยืม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสาร
จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. หนังสือหรือเอกสารอนุมัติวงเงินกู้ยืมหรือค้ำประกันตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซึ่งนายทะเบียนสหกรณ์เห็นชอบให้สหกรณ์ บ. จำกัด หรือชื่อเดิมคือสหกรณ์ ข. จำกัด กู้ยืมหรือค้ำประกัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒
ถึงปัจจุบัน

๒. รายงานหรือเอกสารอื่นใดของเจ้าหน้าที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือกำกับดูแล
การดำเนินงานของสหกรณ์ บ. จำกัด จัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามหน้าที่รับผิดชอบ อันมีใจความหรือสาระสำคัญเป็นการ
รายงานถึงการดำเนินกิจการของสหกรณ์ บ. จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงปัจจุบัน

๓. รายงานหรือเอกสารอื่นใดของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบซึ่งให้ความเห็นหรือรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามหน้าที่
รับผิดชอบในกรณีสหกรณ์ บ. จำกัด ทำการกู้ยืมเงินจำนวนรวมเกือบยี่สิบล้านบาท ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔
ซึ่งเงินกู้ทั้งหมดเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน โดยที่สหกรณ์ดังกล่าวไม่ส่งงบดุลตามกฎหมายและอยู่ในเงื่อนไขต้องถูกสั่งเลิกสหกรณ์
ตามมาตรา ๗๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ ชม ๐๐๑๐/๑๔๖๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงดังนี้

๑. รายการที่ ๑ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า “ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอ
คำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน
มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบ
โดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลา

อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้แล้วแต่กรณี”

จากหลักกฎหมายดังกล่าวเห็นได้ว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของสหกรณ์ บ. จำกัด เห็นควรให้สหกรณ์ บ. จำกัด มีสิทธิเสนอคำคัดค้านได้โดยทำเป็นหนังสือถึงสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่เสนอคำคัดค้านภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ เสนอคำคัดค้านได้ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งและสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ได้แจ้งให้สหกรณ์ บ. จำกัด ทราบแล้ว หากได้รับคำคัดค้านจากสหกรณ์ บ. จำกัด เป็นประการใดแล้วจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

๒. รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ รายงานหรือเอกสารอื่นใดของเจ้าหน้าที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือกำกับดูแลการดำเนินงานของสหกรณ์ บ. จำกัด จัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามหน้าที่รับผิดชอบ อันมีใจความหรือสาระสำคัญเป็นการรายงานถึงการดำเนินกิจการของสหกรณ์ บ. จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงปัจจุบัน และรายงานหรือเอกสารอื่นใดของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งให้ความเห็นหรือรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามหน้าที่รับผิดชอบในกรณีที่สหกรณ์ บ. จำกัด กู้ยืมเงินจำนวนรวมเกือบยี่สิบล้านบาท ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เงินกู้ทั้งหมดเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน โดยที่สหกรณ์ดังกล่าวไม่ส่งงบดุลตามกฎหมายและอยู่ในเงื่อนไขต้องถูกสั่งเลิกสหกรณ์ตามมาตรา ๗๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน...

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว...

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่ากรณีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจ โดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้”

จากหลักกฎหมายดังกล่าวเห็นได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบได้ให้ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดเกี่ยวกับการดำเนินงานของสหกรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ ทั้งนี้ หากเปิดเผยก็อาจจะมีผลกระทบต่อนายหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ผู้หนึ่งผู้ใด ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย กรณีจึงต้องด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงผู้แทนสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาชีพรับราชการมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังนี้ รายการที่ ๑ เป็นการขอตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนสหกรณ์ในการอนุมัติวงเงินกู้ยืมหรือค้ำประกันให้กับสหกรณ์ บ. จำกัด ว่าการที่นายทะเบียนสหกรณ์เห็นชอบหรืออนุมัติวงเงินกู้ยืมหรือค้ำประกันให้กับสหกรณ์ดังกล่าว เป็นการใช้ดุลพินิจตามขั้นตอนปฏิบัติของระเบียบกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากสหกรณ์ไม่ส่งงบดุลตามที่กฎหมายกำหนด และการที่นายทะเบียนสหกรณ์อนุมัติวงเงินกู้ยืมและค้ำประกันให้สหกรณ์ซึ่งไม่ดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎหมายนั้น จึงเป็นเหตุให้เกิดความสงสัยว่านายทะเบียนสหกรณ์ปฏิบัติชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงต้องขอตรวจสอบเอกสารดังกล่าว รายการที่ ๒ เป็นการขอตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสหกรณ์ บ. จำกัด ว่าในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงปัจจุบัน สหกรณ์ดังกล่าวไม่ส่งงบดุล (จนถึงขณะนี้ก็ยังไม่สามารถส่งงบดุลได้) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามหน้าที่และความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาให้กับสหกรณ์ตามขั้นตอนปฏิบัติของระเบียบกฎหมายแล้วหรือไม่ อย่างไร ผลการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเป็นอย่างไร สาเหตุที่ปล่อยให้สหกรณ์ดำเนินกิจกรรมทางการเงินโดยไม่ส่งงบดุลให้ตรวจสอบตามกฎหมายจนถึงขั้นที่สหกรณ์จะต้องถูกสั่งเลิกตามกฎหมายเนื่องจากไม่ส่งงบดุลติดต่อกัน ๓ ปี เป็นเพราะเหตุผลใด เมื่อสหกรณ์ไม่ส่งงบดุลติดต่อกัน ๓ ปี เจ้าหน้าที่ได้เสนอความเห็นหรือรายงานเรื่องดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาไว้อย่างไร และผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ดำเนินการอย่างไร ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเรื่องดังกล่าวอาจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ สนับสนุนช่วยเหลือให้สหกรณ์ดังกล่าวดำเนินกิจการไม่เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการ ส่งผลให้ราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และรายการที่ ๓ เป็นการขอตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ กรณีสหกรณ์ บ. จำกัด กู้ยืมเงินจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เกือบยี่สิบล้านบาท เงินทั้งหมดเป็นเงินงบประมาณแผ่นดินซึ่งมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อใช้สำหรับแก้ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้ยากไร้ ในขณะที่สหกรณ์ดังกล่าวทำการกู้ยืมเงินและไม่ได้ส่งงบดุลให้ผู้ตรวจบัญชีตรวจสอบตามกฎหมายจนอยู่ในเงื่อนไขต้องถูกสั่งเลิกสหกรณ์ สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์สงสัยเนื่องจากสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ร่วมเป็นคณะกรรมการพิจารณาการขอใช้สินเชื่อของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบรายละเอียดว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนที่รับผิดชอบแต่ละระดับมีความเห็นสำหรับกรณีที่สหกรณ์ บ. จำกัด ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติกรณีสหกรณ์ บ. จำกัด ได้รับเงินกู้ซึ่งเป็นงบประมาณแผ่นดินจำนวนมากถึงยี่สิบล้านบาทอย่างไร สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ได้ดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการอย่างไร และสาเหตุที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ไม่ดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎหมายกับสหกรณ์ซึ่งไม่ส่งงบดุลติดต่อกัน ๓ ปี และยังปล่อยให้สหกรณ์ดำเนินกิจการต่อไป โดยไม่แก้ไขข้อบกพร่อง จนกระทั่งผู้อุทธรณ์ร้องขอให้หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เชียงใหม่เข้าไปตรวจบัญชีของสหกรณ์ และการปล่อยปละละเลยในกรณีดังกล่าวได้ส่งผลเสียหายแก่ทางราชการและประโยชน์สาธารณะ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ชี้แจงว่า รายการที่ ๑ เป็นหนังสือที่นายทะเบียนสหกรณ์ให้ความเห็นชอบให้สหกรณ์ ข. จำกัด หรือสหกรณ์ บ. จำกัด ใช้วงเงินกู้ยืมหรือค้ำประกัน โดยนายทะเบียนสหกรณ์จะพิจารณาให้ความเห็นชอบวงเงินกู้ยืมเงินหรือค้ำประกันของสหกรณ์ตามประกาศนายทะเบียนสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความเห็นชอบวงเงินการกู้ยืมเงินหรือการค้ำประกันของสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๘ สหกรณ์ ข. จำกัด หรือสหกรณ์ บ. จำกัด ได้มีการขอกำหนดวงเงินกู้ยืมหรือค้ำประกันประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งสำเนาเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่และเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ รายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อนายทะเบียนสหกรณ์ เอกสารดังกล่าวประกอบด้วย ๒ แบบ คือ แบบที่การแนะนำส่งเสริมสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร (ตรวจเยี่ยม) และแบบรายงานการแก้ไขข้อบกพร่องของสหกรณ์ (ตรวจการณณ์) แบบรายงานการตรวจเยี่ยม

เป็นแบบรายงานที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ได้แนะนำส่งเสริมสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ที่รับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผูุ้ธรณ์ทราบได้ สำหรับแบบตรวจการณเป็นแบบรายงานกรณีที่เกิดข้อบกพร่องในสหกรณ์ เจ้าหน้าที่จะใช้แบบรายงานนี้ รายงานนายทะเบียนสหกรณ์ให้ทราบถึงปัญหาและได้มีการแนะนำให้แก้ไข หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวก็อาจมีผลกระทบต่อสหกรณ์เพราะบุคคลภายนอกอาจมองว่าสหกรณ์ดำเนินงานล้มเหลวและสมาชิกสหกรณ์ก็จะขาดความเชื่อถือ โดยแบบรายงานทั้ง ๒ แบบดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ และรายการที่ ๓ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองเพราะการที่สหกรณ์จะดำเนินการติดกรรมกับแหล่งเงินทุนได้นั้น สหกรณ์มีฐานะเป็นนิติบุคคลสามารถกระทำการได้เองโดยมีคณะกรรมการดำเนินการของสหกรณ์เป็นผู้ดำเนินการ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่มีอำนาจหน้าที่แนะนำ ส่งเสริมสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ธรณ์ร้องขอจำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๑ หนังสือหรือเอกสารอนุมัติวงเงินกู้ยืมหรือค้ำประกัน ซึ่งนายทะเบียนสหกรณ์ให้ความเห็นชอบให้สหกรณ์ บ. จำกัด หรือชื่อเดิม คือ สหกรณ์ ข. จำกัด กู้ยืมหรือค้ำประกัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงปัจจุบัน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นชอบวงเงินการกู้ยืมหรือการค้ำประกันของนายทะเบียนสหกรณ์ให้แก่สหกรณ์ บ. จำกัด หรือชื่อเดิม คือ สหกรณ์ ข. จำกัด กรณีดังกล่าวจึงเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนสหกรณ์ว่าการพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นไปตามหลักเกณฑ์และกฎหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผูุ้ธรณ์ทราบได้ สำหรับรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อนายทะเบียนสหกรณ์ซึ่งประกอบด้วย บันทึกการแนะนำส่งเสริมสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร (ตรวจเยี่ยม) เห็นว่า เป็นแบบรายงานที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ได้แนะนำส่งเสริมสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ที่รับผิดชอบ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของราชการตามปกติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผูุ้ธรณ์ทราบได้ และแบบรายการแก้ไขข้อบกพร่องของสหกรณ์ (ตรวจการณ) เป็นแบบรายงานที่กรณีเกิดข้อบกพร่องในสหกรณ์แล้วมีการรายงานต่อนายทะเบียนสหกรณ์ให้ทราบถึงปัญหาและได้มีการแนะนำให้แก้ไขตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็อาจจะทำให้กระทบถึงความเชื่อถือในการดำเนินกิจการของสหกรณ์ได้ แต่เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของสหกรณ์ จึงให้ผูุ้ธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ แต่ไม่ให้นำส่วนรายการที่ ๓ ผู้แทนสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ชี้แจงว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผูุ้ธรณ์ไม่เชื่อตามที่ผู้แทนสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ชี้แจง ผูุ้ธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ ประกอบมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เฉพาะบันทึกการแนะนำ ส่งเสริมสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร (ตรวจเยี่ยม) พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ธรณ์ สำหรับรายการที่ ๒ ในส่วนของแบบรายการแก้ไขข้อบกพร่องของสหกรณ์ (ตรวจการณ) ให้ผูุ้ธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองน่านเกี่ยวกับเอกสารการเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองน่าน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภอเมืองน่าน เพื่อขอคัดสำเนาเอกสารการเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือส่งอำเภอเมืองน่านเมื่อเดือนมีนาคม ลงนามโดยนาย ข. กับพวก

อำเภอเมืองน่านมีหนังสือ ที่ นน ๐๑๑๗.๑/๑๓๖๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองน่าน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ขอเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรบ้านน้ำโค้ง อำเภอเมืองน่าน ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าบุกรุกป่าชุมชนหมู่บ้าน ทำให้ผู้อุทธรณ์และครอบครัวได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอหนังสือร้องเรียนดังกล่าวแต่อำเภอเมืองน่านปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลในหนังสือร้องเรียนที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ แบ่งได้เป็น ๒ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ร้องเรียนเกี่ยวกับการบุกรุกป่าชุมชนหมู่บ้าน ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนย่อมมีสิทธิได้รับทราบเนื้อหาของเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาตนได้ และส่วนที่ร้องเรียนเกี่ยวกับการบุกรุกที่สาธารณะหมู่บ้าน เป็นการร้องเรียนบุคคลอื่นไม่ได้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

การร้องเรียนเป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่ทางราชการเพื่อป้องกันหรือป้องปรามมิให้เกิดการกระทำผิดกฎหมาย การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนอาจจะส่งผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน และมีผลทำให้ต่อไปอาจไม่มีผู้ใดให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นการเขียนด้วยลายมือ ซึ่งการเปิดเผยลายมือผู้ร้องเรียนอาจทำให้ทราบถึงบุคคลผู้ร้องเรียนได้ อันจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ร้องเรียนต้องมีความรับผิดชอบหากการร้องเรียนไม่เป็นความจริง จึงเห็นควรให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวโดยให้อำเภอเมืองน่านดำเนินการจัดพิมพ์ตามเนื้อหาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น คือ ส่วนที่ร้องเรียนเกี่ยวกับการบุกรุกป่าชุมชนหมู่บ้าน ข้อความอื่นไม่ต้องเปิดเผย และให้ปกปิดรายชื่อผู้ลงนามในหนังสือร้องเรียนด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอเมืองน่านเปิดเผยหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์โดยดำเนินการจัดพิมพ์ตามเนื้อหาเฉพาะในส่วนที่ร้องเรียนเกี่ยวกับการบุกรุกป่าชุมชนหมู่บ้านเท่านั้น ข้อความอื่นไม่ต้องเปิดเผย โดยให้ปกปิดรายชื่อผู้ลงนามในหนังสือร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับ
ข้อเสนอแนะข้อกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของสำนักงานกฎหมายและคดีที่มีข้อเสนอแนะข้อกฎหมายที่ปรากฏอยู่ในหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ทั้งที่เป็นบันทึกน้อย (เช่นบันทึกข้างหนังสือ/บันทึกท้ายหนังสือที่สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครส่งมาให้พิจารณา เป็นต้น) และรายงานฉบับเต็มที่สำนักงานกฎหมายและคดีมีถึงปลัดกรุงเทพมหานครและสำนักเทศกิจ

สำนักงานกฎหมายและคดีมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๕/๓๖๑๗ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ (ที่ถูกต้องน่าจะเป็น ๒๕๕๕) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นการให้ความเห็นภายในหน่วยงาน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกฎหมายและคดี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้มีคำสั่ง ที่ กท ๕๘๐๓/๘๖๘๔ คำสั่ง ที่ กท ๖๘๐๓/๘๖๘๕ คำสั่ง ที่ กท ๖๘๐๓/๘๖๘๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้นาย ม. ระงับการดัดแปลงอาคาร ห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนที่ดัดแปลงอาคารโดยมิได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ดำเนินการแก้ไขและยื่นคำรับใบอนุญาตดัดแปลงอาคารตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยนาย ม. ไม่ได้ดำเนินการตามคำสั่ง สำนักงานเขตบางกอกน้อยจึงมีคำสั่ง ที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้รื้อถอนอาคาร แต่ปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวมีความผิดพลาดในเรื่องของปี พ.ศ. สำนักงานเขตบางกอกน้อยจึงได้เพิกถอนและออกคำสั่งรื้อถอนใหม่ ตามคำสั่งที่ กท ๕๘๐๓/๓๒๓๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ให้นาย ม. รื้อถอนอาคาร

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งสำนักงานเขตบางกอกน้อยเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ลงนามในคำสั่ง คือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตได้ลงนามในฐานะรักษาราชการแทนผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่มีอำนาจในการดำเนินการดังกล่าว จึงน่าจะมีเจตนาการช่วยเหลือนาย ม. ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อขอให้สั่งการให้สำนักเทศกิจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งสำนักงานเขตบางกอกน้อย

ปลัดกรุงเทพมหานครจึงสั่งการให้สำนักเทศกิจตรวจสอบ โดยให้สำนักเทศกิจและสำนักงานเขตบางกอกน้อยประสานการดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อยุติในประเด็นที่มีข้อโต้แย้ง และสามารถชี้แจงผู้ร้อง หรือหน่วยงานตรวจสอบได้ ต่อมาสำนักเทศกิจได้มีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ รายงานปลัดกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานครได้สั่งการให้สำนักงานกฎหมายและคดีพิจารณาเสนอ กรณีสำนักเทศกิจรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าว โดยสำนักงานกฎหมายและคดีได้มีบันทึก ที่ กท ๐๔๐๕/๑๘๗๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ รายงานและให้ความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้เคยเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจตามหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ และพบว่ามีข้อเสนอแนะข้อกฎหมายที่สำนักงานกฎหมายและคดีมีถึงสำนักเทศกิจปรากฏอยู่ในหนังสือฉบับนี้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอแนะข้อกฎหมายของสำนักงานกฎหมายและคดีทั้งที่เป็นบันทึกน้อย และรายงานฉบับเต็ม ที่สำนักงานกฎหมายและคดีมีถึงปลัดกรุงเทพมหานครและสำนักเทศกิจที่หนังสือดังกล่าวอ้างถึง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ตรวจดูหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีข้อความตอนใดของหนังสือที่กล่าวอ้างถึงถึงข้อเสนอแนะข้อกฎหมายของสำนักงานกฎหมายและคดีในคดีอาคารรายนาย ม. ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้นไม่มี

อย่างไรก็ตาม จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ มีเพียงบันทึกของสำนักงานกฎหมายและคดี ที่ กท ๐๔๐๕/๑๘๗๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่สำนักเทศกิจได้รายงานไปยังปลัดกรุงเทพมหานคร ตามหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๐๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวคณะกรรมการฯ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ใกล้เคียงกับคำขอของผู้อุทธรณ์ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยไม่มีลักษณะเป็นความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐที่เปิดเผยแล้วจะกระทบต่ออิสระในการแสดงความเห็นของเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวได้มีข้อยุติแล้ว ดังนั้น เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยบันทึกของสำนักงานกฎหมายและคดี ที่ กท ๐๔๐๕/๑๘๗๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานกฎหมายและคดีเปิดเผยบันทึกของสำนักงานกฎหมายและคดี ที่ กท ๐๔๐๕/๑๘๗๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้เกี่ยวกับผลการดำเนินการตรวจสอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย อ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมป่าไม้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย อ. ผู้อุทธรณ์ ทยายความผู้รับมอบอำนาจจากนาย ว. นางสาว พ. นาย ช. บริษัท ก. จำกัด บริษัท ข. จำกัด บริษัท ค. จำกัด บริษัท ง. จำกัด และบริษัท จ. จำกัด (บริษัท ช. จำกัด) มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ขอข้อมูลข่าวสาร สำเนารายงานผลการตรวจสอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแม่รำพึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของคณะทำงานจัดทำแนวเขตฯ ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๓๐๕๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔

กรมป่าไม้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๑๘๔.๒/๔๗๓๖ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการตรวจสอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติดังกล่าว เป็นการปฏิบัติราชการเพื่อหาข้อมูลข้อเท็จจริงประกอบการปฏิบัติงานภายในของกรมป่าไม้ ประกอบกับบริษัท ง. จำกัด ที่ ๑ กับพวก รวม ๘ คน ได้ยื่นฟ้องกรมป่าไม้ (ร้องสอด) ตามคดีหมายเลขดำ ที่ ๗๓๔/๒๕๕๔ ต่อศาลปกครอง เพื่อประโยชน์ต่อรูปคดี จึงไม่สามารถให้ข้อมูลเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมที่ดิน และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กกรีดยื่นจำนวน ๘ ราย ที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑๔/๒๕๕๓ ถึงที่ ๑๗/๒๕๕๓ และที่ ๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก) จำนวน ๕๒ แปลง ทำให้ต้องหยุดดำเนินการกิจการซึ่งส่งผลเสียหายต่อธุรกิจเป็นอย่างมาก ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวเมื่อปี ๒๕๕๓ และได้ร้องขอความเป็นธรรมจากกรมป่าไม้ เนื่องจากในการสำรวจที่ดินซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับป่าสงวนแห่งชาตินั้น กรมที่ดินได้ขอให้กรมป่าไม้เป็นผู้ชี้เส้นแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยผู้อุทธรณ์ได้ขอให้ส่งเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญศาลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ เป็นผู้อ่านและแปลภาพถ่ายทางอากาศ ซึ่งในการอ่านภาพถ่ายทางอากาศนั้น ผู้เชี่ยวชาญศาลให้ความเห็นว่าแนวเขตมีความคลาดเคลื่อนมาก และไม่สามารถนำลงในแผนที่ได้

จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญศาลดังกล่าว กรมป่าไม้ได้ตั้งคณะทำงานเพื่อสำรวจแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองแม่รำพึงขึ้นจำนวน ๒ ชุด ผลการสำรวจคณะทำงานทั้ง ๒ ชุด มีความเห็นเช่นเดิมว่า แนวเขตมีความคลาดเคลื่อนมาก ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารและสำเนารายงานการสำรวจของคณะทำงานทั้ง ๒ ชุดดังกล่าวนี้ เสนอต่อศาลปกครองเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ด้วยแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่มีค่าขอในครั้งนี้เป็นการตั้งคณะกรรมการในชุดที่ ๓ ของกรมป่าไม้ โดยมีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นประธาน แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอ กรมป่าไม้ได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องการดำเนินการภายในของกรมป่าไม้ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่เป็นไปตามแนวทางการพิจารณาเดิม ซึ่งเคยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ

ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงว่า การสำรวจที่ดินเพื่อทราบแนวเขตที่ดินชัดเจน เริ่มจากมีผู้ร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ว่ามีการบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่ที่มีการเพิกถอน น.ส. ๓ ก ดังกล่าว กรมที่ดินเห็นว่าสภาพพื้นที่ของที่ดินเมื่อปี ๒๕๒๑ - ๒๕๓๔ นั้น แนวเขตที่ดินมีความคลาดเคลื่อนมาก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ปัจจุบัน จึงขอความร่วมมือจากกรมป่าไม้เพื่อถ่ายทอดแนวเขตป่าสงวนในระวางแผนที่เมื่อมีการขีดเส้นแนวเขตป่า พบว่าในจำนวนที่ดินที่มี น.ส. ๓ ก ซึ่งมีอยู่ ๕๘ แปลงนั้น เป็นที่ดินที่อยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติเพียง ๖ แปลง อีก ๕๒ แปลง เป็นที่ดินที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ นอกจากนั้น เมื่อตรวจสอบในรายละเอียด พบว่าก่อนการออก น.ส. ๓ ก เป็นที่ดินที่มีใบ ส.ค. ๑ หรือใบเหี้ยมย่ำ หรือที่ดินมือเปล่าไม่มีหลักฐานการครอบครองที่ดิน กรมที่ดินจึงมีความเห็นว่าการออก น.ส. ๓ ก ทั้ง ๕๒ แปลง เป็นการออกหนังสือสำคัญโดยผิดพลาดเนื่องจากแนวเขตป่ามีความคลาดเคลื่อน อีกทั้งที่ดินบางแปลงพบว่ามีกรนำ ส.ค.๑ ของแปลงอื่นมายื่นขอออก น.ส. ๓ ก จึงมีคำสั่งเพิกถอน น.ส. ๓ ก ทั้ง ๕๒ แปลงดังกล่าว

ผู้แทนกรมป่าไม้ชี้แจงว่า เดิมมีผู้ร้องเรียนว่ามีการบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติตั้งแต่ประมาณปี ๒๕๓๐ ว่ามีการก่อสร้างทางเมื่อมีการจับกุมบริษัทฯ อ้างว่า มี น.ส. ๓ ก แต่ในการสำรวจก็พบว่าอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ครั้งหลังสุดในการเดินสำรวจ กรมที่ดินได้ส่งระวางแผนที่มาให้กรมป่าไม้ถ่ายทอดแนวเขต ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้มีการดำเนินการตามหลักวิชาการและถ่ายทอดลงในระวางแผนที่รวมทั้งส่งให้กรมที่ดินแล้ว ต่อมามีการเพิกถอน น.ส. ๓ ก และฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่อกรมป่าไม้ โดยขอให้ส่งเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญศาลอ่านและแปลภาพถ่ายทางอากาศนั้น ผู้เชี่ยวชาญศาลไม่เพียงอ่านภาพถ่าย แต่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวเขตป่าไว้ด้วย ทำให้กรมป่าไม้ต้องกลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง กรมป่าไม้ได้ขอข้อมูลจากหน่วยงานในพื้นที่ ซึ่งคณะกรรมการในพื้นที่ (คณะกรรมการชุดที่ ๑) ได้รายงานและเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกชุดหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน กรมป่าไม้จึงแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อเสนอดังกล่าวโดยมีผู้อำนวยการส่วนกำหนดเขตที่ดินป่าไม้เป็นประธาน (คณะกรรมการชุดที่ ๒) แต่เนื่องจากการพิจารณาของคณะกรรมการชุดนี้ เป็นการวิเคราะห์เอกสารเท่านั้นไม่ได้สำรวจในพื้นที่จริง กรมป่าไม้จึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการอีกชุดหนึ่ง (คณะกรรมการชุดที่ ๓) โดยเชิญบุคคลภายนอก คือ อาจารย์จากคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นประธาน เพื่อให้งานมีความน่าเชื่อถือและเกิดการยอมรับ คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในพื้นที่และจัดทำแผนที่ที่สามารถใช้ในการกำหนดแนวเขตได้จริง

กรมป่าไม้ไม่เปิดเผยรายงานของคณะกรรมการชุดที่ ๓ โดยเห็นว่าเป็นเรื่องการปฏิบัติงานภายในของกรมป่าไม้ ประกอบกับศาลปกครองเพิกถอนหมายเรียกให้กรมป่าไม้เป็นผู้ร้องสอดในคดีที่ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องกรมที่ดิน ซึ่งกรมป่าไม้ต้องทำคำให้การต่อศาลอยู่แล้ว

คณะกรรมการฯ มีมติให้เชิญผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมป่าไม้ เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม และได้รับการประสานงานด้วยวาจาว่ามีการกักขังที่ต้องปฏิบัติในวันที่มีการนัดหมาย จึงขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาวินิจฉัยตามข้อเท็จจริงที่มีอยู่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการจัดทำแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองแม่รำพึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระภาส คุณรัตนศิริ และคณะ เสนอกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ รายงานดังกล่าวมีจำนวน ๑๘ หน้า มีเนื้อหาเป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่มีการสำรวจในพื้นที่ โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบและเสนอความเห็น จึงมีลักษณะเป็นงานทางวิชาการ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมป่าไม้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ ขอตระวจสอบข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม

สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ๐๖๐๕/๓๔๕๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้การดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ยังไม่เสร็จสิ้น และเอกสารดังกล่าวคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกรมสรรพสามิต ได้กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารลับ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และถือเป็นเอกสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ จำนวน ๒ คน กระทำการทุจริตในหน้าที่ราชการโดยแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหลักฐานทางการเงินแล้วเบิกเงินของทางราชการมาใช้ส่วนตัว ผู้อุทธรณ์ขอตระวจสอบข้อมูลข่าวสาร สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม แต่สำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนของการสืบสวนหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ ยังไม่ได้รับเอกสารรวมทั้งรายงานผลการสืบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดยังอยู่ระหว่างการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาพนายความเกี่ยวกับเอกสารจากคดีมรยาทนายความ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาพนายความ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รท ๓๓๗/๐๔๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงนายกสภาพนายความ ขอคัดถ่ายเอกสารจากคดีมรยาทนายความกรณี นาย ว. คดีแดงเลขที่ ๓๔๕/๒๕๕๒ และนาย ท. คดีแดงเลขที่ ๒๒๔/๒๕๕๓ ดังนี้

๑. คำสั่งชี้ขาดความเห็นของคณะกรรมการสภาพนายความ
๒. หนังสือประธานกรรมการมรยาทนายความที่ส่งคำสั่งชี้ขาดความเห็นของสภาพนายความไปให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งชี้ขาดดังกล่าว
๓. หนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนนายความแจ้งคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
๔. หนังสือของนายทะเบียนนายความแจ้งคำสั่งให้ศาลทั่วราชอาณาจักรและเนติบัณฑิตยสภาทราบ
๕. คำร้องขอทุเลาการบังคับกรณีให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นอุทธรณ์ และขอทุเลาการบังคับคำสั่งของคณะกรรมการสภาพนายความ และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงนายกสภาพนายความ ขอคัดถ่ายเอกสารที่นายทะเบียนนายความมีหนังสือแจ้งคำสั่งลงโทษนายความที่ประพฤติผิดมรยาทนายความให้ศาลทั่วราชอาณาจักรทราบก่อนมีคำสั่งถึงที่สุดตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามหนังสือสภาพนายความ ที่ สท.ฟท. ๘๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ กรณีนางสาว พ. คดีแดงเลขที่ ๑๙๕/๒๕๕๐ และนาย น. คดีแดงเลขที่ ๒๐๓/๒๕๔๗ ดังนี้

๑. คำสั่งชี้ขาดความเห็นของคณะกรรมการสภาพนายความ
๒. คำสั่งสภานายกพิเศษแห่งสภาพนายความ
๓. หนังสือของนายทะเบียนนายความที่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

สภาพนายความมีหนังสือ ที่ สท.ฟท. ๓๒๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่ายเอกสารจากคดีมรยาทนายความนั้น สภาพนายความมิได้เปิดเผยข้อมูลให้กับบุคคลภายนอกเว้นแต่เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกิจการของสภาพนายความหรือตามหมายเรียกที่ศาลขอมา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสภาพนายความที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รท ๓๓๗/๐๔๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๕ และหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงนายกสภาพนายความ ขอคัดถ่ายเอกสารจากคดีมรยาทนายความกรณี

นาย ว. นาย ท. นางสาว พ. และนาย น. แต่สภาพนายความปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสภาพนายความ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินคดีมรรยาทนายความ คณะกรรมการมรรยาทนายความลงโทษ ให้จำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนนายความแต่คณะกรรมการสภาพนายความมีคำสั่งให้ลบชื่อออกจากทะเบียนนายความ คำสั่งดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้คำสั่งขัดแย้งกันซึ่งมาตรา ๖๗ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดว่า คำสั่งของคณะกรรมการสภาพนายความกลับคำสั่งของคณะกรรมการมรรยาทนายความคดีไม่เป็นที่สุด ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการสภาพนายความต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาพนายความ ซึ่งสภานายกพิเศษแห่งสภาพนายความมีคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม ปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ยังไม่มีการสอบสวนเพิ่มเติมแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ นายทะเบียนนายความมีคำสั่งแจ้งไปยังศาลทั่วราชอาณาจักรว่าคดีของผู้อุทธรณ์ถึงที่สุดตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ ทำให้ผู้อุทธรณ์ถูกลบชื่อออกจากทะเบียนนายความโดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วคดีถึงที่สุดเมื่อนายความที่ถูกกล่าวหาได้รับคำสั่งจากนายทะเบียนนายความแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์และตามหนังสือ ที่ สท.ฟท. ๘๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่ในกรณีของบุคคลอื่น เช่น นางสาว พ. คดีมรรยาทนายความ หมายเลขแดง ที่ ๑๙๕/๒๕๕๐ มีผลวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่นายทะเบียนนายความมีคำสั่งแจ้งไปยังศาลเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเวลาล่วงเลยมานาน ๓ ปี และนาย น. คดีมรรยาทนายความ คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๐๓/๒๕๔๗ มีผลตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเวลาล่วงเลยมานาน ๕ ปี ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลเรื่องดังกล่าวเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคดีของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสภาพนายความชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่ายเอกสารจากคดีมรรยาทนายความของนาย ว. นาย ท. นางสาว พ. และนาย น. ทนายความซึ่งถูกดำเนินคดีมรรยาทนายความ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับคดีมรรยาทนายความ ซึ่งข้อบังคับสภาพนายความว่าด้วยการพิจารณาคดีมรรยาทนายความ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้แจ้งคำสั่งของคณะกรรมการสภาพนายความที่มีคำสั่งให้ลบชื่อทนายความออกจากทะเบียนนายความให้ทนายความผู้ถูกกล่าวหา ผู้กล่าวหา ศาลทั่วราชอาณาจักร และเนติบัณฑิตยสภาทราบเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่บุคคลตามที่กฎหมายกำหนด ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นเรื่องเฉพาะของบุคคล ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียในข้อมูลดังกล่าว และการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์มิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งชี้ขาดความเห็นของคณะกรรมการสภาพนายความ หนังสือประธานกรรมการมรรยาทนายความที่ส่งคำสั่งชี้ขาดความเห็นของสภาพนายความไปให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งชี้ขาดดังกล่าว หนังสือของนายทะเบียนนายความแจ้งคำสั่งถึงที่สุดของคณะกรรมการสภาพนายความให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ หนังสือของนายทะเบียนนายความแจ้งคำสั่งให้ศาลทั่วราชอาณาจักรและเนติบัณฑิตยสภาทราบ และคำสั่งสภานายกพิเศษแห่งสภาพนายความ เป็นข้อมูลในกระบวนการดำเนินคดีมรรยาทนายความเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองของสภาพนายความที่ให้ลบชื่อทนายความออกจากทะเบียนนายความซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสภาพนายความ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนคำร้องขอทุเลาการบังคับกรณีให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นอุทธรณ์ และขอทุเลาการบังคับคำสั่งของคณะกรรมการสภาพนายความเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการ

ดำเนินคดีมรยาทนายความ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงไม่จำเป็นต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สภาพทนายความเปิดเผยคำสั่งชี้ขาดความเห็นของคณะกรรมการสภาพทนายความ หนังสือประธานกรรมการมรยาทนายความที่ส่งคำสั่งชี้ขาดความเห็นของสภาพทนายความไปให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งชี้ขาดดังกล่าว หนังสือของนายทะเบียนทนายความแจ้งคำสั่งถึงที่สุดของคณะกรรมการสภาพทนายความให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ หนังสือของนายทะเบียนทนายความแจ้งคำสั่งให้ศาลทั่วราชอาณาจักรและเนติบัณฑิตยสภาทราบ และคำสั่งสภานายกพิเศษแห่งสภาพทนายความพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ว.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอคัดเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง กรณีกล่าวหานาย ข. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีแต่งตั้งเลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง โดยมีขอบ

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๔/๑๖๒๒ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำเนาเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดระยองดังกล่าวเป็นเอกสารหลักฐานที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่อาจคัดสำเนาเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดระยองให้กับผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอคัดเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง กรณีกล่าวหานาย ข. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีแต่งตั้งเลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง โดยมีขอบแต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๔/๒๖๖๒ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ว่าเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดระยองที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารหลักฐานที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่อาจคัดสำเนาเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดระยองให้กับผู้อุทธรณ์ได้ ประกอบกับเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมิได้พิจารณามีมติ อีกทั้งเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นของจังหวัดระยอง ผู้อุทธรณ์สามารถยื่นคำร้องขอคัดสำเนาเอกสารการสอบสวนเรื่องดังกล่าวได้ที่จังหวัดระยอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดระยองซึ่งอยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมิได้พิจารณามีมติแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำพยาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ท.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอดตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำของพยานบุคคลของคณะกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณ เทพสุทิน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำ ปลูกหย้าแฝก ตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๕๘๒ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติแล้วว่าไม่อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบถ้อยคำของผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคล และโดยที่เรื่องกล่าวหานี้ยังอยู่ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยยอมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) รวมทั้งอาจกระทบต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงที่จะต้องดำเนินการต่อไปได้ จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพยานเอกสาร คัดสำเนาเอกสาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณฯ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำปลูกหย้าแฝกตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๗๒๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และยืนยันว่าข้อมูลของผู้ถูกร้องขอยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากอนุญาตให้เปิดเผยถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ผู้ถูกร้องขอย่อมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้ถูกร้องตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควรย่อมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งหากให้มีการตรวจสอบพยานเอกสารก็ไม่ทำให้การดำเนินคดีนี้เสียหายแต่อย่างใด เพราะรายชื่อพยานที่ให้การเป็นพยานได้มีการเปิดเผยในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้วและหากเปิดเผยก็ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพราะรายชื่อต่างๆ ที่พาดพิงได้ปรากฏอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวก็เป็นข้อเท็จจริงที่จำต้องเปิดเผยแสดงออกมาในกระบวนการในชั้นต่อไปอยู่แล้ว หากเปิดเผยย่อมจะเป็นประโยชน์ที่จะได้นำเสนอพยานหลักฐานที่จะแสดงความบริสุทธิ์หักล้างถ้อยคำปฎิเสธได้อย่างเต็มที่ตรงประเด็นแห่งข้อกล่าวหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำพยาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลของคณะอนุกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณ เทพสุทิน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำปลูกหญ้าแฝก ตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๕๗๙ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติแล้วว่าไม่อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบถ้อยคำของผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคล และโดยที่เรื่องกล่าวหานี้ยังอยู่ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยยอมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) รวมทั้งอาจกระทบต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงที่จะต้องดำเนินการต่อไปได้ จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพยานเอกสาร คัดสำเนาเอกสาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารของคณะอนุกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณฯ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำปลูกหญ้าแฝกตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๗๒๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และยืนยันว่าข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากอนุญาตให้เปิดเผยถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอย่อมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควรย่อมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งหากให้มีการตรวจสอบพยานเอกสารก็ไม่ทำให้การดำเนินคดีนี้เสียหายแต่อย่างใด เพราะรายชื่อพยานที่ให้การเป็นพยานได้มีการเปิดเผยในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้วและหากเปิดเผยก็ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องเพราะรายชื่อต่างๆ ที่พาดพิงได้ปรากฏอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวก็เป็นข้อเท็จจริงที่ต้องเปิดเผยแสดงออกมาในกระบวนการในชั้นต่อไปอยู่แล้ว หากเปิดเผยย่อมจะเป็นประโยชน์ที่จะได้นำเสนอพยานหลักฐานที่จะแสดงความบริสุทธิ์หักล้างถ้อยคำปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ตรงประเด็นแห่งข้อกล่าวหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำพยาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย อ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลของคณะอนุกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณ เทพสุทิน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำ ปาลูกหย้าแฝก ตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๕๘๐ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติแล้วว่าไม่อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจดูถ้อยคำของผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคลและโดยที่เรื่องกล่าวหาายังอยู่ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยยอมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) รวมทั้งอาจกระทบต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงที่จะต้องดำเนินการต่อไปได้ จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพยานเอกสาร คัดสำเนาเอกสาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารของคณะอนุกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณฯ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำปาลูกหย้าแฝกตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๗๒๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และยืนยันว่าข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากอนุญาตให้เปิดเผยถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ย่อมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควรย่อมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งหากให้มีการตรวจสอบพยานเอกสารก็ไม่ทำให้การดำเนินคดีนี้เสียหายแต่อย่างใดเพราะรายชื่อพยานที่ให้การเป็นพยานก็ได้มีการเปิดเผยในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้วและหากเปิดเผยก็ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องเพราะรายชื่อต่างๆ ที่พาดพิงก็ได้ปรากฏอยู่แล้วและอย่างไรเสียข้อเท็จจริงดังกล่าวก็เป็นข้อเท็จจริงที่จำเป็นต้องเปิดเผยแสดงออกมาในกระบวนการในชั้นต่อไปอยู่แล้ว หากเปิดเผยย่อมจะเป็นประโยชน์ที่จะได้นำเสนอพยานหลักฐานที่จะแสดงความบริสุทธิ์หักล้างถ้อยคำปฏิบัติอย่างเต็มที่ตรงประเด็นแห่งข้อกล่าวหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำพยาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย อ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลของคณะอนุกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณ เทพสุทิน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำ ปลูกหญ้าแฝก ตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๕๘๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติแล้วว่าไม่อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบถ้อยคำของผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคล และโดยที่เรื่องกล่าวหานี้ยังอยู่ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยยอมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) รวมทั้งอาจกระทบต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงที่จะต้องดำเนินการต่อไปได้ จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพยานเอกสาร คัดสำเนาเอกสาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารของคณะอนุกรรมการไต่สวนที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหานางอนงค์วรรณฯ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวก ว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำปลูกหญ้าแฝก ตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน เงินงบประมาณปี ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๗๒๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และยืนยันว่าข้อมูลของผู้ถูกร้องขอยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากอนุญาตให้เปิดเผยถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ถูกผู้ถูกร้องขอย่อมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้ถูกร้องตรวจสอบพยานเอกสารและคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควรย่อมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งหากให้มีการตรวจสอบพยานเอกสารก็ไม่ได้ทำให้การดำเนินคดีนี้เสียหายแต่อย่างใด เพราะรายชื่อพยานที่ให้การเป็นปักษ์ได้มีการเปิดเผยในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้วและหากเปิดเผยก็ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพราะรายชื่อต่างๆ ที่พาดพิงได้ปรากฏอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามเสียข้อเท็จจริงดังกล่าวก็เป็นข้อเท็จจริงที่จำต้องเปิดเผยแสดงออกมาในกระบวนการในชั้นต่อไปอยู่แล้ว หากเปิดเผยย่อมจะเป็นประโยชน์ที่จะได้นำเสนอพยานหลักฐานที่จะแสดงความบริสุทธิ์หักล้างถ้อยคำปักษ์ได้อย่างเต็มที่ตรงประเด็นแห่งข้อกล่าวหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเอกสารประกอบการคัดเลือกเข้ารับ
 การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ

.....

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโทหญิง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกลุ่มตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ ที่ ยธ ๑๐๐๗.๐๓/๐๓๖๑ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และที่ ยธ ๑๐๐๗.๐๓/๐๓๕๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญของผู้สมัคร เข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๓ ราย ได้แก่ ผู้อุทธรณ์ พันตำรวจโท ข. และนาง ค.

สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานเลขาธิการกรม มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๐๐๑/๑๘๖๗ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๐๐๑/๒๐๒๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เห็นสมควรจัดส่งข้อมูลประกอบการพิจารณาคัดเลือกเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เป็นเอกสารประกอบการคัดเลือกเฉพาะของผู้อุทธรณ์และพันตำรวจโท ข. สำหรับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เป็นเอกสารประกอบการคัดเลือกของนาง ค. นั้น นาง ค. ได้คัดค้านการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สถาบันนิติวิทยาศาสตร์จึงไม่สามารถให้ข้อมูลของนาง ค. ดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกลุ่มตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ ที่ ยธ ๑๐๐๗.๐๓/๐๓๖๑ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และที่ ยธ ๑๐๐๗.๐๓/๐๓๕๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ขอข้อมูลเอกสารประกอบการคัดเลือกเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ แต่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารประกอบการคัดเลือกของนาง ค. ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ได้จัดส่งข้อมูลประกอบการพิจารณาคัดเลือกการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญของพันตำรวจโท ข. ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ไม่ได้

จัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลและผลงานประกอบการพิจารณาคัดเลือกของนาง ค. ซึ่งมีได้รับการคัดเลือกให้ผู้อุทธรณ์ นาง ค. ได้คะแนนการประเมินผลงานมากกว่าผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่านาง ค. ได้เสนอผลงานอย่างไร เพื่อต้องการนำผลงานมาเปรียบเทียบและต้องการทราบว่าผลงานของนาง ค. มีคุณสมบัติถูกต้องหรือไม่

ผู้แทนสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารประกอบการพิจารณาคัดเลือกของนาง ค. นั้น นาง ค. ได้คัดค้านการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สถาบันนิติวิทยาศาสตร์จึงไม่สามารถให้ข้อมูลของนาง ค. ดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลประกอบการพิจารณาคัดเลือกเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาคัดเลือกของนาง ค. เมื่อนาง ค. มีได้รับการพิจารณาและได้รับการคัดเลือกเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงมิได้กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเกี่ยวกับการขออนุญาต
แก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังการก่อสร้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการกำกับกิจการพลังงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังการก่อสร้าง จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาใบหรือแบบการขออนุญาตเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นสถานที่ก่อสร้างอาคาร โรงงาน การดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ดังกล่าว ที่ยื่นให้สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) เพื่อแก้ไขก่อนดำเนินการ

๒. สำเนาใบหรือแบบการขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นสถานที่การก่อสร้าง บ่อเก็บน้ำ เพื่อสำรองน้ำไว้ในฤดูแล้งของโรงไฟฟ้าหนองแขง ซึ่งเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ดังกล่าว ที่ยื่นให้ สผ. เพื่อแก้ไขก่อนดำเนินการ

๓. สำเนาใบหรือแบบการขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลง ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะก่อสร้างและการอนุญาตให้ เปลี่ยนแปลงขั้นตอนการปฏิบัติการดำเนินงานก่อสร้างดังกล่าว ที่ยื่นให้ สผ. ตามที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการโรงไฟฟ้าหนองแขง

๔. สำเนาเอกสารการอนุญาตหรือให้ความเห็นชอบและเงื่อนไขการอนุญาตของ สผ. ในการเปลี่ยนแปลงแบบแปลน แผนผัง ขั้นตอนการดำเนินงานการก่อสร้างดังกล่าวที่ สผ. แจ้งหรือส่งให้ประธานกรรมการกำกับกิจการพลังงานและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทราบ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานมีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๑๗๕๑ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า บริษัท ก. จำกัด ได้ยื่นเรื่องการขอเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมาใหม่ ซึ่งในขณะนี้อยู่ระหว่าง การพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถจัดส่งให้ได้ ตามคำวินิจฉัย ที่ วท ๔/๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้จัดส่งมา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม ซึ่งเครือข่ายฯ นี้เกิดจากการรวมตัวของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหนองแขง โดยสาเหตุความเดือดร้อนเกิดจากโรงไฟฟ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมของ สผ.

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า โรงไฟฟ้าหนองแขงได้ดำเนินการก่อสร้างแล้ว แต่มีการเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังในภายหลัง ซึ่งไม่ตรงกับที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เนื่องจากบริษัท ก. จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโรงไฟฟ้าหนองแขงมีปัญหาในเรื่องการซื้อที่ดิน ผู้อุทธรณ์ทราบว่าในทางปฏิบัติการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังใดๆ ต้องมีการขออนุญาตจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมของ สผ. แต่หากเป็นการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยสามารถขออนุญาตได้ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ผู้อุทธรณ์จึงได้สอบถามไปยัง สผ. ปรากฏว่า สผ. ไม่ได้รับเอกสารการยื่นขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังจากบริษัทฯ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ผู้อุทธรณ์จึงตั้งข้อสังเกตว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนแผนผังที่มีการเปลี่ยนแปลงไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน แต่ได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานว่า บริษัทฯ ได้ถอนเรื่องกลับไปและได้แจ้งในเวลาต่อมาว่า บริษัทฯ ได้ยื่นเรื่องเข้ามาใหม่แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารไปอีกครั้ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าในเรื่องนี้เป็นสิทธิของประชาชนรอบโรงไฟฟ้าที่จะทราบข้อมูลดังกล่าว เพราะสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน มีการออกใบอนุญาตให้แก่โรงไฟฟ้าคราวเดียว ๒๕ ปี ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีมาตรการกำกับดูแลป้องกันผลกระทบไม่ให้เกิดกับชุมชน

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานชี้แจงว่า ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการ เช่น ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง. ๔) ใบอนุญาต ป.๑ หรือใบอนุญาตผลิตไฟฟ้า ซึ่งตามมาตรา ๔๘ กำหนดให้ต้องนำความเห็นของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เจ้าพนักงานท้องถิ่นมาพิจารณาด้วย โดยข้อเท็จจริงในกรณีนี้ บริษัท ก. จำกัด ได้ขออนุญาตในการผลิตไฟฟ้า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ขอความเห็นชอบไปยังกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ให้ความเห็นว่าสมควรออกใบอนุญาตให้แก่บริษัทฯ ได้ และคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้นำความเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาพร้อมกับข้อเท็จจริงที่มีการลงพื้นที่และข้อร้องเรียนหรือข้อห่วงใยของประชาชนในการพิจารณาออกใบ รง. ๔ โดยบริษัทฯ ได้รับใบ รง.๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

สำหรับคำขอของผู้อุทธรณ์ในเรื่องเกี่ยวกับการขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผังการก่อสร้าง จำนวน ๔ รายการนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ซึ่งในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานอยู่ในระหว่างการพิจารณาว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญหรือไม่ ในอันที่จะส่งให้ สผ. พิจารณา โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานพิจารณาเห็นว่า การที่บริษัทฯ แจ้งสาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงเพราะไม่สามารถซื้อหาที่ดินได้นั้นไม่ใช่สาระสำคัญเพราะกำลังการผลิตเท่าเดิม เพียงแต่มีการเปลี่ยนแปลงขนาดที่ดินเท่านั้น สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจึงได้พิจารณาอนุญาต โดยในขณะนี้ได้ดำเนินการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า โดยทั่วไปข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ถือเป็นข้อมูลข่าวสารตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้อยู่แล้ว ซึ่งจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ - ๓ มีเนื้อหาเป็นการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการซึ่งปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบได้เช่นเดียวกัน จึงเห็นสมควรให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ จากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน การขอเปลี่ยนแปลง แบบแปลนแผนผัง ขั้นตอนการดำเนินงานก่อสร้างของบริษัท ก. จำกัด สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเห็นว่า เป็นการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ซึ่งอยู่ในอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานที่จะพิจารณา จึงไม่ได้ส่งเรื่อง ให้ สผ. เป็นผู้พิจารณาอนุญาต ข้อมูลข่าวสารในส่วนการพิจารณาของ สผ. ตามคำขอของผูุ้ทธรณ์จึงไม่มี อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก ในเรื่องนี้สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเป็นผู้อนุญาตให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบแปลนแผนผัง ขั้นตอนการดำเนินการ ก่อสร้าง และข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่อาจไม่เปิดเผยได้ จึงให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๓ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้เปิดเผยเอกสาร การอนุญาตหรือให้ความเห็นชอบและเงื่อนไขการอนุญาตของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน พร้อมให้สำเนา ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเกี่ยวกับรายงาน
ผลการตรวจติดตาม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ให้รายงานหน่วยงานอนุญาตตามมาตรการที่กำหนดที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โรงไฟฟ้าหนองแขง ช่วงเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๔
๒. รายงานผลการตรวจติดตามมาตรการที่กำหนดและการแก้ปัญหาเรื่องร้องเรียนของผู้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดเป็นเงื่อนไขการอนุญาตและข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานมีหนังสือที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๐๘๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า อยู่ในขั้นตอนของการนำผลการตรวจติดตามเข้าหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้จัดส่งมา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม ซึ่งเครือข่ายฯ นี้เกิดจากการรวมตัวของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหนองแขง โดยสาเหตุความเดือดร้อนเกิดจากโรงไฟฟ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เครือข่ายฯ ได้ร้องเรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานอนุญาต ที่มีหน้าที่ต้องบังคับหรือกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรการสิ่งแวดล้อม แต่ที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานไม่ค่อยให้ความสนใจ เช่น ในเรื่องของมาตรการด้านป่าไม้และสัตว์ป่า ในการไม่ไถหรือล้มต้นไม้ที่นกวางไข่ในช่วงเดือนตุลาคม - เมษายน หรือการไถพื้นที่โดยไม่ทำคันล้อมก่อนซึ่งเป็นเงื่อนไขหนึ่งในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่กำหนดให้ต้องทำคันล้อมสูง ๔.๓๐ เมตร ก่อนทำการปรับพื้นที่ หรือการตอกเสาเข็มและเกิดเสียงดังที่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักร ในรายงานการ

วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ได้ระบุให้โรงไฟฟ้าต้องล้อมรั้วด้วยแผ่นเหล็กหรือสังกะสีซึ่งมีความหนา ๑.๓๐ มิลลิเมตร แต่ในความเป็นจริงไม่มีการดำเนินการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่าทุกครั้งที่มีการร้องเรียนว่าโรงไฟฟ้าไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติ นอกเหนือจากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก็จะได้รับคำตอบเช่นเดียวกันว่า จะส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการต่อไป ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ไม่ทราบว่าหน่วยงานดังกล่าวคือหน่วยงานใดและดำเนินการอยู่ในขั้นตอนใด

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานชี้แจงว่า ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการ เช่น ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง. ๔) ใบอนุญาต ป.๑ หรือใบอนุญาตผลิตไฟฟ้า ซึ่งตามมาตรา ๔๘ กำหนดให้ต้องนำความเห็นของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมาพิจารณาด้วย โดยข้อเท็จจริงในกรณีนี้ บริษัท ก. จำกัด ได้ขออนุญาตในการผลิตไฟฟ้า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ได้ขอความเห็นชอบไปยังกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ให้ความเห็นว่าสมควรออกใบอนุญาตให้แก่ บริษัทฯ ได้ และคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้นำความเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาร่วมกับข้อเท็จจริงที่มีการ ลงพื้นที่ และข้อร้องเรียนหรือข้อห่วงใยของประชาชนในการพิจารณาออกใบ รง. ๔ โดยบริษัทฯ ได้รับใบ รง. ๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

สำหรับการตรวจติดตาม สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานมีการออกตรวจติดตามตามโปรแกรมที่วางไว้ โดยจะมีการกำหนดมาตรการตรวจติดตามไว้ ๓ ระยะ คือ ก่อนดำเนินการก่อสร้าง ระหว่างการก่อสร้าง และภายหลังการก่อสร้าง ในช่วงระหว่างการก่อสร้างสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ออกตรวจตามข้อร้องเรียนของชาวบ้าน โดยสำนักงาน คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและมีการแจ้งให้บริษัทฯ ทำการแก้ไข ปรับปรุง ปัจจุบันบริษัทฯ ได้มี หนังสือแจ้งการดำเนินการให้ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของรายงานการตรวจติดตาม ดังกล่าว ปรากฏว่าเป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่ได้จากการสุ่มตรวจในพื้นที่ และพบว่าบางประเด็นบริษัท ก. จำกัด ยังดำเนินการ ไม่ถูกต้อง และสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ให้คำแนะนำในการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งภายหลังบริษัทฯ ได้มีหนังสือแจ้งการดำเนินการให้ทราบแล้ว การตรวจติดตามดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่อาจไม่เปิดเผยได้ ดังนั้น เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้จึงเห็นสมควรให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวงเกี่ยวกับหลักฐาน
การยื่นขออนุญาตติดตั้งประปา

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้จัดการสำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวง ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณีนางสาว ข. ได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งธนบุรีขอครอบครอง
ปรักษที่ดิน โฉนดเลขที่ ๒๐๐๒๕ และ ๒๐๐๒๖ แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน
จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. หลักฐานที่แสดงถึงการมีสิทธิในที่ดินที่นางสาว ข. ใช้ในการยื่นขอติดตั้งประปา และการประปานครหลวงได้ใช้ในการ
อนุมัติให้ติดตั้ง เช่น โฉนดที่ดิน หนังสือสัญญาซื้อขายที่ดิน ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร สัญญาเช่า เป็นต้น

๒. ข้อมูลการใช้น้ำประปาย้อนหลัง นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่ติดตั้งครั้งแรก จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม
๒๕๔๖

สำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวง มีหนังสือ ที่ มท ๕๔๔๐ - ๔ - ๒.๓/๑๓๐๑๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม
๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่สัญญาของการประปานครหลวง และข้อมูล
ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวงจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของ
ผู้อุทธรณ์ และของผู้แทนการประปานครหลวงด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความจากผู้อุทธรณ์ว่า นางสาว ข. ได้ขออนุญาตใช้ที่ดิน
เพื่ออยู่อาศัยโดยปลูกเพิงชั่วคราวในที่ดินที่บิดาของผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนาย ค. และนาย ง. อาของผู้อุทธรณ์
โดยปัจจุบันบิดาของผู้อุทธรณ์ได้ถึงแก่กรรมแล้ว เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๔ นางสาว จ. ได้ยื่นคำขอติดตั้งประปาชั่วคราว
ต่อสำนักงานประปาสาขาตากสิน และเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ นางสาว จ. ได้โอนสิทธิการใช้น้ำให้กับนางสาว ข. ต่อมา
เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ นางสาว ข. ได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งธนบุรีขอครอบครองปรักษที่ดินดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงต้องการ
ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักฐานประกอบการขอติดตั้งประปาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการต่อสู้คดี เนื่องจากในการติดตั้งประปาไม่มีการแจ้ง
เรื่องต่อเจ้าของที่ดินเพื่อให้อนุญาตก่อนจะมีการติดตั้ง รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำย้อนหลังไปประมาณ ๑๐ ปี เพื่อตรวจสอบว่า

นางสาว ข. ได้ครอบครองที่ดินโดยใช้ชีวิตประจำวันในที่ดินนั้นหรือไม่ แต่สำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวง ได้ปฏิเสธการเปิดเผย

ผู้แทนสำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวง ชี้แจงข้อมูลการขอติดตั้งประปาว่า ในทางปฏิบัติกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเป็นเจ้าของที่ดินจะให้แนบเอกสารประกอบคำขอ คือ บัตรประจำตัวประชาชน โดยเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบสถานที่ที่ขอติดตั้งจากที่อยู่ในบัตรประจำตัวประชาชนนั้น กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ใช่เจ้าของที่ดินต้องแนบเอกสารประกอบคำขอเพิ่มเติม เช่น โฉนดที่ดิน หนังสือสัญญาซื้อขายที่ดิน ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร สัญญาเช่า เป็นต้น การพิจารณาคำขอติดตั้งประปาจะไม่เคร่งครัดมากเพื่อให้ผู้ใช้น้ำได้ประโยชน์ ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน

การขอติดตั้งประปารายนางสาว ข. เป็นการรับโอนการใช้น้ำจากนางสาว จ. และจากการตรวจสอบในปัจจุบันพบว่าหลักฐานที่ใช้ยื่นประกอบคำขอมีเพียงบัตรประจำตัวประชาชน และการดเนินประกันเท่านั้น สำหรับเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้น เพราะเห็นว่าเป็นข้อมูลของผู้ใช้น้ำซึ่งเป็นคู่สัญญาของการประปานครหลวง และผู้ถือหุ้นไม่ใช่คู่สัญญาแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการ จะมีลักษณะเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล แต่ผู้ถือหุ้นเป็นทายาทของผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่มีการขอติดตั้งประปา จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประปาสาขาตากสิน การประปานครหลวง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารTMราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวน
ข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของกองการเจ้าหน้าที่และหรือหนังสือแจ้งผล/สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
ข้อเท็จจริงกรณีการดำเนินการทางวินัยนาย อ. กับพวกที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และหนังสือกรุงเทพมหานครที่แจ้งผล
การดำเนินการทางวินัยนาย อ. กับพวก ที่มีถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.)
และเอกสารประกอบหนังสือทุกฉบับ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

กองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๒๓๙๗ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์มิได้รับอนุญาตให้ชัดเจนว่าจะนำเอกสารที่ขอคัดถ่ายไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใดที่จะเป็นเหตุผล
ประกอบการใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารได้ ตามนัยระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติตามกฎหมาย
ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙ แบบคำร้องขอข้อมูลข่าวสาร
ต้องแจ้งวัตถุประสงค์เพื่อการนำไปใช้ด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับ
ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนเจ้าหน้าที่
กรุงเทพมหานคร นาย อ. กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไปยัง
สำนักงาน ป.ป.ช. ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งกรุงเทพมหานครให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหาผลการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงมีมูลความผิดทางวินัยให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยต่อไป กรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ช.
ไม่ได้มีการชี้มูลความผิด หรือสอบสวนใดๆ ต่อข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ กรุงเทพมหานครจึงได้มีคำสั่ง ที่ กท ๑๗๙/๒๕๕๑
ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นมาตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนแล้วเห็นว่า นาย อ. กับพวก ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย
โดยไม่ได้ละเลยหรือเพิกเฉยต่อการปฏิบัติหน้าที่ กรณีจึงไม่มีมูลความผิดตามที่กล่าวหา กองการเจ้าหน้าที่ในฐานะหน่วยงาน
ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น
พิจารณา ตามบันทึก ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๓๑๖ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และในท้ายที่สุดผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง

ให้ยุติเรื่องดังกล่าว กรุงเทพมหานครจึงได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๘๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อแจ้งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ทราบ

ในส่วนของผู้อุทธรณ์ กองการเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๒๐๒๙ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวแต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจแบ่งได้เป็น ๒ รายการ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือของกองการเจ้าหน้าที่และหรือหนังสือแจ้งผล/สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการดำเนินการทางวินัยนาย อ. ที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือกรุงเทพมหานครที่แจ้งผลการดำเนินการทางวินัยนาย อ. กับพวก ที่มีถึงสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารประกอบหนังสือทุกฉบับ

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง คือ บันทึกของกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๓๑๖ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงจำนวน ๕๙ หน้า ต่อปลัดกรุงเทพมหานคร และท้ายหนังสือจะปรากฏการเสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนย่อมมีสิทธิได้รับการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่ตนเองร้องเรียนได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในส่วนการให้ถ้อยคำของพยาน ผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานล้วนเป็นเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครที่มีการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอาการของผู้อุทธรณ์ และนาย ก. ทั้งสิ้น และถ้อยคำที่ให้การเป็นพยานเป็นในลักษณะการบอกเล่าเรื่องราวที่มีการไปตรวจอาการของผู้อุทธรณ์ และนาย ก. การเปิดเผยจึงไม่น่าก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีการประทับชั้นความลับ “ลับ” ไว้ก็ตาม ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง คือ หนังสือกรุงเทพมหานคร ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๘๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการฯ เห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นการรายงานให้ทราบว่า กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วและเห็นว่าไม่มีมูลความผิดจึงสั่งยุติเรื่อง และได้ให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยและสำนักเทศกิจดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะมีการประทับชั้นความลับ “ลับ” ไว้ก็ตาม ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ส่วนเอกสารประกอบหนังสือนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้โดยไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นภาระแก่หน่วยงานของรัฐมากเกินไป ให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีค่าธรรมเนียมของข้อมูลข่าวสารของราชการ

กรณีที่กองการเจ้าหน้าที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์มิได้ระบุให้ชัดเจนว่าจะนำเอกสารที่ขอคัดถ่ายไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใดที่จะเป็นเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารได้ตามนัยระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙ นั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า ระเบียบกรุงเทพมหานครฉบับดังกล่าว เป็นแต่เพียงระเบียบภายใน

ของกรุงเทพมหานครที่ใช้ในการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เท่านั้นไม่กระทบถึงสิทธิของประชาชน ดังนั้น แม้ประชาชนจะมีได้ระบุดูประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามแบบคำร้องขอข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ก็มีใช้เหตุผลที่จะนำมาใช้ในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะกระทำได้เฉพาะ ตามที่กำหนดในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดินเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบ
 ที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดิน ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบที่ดิน จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานการตรวจสอบ ส.ค.๑ คงเหลือ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๑๕/ว ๓๙๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ในส่วนของจังหวัดตรัง ทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล และทุกอำเภอ

๒. ทะเบียนการครอบครองที่ดิน ในส่วนตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ทุกหมู่บ้าน

สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดิน มีหนังสือที่ มท ๐๕๐๕.๒/๔๔ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนารายงานการตรวจสอบ ส.ค.๑ คงเหลือ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๑๕/ว ๓๙๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ในส่วนของจังหวัดตรังนั้น สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดินได้ถ่ายเอกสารและรับรองสำเนาถูกต้อง และผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ทะเบียนการครอบครองที่ดินจะปรากฏชื่อผู้แจ้งการครอบครองที่ดินจำนวนมากซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยโต้แย้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่ได้รับการเปิดเผย ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ได้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดิน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน และคำชี้แจงตามหนังสือสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน ที่ มท ๐๕๕๒/๔๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ด้วยแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์ได้ประสานงานด้วยวาจาจากฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ ว่ามีการกิจที่ต้องปฏิบัติในวันที่มีการนัดหมาย จึงขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาโดยถือตามหนังสือผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่ามีความชัดเจนดีแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรมที่ดินมีหนังสือด่วนมาก ที่ มท ๐๕๑๕/ว ๓๙๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การสำรวจลดหยอด ส.ค.๑ ในทะเบียนการครอบครองที่ดิน

ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร สั่งการให้จังหวัดดำเนินการสำรวจและรายงานจำนวน ส.ค.๑ ที่คงเหลืออยู่จริงของจังหวัดทั้งหมด ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ว่ายังคงเหลืออยู่จำนวนกี่แปลง และรายงานให้กรมที่ดินทราบภายในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เมื่อรายงานจำนวน ส.ค.๑ ที่คงเหลืออยู่ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ แล้ว ให้จัดทำรายละเอียดของ ส.ค. ๑ ว่าเป็น ส.ค.๑ แปลงใดบ้าง โดยให้รายงานตามแบบรายงานการตรวจสอบ แล้วให้รายงานให้กรมที่ดินทราบภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ให้จังหวัดรายงานจำนวน ส.ค.๑ คงเหลือ ณ วันสิ้นเดือนให้กรมที่ดินทราบภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน ซึ่งจังหวัดตรงได้มีหนังสือที่ ตง ๐๐๑๙/๕๑๗๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ รายงานการสำรวจลดยอด ส.ค. ๑ ในทะเบียนการครอบครองที่ดินของจังหวัดให้กรมที่ดินทราบ แต่ไม่ได้รายงานตามแบบที่กรมที่ดินกำหนด โดยเป็นการรายงานเฉพาะจำนวน ส.ค.๑ ที่คงเหลืออยู่จริงของจังหวัด ไม่มีรายละเอียดว่าเป็น ส.ค.๑ แปลงใดบ้าง

การสั่งการให้สำรวจและแจ้งยอด ส.ค.๑ คงเหลือของแต่ละจังหวัด โดยต้องจัดทำ ตามแบบรายงานการตรวจสอบ ซึ่งให้ระบุเลขที่ หมู่ที่ และชื่อผู้แจ้งการครอบครองที่ดิน ส่งให้แก่กรมที่ดินนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของส่วนกลางตรวจสอบกับทะเบียนการครอบครองที่ดินซึ่งจัดเก็บไว้เป็นหลักฐานทางส่วนกลางว่ามี ส.ค.๑ แปลงใด จำนวนเท่าใดที่ยังไม่มีการหมายเหตุว่าออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ถูกต้องตรงกับหลักฐานทางส่วนกลางหรือไม่ อันเป็นการเตรียมข้อมูลก่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดให้ผู้มีหลักฐานแบบการแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) ซึ่งยังไม่ได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ นำหลักฐาน ส.ค.๑ มายื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒ ปี นับแต่พระราชบัญญัติใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้ต่อเมื่อศาลยุติธรรมได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดว่าผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินโดยชอบก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ

กรมที่ดินเห็นว่ารายงานการตรวจสอบ ส.ค.๑ คงเหลือดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายในเกี่ยวกับการบริหารงานที่ดินของหน่วยงาน กรมที่ดินไม่มีเจตนาเปิดเผยให้ประชาชนรับรู้ทั่วไป แต่ที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือจังหวัดตรงที่ ตง ๐๐๑๙/๕๑๗๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ แก่ผู้อุทธรณ์นั้น เพราะเห็นว่าจังหวัดตรงรายงานเพียงยอด ส.ค.๑ คงเหลือเท่านั้นโดยไม่ปรากฏเลขที่หรือชื่อผู้แจ้งการครอบครองที่ดินคงเหลือด้วย ซึ่งหากจังหวัดตรงรายงานครบถ้วนตามแบบที่กรมที่ดินกำหนด สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดิน จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากแบบรายงานฯ จะปรากฏเลขที่แบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) และชื่อผู้แจ้งการครอบครองที่เหลือน้อยทั้งหมด หากผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับรายงานไปจะทำให้ทราบว่ามี ส.ค.๑ แปลงใดบ้างในหมู่ ตำบล หรืออำเภอนั้น ที่ยังไม่มีกรออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งอาจนำข้อมูลดังกล่าวไปสวมรอยอ้างสิทธิการเป็นเจ้าของที่ดินเพื่อขอคัดสำเนาแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน ตามเลขที่ ส.ค.๑ ซึ่งยังไม่มีกรออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ แล้วนำไปเป็นหลักฐานเพื่อขอออกโฉนดที่ดินแปลงอื่นโดยมิชอบ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้มีสิทธิในที่ดินตามหลักฐาน ส.ค. ๑ ที่แท้จริง และอาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ เนื่องจากการซื้อขายที่ดินตามหลักฐาน ส.ค.๑ อาจทำได้โดยการส่งมอบการครอบครอง จึงเป็นการง่ายที่บุคคลจะสวมรอยเป็นเจ้าของโดยอ้างว่าได้รับมาโดยการส่งมอบ

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ทะเบียนการครอบครองที่ดินในส่วนตำบลไม่ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ทุกหมู่บ้าน กรมที่ดินชี้แจงว่า ทะเบียนการครอบครองที่ดินซึ่งจัดเก็บไว้ที่กรมที่ดินนั้น เป็นทะเบียนการครอบครองที่ดินซึ่งอำเภอคัดขึ้นจากเล่มที่เก็บไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอเพื่อส่งให้กรมที่ดินจัดเก็บไว้เป็นหลักฐานเท่านั้น โดยเล่มทะเบียนฯ ดังกล่าวจะมีรายการเหมือนกับเล่มของอำเภอ คือ มีช่องเลขที่ สภาพที่ดิน เนื้อที่ วันที่แจ้งการครอบครองที่ดิน และชื่อผู้แจ้งการครอบครองที่ดิน ซึ่งอำเภอจะคัดรายการจากแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) มาลงติดต่อกันไปเรียงลำดับจนหมดจำนวนที่รับแจ้งไว้ แบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) สำหรับที่ดินแปลงหนึ่งจะทำ ๑ ฉบับ มี ๒ ตอน ตอนที่ ๑ เก็บไว้ที่อำเภอท้องที่หรือสำนักงานที่ดินท้องที่

ตอนที่ ๒ มอบคืนให้แก่ผู้แจ้งไว้เป็นหลักฐาน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแบบแจ้งการครอบครองที่ดินไว้แล้วจะลงรับในช่องเลขที่และลงลายมือชื่อพร้อมวันเดือนปี และเมื่อจังหวัดได้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์จากหลักฐาน ส.ค.๑ แปรลงใดแล้ว จะรายงานการเปลี่ยนแปลงมายังกรมที่ดิน เพื่อหมายเหตุในทะเบียนการครอบครองที่ดินของทางส่วนกลางให้ถูกต้องตรงกับอำเภอหรือสำนักงานที่ดินท้องที่ และโดยที่ทะเบียนการครอบครองที่ดินทั้งหมู่หรือทั้งตำบลตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนาโดยไม่ได้รับเลขที่ จะปรากฏชื่อผู้แจ้งการครอบครองที่ดินอื่นจำนวนมาก ซึ่งผู้ขอตรวจดูหรือขอคัดจะสามารถตรวจสอบได้ว่าบุคคลใดมีสิทธิครอบครองในที่ดินแปลงใดบ้าง ซึ่งเท่ากับเป็นการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ในที่ดินของบุคคลอื่น อันเข้าลักษณะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

นอกจากนั้น ทะเบียนการครอบครองที่ดิน จะมีข้อความที่แสดงว่า ส.ค.๑ แปรลงใดมีการหมายเหตุออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์แล้วหรือไม่ และมีแปลงใดบ้างที่ยังไม่ได้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งหากผู้มีเจตนาไม่สุจริตได้ข้อมูลทางทะเบียนการครอบครองที่ดินไปทั้งหมู่หรือทั้งตำบล จะสามารถตรวจสอบได้ว่าในหมู่หรือตำบลนั้นๆ มี ส.ค.๑ เลขที่ใดบ้างที่ยังไม่มีการหมายเหตุออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน และอาจนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้อ้างสิทธิการเป็นเจ้าของที่ดิน เพื่อขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่คัดสำเนาแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) ขึ้นใหม่ และนำไปเป็นหลักฐานเพื่อขออนุญาตที่ดินแปลงอื่นโดยมิชอบ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้มีสิทธิในที่ดินที่แท้จริงตามหลักฐาน ส.ค.๑ ตลอดจนทางราชการได้โดยยกกรณีศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดง ที่ อ.๑๐๙/๒๕๕๓ และที่ อ.๑๕๒/๒๕๕๓ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ และได้แย้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน กรมที่ดิน ได้เปิดเผยหนังสือจังหวัดตรัง ที่ ตร ๐๐๑๙/๕๑๗๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วนั้น ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ คือ รายงานการตรวจสอบ ส.ค.๑ คงเหลือ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่จังหวัดตรังต้องรายงานตามแบบที่กรมที่ดินได้กำหนด ตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๑๕/ว ๓๙๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ในส่วนของจังหวัดตรัง ทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล และทุกอำเภอ

ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ ผู้แทนสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดินชี้แจงว่า จังหวัดตรังได้รายงานการสำรวจยอด ส.ค.๑ คงเหลือของจังหวัดต่อกรมที่ดิน ตามหนังสือที่ ตร ๐๐๑๙/๕๑๗๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ เพียงฉบับเดียว และเป็นการรายงานที่ไม่ได้ทำตามแบบที่กรมที่ดินกำหนด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะต้องเป็นรายงานตามแบบที่กรมที่ดินกำหนดจึงไม่มี เมื่อกรมที่ดินยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารนั้น ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่ากรมที่ดินไม่มีรายงานตามแบบที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ทะเบียนการครอบครองที่ดินในส่วนตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ทุกหมู่บ้านนั้น ทะเบียนการครอบครองที่ดินดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ทางราชการได้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่ในการจัดทำนั้นจะปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับเลขที่ สภาพที่ดิน เนื้อที่ วันที่แจ้งการครอบครองที่ดิน และชื่อผู้แจ้งการครอบครองที่ดิน การเปิดเผยทะเบียนการครอบครองที่ดินจะทำให้ผู้ขอทราบได้ว่า ในตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มี ส.ค.๑ อยู่จำนวนกี่แปลง และมีบุคคลใดบ้างเป็นผู้ครอบครอง อันเข้าลักษณะเป็นการล่วงรู้ถึงสิทธิการครอบครองที่ดินหรือทรัพย์สินของผู้อื่น การเปิดเผยจึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ดังนั้น จึงเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัยให้เปิดเผยหรือไม่ ตามอุทธรณ์ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงเหตุหรือ
ความเกี่ยวข้องกับที่ดินที่มี ส.ค.๑ ในตำบลไม้ฝาด และขอตรวจสอบที่ดินหรือข้อมูลของบุคคลที่ครอบครองที่ดินที่มี ส.ค.๑
ในตำบลไม้ฝาดเป็นการเฉพาะราย อันจะทำให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์มีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น ประกอบกับคำชี้แจง
ของผู้แทนสำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดินที่ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย
เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดิน หากมีผู้ไม่สุจริตนำข้อมูลไปใช้ในทางมิชอบ เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ
และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่ากรณีนี้ไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๑/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับหนังสือ
ของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. กับพวก

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. หนังสือโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๒. หนังสือโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕/๓๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕
ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในระหว่างการสืบสวน
ข้อเท็จจริง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ และเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ได้รับบริจาคที่ดินของ สี่เหลียง
ทะเลเบียน ม-๐๐๓ นครสวรรค์ ในระหว่างที่นาย ก. เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ต่อมานาย ข. ประธานชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรม
และสิ่งแวดล้อม ตำบลแม่น้ำคู้ กับพวก ตรวจสอบพบว่าที่ดินดังกล่าวได้หายไปก่อนที่นาย ค. ผู้อำนวยการโรงเรียนคนปัจจุบัน
จะเข้ารับตำแหน่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ขณะนี้
อยู่ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นาย ค. ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยนาย ค. มีหนังสือ ที่ ศธ
๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรปลวกแดง เพื่อแจ้งความร้องทุกข์ และมีหนังสือ ที่ ศธ
๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ รายงานข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สระบุรี เขต ๑

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แล้ว แต่ยังไม่ได้รับหนังสือโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบการดำเนินคดีตามกฎหมายกับนาย ค. ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน และเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต ๑

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต ๑ ซึ่งแจ้งสรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากหนังสือดังกล่าวมีเอกสารที่เป็นหลักฐานในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงแนบเป็นสิ่งที่ส่งมาด้วย ขณะนี้การสืบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอ ได้แก่ สำเนาหนังสือโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เท่านั้น โดยไม่ได้ระบุว่าต้องการเอกสารแนบตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแต่อย่างใด ซึ่งหนังสือดังกล่าวเป็นการรายงานข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานต้นสังกัด อันเป็นการปฏิบัติราชการทั่วไปของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หนังสือดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต ๑ ให้สำเนาเฉพาะหนังสือโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕.๓๐๒/๒๓๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เกี่ยวกับการดำเนินการ
เรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนครูโรงเรียนสุราษฎร์ธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๒๔๑/๑๒๓ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ไปยื่นคำร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อโรงเรียนสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องและเป็นผู้ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยตรง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้แจ้งผลการพิจารณาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ สรุปว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เป็นหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลโรงเรียนในสังกัด ต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องกับกระบวนการสอบสวนการกระทำผิดของครูในสังกัด ต้องรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อร้องเรียนและผลการสอบสวนของโรงเรียนเพื่อรายงานไปให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบตามระเบียบ จึงถือว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เป็นหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบที่มีส่วนร่วมในการจัดทำข้อมูลข่าวสาร และควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เช่นเดียวกับโรงเรียนสุราษฎร์ธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๒๔๑/๒๐๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า “ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นและได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป” ในกรณีนี้โรงเรียนสุราษฎร์ธานีเป็นหน่วยงานผู้จัดทำข้อมูล มีบุคคลต่างๆ ให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาตามข้อร้องเรียน ต้องให้โรงเรียนสุราษฎร์ธานีสอบถามผู้ให้ข้อมูลก่อนว่าประสงค์จะให้นำข้อมูลนั้นเปิดเผยต่อบุคคลอื่นหรือไม่ ตามมาตรา ๑๕ (๖) ประกอบกับโรงเรียนสุราษฎร์ธานีได้ประทับตราเป็นหนังสือลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ การที่จะให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อผู้อุทธรณ์ จึงไม่ชอบด้วยเหตุผลทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบสิทธิของผู้ให้ข้อมูล ควรให้โรงเรียนสุราษฎร์ธานีเป็นผู้พิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ได้แจ้งให้โรงเรียนสุราษฎร์ธานีดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสุราษฎร์ธานี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อร้องเรียนกล่าวหาครูโรงเรียนสุราษฎร์ธานีว่ากลั่นแกล้งนักเรียนในปกครองของผู้อุทธรณ์ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี มีคำสั่ง ที่ ๒๗๕/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียน ปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น โดยโรงเรียนสุราษฎร์ธานีได้รายงานผลการดำเนินการไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอสำเนาข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๒๔๑/๒๔๗ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยเอกสารและคำให้การของพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ไม่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ต้น อีกทั้งมีประเด็นโต้แย้งระหว่างโรงเรียนสุราษฎร์ธานีกับผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจส่งผลให้การดำเนินการเพื่อยุติข้อโต้แย้งนั้นมีปัญหา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ นั้นเป็นสำเนาเอกสาร จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลข่าวสารต่อโรงเรียนสุราษฎร์ธานีซึ่งเป็นหน่วยงานที่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและมีต้นฉบับอยู่ในความครอบครอง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อปี ๒๕๕๔ นักเรียนในปกครองของผู้อุทธรณ์ถูกเพื่อนนักเรียนรังแก ผู้อุทธรณ์แจ้งให้ครูที่ปรึกษาทราบแล้วแต่ไม่มีการแก้ไขปัญหา ผู้อุทธรณ์จึงแจ้งครูหัวหน้าระดับชั้นทราบ ซึ่งครูหัวหน้าระดับชั้นก็ดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ทันที เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ครูที่ปรึกษาไม่พอใจผู้อุทธรณ์ และพยายามกลั่นแกล้งนักเรียนในปกครองของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสุราษฎร์ธานี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาโรงเรียนสุราษฎร์ธานีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่าไม่มีเหตุการณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน แต่นักเรียนในปกครองของผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์มีความบกพร่อง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่ตรงประเด็นตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพยายามเบี่ยงเบนประเด็นการร้องเรียนให้เป็นเรื่องอื่น และไม่สอบถามคำผู้ถูกร้องเรียน นักเรียนที่ถูกกลั่นแกล้งและผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการร้องขอให้โรงเรียนสุราษฎร์ธานีทำการสืบสวนข้อเท็จจริงใหม่ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แต่ไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร โดยมีหนังสือแจ้งว่าให้ผู้อุทธรณ์ไปขอสำเนาข้อมูลข่าวสารต่อโรงเรียนสุราษฎร์ธานีโดยตรง เมื่อผู้อุทธรณ์ไปขอรับสำเนาข้อมูลข่าวสารต่อโรงเรียนสุราษฎร์ธานี เจ้าหน้าที่โรงเรียนสุราษฎร์ธานีก็ปฏิเสธด้วยวาจาไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เหตุที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เนื่องจากมีเอกสารบางรายการที่โรงเรียนสุราษฎร์ธานีไม่มีอยู่ในความครอบครอง แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ มีอยู่ในความครอบครอง เช่น หนังสือและเอกสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ส่งไปที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด และหนังสือพร้อมเอกสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ส่งไปที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ สำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียนสุราษฎร์ธานี ที่ ๒๗๕/๒๕๕๔ และหนังสือพร้อมเอกสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ส่งไปที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนครูโรงเรียนสุราษฎร์ธานี ปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริง

ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส และตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียโดยตรง ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้โรงเรียนสุราษฎร์ธานีได้ประทับตราเป็นหนังสือลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับ ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ในข้อมูลข่าวสารก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใดอาจมีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริง ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบถึงบุคคลผู้ให้ข้อมูลนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๑ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความส่วนใดที่จะทำให้ทราบถึงบุคคลใดเป็นผู้ให้ข้อมูล แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อหา สารของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้กำกับการ ฝ่ายตำรวจสากลและประสานงาน ภูมิภาค ๒ กองการต่างประเทศ มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม เพื่อขอสำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม ที่ ๓๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๒.๔๑๗/๓๙๙๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๕๕ แผ่น ประกอบด้วย รายงานการสืบสวน บันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่ปกปิดข้อความในสำเนาเอกสารบางส่วน โดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารของราชการบางส่วนที่ไม่ต้องเปิดเผย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ร้องเรียนกล่าวหาพันตำรวจเอก ว. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม และพันตำรวจโท ส. พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนคดีอาญา ที่ ๓๓๕๘/๒๕๕๓ ว่านำคำให้การผู้กล่าวหาพยานในสำนวนคดีอาญาดังกล่าวไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ใช้อำนาจหน้าที่กลั่นแกล้งออกหมายเรียกโดยไม่เหตุอันสมควร ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเรื่องการคุ้มครองพยาน ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมมีคำสั่ง ที่ ๓๑๙/๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียน ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่าพันตำรวจเอก ว. และพันตำรวจโท ส. ไม่ได้กระทำความผิดตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน เห็นควรยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอสำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อและข้อความบางส่วน

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งสารวัตร กองกำกับการ ๓ กองบังคับการปราบปราม ได้ทำการยึดรถยนต์ที่ผิดกฎหมายดำเนินคดี ต่อมาเจ้าของรถยนต์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ

ภูธรเมืองนครปฐม กล่าวหาว่า ผูุ้ทธรณ์กับพวกฉ้อโกงเงิน โดยอ้างว่าได้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารให้แก่ผูุ้ทธรณ์ เพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยนให้ผูุ้ทธรณ์คืนรถยนต์ที่ยึดไว้ เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้วได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการดำเนินการตามกฎหมาย แต่พนักงานอัยการเห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) จึงให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการต่อไป ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการดำเนินการของ ป.ป.ท. หลังจากนั้น ได้มีบุคคลนำบันทึกคำให้การผู้กล่าวหาและพยานในคดีดังกล่าวไปเปิดเผยต่อผู้อื่นผ่านทางเครื่องโทรสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม อันเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้ผูุ้ทธรณ์ได้รับความเสียหาย ผูุ้ทธรณ์จึงทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่าผูุ้ทธรณ์ร้องเรียนไม่ได้กระทำความผิดตามที่ผูุ้ทธรณ์ร้องเรียน เห็นควรยุติเรื่อง ผูุ้ทธรณ์จึงมีคำขอสำเนาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน โดยตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมให้สำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำของผูุ้ทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อ ข้อความบางส่วนในรายงานการสืบสวน และไม่ให้สำเนาทะเบียนถ้อยคำพยานบุคคลอื่นๆ ผูุ้ทธรณ์ประสงค์ผูุ้ทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อ ข้อความที่ปกปิดไว้ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสืบสวน

ผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในขณะที่ผูุ้ทธรณ์รับราชการสังกัดกองปราบปรามได้ทำการยึดรถยนต์ที่ผิดกฎหมายดำเนินคดี เจ้าของรถได้แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่ผูุ้ทธรณ์กล่าวหาว่าผูุ้ทธรณ์กับพวกฉ้อโกงเงิน ส่วนผูุ้ทธรณ์ได้ฟ้องเจ้าของรถเป็นคดีอาญาข้อหาแจ้งความเท็จ ต่อมาผูุ้ทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหาพันตำรวจเอก ว. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม และพันตำรวจโท ส. ว่านำคำให้การผู้กล่าวหา พยานในสำนวนคดีอาญาที่เจ้าของรถแจ้งความดำเนินคดีแก่ผูุ้ทธรณ์ไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ใช้อำนาจหน้าที่กลั่นแกล้งออกหมายเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเรื่องการคุ้มครองพยาน ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่าผูุ้ทธรณ์ร้องเรียนไม่ได้กระทำความผิดตามที่ผูุ้ทธรณ์ร้องเรียน เห็นควรยุติเรื่อง หลังจากนั้น ผูุ้ทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เหตุผลที่ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมปกปิดชื่อบุคคลในสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และปฏิเสธการให้สำเนาทะเบียนถ้อยคำพยานบุคคล เนื่องจากเกรงว่าอาจเกิดผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง เกินขอบเขตเรื่องการคุ้มครองพยาน และอาจมีผลกระทบต่อคดีดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผูุ้ทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว ผูุ้ทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน โดยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกกล่าวหา พยานบุคคล เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องในสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมปกปิดไว้ในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

๑) ชื่อ ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าผูุ้ทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าเป็นบุคคลใด เนื่องจากผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียน การเปิดเผยชื่อผูุ้ทธรณ์ร้องเรียนจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่อย่างใด

๒) ชื่อ ตำแหน่งของพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งพยานได้ให้ถ้อยคำในลักษณะบอกเล่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และปฏิเสธว่าไม่ได้นำบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหา พยานในคดีอาญาไปเปิดเผยแก่บุคคลใด ไม่ทราบว่ามีบุคคลใดนำบันทึกดังกล่าวไปเปิดเผยหรือไม่ โดยพยานไม่ได้ให้ถ้อยคำที่เป็นปรปักษ์ หรือเป็นผลร้ายแก่ผูุ้ทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยชื่อและตำแหน่งของพยานผู้ให้ถ้อยคำ

จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๓) ชื่อพยานบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์ผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ในคดีอาญา ชื่อพยานบุคคลซึ่งเป็นบุตรชายเจ้าของรถยนต์ และเป็นพยานในคดีอาญา ซึ่งพยานบุคคลทั้งสองได้ให้ถ้อยคำในลักษณะบอกเล่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับตนแม้อาจมีผลกระทบต่องานอุทธรณ์บ้าง แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าใครเป็นผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์และใครเป็นพยานในคดีอาญา ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีการข่มขู่คุกคามพยานทั้งสองรายแต่อย่างใด การเปิดเผยชื่อพยานบุคคลจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๔) ชื่อ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามปกติ การเปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่อย่างใด

๕) บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทั้งหมดในสำนวนการสืบสวนซึ่งมีข้อความลักษณะเดียวกับข้อความในรายงานการสืบสวนที่ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยรายงานการสืบสวนพร้อมทั้งชื่อและตำแหน่งพยานบุคคลตามข้อ ๑) ถึงข้อ ๔) มีผลเท่ากับให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลพร้อมชื่อผู้ให้ถ้อยคำอยู่แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๔/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุงเกี่ยวกับระวางแผนที่

.....

ผู้อุทธรณ์ : นายก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง เพื่อขอสำเนาเอกสารต้นร่างแผนที่ระวางที่ดินเลขที่ ๔๐๑๘ เลขที่ ๔๐๑๙ เลขที่ ๔๐๓๓ เลขที่ ๔๐๔๐ เลขที่ ๔๐๔๑ และเลขที่ ๔๐๔๒ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

 เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุงได้บันทึกท้ายหนังสือคำขอลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

 ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นเจ้าหน้าที่รังวัดของกรมที่ดิน มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง โดยไม่ระบุเหตุผล แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง ปฏิเสธการเปิดเผย

 ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ส่วนผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง ชี้แจงสรุปว่า ต้นร่างแผนที่ คือ รายละเอียดการรังวัดที่ดินเพื่อให้เกิดรูปแผนที่ในโฉนดที่ดิน มีลักษณะเป็นข้อมูลทางเทคนิคเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่รังวัดซึ่งมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่รังวัดของกรมที่ดินเท่านั้นที่จะมีอำนาจนำไปใช้ในการรังวัดสอบเขตที่ดิน ถ้าเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินมีข้อสงสัยในแนวเขตที่ดินของตน เจ้าของที่ดินต้องยื่นคำร้องขอสอบเขตตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการรังวัดสอบเขต แบ่งแยก และรวมโฉนดที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๗ โดยในกรณีนี้ เจ้าของที่ดินสามารถนำช่างรังวัดเอกชนที่ตนเชื่อมั่นมาทำการรังวัดได้ และสำนักงานที่ดินจะอนุญาตให้นำต้นร่างแผนที่ไปประกอบการรังวัด แต่ต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่รังวัดของกรมที่ดิน เหตุผลที่ไม่เปิดเผยต้นร่างแผนที่ให้ผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากตรวจสอบแล้วไม่พบชื่อผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่มีคำขอต้นร่างแผนที่ทั้ง ๖ ฉบับ และเกรงว่าผู้อุทธรณ์จะนำต้นร่างแผนที่ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว อีกทั้งถ้าเปิดเผยแล้วต้นร่างแผนที่ไปอยู่ในความครอบครองของบุคคลที่ไม่สุจริตอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักหมุด ทำให้แนวเขตของที่ดินคลาดเคลื่อน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเจ้าของที่ดินข้างเคียง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินก่อนจะออกเป็นรูปแผนที่ในโฉนดที่ดิน ข้อมูลดังกล่าว จึงเป็นแนวทางปฏิบัติภายในของเจ้าหน้าที่ซึ่งใช้ประกอบการคิดคำนวณอันเป็นเทคนิคเฉพาะของเจ้าหน้าที่รังวัดของกรมที่ดิน มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเจ้าของที่ดินเท่านั้นที่สามารถนำต้นร่างแผนที่ไปใช้ประกอบการรังวัดสอบเขตที่ดินตามข้อ ๕ แห่งระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการรังวัดสอบเขต แบ่งแยก และรวมโฉนดที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๗ ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่เจ้าของที่ดินที่มีคำขอและไม่ระบุเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองเจ้าของที่ดินจึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑

ผู้อุทธรณ์ : นาง พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง พ. ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู โรงเรียนสตรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์ จากวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ส่งเรื่องไปให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) พิจารณา ต่อมา สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๗๗๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ทราบว่า ผู้อุทธรณ์พ้นจากราชการเนื่องจากเกษียณอายุราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว ก.ค.ศ. จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงส่งเรื่องคืนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ เพื่อดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ ต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๓๙๗๖ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ โดยส่งสำเนาหนังสือของสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๗๗๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ไปให้ผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์การขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ไปยังประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๔๖๑๓ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงเหตุผลที่ไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นครูโรงเรียนสตรีวิทยา ได้ยื่นหนังสือต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ผ่านโรงเรียนสตรีวิทยา เพื่อขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ จากวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ได้ส่งเรื่องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้สำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณา ต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. ส่งเรื่องคืนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ พร้อมทั้งแจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ จัดส่งเอกสารหลักฐานให้ครบถ้วน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ จึงแจ้งโรงเรียน

สตรีวิทยาให้แจ้งผู้พุทธธรณ์จัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม และโรงเรียนสตรีวิทยาได้จัดส่งเอกสารหลักฐานไปให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ เห็นว่าเอกสารหลักฐานที่จัดส่งมาให้งังไม่ครบถ้วน จึงแจ้งโรงเรียนสตรีวิทยาเพื่อดำเนินการจัดส่งเอกสารอีกครั้ง และเมื่อโรงเรียนสตรีวิทยาได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่ถูกต้องและ ครบถ้วนแล้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ จึงส่งไปให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อดำเนินการต่อไป

ต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๗๗๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ว่า ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นว่า ผู้พุทธธรณ์พ้นจากราชการเนื่องจากเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ก.ค.ศ. จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้พุทธธรณ์ ดังนั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงส่งเรื่องคืนให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ เพื่อดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียน ประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ ต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๓๑/๓๙๗๖ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้พุทธธรณ์ทราบแล้ว พร้อมกันนี้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ได้จัดส่งสำเนาเอกสารที่ผู้พุทธธรณ์ใช้เป็นหลักฐานในการขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ มาให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย ผู้พุทธธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้พุทธธรณ์เดิมเป็นครูโรงเรียนสตรีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ แจ้งให้ผู้พุทธธรณ์ทราบว่าผู้พุทธธรณ์จะเกษียณอายุราชการในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ผู้พุทธธรณ์ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ ผู้พุทธธรณ์จึงทราบว่าทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ระบุว่าผู้พุทธธรณ์เกิดวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๔ แต่ข้อเท็จจริงผู้พุทธธรณ์ เกิดวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๓ ผู้พุทธธรณ์จึงยื่นเรื่องขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗. เป็น ๒๔๙๓ ต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งไปยังสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ เพื่อแจ้งให้ผู้พุทธธรณ์ทราบว่า ผู้พุทธธรณ์พ้นจากราชการเนื่องจากเกษียณอายุราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้พุทธธรณ์จึงต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียน ประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ กล่าวคือ ผู้พุทธธรณ์ต้องยื่นเรื่องขอแก้ไขปีเกิดต่อประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร ผู้พุทธธรณ์จึงได้ปฏิบัติตามที่สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งให้ผู้พุทธธรณ์ดำเนินการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้พุทธธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญ ประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคน เพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีที่ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดจึงต้องพิจารณาเอกสาร ทางราชการอื่นๆ กรณีนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ได้จัดส่งสำเนาเอกสารมาให้คณะกรรมการฯ พิจารณา ได้แก่ หนังสือรับรองสถานที่เกิดและวัน เดือน ปีเกิด ออกให้โดยสำนักงานเขตวังทองหลาง ข้อมูลจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัว ประชาชนออกให้โดยสำนักทะเบียน เขตวังทองหลาง ทะเบียนบ้านเลขที่ ๕๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลสระคู อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด และสำเนาเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนเมืองสุวรรณภูมิ ใบสุทธิโรงเรียนสตรีประเทืองวิทย์ หนังสือรับรองความรู้ ออกให้โดยเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และใบรายงานผลการศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่น หลักฐานดังกล่าวข้างต้นระบุตรงกันว่าผู้พุทธธรณ์เกิดวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๓ และเอกสารนั้นไม่พบว่ามีแก้ไขใดๆ จึงเชื่อได้ว่าผู้พุทธธรณ์เกิดวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๓ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้พุทธธรณ์จากวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๔๙๓ ตามที่ผู้พุทธธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการแพทย์เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยโทหญิง พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการแพทย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยโทหญิง พ. ผู้อุทธรณ์ นายแพทย์ชำนาญการพิเศษด้านเวชกรรม สาขาจักษุวิทยา กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมการแพทย์ ขอข้อมูลข่าวสาร ที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วย ข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมิน ผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่อธิบดีกรมการแพทย์ใช้พิจารณาเลื่อนเงินเดือน

๒. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วย ข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมิน ผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่อธิบดีกรมการแพทย์ใช้พิจารณาเลื่อนเงินเดือน

๓. ประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการ ทั้งนี้ ให้ใส่ค่าคะแนนดิบของผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการกำกับด้วย ที่โรงพยาบาลราชวิถีต้องประกาศให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในโรงพยาบาลราชวิถีให้ทราบทั่วกัน ภายหลังการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลราชวิถีแล้ว ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

๔. ประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการ ทั้งนี้ ให้ใส่ค่าคะแนนดิบของผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการกำกับด้วย ที่โรงพยาบาลราชวิถีต้องประกาศให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในโรงพยาบาลราชวิถีให้ทราบทั่วกัน ภายหลังการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลราชวิถีแล้ว ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

๕. ตารางผลการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนของจักษุแพทย์ กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข.๑)

ซึ่งให้ใส่ชื่อข้าราชการทุกระดับทั้งหมดของหน่วยงาน ทั้งในกรณีที่ได้เลื่อนเงินเดือนและไม่เลื่อนเงินเดือน โดยที่ผลรวมคะแนนในแบบประเมินรายบุคคลต้องตรงกันกับในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข.๑)

๖. ตารางผลการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนของจักษุแพทย์ กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข.๑) ซึ่งให้ใส่ชื่อข้าราชการทุกระดับทั้งหมดของหน่วยงาน ทั้งในกรณีที่ได้เลื่อนเงินเดือนและไม่เลื่อนเงินเดือน โดยที่ผลรวมคะแนนในแบบประเมินรายบุคคลต้องตรงกันกับในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข.๑)

กรมการแพทย์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๓๑๙/๒๑๗ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๓ ส่วนรายการที่ ๔ ได้ผ่านการพิจารณาประเมินผลโดยคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลแล้ว แต่อยู่ระหว่างการให้ผู้มีอำนาจลงนามในการเลื่อนเงินเดือน สำหรับรายการที่ ๕ - ๖ เป็นข้อมูลของบุคคลอื่นซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับแล้วนั้น ไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่กรมการแพทย์จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า โรงพยาบาลราชวิถีได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ และได้เสนอต้นสังกัด คือ กรมการแพทย์ เพื่อพิจารณาเลื่อนเงินเดือน ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการพิจารณาดังกล่าวจากกรมการแพทย์ จำนวน ๖ รายการ แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน และข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการเปิดเผยไม่มีการรับรองสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ กรมการแพทย์ได้เปิดเผย แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่าไม่มีการรับรองสำเนา เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์เอง ส่วนรายการที่ ๓ เป็นประกาศโรงพยาบาลราชวิถี เรื่อง ช่วงคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติราชการ (ผลคะแนนทางสถิติ) และร้อยละการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการในแต่ละระดับตามผลการประเมิน วงรอบที่ ๑/๒๕๕๔ ซึ่งโรงพยาบาลราชวิถีได้ประกาศแก่บุคลากรของหน่วยงานเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าว กรมการแพทย์ไม่มีเหตุที่จะไม่รับรองสำเนาถูกต้องตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ตามนัยมาตรา ๑๑ วรรค ๕ ประกอบกับมาตรา ๙ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ประกาศโรงพยาบาลราชวิถี เรื่อง ช่วงคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติราชการ (ผลคะแนนทางสถิติ) และร้อยละการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการในแต่ละระดับตามผลการประเมิน วงรอบที่ ๒/๒๕๕๔ (วันที่ ๑ เมษายน ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ซึ่งโรงพยาบาลราชวิถีได้ประกาศแก่บุคลากรของหน่วยงานเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว จึงไม่มีกรณีที่ต้องพิจารณาว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ บัญชีการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการประเภทตำแหน่งวิชาการและประเภทตำแหน่งทั่วไป วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนของกลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะในกลุ่มงานจักษุวิทยาที่ตนปฏิบัติงานอยู่ อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูล

เฉพาะของผู้ที่ได้รับการประเมินในระดับเดียวกันกับผู้อุทธรณ์และที่สูงกว่า คือ ระดับดี ดีมากและดีเด่น ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ประกอบการปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการแพทย์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของผู้ที่ได้รับการประเมิน ในระดับดี ดีมากและดีเด่น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง
และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่พันตำรวจโทหญิง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมส่งเสริมการเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่พันตำรวจโทหญิง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหานางสาว ข. พนักงานราชการ สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยขอสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งให้มีการดำเนินการทางวินัย หรือการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนนางสาว ข.
๒. หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของนางสาว ข.
๓. หนังสือชี้แจงหรือบันทึกการให้อภัยคำของนางสาว ค. และขอทราบต้นสังกัดใหม่ที่นางสาว ค. ย้ายไปสังกัด
๔. หนังสือชี้แจงของนาย ง.
๕. หนังสือชี้แจงของนาย จ.
๖. สำนวนการสืบสวนหรือสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีนางสาว ข. ถูกร้องเรียน
๗. หนังสือพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งยุติเรื่อง กรณีร้องเรียนนางสาว ข.
๘. เอกสารเกี่ยวกับกฎและระเบียบที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในการพิจารณาดำเนินการทางวินัย กรณีพนักงานราชการถูกร้องเรียนว่ากระทำผิดวินัย

กรมส่งเสริมการเกษตรมีหนังสือ ลับ ที่ กษ ๑๐๐๒/๙๗ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่น ประกอบกับรายงานการสอบสวนได้มีการกำหนดชั้นความลับอยู่ในชั้น “ลับ” ซึ่งเป็นการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับเอกสารตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และยังมีได้มีการยกเลิกลบชั้นความลับ รายงานการสอบสวนจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่กรมส่งเสริมการเกษตรจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ และวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ขอให้สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร ดำเนินการทางวินัยกับพนักงานราชการรายนางสาว ข. กรณีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ ๑ ปี ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการแจ้งผลการพิจารณา จึงโทรศัพท์ติดตามขอทราบผลไปยังกรมส่งเสริมการเกษตร แต่ได้รับแจ้งว่าไม่มีผู้ใดทราบเรื่องการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ร้องเรียนต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรว่า สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร ไม่ให้เป็นธรรม โดยติดตามขอทราบผลการร้องเรียนขอให้ดำเนินการทางวินัยนางสาว ข. และร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริมการเกษตรที่มีหน้าที่รับหนังสือร้องเรียนว่าเมื่อรับเรื่องแล้วไม่มีการเสนอเรื่องต่อผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณาสั่งการตามลำดับชั้นทำให้ไม่มีการสอบสวนเรื่องและผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนดังกล่าวนี้ด้วย

กรมส่งเสริมการเกษตรโดยสำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และต่อมาได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูแล้วเห็นว่า ข้อความบางส่วนตามหนังสือดังกล่าวมีผลกระทบต่อกันจึงขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการดำเนินการเรื่องของผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนพนักงานราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตรได้เสร็จสิ้น โดยกรมส่งเสริมการเกษตรได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๘ รายการ อันเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการร้องเรียนที่มีข้อยุติแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งเป็นหนังสือชี้แจงเรื่องร้องเรียนของนาย ง. การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ชี้แจงได้ ประกอบกับผู้ชี้แจงไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยปกปิดข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ของหนังสือชี้แจงดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมส่งเสริมการเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้เปิดเผยโดยปกปิดข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ของหนังสือชี้แจง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรเกี่ยวกับข้อมูลการรับคำตอบแทนของกรรมการสภาวิศวกร

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ม.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาวิศวกร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ม. ผู้อุทธรณ์ ผู้ตรวจสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายกสภาวิศวกร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการประชุมสภาวิศวกร และเบี้ยประชุมของกรรมการสภาวิศวกร ที่ทำงานเป็นอนุกรรมการหรือคณะทำงานต่างๆ เพื่อตรวจสอบการทำงานของสภาวิศวกร

สภาวิศวกรมีหนังสือ ที่ กจ ๔๔๔๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี ๒๕๕๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนค่าเบี้ยประชุมของกรรมการสภาวิศวกรซึ่งได้รับจากการทำงานเป็นอนุกรรมการหรือคณะทำงาน โดยให้เหตุผลว่า เป็นเงินได้ตามประมวลรัษฎากร และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ คือ จำนวนเงินค่าเบี้ยประชุม ค่ารถ ค่าเดินทาง ค่าบรรยายต่างๆ และเงินจ่ายที่สภาวิศวกรหักค่าภาษี และจ่ายให้กับกรรมการสภาวิศวกรแต่ละคน พร้อมรายงานภาษีหัก ณ ที่จ่ายรายเดือน และสรุปตลอดปี ตั้งแต่กรรมการชุดปัจจุบันเข้ารับงานเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นมา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สภาวิศวกรจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับคำตอบแทนของคณะกรรมการสภาวิศวกรชุดปัจจุบัน จำนวน ๒๐ คน ซึ่งได้เข้าทำงานตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นมา แต่สภาวิศวกรได้ปฏิเสธการเปิดเผย และในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สภาวิศวกรได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กจ ๑๑๙๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เพิ่มเติมว่า เอกสารตามคำขอถือเป็นเงินได้ตามประมวลรัษฎากร และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวมิได้มีอยู่แล้วโดยสภาพที่จะเปิดเผยให้ได้ และจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นผู้ตรวจสภาวิศวกรและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมิใช่เป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลในฐานะประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม สภาวิศวกรจึงเป็นองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพและเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวิศวกรจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ประชาชนมีสิทธิได้รับเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของสภาวิศวกรได้ แม้ผู้อุทธรณ์จะมีฐานะเป็นผู้ตรวจสอบสภาวิศวกร ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้กรรมการ อนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาวิศวกร ลูกจ้าง และตัวแทนของสภาวิศวกรมีหน้าที่ส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ ซึ่งตนเก็บรักษาหรืออยู่ในอำนาจของตนให้แก่ผู้ตรวจสอบสภาวิศวกร และให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ในกิจการของสภาวิศวกร เมื่อผู้ตรวจสอบสภาวิศวกรร้องขอ อันเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์อาจใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ เรียกข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการของผู้ตรวจสอบสภาวิศวกรได้ก็ตาม แต่ไม่เป็นการต้องห้ามหากผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของสภาวิศวกร

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ ค่าเบี้ยประชุม ค่าตอบแทน ค่าวิทยากร ค่าเดินทาง และภาษีหัก ณ ที่จ่ายของกรรมการสภาวิศวกรชุดปัจจุบัน จำนวน ๒๐ คน ซึ่งเข้ารับงานเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นมา โดยเป็นข้อมูลข่าวสารรายเดือนและรายปี ซึ่งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สภาวิศวกรได้ส่งข้อมูลข่าวสารจำนวนเงินค่าเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นๆ รวมทั้งเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย อันมีลักษณะเป็นตัวเลขมาเพื่อพิจารณา ซึ่งเมื่อตรวจสอบแล้ว พบว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะได้ว่า กรรมการสภาวิศวกรแต่ละคนได้รับเป็นเงินจำนวนเท่าใด และมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายจำนวนเท่าใด แต่เงินที่ได้รับนั้นสืบเนื่องจากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ในฐานะกรรมการสภาวิศวกร อนุกรรมการ หรือคณะทำงาน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามปกติของสภาวิศวกร และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภาวิศวกร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : จำเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จำเอก ก. ผู้อุทธรณ์ นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกรระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ อ.๓๘ ตามประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกด้วย จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิคัดเลือกในตำแหน่งนิติกร
๒. ประกาศผลการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกร
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ในตำแหน่งนิติกร
๔. ชื่อผลงานตามเอกสารหมายเลข ๒ และ ๓ ของประกาศฯ ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกรแต่ละราย
๕. ชื่อข้อเสนอแนวคิดฯ ตามเอกสารหมายเลข ๔ ของประกาศฯ ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกร

แต่ละราย

๖. ผลคะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่าน ที่ให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกรแต่ละราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๘๕/๒๒๑๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้ดาวน์โหลดเอกสารจากเว็บไซต์ของสำนักงานฯ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ไม่ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ทางเว็บไซต์ของหน่วยงานแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ จัดส่งมา ขอให้จริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ออกประกาศลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รับสมัครบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ จำนวน ๕ อัตรา ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกรระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ อ.๓๘ ซึ่งมีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพียง ๒ คน คือ นาย ข. นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ และผู้อุทธรณ์ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ได้ออกประกาศลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก โดยตำแหน่งนิติกรเลขที่ อ.๓๘ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก คือ นาย ข. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลในตำแหน่งนิติกรดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ มีหนังสือถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ เพื่อพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ได้ชี้แจงว่าข้อมูลจะปรากฏในเอกสารใบสมัครของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก ซึ่งหน่วยงานได้คืนให้ผู้สมัครทั้ง ๒ คนไปหมดแล้ว หลังจากพ้นกำหนดการคัดค้านประกาศผลการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกรนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ดาวน์โหลดเอกสารจากเว็บไซต์ของสำนักงานฯ ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งว่าไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการทางเว็บไซต์ของหน่วยงานแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ที่ ๑๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค (๒) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการคัดเลือกบุคลากรอันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ประกาศและคำสั่งดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ แจ้งว่าเป็นข้อมูลที่ปรากฏในใบสมัครของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก และหน่วยงานได้ส่งใบสมัครคืนให้แก่ผู้สมัครเมื่อพ้นกำหนดการให้คัดค้านประกาศผลการคัดเลือกแล้ว อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง และกรณีนี้หน่วยงานของรัฐอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองนั้น ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวอ้างของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ผลคะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละคนที่ให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกร การพิจารณาและให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการคัดเลือกฯ ข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาและให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ดังกล่าวนั้น เมื่อการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกรเลขที่ อ.๓๘ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง
นายด่านศุลกากร

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง พ. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากร มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ จำนวน ๒ ฉบับ และวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ที่เป็นผลให้กระทรวงการคลังออกคำสั่ง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ เลื่อนข้าราชการผู้ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) จำนวน ๑๒ ราย รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๑ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการ ระดับสูง ของกรมศุลกากร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

๒. เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการ ระดับสูง (แบบประเมิน)

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการ ระดับสูง ของกรมศุลกากร ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

๔. ผลคะแนนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการ ระดับสูง เรียงตามลำดับ

๕. ก. แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการ ระดับสูง เป็นรายบุคคลในแต่ละรายงานการประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านในการคัดเลือกครั้งนี้ (วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔)

ข. แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการ ระดับสูง เป็นรายบุคคลในแต่ละรายงานการประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านในการคัดเลือกครั้งที่ผ่านๆ มา แต่เป็นบุคคลที่ได้ลำดับที่ ๑ ถึง ลำดับที่ ๒๙ ในการคัดเลือกครั้งนี้ เช่น นางดี รักงาน และนายเก่ง ใจดี ซึ่งได้ลำดับที่ ๓๕ และลำดับที่ ๔๒ ในการคัดเลือกครั้งที่ผ่านๆ มา แต่ได้ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๙ (ได้ลำดับที่ ๑๒ และลำดับที่ ๑๘) ในการคัดเลือกครั้งนี้ เป็นต้น

๖. แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ แบบแสดงผลงานประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง

๗. มาตรฐานในการเปรียบเทียบเพื่อให้คะแนนในแต่ละรายงานการประเมินกับผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละราย

๘. หนังสือกรมตุลาการถึงกระทรวงการคลังเพื่อเสนอรายชื่อข้าราชการ จำนวน ๒๔ คน ที่สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นให้ดำรงตำแหน่งนายด่านตุลาการพร้อมเหตุผลการคัดเลือก

๙. ลำดับอาวุโสข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษและอำนวยการระดับต้นทั้งหมดในขณะดำเนินการคัดเลือก

๑๐. บันทึก/หนังสือของผู้สมัครที่แสดงความประสงค์สมัครเข้ารับการคัดเลือก

๑๑. ข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

กรมตุลาการ โดยสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล มีบันทึก ที่ กค ๐๕๑๖(ส)/๔๙๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๗ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ และรายการที่ ๘ ถึงรายการที่ ๑๑ โดยให้เหตุผลสรุปได้ว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้มีประโยชน์ได้เสียจึงให้ตรวจดูโดยปกปิดรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนน และรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น และไม่ให้สำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้มีประโยชน์ได้เสียจึงให้ตรวจดูคะแนนเฉพาะบางส่วน โดยให้เปิดเผยคะแนนของกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่าน และคะแนนเฉลี่ยรวม โดยปกปิดรายชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนน และรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น และไม่ให้สำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๘ ถึงรายการที่ ๑๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนแบบแสดงผลงานประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง กรมตุลาการไม่มี เนื่องจากตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๑/ว ๙๐๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง สังกัดกระทรวงการคลังนั้น แจ้งให้กรมตุลาการจัดส่งรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านตุลาการ ตำแหน่งละ ๒ ชื่อ พร้อมเอกสารประกอบ คือ ๑. แบบประวัติ ๒. แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และ ๓. ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ซึ่งมีรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และวิธีการในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ โดยมีได้กำหนดให้จัดทำแบบแสดงผลงานประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ กรมตุลาการไม่มี

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมตุลาการ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งกรมตุลาการได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า กรมตุลาการมีตำแหน่งว่างประเภทอำนวยการ ระดับสูง และตำแหน่งที่ได้รับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งให้เป็นประเภทอำนวยการ ระดับสูง จำนวน ๑๒ ตำแหน่ง กรมตุลาการจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๗๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของกรมตุลาการ โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ มีหน้าที่กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือก ประเมินบุคคลและดำเนินการเลือกสรร กลั่นกรองข้าราชการเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของกรมตุลาการ

กรมตุลาการได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้ข้าราชการในกรมฯ ที่ประสงค์เข้ารับการคัดเลือก ยื่นใบสมัครพร้อมแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ไปยังสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล (สบท.) โดยมีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๕๘ คน กรมตุลาการโดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้พิจารณาคัดเลือกภายใต้หลักเกณฑ์ที่

คณะกรรมการคัดเลือกฯ กำหนดไว้ ๖ หัวข้อ คือ ๑. ความรู้ (๒๐ คะแนน) ๒. ความสามารถ (๒๐ คะแนน) ๓. ความประพฤติ (๑๐ คะแนน) ๔. ประวัติการรับราชการ (๑๐ คะแนน) ๕. คุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง (๑๐ คะแนน) และ ๖. วิสัยทัศน์ (๓๐ คะแนน)

จากการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ยุทธรมมีคะแนนอยู่ในลำดับที่ ๓๐ โดยกระทรวงการคลังขอให้กรมศุลกากรพิจารณาส่งรายชื่อข้าราชการที่เป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ตำแหน่งละ ๒ ชื่อไปให้กระทรวงการคลังพิจารณากรมศุลกากรได้จัดส่งรายชื่อข้าราชการในลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ จำนวน ๒๔ คน พร้อมทั้งจัดส่งแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ไปยังกระทรวงการคลัง ต่อมากระทรวงการคลังได้มีคำสั่ง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ เลื่อนข้าราชการผู้ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) จำนวน ๑๒ ราย ผู้ยุทธรมจึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกฯ ดังกล่าว แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมศุลกากรมีหนังสือลับ ส่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/ล๙๑ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาประกอบการพิจารณา โดยมีการชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมนอกเหนือจากเหตุผลที่ได้ปฏิเสธผู้ยุทธรม โดยสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข. มีข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ หากแต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะต้องไปวิเคราะห์ จำแนก และรวบรวม เพื่อให้ทราบได้ว่าผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ รายใดเป็นผู้ที่ได้รับการประเมินอยู่ในลำดับที่ ๓๒ ถึงลำดับที่ ๕๗ ในการคัดเลือกครั้งที่ผ่านมา แต่เป็นบุคคลที่ได้ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ ในการคัดเลือกครั้งนี้ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นนี้ก็มิได้ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้ยุทธรม หรือเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะแต่อย่างใด หากแต่จะเกิดผลเสียหายนต่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น การร้องขอข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงไม่ต้องด้วยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๑ โดยมีประเด็นต้องพิจารณา ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการ ระดับสูง ของกรมศุลกากร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ กรมศุลกากรได้ให้ผู้ยุทธรมเข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้นำเสนอ และทำการปกปิดในส่วนของการพิจารณาการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนนและรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่นนั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ คณะกรรมการคัดเลือกฯ มีการประชุม ๒ ครั้ง โดยในครั้งแรก คือ การประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นการพิจารณาในเรื่องเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ และครั้งที่สองในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นการพิจารณาผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ที่ว่างลงจำนวน ๑๒ ตำแหน่ง ตำแหน่งละ ๒ ชื่อ

คณะกรรมการฯ เห็นว่า การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนนแต่ละท่านจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคัดเลือก และการทำหน้าที่ของกรรมการคัดเลือกฯ ก็เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ ส่วนรายชื่อผู้ที่สมควรได้เลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร จำนวน ๒๔ คน ซึ่งกรมศุลกากรได้ทำการปกปิดนั้นเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยน่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกฯ ของกรมศุลกากรมากกว่า จึงสมควรให้เปิดเผยข้อมูลที่ปกปิด พร้อมทั้งให้สำเนาแก่ผู้ยุทธรมได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ก. แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง เป็นรายบุคคลในแต่ละรายงานการประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่านในการคัดเลือกครั้งนี้ (วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔)

คณะกรรมการฯ เห็นว่า แบบประเมินบุคคลฯ มีการแบ่งหัวข้อการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้กำหนดไว้ ๖ หัวข้อ โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่านจะเป็นผู้ให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ ทุกคน ซึ่งการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาให้คะแนนต้องถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับในเรื่องนี้การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่าน จึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลพินิจอีกต่อไป จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยการให้คะแนนในแบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่านได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยแบบประเมินบุคคลฯ เฉพาะของผู้ที่สมควรได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ และของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข. แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง เป็นรายบุคคลในแต่ละรายงานการประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละท่านในการคัดเลือกครั้งที่ผ่านมา แต่เป็นบุคคลที่ได้ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ ในการคัดเลือกครั้งนี้ เช่น นางติ รักษาน และนายเก่ง ใจดี (นามสมมุติ) ซึ่งได้ลำดับที่ ๓๕ และลำดับที่ ๔๒ ในการคัดเลือกครั้งที่ผ่านมา แต่ได้ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ (ได้ลำดับที่ ๑๒ และลำดับที่ ๑๘) ในการคัดเลือกครั้งนี้ เป็นต้น

คณะกรรมการฯ เห็นว่า แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ แต่กรณีนี้ข้อนี้มิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ ตามข้อยกเว้นในมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้กรมศุลกากรจัดทำข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ แบบแสดงผลงานประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง

คณะกรรมการฯ เห็นว่า แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ น่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกฯ ของกรมศุลกากร ส่วนข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการคัดเลือกการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ เท่านั้น

ส่วนแบบแสดงผลงานประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่าไม่มี เนื่องจากตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๑/ว ๙๐๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง สังกัดกระทรวงการคลังนั้น แจ้งให้กรมศุลกากรจัดส่งรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ตำแหน่งละ ๒ ชื่อ พร้อมเอกสารประกอบ คือ ๑. แบบประวัติ ๒. แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และ ๓. ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ซึ่งมีรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และวิธีการในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ โดยมีกำหนดให้จัดทำแบบแสดงผลงานประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งแต่อย่างใด หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของกรมศุลกากรเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ มาตรฐานในการเปรียบเทียบเพื่อให้คะแนนในแต่ละรายการการประเมินกับผู้สมัครเข้ารับ การคัดเลือกแต่ละราย

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คือ หลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลฯ ซึ่งมีการแบ่งการประเมินออกเป็น ๖ หัวข้อ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้โดยไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกรมตุลาการได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงไม่มี ประเด็นในการพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ หนังสือกรมตุลาการถึงกระทรวงการคลังเพื่อเสนอรายชื่อข้าราชการ จำนวน ๒๔ คน ที่สมควร ได้รับการเลื่อนขั้นให้ดำรงตำแหน่งนายด่านตุลาการพร้อมเหตุผลการคัดเลือก

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีเนื้อหาของการเสนอชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายด่านตุลาการ จำนวน ๒๔ คน พร้อมแนบบัญชีรายละเอียดการเสนอรายชื่อข้าราชการให้เข้าดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ซึ่งบัญชีดังกล่าวมีข้อมูลของตำแหน่งที่ว่าง ตำแหน่งเลขที่ ชื่อ สกุล ตำแหน่ง/สังกัด ตำแหน่งเลขที่ วุฒิ/สาขา/สถานศึกษา แม้จะมีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับ การเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านตุลาการทั้ง ๒๔ คน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความโปร่งใส ในกระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ ของกรมตุลาการ และเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นสมควรให้กรมตุลาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ลำดับอาวุโสข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษและอำนวยการระดับต้นทั้งหมดในขณะ ดำเนินการคัดเลือก

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ลำดับอาวุโสเป็นคุณสมบัติหนึ่งที่มีการนำมาใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกบุคคลฯ ด้วย ซึ่งการเปิดเผยน่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ ของกรมตุลาการ แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็น การรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะบุคคลที่มีอาวุโสลำดับที่ ๑ ถึงลำดับของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ บันทึก/หนังสือของผู้สมัครที่แสดงความประสงค์สมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วยหนังสือยื่นความประสงค์ในการสมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ ของผู้สมัครแต่ละราย โดยมีการยื่นเอกสารแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ ประกอบ การสมัคร ข้อมูลในส่วนที่เป็นหนังสือยื่นความประสงค์ในการสมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ เพื่อมิให้เป็น การรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะ ผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านตุลาการ ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔ เท่านั้น สำหรับแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

กรมตุลาการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่า คำกล่าวอ้างของกรมตุลาการเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมตุลาการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ให้เปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนน และรายชื่อผู้ที่สมควรได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร จำนวน ๒๔ คน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ก. รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๐ เฉพาะของผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๔

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข. ให้หน่วยงานจัดทำข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผูุ้ทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ให้เปิดเผยเฉพาะบุคคลที่มีอาวุโสลำดับที่ ๑ ถึงลำดับของผูุ้ทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดกระบังเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. และนาง ข.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตลาดกระบัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่งนักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ และนาง ข. เจ้าหน้าที่อนามัยชำนาญการ สำนักงานเขตลาดกระบัง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการเขตลาดกระบัง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

สำนักงานเขตลาดกระบังมีบันทึกฝ่ายปกครอง ที่ กท ๕๓๐๑/อ ๑๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า สำนักงานเขตลาดกระบังได้มีคำสั่งที่ ๗๐๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน และคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการ สอบสวนวินัยซึ่งเป็นสำนวนการสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับชุดที่ ๑ โดยมีความสัมพันธ์และเกี่ยวโยงที่จะต้องมาใช้สำหรับคณะกรรมการ สอบสวน ตามคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่องดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนกระบวนการดำเนินการทางวินัย ยังไม่เป็นที่ยุติ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลการขอคัดสำเนา รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงจนกว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดกระบัง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งสำนักงานเขตลาดกระบัง ได้จัดส่งมา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตลาดกระบังแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า บริษัท อ. จำกัด โดยนาง ค. ตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมเรียกรับเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อแลกกับการออกใบอนุญาตประกอบ กิจการ สำนักงานเขตลาดกระบังได้มีคำสั่ง ที่ ๒๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้อกล่าวหาตามหนังสือร้องเรียนยังขาดรายละเอียดในเรื่องวัน เวลา บุคคล และหลักฐาน สนับสนุนข้อกล่าวหา จึงเห็นควรยกประโยชน์ให้ผู้ถูกกล่าวหา อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าพฤติกรรม ของผู้อุทธรณ์มีลักษณะที่อาจทำให้เป็นที่เคลือบแคลงสงสัยแก่ผู้พบเห็นซึ่งไม่ทราบข้อเท็จจริงได้ จึงเห็นควรพิจารณาแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยต่อไป ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังปรากฏ ตามรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ต่อมาสำนักงานเขตลาดกระบังได้มีคำสั่งที่ ๗๐๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย แก่ผู้อุทธรณ์กับพวก ในภายหลังมีการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวและมีการออกคำสั่งใหม่เป็นคำสั่งสำนักงานเขตลาดกระบังที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒)

ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งข้อกล่าวหาดังกล่าวเป็นการกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จากบริษัท อ. จำกัด เพื่อแลกกับการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ

ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งในประเด็นดังกล่าวว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลและได้ยุติเรื่องไปแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับบันทึกแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓) จากคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยในแบบ สว.๓ กลับไม่ปรากฏในเรื่องที่มีการร้องเรียนเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จากบริษัท อ. จำกัด เพื่อแลกกับการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ แต่กลับปรากฏประเด็นในเรื่องของการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาลและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนสำนักงานเขตลาดกระบังชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๒ สำนักงานเขตลาดกระบังได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง มีความเห็นโดยสรุปว่า กรณีการเรียกรับเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อแลกกับการออกใบอนุญาตประกอบกิจการนั้น เนื่องจากผู้กล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำ ประกอบกับไม่มีพยานหลักฐานที่แน่ชัด จึงยกประโยชน์ให้กับผู้ถูกกล่าวหา โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นให้ยุติเรื่องสำหรับข้อกล่าวหานี้ แต่ในการสอบสวนพบข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปในสถานประกอบการของผู้กล่าวหาทั้งที่ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งว่าไม่ต้องไปตรวจสอบแล้ว อันเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาลและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตลอดจนการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงมีความเห็นให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยสำหรับประเด็นดังกล่าว

สำนักงานเขตลาดกระบังได้เสนอรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงให้กรุงเทพมหานครพิจารณา แต่เนื่องจากกรุงเทพมหานครอยู่ระหว่างการปรับโครงสร้างการจำแนกตำแหน่งจากระบบระดับเป็นระบบกลุ่มตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ทำให้การดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยมีความล่าช้า โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเมื่อปี ๒๕๕๔ ปัจจุบันคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีความเห็นให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ และได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาซึ่งในขณะนี้การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้โดยตรง และการสอบสวนวินัยของสำนักงานเขตลาดกระบังได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แม้สำนักงานเขตลาดกระบังจะอ้างว่าในขณะนี้คณะอนุกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จก็ตาม แต่คณะกรรมการฯ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบไม่กระทบต่อการพิจารณาของคณะอนุกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครจนทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตลาดกระบังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการพลังงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ป.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ป. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานและคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการพลังงานของกองทัพอากาศ จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือของกองทัพอากาศรับใบอนุญาตจำหน่ายไฟฟ้าและใบอนุญาตระบบจำหน่ายไฟฟ้าจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. บรรดาเอกสารการพิจารณาและความเห็นของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานและ/หรือของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานต่อคำขอข้อ ๑

๓. รายงานการประชุมและมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานในการพิจารณาตามข้อ ๑ และข้อ ๒

๔. สำเนาใบอนุญาตจำหน่ายไฟฟ้าและใบอนุญาตระบบจำหน่ายไฟฟ้าของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานตามคำขอข้อ ๑

๕. หนังสือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานผู้มีอำนาจอนุมัติให้กองทัพอากาศได้รับสัมปทานประกอบกิจการไฟฟ้าในเขตพื้นที่ตามแนวเขตสัมปทานที่กำหนด เอกสารเกี่ยวกับคำขอสัมปทาน และการพิจารณาของทางราชการ

๖. หนังสือที่แสดงว่าการไฟฟ้าสวัสดิการสัตหีบเป็นส่วนราชการที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือเป็นนิติบุคคลที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น พร้อมอำนาจหน้าที่ วัตถุประสงค์และหนังสือมอบอำนาจให้จัดการหรือดำเนินการ ตลอดจนเอกสารตามข้อ ๗ (ข) และ (ค) แห่งระเบียบคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานว่าด้วยการขอรับใบอนุญาตและการอนุญาตการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานมีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - รายการที่ ๕ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ สำนักงาน กกพ. เปิดเผยโดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.) และ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งสำนักงาน กกพ. ได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งที่ปรึกษาในอนุกรรมการกฎหมายฯ คณะกรรมาธิการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาผู้ตรวจการแผ่นดิน มีหนังสือถึงประธาน

และคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการพลังงานของกองทัพอากาศ จำนวน ๖ รายการ สำนักงาน กกพ. แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ รายการที่ ๑ - รายการที่ ๕ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ สำนักงาน กกพ. เปิดเผยโดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงาน กกพ. มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๓๓๑๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งแจ้งโดยสรุปความได้ว่า สำนักงาน กกพ. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการให้ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นวาระและรายงานการประชุมของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการพลังงานของกิจการไฟฟ้าสวัสดิการ สัตหีบโดยมีการพิจารณาเรื่องอื่นรวมอยู่ด้วย สำนักงาน กกพ. จึงปกปิดข้อความบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องข้อกับคำขอ พร้อมกับจัดส่ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ โดยมีประเด็น ที่ต้องพิจารณาดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ คือ วาระการประชุมคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ และรายงานการประชุมของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นการพิจารณาในเรื่องการออกใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานให้กับหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๙ ราย

คณะกรรมการฯ เห็นว่า แม้ในคำขอของผู้อุทธรณ์จะเป็นการขอเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบ กิจการพลังงานของกองทัพอากาศ (กิจการไฟฟ้าสวัสดิการสัตหีบ) แต่ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานปกปิดเป็นเรื่องการพิจารณาการออก ใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานให้กับหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ การเปิดเผยข้อมูลที่ปกปิดจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่าที่จะได้ตรวจสอบการใช้อำนาจในการ พิจารณาของสำนักงาน กกพ. ว่าเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อความในส่วนที่มีการปกปิด แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำนักงาน กกพ. ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ใน อำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสำนักงาน กกพ. เป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียน ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ในส่วนที่มีการปกปิด พร้อมให้สำเนา ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับแฟ้มข้อมูลการบันทึกภาพกล้องวงจรปิด

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว พ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว พ. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๖ สังกัดเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองป่าครั่ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแฟ้มข้อมูลการบันทึกภาพกล้องวงจรปิดบริเวณเครื่องสแกนนิ้วมือ ในช่วงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๐๐.๐๑ - ๒๔.๐๐ น. เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบเวลาปฏิบัติงานของพนักงาน

เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งมีบันทึก ที่ ชม ๖๓๘๐๑/๑๓๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นการขอมาก และเทศบาลฯ ได้ดำเนินการให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง การขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุในการสร้างภาระและค่าใช้จ่ายแก่หน่วยงาน ซึ่งเทศบาลฯ ไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้อีกต่อไป ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแฟ้มข้อมูลการบันทึกภาพกล้องวงจรปิดบริเวณเครื่องสแกนนิ้วมือ ในช่วงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๐๐.๐๑ - ๒๔.๐๐ น. เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบเวลาปฏิบัติงานของพนักงาน แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งมีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ชม ๖๓๘๐๑/๑๓๙๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งโดยสรุปความได้ว่า เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้เปิดเผยสำเนาแฟ้มข้อมูลภาพกล้องวงจรปิดให้ผู้อุทธรณ์แล้วดังนี้

๑. แฟ้มข้อมูลภาพกล้องวงจรปิดวันที่ ๑ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งบันทึกโดยแผ่น DVD จำนวน ๘๔ แผ่น โดยผู้อุทธรณ์ได้รับไปเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

๒. แฟ้มข้อมูลภาพกล้องวงจรปิดวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งบันทึกโดยแผ่น DVD จำนวน ๘๘ แผ่น โดยผู้อุทธรณ์ได้รับไปเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๓. เพิ่มข้อมูลภาพกล้องวงจรปิดวันที่ ๑ - ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งบันทึกโดยแผ่น DVD จำนวน ๖๔ แผ่น และเพิ่มข้อมูลภาพกล้องวงจรปิดวันที่ ๑ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งบันทึกโดยแผ่น DVD จำนวน ๘๑ แผ่น โดยผู้ยุทธธรณ์ได้รับไปเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารของราชการภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอมีคำขอและหน่วยงานของรัฐจัดหาให้ได้นั้นต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้ยุทธธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพิ่มข้อมูลการบันทึกภาพกล้องวงจรปิดบริเวณเครื่องสแกนนิ้วมือ ในช่วงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งข้อมูลข่าวสารตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่เกิดขึ้นในวันที่ผู้ยุทธธรณ์มีคำขอ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ในขณะนั้น อย่างไรก็ตามในเวลาต่อมาเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้เปิดเผยเพิ่มข้อมูลภาพกล้องวงจรปิดตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม - ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ยุทธธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงถือว่าเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในวันที่ผู้ยุทธธรณ์มีคำขอครบถ้วนแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกยุทธธรณ์ของผู้ยุทธธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลราชวิถีเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยโทหญิง พ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลราชวิถี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยโทหญิง พ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๐ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วยข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่เสนออธิบดีกรมการแพทย์เพื่อพิจารณาการเลื่อนเงินเดือน

๒. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วย ข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่เสนออธิบดีกรมการแพทย์เพื่อพิจารณาการเลื่อนเงินเดือน

๓. ประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการของกลุ่มงานจักษุวิทยา ทั้งนี้ ให้ใส่ค่าคะแนนดิบของผลการประเมินการปฏิบัติราชการกำกับด้วย ที่โรงพยาบาลราชวิถีต้องประกาศให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในโรงพยาบาลราชวิถีทราบโดยทั่วกัน ภายหลังการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลราชวิถีแล้ว ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

๔. ประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการทั้งหมด ที่โรงพยาบาลราชวิถีต้องประกาศให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในโรงพยาบาลราชวิถีทราบโดยทั่วกัน ภายหลังการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลราชวิถีแล้ว ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

๕. ประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการของกลุ่มงานจักษุวิทยา ทั้งนี้ ให้ใส่ค่าคะแนนดิบของผลการประเมินการปฏิบัติราชการกำกับด้วย ที่โรงพยาบาลราชวิถีต้องประกาศให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในโรงพยาบาลราชวิถีทราบโดยทั่วกัน ภายหลังการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลราชวิถีแล้ว ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

๖. ประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการทั้งหมด ที่โรงพยาบาลราชวิถี ต้องประกาศให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในโรงพยาบาลราชวิถีทราบโดยทั่วกัน ภายหลังการประเมินผลการปฏิบัติราชการผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับโรงพยาบาลราชวิถีแล้ว ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

๗. ตารางผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนของจักษุแพทย์ กลุ่มงานจักษุวิทยา ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข. ๑) ซึ่งให้ใส่ชื่อข้าราชการทุกระดับทั้งหมดของหน่วยงาน ทั้งในกรณีที่ได้เลื่อนเงินเดือนและไม่ได้เลื่อนเงินเดือน โดยที่ผลรวมคะแนนในแบบประเมินรายบุคคลต้องตรงกันกับในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข. ๑)

๘. ตารางผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนของจักษุแพทย์ กลุ่มงานจักษุวิทยา ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข. ๑) ซึ่งให้ใส่ชื่อข้าราชการทุกระดับทั้งหมดของหน่วยงาน ทั้งในกรณีที่ได้เลื่อนเงินเดือนและไม่ได้เลื่อนเงินเดือน โดยที่ผลรวมคะแนนในแบบประเมินรายบุคคลต้องตรงกันกับในแบบคำขอเลื่อนเงินเดือน (ลข. ๑)

๙. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจักษุแพทย์ทุกท่านที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วย ข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่เสนออธิบดีกรมการแพทย์เพื่อพิจารณาการเลื่อนเงินเดือน

๑๐. แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจักษุแพทย์ทุกท่านที่ปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ประกอบด้วย ข้อมูลของผู้รับการประเมินและแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ๗ ตอน ในรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่เสนออธิบดีกรมการแพทย์เพื่อพิจารณาการเลื่อนเงินเดือน

โรงพยาบาลราชวิถีมีหนังสือ ที่ สธ.๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ยุทธธน์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ โดยไม่ได้รับรองสำเนาถูกต้อง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่เหลือ โดยให้เหตุผลดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ จะเปิดเผยให้ภายหลัง เนื่องจากอยู่ระหว่างดำเนินการ ยังไม่เสร็จสิ้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เป็นการขอข้อมูลของบุคคลอื่น ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ อยู่ระหว่างการดำเนินการให้ผู้มีอำนาจลงนามในคำสั่งเลื่อนเงินเดือน และเป็นการขอข้อมูลของบุคคลอื่น ตามหนังสือสั่งการของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๑๐๐๘.๑/ว ๒๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ข้อ ๗ ความว่า “ผลการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละคนในแต่ละครั้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจัดให้มีการแจ้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล” จึงมิควรเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ เป็นการขอข้อมูลของบุคคลอื่น ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ยุทธธน์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ยุทธธน์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงพยาบาลราชวิถี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ยุทธธน์เป็นนายแพทย์ชำนาญการพิเศษด้านเวชกรรม สาขาจักษุวิทยา สังกัดกลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการจากโรงพยาบาลราชวิถี จำนวน ๑๐ รายการ แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน และข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการเปิดเผยไม่มีการรับรองสำเนา

ผู้แทนโรงพยาบาลราชวิถีชี้แจงสรุปว่า โรงพยาบาลราชวิถีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เนื่องจากโรงพยาบาลราชวิถีได้ประกาศให้ทราบโดยทั่วกันแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ถึงรายการที่ ๑๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินและเงินเดือนของแพทย์ในกลุ่มงานจักษุวิทยา เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ประกอบกับมีคำคัดค้านจากแพทย์เจ้าของข้อมูลว่าไม่ต้องการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โรงพยาบาลราชวิถีจึงปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ โรงพยาบาลราชวิถีได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยไม่ได้รับรองสำเนาถูกต้อง และผู้อุทธรณ์ได้แย้งว่าไม่มีการรับรองสำเนา เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์เอง ส่วนรายการที่ ๓ เป็นประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการของกลุ่มงานจักษุวิทยา และรายการที่ ๔ เป็นประกาศช่วงคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบอิงกลุ่มในส่วนที่ประเมินข้าราชการทั้งหมด ซึ่งโรงพยาบาลราชวิถีได้ประกาศแก่บุคลากรของหน่วยงานเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการดังกล่าว โรงพยาบาลราชวิถีไม่มีเหตุที่จะไม่รับรองสำเนาถูกต้องตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ตามนัยมาตรา ๑๑ วรรค ๕ ประกอบกับมาตรา ๙ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ โรงพยาบาลราชวิถีชี้แจงว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เนื่องจากโรงพยาบาลราชวิถีได้ประกาศแก่บุคลากรของหน่วยงานเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว จึงไม่มีกรณีที่ต้องพิจารณาว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ บัญชีการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการประเภทตำแหน่งวิชาการและประเภทตำแหน่งทั่วไป วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนของกลุ่มงานจักษุวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะในกลุ่มงานจักษุวิทยาที่ตนปฏิบัติงานอยู่ อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจจูงกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลเฉพาะของผู้ที่ได้รับการประเมินในระดับเดียวกันกับผู้อุทธรณ์และที่สูงกว่า คือ ระดับดี ดีมากและดีเด่น ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ประกอบการปกป้องสิทธิของตนต่อไป

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการเพื่อเลื่อนเงินเดือน ซึ่งเมื่อได้พิจารณารายละเอียดในแบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลของผู้รับการประเมิน ได้แก่ ชื่อผู้รับการประเมิน ตำแหน่ง ประเภทตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง สังกัดชื่อผู้บังคับบัญชา/ผู้ประเมินและตำแหน่ง และส่วนที่ ๒ แบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคล ตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๗ ไม่พบว่ามีข้อความใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือเป็นข้อความที่กล่าวถึงเฉพาะบุคคลซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการจูงกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นบุคลากรของกลุ่มงานจักษุวิทยา และได้ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะในกลุ่มของตน เมื่อการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนได้เสร็จสิ้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปิดชื่อ ตำแหน่ง และลายมือชื่อของผู้รับการประเมินให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ประกอบการปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลราชวิถีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ ทั้งหมด รายการที่ ๗ ถึงรายการที่ ๘ เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของผู้ที่ได้รับการประเมินในระดับเดียวกันกับผู้อุทธรณ์และที่สูงกว่า คือ ระดับดี ดีมากและดีเด่น รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ เปิดเผยโดยปิดชื่อ ตำแหน่ง และลายมือชื่อของผู้รับการประเมิน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง
นายด่านศุลกากร

ผู้อุทธรณ์ : นาง พ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการคลัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง พ. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากรชำนาญการพิเศษ มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้งนายด่านศุลกากร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๙ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือกรมศุลกากรถึงกระทรวงการคลังเพื่อเสนอรายชื่อข้าราชการที่สมควรได้รับการเลื่อนขั้นให้ดำรงตำแหน่ง นายด่านศุลกากร พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง
๒. ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ ความคาดหวัง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน และการแก้ปัญหา
๓. แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
๔. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกของกระทรวงการคลัง พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง
๕. แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร แสดงคะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยรวม
๖. แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรเป็นรายบุคคลในแต่ละรายการ ประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน
๗. ลำดับอาวุโสของข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษและอำนวยการระดับต้นทั้งหมดในขณะคัดเลือก
๘. มาตรฐานในการเปรียบเทียบเพื่อให้คะแนนแต่ละรายการประเมินกับผู้ได้รับการคัดเลือกแต่ละราย
๙. ข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) เช่น หนังสือถึงสำนักงาน ก.พ., กรมศุลกากร และหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอก

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ที่ กค ๐๒๐๕.๑/สบค. ๒๓๑๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๗ โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๕ โดยการให้เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ให้สำเนา
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน
ของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

กระทรวงการคลังได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประเภทบริหารระดับสูง สังกัดกระทรวงการคลัง ได้พิจารณาประเมินข้าราชการผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการระดับสูง) กรมศุลกากร ตามเกณฑ์การประเมินบุคคลที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ กำหนดซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ดังนั้น ในการดำเนินการคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกฯ จึงไม่ปรากฏข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อขอส่งคืนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารเรียงตามอาวุโสเฉพาะข้าราชการ ๒๔ คนที่ได้รับการเสนอชื่อเท่านั้น ไม่ใช่ลำดับอาวุโสของข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษและอำนวยการระดับต้นทั้งหมดในขณะคัดเลือก ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลังจำนวน ๔ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลัง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมศุลกากรได้พิจารณาจัดส่งรายชื่อข้าราชการที่เป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ตำแหน่งละ ๒ ชื่อ ซึ่งเป็นข้าราชการในลำดับที่ ๑ - ๒๔ จำนวน ๒๔ ราย พร้อมทั้งแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ไปให้กระทรวงการคลังพิจารณา ต่อมากระทรวงการคลังได้มีคำสั่ง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ เลื่อนข้าราชการผู้ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการระดับสูง) จำนวน ๑๒ ราย ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ไม่ได้รับคัดเลือก จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกฯ ดังกล่าว แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบประวัติ และแบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นข้อมูลที่กรมศุลกากรพิจารณาส่งรายชื่อของข้าราชการที่สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรจำนวน ๒๔ รายไปให้กระทรวงการคลังพิจารณา ซึ่งกระทรวงการคลังให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยเอกสารประวัติของข้าราชการที่เป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร น่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกฯ ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงไม่มีเหตุที่จะไม่สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ตามมาตรา ๑๑ วรรค ๕ ประกอบกับมาตรา ๙ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกของกระทรวงการคลัง ซึ่งกระทรวงการคลังให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบ แต่ไม่ให้สำเนา คณะกรรมการฯ เห็นว่าการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนนแต่ละท่านจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคัดเลือก และการทำหน้าที่ของกรรมการคัดเลือกฯ เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรเป็นรายบุคคลในแต่ละรายการประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการบริหารงานบุคคลตามปกติในการปฏิบัติราชการ อีกทั้งแบบประเมินที่ใช้ในการพิจารณาที่ไม่ปรากฏข้อความใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการประเมิน เมื่อการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และข้อมูลดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ลำดับอาวุโสของข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษและอำนวยการระดับต้นทั้งหมดในขณะคัดเลือก กระทรวงการคลังได้เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผูุ้ทธรณ์ได้ส่งข้อมูลดังกล่าวคืนโดยอ้างว่าไม่ตรงกับคุณสมบัติของผูุ้ทธรณ์ซึ่งต้องการลำดับอาวุโสของข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษและอำนวยการระดับต้นที่มีสิทธิหรือมีคุณสมบัติสามารถเข้ารับคัดเลือกทั้งหมดในช่วงที่ดำเนินการ ไม่ใช่ลำดับอาวุโสของข้าราชการ ๒๔ ราย ที่กรมศุลกากรส่งให้กระทรวงการคลังพิจารณา ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ในกรณีนี้ข้อมูลข่าวสารที่กระทรวงการคลังได้เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลเท่าที่มีอยู่ในความครอบครองของกระทรวงการคลัง และข้อมูลที่ผูุ้ทธรณ์ประสงค์จะอยู่ในความครอบครองของกรมศุลกากร หากผูุ้ทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ผูุ้ทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงการคลังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับ
เอกสารเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ร.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ว องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีด มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการเสนอเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพฤติกรรมพนักงานส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชา ตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ และหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ พร้อมสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานในการมีคำวินิจฉัยอันประกอบด้วย

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๒. รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลพร้อมเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำของพยาน
๔. พยานหลักฐานและเอกสารประกอบในสำนวน ฯลฯ

สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือลับ ที่ ตผ ๐๐๕๕ สข/๗๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือลับ ที่ ตผ ๐๐๔๔ สข/๑๖๖ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานในการมีคำวินิจฉัย โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารบางส่วนหากเปิดเผยแล้วอาจกระทบต่อส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๕๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บางส่วนเป็นข้อมูลที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ และบางส่วนเป็นข้อมูลที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ว องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีด อำเภอหนองมะโมง จังหวัดสงขลา ช่วยปฏิบัติราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสะบ้า อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ได้ทำเรื่องขอรับหนังสือที่ผู้อุทธรณ์ขอโอนย้ายไปรับราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสะบ้า แต่นายกองคการบริหารส่วนตำบล

คลองหรีงไม่อนุมัติ และมีคำสั่งโอนย้ายตามความประสงค์เดิม ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องนายกองคการบริหารส่วนตำบลคลองหรีงและ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีง ออกคำสั่งโอนย้ายโดยมิชอบ ผู้ถูกฟ้องให้การต่อสู้คดีปกครองว่าสาเหตุที่ไม่อนุญาตการขอยกเลิกการโอนย้ายเพราะผู้อุทธรณ์ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงสิ้นเปลืองงบประมาณ ค่าเงินเดือน เงินยังชีพ ค่าเช่าซื้อบ้าน ค่ารักษาพยาบาล ค่าเบี้ยเลี้ยงภัยและการได้อายุราชการทวีคูณ ในการที่ผู้อุทธรณ์ไปช่วยปฏิบัติราชการ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสะบ้า จึงมีคำสั่งให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ตามคำร้องขอโอนย้ายเดิม

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหานาย บ. นายกองคการบริหารส่วนตำบลคลองหรีง นาย ท. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีง นางสาว ข. หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีง และนาง จ. หัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีง ต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ตรวจสอบการเบิกค่าเช่าบ้านของนางสาว ข. และนาง จ. และแจ้งความประสงค์ว่าให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตรวจสอบเพื่อผู้อุทธรณ์จะได้นำไปใช้ในการพิจารณาคดีของศาลปกครอง

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องดังกล่าวและดำเนินการตรวจสอบสืบสวน ผลการตรวจสอบพบว่านาง จ. มิได้อาศัยอยู่ในบ้านหลังที่ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าซื้อบ้าน แต่ได้ทำการเบิกค่าเช่าบ้านโดยมีข้อความว่าตนมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามระเบียบฯ อันเป็นความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา เห็นควรดำเนินการทางอาญา ทางวินัย และเรียกเงินค่าเช่าบ้านคืนจากนาง จ. ส่วนนางสาว ข. หรือชื่อเดิมนางสาว อ. จัดทำเอกสารการขอเบิกค่าเช่าโดยมิได้เช่าอาศัยอยู่จริง เป็นความผิดฐานแจ้งความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เห็นควรดำเนินการทางอาญา ทางวินัย และเรียกเงินค่าเช่าบ้านคืนจากนางสาว ข. กับดำเนินการทางวินัยกับคณะกรรมการตรวจบ้านเช่าประกอบด้วยนาย ท. นางสาว ข. และนาย ว.

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้แจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๕๖ แห่งข้อบังคับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการตรวจสอบสืบสวน พ.ศ. ๒๕๔๙ ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกองคการบริหารส่วนตำบลคลองหรีง นายอำเภอหนองม่อม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการ ป.ป.ช. และปลัดกระทรวงการคลัง ตามหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๕ (จังหวัดสงขลา) ลงวันที่ ๑๐๔๔ สข/๗๒๙-๗๓๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงมีหนังสือ ที่ สข ๗๙๕๐๑/๔๗๓ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ และที่ สข ๗๙๕๐๑/๑๘๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๕ เพื่อแจ้งผลการดำเนินการว่า ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษกับนางสาว ข. และนาง จ. แล้ว เรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวน และได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับนาง จ. และนางสาว ข. แล้ว การดำเนินการเรียกเงินค่าเช่าบ้านอยู่ระหว่างขอความเห็นชอบจากนายอำเภอหนองม่อมเพื่อให้ปลัดอำเภอร่วมเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและผลการดำเนินการทางวินัยกับคณะกรรมการตรวจบ้านเช่าอยู่ระหว่างการสรรหาตัวบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ส่วนตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔.๒๗๑/๔๓๗๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้รับคำร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญากับนาง จ. ตามคดีอาญา ที่ ๙๑/๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และได้รับคำร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญากับนางสาว ข. ตามคดีอาญา ที่ ๙๒/๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้เรียกผู้ตรวจสอบเข้าให้ปากคำเป็นพยาน และขอสำเนาพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบสำนวนสอบสวนตามหนังสือสถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองม่อม ที่ สข ๑๒๒๙.๐๒/๓๙๙๙ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ และต่อมาได้แจ้งให้ทราบว่าเป็นคดีอาญา ที่ ๙๒/๕๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผลการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว มีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหา ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการดำเนินการขึ้นพนักงานอัยการ ตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ดช ๐๐๒๔.๒๗/๑๙๓๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ในชั้นพิจารณา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดม ๐๐๐๔/๕๑๐๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ชี้แจงสรุปว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยผลการตรวจสอบที่แจ้งต่อหน่วยงานต่างๆ นั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้แจ้ง

ให้ผู้พุทธธรณ์ทราบโดยละเอียดแล้วว่าได้แจ้งต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในฐานะพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี และแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงในฐานะหน่วยงานรับตรวจ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่หน่วยรับตรวจกำหนดไว้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และทั้งสองหน่วยงานต้องแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบภายในทุก ๙๐ วัน ขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานข้างต้น ส่วนอัตราโทษตามกฎหมายขึ้นอยู่กับผลการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าวตามที่กฎหมายหรือระเบียบได้กำหนดไว้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณากำหนดโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๕ ลับ ที่ ตผ ๐๐๕๕ สข/๗๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ดังนั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ให้ผู้พุทธธรณ์ทราบแล้ว

สำหรับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานในการมีคำวินิจฉัย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยดังนี้

๑. รายงานการตรวจสอบ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลพร้อมเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำ และเอกสารพยานหลักฐานที่ประกอบในสำนวน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่อยู่ระหว่างดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกฎหมาย และจะต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการสอบสวนวินัยและทางละเมิดแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลต่างๆ แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ไม่แสดงชื่อให้ปรากฏโดยตรง แต่เมื่ออ่านรายละเอียดของสรุปถ้อยคำดังกล่าวทั้งประวัติการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ก็จะทำให้ทราบได้ทันทีว่าบุคคลดังกล่าวคือใคร และอีกส่วนหนึ่งจะปรากฏชื่อ ตำแหน่ง อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ ที่อยู่ ประวัติการรับราชการ และسابัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารที่บ่งชี้ข้อมูลเฉพาะตัวบุคคล โดยพยานทั้งหมดนั้นอาจจะให้ถ้อยคำที่เป็นคุณหรือเป็นผลร้ายแก่บุคคลอื่นๆ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบที่เป็นผู้สอบถามจะให้คำรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวจะเก็บไว้เป็นความลับและจะเปิดเผยเฉพาะในชั้นการดำเนินการตามกฎหมายเท่านั้น ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย เพราะการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งจะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแต่งตั้งจากข้าราชการในสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และใช้อำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ทำการตรวจสอบหน่วยรับตรวจก่อนรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอผ่านตามลำดับขั้นการบังคับบัญชาจนถึงคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาและแจ้งผลการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยการตรวจสอบในทุกลักษณะงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับสายงานจะเป็นผู้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบแต่ละคนดำเนินการตามความเหมาะสม ซึ่งในการตรวจสอบกรณีดังกล่าวนี้ได้ดำเนินการตรวจสอบในลักษณะตรวจสอบสืบสวน โดยผู้บังคับบัญชาในระดับผู้อำนวยการกลุ่มจะพิจารณาถึงความเหมาะสมของกรณีว่าควรให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบผู้ใดเป็นผู้ตรวจสอบกรณีดังกล่าวแล้วมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบผู้นั้นจัดทำบันทึกข้อความเสนอความเห็นว่าจะเริ่มดำเนินการตรวจสอบและมอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนและผู้ร่วมตรวจสอบ เสนอต่อผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค (ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๕ ในปัจจุบัน) เมื่อผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคพิจารณาถึงความเหมาะสมแล้วจึงสั่งการมอบหมายในบันทึกข้อความดังกล่าว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๐ ประกอบข้อ ๔ แห่งข้อบังคับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการตรวจสอบสืบสวน พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังนั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงไม่มีสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามของผู้พุทธธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบผลการเสนอเรื่องร้องเรียนและสำนวนการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อนำมาใช้ประกอบการยื่นเสนอคำคัดค้านคำให้การต่อศาลปกครองสงขลาฯ รับฟังก่อนที่จะศาลจะมีคำพิพากษาในคดีเสร็จเด็ดขาด ซึ่งมีผลต่อการดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการไม่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงนำมาเป็นข้อกล่าวหาดำเนินการเอาผิดทางวินัยให้ต้องถูกไล่ออกจากราชการเนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งโอนย้ายนั้นได้ การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอ้างว่าได้แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลอันจำเป็นแก่ผู้อุทธรณ์ ทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือประโยชน์โดยตรงไม่อาจนำมาใช้ประโยชน์ในการโต้แย้งและปกป้องสิทธิตามกฎหมายได้ แต่ในทางตรงกันข้าม ผลการพิจารณาดังกล่าวกลับเป็นประโยชน์แก่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงให้นำมาเป็นเหตุผลหลักที่ไม่อนุมัติให้ผู้อุทธรณ์รับค่าเช่าบ้านตามที่ได้ยื่นใช้สิทธิในปีงบประมาณ ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้แจ้งผลการเสนอเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพฤติกรรมพนักงานส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชา ตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ และหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว พร้อมกับแจ้งผลดังกล่าวให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ส่วนสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานในการมีคำวินิจฉัยคณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการตรวจสอบในทุกลักษณะงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินผู้บังคับบัญชาตามลำดับสายงานจะเป็นผู้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบแต่ละคนดำเนินการตามความเหมาะสม ไม่มีการแต่งตั้งเป็นคำสั่ง กรณีมิใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. รายงานการตรวจสอบ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลพร้อมเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำ และเอกสารพยานหลักฐานที่ประกอบในสำนวน เป็นข้อมูลข่าวสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกฎหมาย และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการสอบสวนวินัยและทางละเมิดแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ยั้งไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการ
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ได้มีหนังสือถึงนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี
ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ (นักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๘) ซึ่งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ได้ดำเนินการคัดเลือกเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕
ดังนี้

๑) หนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ขอผลคะแนนการสัมภาษณ์และประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งของ
คณะกรรมการสอบคัดเลือกฯ เป็นรายบุคคลในทุกหัวข้อ เพื่อประกอบการพิจารณาการให้คะแนนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

๒) หนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอสำเนาการให้คะแนนสัมภาษณ์และประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง
คะแนนวิสัยทัศน์และผลงาน รวมทั้งบัญชีคะแนนคุณสมบัติของผู้เข้ารับการคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ตามประกาศ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ทั้งหมดทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นผลรวมคะแนนของ
คณะกรรมการสอบคัดเลือกฯ ของผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคน รวมทั้งเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และมีหนังสือลงวันที่
๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ติดตามขอทราบผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้มีหนังสือ ที่ กจ ๕๑๐๐๙.๖/๒๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงนายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดกาญจนบุรี แจ้งว่าคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร
ของผู้อุทธรณ์แล้ว มีมติเห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์เข้าดูข้อมูลเฉพาะการสรุปคะแนนสมรรถนะหลักทางการบริหาร และคะแนนคุณสมบัติ
ในการคัดเลือกของผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ของกรรมการทั้ง ๗ คน แต่ไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสาร
และไม่ให้เปิดเผยรายชื่อ ลายมือชื่อของคณะกรรมการคัดเลือกฯ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ
ต่อไปด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ (นักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๘) คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้ประกาศผลการคัดเลือกเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ โดยผู้ยุทธน์ผ่านการคัดเลือกได้คะแนนในลำดับที่ ๒ ผู้ยุทธน์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวหาปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็นกรรมการคัดเลือกฯ ว่ามีพฤติกรรมวางตัวไม่เป็นกลางในการคัดเลือกฯ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และผู้ยุทธน์ได้มีคำขอสำเนาข้อมูลข่าวสารต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีโดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ อนุญาตให้ผู้ยุทธน์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารบางส่วน และปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ในชั้นพิจารณา ผู้ยุทธน์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้ยุทธน์เห็นว่ากระบวนการคัดเลือกฯ ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ไม่เป็นธรรมกับผู้ยุทธน์ เนื่องจากปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็นกรรมการคัดเลือกฯ ได้ตั้งคำถามให้คณะกรรมการคัดเลือกฯ สอบถามผู้สมัครแต่ละคนในการสัมภาษณ์ โดยคำถามนั้นมีลักษณะเอื้อประโยชน์แก่ผู้สมัครที่ได้คะแนนลำดับที่ ๑ อีกทั้งการทำบัญชีหลักเกณฑ์การให้คะแนนก็ไม่เป็นธรรมกับผู้สมัครคนอื่น ผู้ยุทธน์จึงร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาญจนบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือสั่งการให้นายกองการการบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามหนังสือร้องเรียนของผู้ยุทธน์ แต่เมื่อนายกองการการบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีได้คัดค้านไม่ให้มีการสอบสวนข้อเท็จจริง อ้างว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นมีตำแหน่งต่ำกว่าและเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของตน นายกองการการบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีจึงส่งเรื่องให้จังหวัดกาญจนบุรีแต่งตั้งคณะกรรมการจากส่วนกลางดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ปัจจุบันยังไม่มี การสอบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ผู้ยุทธน์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน เพื่อพัฒนาให้กระบวนการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเป็นไปอย่างโปร่งใส เป็นธรรม และเพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกคนอื่น ๆ ด้วย หลังจากผู้ยุทธน์มีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยุทธน์เข้าไปดูข้อมูลข่าวสารในห้องทำงานของปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี โดยให้ดูเฉพาะตัวเลขคะแนน แต่ไม่ให้ดูชื่อลายมือชื่อของคณะกรรมการคัดเลือกฯ โดยจัดพิมพ์คะแนนขึ้นใหม่ให้ผู้ยุทธน์ตรวจดู แต่ผู้ยุทธน์เห็นว่าไม่เหมาะสมเนื่องจากเป็นคู่กรณีกับปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี อีกทั้งไม่มั่นใจว่าคะแนนที่จัดพิมพ์ขึ้นใหม่นั้นถูกต้องตรงกับคะแนนในต้นฉบับหรือไม่ จึงขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ห้องทำงานของนายกองการการบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี แต่ได้รับการปฏิเสธ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธน์ ได้แก่

- ๑) ผลคะแนนการสัมภาษณ์และประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในทุกหัวข้อ
- ๒) การให้คะแนนสัมภาษณ์และประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง
- ๓) คะแนนวิสัยทัศน์และผลงาน
- ๔) บัญชีคะแนนคุณสมบัติของผู้เข้ารับการคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกฯ

ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นผลรวมคะแนนของคณะกรรมการสอบคัดเลือกฯ ของผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคน

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีได้รับสมัครข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดให้ผู้สมัครจัดทำผลงานและวิสัยทัศน์เสนอคณะกรรมการคัดเลือกฯ พิจารณา เมื่อประกาศผลการคัดเลือกแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีได้เสนอเรื่องให้นายกองการการบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีแต่งตั้งผู้สมัครที่ได้คะแนนลำดับที่ ๑ เป็นผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ แต่เนื่องจากผู้ยุทธน์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวหาปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็นกรรมการคัดเลือกฯ ว่ามีพฤติกรรมวางตัวไม่เป็นกลางในการคัดเลือกฯ นายกองการการบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีจึงให้ชะลอการแต่งตั้งไว้ก่อน และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ขอลาออก อ้างว่าปฏิบัติหน้าที่ลำบากและไม่สบายใจเนื่องจากผู้ถูกสอบสวนเป็นผู้บังคับบัญชา องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีจึงส่งเรื่อง

ให้จังหวัดกาญจนบุรีแต่งตั้งคณะกรรมการจากส่วนกลางดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการของจังหวัดกาญจนบุรี หลังจากผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วคณะกรรมการคัดเลือกมีมติให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารโดยปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีให้เจ้าหน้าที่แจ้งผู้อุทธรณ์เข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารในห้องทำงานของปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่เหมาะสมเนื่องจากเป็นคู่กรณีกับปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี โดยผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ห้องทำงานของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเป็นผู้เก็บรักษาไว้และไม่ส่งให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะหลักการบริหารและคุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วเนื่องจากการประกาศผลการคัดเลือกให้ทราบโดยเปิดเผย ส่วนกรณีท้องที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรียังไม่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่นั้นเป็นกระบวนการอีกขั้นตอนหนึ่งผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน และเพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะกระทบต่อกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนน ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าการกรรมการคัดเลือกฯ คนใดเป็นผู้ให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนอย่างไร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าการกรรมการคัดเลือกคนใดเป็นผู้ให้คะแนนนั้น ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่า ที่จำเป็น เพื่อไม่ให้ทราบว่าการกรรมการคัดเลือกคนใดเป็นผู้ให้คะแนน แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานพัฒนารูรกิจ ๗ ธ.ก.ส. จังหวัดน่าน มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอสำเนาเอกสารสำนวนการสอบสวน รวม ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวน

รายการที่ ๒ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

รายการที่ ๓ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีคำสั่งท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในวันเดียวกันผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีมีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าขณะปฏิบัติหน้าที่มีพฤติกรรมอวดอ้างในตำแหน่งหน้าที่ให้ลูกค้ายืมเงินจาก ธ.ก.ส. แล้วขอยืมเงินจากลูกค้า รวมทั้งทำตัวเป็นนายทุนให้ลูกค้ายืมเงินชำระหนี้ ธ.ก.ส. และมีคำสั่ง ที่ ๗๖๕๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงาน ธ.ก.ส. ถูกกล่าวหาว่าเป็นนายทุนปล่อยเงินกู้ให้กับลูกค้า ธ.ก.ส. โดย ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้วมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา แต่ ธ.ก.ส. นำข้อมูลการโอนเงินผ่านตู้เงินด่วน (เอทีเอ็ม) ที่ผู้อุทธรณ์โอนให้เพื่อน และโอนชำระค่าสินค้ามาเป็นหลักฐานในการลงโทษผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ส่วนผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ในชั้นพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของ ธ.ก.ส. คณะกรรมการ ธ.ก.ส. มีอำนาจให้เจ้าหน้าที่ไปแสวงหาข้อมูลและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ ธ.ก.ส. เกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วผู้อุทธรณ์ทราบพยานบุคคลใดให้ถ้อยคำอย่างไรก็อาจดำเนินการให้พยานบุคคลนั้นกลับคำให้การ ทำให้พยาน

หลักฐานที่ใช้ประกอบการลงโทษขาดความน่าเชื่อถือ เพราะในอดีตก็เคยมีพยานบุคคลกลับคำให้การ โดยให้การต่อคณะกรรมการในชั้นสอบสวนทางวินัยแตกต่างจากที่เคยให้การต่อคณะกรรมการในชั้นตรวจสอบข้อเท็จจริง เนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่เพียงแต่ต้องการเงินคืนเท่านั้น เมื่อพนักงานที่กระทำผิดนำเงินไปคืนแล้วลูกค้าก็มักเกิดความสงสารไม่อยากให้พนักงานนั้นถูกไล่ออกก็จะกลับคำให้การเพื่อช่วยเหลือพนักงานนั้นให้พ้นความผิด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ ธ.ก.ส. เปิดเผยให้แก่ผู้ถือหุ้นนั้นเพียงพอที่จะโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และรายการที่ ๓ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นมีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หาก ธ.ก.ส. เกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งพิจารณาเพิกถอนคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการและมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีบันทึก ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๐๓๓ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์เป็นวาระลับและมีการจัดทำรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดังกล่าวเป็นรายงานการประชุมลับ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งที่ ๒๓๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) และ ก.พ.อ. มีมติให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพิกถอนคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการดังกล่าวและมีคำสั่งให้บรรจุผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทราบมติของ ก.พ.อ. และนำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยบรรจุเรื่องดังกล่าวเป็นวาระลับ ที่ประชุมมีมติรับทราบมติของ ก.พ.อ. โดยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดำเนินการตามมติของ ก.พ.อ. ส่วนเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเห็นว่าเป็นการประชุมลับและในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังไม่มีมติรับรองรายงานการประชุมดังกล่าว ปัจจุบันมีการรับรองรายงานการประชุมแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าต้องการรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รายงานการประชุมดังกล่าวมีการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอโดยตรง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการตามมติที่ประชุมในการเพิกถอนคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการและมีคำสั่งให้บรรจุผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการแล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีบันทึก ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๐๓๕ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ได้พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์เป็นวาระลับและมีการจัดทำรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดังกล่าวเป็นรายงานการประชุมลับ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กรณีผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่เคารพระเบียบ ข้อบังคับ พระราชบัญญัติต่างๆ ทั้งของมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา การประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมมีมติให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ ๑ ขั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๓๘๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ลดขั้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า การประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้นำคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ๒๓๘๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ลดขั้นเงินเดือนข้าราชการของผู้อุทธรณ์มาพิจารณาอีกครั้ง โดยบรรจุเรื่องดังกล่าวเป็นวาระลับ และที่ประชุมมีมติให้ยกเลิกคำสั่งลดขั้นเงินเดือนดังกล่าว ส่วนเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเห็นว่าเป็นการประชุมลับและขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒยังไม่มีมติรับรองรายงานการประชุมดังกล่าว ปัจจุบันมีการรับรองรายงานการประชุมแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าต้องการรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณายกเลิกคำสั่งลดชั้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ รายงานการประชุมดังกล่าวมีการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วย ผู้อุทธรณ์ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอโดยตรง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการตามมติที่ประชุมในการ เพิกถอนคำสั่งลดชั้นเงินเดือนของผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับรายละเอียดของสัญญา

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ว.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ว. ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ท. จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร คือ รายชื่อและเลขที่สัญญา พร้อมรายละเอียดของสัญญาทุกฉบับที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ทำกับบริษัท อ. จำกัด โดยไม่ต้องรับรองสำเนาถูกต้อง

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท พน. (บพ) /๒๕๑๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า บริษัท อ. จำกัด ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลในสัญญาทุกฉบับ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ศาลแพ่งได้มีหมายบังคับคดีลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีอายุัดทรัพย์สินของจำเลย ในคดีหมายเลขแดง ที่ ๗๒๗/๒๕๕๓ ระหว่างบริษัท ท. จำกัด โจทก์ กับบริษัท อ. จำกัด จำเลย เป็นเงินจำนวน ๑,๕๒๕,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารจากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เพื่อนำไปประกอบการบังคับคดี เนื่องจากบริษัท อ. จำกัด มีสิทธิเรียกร้องที่จะได้รับชำระหนี้จากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่ออายัดสิทธิเรียกร้องที่บริษัท อ. จำกัด มีต่อบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) โดยเจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งว่าการตั้งเรื่องอายัดสิทธิเรียกร้องต้องมีรายละเอียดของสัญญา เลขที่สัญญา เพื่อประกอบเป็นหลักฐานในการดำเนินการและเป็นไปตามระเบียบของกรมบังคับคดี ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารไปยังบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แต่ได้รับการปฏิเสธ อีกทั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารไปยังบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แต่ไม่มีการดำเนินการใดๆ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายชื่อ

เลขที่สัญญา จำนวนเงินและเงินประกันที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ต้องจ่ายให้บริษัท อ. จำกัด และผู้ถือหุ้น มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันกรมบังคับคดีได้อายัดเงินของบริษัท อ. จำกัด ที่จะได้รับจากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ไว้แล้ว แต่ผู้ถือหุ้นก็ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สัญญาระหว่างสองบริษัท เนื่องจากไม่ทราบว่าเงินที่จะได้รับเป็นจำนวนเท่าใด รวมถึงรายละเอียดของสัญญา เพื่อขอเท็จจริงแห่งคดีจะได้ดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) (กสท) ชี้แจงสรุปได้ความว่า บริษัท อ. จำกัด ได้เสนอขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลสัญญาทุกฉบับที่มีความผูกพันในฐานะคู่สัญญากับ กสท ประกอบกับ กสท พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารที่ผู้ร้องขอมีเอกสารสำคัญในส่วนของ Route Map หรือ final As - Built ในแต่ละเส้นทางที่บริษัท อ. จำกัด ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และจะต้องจัดส่งให้ กสท เป็นข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผย เนื่องจากเป็นความมั่นคงของระบบเครือข่าย กสท รวมอยู่ด้วย จึงเป็นเหตุยกเว้นที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งในปัจจุบันเจ้าพนักงานบังคับคดี สำนักงานบังคับคดีกรุงเทพมหานครเขตพื้นที่ ๑ ได้แจ้งการอายัดสิทธิเรียกร้อง (อายัดเงิน) ของบริษัท อ. จำกัด ทั้ง ๖ สัญญา ให้ กสท ทราบ และ กสท ได้ส่งเงินอายัดให้เจ้าพนักงานบังคับคดี สำนักงานบังคับคดี กรุงเทพมหานครเขตพื้นที่ ๑ จำนวน ๒ สัญญาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อและเลขที่สัญญา พร้อมรายละเอียดของสัญญาทุกฉบับที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ทำกับบริษัท อ. จำกัด เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปประกอบการบังคับคดี การเปิดเผยรายชื่อสัญญาเลขที่สัญญาและจำนวนเงิน จึงเพียงพอต่อการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น ในส่วนรายละเอียดของสัญญาที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะทางเทคนิคจึงไม่จำเป็นต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่รายละเอียดของสัญญาที่มีข้อมูลทางเทคนิค

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับสมุดคำตอบและธงคำตอบ

.....

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท บ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท บ. ตำแหน่ง รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรไพศาลี อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานคณะกรรมการส่งเสริมงานสอบสวน (ผ่านพลตำรวจโท ช. รองประธานคณะกรรมการส่งเสริมงานสอบสวน) สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. สมุดคำตอบของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏรายละเอียดของคะแนนทุกวิชาและทุกเล่ม
๒. ธงคำตอบทุกวิชา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึก ที่ ๐๐๑๑.๔๒๓/๓๔๖ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำไป โดยให้เหตุผลว่าเป็นระเบียบสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน ว่าด้วยการขอดู คัดสำเนาสมุดคำตอบหรือกระดาษคำตอบการทดสอบของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ว่างลงจำนวน ๒๒ ตำแหน่ง และประกาศให้ข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติเข้าทดสอบเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เข้าทดสอบเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) และเห็นว่าตนสามารถทำข้อสอบได้ทุกวิชา แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการทดสอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสมุดคำตอบเฉพาะของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏรายละเอียดของการให้คะแนนทุกวิชาและทุกเล่ม และธงคำตอบทุกวิชา เพื่อนำไปตรวจสอบและปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีระเบียบสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน ว่าด้วยการขอดู คัดสำเนาสมุดคำตอบหรือกระดาษคำตอบการทดสอบของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔ กำหนดให้ผู้ประสงค์ขอตรวจดูสมุดคำตอบหรือกระดาษคำตอบสามารถตรวจดูได้จากภาพถ่ายหรือสำเนาของสมุดคำตอบหรือกระดาษคำตอบ

เป็นเวลาไม่เกิน ๑ ชั่วโมง โดยห้ามคัดลอกหรือสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดู สมุดคำตอบและธงคำตอบในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ ผูุ้ทธรณ์เดินทางไปยังสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติในวันดังกล่าว แต่ผูุ้ทธรณ์ไม่เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่ทราบสาเหตุ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผูุ้ทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดูได้ แต่ไม่ให้นำสำเนาจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ทำให้สำเนาได้หรือไม่

ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้เข้าทดสอบเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) แต่ไม่ผ่านการทดสอบ ผูุ้ทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง การที่ผูุ้ทธรณ์ประสงค์จะขอสำเนาสมุดคำตอบที่ปรากฏรายละเอียดการให้คะแนนทุกวิชาและทุกเล่มเฉพาะของผูุ้ทธรณ์เท่านั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด แต่จะทำให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการทดสอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงสามารถเปิดเผยโดยให้สำเนาแก่ผูุ้ทธรณ์เพื่อนำไปตรวจสอบและปกป้องสิทธิของตน

ส่วนธงคำตอบนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการตรวจทานกระดาษคำตอบของผู้เข้าทดสอบเท่านั้น มิได้มีวัตถุประสงค์ที่จะเผยแพร่เป็นการทั่วไปและข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ต้องมีการอธิบาย การเผยแพร่โดยไม่มีคำอธิบายนั้นอาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่าการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดู ธงคำตอบแต่ไม่ให้นำสำเนานั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยเอก ว.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยเอก ว. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการกรณีส่งย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลหนองบัวโดยมิชอบ ประกอบด้วย

๑. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔
๒. บันทึกปากคำของผู้ถูกกล่าวหาทุกปาก
๓. บันทึกถ้อยคำพยานที่เกี่ยวข้องทุกปาก
๔. พยานเอกสารที่รวมอยู่ในคดีทุกแผ่น
๕. สรุปผลการสอบสวนของพนักงานได้ส่วน
๖. รายงานการประชุมของ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องในคดีนี้
๗. มติของ ป.ป.ช. ที่ให้ข้อกล่าวหาของผู้ต้องหาคดีนี้ตกไป

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๑๔๗๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๗ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีที่ย้ายผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลหนองสอ ให้ไปดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลหนองบัวโดยมิชอบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แสวงหาข้อเท็จจริงแล้วไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา จึงมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล และมีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๐๙๓๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ บันทึกปากคำของผู้ถูกกล่าวหาทุกปาก บันทึกถ้อยคำพยานที่เกี่ยวข้องทุกปาก พยานเอกสารที่รวมอยู่ในคดีทุกแผ่น สรุปผลการสอบสวนของพนักงานไต่สวน และรายงานการประชุมของ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องในคดีนี้เป็นข้อมูลข่าวสารในส่วนของการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานเป็นการให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริงแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำรวมอยู่ด้วย ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเกี่ยวกับผลคะแนนสอบ
คัดเลือก

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงรักษาการในตำแหน่งเลขาธิการ
กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ผลคะแนนสอบหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดตามประกาศรับสมัครลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารฯ ในมติเปิดรับสมัครคัดเลือกและให้ความเห็นชอบผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้า
สำนักงานสาขาจังหวัด
๓. ประกาศบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดที่เปิดรับสมัครคัดเลือกเป็นการภายในอัตรากำลัง
พนักงานตามโครงสร้างใหม่

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีหนังสือที่ กพก. ๐๑๐๐/๓๒๓๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า แม้มาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ จะกำหนดให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน แต่อย่างไรก็ดี
มาตรา ๙ ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอยู่ภายใต้มาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) ที่กำหนดว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยหากจะทำให้
การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกันคดี ฯลฯ หรือเป็น
ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หน่วยงานของรัฐหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ กับพวกได้ยื่นฟ้องสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร
ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำ ที่ ๙๕๓/๒๕๕๓ โดยคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานได้ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งในประเด็นแห่งคดี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานกองทุนฟื้นฟู
และพัฒนาเกษตรกรมีประกาศลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ รับสมัครคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานตำแหน่ง

หัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมสาขาจังหวัด นักบริหารระดับ ๑๑ จำนวน ๑๑ อัตรา โดยมีผู้สมัครสอบคัดเลือกทั้งหมด ๒๘๒ คน ผ่านการสอบข้อเขียนจำนวน ๔๒ คนรวมผู้อุทธรณ์ด้วย เมื่อการสอบสัมภาษณ์เสร็จสิ้น สำนักงานฯ ไม่ได้ประกาศรายชื่อบุคคล ผู้ได้รับคัดเลือก โดยอ้างว่าคณะกรรมการบริหารกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมหวัหระให้เลื่อนการประกาศผลการคัดเลือกโดยไม่มีกำหนด และในปัจจุบันยังไม่มีผลการประกาศผลสอบดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อต้องการตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมสาขาจังหวัด และร้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ประกาศผลการคัดเลือกดังกล่าว สำนักงานฯ ชี้แจงเหตุผลที่ไม่ประกาศผลการคัดเลือกต่อศาลปกครอง เนื่องจากตำแหน่งดังกล่าวมีความรับผิดชอบสูง หากได้บุคคลที่ไม่ได้คุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจทำให้เกิดความเสียหายได้ สำนักงานฯ จึงต้องพิจารณาคัดกรองโดยละเอียด เมื่อมีการปรับโครงสร้างแล้ว บุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งดังกล่าวต้องมีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ มากขึ้น แต่ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ และเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ สำนักงานฯ ได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการสิทธิการสภาผู้แทนราษฎรว่า การใดที่สำนักงานฯ ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ถือว่ายกเลิกโดยปริยาย แต่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่ง ที่ ๔๒๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ว่าการสอบคัดเลือกดังกล่าวยังไม่ได้ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนโดยผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายแต่อย่างใด ต่อมาสำนักงานฯ ได้ประกาศบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดที่เปิดรับสมัครคัดเลือกเป็นการภายในอัตรากำลังพนักงานตามโครงสร้างใหม่ จำนวน ๑๗ อัตรา ซึ่งเปิดรับเป็นการภายในไม่รับสมัครสอบคัดเลือก และผู้ที่ได้บรรจุก็ไม่ใช่บุคคลที่เคยสมัครสอบในครั้งแรก

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่าต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของสำนักงานฯ คือ

๑. ผลคะแนนสอบหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดตามประกาศรับสมัครลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ของผู้ผ่านการสอบข้อเขียนทั้งหมด ๔๒ คน

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารฯ ที่มีมติเปิดรับสมัครคัดเลือกและให้ความเห็นชอบผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดที่เปิดรับสมัครคัดเลือกเป็นการภายในอัตรากำลังพนักงานตามโครงสร้างใหม่ จำนวน ๑๗ อัตรา (ปี ๒๕๕๔)

๓. ประกาศบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดที่เปิดรับสมัครคัดเลือกเป็นการภายในอัตรากำลังพนักงานตามโครงสร้างใหม่ จำนวน ๑๗ อัตรา

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมมีหนังสือที่ กฟก. ๐๑๐๐/๓๖๕๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงสรุปว่า เรื่องดังกล่าวได้มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ คดีหมายเลขดำที่ ๙๕๓/๒๕๕๓ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมได้ขอความอนุเคราะห์ไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดช่วยจัดพนักงานอัยการแก้ต่างคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ และได้จัดทำคำชี้แจงพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดยื่นต่อพนักงานอัยการตามคำสั่งของพนักงานอัยการไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานอัยการและการพิจารณาของศาล ดังนั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลคะแนนสอบหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดตามประกาศรับสมัครลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ของผู้ผ่านการสอบข้อเขียนทั้งหมด ๔๒ คน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนและการประมวลผลการสอบของผู้เข้ารับการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมสาขาจังหวัด

ที่สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจัดทำขึ้น ซึ่งเป็นการดำเนินการและบริหารงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยเพื่อการตรวจสอบได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสาร จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารฯ ที่มีมติเปิดรับสมัครคัดเลือกและให้ความเห็นชอบผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดที่เปิดรับสมัครคัดเลือกเป็นการภายในอัตรากำลังพนักงานตามโครงสร้างใหม่ จำนวน ๑๗ อัตรา (ปี ๒๕๕๔) และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ประกาศบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสาขาจังหวัดที่เปิดรับสมัครคัดเลือกเป็นการภายในอัตรากำลังพนักงานตามโครงสร้างใหม่ จำนวน ๑๗ อัตรา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๕/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ เกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ทำงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความของนาง ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรับรองสถานที่ทำงานของนาย ค.

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/๕๔๔๑๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลผู้ประกันตนและสถานที่ทำงานของนาย ค. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่นาย ค. ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้า ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความของนาง ข. ซึ่งเป็นภริยาของนาย ค. โดยนาง ข. ได้ยื่นฟ้องนาย ค. เป็นจำเลยที่ ๑ ต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๔/๒๕๕๕ เพื่อเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าทดแทน แต่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยองไม่สามารถส่งหมายเรียกให้แก่ นาย ค. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลสถานที่ทำงานของนาย ค. ต่อสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/๖๑๒๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีอาจเปิดเผยได้เนื่องจากเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานประกันสังคม ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๕) นอกจากนั้น สถานที่ทำงานของนาย ค. เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง ซึ่งสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีนามบัตรของนาย ค. ที่ระบุว่าทำงานอยู่โรงแรม ท. โดยมีบริษัท จ. จำกัด เลขที่ ๑๒๐ ถนนสีลม กรุงเทพฯ เป็นนายจ้าง แต่ศาลเห็นว่ามีข้อสงสัยที่ออกให้โดยหน่วยงานของรัฐที่จะรับฟังได้ ผู้อุทธรณ์ทราบว่า จำเลยที่ ๑ มีสัญชาติอังกฤษ จึงไปขอข้อมูลข่าวสารต่อสถานทูตอังกฤษประจำประเทศไทย แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงไปยื่นขอข้อมูลของจำเลยที่ ๑ ต่อสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่บริษัท จ. จำกัด ตั้งอยู่ และจำเลยที่ ๑ ได้ส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคมทุกเดือน แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน ผู้อุทธรณ์จึงได้แนบหนังสือปฏิเสธของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ ไปกับคำแถลงของโจทก์เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ แต่ศาลเห็นว่าการสืบหาภูมิฉันทาของจำเลยเป็นหน้าที่ของโจทก์ มิใช่กรณีจะขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกเอกสาร มิใช่เป็นประเด็นทางคดี จึงให้ยกคำร้อง

ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่าจำเลยที่ ๑ ย้ายสถานที่ทำงานไปยังโรงแรม ร. ซึ่งเป็นโรงแรมในเครือบริษัท จ. จำกัด จึงได้ยื่นคำแถลงเพื่อขอให้ศาลส่งหมายทางไปรษณีย์และยื่นยันสถานที่ทำงานและที่อยู่ใหม่ของจำเลยที่ ๑ แต่ศาลพิจารณาเห็นว่าที่อยู่ใหม่ของจำเลยที่ ๑ อยู่นอกเขตอำนาจศาล จึงมีคำสั่งไม่รับฟ้องและจำหน่ายคดีจากสารบบความ ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์และอยู่ในระหว่างขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่มีหนทางใดในการได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการเพียงหนังสือรับรองสถานที่ทำงานของนาย ค. จำเลยที่ ๑ เท่านั้น เพื่อให้เจ้าพนักงานส่งหมายจะได้นำส่งหมายให้แก่จำเลยที่ ๑ ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือรับรองสถานที่ทำงานของนาย ค. จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้อุทธรณ์มีเหตุจำเป็นที่จะต้องได้หนังสือรับรองสถานที่ทำงานของนาย ค. เพื่อนำไปยื่นต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง ในกรณีที่ภริยาของนาย ค. ยื่นฟ้องนาย ค. เป็นจำเลยที่ ๑ ต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง ในคดีหมายเลขคำที่ ๑๐๔/๒๕๕๕ เพื่อเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าทดแทน ผู้อุทธรณ์ไม่มีหนทางอื่นใดที่จะได้ข้อมูลดังกล่าว และการเปิดเผยสถานที่ทำงานของนาย ค. ไม่กระทบต่อกิจการของนายจ้าง อีกทั้งการขอข้อมูลจำกัดเฉพาะสถานที่ทำงานซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและเป็นการขอเฉพาะรายย่อมไม่เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมจนทำให้การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของนาย ค. เป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักรเกี่ยวกับการชำระภาษีป้าย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตจตุจักร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการเขตจตุจักร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการชำระภาษีป้ายย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ - ปี ๒๕๕๓ เพื่อนำไปตรวจสอบว่ามีการชำระภาษีถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ดังนี้

๑. ภาษีป้ายบริเวณปากซอยพหลโยธิน ๒๔ และในซอยพหลโยธิน ๒๔
๒. ภาษีป้ายบริเวณปากซอยวิภาวดีรังสิต ๓๖ (โครงเหล็กขนาดใหญ่)
๓. ภาษีป้ายโฆษณาติดรถโดยสาร รถรับจ้าง รถส่วนบุคคล

สำนักงานเขตจตุจักรมีหนังสือ ที่ กท ๖๕๐๑/๕๑๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลอาจทำได้ตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ (ผู้อุทธรณ์น่าจะพิมพ์เดือนผิด) ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตจตุจักรมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานเขตจตุจักร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่ในซอยพหลโยธิน ๒๔ ซอยดังกล่าวมีป้ายโฆษณาจำนวนมาก ผู้อุทธรณ์ทราบว่าในระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา สำนักงานเขตจตุจักรมีการจัดเก็บภาษีป้ายไม่ถูกต้อง จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายของสำนักงานเขตจตุจักรย้อนหลัง ๕ ปี เพื่อนำไปตรวจสอบความถูกต้องและโปร่งใสในการจัดเก็บภาษีป้ายของสำนักงานเขตจตุจักร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเฉพาะรายละเอียดของการชำระภาษีป้ายบริเวณปากซอยพหลโยธิน ๒๔ ในซอยพหลโยธิน ๒๔ และปากซอยวิภาวดีรังสิต ๓๖ (โครงเหล็กขนาดใหญ่) โดยที่ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบชื่อ นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่ของผู้ชำระภาษีป้ายดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานเขตจตุจักรชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระภาษีป้ายที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอแบ่งออกได้เป็น ป้ายบริเวณปากซอยพหลโยธิน ๒๔ ภายในซอยพหลโยธิน ๒๔ และปากซอยวิภาวดีรังสิต ๓๖ (โครงเหล็กขนาดใหญ่) มีผู้ชำระภาษีป้าย รวม ๖ ราย ส่วนป้ายโฆษณาที่ติดรถประเภทต่างๆ มีผู้ชำระภาษีป้าย ประมาณ ๓๕๐ ราย เหตุผลที่สำนักงานเขต

จตุจักรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ เพราะพิจารณาเห็นว่า เอกสารที่ร้องขอมีข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ขนาดของป้าย ข้อมูลที่ชี้ให้เห็นแนวทางการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และยอดการชำระภาษีของผู้ยื่นแบบ แสดงรายการภาษีป้ายแต่ละราย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ชำระภาษีที่ต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามแนวทางคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อหารือและติดตามการปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร อีกทั้งสำนักงานเขตจตุจักรมีหนังสือ ที่ กท ๖๕๐๕/๙๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ และหนังสือ ที่ กท ๖๕๐๕/๖๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ชำระภาษีป้ายแจ้งสิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานเขตจตุจักรได้รับหนังสือตอบกลับ จำนวน ๗ ราย คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผูุ้ทธรณ์ สำนักงานเขตจตุจักรเห็นว่าแม้จะเปิดเผยรายละเอียดของการชำระภาษีป้ายโดยปกปิดชื่อผู้ชำระภาษี ผูุ้ทธรณ์ก็สามารถทราบได้ เพราะสำนักงานเขตจตุจักรเคยเปิดเผยชื่อผู้ชำระภาษีป้ายในบริเวณดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น เมื่อผูุ้ทธรณ์ทราบรายละเอียดของการชำระภาษีป้าย เช่น ขนาดป้าย ผูุ้ทธรณ์ก็สามารถทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ชำระภาษีซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้ผู้ชำระภาษีได้รับความเสียหาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการชำระภาษีป้ายบริเวณปากซอยพหลโยธิน ๒๔ ในซอยพหลโยธิน ๒๔ ปากซอยวิภาวดีรังสิต ๓๖ (โครงเหล็กขนาดใหญ่) และป้ายโฆษณาที่ติดรถประเภทต่างๆ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเขตจตุจักรที่สามารถเปิดเผยได้ แม้ผู้ชำระภาษีป้ายจะได้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผูุ้ทธรณ์จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในการจัดเก็บภาษีของสำนักงานเขตจตุจักรว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า แต่การเปิดเผยชื่อ นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ของผู้ชำระภาษีป้ายอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผูุ้ทธรณ์ไม่ต้องการทราบชื่อ นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ของผู้ชำระภาษีป้าย และผูุ้ทธรณ์ระบุไว้ในคำขอข้อมูลข่าวสารว่าต้องการรายละเอียดการชำระภาษีป้ายบริเวณปากซอยพหลโยธิน ๒๔ ในซอยพหลโยธิน ๒๔ ปากซอยวิภาวดีรังสิต ๓๖ (โครงเหล็กขนาดใหญ่) และภาษีป้ายโฆษณาติดรถประเภทต่างๆ เฉพาะในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดการชำระภาษีป้ายดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ ให้ผูุ้ทธรณ์ทราบโดยปกปิดชื่อ นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ของผู้ชำระภาษีป้าย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตจตุจักรเปิดเผยรายละเอียดการชำระภาษีป้ายบริเวณปากซอยพหลโยธิน ๒๔ ในซอยพหลโยธิน ๒๔ ปากซอยวิภาวดีรังสิต ๓๖ (โครงเหล็กขนาดใหญ่) และภาษีป้ายโฆษณาติดรถประเภทต่างๆ เฉพาะในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ โดยปกปิดชื่อ นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ของผู้ชำระภาษีป้าย พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

อนึ่ง ข้อมูลรายละเอียดการชำระภาษีป้ายโฆษณาติดรถประเภทต่างๆ ที่มีจำนวนมากให้สำนักงานเขตจตุจักรจัดทำให้ผูุ้ทธรณ์ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการตรวจร่างกฎหมาย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย อ.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย อ. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์หรือประกอบกระบวนการพิจารณาของศาล เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองหรือกฎหมายที่ออกโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

๑. เอกสารเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ซึ่งกระทรวงการคลังเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจร่างกฎหมายดังกล่าวก่อนนำเสนอรัฐสภา ได้แก่

๑.๑ สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๕๘๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ และสำเนาเอกสารแนบ

๑.๒ สำเนาบันทึกความเห็นเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๓ สำเนาเอกสารประกอบเรื่องดังกล่าว

๒. สำเนารายงานการประชุม (หรือบันทึกการประชุมกรณีไม่มีรายงานการประชุม) ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ในการตรวจร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. จำนวน ๑๗ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ (๑๓/๒๕๕๐) ๑๓/๒๕๔๙ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙

ครั้งที่ ๒ (๑๖/๒๕๕๐) ๓/๒๕๕๐ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๓ (๑๗/๒๕๕๐) ๔/๒๕๔๙

ครั้งที่ ๔ (๑๘/๒๕๕๐) ๕/๒๕๕๐

ครั้งที่ ๕ (๑๙/๒๕๕๐) ๖/๒๕๕๐ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๖ (๒๐/๒๕๕๐) ๗/๒๕๕๐ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๑ (๒๕/๒๕๕๐) ๑๒/๒๕๕๐ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๓ (๒๗/๒๕๕๐) ๑๔/๒๕๕๐ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๔ (๒๘/๒๕๕๐) ๑๕/๒๕๕๐ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๖ (๓๑/๒๕๕๐) ๑๘/๒๕๕๐ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๗ (๓๒/๒๕๕๐) ๑๔/๒๕๕๐ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๑๘ (๓๓/๒๕๕๐) ๑๔/๒๕๕๐ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๒๒ (๓๗/๒๕๕๐) ๒๔/๒๕๕๐ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๒๔ (๓๙/๒๕๕๐) ๒๖/๒๕๕๐ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๒๘
.....

ครั้งที่ ๒๙ (๕๒/๒๕๕๐) ๓๙/๒๕๕๐
.....

ครั้งที่ ๓๓ (๕๗/๒๕๕๐) ๔๔/๒๕๕๐ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐

๓. สำนักบันทึกเรื่องเสร็จตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขอมาตามรายการที่ ๑ และสำเนาเอกสารเสนอรัฐสภา
เกี่ยวกับการเสนอพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ.

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกามีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า
ไม่ชัดเจนว่าจะนำสำเนาเอกสารไปขอใครให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของใคร ไม่มีสำเนาหนังสือของส่วนราชการ/หน่วยงานของรัฐ
ที่ผู้อุทธรณ์กระทบบสิทธิ จึงไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๒/๗๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕
ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินคดีกับบริษัท ก. จำกัด และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ทางศาลยุติธรรม และดำเนินคดีกับธนาคารแห่ง
ประเทศไทยทางศาลปกครอง แต่ในคดีหลังศาลยังไม่รับฟ้อง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อนำไปประกอบกระบวน
พิจารณาของศาลปกครอง ให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองหรือกฎที่ออกโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติธุรกิจ
สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแล้วจึงไม่ติดใจอุทธรณ์ ดังนั้น
ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะสำเนานบันทึก
เรื่องเสร็จตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขอมาเท่านั้น เพื่อศึกษาประเด็นข้อกฎหมายในการตรวจร่างดังกล่าวเกี่ยวกับอำนาจ
ของธนาคารแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้ประกาศใช้แล้ว
แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอ้างว่าต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะไม่อนุญาต
ให้คัดลอกหรือทำสำเนาเรื่องพิจารณาเสร็จ เนื่องจากในเรื่องดังกล่าวมีรายงานการประชุมที่ไม่ได้รับรอง ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าในรายงาน
การประชุมนั้นเป็นความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการตรวจร่างกฎหมายทั้งสิ้น หากเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดความ
เสียหายใดๆ ข้อมูลดังกล่าวควรจะเป็นเปิดเผยเพื่อการศึกษาได้ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ขอต่อศาลเพื่อให้เรียกข้อมูลดังกล่าวมาประกอบ
การพิจารณาแล้ว แต่ศาลเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจึงไม่เรียกข้อมูลดังกล่าวตามคำขอของผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๒/๘๔ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงประธาน
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงสรุปได้ความว่า สำนักงานฯ ได้วางหลักเกณฑ์ในการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารว่าเอกสารบางประเภทสำนักงานฯ ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ เช่น รายงานการประชุม เนื่องจากเป็นเพียงบันทึกการ
ทำงานภายในของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นการบันทึกแบบสรุปความ ไม่ใช่การจดรายงานการประชุมแบบคำต่อคำและไม่มีการรับรอง
รายงานการประชุม การนำคำพูดของผู้หนึ่งผู้ใดไปอ้างอิงอาจไม่เป็นจริงก็ได้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้พูด การสืบค้น
จึงต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขบางประการซึ่งสอดคล้องกับมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
สำนักงานฯ จึงเตือนผู้สืบค้นเสมอว่าเป็นการจดรายงานการประชุมที่ไม่มีการรับรองรายงานอย่างเป็นทางการ ในกรณีของผู้อุทธรณ์

สำนักงานฯ ไม่ได้ปฏิเสธการสืบค้นข้อมูลทั้งหมด แต่การทำสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้น สำนักงานฯ มีข้อสงวนว่าต้องคัดลอกภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานฯ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ รายงานการประชุม (หรือบันทึกการประชุมกรณีไม่มีรายงานการประชุม) ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ในการตรวจร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. จำนวน ๑๗ ครั้ง เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการบันทึกของเจ้าหน้าที่อย่างเป็นกิจจะลักษณะ แม้ไม่ได้มีการรับรองก็ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการมิใช่บันทึกส่วนตัวของเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจร่างกฎหมาย ซึ่งเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษากระบวนการตรวจร่างกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าโดยตรง แต่อย่างไรก็ดี การให้สำเนารายงานการประชุมที่ไม่ได้มีการรับรองอาจถูกนำไปใช้อ้างอิงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน และอาจมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ สำเนาทะเบียนเครื่องเสร็จตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขอมา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจร่างกฎหมาย ซึ่งเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๘/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับเงินเพิ่มการเลื่อน
ฐานะ

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือของพันตำรวจโท ข. ฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๒. เอกสารกรณีสำนักงานตำรวจแห่งชาติอนุมัติให้สำนักงานกำลังพลมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการยุติการหักเงิน เบิกลดและคืนเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ (พ.ล.ฐ.)

๓. หนังสือสำนักงานกำลังพล ที่ ดช ๐๐๐๙.๒๕๑/๖๓๑๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔

สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๙.๒๕๑/๕๐๕๖ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์ แต่มีการปกปิดข้อความบางส่วน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ประกอบกับเอกสารที่สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยุติการหักเงิน เบิกลดและคืนเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่มีการปกปิดข้อมูลโดยการขีดทับข้อความบางส่วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยข้อความที่ปกปิดในข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อความที่ปกปิดดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นชื่อบุคคลและข้อความ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๕**

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวน
ข้อเท็จจริง**

.....

ผู้อุทธรณ์ **: นาง พ.**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ **: กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง พ. ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการเขตปทุมวัน มีบันทึกลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการที่ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เรื่องการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๐๐๔/๒๕๕๒

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๒๗๖๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้เหตุผลว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องมีเป็นจำนวนมาก และบางรายการอาจเป็น ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครได้ส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อปี ๒๕๕๒ กรุงเทพมหานครมีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขต ห้วยขวาง หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขต ห้วยขวาง หลายกรณี คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ทำการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน แล้วรายงานผลการสอบสวน ต่อปลัดกรุงเทพมหานครตามบันทึก ลับ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เห็นว่ายังไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนว่า ผู้อำนวยการเขตห้วยขวาง และหัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะมีพฤติกรรม และ/หรือรู้เห็นการกระทำตามที่มีการร้องเรียน

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตปทุมวันและจะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงมีหนังสือถึงกองการเจ้าหน้าที่ ขอตรวจสอบประวัติพฤติกรรมทางวินัยและหนี้สินกับสวัสดิการข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ เพื่อนำไปประกอบเรื่องเงินบำเหน็จบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพต่อไป และได้รับแจ้งจากกองการเจ้าหน้าที่ว่า กรุงเทพมหานคร ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตห้วยขวาง และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอให้พิจารณาเรื่องที่มีการสอบสวนดังกล่าว ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว พร้อมทั้งขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้ง จากกองการเจ้าหน้าที่ ตามบันทึก ลับ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวน

เสร็จสิ้นแล้ว ผลการสอบสวนเห็นว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดวินัย และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้สั่งยุติเรื่องเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ กรณีถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการเรื่องการสอบข้อเท็จจริงข้างต้นมีผลกระทบต่อตน จึงมีบันทึกถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวทั้งหมด แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาจากข้อมูลข่าวสารที่กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครส่งมาแล้วเห็นว่า การสอบข้อเท็จจริงกรณีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งยุติเรื่องแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบข้อเท็จจริงที่เสร็จสิ้นแล้วดังกล่าวไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบข้อเท็จจริง เป็นการให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่ผู้ให้ถ้อยคำได้ปฏิบัติหรือรู้เห็น และการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและมีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับสำนวนการ
สอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดกำแพงเพชร มีบันทึก
ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอข้อมูลข่าวสาร
ในสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งลงโทษไล่ออก
การเป็นพนักงาน ดังนี้

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีคำสั่งทำคำขอของผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ ให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสาร
ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้ส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงาน ธ.ก.ส.
จังหวัดกำแพงเพชร มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีฝ่ายตรวจสอบของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร รายงานว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ สาขาบึงสามัคคี ขณะดำรงตำแหน่งอยู่ที่สาขาสกลนคร มีพฤติการณ์
ที่ส่อไปในทางกระทำความผิดวินัย โดยร่วมกับภรรยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสเป็นนายทุนให้ลูกค้ากู้ยืมเงินนอกระบบเพื่อชำระหนี้ธนาคาร
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ทำการสอบสวนแล้วรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงโดยมีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์เข้าข่าย
กระทำความผิดวินัยของธนาคาร สมควรพิจารณาดำเนินการต่อไป

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์โดยกล่าวหาว่ามีพฤติกรรม อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยงานในหน้าที่ของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาผลประโยชน์ให้แก่ตนหรือผู้อื่น และมีพฤติกรรม อาศัยงานในตำแหน่งหน้าที่ร่วมกับบุคคลภายนอกกระทำตัวเป็นนายทุนให้ลูกค้ากู้ยืมเงินนำมาชำระหนี้ธนาคาร อันเป็นการกระทำผิด วินัย แล้วรายงานผลการสอบสวน เห็นว่าพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายกระทำผิดวินัยของธนาคาร โดยมีส่วนรู้เห็นและแนะนำ ให้ลูกค้ากู้ยืมเงิน และในการจัดทำสัญญากู้เงินให้แก่ลูกค้าไม่สอบข้อมูลการผลิตที่แท้จริง ทำให้เป็นภาระหนักแก่ลูกค้า และธนาคาร จะเกิดความเสียหายที่จะได้รับชำระหนี้จากลูกค้า

คณะกรรมการที่ปรึกษาทางวินัยของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้พิจารณาเรื่องการสอบสวนทางวินัย ดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า พฤติกรรมของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำผิดวินัยของธนาคาร ฐานอาศัยงานในหน้าที่ของตนไม่ว่า โดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์เพื่อตน รายงานเท็จหรือเสนอความเห็นที่ไม่สุจริตต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผน และวิธีปฏิบัติของธนาคาร และกระทำการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ สมควรลงโทษไล่ออก และต่อมาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนวินัย แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนทางวินัยกรณีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและ การสอบสวนทางวินัยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อพิจารณารายละเอียดในบันทึกถ้อยคำพยาน การให้ถ้อยคำกล่าวถึงเหตุการณ์การกู้ยืมเงินระหว่างนายทุนและผู้ให้ถ้อยคำซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารที่ผู้อุทธรณ์ทราบชื่ออยู่แล้ว การเปิดเผยจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น จึงเห็นสมควร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภอพนัสนิคม ขอข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดชลบุรี ตามคำสั่ง จังหวัดชลบุรี ที่ ๑๑๐๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และการสอบสวนของอำเภอพนัสนิคม ตามคำสั่งอำเภอพนัสนิคม ที่ ๒๔๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกแผ่นพร้อมรับรองสำเนา
๒. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกแผ่นพร้อมรับรองสำเนา
๓. บันทึกให้ปากคำพยานบุคคลทั้งหมดพร้อมรับรองสำเนา

อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีหนังสือ ที่ ขบ ๐๐๓๗.๑๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จังหวัดชลบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดที่ ๑๑๐๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ กรณีมีชาวบ้านในตำบลนาวังหินได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวโทษผู้อุทธรณ์กับพวก ว่ามีพฤติการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ส่อไปในทางทุจริต ต่อมาจังหวัดชลบุรีได้พิจารณารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเชื่อว่าผู้อุทธรณ์มีการกระทำที่เข้าข่ายเป็นความผิด จึงส่งเรื่องให้อำเภอพนัสนิคมดำเนินการสอบสวนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ต่อมาอำเภอพนัสนิคมได้เสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่อำเภอพนัสนิคมปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีหนังสือ ที่ ขบ ๐๒๑๗/๓๐๘๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสาร และชี้แจงว่า ตามคำสั่งอำเภอพนัสนิคม ที่ ๒๔๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการสอบสวน

ได้ดำเนินการสอบสวนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มาให้ปากคำ โดยไม่มีเหตุผล คณะกรรมการสอบสวนจึงยุติการสอบสวน และให้ใช้สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ การตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดชลบุรีเป็นหลักพร้อมทั้งมีความเห็นสรุปสำนวนเช่นเดียวกับจังหวัด จึงได้เสนอสำนวนดังกล่าว ต่อนายอำเภอพนัสนิคม นายอำเภอพนัสนิคมได้พิจารณาแล้วเห็นชอบ จึงได้นำเสนอสำนวนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีพิจารณา ดำเนินการต่อไป

ต่อมาจังหวัดชลบุรีได้ส่งเรื่องให้อำเภอพนัสนิคมสอบสวนเพิ่มเติมตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขบ ๐๐๓๗.๔/๗๐๐ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ อำเภอพนัสนิคมได้ดำเนินการสอบสวนตามที่จังหวัดชลบุรีสั่ง และได้ส่งเรื่องไปยังจังหวัดชลบุรีเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ระหว่างรอคำสั่งของจังหวัดชลบุรีนั้น วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ จังหวัดชลบุรีได้แจ้งให้อำเภอพนัสนิคมทราบว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องนายอำเภอพนัสนิคมและคณะกรรมการสอบสวนที่อำเภอพนัสนิคมแต่งตั้งเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดชลบุรี และจังหวัดชลบุรีมีความเห็นควรให้รอฟังผลการพิจารณาคำฟ้องของศาลจังหวัดชลบุรีให้ได้ข้อยุติก่อนและให้อำเภอพนัสนิคมทำการสอบสวนกรณีมีการจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จเพิ่มเติม ขณะนี้อำเภอพนัสนิคมได้ดำเนินการสอบสวนอยู่แสดงว่าการสอบสวน ยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : สิบเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สิบเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งบุคลากร ๕ สำนักปลัดเทศบาลตำบลพนมรุ้ง มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของพนักงานจ้างทั่วไปเทศบาลตำบลพนมรุ้งที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์

อำเภอเฉลิมพระเกียรติมีหนังสือที่ บร ๒๐๑๗/๒๖๘๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเหตุผลว่า หนังสือการร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ขอให้พิจารณาได้ว่า ปลัดเทศบาลตำบลพนมรุ้งได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปสอบถามข้อเท็จจริงในเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิในการขอหนังสือร้องเรียนดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเฉลิมพระเกียรติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บร ๒๐๑๗/๓๒๒๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ว่า การร้องเรียนดังกล่าวไม่ได้ระบุตัวบุคคลในการร้องเรียนไว้ แต่มีการระบุตำแหน่งผู้ร้องเรียน ซึ่งตำแหน่งงานดังกล่าวได้มีกลุ่มบุคคลปฏิบัติหน้าที่อยู่จริงในเทศบาลตำบลพนมรุ้ง หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้ถูกร้องใช้ตำแหน่งหน้าที่กลั่นแกล้งรังแกได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และขณะนี้เรื่องร้องเรียนดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงในทางลับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ช. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ รักษาการหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลพนมรุ้ง มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของพนักงานจ้างทั่วไปเทศบาลตำบลพนมรุ้งที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์

อำเภอเฉลิมพระเกียรติมีหนังสือที่ บร ๒๐๑๗/๒๖๘๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเหตุผลว่า หนังสือการร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ปลัดเทศบาลตำบลพนมรุ้งได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปสอบถามข้อเท็จจริงในเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิในการขอหนังสือร้องเรียนดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอเฉลิมพระเกียรติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บร ๒๐๑๗/๓๒๒๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ว่า การร้องเรียนดังกล่าวไม่ได้ระบุตัวบุคคลในการร้องเรียนไว้ แต่มีการระบุตำแหน่งผู้ร้องเรียน ซึ่งตำแหน่งงานดังกล่าวได้มีกลุ่มบุคคลปฏิบัติหน้าที่อยู่จริงในเทศบาลตำบลพนมรุ้ง หากเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้ถูกร้องใช้ตำแหน่งหน้าที่กลั่นแกล้งรังแกได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และขณะนี้เรื่องร้องเรียนดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงในทางลับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเดือนเกิดในสมุดประวัติข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ช. ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู อันดับ คศ.๒ โรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีบันทึกลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ขอแก้ไขเดือนเกิดในสมุดประวัติข้าราชการจากวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๔ เป็นวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๒/๔๓๑๔ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) จัดส่งคำขอแก้ไขเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์พร้อมหลักฐานไปให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) พิจารณา

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๙๙๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร แจ้งว่า ก.ค.ศ. พิจารณาแล้วมีมติไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าการยื่นแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ไม่เป็นไปตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๑๒ ต่อไป ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครได้แจ้งผลการพิจารณาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเดือนเกิดของสำนักงาน ก.ค.ศ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ก.ค.ศ. มิให้แก้ไขเดือนเกิด คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูครั้งแรกได้ระบุวัน เดือน ปีเกิดในสมุดประวัติข้าราชการว่าเกิดวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๔ แต่ข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ต่อมาเมื่อมีการนำทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) มาใช้แทนสมุดประวัติข้าราชการผู้อุทธรณ์ระบุวัน เดือน ปีเกิดใน ก.พ. ๗ ว่าเกิดวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และใช้วัน เดือน ปีเกิดดังกล่าวเรื่อยมาจนผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นแบบขอรับบำเหน็จ บำนาญ แต่สำนักงานคลังเขต ๗ พิจารณาเห็นว่าเดือนเกิดในสมุดประวัติข้าราชการไม่ตรงกับ ก.พ. ๗ จึงไม่จ่ายบำเหน็จ บำนาญให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอแก้ไขเดือนเกิดไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. ผ่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งว่า ก.ค.ศ. มีมติไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการยื่นแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดไม่เป็นไปตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๑๒ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงได้ปฏิบัติตามที่สำนักงาน ก.ค.ศ. แนะนำ พร้อมจัดส่งสำเนาเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ใช้เป็นหลักฐานในการขอแก้ไขเดือนเกิดในสมุดประวัติข้าราชการมาให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า เดิมประวัติของผู้เข้ารับราชการครูจะบันทึกไว้ในสมุดประวัติข้าราชการ ต่อมาในปี ๒๕๒๖ สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๕๐๒/๓๘๐๖๗ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๒๖ แจ้งหน่วยงานในสังกัดสำนักงาน ก.ค.ศ. ให้นำเอาทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) มาใช้แทนสมุดประวัติข้าราชการ โดยให้ถือ ก.พ. ๗ เป็นหลักฐานที่ถูกต้อง สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์นั้นเนื่องจากสมุดประวัติข้าราชการได้ระบุวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๔๙๔ แต่ใน ก.พ. ๗ ระบุเป็นวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ ซึ่งการเก็บบันทึกอายุราชการของผู้อุทธรณ์จะพิจารณาตามวัน เดือน ปีเกิดที่ระบุไว้ใน ก.พ. ๗ คือ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ภายหลังการเก็บบันทึกอายุราชการของผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับบำเหน็จ บำนาญ เนื่องจากเดือนเกิดในสมุดประวัติข้าราชการไม่ตรงกับ ก.พ. ๗ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอแก้ไขเดือนเกิดผ่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๒/๔๓๑๔ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงาน ก.ค.ศ. จัดส่งคำขอแก้ไขเดือนเกิดพร้อมหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา แต่สำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นขอแก้ไขเดือนเกิดภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ การยื่นดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่ได้พิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งระบุไว้ในระเบียบดังกล่าว ข้อ ๑๓ แต่อย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคน เพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถแสดงสูติบัตรได้เพราะสูติบัตรสูญหายตามหนังสือรับรองสูติบัตรสูญหาย ออกให้โดยสำนักทะเบียนอำเภอเมืองนครนายก ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามสำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๖๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลศรีนาวา อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ และเมื่อพิจารณาจากเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดสปกเขี้ยว และใบสุทธิโรงเรียนนครนายกวิทยาคม ซึ่งหลักฐานดังกล่าวข้างต้นระบุตรงกันว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแก้ไขเดือนเกิดในสมุดประวัติข้าราชการของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๔ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) เกี่ยวกับรายงาน
สรุปข้อเท็จจริงและผลการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. รายงานการสรุปข้อเท็จจริงของคณะทำงานรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยประเด็นอุทธรณ์ร้องทุกข์ผลการประเมินไม่ต่อสัญญาจ้างรายผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๙ หน้า และคณะทำงานแต่งตั้งโดยนาย ว. ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคล สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

๒. รายงานการประชุมของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีมติยกคำอุทธรณ์ร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทน.) มีหนังสือ ถับ ที่ วท ๕๙๐๑/๔๗๗๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า คณะทำงานมีหน้าที่เพียงการรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพิจารณาตามขั้นตอน โดยรายละเอียดในข้อเท็จจริงเป็นเพียงความเห็นและเป็นชั้นความลับที่ห้ามมิให้เปิดเผยต่อบุคคลที่สาม ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สทน. แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสทน. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่ง สทน. จัดส่งมา และคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ของ สทน. ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์นิวเคลียร์ สังกัดศูนย์บริการเทคโนโลยีนิวเคลียร์ (ศท) ซึ่งโอนมาจากข้าราชการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ในปี ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์ได้รับการบรรจุแต่งตั้งและทำสัญญาจ้างปฏิบัติงานครั้งแรกมีอายุสัญญา ๓ ปี และสิ้นสุดอายุสัญญาในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒

ในช่วงปี ๒๕๕๒ สทน. มีระเบียบคณะกรรมการบริหารสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่เพื่อต่อสัญญาจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกมาใช้บังคับ จึงมีผลให้การต่อสัญญาจ้างของผู้อุทธรณ์ต้องได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้างตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบฯ ดังกล่าว

ในการต่อสัญญาจ้างครั้งที่ ๒ คณะกรรมการประเมินมีมติให้ผู้ยุทธน์ได้รับการต่อสัญญาจ้างแบบมีเงื่อนไขเป็นระยะเวลา ๖ เดือน และการต่อสัญญาจ้างครั้งที่ ๓ คณะกรรมการประเมินมีมติให้ผู้ยุทธน์ต่อสัญญาจ้างแบบมีเงื่อนไขเป็นระยะเวลา ๑ ปี ซึ่งตามระเบียบฯ ของ สทท.ได้กำหนดเงื่อนไขการต่อสัญญาจ้างแบบมีเงื่อนไข ๒ ครั้ง ว่า “๑. กรณีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการต่อสัญญาจ้างแบบมีเงื่อนไข ๒ ครั้ง จะต้องพิจารณาไม่ต่อสัญญาในครั้งต่อไป” จึงมีผลให้ผู้ยุทธน์ต้องพ้นจากหน้าที่ ถูกเลิกจ้างและออกจากงาน

ผู้ยุทธน์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งโดยเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้ยุทธน์ใช้ดุลพินิจในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ยุทธน์อย่างไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องตามหลักเกณฑ์การประเมินของสถาบัน เป็นเหตุให้ผู้ยุทธน์ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง ๕ ปี คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีมติยกคำร้องของผู้ยุทธน์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ยุทธน์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งหน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมีจำนวน ๑๙ หน้า แต่ผู้ยุทธน์ประสงค์ให้ครอบคลุมถึงเอกสารประกอบข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ด้วย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สทท. เปิดเผยให้ไม่ครบถ้วน ไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้องและสงวนสิทธิไม่ให้ผู้ยุทธน์นำเอกสารไปใช้อ้างอิงในทางคดี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ รายงานการสรุปข้อเท็จจริง (แบบ สว.๖) ของคณะทำงานรวบรวมข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยประเด็นอุทธรณ์/ร้องทุกข์ กรณีคำร้องทุกข์ขออุทธรณ์ผลการประเมินไม่ต่อสัญญาจ้างของเจ้าหน้าที่ รายงานสาว ก. ตามคำสั่งคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งมีอยู่จำนวน ๑๙ หน้า รายงานการสรุปข้อเท็จจริงฉบับดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเสนอข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง การเสนอความเห็นดังกล่าวเป็นขั้นตอนหนึ่งในการเสนอรายงานของคณะทำงานฯ ตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติเท่านั้น ไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเรื่องดังกล่าวคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล ได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ยุทธน์เป็นผู้ร้องทุกข์จึงมีสิทธิได้รับทราบการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับตน อีกทั้งรายงานสรุปข้อเท็จจริง (แบบ สว.๖) มิได้กำหนดชั้นความลับไว้จึงไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๖) ที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยรายงานการสรุปข้อเท็จจริง (แบบ สว.๖) ให้ผู้ยุทธน์ทราบได้

ส่วนเอกสารประกอบข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ ตามหนังสือคำขอของผู้ยุทธน์ฉบับลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ยุทธน์ ไม่ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจาก สทท. และ สทท. ยังไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นเอกสารประกอบ ดังนั้น หากผู้ยุทธน์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ยุทธน์ไปใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจาก สทท. ต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สทท. เปิดเผยรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เฉพาะหน้าที่ ๑ ซึ่งเป็นรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม และหน้าที่ ๖ วาระที่ ๔ ข้อ ๔.๑ ซึ่งเป็นการพิจารณาวินิจฉัยข้อร้องทุกข์/อุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้ร้องทุกข์รายผู้ยุทธน์ ให้ผู้ยุทธน์ทราบเท่านั้น โดยมีการสงวนสิทธิในการห้ามนำเอกสารไปใช้อ้างอิงในทางคดี และไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้องจาก สทท. คณะกรรมการฯ เห็นว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ในส่วนที่ สทท. ปกปิดนั้นเป็นการพิจารณาในเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการต่อสัญญาจ้างของผู้ยุทธน์และผู้อื่น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานปกปิดนั้นชอบแล้ว สำหรับประเด็นที่ สทท. ไม่รับรองสำเนาถูกต้องให้ผู้ยุทธน์นั้น หากผู้ยุทธน์ร้องขอ สทท. ต้องให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องโดย สทท. สามารถเรียกค่าธรรมเนียมได้ตามประกาศคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

ส่วนที่ สทท. สงวนสิทธิในการห้ามนำเอกสารไปใช้อ้างอิงในทางคดีนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์เพื่อต้องการให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะได้มีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้นำไปปกป้องรักษาประโยชน์ของตน จึงเห็นควรไม่สงวนสิทธิที่ผู้อุทธรณ์จะนำเอกสารดังกล่าวไปใช้อ้างอิงในทางคดี

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถาบันเทคโนโลยี นวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสรุปข้อเท็จจริง (แบบ สว.๖) ของคณะทำงานฯ ตามคำสั่งคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งมีอยู่จำนวน ๑๙ หน้า และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยตามที่สถาบันเทคโนโลยีนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์สามารถนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้อ้างอิงในทางคดีได้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๖/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับข้อเสนอในการประกวดราคา

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงมหาดไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ว. กรรมการผู้จัดการบริษัทฯ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอตรวจดูรายละเอียดเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการประกวดราคาเพื่อดำเนินโครงการจ้างพัฒนาและปรับปรุงระบบเครือข่ายสื่อสารและระบบดาวเทียมของกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

๑. ข้อเสนอของผู้เสนอราคาการประกวดราคาว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนตรงตามประกาศประกวดราคา และมีการเสนออุปกรณ์ที่ถูกต้องตรงตามคุณลักษณะทางวิชาการหรือไม่
๒. มีการสาธิตและทดสอบอุปกรณ์ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๔.๓๐ น. ตามประกาศประกวดราคาจ้างฯ ที่ถูกต้องตรงตามคุณลักษณะทางวิชาการหรือไม่
๓. อุปกรณ์ดาวเทียมที่นำมาสาธิตและทดสอบให้แก่ผู้เสนอราคาทั้งสองราย มีใบอนุญาตนำเข้าอุปกรณ์มาแสดงให้คณะกรรมการประกวดราคาตรวจสอบอย่างถูกต้องหรือไม่ และการทดสอบอุปกรณ์เหล่านี้ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่
๔. อุปกรณ์ที่นำมาสาธิตและทดสอบให้แก่ผู้เสนอราคาทั้งสองราย เป็นอุปกรณ์ชุดเดียวกันหรือไม่
๕. บุคคลหรือคณะบุคคลที่มาสาคธิตและทดสอบอุปกรณ์ดาวเทียมให้แก่ผู้เสนอราคาทั้งสองราย เป็นบุคคลหรือคณะบุคคลเดียวกันหรือไม่

๖. ผลการสาธิตและทดสอบอุปกรณ์ดาวเทียมของผู้เสนอราคาทั้งสองรายเป็นอย่างไร

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๓.๔/๑๑๓๔๖ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ข้อเสนอของผู้เสนอราคาการประกวดราคาได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงมหาดไทย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย เหตุผลที่กระทรวงมหาดไทยมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาโครงการจ้างพัฒนาและปรับปรุงระบบเครือข่ายสื่อสารและระบบดาวเทียมของกระทรวงมหาดไทย แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า บริษัท ก. จำกัด มีความประสงค์จะเข้าร่วมเสนอราคาในการประกวดราคาโครงการจ้างพัฒนาและปรับปรุงระบบเครือข่ายสื่อสารและระบบดาวเทียมของกระทรวงมหาดไทยด้วย แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดตามประกาศประกวดราคาแล้วเห็นว่า กระทรวงมหาดไทยกำหนดคุณสมบัติของผู้เสนอราคา รวมทั้งกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์ประกอบที่เป็นการกีดกันไม่ให้บริษัท ก. จำกัด ได้เข้าร่วมในการเสนอราคา การประกวดราคาดังกล่าวมีผู้ขอรับซองประกวดราคา จำนวน ๕ บริษัท แต่มีเพียงบริษัท จำนวน ๒ บริษัทเท่านั้นที่ผ่านคุณสมบัติ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติผู้เสนอราคาตามประกาศประกวดราคาไม่ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างแท้จริง นอกจากนั้น ข้อเสนอในการประกวดราคาของผู้ที่ผ่านคุณสมบัติอาจไม่ตรงตามคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์ประกอบที่กำหนดตามประกาศประกวดราคา อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเรื่องการประกวดราคาดังกล่าวต่อกระทรวงมหาดไทย และต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป กระทรวงมหาดไทยได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการประกวดราคาในส่วน of กระทรวงมหาดไทยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนข้อเสนอของผู้เสนอราคา ทั้ง ๒ บริษัทแก่ผู้อุทธรณ์

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๓.๔/๑๓๕๑๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า เอกสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์ที่ผู้เสนอราคาเสนอในการประกวดราคา ซึ่งเจ้าของเอกสารไม่มีความประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยอาจทำให้ผู้เสนอราคาที่เป็นเจ้าของเอกสารได้รับความเสียหาย และอ้างสิทธิเรียกร้องความเสียหายต่อกระทรวงมหาดไทยได้ และผู้แทนกระทรวงมหาดไทยชี้แจงด้วยวาจาเพิ่มเติมว่า กระบวนการประกวดราคาโครงการจ้างพัฒนาและปรับปรุงระบบเครือข่ายสื่อสารและระบบดาวเทียมของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น และอยู่ระหว่างการเสนอผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณาอนุมัติ ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติยังไม่มีคำสั่งการแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อเสนอของผู้เสนอราคาในการประกวดราคาโครงการจ้างพัฒนาและปรับปรุงระบบเครือข่ายสื่อสารและระบบดาวเทียมของกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๒ บริษัท เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากระบวนการประกวดราคาโครงการดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจะมีผลกระทบต่อ การประกวดราคา ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๗/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับสัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ก. จำกัด โดยนาย น.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด โดยนาย น. ผู้รับมอบอำนาจ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่ เลขที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ เพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมความรู้ทางด้านวิชาการและเงื่อนไขในการปฏิบัติงานโครงการระดับประเทศแก่ภาครัฐ

กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๓/๒๐๕๑๒ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าบริษัท ข. จำกัด ผู้ให้เช่าซึ่งเป็นคู่สัญญากับกรมการปกครอง มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเช่าให้กับผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับโครงการ อีกทั้งรายละเอียดเป็นข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาที่เป็นความลับทางธุรกิจของบริษัท ข. จำกัด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ (ไม่ระบุวัน เดือน ปี) ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กรมการปกครองมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนบริษัท ข. จำกัด หนังสือของกรมการปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กรมการปกครองประกาศให้มีการประมูลเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่ ต่อมาบริษัท ข. จำกัด เป็นผู้ชนะการประมูลและทำสัญญากับกรมการปกครองตามสัญญาเลขที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า บริษัท ก. จำกัด เป็นผู้ประกอบธุรกิจผู้ให้บริการงานพิมพ์ซีดีวีดีตามมาตรฐานสากลที่นำระบบไอทีมาผสมผสานกับระบบงานพิมพ์เพื่อป้องกันการปลอมแปลงขั้นสูงแก่ภาครัฐและภาคเอกชน มีความสนใจในโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่ของกรมการปกครอง จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบตามโครงการดังกล่าวเพื่อนำไปศึกษา และใช้เป็นแนวทางในการเข้าร่วมประมูลราคาในครั้งต่อไป สำหรับข้อมูลที่เป็น

ความลับทางการค่านั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าน่าจะเป็นเรื่องของราคาเท่านั้น ส่วนข้อมูลทางเทคนิคเนื่องจากบริษัทที่ประกอบธุรกิจด้านคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จะส่งข้อมูลจากต่างประเทศ ข้อมูลที่ปรากฏในสัญญาจึงไม่น่าจะมีข้อมูลทางเทคนิคซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมในการเสนอราคาแต่อย่างใด

กรมการปกครองมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๓/๒๕๒๓๓ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่มิใช่สัญญาสัมปทานหรือสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตลอดจนมิใช่ประกาศประกวดราคาและประกาศสอบราคาของหน่วยงานของรัฐที่หัวหน้าส่วนราชการลงนามแล้วตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีประกาศลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ หรือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีประกาศลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงไม่ต้องจัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่นและบริษัท ข. จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญากับกรมการปกครองได้ใช้สิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลความลับทางธุรกิจของเอกชน และในสัญญาเช่าดังกล่าวมีรายละเอียดประกอบสัญญาซึ่งเป็นข้อมูลทางเทคนิคเกี่ยวกับการออกแบบระบบงาน ระบบการพัฒนาโปรแกรม ระบบจัดการฐานข้อมูลและเทคนิคเฉพาะที่เอกชนได้ทำเพื่อศึกษาสร้างสรรค์ วิเคราะห์งานออกแบบและทำการพัฒนาเทคนิคตลอดจนศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลอันเป็นข้อมูลลับทางการค้า ซึ่งอาจทำให้บริษัทคู่แข่งบริษัทหนึ่งบริษัทใดสามารถนำไปใช้ออกแบบ ลอกเลียนแบบ โดยไม่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะแต่อย่างใด นอกจากผลประโยชน์ของคู่แข่ง หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ธุรกิจของเอกชน คือ บริษัท ข. จำกัด ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้เนื่องจากสัญญาครั้งนี้มีกำหนด ๖ ปีเท่านั้น อีกทั้งผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการในลักษณะเดียวกับบริษัท ข. จำกัด และผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้เข้าร่วมการประมูลเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบ จึงไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในผลการประมูลนี้ โดยเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ประกอบกับประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ได้เสียของเอกชนแล้ว กรมการปกครองจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ พร้อมกันนี้กรมการปกครองได้จัดส่งสัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่ เลขที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ มาให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในระหว่างการศึกษา คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อบริษัท ข. จำกัด จึงได้เชิญผู้แทนบริษัทดังกล่าวมาชี้แจง ผู้แทนบริษัทฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า บริษัทเป็นคู่สัญญากับกรมการปกครอง ตามสัญญาเลขที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ และเป็นผู้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ โดยบริษัทเห็นว่าสัญญาเช่าดังกล่าวนอกจากประกอบด้วยตัวสัญญาแล้วยังมีข้อมูลรายละเอียดประกอบสัญญาเช่าซึ่งเป็นข้อมูลทางเทคนิคและเป็นความลับทางการค้าของบริษัท โดยเฉพาะการแจกแจงราคาค่าเช่า และวิธีการคำนวณราคาซึ่งเป็นเทคนิคของแต่ละบริษัท การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้บริษัทต้องเสียเปรียบในการแข่งขันทางการค้าในอนาคตได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบตามโครงการจัดทำระบบให้บริการประชาชนทางด้านการทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนแบบใหม่ เลขที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐจึงเป็นข้อมูลข่าวสาร

ของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้อุทธรณ์จะไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการประมูลครั้งนี้ แต่การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาเช่าดังกล่าวนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างของกรมการปกครองแล้ว เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยสัญญาเช่าดังกล่าวจะทำให้เกิดการแข่งขันของบริษัทที่เข้าร่วมการประมูลในครั้งต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐและประโยชน์สาธารณะมากกว่า ส่วนที่บริษัท ข. จำกัด ในฐานะคู่สัญญากับกรมการปกครอง แสดงเจตนาไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลสัญญาเช่าโดยเฉพาะในเรื่องของราคา วิธีการคำนวณ และบรรดาตัวเลขต่างๆ นั้น จากการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่กรมการปกครองได้จัดส่งมาพบว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับราคาปรากฏอยู่ในเอกสารแนบท้ายสัญญาเช่า เลขที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผนวก ๑๒ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงการระบุราคาค่าเช่าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ต่อหน่วย ต่อเดือนและต่อ ๖ ปีเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าวิธีการคำนวณราคาดังกล่าวเป็นข้อมูลทางเทคนิคหรือความลับทางการค้าแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่า เลขที่ ๑๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหัวค่าย (พิศาลอุปถัมภ์) มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ และวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยรายนาย ข. รวม ๑๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ที่ลงโทษภาคทัณฑ์นาย ข.
๒. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ในวาระที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยรายนาย ข.
๓. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ในวาระที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยรายนาย ข.
๔. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ ในวาระที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยรายนาย ข.
๕. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหาที่ยืนยันจำนวนนักเรียนที่มีตัวและมาเรียนจริง เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓๙ แผ่น
๖. บัญชีจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเงินอุดหนุนรายหัวนักเรียน ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๐ จำนวน ๒ แผ่น
๗. บัญชีจำนวนนักเรียนและห้องเรียนประกอบการคิดอัตราค่าจ้างครู ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ จำนวน ๓ แผ่น
๘. คำร้องขอย้ายของนาย ข. ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ และเอกสารประกอบ จำนวน ๔ แผ่น
๙. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๗ แผ่น
- ๑๐ คำสั่งโรงเรียนวัดทางพูน ที่ ๑๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง มอบหน้าที่แก่ครู จำนวน ๑๓ แผ่น
๑๑. คำสั่งโรงเรียนวัดทางพูน ที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง มอบหมายหน้าที่แก่ครู จำนวน ๔ แผ่น
๑๒. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหาที่ยืนยันขั้นตอนการทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคล จำนวน ๒๒ แผ่น

๑๓. บัญชีเรียกชื่อและสมุดบันทึกการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดทางปูน สาขาทุ่งทับควาย ชั้นอนุบาล - ป.๖ แสดงถึงจำนวนนักเรียนที่มีตัวและมาเรียนจริง ช่วงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ จำนวน ๔๗ แผ่น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๑/๑๘๙๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้พุทธธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๘ เฉพาะในส่วนคำร้อง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานในรายการที่ ๕ และรายการที่ ๑๒ อาจทำให้การดำเนินการทางวินัย รายนาย ข. ซึ่งอยู่ในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๓ เป็นข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดทางปูน จึงให้ผู้พุทธธรณ์ขอข้อมูลนี้ต่อโรงเรียนวัดทางปูน ซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลเอกสาร

ผู้พุทธธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่คณะกรรมการฯ ขอให้มาให้อายุเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นาย ข. ผู้อำนวยการโรงเรียนหัวไทร (เรียนประจำบาล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทางปูน มีกรณีถูกกล่าวหาว่าได้ร่วมกับนาย ค. ข้าราชการครูโรงเรียนวัดทางปูน และนาง ง. รายงานข้อมูลจำนวนนักเรียนรายบุคคล (๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐) อันเป็นเท็จต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ เพื่อประโยชน์ในการ ของงบประมาณ และในการขอย้ายตนเองของนาย ข. จากโรงเรียนวัดทางปูนไปยังโรงเรียนหัวไทร (เรียนประจำบาล)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และได้พิจารณารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้วเห็นว่า ไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่า การรายงานข้อมูลดังกล่าวเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการของงบประมาณและการย้ายตนเองของนาย ข. หากแต่เป็นความบกพร่อง ผิดพลาดในการบันทึกและการรายงานข้อมูล ซึ่งเกิดจากการขาดความเอาใจใส่ในการตรวจสอบความถูกต้องและการตรวจสอบให้เป็น ปัจจุบันของนาย ค. ในฐานะเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลลงในโปรแกรม smis และนาย ข. ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดทางปูนที่ควรตรวจสอบความถูกต้องและความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ให้ครบถ้วนเสียก่อนที่จะรายงานไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ พฤติการณ์ของนาย ข. ไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่เป็นความผิดวินัยกรณีไม่ดูแลเอาใจใส่ รักษาประโยชน์ของทางราชการและไม่ปฏิบัติตาม มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด ตามมาตรา ๘๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ ได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ข. และเสนอเรื่องต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ เพื่อพิจารณา ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การ ศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ ได้ทำการประชุมเพื่อพิจารณารวม ๔ ครั้ง คือ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ ถึงครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ และได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ เห็นชอบตามความเห็นของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ ด้วยเสียงข้างมาก และมีข้อเท็จจริงปรากฏตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๑/๑๘๙๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ ถึงผู้พุทธธรณ์ ระบุว่านาย ข. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นั้นต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓ และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหัวค่าย (พิศาลอุปถัมภ์) และเป็นผู้ทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน

ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ชี้แจงว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษ แต่หากเป็นกรณีที่การสอบสวนพบว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ คือ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ โดยต้องนำเรื่องเข้าพิจารณาใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ก่อน ส่วนกระบวนการในการดำเนินการทางวินัยนั้น ในกรณีที่มีพยานหลักฐานชัดเจนผู้บังคับบัญชาอาจมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงก่อนก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนั้นต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ (กรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรง) หรือ ก.ค.ศ. (กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง) ต่อไป ทั้งนี้แล้วแต่กรณีความผิด หากผู้ได้รับคำสั่งให้ลงโทษได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. หรือ ก.ค.ศ. กรณีดังกล่าวถือว่าการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หลักทั่วไปในการดำเนินการทางวินัยนั้นจะกระทำเป็นเรื่องลับ และถือว่าเป็นเรื่องการบริหารงานภายในของหน่วยงาน ผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินการทางวินัยคือ ผู้ถูกสอบสวนและผู้บังคับบัญชา บุคคลอื่นแม้จะเป็นผู้กล่าวหาหรือได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการสอบสวนก็เป็นเพียงบุคคลที่ให้ข้อมูลประกอบในการสอบสวน ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ถูกสอบสวนได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ นาย ข. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เมื่อพิจารณาประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. เห็นได้ว่ากระบวนการการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรายนี้ยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ในการแจ้งข้อกล่าวหา

ผู้อุทธรณ์ : คุณหญิง จ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า คุณหญิง จ. ผู้อุทธรณ์ โดยนาย พ. ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ และวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงประธานคณะกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๒๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ ที่ใช้ในการแจ้งข้อกล่าวหาเลขคำ ที่ ๕๒๙๑๐๙๐๕ กรณีคณะกรรมการไต่สวนฯ ได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๗/๑๑๔๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่ากรณีการกล่าวหา นั้น ผู้อุทธรณ์ได้ให้นาย พ. มารับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแทน จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว และคณะกรรมการไต่สวนฯ ได้ให้โอกาสแก่ผู้อุทธรณ์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนด ๑๕ วัน แต่ผู้อุทธรณ์ได้ขอเลื่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาออกไปอีก ๖๐ วัน เพื่อรวบรวมเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนฯ ได้มีมติขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาให้แก่ผู้อุทธรณ์ออกไปอีก ๓๐ วัน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและอ้างพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการไต่สวนฯ จึงถือได้ว่ายังไม่มีประเด็นในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ประกอบกับเอกสารตามรายการที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้คณะกรรมการไต่สวนฯ ขอจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน ๑๗ รายการ เอกสารรายการที่ ๑ - ๑๕ เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหา ซึ่งผู้อุทธรณ์อาจยื่นคำขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะกรรมการไต่สวนฯ เพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในส่วนการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ ส่วนเอกสารรายการที่ ๑๖ และ ๑๗ ไม่ปรากฏว่ามีความเกี่ยวข้องกับการกล่าวหาหรือไม่อย่างไร คณะกรรมการไต่สวนฯ จึงมีมติไม่อนุญาตตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๒๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้แจ้งข้อกล่าวหาเลขคำ ที่ ๕๒๙๑๐๙๐๕ แก่ผู้อุทธรณ์ และแจ้งสิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓๔ วรรคสาม และข้อ ๔๐ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ ที่ใช้ในการแจ้งข้อกล่าวหา แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า ในการรับทราบข้อกล่าวหา นั้น ผู้อุทธรณ์ได้มอบหมายให้นาย พ. เป็นผู้มารับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแทน จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับทราบ

ข้อกล่าวหาแล้ว และคณะกรรมการไต่สวนฯ ได้ให้โอกาสแก่ผู้อุทธรณ์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนด ๑๕ วัน แต่ผู้อุทธรณ์ได้ขอเลื่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาออกไปอีก ๖๐ วัน เพื่อรวบรวมเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนฯ ได้มีมติขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาให้แก่ผู้อุทธรณ์ออกไปอีก ๓๐ วัน แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและอ้างพยานหลักฐานใดต่อคณะกรรมการไต่สวนฯ แต่กลับมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ขอให้คณะกรรมการไต่สวนฯ ขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน ๑๗ รายการ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการไต่สวนฯ และของผู้อุทธรณ์โดยผู้อุทธรณ์ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ได้ขอให้คณะกรรมการไต่สวนฯ ขอจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนั้น คณะกรรมการไต่สวนฯ เห็นว่า การดำเนินการไต่สวนต้องเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเฉพาะในข้อ ๓๙ วรรคสาม และข้อ ๔๐ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหากรณีจึงถือว่ายังไม่มีประเด็นในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ประกอบกับเอกสารจำนวน ๑๗ รายการที่ผู้อุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการไต่สวนฯ ขอจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จากการตรวจสอบ เอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. และเกี่ยวข้องกับกรณีการกล่าวหา ส่วนเอกสารรายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๗ เป็นเอกสารที่อาจอยู่ในความครอบครองของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีความเกี่ยวข้องอย่างใดกับกรณีการกล่าวหา คณะกรรมการไต่สวนฯ ไม่ได้ขอเอกสารจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ และไม่มีเอกสารรายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๗ อยู่ในความครอบครอง

เอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ ที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริงฯ ข้อ ๔๐ ผู้อุทธรณ์อาจยื่นคำขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะกรรมการไต่สวนฯ เพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์เพื่อแจ้งสิทธิดังกล่าวด้วยแล้ว ทั้งนี้ ได้แจ้งด้วยว่าคณะกรรมการไต่สวนฯ จะพิจารณาอนุญาตให้ตรวจพยานหลักฐาน หรือคัดลอกเอกสาร อันหมายความว่ารวมถึงการถ่ายเอกสารหรือการกระทำโดยวิธีอื่นใดให้เกิดสำเนาเอกสารในลักษณะเดียวกับการถ่ายเอกสารด้วยซึ่งจากการประสานงานกับนาย พ. ผู้แทนผู้อุทธรณ์ได้เคยรับปากว่าจะมาตรวจดู แต่จนถึงปัจจุบันก็ไม่ได้เข้ามาตรวจดูเอกสารแต่อย่างใด แต่ได้มีหนังสือขอให้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งคณะกรรมการไต่สวนฯ เห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริงฯ ดังกล่าว จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ระบุในหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๗ รายการ โดยขอให้คณะกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๒๑/๒๕๕๒ ขอจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งจากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิขอตรวจดูได้ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริงฯ ดังกล่าวเป็นระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และต้องไม่ขัดแย้งกับสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อเอกสารดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และเกี่ยวข้องกับกรณีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เมื่อพิจารณามาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์ได้สำเนาข้อมูลข่าวสาร ให้สำนักงาน ป.ป.ช. สำเนาเอกสารนั้นแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๗ จากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๕ และหากผู้อุทธรณ์ต้องการสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้สำนักงาน ป.ป.ช. สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นแก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับคำสั่งหรือข้อสั่งการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ พนักงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ตำแหน่งผู้อำนวยการ ระดับ ๙ (ด้านวิศวกรรม) มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ ร้องเรียน และดำเนินคดีต่อศาล จำนวน ๔ รายการ กรณีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีหนังสือถึงการทางพิเศษแห่งประเทศไทย แจ้งผลคำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๔ และขอให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าว ดังนี้

๑. หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่ นร ๐๑๐๘/๓๔๘๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ พร้อมกับคำสั่งหรือข้อสั่งการทั้งหมดทุกระดับชั้นที่ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามหนังสือดังกล่าว รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบคำสั่งหรือข้อสั่งการ และที่ใช้ประกอบการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวทั้งหมด

๒. หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่ นร ๐๑๐๘/๓๘ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ พร้อมกับคำสั่งหรือข้อสั่งการทั้งหมดทุกระดับชั้นที่ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามหนังสือดังกล่าว รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบคำสั่งหรือข้อสั่งการ และที่ใช้ประกอบการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวทั้งหมด

๓. หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ด่วน ที่ นร ๐๑๐๘/๓๗๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ พร้อมกับคำสั่งหรือข้อสั่งการทั้งหมดทุกระดับชั้นที่ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามหนังสือดังกล่าว รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบคำสั่งหรือข้อสั่งการ และที่ใช้ประกอบการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวทั้งหมด

๔. หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๘/ว ๙๖๒๓ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ พร้อมกับคำสั่งหรือข้อสั่งการทั้งหมดทุกระดับชั้นที่ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามหนังสือดังกล่าว รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบคำสั่งหรือข้อสั่งการ และที่ใช้ประกอบการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวทั้งหมด

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กทพ ๑๐/๓๒๐๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าหน่วยงานที่มีหนังสือ คือ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เป็นผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงให้ผู้อุทธรณ์ยื่นขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒ สำหรับคำสั่งหรือข้อสั่งการทั้งหมดของเจ้าหน้าที่ทุกระดับชั้นที่ได้ดำเนินการตามหนังสือดังกล่าว

รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบคำสั่งหรือข้อสั่งการ และที่ใช้ประกอบการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ซึ่งมีอาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๔ ให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ งานเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มีหนังสือที่ นร ๐๑๐๘/๓๔๘๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ (ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑) ถึงการทางพิเศษ แห่งประเทศไทย แจ้งผลคำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๔ และขอให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนว่าการทางพิเศษแห่งประเทศไทยยังไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย งานเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จึงมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๓๔๘๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ (ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒) และหนังสือด่วน ที่ นร ๐๑๐๘/๓๗๔๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ (ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓) ถึงการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอให้เร่งรัดการปฏิบัติตามคำวินิจฉัย และในระหว่างที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยยังไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยนั้น ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ โดยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ เป็นหนังสือของงานเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ที่แจ้งผล การวินิจฉัยอุทธรณ์ตามคำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๔ และหนังสือขอให้เร่งรัดการดำเนินการเมื่อการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ยังไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย ส่วนรายการที่ ๔ เป็นหนังสือเวียนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ชักข้อความเข้าใจ ในการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ - ปัจจุบัน

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือด่วนมาก ที่ กทพ ๑๐/๓๒๐๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่งานเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีถึงการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเพื่อให้ปฏิบัติตาม คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๔ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และเป็นข้อเท็จจริงที่ยุติแล้วในชั้นที่หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามคำวินิจฉัย ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ ไม่เป็นความเห็นหรือ คำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสีย ในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การทางพิเศษ แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ เกี่ยวกับเอกสาร
 ที่ใช้ประกอบการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ดังนี้

 ๑. สำเนาหนังสือ สพม. ที่ ศธ ๐๔๒๖๕/๐๓๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่หารือเรื่องการขยายเวลาก่อสร้างอาคารเรียนแบบ ๓๑๘ ล/๓๘ (พิเศษ) พร้อมเอกสารประกอบ

 ๒. เอกสารหลักฐานทุกรายการที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดใช้ประกอบการสอบหาข้อเท็จจริงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๒๖๕/๑๑๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๑ เป็นเอกสารนอกสำนวนการสอบสวนและเป็นเอกสารภายในของราชการ สำหรับรายการที่ ๒ นั้น เนื่องจากเป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการยังไม่ได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

 ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ได้ส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๕ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ กรณีอนุมัติการขยายระยะเวลาการก่อสร้างอาคารเรียนให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ปฏิเสธการเปิดเผย

 ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๖๕/๔๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้ เนื่องจากเป็นเอกสารนอกสำนวนการดำเนินการทางวินัยและเป็นเอกสารภายในหน่วยงานราชการที่ดำเนินการหารือเกี่ยวกับข้อกฎหมายและระเบียบต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาก่อนมีคำสั่งทางปกครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากเป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ ยังไม่ได้รับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ หนังสือ สพม. ที่ ศธ ๐๔๒๖๕/๐๓๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง ขอรื้อหรือการขยายเวลาก่อสร้างอาคารเรียนแบบ ๓๑๘ ล/๓๘ (พิเศษ) พร้อมเอกสารประกอบ ที่มีถึงสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการหารือปัญหาข้อกฎหมายซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามปกติไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบยังอยู่ระหว่างการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๕ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๒/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ช.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาศรีนครินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอสำเนาเอกสารในส่วน การสอบสวน รวม ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวน

รายการที่ ๒ สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง

รายการที่ ๓ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

รายการที่ ๔ รายงานการสอบข้อเท็จจริง

รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน

รายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีคำสั่งท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในวันเดียวกันผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีมีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมส่อรับบุคคลขึ้นทะเบียน เป็นลูกค้า และขอกู้ยืมเงินจากลูกค้าหลายครั้ง ต่อมา ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๑๐๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ลงโทษ ให้ออกผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วย ธ.ก.ส. จังหวัดสุรินทร์ ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่อ ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กู้ยืมเงินลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน ๓ ราย เนื่องจาก ธ.ก.ส. ได้ตรวจสอบระบบการโอนเงินผ่านทางธนาคารแล้วพบว่ามีโอนเงินระหว่างผู้อุทธรณ์กับลูกค้า ของ ธ.ก.ส. ผลการสอบสวนสรุปว่าข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กู้ยืมเงินลูกค้ารายที่ ๑ และรายที่ ๒ นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิด ส่วนข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กู้ยืมเงินลูกค้ารายที่ ๓ นั้น คณะกรรมการสอบสวนสรุปว่าผู้อุทธรณ์มีความผิด ธ.ก.ส. จึงได้มีคำสั่ง ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิดแต่อย่างใด สาเหตุที่มีการโอนเงิน

ระหว่างผู้ถือหุ้นกับลูกค้า ธ.ก.ส. เพราะเพื่อนร่วมงานของภรรยาผู้ถือหุ้นมีปัญหาเดือดร้อนเรื่องเงินจึงขอให้ผู้ถือหุ้นช่วยเหลือผู้ถือหุ้นจึงพาไปติดต่อขอยืมเงินจากเพื่อนของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ต่อมาคนที่กู้ยืมเงินได้ชำระหนี้ผ่านทางผู้ถือหุ้นเป็นเหตุให้มีการโอนเงินระหว่างผู้ถือหุ้นกับลูกค้า ธ.ก.ส. ผู้ถือหุ้นต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

ส่วนผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปว่า ธ.ก.ส. ตรวจสอบพบว่าการโอนเงินระหว่างผู้ถือหุ้นกับลูกค้า ธ.ก.ส. จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวนสรุปว่ามีความผิด ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่งให้ผู้ถือหุ้นออกจากงาน ในชั้นสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถือหุ้นทราบเพื่อให้โอกาสผู้ถือหุ้นโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาและนำพยานเข้าหักล้างข้อกล่าวหาแล้ว เหตุผลที่ ธ.ก.ส. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ถือหุ้นเนื่องจากเกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วผู้ถือหุ้นทราบว่ายานบุคคลใดให้ถ้อยคำอย่างไรก็อาจดำเนินการให้พยานบุคคลนั้นกลับคำให้การ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นมีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หาก ธ.ก.ส. เกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน หรืออาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้ถือหุ้น โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานพัฒนารัฐกิจ ๗ สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. เพื่อขอสำเนาเอกสารสำนวนการสอบสวน รวม ๕ รายการ ได้แก่

 รายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง

 รายการที่ ๒ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

 รายการที่ ๓ รายงานการสอบข้อเท็จจริง

 รายการที่ ๔ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน

 รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

 ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีคำสั่งท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

 ในวันเดียวกันผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีมีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมอภัยงานในตำแหน่งหน้าที่ จัดทำรายงานเบิกเงินกู้ให้ลูกค้าโดยรายงานวัตถุประสงค์การกู้เงินอันเป็นเท็จ เมื่อลูกค้ารับเงินกู้แล้วให้ลูกค้าโอนเงินกู้ดังกล่าว มาเข้าบัญชีเงินฝากของตนเพื่อนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ต่อมา ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๑๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

 ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ขณะผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานที่ ธ.ก.ส. สาขาหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ทำหน้าที่จัดทำเอกสารหลักฐานการกู้ยืมเงินของลูกค้า ธ.ก.ส. นางสาวของผู้อุทธรณ์ไปพบผู้อุทธรณ์เพื่อขอให้ผู้อุทธรณ์ช่วยหาแหล่งเงินกู้ให้ เนื่องจากนางสาวของผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพราะมีชั้นตอนยุ่งยาก ผู้อุทธรณ์จึงติดต่อขอกู้ยืมเงินจากบุคคลที่รู้จักกันให้กับนางสาวของผู้อุทธรณ์ เป็นเหตุให้มีการโอนเงินระหว่างผู้อุทธรณ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายราย ต่อมา ธ.ก.ส. ได้ตรวจพบรายการโอนเงิנדังกล่าวจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์และมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกดังกล่าว

ส่วนผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปว่า ธ.ก.ส. ได้ตรวจสอบระบบการโอนเงินของพนักงานแล้วพบว่ามีการโอนเงินระหว่างผู้ถือหุ้นกับลูกค้า ธ.ก.ส. จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พบว่าผู้ถือหุ้นได้ทำเอกสารการกู้ยืมเงินให้ลูกค้าและยืมเงินลูกค้ามาใช้ประโยชน์ส่วนตน ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่งไล่ออกผู้ถือหุ้น เหตุผลที่ ธ.ก.ส. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ถือหุ้นเนื่องจากเกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วผู้ถือหุ้นทราบว่ายานบุคคลใดให้ถ้อยคำอย่างไรก็อาจดำเนินการให้ยานบุคคลนั้นกลับคำให้การในชั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก ทำให้ยานหลักฐานที่ใช้ประกอบการลงโทษขาดความน่าเชื่อถือ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นมีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หาก ธ.ก.ส. เกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน หรืออาจมีผลกระทบต่อยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้ถือหุ้น โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลกเกี่ยวกับบันทึกผลงาน การมอบหมายงาน และการประเมินผลงาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. สำเนาใบมอบหมายงานและสำเนาแบบสรุปผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการ (พยาบาล) ทุกคนของหน่วยงาน ห้องตรวจอายุรกรรมที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยอยู่ปฏิบัติงานในการเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๑/๒๕๕๔ และ ๒/๒๕๕๔ โดยมีนางสาว ข. เป็นหัวหน้างานผู้พยานนอกด้านการพยาบาล และนาง ค. เป็นหัวหน้าห้องตรวจอายุรกรรม

๒. สำเนาการเขียนบันทึกในสมุดบันทึกผลงานและคุณงามความดีของข้าราชการของ (พยาบาล) ทุกคนในหน่วยงาน ห้องตรวจอายุรกรรมที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยอยู่ปฏิบัติงานในการเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๑/๒๕๕๔ และ ๒/๒๕๕๔ โดยมีนางสาว ข. เป็นหัวหน้างานผู้พยานนอกด้านการพยาบาล และนางค. เป็นหัวหน้าห้องตรวจอายุรกรรม

๓. สำเนาใบมอบหมายงานและสำเนาแบบสรุปผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการของศูนย์จ่ายกลาง รอบที่ ๑/๒๕๕๔ และ ๒/๒๕๕๔

๔. สำเนาคำสั่งโรงพยาบาลพุทธชินราช ที่ ๑๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

๕. สำเนาคำสั่งหรือสำเนาเอกสารทางราชการของโรงพยาบาลพุทธชินราช ตามที่ปรากฏในคำวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒/๒๕๕๔ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยได้มีข้อความบางตอนที่พอเข้าใจว่ามีเอกสารดังกล่าวอยู่จริง ซึ่งได้ระบุว่า “นางสาว ข. นางสาว ค. และนาง ง. พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ซึ่งถูกแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงว่า ใช้อคติในการประเมินเลื่อนเงินเดือนให้แก่ผู้อุทธรณ์ในการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๒/๒๕๕๔”

๖. สำเนาหลักฐานใดๆ หรือข้อมูลใดๆ ที่ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้เสนอ หรือผู้ประเมินนำมาใช้ในการประเมินสมรรถนะ ทั้ง ๕ ด้าน และสมรรถนะของโรงพยาบาลอีก ๒ ด้าน ของข้าราชการในหน่วยงานห้องตรวจอายุรกรรมในรอบที่ ๑/๒๕๕๔ และ ๒/๒๕๕๔ ว่าบุคคลใดมีผลการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับดีเด่น และดี

๗. แบบประเมินที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณลักษณะบุคคลเพื่อเลื่อนตำแหน่งในคราวที่ผู้อุทธรณ์ได้อยู่ปฏิบัติงานกับ ๓ หน่วยงานภายในโรงพยาบาล คือ หอผู้ป่วยพิเศษ ๔๔ บน หอผู้ป่วย หู คอ จมูก และหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ชาย ๒ ในช่วงระยะเวลา ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ที่หัวหน้าของหน่วยงานทั้ง ๓ ได้จัดทำขึ้น อันเป็นเรื่องที่ปรากฏในคดีปกครอง ๗/๒๕๕๑ และคดีได้เป็นที่สิ้นสุดแล้ว

๘. ขอสำเนาเอกสารทางราชการใดๆ ที่ระบุว่าบุคคลใดบ้างเป็นหัวหน้าห้องตรวจอายุรกรรม ในรอบการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๑/๒๕๕๔ และ ๒/๒๕๕๔

โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๗.๑๐๑.๖/๑๑๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ได้พิจารณาแล้วจึงขอส่งข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังรายการต่อไปนี้

รายการที่ ๑ สำเนาใบมอบหมายงานและสำเนาแบบสรุปผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการ (พยาบาล) เฉพาะรายผู้อุทธรณ์ ส่วนข้าราชการ (พยาบาล) รายอื่นตามที่ยุทธรณ์ขอมานั้น เห็นควรไม่ส่งข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวให้ เนื่องจากคำขอข้อมูลสำเนาใบมอบหมายงานและสำเนาแบบสรุปผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการ (พยาบาล) ทุกคนของหน่วยงานห้องตรวจอายุรกรรมในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนรอบที่ ๑/๒๕๕๔ และ ๒/๒๕๕๔ นั้น ขอมามากเกินไปจนไม่ปรากฏเหตุผลว่า จะนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปกระทำการอย่างไร อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ทั้งยังมิได้แสดงเหตุผลประกอบการพิจารณาว่าขอไปกระทำการใด จึงเป็นคำขอที่ไม่มีเหตุผลอันสมควร

รายการที่ ๔ สำเนาคำสั่งโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ที่ ๑๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

รายการที่ ๘ สำเนาเอกสารทางราชการที่ระบุว่าบุคคลใดบ้างเป็นหัวหน้าห้องตรวจอายุรกรรม ในรอบการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนรอบที่ ๑/๒๕๕๔ และ ๒/๒๕๕๔

รายการที่เห็นควรไม่ขอส่งข้อมูลข่าวสารของราชการ มีรายการต่อไปนี้

รายการที่ ๒ เนื่องจากแบบดังกล่าวทางโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ได้เลิกใช้ไปแล้วจึงไม่มีพยาบาลคนใดทำบันทึกดังกล่าว

รายการที่ ๓ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารของราชการมาเป็นจำนวนมาก โดยไม่ปรากฏเหตุผลอันสมควรว่าจะนำข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไปดำเนินการอย่างไร อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

รายการที่ ๕ เนื่องจากหากมีการเปิดเผยจะทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริง

รายการที่ ๖ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารของราชการมาเป็นจำนวนมาก โดยไม่ปรากฏเหตุผลอันสมควรว่าจะนำข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไปดำเนินการอย่างไร อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเป็นคำขอที่ไม่มีเหตุผลอันสมควร

รายการที่ ๗ การประเมินขณะที่ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานที่ ๓ หน่วยงานนั้น เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงาน ไม่ได้เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณลักษณะบุคคลเพื่อเลื่อนตำแหน่งแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก จำนวน ๘ รายการ แต่โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พล ๐๐๒๗.๑๐๑.๖/๑๓๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงรายละเอียด ดังนี้

รายการที่ ๒ โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ได้ยกเลิกการใช้สมุดบันทึกผลงานและคุณงามความดีแล้ว ปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ให้ยกเลิกหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบันทึกผลงานและคุณงามความดีของข้าราชการพลเรือนสามัญ

รายการที่ ๓ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ย้ายจากศูนย์จ่ายกลางมาปฏิบัติงานที่ห้องตรวจอายุรกรรม กลุ่มงานผู้ป่วยนอก ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ และสำเนาการมอบหมายงานและแบบสำเนาสรุปผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่ศูนย์จ่ายกลางนั้น เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและผู้อุทธรณ์ไม่ได้กล่าวถึงเหตุผลอันสมควรว่าจะนำเอกสารดังกล่าวไปดำเนินการอย่างไร อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

รายการที่ ๕ ได้มีการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงนี้แล้ว รายการที่ ๖ หน่วยงานห้องตรวจอายุรกรรม มีพยาบาล ๑๒ คน ส่วน ๕๖ คน ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวนั้น คือ เจ้าหน้าที่ทั้งหมดในตึกอายุรกรรมซึ่งไม่เกี่ยวกับการประเมินของผู้อุทธรณ์ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ร้องว่า ผู้ถูกประเมินปฏิบัติงานอะไรบ้าง ทำอย่างไร ถึงได้รับการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับนั้น รายละเอียดปรากฏตามแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน แบบประเมินด้านคุณลักษณะหรือสมรรถนะ แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการทั้งหมดแล้ว ว่าผู้ถูกประเมินปฏิบัติงานอะไรบ้าง หน้าที่ความรับผิดชอบของทุกคนเหมือนกันตามใบมอบหมายงาน ส่วนเกณฑ์การประเมินนั้นหัวหน้างานจะประเมินโดยพิจารณาตามตัวชี้วัดของผลงานของแต่ละบุคคล

รายการที่ ๗ เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงาน ไม่ได้เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณลักษณะบุคคล เพื่อเลื่อนตำแหน่งอย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เหลือ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ยังมิได้เปิดเผยและข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลไปใช้ในการปกป้องคุ้มครองประโยชน์ได้เสียของตนเพื่อตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการว่ามีความถูกต้องโปร่งใสและเป็นธรรมหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เมื่อโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก แจ้งว่า โรงพยาบาลฯ ได้ยกเลิกการใช้สมุดบันทึกผลงานและคุณงามความดีไปแล้ว จึงไม่มีพยาบาลคนใดทำบันทึกดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสและเป็นธรรมเพื่อประโยชน์ของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ที่จะได้พัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลดีต่อข้าราชการโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เมื่อโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก แจ้งว่า ได้มีการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลพุทธชินราช พิจิตรโลก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ยังมิได้เปิดเผย รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คดีอาการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางกอกน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย ขอคัดถ่ายอุทธรณ์หรือหนังสือของนาย ก. และหรือนาย ม. และหรือของสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่มีถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในการพิจารณาอุทธรณ์คดีอาการรายนาย ม. ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นสำนักงานเขตบางกอกน้อย เลขที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมหนังสือของสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่ส่งอุทธรณ์ดังกล่าวถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยขอให้เจ้าพนักงานรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือ ที่ กท ๕๘๐๓/๕๙๙๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้ตรวจสอบเรื่องเดิมแล้วพบว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อยขณะนั้นพิจารณาไม่อนุญาตให้คัดสำเนา เนื่องจากเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและสิทธิของบุคคลอื่น เป็นข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถคัดถ่ายให้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่ายอุทธรณ์หรือหนังสือของนาย ก. และหรือนาย ม. และหรือของสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่มีถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในการพิจารณาอุทธรณ์คดีอาการรายนาย ม. ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นสำนักงานเขตบางกอกน้อย เลขที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมหนังสือของสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่ส่งอุทธรณ์ดังกล่าวถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือ ที่ กท ๕๘๐๓/๗๔๐๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งว่านาย ม. ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสำนักงานเขตบางกอกน้อยแจ้งว่านาย ม. ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งการค้นหาวาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่หรือไม่ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของสำนักงานเขตบางกอกน้อยดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดระยองเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ว.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ว. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงอัยการจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนกรณี นาย ส. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง กับพวก แอบอ้างนำรายชื่อราษฎรไปร้องเรียนข่มขู่และสิ่งแฉล้มตำบลแม่น้ำคู้

สำนักงานอัยการจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒ (รย)/๘๕๖๙ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนเป็นเอกสารทางราชการที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับพยานบุคคลหลายคน และมีเอกสารที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานต่างๆ หลายฉบับซึ่งพนักงานสอบสวนได้รวบรวมไว้ หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดระยอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานอัยการจังหวัดระยองมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงเป็นหนังสือของสำนักงานอัยการจังหวัดระยอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาย ส. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ นาย จ. และนาย ว. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู้ ได้นำรายชื่อราษฎรหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๗ ตำบลแม่น้ำคู้ ประมาณ ๒๐๐ คน ร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง และนายอำเภอปลวกแดง โดยขอให้ตรวจสอบว่าการกระทำของข่มขู่และสิ่งแฉล้มตำบลแม่น้ำคู้ที่มีผู้อุทธรณ์เป็นประธานชมรม และนาย ป. เป็นเลขานุการ ได้แอบอ้างนำชื่อชมรมไปกระทำความผิดกฎหมาย ผิดวัตถุประสงค์หรือไม่

ผู้อุทธรณ์เมื่อได้ทราบการร้องเรียนดังกล่าวจึงแจ้งความดำเนินคดีกับนาย ส. นาย จ. และนาย ว. ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรปลวกแดง พนักงานสอบสวนพิจารณาเห็นว่า นาย ส. นาย จ. และนาย ว. ได้กระทำความผิดฐานร่วมกันหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณา และได้ทำสำนวนสรุปความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสามส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดระยองเพื่อพิจารณาสั่งฟ้องต่อไป ในชั้นพิจารณาของพนักงานอัยการ ผู้ต้องหาทั้งสามได้ร้องขอความเป็นธรรมต่ออัยการจังหวัดระยองโดยได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและขอให้สอบพยานเพิ่มเติม พนักงานอัยการจังหวัดระยองจึงมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม หลังจากพนักงานสอบสวนได้ส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติม พนักงานอัยการเห็นว่า การกระทำของผู้ต้องหาทั้งสามเป็นการกระทำความผิดเพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรมและเป็นการติชมด้วยความเป็นธรรมซึ่งบุคคล

หรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำได้ตามมาตรา ๓๒๙ (๑) และ (๓) แห่งประมวลกฎหมายอาญา การกระทำของผู้ต้องหาทั้งสามไม่เป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท พนักงานอัยการจึงมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสาม และได้ส่งสำนวนการสอบสวนเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดระยองพิจารณา ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองพิจารณาเห็นชอบกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ต่อมาสถานีตำรวจภูธรปลวกแดงได้แจ้งคำสั่งไม่ฟ้องดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์มีความเคลือบแคลงสงสัยในการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการจังหวัดระยองที่สั่งไม่ฟ้อง จึงใช้สิทธิขอสำนวนการสอบสวนเพื่อต้องการนำไปตรวจสอบว่าคำสั่งของพนักงานอัยการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานอัยการจังหวัดระยองมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๔๒ (รย)/๙๙๘๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงโดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มิได้ระบุในคำขอให้ชัดเจนว่าต้องการเอกสารในสำนวนคดีฉบับใดหรือรายการใดบ้าง พนักงานอัยการจังหวัดระยองจึงพิจารณาตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๔ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นคำให้การของพยานบุคคลในคดี หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หากมีการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายและทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลที่ได้ให้ข้อมูลไว้แก่ราชการหรือพนักงานสอบสวนซึ่งไม่ประสงค์จะให้มีการเปิดเผยข้อมูล หากนำข้อมูลอันเป็นสิทธิส่วนบุคคลดังกล่าวมาเปิดเผยอาจเป็นสาเหตุทำให้บุคคลนั้นถูกข่มขู่ ทำร้าย และไม่ยอมให้ความร่วมมือให้ข้อมูลแก่ทางราชการหรือพนักงานสอบสวนต่อไป อันเป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในส่วนของพยานบุคคลยังเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลซึ่งได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างไรก็ตาม พนักงานอัยการได้เคยแจ้งสรุปความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้องให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้เสียหายทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนคดีอาญากรณี นาย ส. กับพวก แอบอ้างนำรายชื่อราษฎรไปร้องเรียนข่มขู่รบกวนรำคาญและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู่ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นประธานชมรม สำนวนการสอบสวนดังกล่าว พนักงานอัยการจังหวัดระยองได้พิจารณาเสร็จแล้วและมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง นาย ส. กับพวก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้กล่าวหาและเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารตามคำขอย่อมมีสิทธิตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องและโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานอัยการจังหวัดระยอง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการสอบสวนคดีที่ ๔๓๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๔ ของสำนักงานอัยการจังหวัดระยอง อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อ นามสกุล หรือบรรดาข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานฝ่ายผู้ต้องหาเป็นบุคคลใด การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลดังกล่าวได้ จึงให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการจังหวัดระยองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล หรือบรรดาข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานฝ่ายผู้ต้องหาเป็นบุคคลใด ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลกำแพงเพชรเกี่ยวกับผลคะแนนการสอบ

.....

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ส. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ โรงพยาบาลกำแพงเพชร มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลกำแพงเพชร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนการสอบของผู้อุทธรณ์และผู้เข้าสอบรายอื่น ในการสอบตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน) ตำแหน่งเลขที่ ๙๑๘๑๗ กลุ่มการพยาบาล

โรงพยาบาลกำแพงเพชรมีบันทึก ที่ กพ ๐๐๒๗.๒๐๑/๖๖๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งเปิดเผยคะแนนรวมการสอบของผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยผลคะแนนของผู้อื่นโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่การเปิดเผยจะกระทบสิทธิของผู้เข้าสอบรายอื่นๆ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลกำแพงเพชร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โรงพยาบาลกำแพงเพชรประกาศรับสมัครคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๑๘๑๗ งานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กลุ่มการพยาบาล มีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๘ คนโดยรวมผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการคัดเลือกโดยมีผลคะแนนอยู่ลำดับที่ ๘ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการคัดเลือกครั้งนี้ จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนการสอบของผู้อุทธรณ์ และผู้เข้าสอบรายอื่น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาลกำแพงเพชรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๒๗.๒๐๑/๗๗๑๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปความได้ว่า การดำเนินการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๑๘๑๗ งานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กลุ่มการพยาบาล ยังไม่เสร็จสิ้น การดำเนินการที่ผ่านมาของโรงพยาบาลเป็นเพียงการดำเนินการภายในเรื่องการบริหารงานบุคคล เพื่อคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานผู้ผ่านการคัดเลือก ซึ่งในขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำผลงานทางวิชาการเสนอคณะกรรมการประเมินผลงานภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก และจังหวัดกำแพงเพชรจะแต่งตั้งผู้ผ่านการประเมินบุคคลเมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้ตำแหน่งจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยผลคะแนนการสอบของผู้เข้าสอบอื่นๆ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกมีรายละเอียดประกอบด้วย

การให้คะแนนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เข้าสอบทั้งผู้ที่ได้รับคัดเลือกและผู้ที่ไม่ผ่านการคัดเลือกซึ่งมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยจึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับโรงพยาบาลกำแพงเพชรเป็นหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน การเปิดเผยข้อมูลการประเมินของผู้เข้าสอบรายอื่น คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือก และรายละเอียดการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละคน อาจมีผลกระทบต่อการทำงานและการดำเนินงานของโรงพยาบาลกำแพงเพชรไม่อาจบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๙๑๘๑๗ งานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กลุ่มการพยาบาล แต่ไม่ผ่านการคัดเลือกและมีผลคะแนนอยู่ในลำดับที่ ๘ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ถูกระทบสิทธิโดยตรง ประกอบกับการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยผลคะแนนของผู้เข้ารับการคัดเลือกรายอื่น ตลอดจนการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละคนจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลส่วนใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการสรรหาคัดเลือกของโรงพยาบาลกำแพงเพชร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของโรงพยาบาลกำแพงเพชร ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลกำแพงเพชรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับรายงานการสอบสวน
ข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีบันทึก ที่ ลต ๐๖๐๘ (กษ.)/๒๘๒ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง คือ บันทึกเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรร้องเรียนให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาย้ายผู้อุทธรณ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรให้พ้นจากตำแหน่ง และต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีบันทึก ที่ ลต ๐๖๐๓ (ผว.)/๑๐๘๘ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นเอกสารประกอบอยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและมีรายละเอียดเกี่ยวข้องกับพยานบุคคล การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ลต ๐๖๐๘ (กษ.)/๓๖๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรร้องเรียนให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาย้ายผู้อุทธรณ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรให้พ้นจากตำแหน่ง โดยกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ประพฤติตนไม่เหมาะสม สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งที่ ๔๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และในการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประจำจังหวัดยโสธรมีพฤติการณ์ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และเสนอให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรายงานผลการสอบสวนต่อเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามรายงานการสอบสวน ข้อเท็จจริงลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรลงโทษภาคทัณฑ์ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ยังไม่ถึงขั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงให้ว่ากล่าวตักเตือน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้ดำเนินการกรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ จึงขอบันทึกเสนอความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงว่า เมื่อผู้อุทธรณ์กล่าวหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรว่า มีพฤติการณ์ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำการสอบสวนเบื้องต้นตามข้อกล่าวหาของ ผู้อุทธรณ์ โดยบันทึกผลการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไว้ในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และทราบว่าสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งได้รายงานไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณาแล้ว จึงไม่มีการดำเนินการกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหา คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรแต่อย่างใด สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ มีคำขอเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ประกอบกับความเห็นของ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นเอกสารประกอบอยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและมีรายละเอียดเกี่ยวข้อง กับ พยานบุคคล การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งที่ ๔๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ที่บันทึกในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวประกอบด้วย ข้อมูลการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริง ๒ กรณี คือ กรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งกล่าวหาผู้อุทธรณ์ และกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกล่าวหาคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดยโสธร เมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนทั้ง ๒ กรณีได้สิ้นสุดลงแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีความชอบธรรม ที่จะทราบว่าได้มีการดำเนินการตามข้อร้องเรียนกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ต่อไปอย่างไร เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอโดยตรง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๙/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องจำนวน ๑๔ รายการ เพื่อประกอบการดำเนินการกรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ที่ ๓๕๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และคำสั่งที่ ๖๐๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๒. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ และลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่เป็นเหตุนำไปสู่การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และสำเนาบันทึกความเห็นของกลุ่มงานวินัยและนิติการ

๓. รายงานผลการสอบสวน (สว.๖) และสำเนาทะเบียนคดีความเห็นของกลุ่มงานวินัยและนิติการ

๔. บันทึกการสอบปากคำพยาน ตั้งแต่ชั้นสืบสวนและชั้นสอบสวนทุกปาก

๕. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

๗. บันทึกคำวินิจฉัยของอนุกรรมการเสียงข้างน้อยที่มีความเห็นแย้ง ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

๘. บันทึกลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง ขอให้นาง ก. ไปประจำส่วนราชการ

๙. หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๑๘๔/๐๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง ขอให้ส่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑๐. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๖๒๘ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ให้บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค (๒) ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราว

๑๑. คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๔๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕

๑๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

๑๓. ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินวิทยฐานะสาขาปฐมวัย ที่เป็นผู้ประเมินนาง ข. และนาง ค.

๑๔. หนังสือสรุปผลการประเมินวิทยฐานะของนาง ข. และนาง ค. ที่ ผศ. ดร. จ. ส่งกลับคืนมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๘๔/๙๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้พุทธธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาของสำนักงานสอบสวน ซึ่งได้รายงานต่อ ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๑๐๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๘ (๑) และข้อ ๑๖ แห่งระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ยื่นความประสงค์ต่อสำนักงาน ก.ค.ศ. ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ผู้พุทธธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้พุทธธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำพุทธธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่ง ที่ ๓๕๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริง กรณีผู้ช่วยศาสตราจารย์ จ. อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ คณะผู้ตรวจประเมินภายนอกจาก มหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อตรวจประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัย ได้ส่งสร้อยคอทองคำ จำนวน ๑ เส้น น้ำหนักประมาณ ๒ บาท และผ้าไหม จำนวน ๑ ผืน ซึ่งมีบุคคลส่งไปพร้อมหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๑๘๔/๖๘๘ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ พร้อมแบบสรุปผลการประเมินของนาง ค. และนาง ข. เพื่อส่งคืนให้กับเจ้าของหรือตัวผู้ส่งที่แท้จริง และเพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรายงานผลการสอบสวนโดยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีพฤติการณ์ที่พอเชื่อได้ว่าเป็นผู้ส่งสร้อยคอทองคำกับผ้าไหมไปให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จ. เพื่อประเมินผลงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษารายนาง ค. และนาง ข. ในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นชำนาญการพิเศษ คือ นาง ก. ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล พฤติกรรมดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นรับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกรณีกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้พุทธธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงรายงานผลการสอบสวนโดยมีความเห็นว่า ผู้พุทธธรณ์ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการกลุ่มบริหารงานบุคคล ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการคณะกรรมการผู้อ่านผลงานทางวิชาการทุกคณะ เป็นผู้เดียวที่ทราบว่าการกรรมการผู้อ่านผลงานเรื่องใดของผู้ใด และทราบที่อยู่ของผู้อ่านผลงานแต่ละคน ตลอดจนทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินการอ่านผลงานของคณะกรรมการผู้อ่านผลงานเป็นอย่างดี ก่อนที่ผู้ส่งผลงานแต่ละคนจะได้ทราบว่าผลงานของตนถูกปรับปรุงหรือแก้ไขอย่างไร นำเชื่อว่าผู้พุทธธรณ์อาศัยตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าว เรียกเงินจากข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ อันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เสนอเรื่องดังกล่าวต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เห็นว่าผู้พุทธธรณ์กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาจริง จึงมีมติให้ลงโทษปลดผู้พุทธธรณ์ ออกจากราชการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ได้มีคำสั่งปลดผู้พุทธธรณ์ออกจากราชการแล้ว

ผู้พุทธธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว จำนวน ๑๔ รายการ แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน ผู้พุทธธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้พุทธธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่าประสงค์จะขอพุทธธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหา ย่อมมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนวินัย ทั้งในขั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่กรณีนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดข้อความในส่วนชื่อและชื่อสกุล กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ โดยปกปิดข้อความในส่วนชื่อและชื่อสกุล กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๐/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับข้อสอบพร้อมเฉลยแบบปรนัย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว น.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว น. ผู้อุทธรณ์ นักตรวจสอบภาษีอากรชำนาญการ สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๗ กรมสรรพากร มีหนังสือลงวันที่ ๕ และวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร ขอข้อมูลข่าวสารข้อสอบปรนัยพร้อมเฉลยคำตอบจากสำนักมาตรฐานการสอบบัญชีภาษีอากร กรณีผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการทดสอบเพื่อเป็นผู้สอบบัญชีภาษีอากร แต่ไม่ผ่านการทดสอบ

กรมสรรพากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๓๒๕/๓๒๓๐ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าข้อสอบปรนัยพร้อมเฉลยคำตอบของผู้เข้ารับการทดสอบเป็นผู้สอบบัญชีภาษีอากร ครั้งที่ ๒๖ (๑/๒๕๕๕) เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่กรมสรรพากรจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมสรรพากรมีคำสั่ง ที่ ท. ๗๓๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการทดสอบผู้สอบบัญชีภาษีอากร โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดขอบเขตรายละเอียดของวิชาที่จะทำการทดสอบเป็นผู้สอบบัญชีภาษีอากรตามความเหมาะสม ดำเนินการออกข้อสอบเพื่อคัดเลือกผู้สอบบัญชีภาษีอากร ได้แก่ วิชาการบัญชี วิชาการสอบบัญชี วิชาความรู้เกี่ยวกับประมวลรัษฎากรและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และวิชาอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด คัดเลือกข้อสอบเพื่อใช้ในการทดสอบแต่ละคราว รวมทั้งตรวจข้อสอบของผู้เข้ารับการทดสอบ คณะกรรมการทดสอบผู้สอบบัญชีภาษีอากรอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี เมื่อกรมสรรพากรออกประกาศ เรื่อง การทดสอบความรู้ของผู้ขอเข้ารับการทดสอบเป็นผู้สอบบัญชีภาษีอากร ครั้งที่ ๒๖ (๑/๒๕๕๕) ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการของกรมสรรพากรได้สมัครเข้ารับการทดสอบด้วย แต่ไม่ผ่านการทดสอบ จึงขอข้อมูลข่าวสารข้อสอบปรนัยพร้อมเฉลยคำตอบรวม ๓ วิชา แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ ข้อสอบปรนัยพร้อมเฉลยคำตอบจากสำนักมาตรฐานการสอบบัญชีภาษีอากรในการทดสอบเพื่อเป็นผู้สอบบัญชีภาษีอากร ครั้งที่ ๒๖ (๑/๒๕๕๕) รวม ๓ วิชา ข้อสอบดังกล่าวออกโดยคณะกรรมการทดสอบผู้สอบบัญชีภาษีอากร ตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท. ๗๓๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อสอบดังกล่าวจึงไม่ใช่ข้อสอบ

ที่เป็นข้อมูลในคลังข้อสอบเป็นหลัก เมื่อพิจารณาเหตุที่กรมสรรพากรมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ที่ว่า การเปิดเผยอาจทำให้กระบวนการทดสอบบุคคลเพื่อเป็นผู้สอบบัญชีภาษีอากรของกรมสรรพากรต้องประสบปัญหาในอนาคต อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้ารับการทดสอบ เมื่อไม่ผ่านการทดสอบสมควรได้รับทราบข้อสอบพร้อมคำเฉลยเพื่อศึกษาทบทวนคำตอบที่ตนได้ทำในการสอบ และตรวจทานองค์ความรู้ รวมทั้งแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหากองค์ความรู้ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ อันจะเป็นการเพิ่มสมรรถนะของบุคลากร ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการทดสอบของกรมสรรพากรเองด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๑/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งลงทัณฑ์
 ผู้อุทธรณ์

.....
ผู้อุทธรณ์ : ด.ต. น.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ด.ต. น. ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ผู้อุทธรณ์ มีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๒๒.๖๔๒/- ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอตรวจหรือคัดสำเนา รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง สภ. ท่ายาง ที่ ๒๐๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนที่ก่อกำบุคคล พยานหลักฐานอื่นทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องอันมีผลให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง มีความเห็นให้ลงทัณฑ์ผู้อุทธรณ์

ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีมีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๒๒.๖๑๗/๔๒๐๔ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยจะทำให้ทราบชื่อพยานบุคคลและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุน ข้อกล่าวหาของผู้ร้องเรียน อันจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีจัดส่งมา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาง จ. ภรรยาของผู้อุทธรณ์ ได้ร้องเรียนต่อบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบุรี กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์ทำร้ายร่างกาย ใช้อาวุธปืนข่มขู่ ไม่รับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัว และไปมีหญิงอื่น ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเพชรบุรี กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ได้มีหนังสือแจ้งสถานีตำรวจภูธรท่ายางซึ่งเป็นต้นสังกัดของ ผู้อุทธรณ์ และสถานีตำรวจภูธรท่ายางได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยโดยยุ่งเกี่ยวกับ หญิงอื่นทั้งที่ตนเองมีภรรยาอยู่แล้ว และเกิดเรื่องเสื่อมเสียหรือเสียหาย ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดระดับโทษให้กักขัง ๓๐ วัน แต่เกินอำนาจการลงโทษจึงเสนอความเห็นให้ลงโทษกักขัง ๓๐ วัน ให้ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีพิจารณา

ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีพิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของสถานีตำรวจภูธรท่ายางแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ได้มี ความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่นทั้งที่มีภรรยาอยู่แล้ว จนเกิดเรื่องเสื่อมเสียหรือเสียหายนั้น แม้ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว แต่เนื่องจาก ผู้อุทธรณ์เป็นตำรวจ หากไม่มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดควบคุมความประพฤติวินัยของผู้อุทธรณ์ไว้ อาจทำให้เกิดเรื่องเสื่อมเสีย

หรือเสียหายต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยรวมได้ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ สั่งลงโทษกักขังผู้อุทธรณ์ไว้มีกำหนด ๓๐ วัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานเป็นการให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริงแก่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนและเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ จึงควรเปิดเผยโดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ รวมทั้งให้ปกปิดสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน แบบประวัติ
และบัญชีรายชื่อ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากร มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕
จำนวน ๒ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกนายด่านศุลกากร
ของกรมศุลกากร ดังนี้

๑. ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕

๑.๑ แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอวิสัยทัศน์ และแบบประเมินบุคคลในการ
คัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรในแต่ละรายการประเมินของผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน

๑.๒ บัญชีรายชื่อผู้สมัครทุกคนเรียงตามลำดับที่ตามผลการประเมินให้คะแนนจากมากไปหาน้อย (ลำดับที่ รายชื่อ
ไม่ขอคะแนน)

๒. ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๘๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔

๒.๑ แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรเป็นรายบุคคลในแต่ละรายการ
ประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน (ผู้ได้รับการคัดเลือกลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๒)

๒.๒ แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการและผลงานและข้อเสนอวิสัยทัศน์ของผู้อุทธรณ์

๒.๓ บัญชีรายชื่อผู้สมัครทุกคนเรียงตามลำดับที่ตามผลการประเมินให้คะแนนจากมากไปหาน้อย (ลำดับที่ รายชื่อ
ไม่ขอคะแนน)

๒.๔ บันทึก/หนังสือตรวจสอบประวัติทางวินัยของผู้ได้รับการคัดเลือก ๒๒ คน

๒.๕ บันทึก/หนังสือการสมัครของผู้สมัครทุกคน

๓. ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๖๖๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓

๓.๑ แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ข้อเสนอวิสัยทัศน์ของนาย ข. และของนาย ค.

๓.๒ บัญชีรายชื่อผู้สมัครทุกคนเรียงตามลำดับที่ตามผลการประเมินให้คะแนนจากมากไปหาน้อย (ลำดับที่ รายชื่อ
ไม่ขอคะแนน)

สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากรมีบันทึก ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖ (ส)/ล ๒๓๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕
ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ทราบดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑ กรมศุลกากรแจ้งเปิดเผยแบบประวัติ ผลงาน แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอวิสัยทัศน์เฉพาะของผู้ยุทธน์โดยปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ผู้ให้คะแนน โดยให้เหตุผลว่า อาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๒ รายการที่ ๒.๓ และรายการที่ ๓.๒ กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า แม้ผู้ยุทธน์จะขอทราบเพียงลำดับ รายชื่อ โดยไม่ประสงค์ขอทราบผลคะแนน แต่ก็ยังสามารถแสดงให้เห็นถึงผลการประเมินความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ประวัติการรับราชการ คุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และวิสัยทัศน์ของผู้เข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ ที่ได้รับการประเมินจากคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ได้ จึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล บรรดาที่มีชื่อตามมาตรา ๔ และเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๑ กรมศุลกากรเปิดเผยแบบประเมินบุคคลฯ เฉพาะของผู้ยุทธน์ โดยปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนน และไม่เปิดเผยแบบประเมินของผู้อื่น โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล บรรดาที่มีชื่อตามมาตรา ๔ และเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๒ กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้ยุทธน์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๔ รายการที่ ๒.๕ และรายการที่ ๓.๑ กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล บรรดาที่มีชื่อตามมาตรา ๔ และเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ยุทธน์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธน์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธน์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากร และข้อมูลข่าวสารตามอุทธน์ซึ่งกรมศุลกากรได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้ยุทธน์ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากร ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบันแต่ไม่ได้รับการคัดเลือก จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบและปกป้องสิทธิของตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๑๔๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมจากเหตุผลที่ได้ปฏิเสธผู้ยุทธน์สรุปความได้ว่า แม้การพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ไปยังกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาแต่งตั้งจะดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยรายชื่อและลำดับที่ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลเรียงลำดับผลการประเมินจากมากไปหาน้อย แบบประเมินบุคคลของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รายอื่น และบันทึก/หนังสือการสมัครของผู้สมัครทุกคน อาจส่งผลให้เกิดการเปรียบเทียบโต้แย้ง ดูหมิ่น ถากถางความคิดของผู้อื่น จนอาจเกิดความแตกแยกในหมู่ข้าราชการ เกิดการวิพากษ์วิจารณ์บุคคลอื่นในเรื่องที่ไม่ตรงตามข้อเท็จจริง รวมถึงการกล่าวร้ายให้โทษแก่กันอันเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และอาจส่งผลเสียต่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินบุคคลฯ รวมทั้งระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กรในภาพรวมได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า ในเรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕

รายการที่ ๑.๑ กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยชื่อกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนนการประเมินแก่ผู้ยุทธน์

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยชื่อกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนนแก่ผู้สมัครจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลพินิจของกรรมการอีกต่อไป และการทำหน้าที่ของกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ก็เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติซึ่งต้องมีความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ชื่อกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนนแก่ผู้สมัครจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้สมัครทราบได้

รายการที่ ๑.๒ บัญชีรายชื่อผู้สมัครทุกคนเรียงตามลำดับที่ตามผลการประเมินให้คะแนนจากมากไปหาน้อย (ขอลำดับที่รายชื่อ ไม่ขอคะแนน)

บัญชีรายชื่อที่ปรากฏเพียงชื่อของผู้ได้รับคะแนนการประเมินโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยแก่ผู้สมัครทราบได้ อย่างไรก็ตาม ในส่วนรายชื่อของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินน้อยกว่าผู้สมัคร เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะกระทบต่อผู้ได้รับคะแนนการประเมินน้อยกว่าผู้สมัคร จึงให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนนี้

๒. ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๘๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔

รายการที่ ๒.๑ แบบประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรเป็นรายบุคคลในแต่ละรายการประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ แต่ละคน (ผู้ได้รับการคัดเลือกลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๒)

แบบประเมินบุคคลฯ มีการแบ่งหัวข้อการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ได้กำหนดไว้ ๖ หัวข้อ โดยคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ แต่ละคนจะเป็นผู้ให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ ทุกคน การใช้ดุลพินิจในการพิจารณาให้คะแนนของกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ต้องถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับในเรื่องนี้การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ แต่ละคนจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลพินิจอีกต่อไป อีกทั้งผู้สมัครต้องการทราบเฉพาะแบบประเมินบุคคลของผู้ที่สมควรได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๒ เท่านั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงสามารถเปิดเผยให้ผู้สมัครทราบได้

รายการที่ ๒.๒ แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการและผลงานและข้อเสนอวิสัยทัศน์ของผู้สมัครกรมศุลกากรแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

รายการที่ ๒.๓ บัญชีรายชื่อผู้สมัครทุกคนเรียงตามลำดับที่ตามผลการประเมินให้คะแนนจากมากไปหาน้อย (ลำดับที่รายชื่อ ไม่ขอคะแนน)

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๒ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ เว้นแต่รายชื่อของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินน้อยกว่าผู้สมัครให้ปกปิด

รายการที่ ๒.๔ บันทึก/หนังสือตรวจสอบประวัติทางวินัยของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจำนวน ๒๒ คน

ประวัติการดำเนินการทางวินัยเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่นำมาใช้พิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ด้วย การเปิดเผยบันทึก/หนังสือตรวจสอบประวัติทางวินัยของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ๒๒ คน จึงน่าจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ ของกรมศุลกากร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบได้

รายการที่ ๒.๕ บันทึก/หนังสือการสมัครของผู้สมัครทุกคน

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วยบันทึก/หนังสือการสมัครของผู้สมัคร เอกสารแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผลงาน ข้อเสนอ วิสัยทัศน์ประกอบการสมัคร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะผู้สมัครได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๒ เท่านั้น

๓. ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๖๖๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓

รายการที่ ๓.๑ แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ข้อเสนอวิสัยทัศน์ของนาย ข. และของนาย ค.

จากรายชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือกและประเมินผลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมัครได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง เรียงตามลำดับผลการประเมินสูงสุด (แต่งตั้งตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๖๖๙/๒๕๕๓) ซึ่งกรมศุลกากรได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ นาย ข. เป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากรโดยได้คะแนนการประเมินอยู่ในลำดับที่ ๖ จากผู้เข้ารับการคัดเลือกจำนวน ๕๑ คน แม้แบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ข้อเสนอวิสัยทัศน์ของนาย ข. จะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย แต่การเปิดเผยน่าจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ ของกรมศุลกากร และเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ข้อเสนอวิสัยทัศน์ของนาย ค. จากรายชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ (แต่งตั้งตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๖๖๙/๒๕๕๓) ซึ่งกรมศุลกากรได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ไม่ปรากฏมีรายชื่อ นาย ค. เป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกในครั้งนี้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จึงไม่มี

รายการที่ ๓.๒ บัญชีรายชื่อผู้สมัครทุกคนเรียงตามลำดับที่ตามผลการประเมินให้คะแนนจากมากไปหาน้อย (ลำดับที่รายชื่อ ไม่ขอคะแนน)

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๒ และรายการที่ ๒.๓ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ เว้นแต่รายชื่อของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ให้ปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๑ ให้เปิดเผยชื่อคณะกรรมการคัดเลือกฯ ผู้ให้คะแนนแต่ละคนแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๒ รายการที่ ๒.๓ และรายการที่ ๓.๒ ให้เปิดเผยรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกฯ โดยเรียงตามลำดับคะแนนการประเมินลำดับที่ ๑ จนถึงลำดับของผู้อุทธรณ์ ส่วนอื่นให้ปกปิด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๑ และรายการที่ ๒.๔ ให้เปิดเผยตามคำขอของผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๕ ให้เปิดเผยเฉพาะผู้สมัครได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายด่านศุลกากร ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๒ เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓.๑ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของนาย ข.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๓/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจตรี ท.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจตรี ท. ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการบำนาญ ขณะดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการ กองตรวจราชการ ๑๐ สำนักงานจรตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึกถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากที่ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๙๕

กองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๙.๒๒๑/๕๖๐๙ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งผลการพิจารณาการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ว่าคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ มีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ จากเกิดวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๔ เป็นวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่แก้ไขปีเกิดและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีบันทึกถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๙๕ แต่คณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ มีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าได้รับทราบประกาศเรื่องการเกษียณอายุราชการของผู้อุทธรณ์ที่ระบุว่าจะเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเกิดวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๕ ซึ่งจะเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงได้ยื่นเรื่องขอให้แก้ไขประกาศเรื่องการเกษียณอายุราชการให้ถูกต้อง โดยแนบหลักฐาน ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองบุคคล หนังสือเดินทาง ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ที่อยู่ในความครอบครองของ บก.ปปป. และอื่นๆ เอกสารดังกล่าวระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๕ ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตร เนื่องจากการดาไม่ได้คลอดที่โรงพยาบาล

ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่ามีการจัดทำ ก.พ. ๗ จำนวน ๓ ฉบับ เก็บรักษาไว้ที่สำนักงาน ก.ตร. สำนักงานกำลังพล และ บก.ปปป. ซึ่งเป็นต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ แห่งละ ๑ ฉบับ ก.พ. ๗ ที่อยู่ที่สำนักงานกำลังพล และ บก.ปปป. ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๗ ธันวาคม

๒๔๙๕ และผู้อุทธรณ์ไม่เคยทราบมาก่อนว่า ก.พ. ๗ ฉบับที่อยู่สำนักงาน ก.ตร. ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๔ การขอให้แก้ไขประกาศเรื่องการเกียจคร้านราชการของผู้อุทธรณ์ได้เปลี่ยนเป็นการขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) และคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้เสนอหลักฐาน ได้แก่ สำเนา ก.พ. ๗ ทะเบียนกองประจำการ (สด. ๓) และทะเบียนบ้านเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์มี ๓ ฉบับ เก็บไว้ที่สำนักงาน ก.ตร. ๑ ฉบับ เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุมเรื่องการเกียจคร้านราชการ เป็นฉบับที่บันทึกด้วยลายมือของผู้อุทธรณ์ ก.พ. ๗ ฉบับนี้ห้ามแก้ไขและห้ามนำออกมาใช้จะแก้ไขได้เมื่อ ก.ตร. มีมติให้แก้ไขเท่านั้น ก.พ. ๗ ฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานกำลังพล เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุมการบริหารกำลังพลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นฉบับที่บันทึกด้วยลายมือของผู้อุทธรณ์เช่นเดียวกัน ก.พ. ๗ ฉบับนี้มีร่องรอยการแก้ไขปีเกิดเป็นเกิด พ.ศ. ๒๔๙๕ ส่วน ก.พ. ๗ ฉบับที่ ๓ เก็บไว้ที่กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน เป็นฉบับที่จัดทำขึ้นใหม่โดยเจ้าหน้าที่ ก.พ. ๗ ฉบับนี้ระบุว่าเกิด พ.ศ. ๒๔๙๕ การตรวจสอบไม่พบว่ามีย่อรอยการแก้ไขเมื่อผู้อุทธรณ์ได้แนบหลักฐานเพื่อประกอบการขอแก้ไขปีเกิดนั้น การตรวจสอบเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ พบว่า หลักฐานต่างๆ ในช่วงก่อนที่ผู้อุทธรณ์จะขอแก้ไขปีเกิด ระบุว่าเกิด พ.ศ. ๒๔๙๔ และหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ใช้ในการขอแก้ไขรายการเกี่ยวกับบุคคล (ปีเกิด) ในทะเบียนบ้านต่อสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๗ คือ สำเนาหนังสือสำคัญแสดงคุณวุฒิการศึกษาของผู้อุทธรณ์ที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากการตรวจสอบไปยังมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้รับคำยืนยันตามหนังสือสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่านาย ท. (ผู้อุทธรณ์) เกิดวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๔ นอกจากนั้น ใน สด. ๓ พบว่ามีการแก้ไขตัวเลขซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะการเขียนเลข ๕ ใน สด. ๓ อีก ๓ จุด มีความไม่เหมือนกัน อีกทั้งการตรวจสอบปฏิทิน ๑๐๐ ปี พบว่าปีเถาะที่ปรากฏใน สด. ๓ ตรงกับ พ.ศ. ๒๔๙๔ ไม่ใช่ พ.ศ. ๒๔๙๕ คณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบจึงมีมติไม่แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ได้มอบเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คณะกรรมการฯ ใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายตรวจดูพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากเกิด พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็น พ.ศ. ๒๔๙๕ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดมาแสดง จึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทะเบียนบ้านเป็นหลัก และหรือเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ใช้ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๑๙๒๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นหลักฐานในการขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ซึ่งจากการตรวจสอบของฝ่ายประวัติบุคคลกองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้ไปขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนบ้านบ้านเลขที่ดังกล่าวที่สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลสำโรงเหนือ โดยใช้สำเนาหนังสือสำคัญแสดงคุณวุฒิการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งระบุว่าเกิด พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นหลักฐาน แต่เมื่อฝ่ายประวัติบุคคล กองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ตรวจสอบไปยังมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๓๑๐๒/๓๕๑๖ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่านาย ท. เกิดวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๔๙๔ การใช้ทะเบียนบ้านดังกล่าวเป็นหลักฐานในการขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ จึงไม่มีน้ำหนักในการรับฟัง นอกจากนั้น ทะเบียนกองประจำการ (สด. ๓) ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปีเถาะ เมื่อตรวจสอบปฏิทิน ๑๐๐ ปีแล้ว ปีเถาะตรงกับ พ.ศ. ๒๔๙๔ ประกอบกับ

ก.พ. ๗ ฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติระบุว่าเกิด พ.ศ. ๒๔๙๔ แม้ฉบับที่เก็บไว้ที่สำนักงานกำลังพลจะระบุว่าเกิด พ.ศ. ๒๔๙๕ แต่ก็มีร่องรอยการแก้ไข จึงน่าจะเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังนั้น การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๔/๒๕๕๕**

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง**

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ป.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ป. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีบันทึกลงวันที่ ๒๕ และวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ บันทึกลง วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทั่วไป สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร คือ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีข้อบกพร่องหรือไม่เพื่อประกอบการแก้ข้อกล่าวหากรณีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งที่ ๒๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์กับพวก รวม ๓ คน โดยกล่าวหาว่าบกพร่องต่อหน้าที่ในเรื่องการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีบันทึก ลับ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๑๐๑ (ผวน.)/๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ และบันทึก ลับ ด่วน ที่ ลต ๐๑๐๑ (ผวน.)/๕๐๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คือ บันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏในรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า ตามข้อ ๖ และข้อ ๑๘ ของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเก็บเอกสารและทำลายเอกสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย และอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หากเปิดเผยรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงซึ่งมีข้อมูลของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์กับพวก รวม ๓ คน โดยกล่าวหาว่าบกพร่องต่อหน้าที่ในเรื่องการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าในการสอบสวนดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนได้ใช้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็น

สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีข้อบกพร่องหรือไม่ ชุดที่มีนาย ส. รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งด้านบริหารงานเลือกตั้ง เป็นประธานเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อทราบรายละเอียดการวินิจฉัยของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริง โดยเฉพาะในส่วนที่วินิจฉัยว่าการส่งหลักฐานของผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามตามกฎหมายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นการพ้นวิสัย อย่างไร สำหรับประกอบการแก้ข้อกล่าวหาให้ตรงตามประเด็นและข้อเท็จจริงต่อไป แต่ผู้อุทธรณ์ได้รับการเปิดเผยเฉพาะบันทึก คำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏในรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเท่านั้น

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงว่า การสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๓ คน ยังอยู่ระหว่างการ ดำเนินการ ในขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์ขอรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีข้อบกพร่องหรือไม่ ซึ่งเป็นเอกสารที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งใช้ในการพิจารณาและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน จึงเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย ตามข้อ ๖ และข้อ ๑๘ ของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วย การเก็บเอกสารและทำลายเอกสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงซึ่งมีข้อมูล ของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีข้อบกพร่องหรือไม่ ข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องใช้ในการต่อสู้หักล้างข้อกล่าวหา ซึ่งผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้ข้อมูลตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ไม่กระทบต่อการสอบสวน ทางวินัยแต่อย่างใด อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของ บุคคลผู้ให้ถ้อยคำ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งเปิดเผยรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อ เข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีข้อบกพร่องหรือไม่ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๕/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวน
เรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ว.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ว. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง เขตเลือกตั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๖๐๙/๑๖๖๙๔ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เรื่องดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกปิดเป็นความลับ
และมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้คัดค้านและพยานบุคคล หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่ง
บุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระยองประกาศให้มี
การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง (ส.อบจ.ระยอง) อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง เขตเลือกตั้งที่ ๒ วันที่ ๑๘
พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.อบจ.ระยอง หมายเลข ๑ และนาย ก. เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.อบจ.ระยอง
หมายเลข ๒ ผลการเลือกตั้งปรากฏว่านาย ก. เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระยองร้องเรียนว่านาย ก. กระทำการฝ่าฝืนประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่องวิธีการ
หรือลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยก่อนวันเลือกตั้งนาย ก. และตัวแทน (หัวคะแนน) จัดทำประกาศและ
แผ่นป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งปิดประกาศในเขตเลือกตั้งโดยไม่ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ของผู้ว่าจ้าง ผู้ผลิต จำนวนและวันเดือนปี
ที่ผลิต แผ่นป้ายดังกล่าวมีขนาดและจำนวนเกินกว่าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระยองกำหนด ต่อมาสำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ ลต (รบ) ๐๗๐๕/ว.๐๙๑ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ส่งคำวินิจฉัย

สั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑๘๒๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ไปให้ผู้พุทธธรณ์ คำวินิจฉัยสั่งการดังกล่าวสรุปความได้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้ยกคำร้องคัดค้านและให้ดำเนินคดีอาญากับนาย ก. ผู้พุทธธรณ์ทราบว่าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้แจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษนาย ก. ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรปลวกแดง และพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้อัยการจังหวัดระยองพิจารณา แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องนาย ก. ผู้พุทธธรณ์มีความเคลือบแคลงสงสัยในคำสั่งของพนักงานอัยการ จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งดังกล่าวต่อเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อนำไปตรวจสอบการดำเนินการของพนักงานอัยการว่าใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้พุทธธรณ์ เนื่องจากเห็นว่าการเปิดเผยอาจเป็นอันตรายต่อพยานผู้มาให้ถ้อยคำ เช่น พยานของฝ่ายผู้ร้องคัดค้าน พยานของผู้คัดค้าน พยานที่ถูกพาดพิง และพยานที่พนักงานสืบสวนสอบสวนเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อคำวินิจฉัย และการเปิดเผยยังอาจทำให้ในอนาคตไม่ได้รับความร่วมมือจากพยานในการมาให้ถ้อยคำ อีกทั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งเคยพิจารณาในกรณีนี้ที่ผู้ร้องคัดค้านหรือผู้ถูกร้องคัดค้านการเลือกตั้งที่มีความประสงค์ขอคัดสำเนาสำนวนการสืบสวนสอบสวนว่าสามารถขอได้เฉพาะในส่วนของตนเองเท่านั้น และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เคยจัดส่งคำวินิจฉัยสั่งการของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นการสรุปข้อเท็จจริงแจ้งให้ผู้ร้องคัดค้านผู้ถูกร้องคัดค้านการเลือกตั้ง และผู้เกี่ยวข้องทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวน่าจะเพียงพอที่ผู้พุทธธรณ์จะนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามพุทธธรณ์ คือ สำนวนการสืบสวนสอบสวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง เขตเลือกตั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผู้พุทธธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนคัดค้านนาย ก. ซึ่งเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วและในสำนวนการสืบสวนสอบสวนมีประเด็นเฉพาะการทำประกาศและป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อความตอนใดที่หากมีการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว สำนวนการสืบสวนสอบสวนดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้พุทธธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ก. การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ก. ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๖/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาทางปกครอง

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาย ส.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาทางปกครอง ซึ่งรวมถึงหนังสือภายในต่างๆ ที่มีเพื่อรายงาน และเสนอความเห็นประกอบการออกหนังสือ ดังต่อไปนี้

๑. หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๑๖๔๗ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
๒. หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๐๘๔ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
๓. หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๕๖๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
๔. หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๖๒๒๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร
๕. หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๘๔๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
๖. หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๘๗๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
๗. หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร

สำนักเทศกิจมีหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๔๑๗๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารหนังสือภายในซึ่งเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเป็นผู้จัดทำประกอบการเสนอความเห็นในการออกหนังสือทั้ง ๗ รายการ จึงเป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ (ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าที่ถูกต้อง คือ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕) อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่าสำนักงานเขตบางกอกน้อยดำเนินคดีอาคารเลขที่ ๑๒๓/๒๗ ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๒๕ ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย ซึ่งเป็นอาคารของนาย ก. ล่าช้าและไม่ถูกต้อง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงสั่งการให้สำนักเทศกิจกำกับติดตามผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ผู้อุทธรณ์มีความเคลือบแคลงสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักเทศกิจร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตบางกอกน้อยในการรายงานเท็จต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครผ่านปลัดกรุงเทพมหานคร จึงขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบและปกป้องสิทธิของตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักเทศกิจมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๑๔๐๕/๔๕๘๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งสำเนาบันทกกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ จำนวน ๗ รายการ มาประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงสรุปความได้ว่า สำเนาบันทกกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ จำนวน ๗ รายการดังกล่าว เป็นหนังสือภายในของกลุ่มงานคดี กองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ สำนักเทศกิจ โดยเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเป็นผู้จัดทำขึ้นในการ เสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อออกหนังสือสำนักเทศกิจทั้ง ๗ รายการ สำนักเทศกิจเห็นว่าเอกสารดังกล่าวมีลักษณะ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำเนาบันทกกองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ จำนวน ๗ รายการ แม้จะเป็นหนังสือภายในของกลุ่มงานคดี กองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ สำนักเทศกิจ ซึ่งเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องเป็นผู้จัดทำประกอบการเสนอความเห็นในการออกหนังสือ ก็ตาม แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติทั่วไป ไม่มีข้อมูลข่าวสาร ส่วนใดที่มีลักษณะอันไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักเทศกิจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๗/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับเอกสาร
การสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : ดาบตำรวจ ม.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ดาบตำรวจ ม. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการ
ข้าราชการตำรวจ ขอคัดสำเนาเอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย ดังนี้

๑. คำให้การของพยานบุคคลทั้งหมด ทั้งในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย
๒. สรุปผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการทั้งสองชุด
๓. สรุปผลการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการทุกชุด
๔. บัญชีพยานบุคคล พยานเอกสารหรือวัตถุพยานในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย

กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๑๗๔๕ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ เมื่อผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอคัดสำเนา
เอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย สามารถให้คัดได้เฉพาะรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานสอบสวน
ทางวินัยเท่านั้น ซึ่งเอกสารรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว กองรักษามาตรฐานวินัย
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ส่วนคำให้การของพยานบุคคลรวมทั้งเอกสารอื่นเป็นดุลพินิจ
ของผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษที่จะพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนาได้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งกรณีของผู้อุทธรณ์ ตำรวจภูธรจังหวัด
สุราษฎร์ธานีผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษได้พิจารณาแล้วเห็นว่า จะไม่เกิดประโยชน์และไม่เกิดผลดีกับผู้ให้ถ้อยคำ และเพื่อรักษา
ประโยชน์ในการรักษาวินัยและการปกครองบังคับบัญชาข้าราชการตำรวจจึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดบันทึกถ้อยคำบุคคลและ
พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์
ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) และใช้สิทธิในการขอ
ข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
กฎหมาย กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๒๐๔๔ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า การที่ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำบุคคลและพยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาไม่อนุญาตให้คัดสำเนานั้น เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น การใช้ดุลพินิจของตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจารับฟังได้ว่า เมื่อถูกลงโทษปลดออกจากราชการได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. และได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ จำนวน ๔ รายการ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ดังกล่าว แต่กองอุทธรณ์ได้ปฏิเสธการเปิดเผยและอ้างว่าผู้อุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แล้ว ผู้อุทธรณ์ยังไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่อย่างใด จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ต่อ ก.ตร.

ผู้แทนกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เข้าชี้แจงด้วยวาจารับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. และได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ จำนวน ๔ รายการ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ ซึ่งตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เมื่อผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวซึ่งอาจคลาดเคลื่อนในกระบวนการส่งมอบของหน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจจะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้นเพราะตามระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ต้องรายงานต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยสำหรับกรณี que ผู้อุทธรณ์ไม่อุทธรณ์ คำสั่งลงโทษดังกล่าว คณะอนุกรรมการชุดนี้จะแจ้งรับทราบและเป็นอันว่าคดีถึงที่สุด แต่หากผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งลงโทษก็เป็นอำนาจของคณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่พิจารณาดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไปจนเสร็จสิ้นว่ามีความผิดหรือไม่ สำหรับกรณีนี้คณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์กำลังดำเนินการพิจารณาอยู่ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ยินดีให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้อุทธรณ์ไม่อนุญาตให้เปิดเผย ซึ่งคณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ต้องปฏิบัติตามความเห็นดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีแต่บัญชีรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง บัญชีสำนวนการสอบสวนและบัญชีสำนวนการสอบสวนเพิ่มเติม ซึ่งผู้มาชี้แจงเข้าใจว่าเอกสารดังกล่าวน่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.ตร. นั้น มีเจตนารมณ์ที่จะเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ต่อสู้อย่างเต็มที่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นและมีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการและมีผลบังคับใช้แล้ว เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ถูกปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ซึ่งเป็นการใช้สิทธิเพื่อความเป็นธรรมในการต่อสู้เพื่อความยุติธรรมนั้นน่าจะจะมีข้อมูลที่ชัดเจนในการต่อสู้ ดังนั้น เพื่อความยุติธรรมและความโปร่งใสในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะให้ความเป็นธรรมอย่างเต็มที่ จึงสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับข้อมูลอย่างละเอียดในการพิจารณาวินัยของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นไม่อนุญาตโดยอ้างเหตุผลถึงความปลอดภัยและการบังคับบัญชาของข้าราชการตำรวจนั้น เมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาแล้ว ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นข้าราชการตำรวจซึ่งไม่น่าจะเป็นปัญหาในเรื่องความปลอดภัยและการปกครองบังคับบัญชาสำหรับผู้ให้ถ้อยคำซึ่งมิใช่ข้าราชการตำรวจแต่ก็เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ เจ้าของบ้านเช่า อดีตภรรยาของผู้อุทธรณ์ และญาติพี่น้อง

ของทั้งสองฝ่าย การเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เมื่อกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ แจ้งว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย แต่ให้กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๘/๒๕๕๕**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลาเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้ของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงสรรพากรพื้นที่ยะลา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้จากการจัดแสดงดนตรีของนางสาว ข.

สำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลามีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๖.๐๗/๒๐๕๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรที่บัญญัติไว้ว่า เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ ได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลาจัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้แจ้งสรุปได้ความว่านางสาว ข. ขอให้ผู้อุทธรณ์ช่วยซื้อบัตรเข้าชมการแสดงดนตรีของวงมาลีฮวนน่า ในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ที่ร้านมายเฮาส์ว่าไรต์ ผู้อุทธรณ์จึงจำต้องซื้อบัตร จำนวน ๑ โต๊ะ ๕ ที่นั่ง ราคา ๓,๙๐๐ บาท ทั้งที่ไม่ได้ขอชมการแสดงดนตรีดังกล่าวเลย ผู้อุทธรณ์รู้สึกว่าการจำหน่ายบัตรชมการแสดงดนตรีดังกล่าว สร้างความเดือดร้อนรำคาญใจให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นอย่างยิ่ง และผู้อุทธรณ์ได้ทราบเพิ่มเติมจากนางสาว ข. ว่าได้จัดการแสดงดนตรีเช่นนี้เป็นประจำทุกปี อีกทั้งเป็นการหารายได้ให้กับตนเอง ไม่ได้ทำเพื่อส่วนรวมหรือการกุศลแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงสรรพากรพื้นที่ยะลา เพื่อต้องการทราบว่า

๑. นางสาว ข. ต้องเสียภาษีเงินได้จากการจัดการแสดงดนตรีดังกล่าวหรือไม่ จำนวนเท่าใด และนางสาว ข. ได้มีการเสียภาษีตามรายได้ที่เกิดขึ้นจริงแล้วหรือไม่

๒. ในปีก่อนๆ นางสาว ข. ได้เคยเสียภาษีจากการจัดการแสดงดนตรีให้แล้วหรือยัง เป็นเวลากี่ปี เป็นจำนวนเท่าใด
ต่อมานางสาว ข. ได้มีหนังสือถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลา ชี้แจงสรุปได้ว่า ในปีก่อนๆ ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการจัดการแสดงดนตรีเอง เพียงแต่เป็นผู้ประสานงานในการขายบัตร และดูแลความเรียบร้อยของการแสดงดนตรี ส่วนรายได้ในปีภาษี ๒๕๕๕ นางสาว ข. อ้างว่าได้เงินหลังจากหักค่าใช้จ่าย จำนวน ๓๒,๖๐๐ บาท และจะนำไปยื่นแบบแสดงรายการในเดือนกันยายนต่อไป

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลา ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสรรพากรพื้นที่ยะลา กรณีนางสาว ข. ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลา นำบัตรเข้าชมการแสดงดนตรีไปขายแก่ผู้อุทธรณ์ เพื่อให้ตรวจสอบว่า นางสาว ข. ต้องเสียภาษีเงินได้จากการจัดการแสดงดนตรีดังกล่าวหรือไม่ และต้องเสียในจำนวนเท่าใด และได้มีการเสียภาษีตามรายได้ที่เกิดขึ้นจริงแล้วหรือไม่ และในปีก่อนๆ นางสาว ข. ได้เคยเสียภาษีจากการจัดการแสดงดนตรีให้แก่รัฐมาก่อนหรือไม่ เป็นเวลากี่ปี เป็นจำนวนเท่าใด สำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลาพิจารณาแล้วเห็นว่า รายรับจากการจัดการแสดงดนตรีในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ นั้น ถือเป็นรายรับในปีภาษี ๒๕๕๕ ซึ่งต้องนำมายื่น ภ.ง.ด. ๙๔ ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และนางสาว ข. ยังไม่ได้ยื่นเสียภาษีดังกล่าว จึงยังไม่มีข้อมูลในส่วนนี้ ส่วนรายรับจากการจัดการแสดงดนตรีในปีก่อนๆ นางสาว ข. ได้มีหนังสือชี้แจงถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลา ว่าในปีก่อนๆ นางสาว ข. ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการจัดการแสดงดนตรีเอง เพียงแต่เป็นผู้ประสานงานในการขายบัตร และดูแลความเรียบร้อยของการแสดงดนตรี อีกทั้งเมื่อตรวจสอบแบบแสดงรายการภาษีย้อนหลังของ นางสาว ข. ซึ่งยื่นรวมกับสามี ก็ไม่ปรากฏว่ามีการยื่นเสียภาษีจากรายรับจากการจัดการแสดงดนตรี จึงไม่มีข้อมูลเช่นกัน

ต่อมาสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๖.๐๗/๔๗๗๗ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า นางสาว ข. ได้ยื่นแบบรายการแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ครึ่งปี) ปีภาษี ๒๕๕๕ แล้วเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ และยื่นแบบฯ เพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ โดยนางสาว ข. ได้เลือกเสียภาษีดังกล่าวตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๙๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ โดยต้องนำเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๗) และ (๘) แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้รับระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ทั้งจำนวนเสียภาษีในอัตราร้อยละศูนย์จุดหนึ่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลการเสียภาษีของนางสาว ข. จากการจัดแสดงดนตรีในปีก่อนๆ นั้น สำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลาชี้แจงว่า ไม่มีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในครอบครอง คณะกรรมการฯ จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลาชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ ประกอบกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

สำหรับข้อมูลการเสียภาษีของนางสาว ข. จากการจัดแสดงดนตรีในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีของบุคคล แม้มาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรจะห้ามไว้ไม่ให้เปิดเผย แต่มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติไว้ว่า บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการตามหน้าที่ตามกฎหมายของบุคคล เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรเปิดเผยเฉพาะจำนวนเงินที่เสียภาษีโดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลา เปิดเผยข้อมูลการเสียภาษีของนางสาว ข. จากการจัดแสดงดนตรีในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เฉพาะจำนวนเงินที่เสียภาษีโดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๙/๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : ท่างหุ้นส่วนจำกัด ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ เพื่อขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับสัญญาจ้างงานซ่อมแซมถนนลูกรัง โดยวิธีพิเศษ ตามโครงการช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย ปีงบประมาณ ๒๕๕๔

องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟมีหนังสือ ที่ บร ๘๘๔๐๑/๓๑๖ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์โดยไม่ระบุเหตุผลในการปฏิเสธ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟได้รับการจัดสรรงบประมาณดำเนินการซ่อมแซมถนนลูกรัง ตามโครงการช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟได้อนุมัติงบประมาณดังกล่าวไปดำเนินการขุดลอกลำห้วยใหญ่ บ้านตาหล่น้อย หมู่ที่ ๑๗ และดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอสำเนาเอกสารการจัดจ้างตามโครงการดังกล่าว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟปฏิเสธการให้สำเนาเอกสาร

ในชั้นพิจารณา นาง ข. หุ้นส่วนผู้จัดการของผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าเหตุใดองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟจึงทำการเปลี่ยนแปลงงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรให้ดำเนินการซ่อมแซมถนนลูกรังไปดำเนินการขุดลอกลำห้วย เพราะในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟอยู่บนที่ราบสูงไม่เคยประสบปัญหาน้ำท่วม และเหตุใดองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟจึงต้องดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษทั้งที่ไม่มีกรณีความจำเป็นเร่งด่วนต้องรีบดำเนินการ เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์และผู้รับจ้างรายอื่นเสียโอกาสในการเข้าร่วมเสนอราคาจัดจ้าง โดยผู้อุทธรณ์เคยทำหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟเพื่อขอเข้าร่วมเสนอราคาโดยวิธีพิเศษด้วย แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟไม่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าร่วมเสนอราคา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเอกสารสัญญาจ้างตามโครงการช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เพื่อตรวจสอบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟดำเนินการจัดจ้างก่อนหรือหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือขอเข้าร่วมเสนอราคาโดยวิธีพิเศษ ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ระหว่างการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟมีหนังสือ ที่ บร ๘๘๔๐๑/๔๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟได้ดำเนินการส่งสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับสำเนาเอกสารตามคำขอแต่อย่างใด จึงขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างตามโครงการช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์จึงไม่ขัดด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

รายชื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

๑. ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณเวลา	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์บุญศรี มีวงศ์ไผ่	กรรมการ
๓. ศาสตราจารย์แสวง บุญเฉลิมวิภาส	กรรมการ
๔. ศาสตราจารย์อาวุธ ศรีศุกรี	กรรมการ
๕. นายวิชัย โชควิวัฒน์	กรรมการ

สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

๑. รองศาสตราจารย์นรนิติ เศรษฐบุตร	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา	กรรมการ
๓. นางจิราพร บุณนาค	กรรมการ
๔. นายประวิทย์ สุขวิบูลย์	กรรมการ
๕. นายพรชัย ต่านวิวัฒน์	กรรมการ

สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

๑. ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์เกษม จันท์แก้ว	กรรมการ
๓. ศาสตราจารย์กิตติคุณพีระศักดิ์ จันท์ประทีป	กรรมการ
๔. ศาสตราจารย์พิเศษสันต์ โรจนสุนทร	กรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์สุนทร มณีสวัสดิ์	กรรมการ
๖. รองศาสตราจารย์สมชาติ โสภณธนฤทธิ์	กรรมการ

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

๑. ศาสตราจารย์พิเศษชลเพลิน จันท์เรืองเพ็ญ	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์นิพนธ์ พัวพงศกร	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์สทนต์ รัตนไพจิตร	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธวัชชัย สุวรรณพานิช	กรรมการ
๕. นางสาวภัทรา สกุลไทย	กรรมการ
๖. นายวีระชัย เตชะวิจิตร	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๑)

๑. นายจัตกัย บุรุษพัฒน์	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๑
๒. ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล	กรรมการ
๓. นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์	กรรมการ (เดือนมกราคม - เมษายน ๒๕๕๕)
๔. นางแนนน้อย วิศวโยธิน	กรรมการ
๕. นายพีรพล ไตรทศวิทย์	กรรมการ
๖. นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๒)

๑. นายชัยรัตน์ มาประณีต	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๒
๒. พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ
๓. ศาสตราจารย์เกียรติคุณเทพ หิมะทองคำ	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก	กรรมการ
๕. นางธิดา ศรีไพพรรณ์	กรรมการ
๖. นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๓)

๑. รองศาสตราจารย์สมยศ เชื้อไทย	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๓
๒. ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์วรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
๔. นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
๕. นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
๖. นายอีกหาญ โตมรศักดิ์	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๔)

๑. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	ประธานกรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๔
๒. ศาสตราจารย์พิเศษเรวัตติ ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์มนตรี รูปสุวรรณ	กรรมการ
๔. นายจำนง เฉลิมฉัตร	กรรมการ
๕. นางมัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการ